

CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU
STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

MEMBRII
C.C. AL P.C.R.
1945-1989
dicționar

editura enciclopedică

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

**Membrii C.C. al P.C.R.
1945–1989
Dicționar**

Secretar de redacție: Gabriela Iancu

Tehnoredactor: Diana Tatu

CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU
STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII

MEMBRII C.C. AL P.C.R.

1945–1989

Dicționar

Coodonator: Florica Dobre

Autori:

Liviu Marius Bejenaru
Clara Cosmineanu-Mareș
Monica Grigore
Alina Ilinca

Oana Ionel
Nicoleta Ionescu-Gură
Elisabeta Neagoe-Pleșa
Liviu Pleșa

Studiu introductiv: Nicoleta Ionescu-Gură

Editura Enciclopedică
București, 2004

ISBN 973-45-0486-X

STUDIU INTRODUCŢIV

În mass-media din perioada regimului comunist Comitetul Central apărea ca fiind organul superior al partidului care lua hotărâri importante în privinţa politicii partidului şi a statului. În realitate, ele nu se luau de către C.C., care era un organ decorativ în partid, ci de către secretarul general al partidului împreună cu câţiva apropiaţi ai săi, însă erau prezentate opiniei publice ca hotărâri ale C.C. Astăzi putem constata, datorită deschiderii arhivei C.C. al P.C.R., că exista o discrepanţă uriaşă între prevederile statutului şi modul real de funcţionare al partidului. De aceea, în paginile următoare ne-am propus să răspundem la mai multe întrebări: Ce era Comitetul Central? Cum se alegea? Ce atribuţii avea? Cum funcţiona? Considerăm că răspunsurile la aceste întrebări ne vor permite să descifrăm modul de funcţionare al mecanismului de partid.

*

* *

Partidul Comunist Român¹ a fost creat în 1921, ca urmare a scindării Partidului Socialist, produsă la Congresul din 8-12 mai, pe tema afilierei sale la Internaţionala a III-a, Comunistă, înfiinţată în

¹ Adoptarea denumirii de Partid Comunist deriva din prevederile celei de-a 17-a condiţii de afiliere la Internaţionala a III-a, Comunistă, în care se arăta că: „Toate partidele care doresc să intre în Internaţionala Comunistă trebuie să-şi schimbe denumirea. Fiecare partid care doreşte să intre în Internaţionala Comunistă trebuie să poarte denumirea: Partidul Comunist din ţara cutare (secţie a Internaţionalei a III-a, Comuniste). Problema denumirii nu este numai o problemă de formă, ci o problemă politică de mare importanţă. Internaţionala Comunistă a declarat luptă hotărâtă împotriva întregii lumi burgheze şi împotriva tuturor partidelor social-democrate galbene. Pentru fiecare muncitor de rând, deosebirea dintre partidele comuniste şi vechile partide social-democrate sau socialiste oficiale, care au trădat stindardul clasei muncitoare, trebuie să fie cât se poate de limpede.” (Ioan Scurtu, *Partidul Socialist Român şi Internaţionala a III-a, Comunistă*, în „Dosarele Istoriei”, nr. 10/1998, p. 18-21.) Astfel, din mai 1921 până în mai 1943 s-a numit Partidul Comunist din România (P.C.d.R.), 1943 – 1948: Partidul Comunist Român. După unificarea cu P.S.D. (de fapt, „înghiţirea” acestuia de către P.C.R.) din februarie 1948 şi până în iulie 1965 a purtat numele de Partidul Muncitoresc Român (P.M.R.). La congresul din iulie 1965 (al IX-lea) a reluat titulatura de Partidul Comunist Român, pe care o va purta până în decembrie 1989. Paul Niculescu-Mizil, care la congresul al IX-lea era şeful Secţiei de Agitaţie şi Propagandă a C.C., afirmă în memoriile sale că propunerea schimbării titlaturii Partidului Muncitoresc Român în Partidul Comunist Român făcută de N. Ceauşescu la congres „a fost motivată ca fiind cea mai corespunzătoare schimbărilor ce au avut loc în stadiul actual de dezvoltare a partidului şi scopului său final – construirea societăţii

martie 1919 și concepută ca un partid unic mondial, în care toate hotărârile adoptate de ea deveneau obligatorii pentru toate partidele afiliate. „Sciziunea mișcării muncitorești din România, apariția Partidului Comunist și afilierea sa la Internaționala a III-a, se circumscriu unui fenomen politic internațional larg, dar se explică și prin slăbiciunile proprii ale social-democrației române. Pretutindeni în Europa, uzând de cele mai diverse și oculte mijloace, Moscova și Cominternul au subminat, și în final au dezmembrat partide socialiste și partide social-democrate, unele puternice și de veche tradiție”², cum au fost cazurile Partidului Socialist Francez, scindat după Congresul de la Tours (25-31 decembrie 1920) și Partidului Socialist Italian, după Congresul de la Livorno din 1921.

În perioada 1921-1943, Partidul Comunist din România, așa cum arată și titulatura, a fost o secțiune a Internaționalei a III-a, urmând directivele stabilite de aceasta, care serveau, de fapt, interesele Moscovei și nu ale muncitorilor români. Aceasta a făcut ca la scurt timp de la înființare, datorită adoptării unei poziții antinaționale³, să fie scos în afara legii (1924), desfășurându-și activitatea în clandestinitate timp de 20 de ani. O încercare de reconstituire a organelor de conducere ale partidului și a componenței acestora în perioada ilegalității, pe baza documentelor de arhivă, o face Marin C. Stănescu în lucrarea *Moscova, Cominternul, Filiera Comunistă Balcanică și România (1919-1943)*, publicată în 1994. De asemenea, Dan Cățanuș și Gheorghe Neacșu, în revista „Arhivele Totalitarismului”, nr. 1-2/1999, prezintă un document din 1966, intitulat *Compoziția organelor de conducere ale Partidului Comunist din România de la Congresul I (1921) până în anul 1944*, „bazat în general pe discuțiile care au fost purtate de oameni care au fost implicați în activitatea partidului în perioada menționată”. Organele de conducere ale partidului – Comitetul Central⁴, Secretariatul și Biroul Politic – erau alese formal de congresele partidului (în perioada dintre congrese de către plenarele C.C.). În practică, desemnările de persoane erau făcute de Comintern. Conducerea partidului era numită din rândurile minorităților naționale „dispușe să aplice mecanic toate indicațiile antiromânești venite de la Moscova”⁵.

comuniste (...). Deși la congres, Ceaușescu a propus ca și foștilor membri ai Partidului Social-Democrat să li se recunoască activitatea de ilegaliști, înlocuirea denumirii reprezintă parcă un gest de ștergere a oricărei amintiri a procesului de unificare, de subliniere a priorității partidului comunist. Atribui, de asemenea, aceste modificări tendințelor subiectiviste și voluntariste ale lui Ceaușescu, dorinței acestuia de a se evidenția prin schimbarea situațiilor din timpul lui Dej” (Paul Niculescu-Mizil, *O istorie trăită. Memorii*, vol.I, ediția a II-a revizuită și completată, București, Editura Enciclopedică, 2002, p. 425-426).

² Nicolae Jurcă, *Istoria social-democrației din România*, București, Editura Științifică, 1994, p. 129.

³ În rezoluția adoptată la Congresul al III-lea al P.C.d.R., care s-a ținut în 1924 la Viena, se preciza că statul român este un stat imperialist și că granițele lui nu corespund cerințelor națiunii române: „România trebuie să fie considerată ca stat multinațional, iar sarcina membrilor Partidului Comunist este aceea de a lupta și de a susține cu toată tăria aspirațiile națiunilor asuprite în vederea rezolvării problemei naționale și aceasta până la dezlipirea lor completă de statul român” (Adrian Dimitriu, *Note de drum. Lupta pentru supraviețuire a social-democrației române (1944-1980)*, ed. a II-a, București, 2001, p. 28-29).

⁴ La ședința lărgită a Biroului Politic din septembrie 1935, au fost cooptați în C.C. al P.C.d.R., Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ana Pauker (Marin C. Stănescu, *Moscova, Cominternul, Filiera Comunistă Balcanică și România (1919-1943)*, 1994, p. 122). P.C.d.R., între anii 1921-1940, a ținut 5 congrese: 8-12 mai 1921, București; 3-4 octombrie 1922, Ploiești; august 1924, Viena; 28 iunie-7 iulie 1928, Ciuguevo, lângă Harkov; 3-24 decembrie 1931, Gorkovo, lângă Moscova. În perioada 1932-1944 nu a mai ținut congrese. Documentele congreselor erau elaborate în spiritul directivelor Cominternului. A ținut și un număr de plenare și conferințe, cele mai multe desfășurate în țară (*Ibidem*, p. 99).

⁵ *Ibidem*, p. 110. „Cu excepția primului conducător al P.C.R., Gheorghe Cristescu Plăpumarul – care a condus secțiunea din România în perioada 1921-1924 și a fost de naționalitate român – toți ceilalți agenți ai Cominternului numiți secretari ai P.C.R., au fost de alte etnii, după cum urmează: maghiari – Elek Köblös (1924-1928), Bela Brainer (1939-1940) și Istvan Foriš (1940-1944); ucraineni – Vitali Holostenko (1928-1931) și Aleksandr Danieluk (1931-1935) și bulgarul Boris Stefanov (1935-1939)”. (Lavinia Betea, *Psihologie politică. Indivd, lider, mulțime în regimul comunist*, Iași, Editura Polirom, 2001, p. 83.)

Nici după ieșirea din ilegalitate, P.C.R. nu a promovat o politică proprie, ci o „linie politică” trasată de Moscova, care-i susținea interesele. După 1944, P.C.R. nu a fost decât un instrument al Kremlinului în impunerea modelului sovietic de construire a socialismului în România.

În februarie 1948 a fost creat partidul unic al clasei muncitoare, intitulat Partidul Muncitoresc Român, prin asimilarea P.S.D. de către P.C.R.. Se cuvine precizat că ideologia ca și formele organizatorice ale P.M.R. erau cele ale PC(b) al U.R.S.S., Gheorghiu-Dej recunoscând că P.M.R.-ul era un partid marxist-leninist⁶ având drept model marele Partid bolșevic al U.R.S.S.. Liderii de la București urmau modelul sovietic, atât în construcția de stat cât și în cea de partid. După preluarea puterii politice, partidul se reorganizează după modelul PC(b) al U.R.S.S., pentru a-și îndeplini rolul de conducător al statului și societății. Astfel, a fost creat un aparat de partid, la nivel central și local, format din secții pe ramuri de activitate, pentru transmiterea și controlul aplicării hotărârilor luate la vârful partidului și a fost instituit un sistem de promovare a oamenilor în funcții pe criterii politice și de clasă (nomenclatura)⁷. În acest mod, partidul era prezent, prin membrii săi, în toate domeniile de activitate, aceștia acționând din interiorul instituțiilor, întreprinderilor și unităților economice ale statului pentru promovarea și punerea în aplicare a liniei sale politice.

În Republica Populară Română, asemenea țărilor din Europa Centrală și de Sud-Est intrate în sfera de influență sovietică, au fost transpuse formele și metodele de conducere de la Kremlin. Partidul s-a suprapus statului, acesta din urmă nefiind decât un instrument în realizarea politicii sale. Monopolul conducerii politice de către partid a fost consacrat prin Constituție. Dacă în Constituția Republicii Populare Române din 1948, partidul era „forța politică conducătoare a clasei muncitoare”, în cea din 1952 devine „forța politică conducătoare atât a organizațiilor celor ce muncesc, cât și a organelor și instituțiilor de stat”, pentru ca în Constituția Republicii Socialiste România din 1965 să fie „forța politică conducătoare a întregii societăți”. Nicolae Ceaușescu, în cuvântarea ținută la ședința plenară a C.C. din 22 martie 1965, când a fost ales prim-secretar al C.C. al P.M.R., afirma: „Să ne străduim să ridicăm continuu rolul conducător al partidului în toate domeniile de activitate. Nu trebuie să fie domeniu de activitate în care să nu fie hotărât la Comitetul Central și Biroul Politic, să nu fie domeniu de activitate unde organele de partid să nu exercite control asupra felului cum se aplică în viață hotărârile adoptate”⁸.

Rolul Comitetului Central potrivit Statutului partidului

Partidul, potrivit Statutului său, trebuia să fie condus de Comitetul Central (C.C.), care era un organ colectiv permanent, ales de congres și însărcinat de acesta cu conducerea activității partidului în intervalul de timp dintre congrese. Atribuțiile stabilite prin Statut făceau ca în ierarhia partidului, C.C. să reprezinte „centrul politic, ideologic și organizatoric al activității de partid”⁹. Sarcinile Comitetului Central, ca și periodicitatea la care trebuia să se întrunească în plen, sunt stabilite în statutele partidului adoptate la congrese. De pildă, atribuțiile C.C. potrivit Statutului partidului adoptat la Congresul al IX-lea al P.C.R. din 1965 erau: „conduce

⁶ În toate statutele din perioada 1945-1989 se arăta că P.C.R. este un partid marxist-leninist al cărui scop final este construirea societății fără clase – societatea comunistă.

⁷ A se vedea pe larg Nicoleta Ionescu-Gură, *Reorganizarea P.M.R. după modelul PC(b) al U.R.S.S. și crearea nomenclaturii C.C. în Republica Populară Română (1949-1954)* în „Totalitarism și rezistență, teroare și represiune în România comunistă”, vol. I, CNSAS, 2001, p. 216-250.

⁸ Arhivele Naționale Istorice Centrale (în continuare ANIC), fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 36/1965, f. 4.

⁹ Gheorghe Țuțui, Gheorghe Tudor, *Plenarele Comitetului Central al Partidului Comunist Român (1948-1977)*, în „Revista de Istorie”, nr. 11/1977, p. 2 032.

întreaga activitate a partidului în intervalul dintre congrese; organizează aplicarea directivelor congresului cu privire la politica internă și externă a partidului; veghează la apărarea unității și purității rândurilor partidului; asigură înfăptuirea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate; conduce organele centrale de presă și alte instituții centrale de partid; reprezintă partidul în relațiile cu alte partide, organizații și instituții; administrează fondurile bănești și bunurile materiale ale partidului“. C.C. alegea organele sale executive: Biroul Politic, Biroul Organizatoric, Secretariatul în regimul Dej și Prezidiul Permanent (1965–1974), Comitetul Executiv (1965–1974), Comitetul Politic Executiv (1974–1989) și Secretariatul în regimul Ceaușescu. De asemenea, organiza *Colegiul Central de Partid*¹⁰ (*Comisia Controlului de Partid* în perioada Gheorghiu-Dej), care avea printre atribuții controlul modului în care se respectau prevederile Statutului cu privire la disciplina și morala de partid. C.C. ținea ședințe plenare cel puțin o dată la 4 luni. El trebuia să informeze sistematic organizațiile de partid asupra activității sale și să le consulte asupra principalelor probleme ale politicii partidului.

În realitate C.C. a fost un organ formal care doar aproba hotărârile privind linia politică a partidului, care se luau în cadrul Secretariatului¹¹ și erau prezentate opiniei publice ca hotărâri ale C.C. Gheorghiu-Dej recunoștea în ședința Biroului Politic din 12 aprilie 1956, când s-a discutat problema combaterii cultului personalității, că „Secretariatul a preluat un șir de atribuții transformându-se într-un fel de organ superior Biroului Politic și Comitetului Central. C.C. a fost în mod vădit subapreciat. Membrii C.C., practic, nu participau la conducerea partidului“¹². Însă nici după 1956 lucrurile nu s-au schimbat la nivelul conducerii partidului, Biroul Politic, care trebuia să conducă activitatea partidului între plenarele C.C., și Comitetul Central fiind în continuare subapreciate în relațiile de conducere. Centrul decizional în partid și în stat era tot Secretariatul¹³, format din câteva persoane cu un nivel de pregătire intelectuală foarte scăzut, fapt dovedit și de numărul ședințelor pe care le-a avut: ședințele Secretariatului se țineau de două ori pe săptămână, față de cele ale Biroului Politic, care erau de trei ori pe lună. În majoritatea cazurilor, Biroul Politic aproba hotărârile care se luau la nivelul Secretariatului. În procesele verbale ale ședințelor Secretariatului¹⁴ apare de multe ori indicația ca anumite probleme de pe ordinea sa de zi să fie date spre aprobare și membrilor Biroului Politic. Însă unele nu ajungeau la cunoștința acestora. Miron Constantinescu, în ședința din 3 aprilie 1956 a Biroului Politic, când s-a discutat raportul lui Hrușciiov prezentat la Congresul XX al P.C.U.S., avea să

¹⁰ Nicolae Ceaușescu, în ședința Biroului Politic din 21 mai 1965, prezenta astfel motivația schimbării denumirii Comisiei Controlului de Partid în Colegiul Central de Partid: „Să explicăm aici formularea că, Comisia Controlului de Partid nu corespunde realității, ea și-a păstrat denumirea de pe timpul când în P.C.U.S. se alegea de congres și avea această atribuție de control. Actualmente ea este desemnată de Comitetul Central, nu e compusă nici din membrii C.C., ci e un organ de lucru al C.C. pentru rezolvarea problemelor mai mult disciplinare. Ea nu e o comisie a Controlului de Partid și pentru aceasta am considerat că e bine să-i dăm denumirea de Colegiul de Partid, să-i precizăm mai clar atribuțiile, pentru că controlul îl exercită Comitetul Central, Biroul Politic, Secretariatul.“ (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 70/1965, f. 26-27.)

¹¹ Secretariatul era format din secretarul general al partidului și secretarii C.C., al cărui număr sporește de la 5 (în 1948) la 10 (1984).

¹² *Ibidem*, dosar 32/1956, f. 92.

¹³ De pildă, în ședința din 3 iunie 1959, Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât desființarea comisiei de partid pentru problemele naționalităților conlocuitoare, însărcinând un colectiv care funcționa pe lângă Secretariat pentru rezolvarea unor probleme ale minorităților naționale, de a cărui activitate răspundeau Nicolae Ceaușescu și Leonte Răutu. Tot acum s-a hotărât că această problemă să fie supusă spre aprobare Biroului Politic al C.C. al P.M.R.. (*Ibidem*, dosar 23/1959, f. 1.)

¹⁴ În protocoalele ședințelor Secretariatului erau introduse și așa-zisele „hotărâri luate în cerc“, adică cele pe care Secretariatul le aproba în perioada dintre ședințe.

critice metodele de conducere ale lui Gheorghiu-Dej, şi anume luarea hotărârilor fără a consulta pe toţi membrii Biroului Politic (membrii Secretariatului se regăseau în componenţa Biroului Politic): „Munca Biroului Politic în ultimii ani a şchiopătat (...) programul de activitate nu s-a respectat (...) Pregătirea şedinţelor Biroului Politic este slabă, membrii Biroului Politic nu sunt siguri pe ordinea de zi care li se prezintă. În timpul şedinţei apar puncte surpriză”¹⁵. La aceeaşi şedinţă, Emil Bodnăraş, care împărtăşea punctele de vedere ale lui Miron Constantinescu, afirma că în ultimii ani, în diferite discuţii, se auzea deseori „să vedem ce spune tov Dej, sau tov. Dej a spus, tov. Dej a dat indicaţia, tov. Dej ne-a recomandat, dar mai puţin se auzea Biroul Politic a hotărât sau C.C. a hotărât, Biroul Politic a indicat, C.C. indică”¹⁶.

Atribuţiile C.C. privind alegerea Biroului Politic şi Secretariatului, organe cu caracter executiv între plenarele C.C.¹⁷, erau formale. În realitate, C.C. nu alegea, ci doar aproba cu unanimitate de voturi persoanele din organele superioare ale partidului care erau desemnate dinainte de Secretariat. Chiar Comitetul Central care, potrivit statutului, trebuia să fie ales de congres, era de fapt emanaţia Secretariatului. În toate partidele comuniste din ţările din Europa Centrală şi de Sud-Est intrate în sfera de influenţă sovietică, Secretariatul C.C. era centrul decizional, în interiorul partidelor nefuncţionând „democraţia internă de partid”, aşa cum se arăta în Statutul partidului şi în propaganda oficială. În practică, în partid nu funcţiona principiul conducerii colective. Comitetul Central avea un rol decorativ, menit să dea aparenţa funcţionării „democraţiei interne de partid”. Atribuţiile lui erau formale şi constau numai în aprobarea hotărârilor care se luau la vârful partidului.

Sorin Toma¹⁸, care a fost timp de 11 ani membru în C.C. (1949-1960), afirma în memoriile sale că, „calitatea de membru C.C. era mai mult onorifică, deoarece C.C. nu dispunea de o putere şi atribuţii reale. El nu era un organ de decizie, hotărârile fiind luate în Biroul Politic sau, mai precis în cercul îngust al câtorva apropiaţi ai Secretariatului General. Comitetul Central nu era nici măcar un organ consultativ de dezbateră a problemelor şi a proiectelor de hotărâri. Deşi am participat, timp de mai bine de un deceniu la plenarele Comitetului Central, nu-mi amintesc de nici o dezbateră demnă cu adevărat de acest nume”¹⁹.

Puterea, judecând după funcţiile pe care le deţinea în partid şi stat, se afla în mâinile secretarului general al partidului. El deţinea şefia partidului şi în acelaşi timp era şi şeful guvernului sau al statului. Gheorghiu-Dej „ales” (prin voinţa lui Stalin) secretar general al partidului la Conferinţa Naţională din octombrie 1945 (funcţie în care a fost reales succesiv

¹⁵ *Ibidem*, dosar 32/1956, f. 8.

¹⁶ *Ibidem*, f. 35.

¹⁷ *Biroul Politic* trebuia să conducă activitatea partidului între plenarele C.C., iar *Secretariatul* pe cea curentă, să organizeze şi să controleze îndeplinirea hotărârilor partidului şi selecţionarea cadrelor. Potrivit statutului, aceste organe superioare ale partidului trebuiau să raporteze C.C. despre activitatea depusă, însă în practică nu s-a întâmplat aşa ceva.

¹⁸ Sorin Toma a fost redactor-şef adjunct al „Ştiinţei”, oficiosul P.C.R., în perioada 1946-1947, apoi redactor-şef (1947-1960). În 1963, după mai bine de doi ani de verificări de către Comisia Controlului de Partid, a fost exclus din partid „pentru dezertarea din munca de partid în anul 1940 şi apoi din armata sovietică în timpul războiului fascist, pentru comportarea sa laşă pe teritoriul sovietic cotropit vremelnic de fascişti şi pentru ascunderea în mod premeditat a faptelor sale nedemne în faţa partidului”. (*Ibidem*, dosar 30/1963, f. 27.) În 1970 a fost reprimat în partid. La propunerea Colegiului Central de Partid, Secretariatul C.C. al P.M.R. a aprobat ca cererea de reprimare în partid a lui Sorin Toma să fie discutată în organizaţia de bază. La 29 aprilie 1970, organizaţia de bază, ţinând seama de poziţia lui autocritică privind abaterile din trecut, a hotărât să fie reprimat în P.C.R.. În 1975 a fost pensionat pentru limită de vârstă de la Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică (Arhivele Militare Române – în continuare AMR, fond Microfilme, rola 334, c. 835-837).

¹⁹ „Arhivele Totalitarismului” nr. 1-2/1994, p. 356.

până la moartea sa în martie 1965), în perioada iunie 1952 – octombrie 1955 a deținut și șefia guvernului, iar din 1961 pe cea de șef al statului, fiind președintele Consiliului de Stat. Venirea lui Hrușciov la putere în U.R.S.S. a însemnat și o delimitare a funcțiilor de partid de cele de stat, care s-a produs în toate țările satelit. În R.P.R. aceasta a fost hotărâtă în ședința Biroului Politic din 3 aprilie 1954 și aprobată de plenara C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954. Gheorghiu-Dej considera că „pentru a se îmbunătăți munca conducerii de partid și de stat, atât propria experiență, cât și experiența altor partide frățеști, impune adoptarea următoarelor măsuri organizatorice: renunțarea la funcția de secretar general al C.C. al P.M.R. și înființarea funcției de prim-secretar al C.C.; reorganizarea Secretariatului C.C. al P.M.R. în așa fel încât acesta să se compună dintr-un prim-secretar și 3 secretari, care să nu aibă funcții în guvern; Secretariatul să fie subordonat Biroului Politic, organul superior de conducere al partidului între plenaryle C.C.“. În alegerea Secretariatului, Gheorghiu-Dej indica că primul secretar să fie ales dintre membrii Biroului Politic, doi dintre secretari să fie aleși dintre membrii C.C., iar al patrulea secretar să fie „unul din cei mai buni dintre actualii prim secretari ai comitetelor regionale de partid, care să fie cooptat în C.C. și apoi să fie propus și ales secretar al C.C. al P.M.R.“²⁰.

Plenara C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954 a „ales“ în funcția de prim-secretar al C.C. pe Gheorghe Apostol, iar ca secretari pe Nicolae Ceaușescu, Mihai Dălea și Ianoș Fazekas. Gheorghe Apostol povestește acest eveniment din cariera sa politică astfel: „Hrușciov a hotărât să nu mai fie premier și l-a avansat pe Bulganin ca prim-ministru. S-a hotărât că ar fi bine să facem și noi acest lucru. Dej a avut o discuție cu mine și mi-a explicat de ce trebuie să facem și noi la fel (...) M-a rugat să accept să fiu ales ca prim-secretar al C.C. la prima plenară. Am lucrat în acest post din aprilie 1954 până în octombrie 1955, când, din nou, s-a făcut o schimbare în U.R.S.S.. Am fost ales de către o plenară a C.C. și după aceea tot de către o plenară (*cea din 30 septembrie-1 octombrie 1955 – n.n.*) am fost eliberat din această funcție, prim secretar fiind ales Gheorghiu-Dej“²¹. Însă, Gheorghe Apostol a îndeplinit numai formal această funcție, activitatea partidului fiind condusă tot de Gheorghiu-Dej. Teama de a nu fi înlocuit din fruntea partidului de către Hrușciov, cunoscând intenția acestuia de a schimba pe toți șefii partidelor comuniste din blocul sovietic, rămași din timpul lui Stalin, l-a făcut pe Gheorghiu-Dej să renunțe la funcția de secretar general al partidului în favoarea celei de premier, însă nu pentru multă vreme. După circa un an și jumătate revine în fruntea partidului, unde va rămâne până la decesul său survenit în martie 1965.

După moartea lui Gheorghiu-Dej, Plenara C.C. al P.M.R. din 22 martie 1965 a aprobat, cu unanimitate de voturi, propunerea Biroului Politic prezentată de Ion Gheorghe Maurer, privind alegerea lui Nicolae Ceaușescu ca prim-secretar al C.C. al P.M.R.²². În această calitate, Nicolae Ceaușescu a susținut ca partidul să funcționeze potrivit prevederilor Statutului. Relevantă din acest punct de vedere este ședința Biroului Politic din 29 martie 1965, care se ținea doar la câteva zile de la înmormântarea lui Gheorghiu-Dej, unde s-au analizat și criticat metodele lui de conducere și s-a hotărât „să se îmbunătățească munca colectivă în cadrul Biroului Politic“, în sensul ca toate problemele importante să fie discutate în ședințele Biroului Politic. „Sunt câteva probleme – afirma Nicolae Ceaușescu în cadrul ședinței – în legătură cu munca Biroului Politic și inclusiv a Comitetului Central. Noi am propus plenarei (*din 22 martie 1965 – n.n.*)

²⁰ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 32/1954, f. 4-5.

²¹ „Dosarele Istoriei“, nr. 12/2001, p. 48.

²² ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 36/1965, f. 12.

și plenara a fost de acord că trebuie să îmbunătățim stilul nostru de muncă. În primul rând, să facem ca plenara Comitetului Central să fie mai activă, să îndeplinească rolul ce-i revine statutar Comitetului Central, ca organ care conduce munca între congrese și Biroul Politic să îndeplinească rolul executiv între plenary. Asta presupune ca să punem în cadrul plenarelor Comitetului Central nu numai probleme foarte generale și o dată pe an, ci, cele mai importante probleme să le discutăm în plenary ale Comitetului Central, nu numai să informăm, dar problemele mai importante ale politicii noastre interne și externe să le hotărască plenara Comitetului Central, inclusiv obligația Biroului Politic ca periodic să raporteze de felul cum își desfășoară activitatea²³. Însă, funcționarea partidului potrivit Statutului a durat doar câteva luni (martie-iulie 1965). După Congresul al IX-lea al P.C.R. din iulie 1965, în structura organelor centrale ale partidului a apărut un nou organ, intitulat *Prezidiul Permanent*, care în perioada 1965-1974 a reprezentat centrul decizional al partidului (și implicit al statului), organele deliberative și electiv ale partidului (Congresul, Conferința Națională, Plenara Comitetului Central) fiind decorative.

După alegerea la șefia partidului, Nicolae Ceaușescu aduce modificări structurii organelor superioare executive ale partidului. Astfel, în ședința Biroului Politic din 22 iulie 1965 s-a hotărât să se supună Congresului care se apropia, ca în locul Biroului Politic să fie ales un Comitet Executiv al C.C., alcătuit din 15 membri și 10 membri supleanți (însă atribuțiile, potrivit Statutului, erau tot cele ale Biroului Politic, schimbarea fiind numai de titulatură). De asemenea, s-a hotărât alegerea unui Prezidiu Permanent²⁴ format din 7 persoane, dintre membrii Comitetului Executiv, care să asigure rezolvarea problemelor operative între ședințele Comitetului Executiv²⁵. Secretariatul a rămas în continuare cu atribuțiile prevăzute în statutele anterioare. În 1965, organele superioare executive ale Comitetului Central erau: Comitetul Executiv, Prezidiul Permanent și Secretariatul (*vezi tabelul*). Rolul Prezidiului Permanent este cel al Secretariatului din timpul lui Gheorghiu-Dej, protocoalele ședințelor și stenogramelor stau mărturie în acest sens²⁶. Astfel, convocarea congreselor, conferințelor naționale și plenarelor C.C., a sesiunilor Marii Adunări Naționale, formarea guvernului și a Consiliului de Stat, aprobarea inițiativelor legislative ale guvernului, deciziile privind politica partidului și statului, numirile (și eliberările) în funcțiile importante din partid și stat (inclusiv avansarea în grad a ofițerilor), componența și poziția delegaților la reuniuni internaționale, acordarea distincțiilor erau hotărâte la nivelul Prezidiului Permanent și apoi date spre informare și aprobare Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., iar acesta la rândul său le supunea spre aprobare formală congresului, conferințelor naționale și plenarelor C.C., care erau, potrivit Statutului, organele deliberative și electiv ale partidului. Așadar, centrul decizional în partid era unul dintre organele executive ale Comitetului Central, adică tocmai cel care trebuia să pună în practică hotărârile luate de organele deliberative și electiv ale partidului.

²³ *Ibidem*, dosar 42/1965, f. 25.

²⁴ În 1965 din Prezidiul Permanent făceau parte: Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gh. Maurer, Alexandru Bărlădeanu, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Alexandru Drăghici. Prezidiul Permanent ales de Plenara C.C. al P.C.R. din 12 august 1969, era format din 9 membri: Nicolae Ceaușescu, Ion Gh. Maurer, Emil Bodnăraș, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Dumitru Petrescu, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdet. Observăm că din componența lui lipseau: Chivu Stoica, Alexandru Bărlădeanu, Gheorghe Apostol și Alexandru Drăghici, membri din echipa de conducere a lui Gheorghiu-Dej, care au fost marginalizați.

²⁵ *Ibidem*, dosar 100/1965, f. 2-3.

²⁶ Pentru aceasta vezi la Arhivele Militare Române, fondul C.C. al P.C.R.-Prezidiul Permanent (1965-1989).

Organele executive ale Comitetului Central 1945-1989

Nr. crt.	Denumire:	„Ales“ de către Plenara C.C. din:	Număr total membri	Membri	Membri supleanți	Atribuții potrivit Statutului partidului:*
În perioada Gheorghiu-Dej (1945-1965)						
1.	Biroul Politic**	22 oct. 1945	7			„Ales“ de C.C. pentru conducerea partidului între plenarele C.C..
		24 febr. 1948	18	13	5	
		26-27 mai 1952	11	9	2	
		28 dec. 1955	15	11	4	
		25 iun. 1960	13	9	4	
2.	Biroul Organizatoric (1950-1954)	23-24 ian. 1950	17			În hotărârea Plenarei C.C. al P.M.R. din 23-24 ianuarie 1950 se arăta că Biroul Organizatoric a fost înființat pentru „conducerea generală a muncii organizatorice“.
		26-27 mai 1952	11			
3.	Secretariat	22 oct. 1945	4			„Ales“ de C.C. pentru conducerea muncii curente, mai ales pentru organizarea controlului executării hotărârilor partidului și pentru selecționarea cadrelor.
		24 febr. 1948	5			
		26-27 mai 1952	5			
		28 dec. 1955	5			
		25 iun. 1960	4			

În perioada Nicolae Ceaușescu (1965-1989)						
1.	Comitetul Executiv (1965-1974). În 1974 i s-a schimbat titulatura în Comitet Politic Executiv (C.P.Ex.)	23 iul. 1965	25	15	10	„Ales“ de C.C. pentru conducerea partidului între plenarele C.C..
		12 aug. 1969	32	21	11	
		28 nov. 1974	36	23	13	
		23 nov. 1979	45	27	16	
		22 nov. 1984	48	23	25	
		24 nov. 1989	47	21	26	
2.	Prezidiul Permanent (1965-1974)***	23 iul. 1965	7			„Ales“ de C.C. pentru rezolvarea problemelor politice curente ale partidului.
		12 aug. 1969	9			
3.	Secretariat	23 iul. 1965	9			„Ales“ de C.C.; organiza și controla îndeplinirea hotărârilor partidului și asigura realizarea politicii de cadre a partidului, perfecționarea, pregătirea și repartizarea acestora.
		12 aug. 1969	7			
		28 nov. 1974	7			
		23 nov. 1979	9			
		22 nov. 1984	10			
		24 nov. 1989	9			

* Asemenea Comitetului Central și organele executive ale C.C. reflectă creșterea numărului membrilor de partid. Astfel, pe măsura creșterii efectivului partidului și organele executive ale C.C. își modifică componența numerică, devenind mai cuprinzătoare, considerându-se că astfel pot îndeplini mai bine rolul de conducător al activității partidului între plenarele C.C.. Însă, în realitate, organele executive ale Comitetului Central nu au îndeplinit atribuțiile prevăzute în statutul partidului. Centrul decizional în partid, în perioada Gheorghiu-Dej, a fost Secretariatul, respectiv Prezidiul Permanent (1965-1974) și Biroul Permanent al C.P.Ex. (1974-1989) în perioada Nicolae Ceaușescu. Celelalte organe executive au fost mai mult sau mai puțin decorative, atribuțiile lor fiind monopolizate de secretarul general al partidului împreună cu câțiva apropiați ai săi (unii dintre membrii Secretariatului se regăseau în componența Biroului Politic și Biroului Organizatoric, iar cei ai Prezidiului Permanent, în componența Comitetului Executiv și Secretariatului). Secretarul general al partidului făcea parte din toate organele executive ale C.C. și le prezida ședințele.

** „Devierea de dreapta“ a dat prilej conducerii partidului să restrângă numărul membrilor din organele executive ale C.C. „pentru a asigura de partid și secretul de stat, așa cum trebuie păstrat“, după cum se exprima Gheorghiu-Dej. Tot el dădea indicația ca în compoziția organelor de partid „să nu intre nici un social-democrat, să fie alcătuite numai din oameni de cea mai înaltă încredere“ (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 40/1952, f. 4 și 107). Biroul Politic, în ședința din 26 mai 1952, a aprobat hotărârea Secretariatului pe care, apoi, a supus-o confirmării și plenului C.C.. Astfel, Plenara C.C. al P.M.R. din 26-27 mai 1952 a „ales“ un Secretariat format din 5 persoane, în care nu se mai regăsea fostul social-democrat Lothar Rădăceanu, un Birou Politic format din 11 persoane (9 titulari și 2 supleanți) și un Birou Organizatoric din 11 persoane. („Scânteia“, nr. 2 360 din 29 mai 1952.)

*** Rolul Prezidiului Permanent a fost luat în perioada 1974-1989 de Biroul Permanent al C.P.Ex., care era format dintre membrii C.P.Ex. și condus de secretarul general al partidului. Potrivit Statutului partidului, el asigura coordonarea operativă a activității de partid și de stat, adopta hotărâri în limita competențelor stabilite de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., cărui trebuia să-i raporteze asupra activității sale, însă, în practică, acest lucru nu s-a întâmplat. Documentele de arhivă, și anume stenogramele și procesele-verbale ale ședințelor Prezidiului Permanent și Biroului Permanent al C.P.Ex., consultate la Arhiva Militară Română (AMR), dovedesc că aceste organe executive ale C.C. au fost centrele decizionale ale partidului și implicit ale statului în perioada regimului Ceaușescu. De asemenea, cei care și-au desfășurat activitatea în structurile de conducere superioare ale partidului și și-au scris memoriile afirmă același lucru. Spre exemplu, Cornel Burtică, în convorbirile cu Rodica Chelaru, afirmă că „Prezidiul se întrunea, în mod obișnuit, în fiecare luni dimineața, când erau discutate problemele importante ale țării. Când lipsea Ceaușescu din țară nu se mai întrunea prezidiul, nu se mai rezolva nimic. Situația se complica mai ales când Ceaușescu lipsea din țară și câte 2-3 săptămâni (vizite în Africa, Asia etc.)“. În același sens se pronunță și Paul Niculescu-Mizil în memoriile sale : „Prezidiul Permanent a fost un număr mare de ani laboratorul în care se elaborau principalele acțiuni ale conducerii, supuse apoi confirmării de către C.P.Ex. (*corect Comitetul Executiv-n.n.*) sau plenarele C.C.. El conducea efectiv activitatea internațională, de zi cu zi, a partidului și a statului“.

Pe plan local organele executive ale partidului erau *biroul* și *secretariatul*, „alese“ de către adunarea generală a organizației de bază și de către comitetele de partid (județene, municipale, orașenești, comunale), având, potrivit Statutului, aceleași atribuții ca și cele de pe plan central, adică biroul trebuia să conducă activitatea între plenarele comitetelor, iar secretariatul pentru rezolvarea problemelor curente, organizarea și controlul îndeplinirii hotărârilor comitetelor. În practică, organele locale ale partidului erau conduse de prim-secretari învestiți cu puteri majore de către conducerea partidului.

Care au fost mobilurile unei asemenea reorganizări? Silviu Curticeanu, fost șef al Cancelariei C.C. și secretar al C.C., în memoriile sale, afirma că: „Ceaușescu și-a concentrat atenția spre cristalizarea unei noi conduceri de partid și de stat, urmărind pe de o parte, să-și întărească decisiv rolul personal, iar pe de altă parte, să reducă atribuțiile și să slăbească puterea celorlalte organe de conducere ale partidului“²⁷. Considerăm că Nicolae Ceaușescu nu a făcut decât să continue, însă mai accentuat, practicile de conducere ale lui Gheorghiu-Dej. El a creat un nou organ la nivelul conducerii superioare a partidului (Prezidiul Permanent), format din oameni apropiați lui, unde se discuta și se lua hotărâri în privința partidului și statului, însă unele nu ajungeau spre informare, consultare sau aprobare la membrii Comitetului Executiv al C.C.

²⁷ Silviu Curticeanu, *Mărturia unei istorii trăite. Imagini suprapuse*, București, Editura Albatros, 2000, p. 277.

al P.C.R. (de pildă, nu toate informările securității). În procesele verbale ale ședințelor Prezidiului Permanent, asemenea celor ale Secretariatului din perioada Dej, apar indicații ca anumite probleme de pe ordinea de zi să fie date spre informare și aprobare membrilor Comitetului Executiv. Spre exemplu, în ședința din 29 ianuarie 1968, Prezidiul Permanent a aprobat activitatea desfășurată de delegația guvernamentală a R.S.R. în Italia și propunerile privind îmbunătățirea organizării conducerii securității statului, cu indicația de a fi supuse aprobării și Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.²⁸. Cornel Burtică, fost membru al C.C. și al C.P.Ex., în convorbirile cu Rodica Chelaru, confirmă documentele de arhivă, afirmând că Nicolae Ceaușescu „dovedind o inteligență diabolică, de politician versat, și-a organizat astfel structura de putere încât să poată controla totul și să nu fie luat prin surprindere. Ceilalți membri ai Biroului Politic (*creдем că C.P.Ex.-n.n.*) cunoșteau situația țării doar pe sectoare, fragmentat și nu dispuneau de un aparat pe care să se sprijine în teritoriu“. În ședința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 3 mai 1972 s-a hotărât ca în viitor să se prezinte Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. „spre dezbateră și soluționare problemele majore ale vieții politice, economice și sociale ale țării“²⁹. Însă, în practică, lucrurile nu au stat așa. În 1974 Comitetului Executiv i s-a schimbat titulatura în Comitet Politic Executiv (C.P.Ex.), pe care o va purta până în decembrie 1989. Dumitru Popescu, care a făcut parte din acest organ de partid, în convorbirile cu ziaristul Ioan Tecșa, îl prezintă astfel: „În ce privește C.P.Ex., în ultimii ani ai dictaturii ajunsese un fel de reuniune periodică a membrilor guvernului, primilor secretari de județe și șefilor de centrale industriale. Membrii C.P.Ex. alcătuiau un grup restrâns în această masă, practic nici nu mai luau cuvântul pentru că singurii avizați în problemele speciale ale ramurilor puse în discuție erau invitații. De altfel membrii C.P.Ex. primeau foarte adesea materialele în dimineața zilei respective, ba câteodată chiar la intrarea în sală. Un braț de hârtii de câteva kilograme, care ar fi necesitat cel puțin o săptămână de studiu. Cel mult puteai să te uiți la titluri ca să ai habar cam despre ce se vorbește. Practica difuzării documentelor în ultima clipă nu avea un caracter întâmplător, îți interzicea să intri în misterele programelor și hotărârilor adoptate“³⁰.

Din 1971, „în vederea ridicării eficienței muncii de partid“, Secretariatul C.C. al P.C.R. lucra direct cu comitetele județene de partid, renunțându-se la practica de a le îndruma și controla prin intermediul instructorilor teritoriali. La C.C. s-a menținut un corp de instructori cu atribuții de control pe anumite probleme³¹. Pentru „realizarea unui control sistematic asupra activității organelor și organizațiilor de partid“, secretarii C.C. trebuiau să aibă legătură directă și permanentă cu comitetele județene de partid. Secretarii C.C. răspundeau pentru o perioadă mai îndelungată de câte un grup de județe³². Ei se deplasau lunar la comitetele județene de partid de care răspundeau pentru a urmări modul cum se înfăptuiau hotărârile conducerii partidului. Ceaușescu a instituit acest procedeu având convingerea, probabil, că politica lui era bună dar defectuos pusă în practică.

²⁸ AMR, fond Microfilme, rola 909, c. 172-173.

²⁹ *Ibidem*, rola 929, c. 628.

³⁰ Dumitru Popescu. *Un fost lider comunist se destăinuie: Am fost cioplitor de himere*, Editura Expres [1994].

³¹ AMR, fond Microfilme, rola 924, c. 141-143. În ședința din 9 februarie 1971 a Prezidiului Permanent s-a hotărât să se propună Comitetului Executiv și Plenarei C.C., alegerea lui Manea Mănescu ca membru al Prezidiului Permanent și eliberarea lui Virgil Trofin din funcția de secretar al C.C. și președinte al U.N.C.A.P. (Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție), fiind recomandat de Prezidiul Permanent să fie ales în funcția de președinte al C.C. al U.G.S.R. (Uniunea Generală a Sindicatelor din România).

³² De exemplu, în 1973, Gheorghe Pană răspundea de județele: Brașov, Ialomița, Galați, Harghita, Hunedoara, Olt, Sibiu, Suceava, Satu Mare și municipiul București; Ștefan Andrei de județele: Ilfov, Vrancea și Mehedinți; Cornel Burtică: Dâmbovița, Dolj, Cluj, Maramureș, Botoșani, Neamț și Gorj etc. (*Ibidem*, rola 307, c. 311-312.)

Din 1974 rolul Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. a fost luat de Biroul Permanent al Comitetului Politic Executiv (C.P.Ex.) al C.C. al P.C.R.³³. Acesta a fost constituit la 29 noiembrie 1974 în prima şedinţă a C.P.Ex.³⁴ de după congresul al XI-lea şi avea în componenţă înalţi demnitari ai statului. Potrivit Statutului, Biroul Permanent era un „organism care asigura coordonarea operativă a activităţii de partid şi de stat“, constituit dintre membrii C.P.Ex. şi condus de Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului. Primul Birou Permanent era format din 5 membri: Nicolae Ceauşescu – secretarul general al partidului, Manea Mănescu – prim-ministru al guvernului, Gheorghe Oprea – viceprim-ministru al guvernului, Ioan Păţan – viceprim-ministru al guvernului şi ministru al Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale, Ştefan Andrei – secretar al C.C. al P.C.R.. În 1979 avea să fie lărgită componenţa³⁵ Biroului Permanent, ajungându-se la 15 membri, printre care şi soţia „conducătorului“, Elena Ceauşescu, ceilalţi fiind: Nicolae Ceauşescu, Iosif Banc, Emil Bobu, Cornel Burtică, Virgil Cazacu, Nicolae Constantin, Constantin Dăscălescu, Paul Niculescu, Gheorghe Oprea, Ioan Păţan, Dumitru Popescu, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdeţ, Ştefan Andrei. Nu ştim, deocamdată, din ce motive, în 1984, numărul membrilor avea să-i fie redus aproape la jumătate, rămânând doar 8 membri: Nicolae Ceauşescu, Constantin Dăscălescu, Elena Ceauşescu, Manea Mănescu, Gheorghe Rădulescu, Emil Bobu, Gheorghe Oprea şi Ilie Verdeţ. Tot 8 membri avea şi Biroul Permanent al C.P.Ex. format în 2 decembrie 1989, singura modificare fiind înlocuirea lui Ilie Verdeţ cu Ion Dincă.

După cum se poate observa, Nicolae Ceauşescu i-a scos, treptat³⁶, din centrul decizional pe cei care au fost în apropierea lui Dej, promovând „activişti formaţi în şcolile de partid, selectaţi de el însuşi, în calitate de coordonator“³⁷ al Secţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R., ca Virgil Trofin, Dumitru Popescu, Ion Coman etc., „în care Ceauşescu vedea o nouă generaţie“³⁸. Cunoscându-i bine pe unii dintre ei, Corneliu Mănescu, fost membru al C.C. şi ministru al Afacerilor Externe al României între 1961-1972, avea să afirme în convorbirile cu Lavinia Betea, următoarele: „Cum nici Ceauşescu nu prea avea – în comparaţie cu alţii – cu ce să se laude, a preferat să se înconjoare de oameni cu şi mai puţine merite decât el“. De asemenea, Cornel Burtică afirma în convorbirile cu Rodica Chelaru că Ceauşescu stabilise „o adevărată strategie de neutralizare şi apoi înlăturare a «vechii gărzi»“ şi că „multe dintre dislocări s-au petrecut în urma unor acuzaţii de imoralitate sau de ineficienţă în activitate (...) Gheorghe Apostol a fost mazilit la Congresul al X-lea, pe motive de imoralitate, n-a mai fost

³³ Nicolae Ceauşescu a creat Biroul Permanent al C.P.Ex., inspirat, probabil, de exemplul Partidului Comunist Chinez, care în 1956 crease Comitetul Permanent al Biroului Politic, format din 7 membri, ce „trebuia să se impună ca o instanţă colegială supremă“. (Jean François Soulet, *Istoria comparată a statelor comuniste din 1945 până în zilele noastre*, Iaşi, Editura Polirom, 1998, p. 67.)

³⁴ Biroul Permanent al C.P.Ex. era format în prima şedinţă a C.P.Ex. de după congresul partidului. Astfel, datele sale de constituire sunt: 29 noiembrie 1974; 27 noiembrie 1979; 8 decembrie 1984; 2 decembrie 1989.

³⁵ Pentru componenţa Biroului Permanent al C.P.Ex. am consultat colecţia ziarului „Scânteia“.

³⁶ „Încă din 22 martie 1965, când a fost «uns» prim-secretar al P.C.R., Ceauşescu i-a promovat secretari ai C.C. pe Paul Niculescu-Mizil şi Ilie Verdeţ. După Congresul al IX-lea (19-24 iulie 1965), alături de «baronii» lui Dej – Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Maurer, Al. Moghioroş – au fost promovaţi în organele de conducere ale partidului oamenii lui Ceauşescu: Constantin Drăgan de la sindicat, Leontin Sălăjan de la armată, Virgil Trofin (fost prim-secretar la C.C. al U.T.C.), Iosif Banc, Maxim Berghianu, Petre Blajovici, Vasile Patilinet – toţi foşti prim-secretari de regiune (...) Ceauşescu a promovat şi unele cadre, care fie fuseseră ţinute în loc de Dej (cazul lui Alexandru Bărlădeanu), fie fuseseră complet marginalizate – precum Dumitru Petrescu ori Gheorghe Rădulescu“. (Rodica Chelaru, *Culpe care nu se uită. Convorbiri cu Cornel Burtică*, Bucureşti, Editura Curtea Veche, 2001, p. 95.)

³⁷ Lavinia Betea, *Psihologie politică. Individ, lider, mulţime în regimul comunist*, Iaşi, Editura Polirom, 2001, p. 188.

³⁸ *Convorbiri neterminate. Corneliu Mănescu în dialog cu Lavinia Betea*, Iaşi, Editura Polirom, 2001, p. 148.

ales în nici o funcție de partid și de stat, apoi a fost trimis ambasador în Brazilia și Argentina. De fapt, pentru fiecare exista un pretext de a fi înlăturat“.

Biroul Permanent al C.P.Ex. a fost centrul decizional al partidului și implicit al statului în perioada 1974-1989. La nivelul acestui organ de partid se discutau și se lua hotărâri în privința politicii partidului și a statului, celelalte organe centrale ale partidului, ca și instituțiile reprezentative ale statului, având atribuții formale.

La Plenara C.C. al P.M.R. din 22 martie 1965, care a „ales“, în urma morții lui Gheorghiu-Dej, în funcția de prim-secretar al C.C. al P.M.R. pe Nicolae Ceaușescu, s-a hotărât ca funcțiile de prim-secretar al C.C. al P.M.R. și președinte al Consiliului de Stat³⁹ să fie ocupate de persoane diferite „în interesul asigurării rezolvării în bune condiții a sarcinilor ce revin Comitetului Central, Biroului Politic și Secretariatului“⁴⁰. Ca urmare, Plenara C.C.⁴¹ a aprobat propunerea Biroului Politic, ca funcția de președinte al Consiliului de Stat să fie ocupată de Chivu Stoica, însă nu pentru multă vreme. În decembrie 1967 Nicolae Ceaușescu va prelua șefia statului⁴². Această separare s-a produs și la nivelul funcțiilor deținute de membrii de partid din organele de conducere centrale și locale ale partidului. Dacă până atunci, membrii de partid dețineau funcții simultane în partid și stat, din iulie 1965, ca urmare a modificării unor prevederi ale Statutului adoptate de congres, un membru de partid nu mai putea deține decât o singură funcție de conducere politică, care cerea o activitate permanentă, fie în organele de partid, fie în cele de stat, considerându-se că astfel se evita situația când „prin cumul, se alterează relația dintre organul controlat și organul de partid care controlează“⁴³. Mai târziu „aceste idei au fost abandonate, o dată cu setea de putere și de acaparare a tuturor pârghiilor de conducere de către Ceaușescu“. Din 1974, N. Ceaușescu va face uz de procedeul stalinist al „rotației cadrelor“⁴⁴ în munci de partid și de stat, pentru „a se evita crearea de relații familiariste care nu sunt în interesul muncii de partid“. Acest procedeu îi oferea posibilitatea lui N. Ceaușescu de a menține sub control aparatul de partid și de stat și de a promova noi cadre, docile, executante fidele a hotărârilor și indicațiilor lui.

Treptat, Nicolae Ceaușescu va concentra în mâinile sale funcțiile importante din partid și stat, ajungând la un regim de putere personală. În martie 1965 este ales prim-secretar al C.C. al P.C.R., în urma decesului lui Gheorghiu-Dej, iar în decembrie 1967 a devenit șeful

³⁹ În 1961, Gheorghiu-Dej a devenit și președintele Consiliului de Stat.

⁴⁰ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 36/1965, f. 6-12.

⁴¹ Plenara C.C. din 22 martie 1965 a „ales“, ca urmare a descompletării Biroului Politic prin moartea lui Gheorghiu-Dej, membru al Biroului Politic pe Alexandru Bărlădeanu (până atunci membru supleant) și 3 secretari ai C.C. (Leonte Răutu, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț), considerându-se că numărul de până atunci al secretarilor era prea mic pentru a îndeplini sarcinile.

⁴² Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în ședința din 24 noiembrie 1967, a hotărât eliberarea lui Chivu Stoica din funcția de președinte al Consiliului de Stat, fiind propus a fi ales secretar al C.C. al P.C.R.. (AMR, fond Microfilme, rola 907, c. 893.)

⁴³ „Scânțea“, nr. 6 687 din 22 iulie 1965.

⁴⁴ După cum se afirma în statutele partidului din anii 1974, 1979, 1984, organele și organizațiile de partid, în repartizarea cadrelor, trebuiau să aibă în vedere principiul rotației cadrelor în munci de partid și de stat, pentru ca „acestea să dobândească o experiență multilaterală, să poată înțelege și soluționa tot mai eficient problemele complexe ce le ridică viața socială, conducerea științifică a societății“. Însă, aceleași statute prevedeau că „în funcție de nevoi, cadrele pot îndeplini simultan funcții de conducere, atât în cadrul partidului cât și al statului“. *Dicționarul Politic* realizat de Sergiu Tămaș, publicat în 1996 de Casa de editură și presă „Șansa“ S.R.L. (ediția a II-a revăzută și adăugită), explică sistemul „rotației cadrelor“ ca fiind un proces continuu de înlocuire a membrilor clasei conducătoare sau de transferare a acestora de la o responsabilitate la alta. Datorită acestei metode, clasa conducătoare nu s-a putut consolida, iar starea de insecuritate a creat dependențe față de conducătorul statului și partidului.

statului⁴⁵. Aproximativ 7 ani mai târziu, în martie 1974, a fost învestit de către Marea Adunare Națională în funcția de președinte al Republicii Socialiste România, în care va fi reales succesiv până în decembrie 1989. De asemenea, a fost comandantul suprem al forțelor armate și conducător al unor organizații de masă și obștești. Și membrii familiei sale dețineau funcții importante în partid și stat. „Suspiciunea față de toată lumea, generată de climatul carierist, a condus la promovarea de către conducătorii supremi ai unor membri de familie în posturile ce vizau vârfurile nomenclaturii. Tactica a fost inițiată în timpul conducerii P.C.U.S. de către L. Brejnev (1964-1982). Metoda va fi imitată, de asemenea, în toate celelalte state comuniste, apogeul ei situându-se în faza finală a regimului Ceaușescu, când membrii familiei conducătorului român și a soției sale au monopolizat funcțiile decizionale în România”⁴⁶. Astfel, *Elena Ceaușescu* este „aleasă”, în iulie 1972, membră a Comitetului Central al P.C.R., un an mai târziu în Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun.1973-28 nov.1974), apoi în Comitetul Politic Executiv (C.P.Ex.) al C.C. al P.C.R. (21 nov.1974-22 dec.1989). Din 26 ianuarie 1977 devine și membră a Biroului Permanent al C.P.Ex., centrul decizional al partidului și statului. Funcții importante a deținut și în stat: din martie 1980 până în decembrie 1989 a fost prim vice-prim-ministru al guvernului⁴⁷; de asemenea a fost și președinta unor organisme guvernamentale cum ar fi Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (aprilie 1980 – decembrie 1989), Consiliul Național al Științei și Învățământului (decembrie 1985 – decembrie 1989), dirijând, practic, activitatea științifică, educațională și culturală a țării; deputat în M.A.N. (1975-1989). „După promovarea Elenei Ceaușescu în conducerea superioară a partidului – afirma Paul Niculescu-Mizil în memoriile sale – întreaga coordonare a politicii de cadre s-a concentrat în mâinile ei. Ea se ocupa de așa-zisa nomenclatură. Ei i se aduceau la cunoștință, cu prioritate, materialele provenite de la organizațiile de partid, Ministerul de Interne și Securitate, cu privire la oamenii cu munci de răspundere”.

Funcțiile pe care le-a deținut fiul cel mic al cuplului Ceaușescu, *Nicu Ceaușescu*, denotă că era pregătit pentru a deveni succesorul politic al lui Nicolae Ceaușescu. La Conferința Națională din 16-18 decembrie 1982 este ales în Comitetul Central al P.C.R.; în decembrie 1983 este ales prim-secretar al C.C. al U.T.C. și implicit ministru pentru Problemele Tineretului, funcție prin care, potrivit Statutului partidului din 1984, devine automat și membru al C.P.Ex.⁴⁸. Din octombrie 1987 până în decembrie 1989 a fost prim-secretar al Comitetului județean de partid Sibiu și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu. Din 1983 frații „conducătorului” sunt promovați în guvern: în aprilie *Ilie Ceaușescu* este numit ministru adjunct al Apărării și secretar în Consiliul Politic Superior al Armatei, iar în august, *Ion Ceaușescu* este numit vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării și ministru secretar de stat. La Congresul al XIII-lea (nov. 1984) *Ilie Ceaușescu* și *Poliana Cristescu*,

⁴⁵ De reținut că omologii săi din țările europene intrate în sfera de influență sovietică, dețineau atât șefia partidului cât și a statului, de pildă: T. Jivkov era prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și președintele Consiliului de Stat; Erich Honecker – secretar general al C.C. al Partidul Socialist Unit din Germania (P.S.U.G.) și președintele Consiliului de Stat al Republicii Democratice Germane.

⁴⁶ Lavinia Betea, *op. cit.*, p. 89.

⁴⁷ „Din 1980 s-au făcut eforturi evidente pentru a i se construi o reputație internațională de om de știință iubitor de pace, având o importanță politică majoră” (Anneli Ute Gabanyi, *Cultul lui Ceaușescu*, Iași, Editura Polirom, 2003, p. 87).

⁴⁸ Potrivit prevederilor statutului partidului din 1984, primii secretari ai unor comitete județene de partid stabilite de Comitetul Central, cât dețineau această funcție, deveneau automat membri sau membri supleanți ai C.P.Ex., de asemenea, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, prim-secretarul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist și președinta Consiliului Național al Femeilor. (*Statutul Partidului Comunist Român*, București, Editura Politică, 1984, p. 57-58.)

soția lui Nicu Ceaușescu, care conducea Consiliul Național al Organizației Pionierilor, sunt aleși în C.C. al P.C.R.. Vasile Bărbulescu, cumnatul lui Ceaușescu (căsătorit cu una din surorile lui Ceaușescu) este ales secretar al C.C. al P.C.R. de către Plenara C.C. din octombrie 1986.

Nicolae Ceaușescu a dezvoltat un cult al personalității neîntâlnit la nici unul din conducătorii celorlalte țări europene intrate în sfera de influență sovietică, care a dus în practică la transformarea partidului într-o formă fără fond. Cei care au fost în preajma lui Ceaușescu și au lăsat memorii, plasează începutul acestui cult⁴⁹ în 1968, după protestul public împotriva invadării Cehoslovaciei de trupele Tratatului de la Varșovia, atingând apogeul la începutul anilor '80. Ilie Verdeț, un membru al grupului decizional din regimul Ceaușescu, în dialogul cu Adrian Păunescu din 25 iunie 1991, intitulat *Alternativa de stânga într-o democrație reală* și publicat în volumul *Ilie Verdeț. In memoriam*, afirma că „întărirea regimului totalitar și a dictaturii nu a început în anul 1971, după întoarcerea din Coreea, ci în 1975, prin vestitele lozinci cu planul în patru ani și jumătate, cu o seamă de alte chestiuni care apăruseră la orizont și care au dat greș, fiind accentuate de câteva lucruri foarte importante. Cele două inundații din '70 și '75, care au adus grave prejudicii, în perioada de vârf a recoltării și cereau o refacere pe termen mijlociu și pe termen lung. Schimbarea procentului de acumulare din venitul național atribuit pentru dezvoltare, pentru că țara nu mai avea resursele și posibilitățile necesare, iar dorința de a merge mai departe, în ritmurile acelea de dezvoltare, era o ambiție politică, ce nu mai avea nici o rațiune, o judecată obiectivă (...) Ori el nu a renunțat, nici după 1975, în noul cincinal care se întindea până în 1980, la ambițiile lui de dezvoltare în ritm forțat, adică de peste 10-11% la venitul național, de 10% la produsul social (...) Aceasta a fost, după părerea mea, începutul unei politici iraționale, voluntariste, arbitrară, cu înlăturarea treptată de la decizie a tuturor oamenilor care aveau altă opinie, pentru că el nu-i decima în pușcării, ci îi decima moral. Și au fost înlocuiți, după cum se știe, mulți oameni. Au fost înlăturați, în mod treptat, Apostol, Bodnăraș, Fazekas, Niculescu-Mizil, din organele de conducere directe de decizie (...) În același timp își aduna cu mare grijă oameni de încredere în apropiere cum ar fi Bobu; au fost promovați treptat spre vârf Dincă și Dăscălescu (...) Această perioadă, din 1974 până în 1979, deci aproape 5 ani, se poate caracteriza printr-o concentrare absolută a puterii în mâna lui Ceaușescu, și în același timp, prin desființarea practică, așa cum o văd eu, a organului executiv ce se numește guvern“.

După ajungerea la șefia partidului, una dintre primele măsuri luate de N. Ceaușescu a fost stabilirea vechimii în partid a celor care au activat în partid în perioada ilegalității, din rândul cărora făcea și el parte. Astfel, Plenara C.C. al P.M.R. din 31 mai-2 iunie 1965 a hotărât cu unanimitate să supună congresului propunerea lui N. Ceaușescu ca „tuturor luptătorilor revoluționari care au desfășurat activitate permanentă în anii ilegalității și care au avut o comportare demnă în fața dușmanului de clasă și au devenit după 23 august 1944 membri ai partidului nostru să li se dea calitatea de membru de partid de când au intrat în mișcarea revoluționară din ilegalitate“. De asemenea, în ședința Biroului Politic din 21 mai s-a hotărât ca membrilor P.M.R., proveniți din Partidul Socialist și Partidul Social Democrat să li se recunoască vechimea în P.M.R. de la data înscrierii lor în aceste partide⁵⁰. Congresul al IX-lea al P.C.R. din iulie

⁴⁹ Din 1972 portretul lui Nicolae Ceaușescu se expune pe pereții instituțiilor din R.S.R.. Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în ședința din 7 februarie 1972, a hotărât pavoazarea interioară cu caracter permanent cu portretul lui Nicolae Ceaușescu a sediilor de partid, ale organizațiilor de masă și obștești, ale școlilor de toate gradele, instituțiilor de stat, unităților militare, caselor de cultură, cluburilor și căminelor culturale (AMR, fond Microfilme, rola 928, c. 314-316).

⁵⁰ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 70/1965, f. 1-5.

1965 a confirmat propunerile secretarului general al C.C., urmând ca până la sfârşitul anului 1965 să fie rezolvată situaţia stagiului de partid⁵¹. Potrivit Instrucţiunii C.C. al P.C.R. din 5 august 1965, se recunoştea ca vechime în partid activitatea din anii ilegalităţii partidului dusă sub conducerea directă a P.C.R.⁵² şi cea din organizaţiile legale şi ilegale controlate de partid înainte de 23 august 1944: Uniunea Tineretului Comunist; Ajutorul Muncitoresc Român; Ajutorul Roşu (M.O.P.R.); Blocul Muncitoresc Ţărănesc; Blocul Democratic; Comitetul naţional antifascist; Comitetul pentru eliberarea deţinuţilor antifascişti şi Consiliile de patronaj; Frontul studenţesc democratic; Liga Muncii; Sindicatele care şi-au desfăşurat activitatea sub îndrumarea P.C.R.; Organizaţia Revoluţionară Dobrogeană (D.R.O.); Organizaţia oamenilor muncii maghiari din România (M.A.D.O.Sz.); Vâzvolenia⁵³. Cei care au fost în preajma lui Nicolae Ceauşescu şi şi-au scris memoriile afirmă că „acţiunea lui Ceauşescu s-a dovedit a avea în vedere, înainte de toate, întărirea prestigiului său personal, sublinierea că el a fost ilegalist, câştigarea adeziunii acestei categorii influente a membrilor partidului. Ulterior s-a înscăunat practica unor adunări speciale, la 8 mai de ziua partidului, cu ilegalistii, adunări care purtau pecetea proslăvirii deschise a persoanei lui Ceauşescu şi a soţiei lui”⁵⁴. Noul şef al partidului îi trata cu deosebită atenţie pe ilegalişti „îi ajuta cu salarii consistente, cu pensii de merit ori câte o indemnizaţie, le-a creat condiţii de îngrijire a sănătăţii, îi invita la diverse aniversări. Pe scurt, îi făcea să se simtă bine”⁵⁵. De asemenea, Nicolae Ceauşescu a readus în viaţa politică pe unii dintre activiştii din ilegalitate ai partidului sancţionaţi de Gheorghiu-Dej (vezi cazurile lui Dumitru Petrescu, Constantin Doncea, Miron Constantinescu etc.). În şedinţa Secretariatului C.C. al P.C.R. din 31 decembrie 1976 s-a hotărât să se revadă toate cazurile membrilor de partid cu stagiul din ilegalitate, sancţionaţi pe linie de partid, cărora nu li se ridicase până atunci sancţiunile, Colegiul Central de Partid fiind însărcinat cu rezolvarea acestei probleme⁵⁶.

Alegerea C.C.

Comitetul Central, organ colectiv permanent, era ales de congres, însă numai în mod formal. În practică el nu era emanaţia congresului partidului ci a Secretariatului C.C.

Iată ce spune Iosif Chişinevschi, secretar al C.C. al P.M.R., despre alegerea Comitetului Central la Congresul al II-lea al P.M.R. din decembrie 1955: „Congresul nu era pus în situaţia de a se putea pronunţa în cunoştinţă de cauză asupra candidaţilor, întrucât nici unul din candidaţi nu era prezentat delegaţilor Congresului pentru a-i cunoaşte. Mulţi delegaţi la Congres au fost puşi în situaţia să voteze pe candidaţii propuşi, fără a şti cine sînt. În felul acesta votul exprimat

⁵¹ *Ibidem*, dosar 74/1965, f. 55. Propunerile privind acordarea vechimii în partid au fost aprobate de Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. în octombrie 1965. Astfel, lui N. Ceauşescu încadrat în partid în 1936 i s-a acordat vechimea în partid din noiembrie 1933, de când s-a înscris în U.T.C.; lui Dumitriu Coliu încadrat în partid în 1931 i s-a acordat vechimea în partid din 1925, de când a început să activeze în Organizaţia Revoluţionară Dobrogeană (D.R.O.); Gaston Marin încadrat în partid în 1945 i s-a acordat vechimea în partid din 1942, deoarece în perioada 1942-1945 a activat în Partidul Comunist Francez etc.

⁵² Şi anume: au participat efectiv la conducerea grevelor; au pus casa la dispoziţie pentru şedinţe şi găzduirea ilegaliştilor; au păstrat sau au difuzat materiale ilegale; au colectat sau au contribuit cu regularitate, pentru partid, cu sume de bani şi alte ajutoare. (*Ibidem*, dosar 111/1965, f. 100.)

⁵³ *Ibidem*, f. 101.

⁵⁴ Paul Niculescu-Mizil, *O istorie trăită. Memorii*, vol.I, ediţia a II-a revizuită şi completată, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2002, p. 431.

⁵⁵ Rodica Chelaru, *op. cit.*, p. 122.

⁵⁶ AMR, fond Microfilme, rola 330, c. 852.

a căpătat un caracter formal⁵⁷. Delegații la congres votau în bloc și cu unanimitate de voturi candidații aprobați mai întâi de conducerea partidului.

Cu câteva luni înainte de congres se stabilea numărul și componența Comitetului Central, care trebuia „ales” de congres, el fiind mai întâi aprobat de Secretariat. Potrivit Statutului partidului, candidaturile membrilor C.C. erau propuse de conferințele organizațiilor regionale (din 1968 județene) de partid și de către delegații la congres, în raport cu numărul membrilor organizațiilor de partid respective. De regulă, numărul candidaților propuși era mai mare decât al celor care urmau să fie aleși. În practică, listele cu propuneri de candidaturi erau făcute de către birourile comitetelor regionale, respectiv județene de partid, după criterii precise stabilite de conducerea partidului și supuse apoi adoptării formale conferințelor de partid.

Din cine era format C.C. ? După cum se exprima Gheorghiu-Dej, Comitetul Central⁵⁸ era compus din „cadre care lucrau în toate sectoarele principale ale activității de partid și de stat”. De asemenea, el trebuia să reprezinte „păturile de bază ale poporului nostru: muncitorimea, țărănimea și intelectualitatea”. Compoziția socială a Comitetul Central, ca și cea a partidului, reflecta structura societății socialiste. De asemenea, corespunzător ponderii pe care o aveau în populația țării, C.C. număra în rândurile sale „oameni ai muncii” aparținând minorităților naționale.

În perioada regimului Ceaușescu, în alegerea membrilor C.C. a fost introdus criteriul vechimii în partid și în funcții de conducere și, de asemenea, a devenit o regulă ca toți prim-secretarii Comitetelor județene de partid să fie „aleși” în C.C.. Conform statutelor partidului din 1974, 1979 și 1984⁵⁹ în alegerea C.C. și a tuturor organelor de partid (superioare și locale) trebuia să se aibă în vedere „înnoirea unei părți din numărul membrilor” (cel puțin 1/3) prin „promovarea de noi cadre care s-au evidențiat în lupta pentru înfăptuirea în practică a liniei politice”; asigurarea unui raport corespunzător din punct de vedere al vârstei membrilor acestora prin promovarea alături de cadrele cu o bogată experiență a unor cadre tinere; persoanele propuse să fie alese în C.C. trebuiau să aibă un stagiu în partid de cel puțin 12 ani, din care 6 ani „să fi desfășurat activitate în organele de partid județene, municipale și orașenești, în conducerea organizațiilor de partid sau de masă din marile întreprinderi, instituții și comune, ca activiști ai organizațiilor de partid, de masă și obștești, în conducerea unităților economice și social-culturale”. Membrii C.C. ocupau simultan funcții de conducere atât în partid cât și în stat. Astfel, se realiza în practică „principul constituțional” că partidul este „forța conducătoare a statului”.

Evoluția numerică a membrilor C.C.

După ieșirea din ilegalitate a partidului, primul Comitet Central al P.C.R. a fost „ales” la Conferința Națională din octombrie 1945 și cuprindea 35 de membri (27 titulari și 8 supleanți). „Primul C.C. al partidului – după cum afirma Alexandru Bârlădeanu în convorbirile cu Lavinia Betea – a fost o improvizație. A fost acolo un grup de oameni ce s-au cunoscut între ei și s-au introdus unii pe alții în C.C., ținând cont de simpatiile și adversitățile ce le aveau”.

⁵⁷ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 32/1956, f. 37.

⁵⁸ „Scânteia”-oficiul P.C.R., în numărul din 26 octombrie 1945, scria: „Compoziția C.C. format din muncitori, țărani și intelectuali, bărbați și femei, este o expresie a poziției partidului față de cele mai variate probleme”.

⁵⁹ Conform statutului partidului din 1984 nu puteau fi aleși în organele de conducere sau încetau să facă parte din acestea membrii de partid care se pensionau și cei care își desfășurau activitatea în străinătate.

Numeric, în perioada 1945-1989 Comitetul Central a evoluat de la câteva zeci de membri la câteva sute. Astfel, dacă în 1945 avea 35 de membri, în 1989 ajunge la 466 (vezi tabelul). În opinia conducerii partidului, creşterea numărului membrilor C.C. era pusă în relaţie cu sporirea efectivului şi cu sarcinile pe care le avea de îndeplinit partidul. Însă considerăm că aceasta ţinea de propagandă, deoarece rolul C.C. era numai formal, în acest caz neavând nici o importanţă numărul membrilor.

În perioada dintre congrese, modificări în componenţa C.C. şi a celorlalte organe superioare de partid, în sensul de cooptări⁶⁰ şi excluderi, se operau în cadrul plenarelor C.C. şi Conferinţelor Naţionale, bineînţeles la indicaţiile conducerii partidului. Locurile devenite vacante erau completate din rândurile membrilor supleanţi. De menţionat că membrii supleanţi ai C.C. participau cu drept de vot consultativ la şedinţele plenare ale C.C..

Evoluţia numerică a membrilor C.C. al P.C.R. în raport cu creşterea efectivului partidului în perioada 1945-1989

Congese/Conferinţe	Anul/Luna	Efectivul partidului	Total membri C.C.	Membri titulari	Membri supleanţi
Conferinţa Naţională	1945-oct.	256 863	35	27	8
I-al P.M.R.	1948-febr.	1 057 428*	57	41	16
al II-lea	1955-dec.	538 815	96	61	35
al III-lea	1960-iun.	807 140	110	79	31
al IX-lea al P.C.R.**	1965-iul.	1 411 066	196	121	75
al X-lea	1969-aug.	1 915 232	285	165	120
al XI-lea	1974-nov.	2 462 380	361	205	156
al XII-lea	1979-nov.	2 980 970	408	245	163
al XIII-lea	1984-nov.	3 440 000	446	265	181
al XIV-lea***	1989-nov.	3 824 782	466	280	186

* Cifra de 1 057 428 membri este din mai 1948 după „unificarea” cu P.S.D. şi înaintea verificării membrilor P.M.R.. Numărul mai mic al membrilor de partid de la Congresul al II-lea, faţă de cel de la Congresul I, se explică prin epurarea partidului, care a avut loc în perioada noiembrie 1948-aprilie 1950, şi prin faptul că între 1948-1952 admiterile în partid au fost oprite.

** La Congresul din august 1965 a fost schimbată denumirea partidului din P.M.R. în P.C.R., numerotarea Congreselor a început din 1921, astfel Congresul IV al P.M.R. a devenit Congresul IX al P.C.R.. De asemenea, a fost schimbată şi denumirea funcţiei de prim-secretar al C.C. în secretar general al C.C. al P.C.R.. Efectivul partidului de

⁶⁰ De pildă, la Plenara C.C. al P.M.R. din 10-11 iunie 1948 a fost cooptat în C.C. – Pintilie Bodnarenco.

la congresele II–IX cuprinde atât membrii cât și candidații de partid. În 1965, Nicolae Ceaușescu desființează candidatura de intrare în partid, considerând că în România nu mai există clase exploatoare și implicit teama de intrare a „dușmanilor de clasă” în partid.

*** Pentru efectivul partidului de la congresele II–XIV am consultat ziarul „Scânteia”, oficiul partidului, care publica raportul comisiei de validare a delegaților la congres, în care se prezenta efectivul partidului, pe baza căruia a fost stabilit numărul delegaților la congres. Spre exemplificare: „Scânteia”, în numărul 14 700 din 22 noiembrie 1989, publică raportul Comisiei de Validare a delegaților la Congresul al XIV-lea, prezentat de Constantin Radu, în care se arată efectivul partidului la data de 30 septembrie 1989, care era de 3 824 782 membri, pe baza căruia au fost stabiliți cei 3 326 delegați la congres (un delegat la 1 150 membri de partid). Creșterea efectivului partidului în perioada regimului Ceaușescu, la câteva milioane, nu a însemnat că oamenii dădeau năvală spre partid, ci, din convorbirile cu un fost secretar cu propaganda la un comitet comunal de partid, a rezultat că an de an, conducerea partidului fixa un anumit procent de creștere a numărului membrilor, organele de partid locale trebuind să-l pună în aplicare, aceasta însemnând adeseori promisiuni și presiuni asupra oamenilor pentru a deveni membri de partid. În acest mod P.C.R.-ul s-a transformat dintr-un partid de clasă într-un partid de mase.

Organele deliberative și electivale ale partidului: Congresul, Conferințele Naționale și Plenarele Comitetului Central

Principiul conducerii colective în partid a fost numai enunțat în Statutul partidului, nu și aplicat. Acest principiu înseamnă că toate hotărârile asupra problemelor politicii partidului trebuiau să fie luate în colectiv. În practică, Congresul, Conferința Națională și Plenarele C.C., organele deliberative și electivale ale partidului au avut un rol formal (*vezi tabelul*).

Organele colective deliberative și electivale ale partidului

Pe plan central	Atribuțiile acestora potrivit Statutului partidului*
Congresul	Organul suprem al partidului, convocat de Comitetul Central, stabilea linia generală a partidului în problemele fundamentale ale politicii interne și externe; dezbătea și hotăra asupra rapoartelor de activitate ale Comitetului Central și Comisiei Centrale de Revizie; adopta și modifica Statutul partidului; alegea Comitetul Central.
Conferința Națională	Se convoca în perioada dintre congrese, atunci când se considera necesară dezbaterrea unor probleme importante ale politicii partidului și statului.
Comitetul Central	Conducea întreaga activitate a partidului în intervalul dintre congrese; asigura îndeplinirea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate; organiza îndeplinirea programului partidului, a liniei sale politice generale, a directivelor congresului privind dezvoltarea economică și socială a țării; conducea activitatea în domeniul economic, social-ideologic și cultural, politica externă; conducea și îndruma activitatea: organelor de stat, a organizațiilor de masă și obștești, în domeniul apărării naționale, al ordinii publice și securității statului; veghea la apărarea unității și purității rândurilor partidului; conducea organele centrale de presă și instituțiile centrale de partid; se ocupa de politica de cadre; organiza dezvoltarea relațiilor cu partidele comuniste și muncitorești, reprezenta partidul în relațiile cu alte partide, organizații, instituții; administra fondurile bănești și bunurile materiale ale partidului; alegea organele executive care asigurau conducerea activității partidului între plenare și organiza Comisia Controlului de Partid.

Pe plan local	
Adunarea generală	Organ superior al organizației de bază a partidului care trebuia să se convoace cel puțin o dată pe lună și să hotărască în problemele organizației. Ea alegea biroul, organ executiv care conducea activitatea curentă a organizației.
Conferința de partid	Organ superior al organizației de partid regionale, raionale, orășenești care trebuia să dezbată și să hotărască asupra activității comitetelor regionale, raionale și orășenești (din 1968 comitete județene, municipale, orășenești și comunale). Conferința se convoca de către comitetele regionale, raionale și orășenești o dată la doi ani și avea următoarele atribuții: asculta și aproba darea de seamă a comitetului regional, raional și orășenesc, a comisiei de revizie și a altor organe și instituții locale ale partidului; dezbătea problemele muncii de partid, activitatea economică, social-culturală, activitatea sfaturilor populare și a organizațiilor de masă din cuprinsul regiunii, raionului sau orașului respectiv; alegea comitetul regional, raional și orășenesc și comisiile de revizie ale acestora. Conferința organizației de partid regionale (respectiv județene) alegea și delegații la congresul partidului, iar conferințele raionale și orășenești alegeau delegații la conferința regională de partid.

* În practică partidul nu a funcționat potrivit Statutului. Între prevederile Statutului și modul real de funcționare al partidului a existat o mare discrepanță. Organele colective deliberative și electivale ale partidului nu aveau o importanță reală, ci numai un rol de fațadă. Ele nu alegeau, ci aprobau persoanele desemnate de la centru în organele superioare ale partidului. De asemenea, hotărârile nu se luau în cadrul lor, ci în cadrul unora dintre organele executive ale Comitetului Central: Secretariatul în perioada Gheorghiu-Dej, respectiv Prezidiul Permanent (1965-1974), Biroul Permanent al C.P.Ex. (1974-1989) în perioada Ceaușescu, fiind supuse numai aprobării formale a acestora, pentru a da aparența funcționării democrației în interiorul partidului și a respectării Statutului.

Congresul⁶¹, organul suprem al partidului, care trebuia să stabilească linia generală a partidului în politica internă și externă, a fost doar un organ decorativ. Deși potrivit Statutului, el era convocat⁶² de Comitetul Central, în realitate hotărârea se lua la vârful partidului, fiind apoi supusă spre aprobare plenului C.C.. De pildă, ședința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 12 mai 1969 a hotărât convocarea Congresului al X-lea în perioada 4-9 august 1969, a stabilit ordinea de zi și norma de reprezentare la congres a delegaților și anume un delegat la 1 000 de membri de partid. În acest fel la congres participau 1 915 delegați (la 31 mai 1969 efectivul partidului era de 1 915 232 membri). Hotărârile Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 12 mai 1969 au fost supuse spre aprobare Plenarei C.C. din 21-22 mai 1969⁶³. De

⁶¹ Congresul, potrivit statutului partidului, stabilea poziția partidului față de problemele importante ale țării, adopta, revizua și modifica programul și statutul partidului, alegea Comitetul Central și Comisia Centrală de Revizie.

⁶² Potrivit statutului partidului adoptat de Congresul I al P.M.R. (februarie 1948), congresul era convocat „cel puțin o dată la 3 ani”. În decembrie 1955, ca urmare a modificării statutului la Congresul al II-lea al P.M.R., termenul la care se ținea congresul partidului a fost stabilit „la cel puțin o dată la 4 ani”. Din 1969, prin modificarea statutului adoptată la Congresul al X-lea, acesta se convoca o dată la 5 ani, „pentru a se corela ținerea congreselor cu etapele de dezvoltare a economiei naționale”. Tot de acum congresul alegea secretarul general al partidului, până atunci ales de plenul Comitetului Central, aceasta deoarece, din 1968, Nicolae Ceaușescu, din secretar general al C.C. al P.C.R. devine secretar general al P.C.R.. Paul Sfetcu, fostul director de cabinet al lui Gheorghiu-Dej, afirma în memoriile sale că în 1968, în condițiile evenimentelor din Cehoslovacia, Ceaușescu a fost promovat din funcția de secretar general al C.C. al P.C.R. în cea de secretar general al P.C.R., fiind opera lui Ion Gheorghe Maurer, pe care a justificat-o „prin aceea că trebuie eliminată posibilitatea înlocuirii lui Ceaușescu de către C.C., așa cum se întâmplase cu Dubcek în Cehoslovacia. Ca secretar general al P.C.R., Ceaușescu putea fi înlocuit numai de un congres, ceea ce în condițiile unei invazii ar fi fost, după Maurer, greu de convocat”. (Paul Sfetcu, *13 Ani în Anticamera lui Dej*, București, Editura Fundației Culturale Române, 2000, p. 180-181)

⁶³ AMR, fond Microfilme, rola 916, c. 494.

reținut că delegații la congres erau numai formal aleși de conferințele organizațiilor regionale, respectiv județene ale partidului, în realitate ei erau, asemenea membrilor C.C., emanația Secretariatului. În perioada Gheorghiu-Dej, de pildă, Secția Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R., denumită ulterior Secția Organizațiilor de Partid, din însărcinarea conducerii partidului trimitea prin instructorii secției, prim-secretarilor comitetelor regionale de partid, criterii orientative privind compoziția socială, națională, de vârstă, în privința delegaților care trebuiau aleși pentru congres⁶⁴. Pe baza acestor criterii, birourile comitetelor regionale stabileau „tovii” care urmau a fi propuși conferințelor regionale de partid, pentru a fi aleși ca delegați la congres. Aceștia erau în prealabil verificați de Sectoarele de Verificare a Cadrelor de la comitetele regionale și de la C.C. al P.M.R. și înaintați spre aprobare Secretariatului. Delegați la congres ajungeau și tovarăși de la centrul partidului, de pildă, la Congresul al XIV-lea (noiembrie 1989), Elena Ceaușescu a luat cuvântul ca delegată a organizației județene de partid Argeș. La congres erau reprezentate prin delegați, organizațiile de partid din toate domeniile de activitate. Din cei 3 326 delegați de la congresul al XIV-lea, 1 483 reprezentau organizațiile de partid din industrie, construcții și transporturi, 783 din agricultură și 1 060 din celelalte domenii de activitate. Iată și compoziția socială, națională, de vârstă a delegaților la Congresul XIV: 1 291 muncitori, 497 țărani, 166 ingineri și tehnicieni, 195 cadre din cercetarea științifică, proiectare și învățământ, 619 activiști de partid și ai organizațiilor de masă, 493 oameni de cultură, artă, ziariști, medici, juriști, studenți, precum și lucrători din aparatul central și local de stat și 65 de ofițeri ai forțelor armate. După vechimea în partid, 16 delegați aveau stagiul dinainte de 23 august 1944, 381 erau membri de partid din anii 1944-1948, iar 2 929 aveau vechime în partid după 1952. Compoziția națională corespundea compoziției naționale a partidului: 92% români, 6,7% maghiari, 0,6% germani, 0,7% alte minorități. Din cei 3 326 de delegați, 1 420 erau absolvenți ai unor instituții de învățământ superior, iar 2 448 urmaseră diferite școli de partid. Din numărul total al delegaților, 1 316 (39,56%) erau femei⁶⁵.

Termenele ținerii congreselor prevăzute în statut nu au fost respectate. De pildă, convocarea Congresului al II-lea al P.M.R. a întârziat cu mai mult de 3 ani, iar cel de-al IV-lea (care va deveni al IX-lea) a fost amânat cu un an, deoarece „planul (*cincinal* – *n.n.*) nu este gata, nu are rost să facem congres numai pentru că așa scrie în statut că trebuie ținut la 4 ani”⁶⁶. Astfel explica Nicolae Ceaușescu, secretar al C.C., cauza amânării congresului (de fapt exprima poziția lui Gheorghiu-Dej), în ședința cu prim-secretarii comitetelor regionale de partid, secretarii cu probleme organizatorice, de propagandă și cultură, din 30 septembrie 1964.

După Constantin Pârvolescu, vechi membru de partid, convocarea congresului era „o necesitate și din punct de vedere al trecerii în revistă a activității partidului și o necesitate democratică de a consulta membrii de partid asupra politicii partidului”⁶⁷. În realitate, aceștia nu erau consultați. De regulă, ordinea de zi a unui congres era următoarea: Raportul C.C. al P.C.R. cu privire la activitatea partidului în perioada dintre congrese, prezentat de secretarul general al partidului; raportul Comisiei Centrale de Revizie⁶⁸; proiectul de directive privind planul

⁶⁴ În Statutul partidului, adoptat de Congresul al XI-lea (noiembrie 1974), se prevedea că delegații aleși pentru congres trebuiau să aibă o vechime în partid de minimum 6 ani.

⁶⁵ „Scânteia”, nr. 14 700 din 22 noiembrie 1989, p. 9.

⁶⁶ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 57/1964, f. 5.

⁶⁷ *Ibidem*, dosar 74/1965, f. 39.

⁶⁸ Potrivit Statutului partidului, Comisia Centrală de Revizie verifica realizarea bugetului și gospodărirea bunurilor materiale ale partidului; modul în care erau examinate și rezolvate cererile, scrisorile și sesizările oamenilor de către organele centrale ale partidului. Membrii Comisiei Centrale de Revizie nu puteau fi în același timp membri ai Comitetului Central al partidului, însă puteau să asiste la Plenarele C.C.. Existau comisii de revizie și la nivelul organelor locale de partid, care aveau aceleași atribuții ca și comisia de revizie pe scară centrală.

cincinal; modificările unor prevederi ale Statutului⁶⁹; alegerea Comitetului Central, a secretarului general (din 1969) şi a Comisiei Centrale de Revizie.

Înainte de a fi adoptate de congres, directivele planului cincinal erau „dezbătute“ în presă, în toate organele şi organizaţiile de partid, precum şi în întreprinderi, instituţii, unităţi socialiste din agricultură, pentru a se da aparenţa că ele reprezintă voinţa întregii naţiuni. Dezbaterile însemna, de fapt, aprofundarea principalelor probleme cuprinse în ele şi a sarcinilor ce reveneau colectivelor respective. De reţinut, că planurile cincinale adoptate la congrese nu erau realiste. De pildă, la Congresul al III-lea al P.M.R. din iunie 1960, s-a prevăzut la agricultură o creştere de 80 %, însă creşterea reală a fost de 15-20%.

Dezbatările din congres erau, de fapt, adeziuni, cei înscrişi la cuvânt îşi exprimau acordul unanim asupra rapoartelor prezentate. Lucrările congresului se încheiau cu „alegerea“ membrilor C.C. şi ai Comisiei Centrale de Revizie. În realitate, delegaţii la congres aprobau o listă întocmită de aparatul de partid, văzută şi aprobată mai întâi de conducerea partidului, care în perioada Dej însemna Secretariatul C.C. al P.M.R., respectiv Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. (1965-1974), Biroul Permanent al C.P.Ex. (1974-1989) în regimul Ceauşescu. Un congres al partidului nu dezbătea şi nu decidea nimic, el fiind numai o paradă politică. La Congresul al XII-lea al P.C.R. (19-23 noiembrie 1979) a avut loc un incident creat de Constantin Pârvescu, care s-a ridicat în plen împotriva cultului personalităţii lui Nicolae Ceauşescu, cerând congresului să nu-l mai realegă la conducerea partidului. După cum îşi aminteşte Cornel Burtică „l-au scos din sală şi în aceeaşi zi l-au evacuat din casa pe care o avea la dispoziţie de la partid, i-au tăiat pensia socială, i-au făcut tot răul ce se putea“⁷⁰. O comisie de partid formată din Emil Bobu, Petre Lupu şi Constantin Dăscălescu „a examinat conţinutul, cauzele şi scopul urmărit de Constantin Pârvescu prin atitudinea sa provocatoare, antipartinică şi duşmănoasă manifestată la cel de-al XII-lea Congres al partidului“. Comisia a avut în două rânduri discuţii cu Constantin Pârvescu şi a ajuns la concluzia că atitudinea sa din timpul congresului a fost premeditată şi a propus excluderea lui din partid. În şedinţa C.P.Ex.-lui din 16 decembrie 1980, când au fost prezentate concluziile comisiei, Constantin Dăscălescu afirma că: „Îndărătnicia cu care şi-a susţinut în continuare părerile antipartinice, provocatoare, exprimate în congres şi după aceea scot în evidenţă cu pregnanţă că Pârvescu nu regretă în nici un fel ceea ce a făcut, că de fapt el nu este de acord cu linia generală politică a partidului şi cu prevederile importante ale statutului – că se situează în continuare în afara partidului, că este un element străin partidului nostru“. Comisia a propus excluderea lui din partid, urmând ca aceasta să fie rezolvată în conformitate cu Statutul partidului, adică de către organizaţia de bază din care făcea parte, întrucât nu mai făcea parte din nici un organ de conducere al partidului (în 1960 a fost scos din Biroul Politic pentru „incapacitate şi intrigă cu caracter fracţionist“)⁷¹. Din 1960 şi până în noiembrie 1979 a fost numai membru şi preşedinte al Comisiei Centrale de Revizie a C.C. al P.C.R..

Deşi Statutul partidului din 1948 prevedea convocarea de către C.C. a Conferinţei Naţionale⁷² a partidului în perioada dintre congrese, pentru a dezbate probleme importante ale

⁶⁹ Din 1969, ca urmare a modificărilor adoptate de Congresul al X-lea, în Statut a fost înscrisă obligativitatea organelor de partid de a supune în prealabil unei largi dezbateri, în organizaţiile de partid şi cu „oamenii muncii“, a principalelor măsuri privind activitatea economică, socială, culturală ce urmau a fi adoptate.

⁷⁰ Rodica Chelaru, *Culpe care nu se uită. Convorbiri cu Cornel Burtică*, Bucureşti, Editura Curtea Veche, 2001, p. 130.

⁷¹ AMR, fond Microfilme, rola 617, c. 101-107.

⁷² La Congresul al II-lea al P.M.R. din decembrie 1955 se aduc modificări Statutului partidului. Astfel, s-a renunţat la prevederea privind Conferinţa Naţională, considerându-se că problemele principale ale politicii partidului pot fi discutate la congrese, iar în intervalul dintre congrese la plenarele Comitetului Central.

politicii partidului și statului, în timpul lui Gheorghiu-Dej a avut loc o singură Conferință Națională, cea din 16-21 octombrie 1945. Din 1945 până în 1967 nu s-au mai ținut Conferințe Naționale. În regimul Ceaușescu au fost convocate 5 Conferințe Naționale la următoarele date: decembrie 1967, 19-21 iulie 1972, 7-9 decembrie 1977, 16-18 decembrie 1982, 14-16 decembrie 1987, ele având loc, de regulă, la jumătatea perioadei dintre două congrese.

În practică, aceste Conferințe Naționale nu erau convocate de C.C., ci de către conducerea partidului. Ele nu dezbăteau „probleme importante ale politicii partidului și statului“, așa cum era înscris în Statut, ci doar aprobau anumite decizii ale secretarului general și a echipei sale de conducere și analizau stadiul îndeplinirii sarcinilor cuprinse în planul cincinal și al programelor speciale privind anumite domenii de activitate. Spre exemplificare, convocarea Conferinței Naționale a P.C.R. din iulie 1972: Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în ședința din 30 mai 1972, a hotărât convocarea Conferinței Naționale în ziua de 19 iulie 1972, urmând ca lucrările să se desfășoare în zilele de 19-21 iulie. În acest scop, guvernul și Consiliul Economic trebuiau să elaboreze și să supună spre aprobare Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. următoarele documente, care urmau să fie „dezbatute“ în Conferință: proiectul de lege privind planificarea dezvoltării economico-sociale; proiectul legii finanțelor; proiectul privind remunerarea după cantitatea și calitatea muncii în unitățile socialiste de stat; proiectul Codului Muncii; programul privind organizarea și dezvoltarea activității de sistematizare a localităților rurale. Aceste proiecte, îmbunătățite în urma „dezbatelor“ în Conferință și în Comisii, erau publicate în presă și apoi supuse spre adoptare Marii Adunări Naționale⁷³.

Toate hotărârile se luau de către secretarul general al partidului împreună cu câțiva apropiați ai săi *fără consultarea Comitetului Central*, însă opiniei publice îi erau prezentate ca hotărâri ale C.C.. În viața de partid, plenarele C.C. au avut doar un rol formal. În ședințele Comitetului Central nu se hotărâau sau se discutau problemele politicii partidului, ci numai *se aprobau cu unanimitate de voturi* materiale elaborate de către secțiile pe ramuri de activitate ale C.C., care erau discutate la nivelul conducerii partidului (Secretariatul C.C. în perioada lui Gheorghe Gheorghiu-Dej și Prezidiul Permanent al C.C. (1965-1974), Biroul Permanent al Comitetului Politic Executiv (1974-1989) în timpul lui Nicolae Ceaușescu).

Plenarele C.C.⁷⁴ se convocabu de conducerea partidului, care îi stabilea și ordinea de zi. În perioada regimului Dej nu au fost respectate termenele prevăzute în Statut pentru ținerea plenarelor C.C. (de trei luni 1948-1955, respectiv patru luni 1955-1989) fiind ani când nu s-a ținut nici o plenară (anul 1951), ori s-au ținut una (1949 și 1951), maxim două (1955). Deși în regimul Ceaușescu au fost respectate termenele plenarelor C.C., ținându-se chiar mai multe ședințe decât prevedea Statutul, în practică ele au rămas tot golite de conținut. Dumitru Popescu, care a fost membru în Comitetul Central în perioada 1965-1989, afirma că: „Plenarele C.C. se reduceau la lectura unor scurte rapoarte ale primilor secretari și ale miniștrilor, cu o schemă prestabilită: o treime elogiul al perechii prezidențiale, o treime expunerea succeselor obținute în aplicarea indicațiilor lui Nicolae Ceaușescu și o treime angajamente ce devansau concluziile. În ultimii ani plenarele C.C. aduceau în diferite momente a mitinguri: se strigau lozinci, se ovaționa în picioare, se scanda“⁷⁵.

⁷³ AMR, fond Microfilme, rola 930, c. 178.

⁷⁴ Potrivit Statutului adoptat la Congresul I din februarie 1948, Comitetul Central era obligat să se reunească în ședințe plenare cel puțin o dată la 3 luni. În statutele următoare această periodicitate avea să fie stabilită la „cel puțin o dată la 4 luni“.

⁷⁵ Dumitru Popescu, *op. cit.*, p. 246.

În cadrul plenarelor C.C. nu existau dezbateri, ci doar adeziuni la problemele şi materialele supuse aprobării. De reţinut că materialele (care însemnau sute de pagini), pe care membrii C.C. trebuiau să le aprobe în plen, le parveneau în aceeaşi zi cu deschiderea plenarei, neexistând timp pentru a fi citite, nicidecum studiate şi aprofundate. De regulă, prima zi a plenarei era consacrată înmânării materialelor membrilor C.C. pentru a fi citite, iar a doua zi erau deschise lucrările plenarei, urmând „dezbaterele” pe marginea lor. Din parcurgerea stenogramelor şedinţelor plenarelor C.C. se poate constata că dezbaterile erau, de fapt, adeziuni. Nu existau discuţii libere, iar cei care se înscriau la cuvânt citeau un text care fusese întocmit înainte de plenară. Plenarele C.C. se desfăşurau pe parcursul a 2-3 zile. După prezentarea raportului de către secretarul general al partidului, în cursul primei zile se puneau la dispoziţia participanţilor la plenară, pentru a se studia, documentele propuse spre aprobare de conducerea partidului. În zilele următoare aveau loc „discuţii” pe marginea lor. În încheierea lucrărilor plenarei, lua din nou cuvântul secretarul general şi se adoptau hotărâri asupra documentelor „dezbatute” şi comunicatul pentru presă asupra desfăşurării plenarei. Spre exemplificare, desfăşurarea lucrărilor şedinţei Plenary a C.C. al P.M.R. din 23-25 aprilie 1962, cu ocazia încheierii colectivizării agriculturii. Lucrările plenarei au avut loc în zilele de 23-25 aprilie (între orele 9-14 şi 17-21, cu câte o pauză de 30 minute după fiecare două ore). Şedinţa din prima zi (luni 23 aprilie) a început la ora 10, cu prezentarea de către Gheorghiu-Dej a *Raportului cu privire la încheierea colectivizării agriculturii şi măsurile de reorganizare a conducerii agriculturii, de asigurare a cadrelor de specialişti şi de întărire a muncii de partid la sate, corespunzător cu cerinţele noii etape de dezvoltare a agriculturii*. În cursul zilei de luni (23 aprilie) au fost puse la dispoziţia participanţilor la plenară pentru a studia, următoarele documente: Raportul prezentat de Gheorghiu-Dej; proiectul de lege privind înfiinţarea Consiliului Superior al Agriculturii şi a consiliilor agricole regionale şi raionale; proiectul de Hotărâre al C.C. al P.M.R. şi al Consiliului de Miniştri privind dezvoltarea învăţământului agricol; proiectul de Hotărâre al C.C. al P.M.R. şi al Consiliului de Miniştri privind repartizarea cadrelor de specialişti în agricultură; propunerile cu privire la întărirea rândurilor partidului la sate. Ziua de luni (23 aprilie) a fost consacrată studierii proiectelor de hotărâri ce urmau a fi „dezbatute” şi aprobate de plenul C.C.. În zilele de 24-25 aprilie au avut loc „discuţii” (de fapt adeziuni) pe marginea lor, luând cuvântul 20 de tovarăşi. În încheierea lucrărilor plenarei (25 aprilie), s-au adoptat hotărâri asupra documentelor „dezbatute” şi comunicatul pentru presă, asupra desfăşurării plenarei⁷⁶. Cei care au luat cuvântul şi-au exprimat acordul la conţinutul documentelor supuse aprobării plenului C.C.. Iată câteva exemple de „debateri”, din plenara din aprilie 1962 cu ocazia încheierii colectivizării agriculturii: *Alexe Eugen* (membru supleant al C.C.) – „Eu sunt de acord cu cele prevăzute în documentele pe care le-am citit. Ele arată cadrul şi linia pe care trebuie s-o urmărim noi în rezolvarea agriculturii (...)”; *Vălcu Vasile* (membru al C.C.) – „Pe baza sarcinilor reieşite din documentele prezentate, noi ne angajăm să muncim mai bine, să îmbunătăţim continuu stilul şi metodele noastre de muncă, să dăm patriei mai multe cereale şi produse animaliere”; *Vaida Vasile* (membru al C.C.) – „Tovarăşi, eu am studiat cele patru documente ieri şi trebuie să spun de la început că sunt întru totul de acord cu ele şi le consider ca măsuri deosebit de importante pentru agricultura noastră şi în special pentru etapa în care ne găsim cu agricultura”⁷⁷.

Documentele supuse aprobării plenului C.C. s-au votat în bloc şi cu unanimitate de voturi:

⁷⁶ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 11/1962, f. 182-183.

⁷⁷ *Ibidem*, f. 21, 35.

„Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej: V-au fost puse la dispoziție patru documente: *Repartizarea cadrelor de specialiști în agricultură, Îmbunătățirea învățământului agricol, Organizarea conducerii în agricultură și Despre întărirea continuă în rândurile partidului*. Aveți obiecții, observații sau propuneri de îmbunătățire a cuprinsului acestor documente?

Nu aveți. Le considerați juste și considerați că sunt bune de aprobat.

Din sală: DA.

Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej: Bun.

Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej: (...) Dacă, tovarăși, sunteți de acord cu cele 4 documente, eu aș propune să votăm. Le luăm pe rând sau... (Voci din sală: nu, nu), în bloc. Cine este pentru? (Toți tovarășii sunt de acord)⁷⁸.

Ședințele plenare ale Comitetului Central se încheiau cu o hotărâre (Rezoluție) care, însă, nu era rodul muncii membrilor C.C., ci și aceasta le era supusă aprobării în plenară, ea fiind redactată de o comisie ai cărei membri erau desemnați de conducerea partidului înainte de ținerea plenarei. Cel mult, membrii C.C. aduceau îmbunătățiri textului, însă de formă și nu de fond. Chiar și Raportul Comitetului Central despre activitatea partidului în perioada dintre congrese era elaborat⁷⁹ și discutat la nivelul conducerii partidului și supus doar spre aprobare plenului C.C.. Așadar, plenarele C.C.⁸⁰ nu erau un for de analizare, dezbateri și soluționare colectivă a celor mai importante probleme. Unii membri din conducerea partidului (Iosif Chișinevschi) recunoșteau că ele erau „organizate de regulă în pripă și se desfășurau pe fugă, fără a da posibilitatea Comitetului Central al partidului să dezbată profund problemele care îi erau supuse”⁸¹.

Plenara Comitetului Central, forma de activitate și de conducere colectivă în partid, avea numai un rol formal. Conducerea partidului îi supunea spre aprobare, din când în când, anumite documente numai pentru a da aparența funcționării în partid a principiului conducerii colective și a respectării Statutului.

Documente elaborate de C.C.

Hotărârile care se luau în numele C.C. erau elaborate de către secțiile pe ramuri de activitate, care formau aparatul C.C.⁸². De reținut că toate hotărârile, instrucțiunile, directivele,

⁷⁸ *Ibidem*, f. 167-168, 177.

⁷⁹ În timpul lui Gheorghiu-Dej, Biroul Politic, din însărcinarea Secretariatului, forma dintre membrii săi, colective care se ocupau cu întocmirea proiectului raportului de activitate al C.C. între congrese, proiectul liniilor directoare ale viitorului plan cincinal, pregătirea modificărilor la Statut, stabilirea normelor de reprezentare pentru alegerea delegaților la congres. În perioada regimului Ceaușescu, pentru întocmirea prognozelor dezvoltării economice și sociale a țării, a planurilor cincinale și anuale, a fost înființat Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

⁸⁰ Unele dintre plenarele C.C. au fost convocate și cu scopul de a informa pe membrii C.C. despre poziția conducerii partidului în diferite probleme interne și internaționale. Din acest punct de vedere este relevantă Plenara C.C. al P.M.R. din 23-25 decembrie 1963, care a fost convocată pentru a aproba proiectul planului de stat pe anul 1964, dar și pentru a informa pe membrii C.C. asupra principalelor evenimente ce au avut loc în perioada de la ultima plenară, în legătură cu problemele ivite în colaborarea economică dintre țările membre CAER. „Pentru că dacă nu-i informăm noi – afirma Gheorghiu-Dej – se informează prin posturile de radio străine și nu este bine“. Astfel, acestora li s-au pus la dispoziție stenograma convorbirii lui Gheorghiu-Dej cu Hrușciov, materialele prezentate de delegația română în vizita de la Moscova. (*Ibidem*, dosar 58/1963, f.1.)

⁸¹ *Ibidem*, dosar 32/1956, f.37

⁸² În perioada regimului Dej, Secretariatul C.C. al P.M.R. lua hotărâri în numele C.C. al P.M.R. și tot el era cel care organiza activitatea C.C. și repartiza problemele de rezolvat de către organele executive ale C.C. (Secretariat,

hotărârile comune ale C.C. şi Consiliului de Miniştri, care reprezentau „o inovaţie politico-juridică“, aveau aplicabilitate nu numai asupra membrilor de partid ci asupra tuturor membrilor societăţii şi aceasta deoarece în Constituţie era prevăzut că partidul este „forţa conducătoare a statului şi societăţii“. Iată câteva exemple de materiale „elaborate“ de C.C.: Hotărârea Plenarei C.C. al P.M.R. din 23-25 aprilie 1962 cu privire la întărirea continuă a rândurilor partidului; Instrucţiune cu privire la modul în care se face primirea de membri şi candidaţi de partid (1962); Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la organizarea întrecerii socialiste; Hotărârea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producţiei (1960); Hotărârea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la îmbunătăţirea învăţământului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior (1962). Prin astfel de hotărâri în comun cu guvernul se stabileau, pe baza liniei partidului, sarcini concrete în toate domeniile de activitate.

În partid toate hotărârile se luau cu unanimitate de voturi, deşi metoda unanimităţii era, după Emil Bodnăraş, antileninistă întrucât „principiul leninist de construire a partidului şi de organizare a vieţii sale este principiul majorităţii“⁸³.

Membrii C.C., dacă nu hotărâau politica partidului, în schimb erau informaţi asupra „problemelor din viaţa economică, politică şi ideologică internă şi internaţională“. Până în 1959, membrilor C.C. li se trimiteau pentru informare Hotărârile Biroului Politic şi ale Secretariatului C.C. al P.M.R., Buletinul Informativ întocmit de Direcţia Organizatorică şi Buletinul Informativ întocmit de Secţia Relaţii Externe a C.C. al P.M.R.. În iunie 1959, Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât ca „pentru îmbunătăţirea activităţii de informare a membrilor C.C. (şi a prim-secretarilor comitetelor regionale de partid) să li se trimită la locul de muncă, cu menţiunea de a fi restituite după studiere şi rapoarte, informări sau referate mai importante ale direcţiilor şi secţiilor C.C., privind probleme ale activităţii de partid, de stat şi economice; rapoarte ale unor delegaţii care s-au deplasat în străinătate; extrase din presa partidelor frăţeşti“ (întocmite de Secţia Relaţii Externe). La sediul C.C. puteau consulta situaţii statistice trimestriale şi anuale cu privire la compoziţia efectivului partidului, planurile de relaţii cu „partidele frăţeşti“ şi de relaţii culturale cu străinătatea ale organizaţiilor de masă (după ce au fost aprobate de Secretariat), stenograme ale discuţiilor unor delegaţii străine care vizitau ţara, cu membri din conducerea partidului; note de convorbiri cu reprezentanţii unor oficii diplomatice; scrisori sau informări primite din partea „partidelor frăţeşti“⁸⁴.

În 1963 Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât ca, pe lângă „informarea operativă“ a cadrelor cu munci de răspundere din aparatul de partid şi de stat (notele de convorbiri cu reprezentanţii misiunilor diplomatice, telegramele primite de Ministerul Afacerilor Externe, informările Secţiei Relaţiilor Externe a C.C. al P.M.R., buletinele Agerpres, informările Direcţiei Centrale de Statistică etc.) să se elaboreze periodic buletine informative cu caracter intern şi anume:

Biroul Politic şi Biroul Organizatoric). Din însărcinarea Secretariatului, secţiile pe ramuri de activitate ale C.C. elaborau proiecte de hotărâri ale C.C., care erau apoi supuse aprobării acestuia (inspectorii secţiilor C.C., care studiau pe teren activitatea de partid, de stat şi economică, pregăteau material pentru hotărâri ale C.C.; sub conducerea inspectorilor se formau comisii din activişti ai diferitelor secţii ale C.C.). În 1963, Secretariatul C.C. al P.M.R., în şedinţa din 20 iunie, a hotărât editarea unui volum care să cuprindă cele mai importante hotărâri şi instrucţiuni ale C.C. al P.M.R. şi hotărâri comune ale C.C. al P.M.R. şi Consiliului de Miniştri. Acest volum trebuia să fie editat în 50 000 exemplare şi difuzat secretarilor organizaţiilor de bază şi lucrătorilor de partid cu muncă politică. (*Ibidem*, dosar 31/1963, f. 6 şi 230.)

⁸³ *Ibidem*, dosar 32/1956, f. 36.

⁸⁴ *Ibidem*, dosar 23/1959, f. 38-39.

Buletinul cu privire la activitatea organelor și organizațiilor de partid în domeniul muncii de partid, de stat și economice întocmit de Direcțiile Organizatorică, Propagandă și Cultură și Economică ale C.C. al P.M.R.;

Buletinul întocmit de Secția Relațiilor Externe a C.C. al P.M.R., cuprinzând sinteza principalelor probleme privind activitatea partidelor frățești, precum și a materialelor publicate de presa partidelor comuniste și muncitorești (lunar);

Buletin al Ministerului Afacerilor Externe, referitor la principalele probleme din rapoartele misiunilor diplomatice ale R.P.R. și din alte surse de informare externă (lunar);

Buletin al Ministerului Comerțului Exterior, cu privire la relațiile comerciale ale R.P.R. (lunar);

Buletin al Ministerului Comerțului Interior, referitor la realizarea planului de circulație a mărfurilor, lărgirea rețelei comerciale și aprovizionarea unităților de desfacere cu sortimentele cerute de populație (lunar);

Buletin Agerpres cuprinzând principalele articole și știri din țările socialiste și capitaliste (săptămânal)⁸⁵.

În afară de buletinele și informările periodice se elaborau și materiale documentare⁸⁶ speciale despre probleme ale vieții internaționale, economiei și culturii țărilor socialiste și capitaliste. Documentele se trimiteau „cadrelor“, însă pentru unele dintre ele se organiza citirea la sediul C.C.⁸⁷ din fosta Piață a Palatului Regal. Exista și un *Buletin Informativ al C.C. al P.M.R.*, lunar, în limbile rusă, franceză, germană, engleză. Iată sumarul nr. 1 din 1963: 1) Gheorghe Stoica, „Luptele din februarie 1933, o cotitură în mișcarea muncitorească din România“ (Articol din „Lupta de clasă“, nr. 1/1963); 2) Voinea Marinescu, „Realizări de seamă în ocrotirea sănătății poporului“ (Articol publicat în ziarul „Scânteia“ din 11 ianuarie 1963); 3) Comunicatul Direcției Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea planului de stat al R.P.R. pe 1962; 4) „Industria românească în anii puterii populare“ (Articol de E. Drăgănescu, vicepreședinte al C.S.P., publicat în „Lupta de clasă“, nr. 1/1963); 5) Sumarul revistelor „Lupta de clasă“ și „Munca de partid“, nr. 1/1963⁸⁸.

Excluderile din Comitetul Central. Fraționismul

În perioada 1945-1989 s-au înregistrat și excluderi din Comitetul Central. Statutul partidului prevedea că hotărârea de excludere din C.C. a unui membru era luată de congres, iar în inter-

⁸⁵ *Ibidem*, dosar 30/1963, f. 218-219.

⁸⁶ În acest scop, în cadrul Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. a fost înființat un sector de documentare, care avea printre sarcini: întocmirea planului tematic al materialelor documentare și asigurarea elaborării acestora de către instituțiile și organizațiile competente, cu consultarea celor mai buni specialiști; organizarea unei arhive cu materiale informative și documentare și a unui fișier pe probleme, publicații și autori. Multiplicarea materialelor informative, evidența, difuzarea și urmărirea restituirii lor se făcea de către Direcția Treburilor C.C. al P.M.R.. (*Ibidem*, dosar 30/1963, f. 219.)

⁸⁷ Sediul C.C. a fost mutat în 1958 în clădirea în care se afla Ministerul de Interne, unde va funcționa până în decembrie 1989. În ședința Biroului Politic din 5 martie 1958 s-a hotărât mutarea sediului C.C. al P.M.R. în clădirea în care se afla Ministerul Afacerilor Interne. Un colectiv format din Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu și Al. Drăghici au primit sarcina să studieze și să stabilească în ce clădire să se mute MAI-ul. (*Ibidem*, dosar 6/1958, f. 2.) Tot în 1958, conducerea partidului a hotărât construirea unei săli (*Sala Palatului*) cu circa 3 000 de locuri, care să aibă funcții polivalente (congrese, consfătuiri, ansambluri artistice, cinematograf). Lucrările au început în cursul lunii ianuarie 1959, iar sala cu o capacitate de 3 081 locuri – din care 2 849 fotolii și 232 strapontine – a fost terminată în luna martie 1960 (*Ibidem*, fond C.C. al P.C.R.-Secția Gospodăriei de Partid, dosar 8/1960, f. 2-3).

⁸⁸ *Ibidem*, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 30/1963, f. 314.

valul dintre congrese de către plenul C.C., cu cel puțin două treimi din voturile membrilor săi. În practică, hotărârea se lua de către conducerea partidului, fiind numai formal aprobată de congres.

Excluderea⁸⁹ era suprema sancțiune de partid și se aplica, potrivit Statutului, în cazurile în care un membru de partid „săvârșea încălcări grave ale programului partidului, ale liniei sale politice generale, lovea în unitatea partidului, pactizează cu dușmanii construcției socialismului, este nesincer și înșală partidul, divulgă secretul de partid și de stat, în cazurile când comportarea sa dovedește descompunere morală“. Sancțiunea excluderii din partid se putea ridica după cel puțin doi ani⁹⁰, numai dacă în această perioadă cel exclus „regreta sincer și condamna abaterile săvârșite“.

Până în 1950 au fost excluși din C.C. trei membri: Mișa Levin, N. Radovanovici și Ilie Popa. Mișa Levin, fost membru al P.S.D., a fost ales în C.C. al P.M.R. la congresul de „unificare“ din 21-23 februarie 1948. Trimis ambasador la Roma, nu s-a mai întors de la post în România, ci a plecat direct în Israel. Pentru aceasta Biroul Politic, în ședința din 4 mai 1950, a hotărât ca Mișa Levin să fie exclus din rândurile P.M.R. „ca trădător al intereselor clasei muncitoare și a Republicii Populare Române“⁹¹.

În 19 aprilie 1954, Comitetul Central întrunit în ședință a aprobat cu unanimitate de voturi propunerea făcută de Constantin Pârvulescu, președintele Comisiei Controlului de Partid, de a fi scoși din C.C., Olimpia Țenescu „întrucât a avut legături cu elemente dubioase“ și Manea Anton „fiind un element străin de luptă și interesele clasei muncitoare“⁹². Cei doi erau membri ai partidului din ilegalitate, iar acum erau socotiți că nu fac cinste să facă parte din conducerea partidului. Concret li se aduceau următoarele învinuiri: Olimpia Țenescu – „din anul 1937 s-a alăturat elementelor trădătoare, dușmănoase și agenți ai burgheziei, unii dintre ei care se introduseseră și în mișcarea sindicală, oameni ai administrației CFR, informatori ai serviciului de informații de la CFR. Cu unul dintre aceștia, anume Voiculescu Nicolae, s-a căsătorit. Ea cunoștea activitatea acestor elemente dușmănoase dar n-a luat atitudine contra lor și n-a adus la cunoștința partidului activitatea lor, dovedind prin aceasta că s-a solidarizat cu ei. Ceva mai mult, după 23 august 1944, având munci de răspundere, a intervenit pentru eliberarea unor elemente dușmănoase și informatori ai Siguranței“; Manea Anton – „atât în închisoarea Jilava în 1937, cât și în lagărul de la Tg.-Jiu, a avut o atitudine dușmănoasă față de colectivul deținuților politici și de lupta clasei muncitoare. După unificarea tineretului comunist cu cel social-democrat, fiind ales în C.C. al U.T.M., a continuat munca de dezbinare, pentru care fapt a fost înlăturat din conducerea U.T.M.“⁹³. Ca urmare, Plenara C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954 i-a exclus din Comitetul Central, în locul lor fiind cooptați Mujic Mihai și Roșianu Mihail, până atunci membri supleanți ai C.C.. De asemenea, a fost cooptat în C.C., la propunerea lui Iosif Chișinevschi, Ianoș Fazekas, membru al C.C. al U.T.M., iar Nicolae Ceaușescu și Alexandru Drăghici au fost aleși membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.⁹⁴.

⁸⁹ Pentru fapte mai puțin grave se hotărâu „sancțiuni cu caracter educativ“, care dădeau posibilitatea membrilor de partid de a se îndrepta fără a-și pierde calitatea de membru. Sancțiunile în astfel de cazuri erau: mustrare, vot de blam, vot de blam public, vot de blam cu avertisment și interzicerea pe timp limitat de a ocupa funcții de răspundere în partid și stat.

⁹⁰ Din 1974, ca urmare a modificării unor prevederi ale Statutului la Congresul al XI-lea, sancțiunea excluderii din partid se putea ridica după cel puțin un an.

⁹¹ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 31/1950, f. 6.

⁹² *Ibidem*, dosar 39/1954, f. 20.

⁹³ *Ibidem*, f. 33-34.

⁹⁴ *Ibidem*, f. 26-27.

Cele mai multe sancțiuni au fost date în numele fracționismului⁹⁵, definit în doctrina partidului ca fiind „susținerea părerilor personale în opoziție cu linia partidului”⁹⁶. În toate statutele partidului din perioada 1945-1989, avându-se, probabil, în vedere și experiența ilegală a luptelor fracționiste, se afirma că: „Partidul nu admite existența fracțiunilor în interiorul său. Activitatea fracționistă constituie o crimă împotriva partidului și este incompatibilă cu rămânerea în rândurile lui”. În ciuda prevederilor statutare, documente din arhiva C.C. al P.C.R. aduc dovezi că în cadrul partidului au existat membri, în special ilegaliști, unii cu funcții de răspundere în partid și stat, care au pus sub semnul întrebării construirea socialismului de tip stalinist în România. Gheorghiu-Dej, apoi Nicolae Ceaușescu nu au tolerat în partid, cât și în afara lui, discuții asupra liniei politice și a metodelor de conducere, instaurând, practic, și în partid o dictatură. După Gheorghiu-Dej, „numai un partid cu rândurile strâns unite, în frunte cu o conducere unită și fermă, un partid care nu admite în rândurile sale nici un fel de fracțiuni, grupări de opoziție sau curente, numai un astfel de partid este capabil să aducă la îndeplinire sarcina istorică de făurire a orânduirii socialiste”⁹⁷. Cei care au pus în discuție linia politică a partidului și au avut neșansa de a fi aflați de conducerea partidului, au fost catalogați drept „fracționiști”, „atentatori la unitatea partidului”, urmând, inevitabil, sancționarea lor, care în cele mai multe cazuri a însemnat îndepărtarea din funcții, excluderea din C.C. și chiar din partid. Profitând de contextul politic din lagărul sovietic și uzând de prevederile statutare, Gheorghiu-Dej s-a debarasat de toți potențialii rivali. Cercetări recente, unele bazate pe documente din arhivele sovietice, ne înfățișează că lupta pentru putere din interiorul partidului nu trebuie privită simplist, numai prin raportarea la rivalitatea cu Gheorghiu-Dej, ci că ea trebuie corelată cu ideologia comunistă în diferite etape și cu curente sociale și politice de la Moscova. Astfel, Lucrețiu Pătrășcanu a fost „obolul comuniștilor români în lupta declarată de Moscova categoriei «dușmanilor strecurați în conducerea partidului». Acelorași comandamente propagandistice le-au căzut victime, în respectiva perioadă, Traicio Kostov, fost secretar al comuniștilor bulgari în ilegalitate, Laszlo Rayk, fost ministru de Interne al Ungariei, Koci Xoxe, fost ministru de Interne al Albaniei și Rudolf Slanski, conducător al comuniștilor din Cehoslovacia. Anchetele și procesele tuturor acestora, ca și în «cazul Pătrășcanu» au fost instrumentate de consilierii sovietici și coordonate de Moscova”⁹⁸. Iar „devierea de dreapta este fenomenul ideologic produs de contextul campaniei antievreiești promovate de Kremlin care – ca toate celelalte decizii însemnate ale centrului moscovit – și-a propagat unda de șoc în statele satelit”⁹⁹. Astfel, în 1952, Gheorghiu-Dej, în contextul antisemitismului lui Stalin, i-a scos din centrul decizional al partidului pe Vasile Luca, Teohari Georgescu și Ana Pauker, foști funcționari ai Cominternului, acuzați de activitate “antipartinică”¹⁰⁰. Istoricul Florin Constantiniu afirmă în studiul introductiv

⁹⁵ „În 1921, Lenin a lansat lozinca interzicerii fracțiunilor în partid, acestea fiind definite drept grupuri cu o platformă politică diferită de cea a partidului în ansamblul său” (Lavinia Betea, *op. cit.*, p. 85).

⁹⁶ În *Dicționarul Politic* realizat de Sergiu Tămaș, fracționismul este definit ca „atitudine militantă a unui grup, care caută să creeze într-un partid, la început o tendință, iar ulterior o dizidență, ce va duce până la urmă la provocarea unei sciziuni”.

⁹⁷ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 62/1957, f. 47.

⁹⁸ Lavinia Betea, *Gheorghiu-Dej și Ștefan Foriș în lupta pentru putere în P.C.R.. Dificultăți de stabilire a adevărului factual*, în „Studii și Materiale de Istorie Contemporană”, vol. I, 2002, p. 91.

⁹⁹ *Ibidem*, p. 92.

¹⁰⁰ În rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 26-27 mai 1952 se arată că Vasile Luca a fost exclus din C.C. și trimis în fața Comisiei Controlului de Partid, pentru că „s-a ridicat împotriva liniei generale a partidului, a introdus propria sa linie oportunistă de dreapta – de stimulare a elementelor capitaliste de la sate și orașe, provocând mari daune statului și creând dificultăți în aprovizionarea oamenilor muncii”. Teohari Georgescu a fost scos din Secretariat,

al volumului *DiplomaŢii români şi devierea de dreapta*, publicat recent, că „ceea ce se desprinde până acum din studiul izvoarelor române şi sovietice este că factorul decisiv în căderea celor trei (Ana Pauker, Vasile Luca şi Teohari Georgescu) a fost cel extern, în speŢă, Stalin, singurul în măsură să fixeze destinele liderilor comunişti din ţările satelite. Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost un beneficiar al hotărârilor lui Stalin, dar abilitatea sa în a manevra într-un complex nelipsit de primejdii şi pentru el este de netăgăduit“.

În 1956, conducerea partidului a sancŢionat pe alŢi membri de partid cu state din ilegalitate pentru „activitate antipartinică“. Fiind sesizată că „anumiŢi membri de partid duc discuŢii în afara partidului, privind linia politică a partidului şi guvernului“, în iunie 1955 a format o comisie din membri ai Biroului Politic care trebuia să cerceteze caracterul relaŢiilor şi discuŢiilor dintre aceştia. Comisia a ajuns la concluzia că între Dumitru Petrescu, Eremia Ion, Victor Duşa, Constantin Agiu (la unele discuŢii au luat parte Mihai Levente şi Bucur Şchiopu) „s-au dezbătut o serie de teze proprii care veneau în contradicŢie cu linia partidului“. De fapt, cei de mai sus au sesizat disproporŢia dintre industrie şi agricultură în domeniul investiŢiilor, că nivelul de trai al maselor era mai scăzut decât în timpul burgheziei, datorită industrializării forŢate, dând soluŢia măririi salariilor muncitorilor, că ţărănimea nu era cointereseată în producŢia agricolă din cauză că impozitele erau prea mari iar sistemul de colectări era greşit (în locul colectărilor, Eremia Ion preconiza un schimb liber de produse); că forma de socializare a agriculturii prin crearea de Gospodării Agricole Colective (G.A.C.) nu era bună şi nu mergea la noi, deoarece nu era adecvată mentalităŢii ţăranilor, că aceştia nu vor să intre de bunăvoie în G.A.C., fiind băgaŢi cu forŢa de organele locale prin diferite şicane; de asemenea, critica politica de promovare a cadrelor în funcŢii de răspundere în aparatul de partid şi de stat¹⁰¹. DiscuŢiile dintre aceştia s-au purtat pe parcursul mai multor ani; de pildă, în vara anului 1953 Eremia Ion¹⁰² şi Duşa Victor intenŢionau să pregătească un memoriu colectiv către conducerea partidului în care să-şi expună părerile, însă s-a renunŢat la el, deoarece când Victor Duşa „a cerut ca şi tov. Maurer să-l iscălească şi să-l susŢină în faŢa C.C., el s-a mulŢumit doar să-l sfătuiască că nu este bine a se trimite conducerii partidului un asemenea memoriu colectiv, deoarece aceasta înseamnă fracŢionism“¹⁰³. În urma refuzului lui Ion Gh. Maurer, s-a renunŢat la întocmirea lui, alegându-se o altă cale şi anume Dumitru Petrescu şi Ion Gh. Maurer, în calitatea lor de membri ai Comitetului Central al partidului să pună în discuŢie în cadrul şedinŢei plenare a C.C. din august 1953 problemele ce trebuiau să facă obiectul memoriului. Însă un asemenea demers nu a avut loc.

Biroul Politic, Biroul Organizatoric şi trimis la munca de jos pentru că „a manifestat o atitudine împăciuitoare faŢă de devierea de dreapta a lui Vasile Luca, căutând să ascundă propriile greşeli de dreapta, lipsa sa de combativitate împotriva duşmanului de clasă şi pierderea vigilenŢei revoluŢionare“. („Scânteia“, nr. 2 360 din 29 mai 1952.) Ana Pauker rămâne membră în Biroul Organizatoric şi în Comitetul Central. În 26 iunie 1952 este eliberată din funcŢia de ministru de Externe, la 18 februarie 1953 este arestată şi anchetată timp de o lună de securitate. La 11 mai 1954 Biroul Politic a hotărât excluderea ei din partid. În şedinŢa din 7 septembrie 1954 Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a hotărât repartizarea ei în muncă, la Editura Politică, într-un post de redactor prim, cu salariul de 1 500 lei, având sarcina „să redacteze cărŢi economico-sociale, traduse din limbi străine – franceza, germana (nu opere ale clasicilor marxism-leninismului)“. Lucra acasă, legătura cu editura realizându-se prin L. Tismăneanu, directorul adjunct al editurii (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 99/1954, f. 40). A murit în iunie 1960, în urma unui cancer. Vasile Luca este arestat în 14 august 1952 şi anchetat sub acuzaŢia de subminare a economiei naŢionale. În 1954 a fost judecat şi condamnat la moarte, însă, ulterior pedeapsa i-a fost comutată în închisoare pe viaŢă. A murit în 1963 în penitenciarul Aiud.

¹⁰¹ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 76/1956, f. 175-176.

¹⁰² În perioada septembrie 1952-mai 1955 a deŢinut funcŢia de adjunct al ministrului ForŢelor Armate.

¹⁰³ *Ibidem*, dosar 39/1956, f. 11.

Biroul Politic, în ședința din 17 aprilie 1956, a analizat raportul comisiei și a stabilit că Dumitru Petrescu, Eremia Ion și Dușa Victor s-au ridicat împotriva politicii economice și de cadre a partidului și că prin acțiunile lor au ajuns la începutul formării unui grup cu tendință fracționistă, având o poziție potrivnică politicii partidului și guvernului în problemele de bază ale construirii socialismului. Ca urmare, sancțiunile au fost: *Dumitru Petrescu* – sancționat cu vot de blam cu avertisment și destituit din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și trimis la munca de jos; *Dușa Victor*¹⁰⁴ – sancționat cu vot de blam cu avertisment și destituit din funcția de prim-arbitru al R.P.R.; *Eremia Ion* – considerat inițiatorul „acțiunii antipartinice cu tendințe fracționiste” a fost exclus din partid; *Ion Gh. Maurer* – a fost sancționat cu vot de blam, însă cu dreptul să ceară ridicarea sancțiunii după doi ani de activitate „pentru că a cunoscut acțiunile antipartinice ale lui Dușa Victor, s-a antrenat la unele discuții neprincipiale și nu le-a adus la cunoștința partidului”¹⁰⁵. *Agiu Constantin* și *Mihai Levente* – au primit sancțiunea de mustrare pentru că au admis discuțiile în afara partidului fără a le aduce la cunoștința conducerii; *Bucur Schiopu* – a fost chemat la Comisia Controlului de Partid spre a fi criticat pentru „unele discuții neprincipiale purtate”. După cum se poate observa Eremia Ion, Dumitru Petrescu și Dușa Victor au fost sancționați cel mai aspru, deoarece comisia de partid care a analizat cazul a ajuns la concluzia că aceștia au format nucleul „grupului fracționist”, încercând să atragă și pe alți membri de partid care știau că împărtășesc părerile lor și erau la fel de nemulțumiți. Plenara C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie 1956 a aprobat hotărârea conducerii din aprilie 1956 și a stabilit să fie adusă la cunoștința tuturor organizațiilor partidului.

În aprilie 1956, la puțin timp după întoarcerea de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., unde Hrușciov a denunțat cultul personalității lui Stalin, Miron Constantinescu, membru al C.C. și al Biroului Politic și Iosif Chișinevski, membru al C.C. și al Secretariatului, care au făcut parte din delegația P.M.R.-ului prezentă la congres, profitând de destalinizarea lansată de Hrușciov au adus în discuția Biroului Politic nerespectarea principiului conducerii colective în P.M.R.. De reținut că cei doi membri din organele superioare ale partidului nu criticau linia politică a partidului pe care o considerau „justă”, ci faptul că nu se respectau normele leniniste în viața de partid. Iosif Chișinevski se exprima în ședința Biroului Politic din 6 aprilie 1956 astfel: „Consider că linia partidului este justă și consider că normele vieții de partid au fost nerespectate în general, că în unele privințe sunt necesare anumite măsuri de îndreptare”. Însă ceilalți membri ai Biroului Politic au perceput luările de poziție ale acestora ca un atac la adresa lui Gheorghiu-Dej¹⁰⁶ și implicit ca o luptă pentru putere în partid, ceea ce poate fi adevărat, deoarece considerăm că Miron Constantinescu și Iosif Chișinevski puteau pune problema nerespectării normelor leniniste în viața de partid mult mai devreme de anul 1956,

¹⁰⁴ După ce a fost sancționat a lucrat ca instructor la Consiliul de Miniștri. La prelucrarea documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din iunie 1958, în cadrul ședinței activului Comitetului raional de partid 30 Decembrie – București, fiind pus în discuție „n-a avut o atitudine corespunzătoare, încercând să diminueze și să acopere abaterile de care se făcea vinovat, fapt pentru care a fost exclus din partid”. În 1964 a fost reprimat în partid, în urma mai multor memorii adresate conducerii partidului în care a adoptat o „poziție justă față de abaterile săvârșite”. (*Ibidem*, dosar 29/1964, f. 38-40.)

¹⁰⁵ *Ibidem*, f. 2.

¹⁰⁶ Paul Sfetcu afirma în memoriile sale că în 1962 Gheorghiu-Dej i-a spus, fără să-i arate de unde are informația următoarele: „Ioșca Chișinevski a acționat în anul 1956 la indicația unor organe de stat sovietice, probabil KGB. El a reușit să-l atragă în acțiune pe Miron Constantinescu profitând de trăsăturile de caracter ale acestuia, predispus totdeauna spre tendința de a ocupa posturi cât mai înalte, fără ca Miron să-și dea seama al cui joc îl face (...) Ioșca a fost omul sovieticilor și l-a atras pe Miron de partea sa promițându-i marea cu sarea. Important este că acțiunea n-a reușit”.

în orice şedinţă a Biroului Politic sau în plenaryle Comitetului Central, nemaiaşteptându-se un moment prielnic¹⁰⁷. Iată poziţiile celorlalţi membri ai Biroului Politic, care au respins încercarea celor doi de schimbare a conducerii partidului: *Petre Borilă* – „Îţi face impresia parcă Miron vrea să construiască o acuzare copiind materialele speciale ale Congresului al XX-lea”¹⁰⁸; *Chivu Stoica* – „Miron s-a folosit de împrejurarea creată de Congresul al XX-lea pentru a arunca asupra lui Gheorghiu-Dej toate nemulţumirile sale. Eu am impresia că Miron şi Chişinevschi judecă aşa: acum a venit timpul să-l îngenunchem pe Dej, să mai asculte şi el de noi (...) Atitudinea lui Ioşca (*Iosif Chişinevschi* – *n.n.*) surprinde cu atât mai mult cu cât ştim că el era cel mai apropiat colaborator al lui Gheorghiu-Dej. Eu ştiam că toate problemele înainte de a merge la Dej, treceau la Ioşca. Cred că este o vină şi a tovarăşului Gheorghiu că de câte ori veneai cu o problemă, te trimitea întâi la Chişinevschi s-o lămureşti. Cred că aceasta nu a fost normal în munca noastră. Problema repartizării muncii între membrii Biroului Politic şi a relaţiilor dintre ei nu este lămurită”¹⁰⁹; *Alexandru Moghioroş* – „Atitudinea lui Miron cât şi a lui Ioşca, au caracter de răfuială personală”¹¹⁰; *Emil Bodnăraş* – „Esenţialul lui Miron a fost punerea în discuţie a persoanei lui Gheorghiu-Dej”¹¹¹; *Gheorghe Apostol* – „Face impresia că Miron Constantinescu ajutat şi de Ioşca vrea să stabilească că şi în România am avut un Stalin mai mic, care cum spunea Miron «fără a face comparaţie mecanică» a făcut în mic ceea ce Stalin a făcut în mare”¹¹²; *Constantin Pârvulescu* – „Nimeni nu poate afirma că la noi în România am avut din punct de vedere al practicării şi al urmărilor cultului personalităţii situaţia din U.R.S.S.”¹¹³. Gheorghiu-Dej, luând cuvântul în cadrul şedinţei Biroului Politic din 12 aprilie 1956, a recunoscut că „alături de cultul personalităţii lui Stalin au existat aproape în fiecare din partidele noastre imitaţii de cult al propriilor conducători”. Însă s-a arătat şi el surprins de poziţia lui Chişinevschi: „Atitudinea lui este mai surprinzătoare deci pentru mine (...) După înlăturarea deviatorilor se ştie că Ioşca m-a ajutat şi era socotit de toţi membrii conducerii noastre ca unul din cei mai apropiaţi colaboratori ai mei. Era practic socotit al doilea. Zilnic era la mine. La fel aproape zilnic era şi la mine acasă. Eram în relaţii foarte strânse. Atitudinea lui Ioşca după ce ne-am întors de la congres a fost pentru mine o mare surpriză şi a constituit o mare amărăciune”¹¹⁴. Conducerea partidului a procedat cu multă prudenţă la înlăturarea lor, fiind scoşi din funcţii abia după un an. Liniştindu-se apele pe plan internaţional (revoluţia din Ungaria) şi probabil primind undă verde de la Moscova, Gheorghiu-Dej a convocat o plenară a Comitetului Central, care s-a ținut în zilele de 28-29 iunie şi 1-3 iulie 1957, unde s-a aprobat hotărârea care se luase la vârful partidului, privind îndepărtarea

¹⁰⁷ Istoricul Florin Constantiniu afirmă în postfaţa la volumul de documente întocmit de Alina Tudor şi Dan Cătănuş, intitulat *O destalinizare ratată. Culisele cazului Miron Constantinescu – Iosif Chişinevschi (1956-1961)*, că elucidarea deplină a cazului „nu va putea fi dobândită decât atunci când arhivele sovietice vor arăta dacă şi cum acţiunea celor doi opozanţi ai lui Gheorghiu-Dej, a fost teleghidată de Moscova sau coordonată cu grupările din cadrul conducerii sovietice, divizată ea însăşi în problema destalinizării”.

¹⁰⁸ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 32/1956, f. 57.

¹⁰⁹ *Ibidem*, f. 161-163. De asemenea, Nicolae Ceauşescu, în şedinţa Biroului Politic din 3 aprilie 1956, afirma: „Devenise o regulă la noi în Secretariat ca în prealabil să ne consultăm cu tov. Chişinevschi şi apoi să mergem la tov. Gheorghiu”. (*Ibidem*, f. 46.)

¹¹⁰ *Ibidem*, f. 78.

¹¹¹ *Ibidem*, f. 115.

¹¹² *Ibidem*, f. 23.

¹¹³ *Ibidem*, f. 52.

¹¹⁴ *Ibidem*, f. 107.

lor din structurile de conducere ale partidului, pentru „grave ieșiri antipartinice îndreptate împotriva unității partidului și a conducerii sale”¹¹⁵. Iosif Chișinevski a fost îndepărtat din Biroul Politic și Secretariat, iar Miron Constantinescu numai din Biroul Politic, menținându-li-se calitatea de membri ai Comitetului Central¹¹⁶. Aproape în paralel (22-29 iunie 1957) a avut loc excluderea din C.C. al P.C.U.S. a grupului antihrușciovist din cadrul conducerii sovietice, Malenkov, Molotov și Kaganovici, acuzat de „activitate antipartinică”. Din *Darea de seamă a Biroului Politic* – prezentată de Gheorghiu-Dej la plenară – cu privire la activitatea Partidului Muncitoresc Român în legătură cu sarcinile trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. și concluziile care se desprind din evenimentele internaționale și din activitatea partidelor comuniste și muncitorești în lumina învățămintelor celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., aflăm de ce au fost sancționați după mai bine de un an de la „manifestările lor antipartinice”: „Biroul Politic a socotit că acest lucru nu este în interesul unității partidului, într-un moment când reacțiunea internațională și cea internă căutau pe toate căile să găsească și în partidul nostru divergențe, pentru a le putea exploata împotriva partidului și regimului democrat-popular. În același timp Biroul Politic a considerat util să dea celor doi tovarăși timp să judece la rece greșelile comise de ei. Acum după trecerea unui an, în lumina atâtor evenimente care s-au petrecut în viața mișcării comuniste internaționale și a țărilor socialiste, este clar oricui că s-a procedat cu prudență și simț de răspundere pentru a nu permite dușmanului să provoace frământări în partidul nostru”¹¹⁷. Miron Constantinescu avea să fie reabilitat de Nicolae Ceaușescu în aprilie 1968, reocupând funcții importante în partid și stat. În 1970, plenara C.C. din martie îl alegea pe Miron Constantinescu membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., iar cea din noiembrie 1972, secretar al C.C. al P.C.R.. Pe linie de stat, până la moartea sa prematură din 18 iulie 1974 (la 57 de ani), a îndeplinit funcțiile de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Învățământului și Culturii, vicepreședinte al Consiliului de Stat, președinte al Comitetului de Stat al Planificării, președinte al Consiliului Economic, președinte al Academiei de Științe Sociale și Politice. Iosif Chișinevski a lucrat un timp ca director al unei unități economice după care s-a pensionat. Secretariatul C.C. al P.M.R., în ședința din 7 septembrie 1962, a aprobat acordarea unei pensii lunare de 3 000 de lei cu începere de la 1 iunie 1962¹¹⁸. A murit în a doua parte a anului 1962.

În 1958 a venit rândul altor ilegaliști să fie sancționați. Încurajați, probabil, de Congresul al XX-lea al P.C.U.S., unde au fost denunțate practicile staliniste, și de evenimentele din Ungaria din toamna anului 1956, aceștia au început să discute despre o reformare a liniei politice a partidului și o democratizare a vieții de partid. Ancheta a început cu frații Genad (Eugen și Henrich), care lucrau în aparatul C.C. al P.M.R., însă, pe măsura extinderii cercetărilor, s-a ajuns la aproximativ 40 de oameni care au avut legături cu partidul din ilegalitate, între care și câțiva membri ai Comitetului Central, nemulțumiți și dornici să provoace discuții în partid asupra unor principii și practici. Eugen Genad a trimis o scrisoare lui Gheorghiu-Dej în care cerea o dezbatere în partid în privința liniei politice și a metodelor

¹¹⁵ „Scânteia”, nr. 3 953 din 9 iulie 1957.

¹¹⁶ *Ibidem*, nr. 3 949 din 4 iulie 1957.

¹¹⁷ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 62/1957, f. 36.

¹¹⁸ *Ibidem*, dosar 23/1962, f. 3. Iosif Chișinevski a înaintat o cerere Comitetului Orășenesc P.M.R. București, prin care solicita să i se acorde o pensie personală pentru activitate în mișcarea muncitorească ilegală, motivând că fiind suferind de mai mulți ani, iar în ultimul timp starea sănătății sale agravându-se, nu mai este apt de muncă. Secretariatul Comitetului Orășenesc P.M.R. București, în ședința din 29 iunie 1962, a luat în discuție cererea de pensionare și a hotărât să o supună spre aprobare Secretariatului C.C. al P.M.R.. (*Ibidem*, f. 158.)

de conducere; cităm din dosarul de cercetare: „O parte însemnată a comuniştilor vechi trăiesc viaţa maselor şi ar putea informa C.C.-ul despre ceea ce sunt şi gândesc masele mai temeinic şi mai sincer decât o fac rapoartele oficiale (...) Pentru a suplini această mare lipsă, propun convocarea unei consfătuiri la care să participe tov. Gheorghiu Dej sau alt conducător şi 200-300 de comunişti din ilegalitate din localităţile cele mai importante ale ţării. Comuniştii vechi membri să fie oameni fără munci de răspundere, care văd cum merge munca în organele de jos şi cunosc toate neajunsurile ei. Convocarea ei să se facă de către un Comitet de iniţiativă format din însăşi comunişti din ilegalitate”¹¹⁹. Această consfătuire trebuia să se țină „în plină desfăşurare a evenimentelor din Ungaria, deoarece atunci era momentul să pătrundă prin fortificaţiile de care este înconjurată conducerea”. De menţionat că acţiunea lor este cunoscută numai prin prisma acuzaţiilor, în documentele de arhivă date în cercetare negăsindu-se materialele elaborate de ei. Dumitru Coliu, vicepreşedintele Comisiei Controlului de Partid, în şedinţa Biroului Politic din 9 mai 1958 afirma că: „Fraţii Genad au avut o platformă scrisă de peste 100 de pagini care are un conţinut net contrarevoluţionar. Problemele principale pe care le ridică în această platformă sunt: problema canalului, problema nivelului de trai, că nu este o producţie liber consimţită, că ţăranii sunt jecmăniţi, iar după aceea dezvoltă pe larg izolarea partidului de mase, că masele nu cunosc partidul, că conducerea partidului nu cunoaşte realitatea de pe teren”¹²⁰. În aceeaşi şedinţă, Gheorghe Stoica afirma: „Ei ridică şi probleme ideologice, spun că poporul nu este înarmat, neagă caracterul muncitoresc al statului nostru, în platforma lor sunt şi anumite elemente care miros a influenţă iugoslavă. Aceştia s-au ridicat împotriva uneia din cuceririle principale ale regimului democrat-popular, temelia economiei socialiste – proprietatea socialistă de stat, reluând cunoscuta lozincă revizionistă iugoslavă cu privire la înlocuirea ei cu aşa-zisă formă a proprietăţii asociaţi, preconizând renunţarea la conducerea planificată a economiei şi predarea întreprinderilor pe mâna unor organe de felul consiliilor muncitoreşti din Iugoslavia. În persoana acestor elemente avem de-a face cu duşmani înrăiţi ai partidului. După Constantin Pârvolescu, preşedintele Comisiei Controlului de Partid, fraţii Genad au încercat să strângă în jurul lor activişti de partid şi să-i solidarizeze pe aceştia cu platforma lor. A doua grupă, în fruntea căreia erau Şandru Ovidiu şi Doncea, au grupat în jurul lor un număr de ceferişti. Ambele aceste grupe s-au activizat în special în timpul evenimentelor din Ungaria şi Polonia. Mai ales Răceanu a subliniat acest lucru, că atunci s-au gândit să meargă la Gheorghiu-Dej. Aceste elemente au pus problema răsturnării conducerii partidului, mergând până la insurecţia armată pentru aceasta. Ei au în fond o platformă contrarevoluţionară care prevede schimbarea liniei politice a partidului şi a conducerii partidului”¹²¹.

Conducerea partidului în loc să ia act de nemulţumirile ilegaliştilor, i-a denunţat ca fracţionişti care au vrut să reediteze ceea ce s-a petrecut în Ungaria, luând măsuri aspre împotriva lor. În iunie 1958, plenul C.C. a aprobat formal hotărârile luate la vârful partidului, fiind sancţionaţi pentru „discuţii antipartinice purtate în afara cadrului organizat al partidului, pentru participarea la acţiuni de calomniere, subminarea partidului şi a conducerii sale şi pentru calomnierea liniei politice a partidului”, însă, chiar dacă discuţiile se purtau în cadrul organizat al partidului, adică în Biroul Politic, C.C., congres, tratamentul era acelaşi. Sancţiunile au fost: *Doncea Constantin* – exclus din rândul membrilor supleanţi ai C.C. al P.M.R. şi din partid, destituit din funcţia de preşedinte al Comisiei de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole

¹¹⁹ *Ibidem*, dosar 16/1958, vol. II, f. 195.

¹²⁰ *Ibidem*, dosar 13/1958, f. 32.

¹²¹ *Ibidem*, f. 31.

(C.S.V.P.A.) și trimis la munca de jos¹²²; *Coțoveanu Iacob* – exclus din rândul membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R., din partid, din Consiliul Central al Sindicatelor și din Comitetul Central al Sindicatelor C.F.R. și propus să fie plasat în producție ca lăcătuș la o întreprindere mai mică din Ploiești¹²³; *Șandru Ovidiu* – exclus din partid și propus să fie plasat în producție ca ajustor la „Timpuri Noi”; *Răceanu Grigore*¹²⁴ – exclus din partid; *Pavel Ștefan* – exclus din Comitetul regional P.M.R. București și destituit din funcția de președinte al Comitetului executiv al Sfatului Popular al regiunii București. A fost propus să fie plasat în producție la fabrica „Semănătoarea” din București (în 1962 era inginer-șef la centrul mecanic Dudești-Cioplea)¹²⁵; *Răceanu Ileana* – exclusă din rândul membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R., deoarece „cunoscând manifestările și concepțiile antipartinice și dușmănoase ale lui Răceanu Grigore (*soțul său* – n.n.), a avut o atitudine împăciuitoare, n-a luat poziție față de ele și nu le-a adus la cunoștința partidului”; *Cristache Vasile* – exclus din rândul membrilor supleanți ai C.C. al P.M.R. pentru „atitudinea sa împăciuitoare și neluare de poziție față de manifestările antipartinice ale lui Pavel Ștefan, pentru că n-a fost pe deplin sincer față de partid în ce privește participarea sa la unele ședințe legionare”; *Popa Emil*, președinte al Comisiei Centrale de Revizie – vot de blam pentru atitudine împăciuitoare, oportunistă și lipsă de vigilență; *Manole Ofelia*, membră supleantă a C.C. – muștrare pentru atitudine împăciuitoare și lipsă de vigilență revoluționară; *Voicu Ștefan*, membru supleant al C.C. – muștrare¹²⁶. „Ceea ce s-a intenționat a fost aplicarea unei lovituri decisive tuturor nemulțumirilor din partid și avertizarea severă a celorlalți. Deși s-a folosit titulatura de «grup», asocierea era forțată, majoritatea celor inculpați necunoscându-se între ei. Nemulțumiri exprimate pe parcursul mai multor ani, în scrisori (către C.C.!), în discuții între prieteni (uneori la un pahar!), în intervenții izolate în câte o ședință de sindicat, au fost etichetate ca «manifestări antipartinice» care trebuiau reprimite cu atât mai viguros cu cât invocau modele de socialism prea apropiate pentru a nu fi periculoase (Iugoslavia lui Tito sau Uniunea Sovietică a lui Hrușciiov), fără ca aceasta din urmă să fie menționată deschis în plenară”¹²⁷.

Conducerea partidului a hotărât ca în organizațiile de partid și în adunările sindicale din locurile unde aceștia au fost plasați în producție să se aducă la cunoștință faptele pentru care

¹²² În urma sancțiunilor primite, Constantin Doncea, participant la greva ceferiștilor de la Grivița din februarie 1933, a fost trimis în funcția de director al Gospodăriei Agricole de Stat „Ograda” din raionul Slobozia. În ședința din 25 decembrie 1963, biroul Comitetului regional de partid București a analizat activitatea lui Constantin Doncea și a hotărât pensionarea lui cu suma de 2 200 lei cu începere de la 1 ianuarie 1964 (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 3/1964, vol II, f. 36-37). După 1965, Nicolae Ceaușescu l-a numit consilier la Consiliul de Miniștri, „Doncea încasând și salariul de acolo și pensia ce o primise înainte, deoarece se pensionase după trimiterea în agricultură”. (Paul Sfetcu, *op. cit.*) Constantin Doncea fusese sancționat și în 1948 cu „vot de blam cu avertisment” și scos din funcția de ajutor de primar general al Capitalei pentru că „adoptase o linie personală, antipartinică, de a face cheltuieli de construcții de fațadă, neutile perioadei actuale și menite să servească autopopularizării sale, pentru că s-a înconjurat de elemente burgheze, dușmănoase atât din punct de vedere social, cât și politic clasei muncitoare și R.P.R.” (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 96/1948, f. 40).

¹²³ *Ibidem*, dosar 18/1958, f. 80.

¹²⁴ Grigore Răceanu afirmă într-un material publicat de „Magazin Istoric”, nr. 1/1994, sub numele *O privire în interiorul Partidului Comunist Român*, că ancheta sa a coincis și cu anchetarea unui grup de foști ceferiști. După ce s-a retras la Cojocna (jud. Cluj), comuna sa natală, a fost arestat și deținut timp de 6 luni în „celulele securității, nu departe de vechea cazarmă Malmезon”. Nu a fost judecat, eliberarea producându-se „pe neașteptate ca și arestarea”.

¹²⁵ ACNSAS, fond Documentar, dosar 19, vol. 23.

¹²⁶ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 16/1958, vol. II, f. 198-200.

¹²⁷ Alina Tudor, Dan Cătănuș, *Amurgul ilegalistilor. Plenara P.M.R. din 9-13 iunie 1958*, București, Editura Vremea, 2000, p. 9.

au fost excluşi din partid „pentru a fi bine cunoscuţi de toţi salariaţii din aceste instituţii şi întreprinderi”. Unii dintre ei s-au grăbit să-şi facă autocritica, recunoscând activitatea lor antipartinică şi fracţionistă şi declarându-se de acord cu măsurile statutare luate împotriva lor, mizând, probabil, pe sancţiuni mai blânde sau pe ridicarea lor după trecerea celor doi ani de la data sancţionării, prevăzuţi în statut¹²⁸. În arhiva fostei securităţi se găsesc rapoarte despre cei sancţionaţi pe linie de partid, dovadă că erau atent supravegheaţi de organele de securitate după ce au fost trimişi la „munca de jos”. Spre exemplu, din Nota-Raport din 11 octombrie 1963, semnată de căpitanul de securitate P. Rădulescu, aflăm despre Pavel Ştefan următoarele: „Din materialele pe care le deţinem, rezultă că Pavel Ştefan, la locul de muncă (*era inginer şef la Centrul Mecanic-Dudeşti Cioplea-n.n.*), caută să-şi ducă la îndeplinire sarcinile ce-i revin pe linie profesională, fiind mulţumit că poate să muncească şi că este apreciat şi sprijinit în rezolvarea problemelor de serviciu. Agentul „Magheru” ne-a semnalat că Pavel Ştefan este frământat în legătură cu situaţia lui de partid, care, cu toate demersurile făcute, nu s-a rezolvat. Cu toate acestea, spune el, este hotărât să aştepte, deoarece are credinţă că, până la urmă, partidul va rezolva favorabil situaţia lui. A mai afirmat că a rupt orice legătură cu elementele implicate în acţiunea contra partidului, evitând pe cât posibil, chiar contactul cu alte persoane”¹²⁹.

Şi în rândul aspiranţilor trimişi de partid pentru studii la Academia de Ştiinţe Sociale de pe lângă C.C. al P.C.U.S., între anii 1954-1958, au avut loc discuţii catalogate de conducerea partidului ca având „character antipartinic şi revizionist”, adică au calomniat linia politică a partidului în construcţia socialismului, în domeniul vieţii interne de partid, politica de cadre şi organele de conducere ale partidului. Astfel, *Kotovschi Grigore*, fost rector al Institutului de Ştiinţe Sociale „A. A. Jdanov”; *Belea Miron*, fost adjunct al Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R.; *Anghel Schor*, fost rector adjunct la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu”; *Simandan Ladislau*, fost şef adjunct al catedrei de istorie la Institutul de Ştiinţe Sociale „A. A. Jdanov”; *Nichita Vasile*, fost şef de sector în cadrul Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R., apoi consilier pe lângă Iosif Chişinevschi la Preşedinţia Consiliului de Miniştri – Biroul Culturii; *Diaconu Gheorghe*, aspirant; *Mironescu Elena*, aspirantă şi alţii, în discuţiile pe care le-au avut, au calomniat linia politică a partidului în construcţia socialismului.

În 1958 Comisia Controlului de Partid, însărcinată de Biroul Politic cu rezolvarea sesizării, a stabilit că „nu este vorba numai de manifestările antipartinice ale grupului de aspiranţi trimişi la studii la Moscova, ci ele au rădăcini mult mai adânci şi datează încă din perioada trimeriei lor la aspirantură”¹³⁰. În ţară, din grupul celor care au dus asemenea discuţii au mai făcut parte: *Tismăneanu Leonte*, directorul adjunct al Editurii Politice; *Frunză Mihai*, fost redactor-şef adjunct la „Lupta de clasă”; *Ştirbu Solomon*, şeful catedrei de istorie de la Institutul „A. A. Jdanov”; *Boico Mihai*, fost secretar al „Agenţiei Economice Române” la Moscova; *Tamara Urban*, director al şcolii de partid de 1 an de pe lângă Comitetul orăşenesc P.M.R. Bucureşti; *Walter Roman*, director al Editurii Politice, şi alţii.

¹²⁸ În Statutul partidului era înscris că „Dacă în această perioadă cel exclus a dovedit prin comportarea lui că regretă sincer şi condamnă abaterile săvârşite, că a lichidat manifestările pentru care a fost exclus, că munceşte cinstit pentru înfăptuirea hotărârilor partidului, organizaţia de bază, în urma unei analize temeinice, poate hotărî reprimirea lui în rândurile membrilor de partid”. În 1965, prin modificarea Statutului la Congresul al IX-lea, durata de ridicare a sancţiunii a fost redusă de la doi la un an. Astfel, după un an organele şi organizaţiile de partid puteau din proprie iniţiativă sau la cererea celui în cauză să examineze activitatea şi să hotărască ridicarea sancţiunii.

¹²⁹ ACNSAS, fond Documentar, dosar 19, vol. 23, f. 29.

¹³⁰ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 43/1959, f. 27.

Aceștia au pus la îndoială hotărârea conducerii partidului în privința „devierii de dreapta” din partid (grupul Ana Pauker-Vasile Luca-Teohari Georgescu), deoarece considerau că după un an de la „demascarea” lor, la Plenara C.C. din august 1953, se arăta că s-au făcut greșeli în politica economică, deoarece s-a forțat ritmul de industrializare în dauna agriculturii, exact ceea ce sesizaseră și „deviatorii” din 1952. Ei se pronunțau împotriva dezvoltării cu precădere a industriei grele, deoarece „ceea ce a fost la timpul său necesar pentru U.R.S.S. nu ar fi necesar pentru noi”¹³¹, considerând că forțarea ritmului industrializării are urmări asupra nivelului de trai al oamenilor, preconizând dezvoltarea paralelă a industriei grele cu cea a bunurilor de consum și a agriculturii. De asemenea, au criticat începerea lucrărilor canalului Dunăre – Marea Neagră, apreciind că s-au cheltuit foarte mulți bani care puteau fi folosiți în alte direcții. Aspiranții români trimiși la Moscova au fost considerați de conducerea partidului ca apărători ai „deviatorilor” și calomnatori ai politicii economice și a conducerii partidului, fiind sancționați după cum urmează: Grigore Kotovschi, Tismăneanu Leonte, Schor Anghel, Ladislau Simandan, Mihai Frunză, Belea Miron au fost excluși din partid, iar Vasile Nichita, Gheorghe Diaconu, Elena Mironescu, Ion Drăghici, Teodor Iorga, Mihai Telescu, Teodor Buimistriuc, Mihai Bocu, Orban Tamara și Solomon Știrbu au fost puși în discuția organizațiilor de bază din care făceau parte, pentru a se lua măsuri statutare¹³².

În anii 1963-1964 unii din cei excluși au fost reîncadrați în partid¹³³, în urma memoriilor adresate conducerii partidului în care și-au făcut autocritica, au recunoscut și condamnat faptele lor și s-au angajat să respecte „cu fermitate” linia politică, disciplina și normele vieții de partid.

Deși în statut era stipulat că fiecare membru de partid are dreptul „să-și exprime liber părerea asupra tuturor problemelor politicii partidului, să critice în adunările de partid pe orice membru de partid indiferent de funcție”, în practică acest drept nu a funcționat. Conducerea partidului nu a admis existența în interiorul partidului a unor membri sau grupări care nu se supuneau liniei și hotărârilor partidului¹³⁴, sau aveau alte opinii privind construcția socialismului în România și metodele de conducere, sub motivația că acestea „ar slăbi partidul și ar face jocul dușmanilor clasei muncitoare”. Așa se explică de ce în P.M.R.(P.C.R.), spre deosebire de alte partide comuniste din spațiul de influență sovietic, nu au existat aripi reformatoare, pentru că atunci când se înfiripau erau repede etichetate ca „grupări fracționiste” și dizolvate, considerându-se că atentează la unitatea partidului.

După ajungerea în fruntea partidului, Nicolae Ceaușescu a reabilitat pe unii dintre cei sancționați în timpul lui Gheorghiu-Dej, cu scopul de a lovi în predecesorul său și a-i îndepărta de centrul puterii pe toți cei care i-au fost în apropiere. Însă, trebuie luată în calcul și concepția

¹³¹ *Ibidem*, f. 34.

¹³² *Ibidem*, f. 80.

¹³³ Astfel, Dușa Victor, Pricop Gheorghe, Tismăneanu Leonte, Coțoveanu Iacob și Miron Belea au fost reprimiți în partid în anii 1963-1964. Aceștia li s-a stabilit vechimea în partid cu stagiul pe care l-au avut inițial, însă în cărțile de evidență personală s-a menționat perioada cât au fost excluși din partid (*Ibidem*, dosar 72/1965, f. 259).

¹³⁴ Iată poziția lui Iosif Chișinevski, văzut de unii membri din conducerea partidului ca cel mai apropiat colaborator al lui Gheorghiu-Dej, exprimată în ședința cu activul C.C. al P.M.R. din 5 iunie 1952, care a avut pe ordinea de zi modul cum decurge prelucrarea scrisorii închise a C.C.: „Un comunist cu devieri, cu împăciuitorism față de devieri, un comunist care calcă disciplina față de partid, un comunist care e împotriva liniei partidului, membri de partid care se adună, care pun în discuție hotărâri, care caută să-și formeze păreri comune împotriva liniei partidului, încetează să fie comuniști. Partidul cere acelor care făptuiesc greșeli să combată aceste greșeli, cauzele lor, să le recunoască cu toată sinceritatea și să dovedească că într-adevăr știu să învingă aceste greșeli luptând pentru apărarea liniei partidului (...) Să facem ca fiecare membru de partid să știe, că acel care slăbește câtuși de puțin unitatea partidului, disciplina de fier a partidului, servește de fapt dușmanului de clasă, servește imperialismului, devine de fapt un dușman al revoluției” (*Ibidem*, dosar 180/1952, f. 23-24).

lui Ceauşescu în privinţa sancţiunilor. În Plenara C.C. al P.M.R. din 31 mai-2 iunie 1965, N. Ceauşescu afirma că „Biroul Politic a considerat necesar să ia măsura de a revedea şi a revizui unele sancţiuni care s-au aplicat în decursul anilor la o serie de membri de partid, inclusiv unele excluderi din partid, pentru că aceasta corespunde liniei partidului nostru care priveşte sancţiunile ca o măsură educativă şi care nu trebuie să greveze asupra membrilor de partid care au fost sancţionaţi sau excluşi pe întreaga viaţă, în măsura în care prin activitatea şi munca lor au dat dovadă că s-au îndreptat şi că sunt hotărâţi să lupte pentru aplicarea în viaţă a liniei partidului. Pentru că unii dintre aceştia, la timpul respectiv, au fost chiar excluşi din C.C., noi informăm plenara şi considerăm că plenara este de acord cu măsura şi cu felul în care a acţionat Biroul Politic”¹³⁵.

Primele măsuri au fost luate la o lună de la moartea lui Gheorghiu-Dej, prin ridicarea unora dintre sancţiuni aprobate de către Plenara C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie 1958. În şedinţa Biroului Politic din 20 aprilie 1965, s-a hotărât ridicarea următoarelor sancţiuni¹³⁶: cea de vot de blam cu avertisment dată lui Vasile Bâgu, cea de muştrare dată Ofeliei Manole. În privinţa lui Şandru Ovidiu şi Drancă Ion s-a hotărât chemarea lor la Comitetul oraşenesc de partid Bucureşti „să se stea de vorbă cu ei şi dacă vor adopta o poziţie corespunzătoare, să facă propuneri de primire a lor în partid”; Vasile Vasile să fie luat în evidenţa A.F.D.A. (Asociaţia Foştilor Deţinuţi Antifascişti), urmând ca situaţia lui în partid să fie analizată ulterior. Pentru Marthe Ernest şi Moflic Constantin, care au fost excluşi din partid, s-a stabilit că situaţia lor să fie analizată la o dată ulterioară. De asemenea, cererea lui Dumitru Petrescu privind ridicarea sancţiunii de vot de blam cu avertisment¹³⁷ dată în iulie 1956, s-a hotărât să fie examinată ulterior. La Congresul al IX-lea Dumitru Petrescu a fost ales în Comitetul Central, iar în octombrie 1965, ca urmare a hotărârii Prezidiului Permanent a C.C. al P.C.R., a fost numit preşedintele Comitetului de Stat pentru Protecţia Muncii în locul lui Isac Martin¹³⁸. Cu câteva luni înainte de moarte, la Congresul al X-lea, a fost ales membru în Comitetul Executiv şi în Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R..

Secretariatul în şedinţa din 13 aprilie 1965 a hotărât reîncadrarea în partid¹³⁹ a lui Pavel Ştefan, cu vechimea din anul 1938, în cartea sa de evidenţă trebuia să se menţioneze că în perioada 1958-1965 a fost exclus din partid. În privinţa lui Constantin Doncea, Prezidiul Permanent a hotărât, în şedinţa din 22 septembrie 1965, ca să fie chemat de Nicolae Ceauşescu şi să se discute cu el foarte serios asupra comportării sale, arătându-i-se că rezolvarea situaţiei lui de partid depinde de poziţia pe care o va adopta faţă de greşelile comise¹⁴⁰.

În noiembrie 1965 a fost formată o comisie de partid¹⁴¹ care să clarifice situaţia lui Ştefan Foriş şi Lucreţiu Pătrăşcanu¹⁴². Astfel, în şedinţa Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din

¹³⁵ *Ibidem*, dosar 74/1965, f. 54.

¹³⁶ *Ibidem*, dosar 57/1965, f. 3-4.

¹³⁷ Dumitru Petrescu, în anii 1957 şi 1959, a înaintat câteva scrisori conducerii partidului în care cerea să fie reabilitat, însă au fost respinse. (Vezi la ANIC, dosar 84/1957 şi dosar 26/959.)

¹³⁸ AMR, fond Microfilme, rola 899, c. 150. Tot acum, Duşa Victor a fost numit membru în Comisia de Organizare a Uniunii Cooperativelor Agricole de Producţie.

¹³⁹ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 51/1965, f. 7.

¹⁴⁰ AMR, fond Microfilme, rola 899, c. 77.

¹⁴¹ Comisia era formată din Gheorghe Stoica, Ion Popescu-Puţuri şi Nicolae Guină. „Nu întâmplător – afirma Nicolae Ceauşescu – am alcătuit comisia aceasta din tovarăşi care au lucrat şi cu Gheorghiu-Dej şi cu Pătrăşcanu, tocmai pentru a fi obiectivi”. (*Ibidem*, rola 910, c. 328.)

¹⁴² Lucreţiu Pătrăşcanu nu a mai fost reales în C.C. al P.M.R. la Congresul I din februarie 1948, la 24 februarie 1948 a fost destituit din funcţia de ministru al Justiţiei, arestat la 28 aprilie 1948, anchetat timp de 6 ani, judecat şi condamnat la moarte. A fost executat în noaptea de 16/17 aprilie 1954 la închisoarea Jilava.

9 noiembrie 1965, s-a hotărât să se reexamineze dosarele de anchetă ale lui Lucreţiu Pătrăşcanu şi Ştefan Foriş, „pentru a se stabili dacă există documente care să ateste faptul că aceştia au fost agenţi şi să fie informat Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. despre rezultat, pentru a se putea menţiona corect situaţia acestora în istoria partidului care este în curs de redactare”¹⁴³. Însă scopul nemărturisit al lui Nicolae Ceauşescu era acela de a lovi în Gheorghiu-Dej şi în echipa acestuia pentru a o marginaliza de centrul puterii. După doi ani şi jumătate comisia şi-a definitivat ancheta, scoţându-i principali vinovaţi de moartea lui Lucreţiu Pătrăşcanu pe Gheorghiu-Dej, I. Chişinevschi, care s-a ocupat de pregătirea şi desfăşurarea procesului, şi pe Al. Drăghici, care a condus ancheta „determinând desfăşurarea ei abuzivă şi ilegală”. În privinţa lui Lucreţiu Pătrăşcanu, comisia a ajuns la concluzia că au fost fabricate probe care să confirme acuzaţia de agent al serviciului de spionaj anglo-american, iar procesul a fost o înscenare. De asemenea, acuzaţia de agent al Siguranţei în privinţa lui Ştefan Foriş s-a dovedit a fi neîntemeiată. Cercetările au arătat că arestarea unor activiști ai partidului, în anii celui de-al război mondial „nu s-a datorat vreunui act de trădare din partea lui Ştefan Foriş, ci acţiunii unor elemente provocatoare strecurate în partid, precum şi încălcării regulilor de conspirativitate de către unele cadre de partid”¹⁴⁴.

În şedinţa Prezidiului Permanent din 17-18 aprilie 1968, a fost discutat raportul comisiei de partid. Nicolae Ceauşescu s-a declarat de acord cu concluziile comisiei şi a hotărât ca acestea, îmbunătăţite pe baza propunerilor făcute în şedinţă, să fie supuse dezbaterii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. şi Plenei Comitetului Central¹⁴⁵. Din stenograma şedinţei Prezidiului Permanent aflăm că Alexandru Drăghici a ripostat la acuzaţii, spunând: „Eu nu sunt de acord să se întunece sau să se umbrească atmosfera perioadei construirii socialismului din timpul lui Gheorghiu-Dej. Eu ştiu că aţi fost instruiţi să vorbiţi în felul acesta”. Însă tot el va spune că, „consilierii sovietici au avut un rol activ în procesul lui Pătrăşcanu” şi că „Gheorghiu Dej se afla sub influenţa consilierilor sovietici”¹⁴⁶. Plenara C.C. al P.C.R. din 25-26 aprilie 1968 a aprobat hotărârile care s-au luat la vârful partidului cu privire la reabilitarea unor activiști de partid. Astfel, Lucreţiu Pătrăşcanu a fost reabilitat politic post-mortem, recomandându-se organelor de justiţie revizuirea sentinţei de condamnare. De asemenea, a fost reabilitat politic Ştefan Foriş. Au fost anulate sancţiunile de partid date lui Miron Constantinescu, Ion Craiu, Ioan Demeter, Constantin Doncea, Mihai Levente, Vasile Modoran, Dumitru Petrescu, Aurel Vijoli. Alexandru Drăghici a fost scos din Prezidiul Permanent şi din Comitetul Executiv, exclus din Comitetul Central şi revocat din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

În toamna anului 1968, din însărcinarea conducerii partidului, au fost reexamineate şi unele procese. Cu ocazia rejudecării procesului lui Vasile Luca¹⁴⁷, s-a stabilit că vinovăţia a fost dovedită pe baza recunoaşterilor smulse prin mijloace de constrângere fizică şi morală, unele din faptele recunoscute fiind infirmate chiar de actele originale aflate la dosar. Din probele

¹⁴³ *Ibidem*, c. 415.

¹⁴⁴ *Documente ale plenarelor Comitetului Central şi ale Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.: 1965-1985*, vol. I, Bucureşti, Editura Politică, 1986, p. 200.

¹⁴⁵ AMR, fond Microfilme, rola 910, c. 291-292.

¹⁴⁶ *Ibidem*, c. 298, 313.

¹⁴⁷ De asemenea, a fost revizuit procesul lui Marcu Petre Pandrea, condamnat la 15 ani muncă silnică pentru uneltire contra ordinii sociale. Rejudecându-se procesul, s-a stabilit că martorii folosiţi în proces au fost recrutaţi din rândul legionarilor arestaţi sau infractori de drept comun, cei din urmă relatând că au fost constrânşi să declare împotriva lui Petre Pandrea. Plenul Tribunalului Suprem, prin decizia nr. 28 din 20 august 1968, constatând că hotărârea de condamnare este nelegală, l-a achitat. (*Ibidem*, rola 913, c. 136.)

dosarului a rezultat că Vasile Luca nu a fost agent plătit al Siguranței, iar cu privire la acuzația de subminare a economiei naționale nu s-au găsit probe care să ateste că, în mod intenționat, s-au produs pagube economiei țării. Plenul Tribunalului Suprem, rejudecând procesul, prin decizia nr. 29 din 29 august 1968 a dispus achitarea tuturor condamnaților¹⁴⁸. Membrii de partid care au participat la anchetarea și judecarea proceselor lui Lucrețiu Pătrășcanu și Vasile Luca au fost trași la răspundere pe linie de partid prin punerea în discuția organizației de partid din care făceau parte și scoaterea din funcțiile pe care le aveau la acel moment. Pe linie judiciară nu mai puteau fi trași la răspundere întrucât faptele lor penale erau prescrise prin depășirea termenelor legale în care ar fi putut fi urmăriți și judecați. Și Gheorghe Pintilie, învinuit că a ucis în 1946 pe Ștefan Foriș, aplicându-i multiple lovituri cu ranga în cap, că a cunoscut și admis abuzuri și ilegalități în anchetarea lui Lucrețiu Pătrășcanu, că a dat dispoziții organelor M.A.I. să efectueze arestări în masă, a fost pus doar în discuția Comitetului de partid al Consiliului Securității Statului¹⁴⁹.

În septembrie 1968 a fost reabilitat politic și Ana Pauker. Din nota comisiei de partid care s-a ocupat de reabilitarea politică a Anei Pauker, aflăm că deși era membră a Comitetului Central și a Biroului Organizatoric, a fost urmărită informativ de organele de securitate, iar la 18 februarie 1953 a fost arestată și anchetată timp de circa o lună, fără să existe o hotărâre a C.C.. La 11 mai 1954, Biroul Politic a hotărât excluderea Anei Pauker din partid. Această hotărâre nu a fost supusă spre aprobare Comitetului Central, a cărui membră era și, de asemenea, nu i-a fost adusă la cunoștință nici ei¹⁵⁰. În ședința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 16 septembrie 1968 s-a decis anularea hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 11 mai 1954, cu privire la excluderea ei din partid, redându-i-se calitatea de membru cu stagiul avut anterior. Au fost condamnate, ca fiind nepartinice, metodele folosite în cercetarea pe linie de partid a Anei Pauker, cât și arestarea ei considerată ca o măsură ilegală. Biroului Comitetului municipal București i s-a recomandat să anuleze hotărârea de excludere din partid și a fiului ei – Vlad Pauker – adoptată de către organizația de partid de la Institutul Politehnic în 1958 și să-l repună în drepturile de membru de partid cu stagiul din 1946, deoarece motivele excluderii au fost legate de învinuirile ce i s-au adus mamei sale¹⁵¹.

Regimul Ceaușescu, deși a reabilitat pe cei sancționați de Gheorghiu-Dej, a exclus membri din C.C., unii care au făcut parte și din centrul decizional al partidului, cum au fost cazurile lui Virgil Trofin și Cornel Burtică¹⁵². Și în regimul Ceaușescu vocile critice la adresa conducerii și politicii partidului nu numai că nu erau luate în considerație ci erau rapid marginalizate. Spre exemplu, Ion Iliescu a fost scos treptat din structurile de conducere ale partidului. Deși până atunci avusese o linie ascendentă în promovare, în 1971, Ion Iliescu, secretar al C.C. și membru supleant în Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., a fost scos din Secretariatul C.C. al P.C.R. sub acuzația de „intelectualism“. În expunerea lui Nicolae Ceaușescu ținută la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, care a avut loc pe 9 iulie la sediul Comitetului Central, Ion Iliescu a fost

¹⁴⁸ *Ibidem*, c. 134.

¹⁴⁹ *Ibidem*, c. 138-142.

¹⁵⁰ *Ibidem*, c. 137.

¹⁵¹ *Ibidem*, c. 97-99.

¹⁵² Paul Sfetcu, fostul director de cabinet al lui Gheorghiu-Dej, afirma în memoriile sale, că „Ceaușescu a utilizat metoda lovirii indirecte a celor care nu i se supuneau în totalitate sau a potențialilor rivali. Astfel a procedat cu Gheorghe Apostol, acuzat de Constantin Dăscălescu, Ilie Verdeț și Dumitru Petrescu; a scăpat de Ion Iliescu ce i-a avut ca principali acuzatori pe Dumitru Popescu și Virgil Trofin, a venit apoi rândul lui Trofin lovit de Iosif Banc și Emil Bobu și în sfârșit rândul lui Verdeț, când denigratorii au fost și mai numeroși“.

criticat despre neajunsurile activității ideologice de la C.C.: „Tovarășul Iliescu a lucrat câțiva ani la tineret – până acum câteva luni. El a activat în trecut și la Secția de propagandă, a fost și șeful secției. Numai de a vorbi la general că trebuie să educăm tineretul, nu se poate! Tovarășul Iliescu are și el o răspundere pentru lipsurile care s-au manifestat în organizarea activității în rândul tineretului. În această activitate s-a introdus un spirit «intelectualist», funcționăresc, de neglijare a tineretului muncitoresc, de nesocotire a rolului său – și aceasta în timpul când tovarășul Iliescu a condus munca»¹⁵³. În calitate de secretar al C.C., Ion Iliescu răspundea de Secția Propagandă a C.C. al P.C.R., Comisia ideologică a C.C. al P.C.R., Institutul de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., Academia de învățământ social-politic „Ștefan Gheorghiu” și Uniunea Tineretului Comunist¹⁵⁴.

Motivele marginalizării sale le aflăm din convorbirile pe care le-a avut cu Vladimir Tismăneanu, recent publicate. Inclus de Ceaușescu în delegația de partid și guvernamentală a R.S.R. care a vizitat țările socialiste din Asia (China, Vietnam, Mongolia și Coreea de Nord) a avut discuții cu acesta pe tema sistemului nord-coreean „în care Ceaușescu văzuse un posibil model pentru consolidarea poziției sale în România”¹⁵⁵. După întoarcerea din Asia, în prima ședință a Comitetului Executiv, Ceaușescu a propus să fie trimis să lucreze la un organ județean de partid „în vederea completării experienței sale în muncă”¹⁵⁶. Ca urmare a hotărârii conducerii partidului, în perioada 1971-1974 a lucrat în aparatul Comitetului județean de partid Timiș fiind secretar cu propagandă, apoi prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (1974-1979). În 1979 nu a fost reales în C.P.Ex., iar la Congresul al XIII-lea al P.C.R. din noiembrie 1984 nu a mai fost reales nici în C.C. al partidului.

În 1972, Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R., în ședința din 18 aprilie¹⁵⁷, a hotărât să propună Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. excluderea lui Vasile Rus din rândul membrilor supleanți ai C.C. „pentru abaterile săvârșite în activitatea sa la comitetul municipal Tg. Mureș

¹⁵³ „Scânteia”, nr. 8 845 din 13 iulie 1971, p. 4.

¹⁵⁴ AMR, fond Microfilme, rola 287, c. 693.

¹⁵⁵ *Marele Șoc. Din finalul unui secol scurt. Ion Iliescu în dialog cu Vladimir Tismăneanu*, București, Editura Enciclopedică, 2004, p. 31.

¹⁵⁶ În ziarul „Scânteia” din 16 iulie 1971, în comunicatul asupra ședinței Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., se arată că „Ion Iliescu a rugat Comitetul Executiv să-l elibereze din funcția de secretar al C.C. și să-i creeze condiții pentru a lucra la un organ județean de partid, în vederea completării experienței sale de muncă”. Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a satisfăcut această cerere și a supus-o spre aprobare C.C., care a hotărât eliberarea lui Ion Iliescu din funcția de secretar al C.C.. În expunerea de la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, care a avut loc pe 9 iulie la sediul Comitetului Central, Nicolae Ceaușescu vorbește și de o îmbunătățire a modului de promovare a activiștilor de partid „în sensul ca nimeni să nu mai poată fi promovat în munca de partid fără a fi lucrat nemijlocit în producție, în specialitatea lui, și numai după un stagiul de producție, după ce cunoaște viața, realitățile să poată fi promovat în munca de activist de partid (...) Numai așa vom crea activiști revoluționari, comuniști, legați prin toate firele de clasa muncitoare, de popor, luptători hotărâți pentru cauza socialismului și comunismului”.

¹⁵⁷ Ședința Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. din 18 aprilie 1972, care a avut pe ordinea de zi: „Unele măsuri organizatorice”, a mai hotărât eliberarea lui Dumitru Popa din Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., „pentru neajunsuri serioase în activitatea desfășurată mai ales la Consiliul popular al municipiului București”, cu recomandarea de a fi eliberat și din funcția de prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R. și președinte al comitetului executiv al Consiliului popular municipal. În locul lui s-a propus să fie „ales” Gh. Cioară. Mihail Dalea a fost eliberat din funcția de președinte al Colegiului Central de Partid, în această funcție urmând să fie numit Nicolae Guină. S-a propus ca Ion Pătan și Cornel Burtică să fie aleși membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.; Paul Niculescu-Mizil să fie numit în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și eliberat din funcția de secretar al C.C. al P.C.R., în locul lui propunându-se să fie ales Iosif Banc. De asemenea, s-a mai propus: eliberarea lui Mihail

al P.C.R., abuzuri în funcţie şi tendinţe de căpătuială“. De asemenea, a propus şi excluderea din C.C. a lui Ilie Făsui (membru plin) „pentru încălcarea eticii comuniste şi neglijenţe serioase în munca sa la comitetul judeţean Caraş-Severin al P.C.R.“. Tot acum s-a hotărât ca Ion Dincă şi Ştefan Andrei să fie trecuţi din rândurile membrilor supleanţi în rândurile membrilor C.C. al P.C.R. şi să fie aleşi şi în funcţia de secretari ai C.C. ai P.C.R.¹⁵⁸.

La începutul anilor '80 a fost înlăturat şi Ianoş Fazekas, dar într-o altă manieră, fiind determinat să ceară ieşirea la pensie. Cele relatate de Cornel Burtică în convorbirile cu Rodica Chelaru sunt confirmate de documentele de arhivă. În 1980, Ianoş Fazekas, membru al C.C., al C.P.Ex. şi vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a fost pus în discuţie, în cadrul unei şedinţe a C.P.Ex., pentru că la moartea episcopului romano-catolic Marton Aron, survenită în septembrie 1980, a trimis o telegramă şi o coroană de flori în nume personal, fără aprobarea conducerii partidului. Iată poziţia lui Nicolae Ceauşescu faţă de gestul lui Ianoş Fazekas: „De ce vii cu asemenea probleme în momentul când în Polonia biserica catolică a jucat un rol aşa de nefast (*aluzie, probabil, la sprijinul acordat de biserica catolică sindicatului Solidaritatea din Polonia – n.n.*). De ce acum vii cu asemenea lucruri, de ce pui acum aceste probleme. El n-a fost niciodată prieten cu Marton Aron. Problema acestei telegramme este o poziţie politică, adoptarea unei poziţii politice faţă de catolicism şi o încurajare a acestei politici (...) Fazekas a alunecat pe o pantă contrară politicii naţionale şi contrară politicii generale a partidului nostru (...) Este necesar ca Fazekas să reflecteze foarte serios asupra poziţiei, asupra atitudinii sale şi, sigur, în raport de felul cum va analiza aceste lucruri va trebui să se ia hotărârea (*adică sancţiunea – n.n.*)“¹⁵⁹. Într-adevăr, în partidul comunist sancţiunile erau hotărâte şi în funcţie de atitudinea pe care cei incriminaţi o luau faţă de faptele comise. Pentru N. Ceauşescu, gestul lui I. Fazekas, care ocupa funcţii importante în partid şi stat, a însemnat că a angajat partidul şi că a exprimat o poziţie oficială faţă de catolicism, ori astăzi se ştie că N. Ceauşescu a menţinut faţă de biserica catolică aceleaşi raporturi ca în timpul regimului Dej. Ianoş Fazekas a fost acuzat de „indisciplină, de încălcare a unor norme şi relaţii în partid“. Cornel Burtică în convorbirile cu Rodica Chelaru afirmă că „Ceauşescu îl suspecta însă pe Fazekas de poziţii duplicitare, adică într-un fel vorbea în C.C. şi altfel când se ducea în secuime (...) Nu aş putea să jur că N. Ceauşescu nu avea şi alte motive de a-l suspecta pe Fazekas. Fapt este că paharul s-a umplut la moartea lui Marton Aron şi din acest motiv a fost pus în discuţia C.P.Ex., unde i s-au prezentat şi alte fapte incriminatorii. Îmi amintesc că au fost mai multe şedinţe, plus discuţii în doi, în care Fazekas a căutat să se apere de unele acuzaţii, acceptând altele. Cred că până la urmă Ceauşescu şi Fazekas au ajuns la o înţelegere privind «divorţul» politic“¹⁶⁰.

În noiembrie 1981, Virgil Trofin a fost exclus din C.C. şi sancţionat cu vot de blam cu avertisment, „socotit vinovat de neregulile constatate de o comisie de anchetă la Combinatul minier Oltenia“ şi anume: raportarea unor mari cantităţi de cărbune nerealizate, depozitarea necorespunzătoare şi degradarea unor însemnate cantităţi de cărbune extras, precum şi alte lipsuri existente în activitatea de producţie la Combinatul minier Oltenia. Plenara comună a

Levente din funcţia de secretar al Consiliului Naţional al F.U.S. şi alegerea lui Mihai Dalea şi Mihai Gere ca secretari; numirea lui Leonte Răutu în funcţia de preşedinte al Consiliului de conducere şi rector al Academiei „Ştefan Gheorghiu“, eliberarea sa din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri; eliberarea lui Cornel Onescu din funcţia de ministru al Afacerilor Interne şi numirea sa în funcţia de adjunct al şefului Secţiei Cadre a C.C. al P.C.R.. (AMR, fond Microfilme, rola 929, c. 208-209.)

¹⁵⁸ *Ibidem*, rola 929, c. 208.

¹⁵⁹ *Ibidem*, rola 615, c. 584, 614.

¹⁶⁰ Rodica Chelaru, *Culpe care nu se uită. Convorbiri cu Cornel Burtică*, Bucureşti, Editura Curtea Veche, 2001, p. 144.

C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale din 25-26 noiembrie 1981 a hotărât (de fapt a confirmat hotărârile ce au fost luate la vârful partidului) și excluderea din C.C. a lui Vasile Ogherlaci, destituirea din funcția de director general al Combinatului minier Oltenia și sancționarea sa cu vot de blam cu avertisment. Constantin Crișan și Ion Teșu au fost trecuți din rândul membrilor supleanți în rândul membrilor C.C.. Tot acum Leonte Răutu a fost exclus din C.P.Ex. și destituit din funcția de rector al Academiei „Ștefan Gheorghiu“, ca urmare a plecării din țară a uneia din fiicele sale¹⁶¹. Se pare, însă, că motivele reale ale îndepărtării lui Virgil Trofin au fost altele. După cum își amintește Cornel Burtică, „Treptat Ceaușescu a început să-l suspecteze pe Trofin de veleități de succesor. În plus, Trofin avea personalitate și nu-i permitea Elenei Ceaușescu să se amestece în sectoarele pe care le conducea el. Fiind plimbat prin multe sectoare, Trofin – care era un tip inteligent – a sesizat repede motivele. Sunt convins că a comentat. Chiar și cu mine a purtat o discuție foarte critică – pe când era prim-secretar la Brașov – în legătură cu modul de conducere bicefal. Ne-am descărcat sufletul pe străzile Brașovului“. Și Ion Iliescu, în convorbirile cu Vladimir Tismăneanu, afirmă despre Virgil Trofin că „era un om cu multe calități, cu oarecare deschidere față de nou și un om destul de decent, își menținuse o anumită ținută, o anumită linie de conduită (...) a încercat câteva replici, mai ales la adresa Elenei Ceaușescu, care, la un moment dat, participa la ședințele de Comitet Politic Executiv. Asta l-a costat, a devenit obiectul unor măsuri de marginalizare și de înlăturare de la partid, a fost numit, la început, ministrul Minelor, într-o perioadă dificilă pentru industria minieră, apoi a fost înlăturat disciplinar și trimis la un IAS, pe lângă Călărași. Acolo a și murit. Era un om de calitate și a fost o victimă a arbitrarului“¹⁶².

În 1982 a fost scos din activitatea politică și Cornel Burtică, fost ministru al Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, urmare a intrării în conflict cu familia Ceaușescu¹⁶³. Plenara C.C. al P.C.R. din 7-8 octombrie 1982 l-a exclus din C.C. și din C.P.Ex. pentru „abateri grave care au avut loc în activitatea de comerț exterior și care au adus importante prejudicii economiei naționale“¹⁶⁴. Cornel Burtică, în convorbirile cu Rodica Chelaru, spune că acuzațiile au fost fabricate de Securitate la ordinul Elenei Ceaușescu: „Relațiile mele cu Securitatea au fost întotdeauna proaste și au făcut totul să mă împoaște cu noroi (...) În fapt Securitatea vedea în mine o piedică în calea unora dintre acțiunile sale. Apogeul acestei dispute cred că a fost atins pe vremea când eram ministru al Comerțului Exterior în al doilea mandat. Atunci, bătălia se ducea «pe viață și pe moarte»; Securitatea – pe care cuplul Ceaușescu o ridicase la rang de instituție de bază a statului – încerca «bătălia finală» pentru acapărarea în proporție de 100% a sistemului de comerț exterior și mai ales a ministerului. Deținea poziții cheie, dar nu cucerise totul“. După excludere a fost trimis să lucreze la uzinele „1 Mai“ din Ploiești, fiind directorul acestora până în martie 1990.

Plenara din octombrie 1982 a mai aprobat excluderea din rândul membrilor supleanți ai C.C. a lui Victor Zglobiu, pentru „săvârșirea unor abuzuri și încălcarea prevederilor legale, în funcția de director al IAS Mangalia“. De asemenea, Ovidiu Maitec a fost exclus din rândul membrilor supleanți, precum și din partid pentru „săvârșirea unor fapte incompatibile cu calitatea de membru de partid“. Au fost aduse și modificări în componența C.P.Ex.-ului, a Secretariatului și a Colegiului Central de Partid. Astfel, Virgil Cazacu, membru al C.P.Ex., a

¹⁶¹ „Scânteia“, nr. 12 213 din 27 noiembrie 1981, p. 6.

¹⁶² *Marele Șoc. Din finalul unui secol scurt. Ion Iliescu în dialog cu Vladimir Tismăneanu*, București, Editura Enciclopedică, 2004, p. 101.

¹⁶³ A se vedea pe larg Rodica Chelaru, *op. cit.*, p. 206-211.

¹⁶⁴ „Scânteia“, nr. 12 481 din 9 octombrie 1982.

fost eliberat din funcţia de secretar al C.C., în locul lui fiind „ales“ Miu Dobrescu, membru supleant al C.P.Ex.. Marin Enache a fost „ales“ membru supleant al C.P.Ex., fiind eliberat din funcţia de secretar la C.C., pe care o va ocupa Ilie Verdeţ. Petre Dănică şi Gheorghe Dumitrache au fost eliberaţi din rândul membrilor supleanţi ai C.P.Ex., iar Andrei Cervencovici, din funcţia de membru al Colegiului Central de Partid, în locul lui fiind desemnat Ion Cârcei¹⁶⁵.

Tot în 1982 (mai) a demisionat din funcţia de prim-ministru şi Ilie Verdeţ pentru că părerea sa în privinţa dezvoltării economico-sociale nu mai coincidea cu ale lui Nicolae Ceauşescu: „Eu am depus mandatul guvernului şi al meu, echipa guvernamentală a rămas toată, a plecat doar preşedintele, iar activitatea a continuat cu un alt preşedinte (*Constantin Dăscălescu – n.n.*)“¹⁶⁶. În memoriile sale, Silviu Curticeanu, fost şef al Cancelariei C.C., secretar al C.C. şi membru supleant al C.P.Ex., afirmă că motivul schimbării, în 1982, a lui Ilie Verdeţ cu Constantin Dăscălescu l-a aflat din gura Elenei Ceauşescu: „Verdeţ a devenit prea «sfătos»; tovarăşu’ are nevoie de cineva care să vorbească mai puţin şi să execute ce i se spune; Dăscălescu ştie să dea cu biciu şi, când exagerează, tovarăşu o să-i pună căpăstru“¹⁶⁷.

După Dumitru Popescu, Nicolae Ceauşescu „avea două modalităţi de a-şi recruta grupuri de susţinători: prima, aceea de a catapulta spectaculos oameni direct de la bază în fruntea piramidei unde, năucii, căpiaţi, drogaţi de saltul astronomic, îl apărau orbeşte chiar fără să le ceară, şi a doua, de a-i pocni pe vechii activişti cu funcţii de răspundere nu pentru a-i distruge, ci pentru a-i dociliza. Din te miri ce îi scotea din funcţie, îi ţinea pe tuşă luni de zile, obligându-i să se căciulească la gospodăria de partid pentru o stipendie care să le permită să-şi ducă existenţa, şi îi muta în posturi insignifiante în provincie. După un an-doi, îi reintegra în eşalonul trei, să zicem, fără nici un comentariu cu privire la cauzele dizgraţiei şi apoi îi propulsa în posturile cele mai înalte. N-ar mai fi ieşit din cuvântul lui pentru nimic în lume şi în vecii vecilor“¹⁶⁸. Teama de a nu-şi pierde funcţiile şi implicit mijloacele de existenţă a făcut ca, treptat, în conducerea partidului să nu existe împotrivire faţă de măsurile pe care le lua cuplul Ceauşescu.

*
* *

În prezentarea membrilor C.C. al P.C.R. am stabilit o grilă care cuprinde: data naşterii şi a morţii, localitatea în care s-au născut, profesia de bază, studiile efectuate, activitatea şi funcţiile, distincţiile primite. Astfel, grila ne permite să vedem ce instrucţie aveau, când au intrat în partid, când au fost promovaţi în structurile partidului şi statului, practic cum au evoluat aceştia în viaţă.

Din studiul fişelor membrilor C.C. se desprind câteva concluzii. Componenţa Comitetului Central al Partidului Comunist Român reflectă creşterea numărului membrilor de partid, structura socială şi naţională a societăţii socialiste. De asemenea, Comitetul Central cuprindea membri de partid care lucrau în toate domeniile de activitate.

¹⁶⁵ *Ibidem*.

¹⁶⁶ Ilie Verdeţ, *In memoriam*, p. 76.

¹⁶⁷ Silviu Curticeanu, *Ceauşescu: drumuri eşuate*, în „Dosarele Istoriei“, nr. 5/2001, p. 53.

¹⁶⁸ Dumitru Popescu, *op. cit.*, p. 247.

Potrivit conducerii partidului în Comitetul Central trebuia să existe un raport corespunzător din punct de vedere al vârstei. Astfel, în Comitetul Central găsim membri din perioada ilegalității partidului alături de tineri membri de partid, deoarece „împlinirea justă a activității cadrelor mai în vârstă cu cea a cadrelor tinere constituie o necesitate pentru forța și spiritul revoluționar al partidului“. În 1974, conducerea partidului a hotărât ca în alegerea Comitetului Central să se aibă în vedere înnoirea cu cel puțin o treime a membrilor săi.

În ce privește instrucția membrilor C.C., marea majoritate aveau școala elementară și profesională însă aproape toți au trecut prin școli superioare de partid de pe lângă Comitetul Central al partidului și prin cele organizate pe lângă organele locale de partid (școli de trei luni, șase luni¹⁶⁹ și de un an). Unii dintre membrii C.C. erau și absolvenți ai școlilor superioare de partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S.. Învățământul de partid era atât un mijloc de îndoctrinare politică dar și o sursă generatoare de nomenclatură întrucât cei care absolveau școli de partid primeau funcții de răspundere în structurile partidului și statului și erau avansați mai repede. În documentele de partid obiectivele învățământului de partid erau acelea de „a educa și promova cadre de tip leninist-stalinist“, „de a le înarma cu cunoștințele bazelor marxism-leninismului“.

Învățământul de partid era organizat pe trepte: elementar, mijlociu și superior, după „experiența“ PC(b) al U.R.S.S. (din 1952 P.C.U.S.). Spre exemplu, învățământul superior de partid, organizat pe lângă C.C. al P.M.R./P.C.R., cuprindea:

I. Universitatea de partid „Ștefan Gheorghiu“, înființată în 1947 pentru a pregăti cadre de conducere pentru partid, organizații de masă și aparatul de stat. În perioada 1952-1966 a purtat denumirea de Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“. În 1966 avea să fie reorganizată sub denumirea de Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu“¹⁷⁰. Potrivit documentelor de partid, în cadrul Academiei „Ștefan Gheorghiu“ se asigura „o pregătire temeinică ideologică-politică a activiștilor de partid, oferindu-le totodată o specializare la nivel universitar“. Academia funcționa cu trei facultăți având o durată de patru ani pentru învățământul cu frecvență și de cinci ani pentru învățământul fără frecvență. Structura pe facultăți și secții de specializare era următoarea: *facultatea de filozofie și științe politice* cu două secții/filozofie-sociologie și științe politice ; *facultatea de economie* cu trei secții/organizarea și conducerea economiei, economie mondială și economie generală; *facultatea de istorie a mișcării muncitorești*. În cadrul Academiei „Ștefan Gheorghiu“ funcționau cursuri de perfecționare a cadrelor cu studii superioare (curs postuniversitar) cu durată de un an (cu frecvență) și de doi ani (fără frecvență) și cursuri cu durată între 15 zile și un an pentru perfecționarea pregătirii diferitelor categorii de cadre din aparatul de partid, de stat și al organizațiilor de masă. Necesitatea organizării cursurilor de perfecționare era astfel motivată de conducerea partidului: „În aparatul de partid există un număr important de activiști care au urmat școli de partid cu 7-10 ani în

¹⁶⁹ Prin cursuri de partid de trei și șase luni se asigura școlarizarea secretarilor birourilor organizațiilor de bază și ai comitetelor de partid. În 1963, într-un referat întocmit de Direcția Propagandă și Cultură și Direcția Organizatorică ale C.C. al P.M.R. se arăta că „Menținând cursurile de 3 și 6 luni, care au o capacitate de cuprindere anuală de 4.500 tovarăși, în trei serii, ar fi necesară o perioadă de 4-5 ani pentru școlarizarea celor 18.560 secretari de organizații de bază fără școli de partid“ (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 31/1963, f. 47).

¹⁷⁰ În anii regimului Ceaușescu avea să se modifice titulatura de câteva ori. În 1970 se numea Academia de învățământ social-politic „Ștefan Gheorghiu“, iar în 1973 o găsim sub titulatura de Academia „Ștefan Gheorghiu“ pentru pregătirea cadrelor de conducere a activității de partid, social-politice, economice și administrației de stat.

urmă şi pentru care devin necesare cursuri scurte de perfecţionare a cunoştinţelor, în mod deosebit în ceea ce priveşte stilul şi metodele muncii de partid, problemele activităţii de conducere“. Pe lângă Academie funcţiona şi doctoratul pentru cadrele de partid cu scoatere de la locul de muncă (durata studiilor trei ani) şi fără scoatere de la locul de muncă (durata studiilor patru ani)¹⁷¹.

În octombrie 1971 în cadrul Academiei „Ştefan Gheorghiu“ au fost înfiinţate două institute: a) *Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economie şi administraţia de stat* cu durată de doi ani. Ulterior durată cursurilor institutului a fost redusă la 16 luni, apoi un an. Cursanţii erau selectaţi din rândul membrilor de partid absolvenţi ai învăţământului superior, cu o vechime în muncă de cel puţin opt ani şi cu vârsta până în 40 de ani. Absolvenţii obţineau diplome în specialitatea „conducerea şi organizarea producţiei şi a muncii“. Pe baza acestei diplome aveau dreptul să susţină direct lucrarea de doctorat, fiind scutiţi de examenele prevăzute în legislaţia în vigoare. b) *Institutul pentru pregătirea cadrelor în problemele conducerii social-politice* cu durată studiilor de patru ani. În urma promovării examenului de stat, absolvenţii institutului primeau diplome echivalente cu cele eliberate de instituţiile de învăţământ superior de stat¹⁷². Institutul de ştiinţe politice şi de studiere a problemei naţionale a fost integrat în Academia „Ştefan Gheorghiu“, având dreptul, pe baza HCM nr. 1573 din 9 decembrie 1971, să organizeze doctoratul în sistemul instituţiilor de cercetare. În august 1972 Secretariatul C.C. al P.C.R. a hotărât ca durată pregătirii cadrelor la Facultatea de ziaristică să rămână în continuare de trei ani, iar diplomele acordate absolvenţilor să fie echivalate cu cele la nivel universitar.

II. Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A.Jdanov“, înfiinţată în 1948 ca Şcoală centrală de lectori „cu scopul de a pregăti cadre necesare partidului pentru lupta pe frontul ideologic“ (durată cursurilor de şase luni), avea să fie transformată în 1949 în Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A.A.Jdanov“ (şcoala avea două secţii : propagandă şi presă, durată cursurilor fiind de doi ani). În 1954, şcoala „A.A.Jdanov“ a fost transformată în Institut de ştiinţe sociale, iar patru ani mai târziu, în 1958, s-a unit cu Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“, rezultând o singură instituţie de învăţământ superior de partid sub denumirea de Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ de pe lângă C.C. al P.M.R.¹⁷³. Mai exact şcoala pregătea cadre pentru instituţiile centrale ale partidului, pentru conducerea învăţământului de partid la centru şi în regiuni, lectori şi conferenţieri pentru catedrele de ştiinţe sociale din învăţământul superior de stat, redactori ai revistelor ideologice şi conducători ai secţiilor de propagandă ale publicaţiilor centrale.

¹⁷¹ AMR, fond Microfilme, rola 274, c.118-119.

¹⁷² Vezi Hotărârea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din octombrie 1971 cu privire la organizarea Academiei „Ştefan Gheorghiu“. Şi în anii următori conducerea partidului va emite hotărâri privind organizarea Academiei „Ştefan Gheorghiu“. De pildă, în 1972, ca urmare a hotărârii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din aprilie, în cadrul Academiei au început să funcţioneze grupele de specializare pentru predarea ştiinţelor sociale (filozofie, socialism ştiinţific şi economie politică) în învăţământul superior de stat. Absolvenţilor li se eliberau diplome în care se menţiona specialitatea şi care le conferea dreptul de a preda disciplinele respective în învăţământul superior de stat (*Ibidem*, rola 292, c. 665-666).

¹⁷³ În 1958 în Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu“ funcţionau: cursul superior de partid (durată trei ani) ; aspirantura de partid, cu frecvenţă (patru ani) şi fără frecvenţă (cinci ani); cursul de ziaristică (doi ani); cursul de perfecţionare a cadrelor didactice de la catedrele de ştiinţe sociale din învăţământul superior de stat cu durată de un an; cursul de calificare a cadrelor propagandistice cu durată de un an; cursul de perfecţionare a cadrelor pentru U.T.M. şi cursul de perfecţionare a cadrelor pentru sindicate (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 26/1958, f. 8).

III. Universitățile și școlile serale de marxism-leninism funcționau pe lângă comitetele regionale de partid (cu filiale în centrele raionale și orășenești), fiind create pentru „ridicarea nivelului politic și ideologic al cadrelor de bază din aparatul de partid, al cadrelor de conducere din aparatul de stat, al vârfurilor administrative ale întreprinderilor de stat, ale organizațiilor de masă” fără scoaterea lor din producție. În anii regimului „democrat-popular” universitățile serale au fost create pe lângă C.C. al P.M.R., organizația de București a P.M.R.-ului, la Cluj, Iași, Timișoara și Târgu Mureș (în limba maghiară), iar școlile serale la Galați, Ploiești, Craiova, Constanța, Brașov, Arad și Oradea. Cursurile au început în 30 decembrie 1949, cu ocazia celei de-a doua aniversări a proclamării R.P.R., prima serie având o durată de un an și jumătate¹⁷⁴. În perioada Ceaușescu universitățile serale de marxism-leninism aveau durata de 2-3 ani și următoarele secții: studierea principiilor și metodelor muncii de partid; economie politică și conducerea activității economice; filozofie-sociologie; etică marxist-leninistă; educație materialist-științifică; istoria P.C.R. și a mișcării muncitorești din România. Cursanții erau recomandați de către organizațiile de partid din rândul secretarilor și membrilor birourilor organizațiilor de bază care nu au urmat școli de partid, muncitorilor care lucrează direct în producție, intelectualilor. Cursanții dădeau anual examene din materia parcursă, iar la absolvire un examen de verificare a cunoștințelor, primind calitative la fiecare disciplină¹⁷⁵.

Trebuie spus că absolvirea unei școli superioare de partid era echivalată cu absolvirea unei școli din învățământul superior de stat. În anii regimului „democrat-popular” se remarcă un paradox: aceștia erau absolvenți ai învățământului superior de stat dar nu aveau școala medie de cultură generală. Însă conducerea partidului de atunci a rezolvat și această problemă. În 1963, Secretariatul C.C. al P.M.R. a hotărât¹⁷⁶ ca absolvenții școlilor superioare de partid să-și poată completa studiile medii de cultură generală prin susținerea de examene de diferență¹⁷⁷ la disciplinele care nu au fost studiate în școlile superioare de partid de pe lângă C.C. al P.M.R.(P.C.R.) și C.C. al P.C.U.S..

Unii dintre membrii C.C. aveau doctoratul pe linie de stat sau cel organizat pe lângă școlile superioare de partid. Doctoratul a început să funcționeze, în 1953, pe lângă Școala Superioară de Științe Sociale „A.A.Jdanov”. În vederea pregătirii de „cadre teoretice cu înaltă calificare” a fost organizată aspirantura cu durata de trei ani (cu scoatere din producție) la următoarele obiecte : istoria P.C.U.S., materialismul dialectic și materialismul istoric, economia politică. Pe lângă școală funcționa și aspirantura de un an fără scoatere din producție. Ulterior, doctoratul a fost organizat pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 1966 Academia

¹⁷⁴ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 155/1949.

¹⁷⁵ AMR, fond Microfilme, rola 292, c.88.

¹⁷⁶ Vezi hotărârea Secretariatului C.C. al P.M.R. nr. 8/144 din 8 februarie 1963.

¹⁷⁷ Examenle de diferență se dădeau la următoarele obiecte: matematică (clasele VIII-XI), fizică (clasele VIII-XI), chimie (clasele VIII-XI), științele naturale (clasele VIII-X). Absolvenții Școlii Superioare de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S., în afara examenelor de diferență enumerate mai sus, susțineau examene și la literatura română, Istoria României și Geografia R.P.R.. Examenle de diferență și examenul de maturitate trebuiau susținute de toți candidații în sesiunile de examene obișnuite la o școală medie de cultură generală din București, stabilită de Ministerul Învățământului. Candidații puteau susține, într-o singură sesiune, examene de diferență pentru o singură clasă; examenle de diferență se dădeau din materia prevăzută în programele școlare de la învățământul mediu seral (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 1/1963, vol I, f. 60-61). În 1965 noua conducere a partidului a hotărât ca absolvenții școlilor superioare de partid să-și completeze școala generală de opt ani sau școala medie de cultură generală, printr-un examen integral, considerându-se că „majoritatea absolvenților școlilor superioare de partid sunt oameni cu o îndelungată experiență în muncă pe linie de partid sau de stat, că planurile și programele de învățământ ale școlilor superioare de partid cuprind o bună parte din cunoștințele de cultură generală necesare absolvenților de școală medie” (*Ibidem*, dosar 118/1965, f.133).

de ştiinţe social-politice „Ştefan Gheorghiu“). În primii ani de organizare a doctoraturii au fost admişi candidaţi fără să aibă studii superioare şi chiar medii, fără activitate ştiinţifică şi cu slabe posibilităţi pentru munca de cercetare¹⁷⁸. În perioada regimului Ceauşescu, candidaţii pentru doctorat erau recrutaţi din rândul absolvenţilor de învăţământ superior din aparatul de partid, al organizaţiilor obşteşti, de stat şi din catedrele de ştiinţe sociale din învăţământul superior de stat, care aveau un stagiul de minimum cinci ani ca activişti în munca politică şi ideologică. Erau propuşi de comitetele regionale (din 1968 judeţene) de partid şi de Secţiile C.C. al P.C.R., după care erau verificaţi de Secţia Cadre a C.C. al P.C.R.. Admiterea se făcea în urma unui concurs, conform reglementărilor în vigoare pe linie de stat, cei admişi fiind supuşi spre aprobare Secretariatului C.C. al P.C.R.. Tot Secretariatul era cel care aproba cifrele de şcolarizare şi temele doctoranzilor. Grosul candidaţilor selectaţi pentru a urma doctoratul era dintre activiştii de partid, şi anume: prim-secretari şi secretari ai comitetelor judeţene de partid, şefi de secţii şi de sectoare, instructori din aparatul comitetelor judeţene de partid, redactori, prim-vicepreşedinţi şi vicepreşedinţi ai consiliilor populare judeţene şi municipale, ofiţeri cu muncă politică, cadre de conducere şi de instruire din Academia „Ştefan Gheorghiu“ etc. Spre exemplu, din cei 70 de doctoranzi admişi în aprilie 1979, 87% erau activişti de partid, iar după profesia de bază 71% erau muncitori, maiştri şi tehnicieni¹⁷⁹. Doctoratul asigura pregătirea activiştilor de partid în următoarele specialităţi: *conomie* (organizarea şi conducerea economiei, economie mondială, economie politică, istoria economiei naţionale); *filozofie* (filozofie, socialism ştiinţific, sociologie); *istorie* (istoria contemporană a României, istoria mişcării muncitoreşti). Temele doctoranzilor trebuiau să pună în evidenţă „contribuţia P.C.R., a tovarăşului Nicolae Ceauşescu la dezvoltarea creatoare a socialismului ştiinţific, a teoriei şi practicii revoluţionare, a făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintării României spre comunism, la soluţionarea marilor probleme ale lumii contemporane“¹⁸⁰.

Dacă la capitolul pregătire intelectuală nivelul era scăzut, nici cultura lor politică nu era prea bună, de fapt, ea „se reducea la *Cursul scurt de istorie a PC(b) al U.R.S.S.* al lui Stalin (1938). Câţiva dintre comuniştii intelectuali citiseră sporadic din scrierile lui Marx“¹⁸¹. După Leonte Răutu singurul om din conducerea partidului cu o pregătire teoretică mai serioasă era Miron Constantinescu¹⁸². În învăţământul de partid nu se studiau operele lui Marx, Engels, Lenin şi Stalin. Predarea marxism-leninismului în şcolile de partid însemna, de fapt, predarea cursului scurt de istorie a PC(b) al U.R.S.S.¹⁸³. În centrul învăţământului de partid stătea studiul documentelor congreselor P.C.U.S., documentele congreselor P.M.R./P.C.R., plenarelor C.C. al P.M.R./P.C.R.. Însă, văzând cum a funcţionat partidul, am putea spune că existenţa sau lipsa unei culturi politice a membrilor C.C. nu a avut darul de a influenţa politica partidului,

¹⁷⁸ AMR, fond Microfilme, rola 274, c. 125.

¹⁷⁹ *Ibidem*, rola 349, c. 335.

¹⁸⁰ *Ibidem*, c. 336.

¹⁸¹ Lavinia Betea, *op. cit.*, p. 137.

¹⁸² ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 43/1959, f. 59.

¹⁸³ Spre exemplu, programa de învăţământ a Şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu“ cuprindea următoarele obiecte: istoria P.C.U.S.; istoria R.P.R.; istoria universală; economia politică; materialismul dialectic şi materialismul istoric; politica externă a U.R.S.S., a R.P.R., a celorlalte ţări de democraţie populară şi relaţiile internaţionale contemporane; geografia economică şi politică; politica economică a partidului şi a statului democrat-popular; construcţia de partid; dreptul şi construcţia de stat a R.P.R., limba şi literatura română; limba rusă (vezi pe larg Hotărârea C.C. al P.M.R. din 8 septembrie 1953, cu privire la pregătirea şi perfecţionarea activiştilor de partid şi a activiştilor de stat cu munci de conducere, în *Rezoluţii şi Hotărâri ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român*, vol. II, 1951-1953, Editura pentru Literatură Politică, 1954, p. 526-539).

deoarece aceștia au îndeplinit în partid doar un rol formal. În 1971, în *Expunerea la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural educative* ținută la sediul C.C. în 9 iulie, Nicolae Ceaușescu afirma că „În întreaga muncă de partid și în toate domeniile de activitate, în centrul muncii de educație trebuie să stea hotărârile congreselor partidului, ale Comitetului Central, documentele de partid și de stat. Acestea reprezintă pentru România marxism-leninismul creator și trebuie să constituie baza întregii educații pe care o facem în toate domeniile de activitate”¹⁸⁴. Așadar, după N. Ceaușescu aplicarea marxism-leninismului în România însemna, de fapt, aplicarea hotărârilor și indicațiilor sale, deoarece în congrese, plenare ale Comitetului Central nu se luau hotărâri privind politica partidului, ci doar se confirmau hotărârile care se luau la vârful partidului, adică de către secretarul general al partidului și câțiva apropiați ai săi.

Majoritatea membrilor C.C., asemenea multor cadre din aparatul de partid și de stat, aveau „probleme de cadre”, dar acestea nu i-au împiedicat să fie „aleși” și menținuți în Comitetul Central al partidului. Probabil aceasta „ținea de un joc politic, de un șantaj implicit prin care îi putea controla mai strâns și putea preveni mai ușor orice încercare de împotrivire”¹⁸⁵. Gheorghiu-Dej îi vedea acționând asupra rudelor care aveau alte orientări politice sau atitudini ostile față de regim: „La urma urmei de ce n-ar putea ca membru de partid fiind să influențeze pe cei care noi avem încredere în ei (...), să acționeze asupra acelor membri din familia lui care au atitudini (...)”¹⁸⁶.

Membrii C.C., asemenea multor cetățeni ai României, au primit distincții ale R.P.R./R.S.R.. Se cuvine precizat că acordarea de distincții¹⁸⁷ a fost folosită de regimul comunist ca instrument în stimularea morală a oamenilor pentru realizarea sarcinilor puse de partid în vederea construirii societății socialiste. Distincțiile (ordine, medalii, titluri de onoare) erau conferite de Prezidiul M.A.N. al R.P.R. (1948-1961), Consiliul de Stat al R.P.R./R.S.R., iar din 1974, în urma investirii de către M.A.N. în funcția de președinte al R.S.R., prin decret prezidențial semnat de Nicolae Ceaușescu.

Sistemul de premiere era preluat din U.R.S.S., distincțiile fiind acordate, în marea lor majoritate, cu prilejul unor aniversări, comemorări aprobate de conducerea partidului¹⁸⁸. Mulți

¹⁸⁴ „Scânteia”, nr. 8 845 din 13 iulie 1971, p. 4.

¹⁸⁵ Dumitru Tănăsescu, *Fișete desfăcate*, în „Magazin istoric”, nr.12/1997, p. 9.

¹⁸⁶ ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 11/1962, f. 175-176.

¹⁸⁷ Distincții se confereau atât persoanelor fizice cât și instituțiilor, întreprinderilor și organizațiilor economice de stat, organizațiilor cooperatiste, organizațiilor de masă, colectivelor de oameni ai muncii, unităților militare.

¹⁸⁸ În 1965 au fost stabilite criteriile pentru decorare: astfel, muncitorii, inginerii și tehnicienii din industrie trebuiau să aibă un stagiu în producție de cel puțin opt ani, iar în ultimii 3-4 ani să fi obținut rezultate deosebite în îndeplinirea sarcinilor de producție, să fi realizat invenții etc. oameni ai muncii din agricultură (G.A.S., S.M.T., C.A.P.), care au obținut recolte sporite la hectar și rezultate deosebite în dezvoltarea șeptelului și producției animaliere; oameni de știință, artă și cultură, care s-au remarcat prin realizarea unor lucrări valoroase în domeniul științei și tehnicii, literaturii, teatrului, muzicii, cinematografiei, artelor plastice, arhitecturii și care prin activitatea desfășurată au contribuit la creșterea prestigiului științei și culturii românești; cadre din învățământul superior cu un stagiu îndelungat în munca didactică și care au contribuit în mod deosebit la creșterea, formarea și educarea noii generații de specialiști, la promovarea în rândurile studenților a atașamentului față de partid și guvern; profesori și învățători cu o îndelungată activitate didactică (cel puțin 8-10 ani), bine pregătiți profesional și care muncesc cu pasiune și devotament pentru educarea și pregătirea tineretului, participă la activitatea de răspândire a culturii în mase, la viața obștească; lucrători de partid și ai organizațiilor obștești care au cel puțin cinci ani în munca de activist și un stagiu de cel puțin trei ani în producție; lucrători din aparatul de stat având cel puțin opt ani în producție sau în aparatul de stat care au obținut rezultate excepționale în muncă; generali, ofițeri și subofițeri care au obținut rezultate deosebite în pregătirea de luptă și politică a militarilor, în însușirea și mărirea tehnicii noi, au dovedit curaj și abnegație în apărarea cuceririlor

au fost decoraţi pentru că împlineau vârste de o „anumită rotunjime”¹⁸⁹. Spre exemplu, în 1966, cu ocazia sărbătoririi centenarului Academiei R.S.R., au fost acordate ordine şi medalii unor oameni de ştiinţă şi cultură. Pe baza hotărârii conducerii partidului s-au instituit ordinele „Meritul Ştiinţific” şi „Meritul Cultural” şi medaliile „Meritul Ştiinţific” şi „Meritul Cultural”. Au fost acordate un număr de 300 ordine „Meritul Ştiinţific” şi „Meritul Cultural” şi 400 medalii „Meritul Ştiinţific” şi „Meritul Cultural”. Propunerile de decoraţii au fost întocmite de Academia R.S.R., ministere şi alte instituţii centrale care aveau în subordine unităţi de cercetare pe baza unor criterii şi anume: să fie oameni de ştiinţă, de cultură şi cadre didactice care aveau o vechime în domeniul respectiv de cel puţin cinci ani, care iau parte activă la munca ştiinţifică şi culturală şi s-au distins prin lucrări de valoare pentru dezvoltarea ştiinţei şi culturii; prioritate aveau cei care nu au fost decoraţi şi cei care nu au mai primit decoraţii în ultimii ani. Propunerile nominale de decorare au fost înaintate spre aprobare conducerii partidului de către Secţiile Ştiinţă, Literatură şi Artă şi Învăţământ şi Sănătate ale C.C. al P.C.R. prin Direcţia Treburilor C.C. al P.C.R.¹⁹⁰. Cu prilejul aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român au fost propuse să fie acordate 400 000 de medalii jubiliare „50 de ani de la constituirea P.C.R.”, 5 500 ordine şi 3 200 medalii¹⁹¹. Am putea spune, fără să greşim, că în perioada regimului comunist a existat o „inflaţie” de decoraţii. Paginile „Buletinului Oficial” al R.P.R./R.S.R. stau mărturie în acest sens. Practic, locul legilor este luat de liste cu acordarea de distincţii. Lucru, de altfel, sesizat şi de oameni din centrul decizional al partidului. De pildă, în şedinţa Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 2 septembrie 1974, Gheorghe Rădulescu avea să afirme că „La noi a început să apară fenomenul inflaţionist la decoraţii”¹⁹².

În Republica Populară Română cea mai înaltă distincţie acordată de statul român era titlul de onoare de „Erou al Muncii Socialiste”. Celor distinşi cu acest titlu li se acorda şi medalia de aur „Secera şi Ciocanul”. Titlul a fost instituit în 1951, prin decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale nr. 168, „pentru a recompensa meritele excepţionale în opera construcţiei socialismului în domeniul economic, social-cultural şi de stat”¹⁹³. Ierarhia decoraţiilor şi a titlurilor de onoare era stabilită prin „însuşi actul de instituire sau prin regulamentul privitor la această distincţie”¹⁹⁴. În Republica Populară Română ierarhia distincţiilor¹⁹⁵ era următoarea : I. Medalia de aur „Secera şi Ciocanul” acordată celor distinşi cu titlul de „Erou al Muncii

poporului muncitor (ANIC, fond C.C. al P.C.R.-Cancelarie, dosar 72/1965, f. 155-156). Din 1973, ca urmare a hotărârii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., la elaborarea propunerilor de acordare de distincţii ale R.S.R. trebuia să se ţină seama de periodicitatea aniversărilor, de prevederile planurilor anuale de aniversări şi comemorări aprobate de Secretariatul C.C. al P.C.R.. De asemenea, a fost instituit un sistem unitar în privinţa iniţierii şi prezentării spre aprobare conducerii partidului a propunerilor de decoraţii (AMR, fond Microfilme, rola 313, c. 373-376).

¹⁸⁹ La punctul doi al *Hotărârii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri pentru reglementarea sărbătoririi aniversărilor şi a comemorărilor* (nr. 977) publicată în „Buletinul Oficial”, nr. 30 din 18 iunie 1952, se arăta că: „Sărbătorirea aniversării persoanelor cu merite deosebite faţă de stat şi societate, precum şi a savanţilor şi altor persoane cu merite deosebite în domeniul dezvoltării ştiinţei şi tehnicii, literaturii şi artei, se va face numai la aniversarea a 50 de ani, 60 de ani, 70 de ani şi 80 de ani de la ziua naşterii”.

¹⁹⁰ AMR, fond Microfilme, rola 261, c. 314-318.

¹⁹¹ *Ibidem*, rola 287, c. 914.

¹⁹² *Ibidem*, rola 962, c. 440.

¹⁹³ A. Carsian, *Decoraţiile, titlurile de onoare şi alte distincţii ale Republicii Socialiste România*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1966, p. 13.

¹⁹⁴ *Ibidem*, p. 14.

¹⁹⁵ Pentru meritele pentru care se confereau distincţiile vezi pe larg A. Carsian, *op. cit.*, p. 21-33. Ordinele şi unele medalii aveau mai multe clase, diferenţierea dintre clase era dată de natura metalului din care erau confecţionate.

Socialiste din R.P.R.“ ; II. Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“; III. Ordinul „Apărarea Patriei“; IV. Ordinul Muncii; V. Ordinul „Meritul Militar“; VI. Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; VII. Medalia „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor“; VIII. Medalia „50 de ani de la răscoala țăranilor din 1907“; IX. Medalia Muncii; X. Medalia „Pentru servicii deosebite aduse în apărarea orânduirii de stat“; XI. Medalia „Meritul Militar“; XII. Medalia „De Strajă Patriei“; XIII. Medalia „A cincea aniversare a Republicii Populare Române“; XIV. Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale Armatei Populare Române“; XV. Medalia „Pentru paza contra incendiilor“¹⁹⁶.

În Republica Socialistă România, potrivit decretului nr. 190 al Consiliului de Stat privind distincțiile de stat în R.S.R. intrat în vigoare la 1 iulie 1977, distincțiile erau¹⁹⁷:

a) *titlul de onoare suprem* „Erou al Republicii Socialiste România“ – cea mai înaltă distincție de stat în R.S.R., conferită pentru „merite excepționale în înfăptuirea politicii interne și externe a P.C.R., în apărarea patriei și cuceririlor revoluționare ale poporului român, în opera de construire a socialismului“;

b) *decorații cu caracter general* : A. Ordine – I. Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ și Ordinul „Victoria Socialismului“ (cele mai înalte ordine ale R.S.R.); II. Ordinul „23 August“; III. Ordinul „Tudor Vladimirescu“; B. Medalii – medalia „Tudor Vladimirescu“;

c) *distincții pentru rezultate deosebite obținute în muncă în diferite sectoare ale activității economice, științifice și social-culturale*: A. Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“; B. Ordine – „Ordinul Muncii“; ordinul „Meritul Agricol“; ordinul „Meritul Științific“; ordinul „Meritul Cultural“; ordinul „Meritul Sanitar“; ordinul „Meritul Sportiv“; C. Medalii – „Medalia Muncii“; medalia „Meritul Agricol“; medalia „Meritul Științific“; medalia „Meritul Cultural“; medalia „Meritul Sanitar“; medalia „Meritul Sportiv“;

d) *decorații militare* : A. Ordine – I. ordinul „Apărarea Patriei“; II. ordinul „Pentru servicii deosebite aduse în apărarea orânduirii sociale și de stat“; III. ordinul „Meritul Militar“; B. Medalii – I. medalia „Pentru servicii deosebite aduse în apărarea orânduirii sociale și de stat“; II. medalia „Virtutea Ostășească“; III. medalia „De Strajă Patriei“; IV. medalia „Pentru paza contra incendiilor“; V. medalia „Meritul Militar“;

e) *diplome de onoare* se confereau pentru rezultate deosebite obținute în activitatea științifică, didactică, artistică și sportivă: „Om de Știință Emerit“; „Profesor Universitar Emerit“; „Medic Emerit“; „Artist al poporului“; „Maestru Emerit al Sportului“;

f) *medalii comemorative*.

Mamelor care au născut și crescut mai mulți copii li se confereau următoarele decorații : I. ordinul „Mamă Eroină“; II. ordinul „Gloria Maternă“; III. „Medalia Maternității“. Decorațiile R.S.R. cu caracter general, erau ierarhic superioare celorlalte decorații. Între distincțiile pentru rezultate deosebite obținute în muncă, decorațiile militare și diplomele de onoare nu s-a stabilit o ordine ierarhică.

¹⁹⁶ Idem, *Titlurile de onoare și decorațiile R.P.R.*, București, Editura Științifică, 1958, p. 8.

¹⁹⁷ „Buletinul Oficial“, nr. 65 din 9 iulie 1977, p. 12-15.

Din conferirea unor distincţii decurgeau şi drepturi materiale. De pildă, în Republica Populară Română „Eroii Muncii Socialiste” erau scutiţi de impozit pentru toate câştigurile din muncă, iar muncitorii şi funcţionarii decoraţi cu ordine ale R.P.R., precum şi «artiştii poporului» sau persoanele distinse cu titlul de «emerit» beneficiau de o reducere de 50% din impozitul asupra venitului realizat din munca pe care o prestau în calitate de angajat (reducerea de impozit se aplica atât câştigului realizat la locul permanent de muncă cât şi sumelor primite pentru lucrări temporare şi ocazionale). De asemenea, aveau dreptul la o suprafaţă pentru locuit suplimentară, peste norma locativă stabilită de decretul nr. 78/1952; li se acordau, cu preferinţă, credite pentru construirea de locuinţe; aveau dreptul la o reducere de 75% din taxa şcolară pentru copiii lor. Copiii gospodăriilor agricole impuse la predarea cotelor obligatorii beneficiau de o reducere de 20% la cotele de carne şi lână dacă erau decoraţi cu ordine ale R.P.R. şi de 10% dacă erau decoraţi cu medalii ale R.P.R.; mamele distinse cu titlul de «Mamă Eroină» beneficiau de scutire de taxă şcolară pentru copiii lor în învăţământul mediu şi superior; învăţătorii, profesorii şi medicii «emeriti» sau decoraţi cu Ordinul Muncii sau Medalia Muncii aveau dreptul de a fi trimişi anual, cu prioritate, în staţiuni de cură sau odihnă de către Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor; de a li se reduce la jumătate stagiul stabilit pentru avansări şi de a fi scutiţi de taxe şcolare pentru copiii lor; «artiştii poporului», «artiştii emeriti», «maestrii emeriti ai artei» beneficiau de un concediu de 40 de zile lucrătoare, iar artiştii decoraţi cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Române”, „Ordinul Muncii” sau Medalia Muncii de un concediu de 30 de zile lucrătoare¹⁹⁸. În anii regimului Ceauşescu persoanele distinse cu titluri de onoare primeau o indemnizaţie lunară neimpozabilă. Din 1966, potrivit HCM nr. 527, pentru titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.S.R.” se primea şi o indemnizaţie lunară de 1 500 lei, neimpozabilă. Pentru titlul de „Om de Ştiinţă Emerit al Republicii Socialiste România” se primea 1 000 de lei lunar; pentru „Profesor Emerit al Republicii Socialiste România” din învăţământul superior – 600 lei, din învăţământul de cultură generală, profesional şi tehnic – 400 lei; pentru „Învăţător Emerit al Republicii Socialiste România” – 250 lei; pentru „Medic Emerit al Republicii Socialiste România” – 400 lei; pentru „Artist al Poporului din Republica Socialistă România” – 1 000 lei; pentru „Maestru Emerit al Artei din Republica Socialistă România” – 500 lei; pentru „Artist Emerit al Republicii Socialiste România” – 400 lei. Din 1977, celor care li se confereau ordine sau titlul de „Erou al Muncii Socialiste” primeau la acordarea acestora o recompensă bănească diferenţiată, în raport cu ierarhia şi clasa distincţiilor, spre exemplu: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I – 3 500 lei, clasa a II-a – 2 500 lei, clasa a III-a – 2 000 lei; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” – 3 000 lei; „Ordinul Muncii” clasa I – 2 000 lei, clasa a II-a – 1 500 lei, clasa a III-a – 1 000 lei¹⁹⁹. În afara recompenselor băneşti, cetăţenilor cărora li s-au conferit distincţii de stat beneficiau şi de următoarele drepturi: invitarea, cu prioritate, la manifestările social-politice cu caracter oficial, organizate cu prilejul sărbătoririi unor evenimente de importanţă naţională; acordarea, cu prioritate, de credite pentru construirea sau cumpărarea de locuinţe proprietate personală; repartizarea, cu prioritate, de locuinţe din fondul locativ de stat; acordarea unui concediu suplimentar în anul conferirii distincţiei.

Drepturi materiale decurgeau şi din conferirea titlului de „Laureat al Premiului de Stat”, care, potrivit articolului 1 al decretului nr. 170/1961, constituia „o recompensă morală şi materială,

¹⁹⁸ A. Carsian, *op. cit.*, p. 49-52.

¹⁹⁹ Pentru recompensele celorlalte distincţii vezi pe larg decretul nr. 190 al Consiliului de Stat publicat în „Buletinul Oficial”, nr. 65 din 9 iulie 1977, p. 12-15.

ce se acordă cetățenilor români, care au realizat fie individual, fie în colectiv, lucrări de mare valoare ce reprezintă o contribuție deosebită la dezvoltarea, științei, tehnicii, literaturii și artei, la realizarea sarcinilor construcției socialiste²⁰⁰. Premiul de Stat²⁰¹ se acorda de Consiliul de Miniștri, din doi în doi ani, în ajunul zilei de 23 august, sărbătoarea națională a poporului român în anii regimului comunist. Cei distinși cu acest titlu primeau un premiu, scutit de impozit, în valoare de 20 000-50 000 lei și o insignă de aur²⁰².

După cum se poate aprecia din cele prezentate, în partid nu funcționa principiul conducerii colective, nu exista așa-numita „democrație internă de partid“, ci, asemenea sistemului etatic, era dictatură. Reprezentarea grafică a modului de funcționare al mecanismului de partid (de fapt a mecanismului puterii în comunism) este o piramidă la vârful căreia se luau, de către secretarul general al partidului, toate hotărârile care priveau atât partidul cât și statul. Pentru o bună transmitere și un control asupra aplicării hotărârilor, a fost creat un aparat, atât la nivel central cât și local, format din secții pe ramuri de activitate și a fost instituit un sistem de promovare în funcții pe criterii politice și de clasă (nomenclatura), prin care partidul își realiza în practică rolul înscris în Constituție, de conducător al statului și societății. La baza piramidei se aflau „oamenii muncii de la orașe și sate“, membri și nemembri de partid, care nu aveau posibilitatea să schimbe hotărârile conducerii centrale, ci doar să le îndeplinească întocmai. De altfel, în toate țările europene intrate în sfera de influență sovietică „sub frumoasele decoruri zăgrăvite de propagandă în culorile democrației – atât pentru Stat cât și pentru Partid – se ascunde, în cel mai bun caz, un banal sistem oligarhic și, cel mai adesea, o dictatură personală. În fiecare stat, de fapt, secretarul general al partidului domină cu autoritate toate organismele“²⁰³.

Din analiza documentelor de partid, a documentelor inedite de arhivă, a memoriilor foștilor activiști ai partidului am ajuns la concluzia că partidul nu a funcționat potrivit statutului său, atât în regimul Dej cât și în regimul Ceaușescu. Puterea era concentrată la vârful partidului, în mâinile secretarului general al partidului.

În partid, Comitetul Central a îndeplinit doar un rol decorativ menit să dea aparența funcționării principiului conducerii colective și a respectării Statutului. În practică, el nu a fost un organ de decizie privind politica partidului, așa cum era prevăzut în Statut, ci doar un organ care aproba, cu unanimitate de voturi, hotărârile care se luau de secretarul general al partidului împreună cu apropiații săi. În epocă, acest lucru era cunoscut de cei care activau în organele centrale ale partidului, pentru simplii membri de partid, ca și pentru nemembrii de partid, membrii C.C. reprezentau autoritatea partidului.

Prezenta lucrare se adresează atât cititorilor de rând, cât și celor interesați de studierea regimului comunist din România. Din parcurgerea fișelor membrilor C.C. se vede clar care erau criteriile de accedere spre funcții de răspundere în partid și stat, determinante fiind originea socială, trecutul politic și școlile de partid absolvite.

Nicoleta Ionescu-Gură

²⁰⁰ Ministerul Justiției, *Colecție de legi, decrete, hotărâri și dispoziții, 1961 (1 iulie-31 august)*, IV, București, Editura Științifică, 1961, p. 18.

²⁰¹ Premiul de Stat și titlul de „Laureat al Premiului de Stat“ a fost instituit prin decretul nr. 447 din 29 decembrie 1949. Potrivit dispozițiilor decretului, premiul se acorda anual de către Consiliul de Miniștri și avea două clase: clasa I în valoare de 500.000 lei, deținătorii primeau o insignă de aur și dreptul să poarte titlul de „Laureat al Premiului de Stat al R.P.R.“; clasa a II-a în valoare de 200 000 lei și o insignă de argint.

²⁰² Premiul se acorda o singură dată unei persoane, iar valoarea premiului se aproba pentru fiecare caz în parte de către Consiliul de Miniștri.

²⁰³ Jean François Soulet, *Istoria comparată a statelor comuniste din 1945 până în zilele noastre*, Iași, Editura Polirom, 1998, p. 68.

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Dicționarul membrilor C.C. al P.C.R. s-a întocmit numai pe baza datelor culese din arhive și biblioteci din Capitală.

Activitatea de documentare s-a desfășurat pe parcursul a trei ani la Arhivele Naționale Istorice Centrale, Arhivele Militare Române, Arhiva Camerei Deputaților, Biblioteca Academiei Române, Biblioteca Centrală Universitară și Biblioteca Camerei Deputaților.

Au fost studiate:

– la Arhivele Naționale Istorice Centrale:

- Fond C.C. al P.C.R., Cancelarie (1945-1965);
- Fond C.C. al P.C.R., Secția Economică (1945-1965);
- Fond C.C. al P.C.R., Secția Gospodăriei de Partid (1945-1965);

– la Arhivele Militare Române: Arhiva C.C. al P.C.R., pe microfilme (1945-1989);

– la Arhiva Camerei Deputaților: dosare cu fișele deputaților în Adunarea Deputaților (1946-1948) și în Marea Adunare Națională (1948-1952, 1961-1989). Majoritatea fotografiilor provin din aceste dosare;

– la biblioteci s-au consultat colecțiile ziarelor „Scânteia” și „România liberă”, colecția „Monitorul Oficial” (1945-1949), colecția „Buletinul Oficial” (1949-1989) și lucrări referitoare la congrese, conferințe și plenare ale partidului.

Alcătuirea acestui dicționar a fost prevăzută în planul de activitate al Serviciului Cercetare din cadrul C.N.S.A.S.. Documentarea în arhive și biblioteci a fost efectuată de colectivul stabilit, pentru forma finală fișele fiind redactate astfel:

Liviu Marius Bejenaru	literele N și P
Clara Cosmineanu-Mareș	literele A și B
Monica Grigore	literele E, G, H, L, O și Z
Alina Ilinca	literele M, S și Ș
Oana Ionel	literele I, J, K, T, Ț și U
Nicoleta Ionescu-Gură	literele V și W
Elisabeta Neagoe-Pleșa	literele D și R
Liviu Pleșa	literele C și F

Pe parcursul documentării și redactării fișelor, colectivul de cercetători a fost coordonat de Florica Dobre, directorul Direcției Cercetare-Arhivă.

În redactarea fișelor persoanelor cuprinse în această lucrare am stabilit o structură uniformă, cu următoarele rubrici: nume și prenume, data și locul nașterii/decesului, perioada în care a

fost membru/membru supleant al C.C., naționalitatea, studii, profesia de bază, activitate și funcții, distincții.

Pentru unele din aceste rubrici se impun câteva precizări:

- **Numele și prenumele** sunt redată așa cum apar în listele membrilor C.C. aleși la congrese, conferințe etc. În paranteze am specificat:

- a) numele avut înainte de căsătorie în cazul persoanelor de sex feminin – ex.: Albu Elena (n. Ababei), Dinulescu Maria (n. Spătaru), Nae Elena (n. Cristea) etc.;

- b) alte prenume cu care figurează unii dintre cei cuprinși în dicționar – ex.: Actarian Virgil (Ion Corneliu), Dobrin Tamara (Maria), Malița (Augustin) Mircea etc.

Mențiunile de la punctele a) și b) s-au făcut pe baza datelor primite de la Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei;

- c) în cazul persoanelor care și-au schimbat numele am trecut și numele avut anterior – ex.: Borilă Petre (Iordan Drăgan Rusev), Marin Gheorghe Gaston (Grossman Gheorghe), Manea Anton (Mendelsohn Solomon) etc.

- Pentru **data și locul nașterii/decesului** informațiile din arhive au fost completate cu cele de la Direcția Generală de Evidență Informatizată a Persoanei.

- Pentru persoanele care au fost alese și în Comisia Centrală de Revizie și/sau în organele executive ale C.C., s-a specificat aceasta după **datele când a fost membru al C.C.** și nu la activitate și funcții. Avem în vedere membrii Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R., Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R., Secretariatului C.C. al P.C.R., Colegiului Central de Partid, Comitetului Executiv și Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. etc.

- **Naționalitatea** s-a menționat numai în cazul persoanelor de altă naționalitate decât cea română.

- Rubrica **Activitate și funcții** s-a redat în ordine cronologică numai până în anul 1989, deși unele persoane au avut funcții importante și după această dată. Pentru funcțiile pe linie de stat datele au fost extrase din colecția „Monitorul/Buletinul Oficial”, iar cele pe linie de partid au rezultat din fondurile de arhivă studiate.

Menționăm că fișele sunt întocmite numai pe baza materialelor rezultate din sursele pe care le-am menționat. **Nu am contactat nici o persoană dintre cele care apar în dicționar**, deși o parte sunt în viață și probabil ne-ar fi furnizat informații pentru completarea (întregirea) fișelor. Chiar dacă dicționarul are pete albe (la unele persoane neavând decât numele și data când a fost membru al C.C.), l-am oferit spre publicare Editurii Enciclopedice cu convingerea că la acest moment conține destule elemente care pot interesa publicul larg.

Autorii acestei lucrări mulțumesc domnului Marcel Popa, directorul Editurii Enciclopedice, care ne-a susținut și datorită căruia „Dicționarul” vede lumina tiparului, precum și doamnei Diana Tatu, tehnoredactorul acestei lucrări. De asemenea, mulțumirile noastre se adresează și personalului Arhivelor Militare Române, Arhivelor Naționale Istorice Centrale, Bibliotecii și Arhivei Camerei Deputaților pentru sollicitudinea și sprijinul acordat pe parcursul efectuării studiului. Nu în ultimul rând, mulțumim doamnei Delia Moisil pentru contribuția sa la activitatea de documentare în arhive și biblioteci până în aprilie 2002, cât a lucrat la C.N.S.A.S.

Binecunoscută fiind dificultatea întocmirii unei asemenea lucrări și conștienți că „Dicționarul” este susceptibil de multiple îmbunătățiri și, mai ales, completări, orice sugestie de la cei cunoscători și interesați este binevenită.

ABREVIERI

ADAS: Administrația Asigurărilor de Stat
AGERPRES: Agenția Română de Presă
A.R.L.U.S.: Asociația Română pentru Legăturile cu Uniunea Sovietică
A.V.S.A.P.: Asociația Voluntarilor pentru Sprijinirea Apărării Patriei
C.A.E.R.: Consiliul de Ajutor Economic Reciproc
C.A.P.: Cooperativa Agricolă de Producție
C.C.: Comitetul Central
C.C.F.S.: Comitetul de Cultură Fizică și Sport
CENTROCOOP: Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum
C.F.R.: Căile Ferate Române
C.G.M.: Confederația Generală a Muncii
circ. elect.: circumscripția electorală
com.: comuna
C.P.Ex.: Comitetul Politic Executiv
C.S.P.: Comitetul de Stat al Planificării
C.T.C.: Control Tehnic de Calitate
C.U.A.S.C.: Consiliul Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist
d.: decedat
D.S.P.A.: Direcția Superioară Politică a Armatei
F.A.O.: Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură
F.D.P.: Frontul Democrat Popular
F.D.U.S.: Frontul Democrației și Unității Socialiste
F.N.D.: Frontul Național Democrat
F.U.S.: Frontul Unității Socialiste
G.A.C.: Gospodăria Agricolă Colectivă
G.A.S.: Gospodăria Agricolă de Stat
I.A.S.: Întreprinderea Agricolă de Stat
ICECHIM: Institutul de Cercetări Chimice
I.C.S.C.: Institutul de Cercetări Științifice pentru Construcții
I.M.F.: Institutul de Medicină și Farmacie
I.P.E.I.L.: Întreprinderea de Prelucrarea, Exploatarea și Industrializarea Lemnului
I.P.R.S.: Întreprinderea de Piese Radio și Semiconductori

jud.: județul

M.A.E.: Ministerul Afacerilor Externe

M.A.I.: Ministerul Afacerilor Interne

M.A.N.: Marea Adunare Națională

M.F.A.: Ministerul Forțelor Armate

M.I.: Ministerul de Interne

n.: născut

nr.: numărul

O.D.U.S.: Organizația Democrației și Unității Socialiste

O.N.T.: Oficiul Național de Turism

O.N.U.: Organizația Națiunilor Unite

P.C.R.: Partidul Comunist Român

P.C.dR.: Partidul Comunist din România

P.C.U.S.: Partidul Comunist al Uniunii Sovietice

P.M.R.: Partidul Muncitoresc Român

P.N.L.: Partidul Național Liberal

P.N.Ț.: Partidul Național Țărănesc

P.S.D.: Partidul Social-Democrat

reg.: regiunea

R.P.R.: Republica Populară Română

R.S.R.: Republica Socialistă România

S.M.A.: Stațiunea pentru Mecanizarea Agriculturii

S.M.T.: Stațiunea de Mașini și Tractoare

S.R.S.C.: Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii

U.A.E.R.: Uniunea Asociațiilor Elevilor din România

U.A.S.C.R.: Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România

U.A.S.R.: Uniunea Asociațiilor Studenților din România

UCECOM: Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești

U.C.F.S.: Uniunea de Cultură Fizică și Sport

U.F.A.R.: Uniunea Femeilor Antifasciste din România

U.F.D.R.: Uniunea Femeilor Democrate din România

U.G.S.R.: Uniunea Generală a Sindicatelor din România

U.J.C.A.P.: Uniunea Județeană a Cooperativelor Agricole de Producție

UJCOOP: Uniunea Județeană a Cooperativelor de Consum

U.N.C.A.P.: Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

U.N.E.S.C.O.: Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură

U.N.S.R.: Uniunea Națională a Studenților din România

U.R.S.S.: Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste

U.T.C.: Uniunea Tineretului Comunist

U.T.C.dR.: Uniunea Tineretului Comunist din România

U.T.M.: Uniunea Tineretului Muncitor

ACTARIAN VIRGIL (IONEL CORNELIU)

(n. 19 sept. 1921, Giurgiu; d. 1998, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul la București (abs. 1939); Facultatea de Mecanică (1939–1944).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al P.S.D. din 1945; **membru de partid din oct. 1945;** inginer și șef de secție la Uzinele „Reșița“ (1944–1947); inginer (din

1947) și director (din ian. 1953) al Uzinelor „Vulcan“; director al Întreprinderii „Tractorul“ din Brașov (1954); director general al Uzinelor de Tractoare „Ernst Thälman“ din Brașov (din mai 1954, la 19 mart. 1958); membru al Comitetului regional de partid și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Brașov (din iun. 1955); adjunct al ministrului Industriei Grele (la 29 nov. 1960); adjunct al ministrului Industriei Constructoare de Mașini (până la 13 oct. 1969); șef al Departamentului Aprovizionării Tehnico-Materiale din Comitetul de Stat al Planificării (21 oct. 1969–13 sept. 1971); prim-adjunct al

ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe și șef al Departamentului Aprovizionării Tehnico-Materiale (13 sept. 1971–mart. 1973); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnicii (10 mart. 1973–18 mart. 1975); director al Întreprinderii „Semănătoarea“ din București (din 1975).

AGACHI NECULAI

(n. 23 febr. 1925, com. Poduri, jud. Bacău; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1963–1966); doctorand (în 1985).

Profesia de bază: inginer siderurgist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** activist de partid (în 1960); director general al Combinatului Siderurgic Hunedoara (1964–1968); membru al biroului Comitetului regional de partid Hunedoara (din

25 mai 1965); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (21 dec. 1968–13 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului Național al F.U.S. (1968–1974); ministrul Industriei Metalurgice (13 mart. 1969–17 dec. 1985); membru al Consiliului Suprem de Dezvoltare Economică și Socială (în 1975); prim-vicepreședinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (7 febr. 1986–12 oct. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Orăștie, reg. Hunedoara (1965–1969), nr. 8 Călan, jud. Hunedoara (1969–1975), nr. 5 Dragalina, jud. Ialomița (1975–1980), nr. 4 Galați-Sud, jud. Galați (1980–1985) și nr. 1 Târgoviște-Nord, jud. Dâmbovița (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1964, 1981); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1968); clasa a II-a (1975).

AIRINEI GHEORGHE

(n. 24 ian. 1928, Buhuși, jud. Bacău; d. 1994, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala normală „Gheorghe Asachi” din Piatra Neamț (1939–1947); Facultatea de Telecomunicații, Institutul de Transporturi București (1949–1953); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer telecomunicații.

Activitate și funcții:

membru al U.T.M. (1948); **membru de partid din iul. 1958**; pedagog la Liceul Teoretic din Buhuși (1947–sept. 1948); pedagog la școala tehnică de telecomunicații (din sept. 1948); inginer principal (febr. 1954), șef de serviciu

(din oct. 1958) și director general (1964–1965) la Direcția regională P.T.T.R. București; director general al Direcției Generale Telefon, Telegraf din Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor (din 1965–în 17 ian. 1966); adjunct al ministrului Poștelor și Telecomunicațiilor (din 21 ian. 1966); șef al Departamentului Poștelor și Telecomunicațiilor (din 3 apr. 1971); adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor (25 aug. 1973–30 aug. 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Sudan (10 ian. 1983–14 mai 1988); membru al Consiliului Național al Radio-televiziunii Române.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Medalia „Muncii”; Insigna „Merit în poștă și telecomunicații”.

ALBOIU GHEORGHE

(n. 27 sept. 1934, com. Slobozia, jud. Argeș; d. 1993, Râmnicu Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala Medie Tehnică din Pitești (1948–1952); Facultatea de Industria Lemnului, Institutul Politehnic Brașov, curs fără frecvență; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer industria lemnului.

Activitate și funcții:

tehnician (1952–1954) și șef al Serviciului pentru organizarea muncii (1954–1964) la Combinatul de Industrializarea Lemnului din Râmnicu Vâlcea; **membru de partid din 1956**; secretar al Comitetului orășenesc de partid și membru supleant al biroului Comitetului orășenesc de partid Râmnicu Vâlcea (din 1964–1966); șef al Sectorului de coordonare și asistență tehnică din cadrul Comisiei economice la Comitetul județean de partid Vâlcea (din 1968); director

general al Combinatului de Exploatarea și Industrializarea Lemnului Râmnicu Vâlcea (din 1969); membru al biroului Comitetului județean de partid Vâlcea (din ian. 1973); director al Întreprinderii Forestiere de Exploatare și Transport Râmnicu Vâlcea (din mart. 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (din iul. 1973–în 1977); adjunct al șefului Comisiei economice, de pregătire profesională și autoconducere muncitorească la Consiliul Central al U.G.S.R. (până la 11 apr. 1983); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Râmnicu Vâlcea (din 11 apr. 1983).

ALBU ALEXANDRU

(n 11 iul. 1942, com. Mozăceni, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov. -22 dec. 1989).

Studii: liceu; școală medie tehnică de chimie; școală de partid de cinci luni.

Profesia de bază: tehnician chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de Aluminiiu Slatina (în 1980–1989).

ALBU ELENA (n. ABABEI)

(n. 20 mai 1942, com. Corbasca, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională pentru industrializarea lemnului din Piatra Neamț; Școala de partid de un an (1963–1964); Facultatea de Științe Economice, Secția Politico-Economică, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972–1976).

Profesia de bază: tehnician industrializarea lemnului.

Activitate și funcții: mașinist utilaj forestier la Fabrica de cherestea „Foresta” din Piatra-Neamț (în 1958); membru al U.T.M. și locțiitor al secretarului U.T.M. la Fabrica de cherestea „Foresta” din Piatra-Neamț (timp de 4 ani); **membru de partid din 1962;** instructor al Comitetului raional U.T.M. Piatra

Neamț (din 1964); contabil și inspector de personal la Întreprinderea Forestieră de Exploatare și Transport Piatra Neamț (din 1966); membru al Comitetului de partid de la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972–1976); șef al Sectorului propagandă al Comitetului municipal de partid Piatra-Neamț (din 1976); instructor cu probleme de cultură și artă al Comitetului județean de partid Neamț (din 1977); președinte al Consiliului municipal al sindicatelor Piatra-Neamț (din 1978); membru al biroului Comitetului județean de partid Neamț (din nov. 1979); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Neamț (până la 16 mai 1983); secretar cu probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (din 16 mai 1983); președinte al Consiliului județean Neamț și membru al Consiliului Național ale F.D.U.S. (în 1988); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în mai 1983); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

ALBU VASILE

(n. 11 febr. 1935, com. Războieni, jud. Neamț)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1975).

Activitate și funcții: tehnician la șantierul de construcții al Fabricii de Ciment din Bicăz (din 1955); **membru de partid din 1959**; instructor teritorial la Comitetul regional U.T.M. Bacău (din 1960); instructor cu probleme organizatorice la Comitetul regional de Cruce Roșie Bacău (din 1962); șef

al Comisiei consilii populare a Comitetului regional de partid Bacău (1966–febr. 1968); instructor la Sectorul cadre al Comitetului județean de partid Bacău (din febr. 1968); șef al Sectorului probleme statutare al documentelor de partid și evidenței membrilor de partid la Comitetul județean de partid Bacău (din 1976); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Bacău (din nov. 1979); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bacău (din 1981–în 26 sept. 1984); instructor al C.C. al P.C.R. pentru județul Tulcea (febr. 1986–1 iul. 1988); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Galați (1 iul. 1988–1989).

ALBULEȚU ION

(n. 10 mart. 1925, com. Prundu, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Economie Generală și doctorat la Academia de Studii Economice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului

Mehedinți (în 1977); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (5 iun. 1979–1 nov. 1982); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, șef al Departamentului pentru Contractarea, Achiziționarea și Păstrarea Produselor Agricole (3 nov. 1982–17 iul. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Piatra Olt, jud. Olt (1980–1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1980–16 dec. 1983).

ALDESCU CONSTANTIN

(n. 16 febr. 1938, com. Voinești, jud. Dâmbovița)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.- 22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Foraj-Extracție; Școala de partid de cinci luni.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; director al Trustului de foraj extracție Boldești, jud. Prahova (1981).

ALECSANDRESCU AGURIȚA

(n. 8 nov. 1932, Buhuși, jud. Bacău; d. 1996, Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară (1956); curs postuniversitar la Institutul Politehnic București; Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-

Leninism; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid Bacău (1972–1980); membru al Consiliului Su-

prem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1973); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (27 febr. 1978–22 dec. 1983); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Gheorghe Gheorghiu-Dej, jud. Bacău (până la 9 apr. 1982); director general al Centralei industriei confecțiilor Bacău (9 apr. 1982–22 dec. 1983).

ALECU DUMITRU

(n. 13 aug. 1933, com. Bănești, jud. Prahova) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).**

Studii: Facultatea de Mașini și Utilaj Petrolier, Institutul de Petrol și Gaze București (1952–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer utilaj petrolier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; inginer mecanic utilaj petrolier,

șef al Secției montaj mecanic și șef al Serviciului mecanic-energetic și investiții la Întreprinderea Mecanică Teleajen, Ploiești (din 1957); instructor (din 1962) și adjunct șef (din 1966) la Secția economică a Comitetului regional de partid Ploiești; secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Prahova (din febr. 1968); președinte al

Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (1974–1977); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (25 ian.–13 iul. 1978); director pentru probleme de export-import (din aug. 1978); director tehnic la Centrala Industrială de Utilaj Petrolier și Minier Ploiești (1979–29 dec. 1982); consilier al secretarului general al P.C.R. (29 dec. 1982–26 oct. 1984); delegat ca prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (26 oct. 1984–1986); consilier la C.C. al P.C.R. (19 oct. 1984–1986); adjunct al șefului Comisiei pentru probleme economice a Consiliului Central al U.G.S.R. (din 1986); adjunct al ministrului Industriei de Utilaj Greu (1 oct. 1987–21 mai 1988); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (21 mai–aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect nr. 4 Novaci, jud. Gorj (1985–1989); secretar al M.A.N. (din 1 apr. 1985).

ALECU PARASCHIV

(n. 18 aug. 1938, com. Vultur, jud. Vrancea) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1975).

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate și funcții: montator locomotive la Depoul de locomotive C.F.R. Oradea (din 1957); **membru de partid din 1960**; instructor al Comitetului orășenesc U.T.M. Oradea (din 1961); instructor al

Comitetului regional U.T.M. Crișana, responsabil la Comisia de învățământ politic (din 1962); prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. și membru al biroului orășenesc de partid Oradea (din 1963); secretar (din 1965) și prim-secretar (1966–febr. 1968) al Comitetului regional U.T.M. Crișana; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Crișana (1966–febr. 1968); instructor teritorial al Comitetului județean de partid Bihor (din 1969–în 1976); instructor teritorial al Comitetului municipal de partid Oradea (din 1973); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Bihor (1976–1981); membru al biroului Comitetului județean de partid Bihor și prim-secretar al Comitetului municipal de partid Oradea (din 9 mart. 1981); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–1 iun. 1988); secretar de stat la Ministerul de Interne și secretar al Consiliului Politic Superior al Ministerului de Interne (18 iun. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Oradea-Vest, jud. Bihor (1985–1989); membru în Comisia pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

ALEXA AUGUSTIN

(n. 9 febr. 1911, sat Mierța, com. Cuzăplac, jud. Sălaj; d. 1979, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; trei clase la Gimnaziul „G.D. Anghelescu” din Cluj; Facultatea de Drept (1965).

Profesia de bază: ajustor.

Activitate și funcții: mecanic fierar la Atelierele C.F.R. Cluj (27 apr. 1929–1935) și la Atelierele C.F.R.

Timișoara (1935–20 iul. 1942, destituit); **membru de partid din 1939**; mecanic la Atelierele C.F.R. Cluj (din 16 febr. 1945); profesor la Școala de electricieni meseriași a Atelierele C.F.R. Cluj (din 18 dec. 1945); detașat la Comisia locală a sindicatelor Cluj (din 1 ian. 1946); director general la Direcția Generală C.F.R. (din 15 apr. 1948); membru al Comisiei de stat pentru colectarea cerealelor (din 6 iul. 1948); ministru adjunct la Departamentul C.F.R. (1 febr. 1949); ministrul Transporturilor (6 apr. 1951–24 ian. 1953); procuror general al R.P.R. (din 29 ian. 1953, renumit la 29 dec. 1957); procuror (1961); procuror general al R.S.R. (13 mart. 1969–29 mart. 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dej, jud./reg. Cluj (1948–1974); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (din 25 mart. 1961); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 18 mart. 1974).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1948), clasa I (1961); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); Medalia „A 10-a aniversare a R.P.R.” (1957); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959, 1961), clasa a II-a (1964); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1971); Medalia „A 25-a aniversare a R.P.R.” (1972).

ALEXA HARALAMBIE

(n. 8 febr. 1930, com. Oroftiana, jud. Botoșani) **Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–27 nov. 1987).**

Studii: trei clase la Școala Industrială din Dorohoi (1941–1944); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (1956–1957); Facultatea de Economie, Academia de Științe

Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1968).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic și lăcătuș mecanic la Rafinăria „Steaua Română“ din Câmpina (1945–iul. 1953); membru al Tineretului Progresist; membru al U.T.C. (1946); secretar al orga-

nizației U.T.C. pe secție, membru și secretar al Comitetului U.T.C. pe rafinărie (1946–1950); **membru de partid din mart. 1954**; instructor al Comitetului raional Câmpina al A.V.S.A.P. (iun. 1953–mart. 1954); membru și șef de secție la Comitetul regional U.T.M. Ploiești (mart. 1954–sept. 1955); instructor al C.C. al U.T.M. (sept. 1955–1956); instructor la Secția organizatorică a C.C. al U.T.M. (1957–mart. 1960); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. București (mart.-iul. 1960); propus membru al biroului Comitetului regional de partid București (la 12 sept. 1960); prim-secretar al Comitetului raional de partid Lehliu (dec. 1963–în nov. 1966); membru al C.C. al U.T.M. (până la 23 iun. 1965); membru al biroului Comitetului județean de partid Ilfov (până la 15 dec. 1970); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (din 15 dec. 1970); secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (până la 3 febr. 1977); adjunct al șefului Secției Relații Externe a C.C. al P.C.R. (3 febr. 1977–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (7 mart. 1978–1984); președinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport (în apr. 1984); instructor al C.C. al P.C.R. (până în 1987); destituit din funcția de instructor C.C. al P.C.R., exclus din rândul membrilor C.C. al P.C.R. și din rândul membrilor de partid, „pentru abateri grave de la disciplina de partid, pentru nesocotirea și încălcarea legilor țării“ (27 nov. 1987); economist la

Întreprinderea „Electronica“ București (din dec. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 15 Răzvani, reg. București (1965–1969) și nr. 3 Flămânzi, jud. Botoșani (1980–1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1980).

Distincții: Medalia „Muncii“ (1965); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1965); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist“ (1965).

ALEXANDRESCU DOMNICA

(n. 10 febr. 1941, com. Săceni, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie, Universitatea din București.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: inspector școlar general (1985).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Prahova (1985–1989).

ALEXANDRESCU RADU MIRCEA

(n. 1 ian. 1942, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972**; director al Întreprinderii „Grivița Roșie“ din București (din ian. 1988).

ALEXE EUGEN

(n. 7 sept. 1921, com. Cosminele, jud. Prahova).
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955-23 iul. 1965) și membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965-12 aug. 1969).

Studii: Facultatea de Agromonomie la Politehnica „Gh. Asachi”, Iași, absolvent „cum laudae” (1952).

Activitate și funcții: administrator și tehnician șef la A.F.S.M. Mărtinești, jud. Satu Mare (12 iun. 1947-iul. 1949); șef al Secției de producție la Gostat Satu Mare (iul. 1949-31 mai 1950);

îndrumător șef la Gostat Oradea (mai 1950-24 dec. 1951); conducător tehnic la Trustul Regional Gostat Iași (24 dec. 1951-1 iul. 1952); director la Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat (iul. 1952-1 aug. 1953); activist în Aparatul C.C. al P.M.R. (sept. 1953-ian. 1956); locțiitor al ministrului Agriculturii, în conducerea Consiliului Superior al Agriculturii (24 ian. 1956-1 iul. 1957); adjunct al ministrului Agriculturii (1 iul. 1957-1 iun. 1962); vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii (1 iun. 1962-5 febr. 1966); prim-vicepreședinte al U.N.C.A.P., a coordonat Departamentul Creditării Agriculturii al Băncii Naționale (5 febr. 1966-31 mai 1967); vicepreședinte al Băncii Naționale (iun. 1967-6 apr. 1970);

Decorații: „Medalia Muncii” (1954); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1961); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1966).

ALMĂȘAN BUJOR

(n. 23 iun. 1924, Deva; d. 1998, București)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955-25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R. /P.C.R. (25 iun. 1960-23 nov. 1979).

Studii: liceul în Deva (1933-1943); Facultatea de Mine și Metalurgie, Institutul Politehnic București (1943); Institutul de Mine din Lenin-grad (1946-1948); doctorat în U.R.S.S. (1948-1952).

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. după 23 aug. 1944; **membru de partid din sept. 1945;** director de studii și conferențiar la Institutul Cărbunelui din Petroșani (din ian. 1952); profesor și șef de catedră la Facultatea de Mineralogie a Universității din București; secretar general la Ministerul Industriei Grele (din 24 apr. 1958); ministrul Minelor și Energiei Electrice (21 mart. 1961-21 aug. 1965); ministrul Minelor (21 aug. 1965-1 mart. 1970); ministrul Industriei Miniere și Geologiei (1 mart. 1970-29 ian. 1971); ministrul Minelor, Petrolului și Geologiei (1 apr. 1971-25 ian. 1977); ministru secretar de stat și șef al Departamentului Cooperării Economice Internaționale la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (27 ian. 1977-27 febr. 1978).

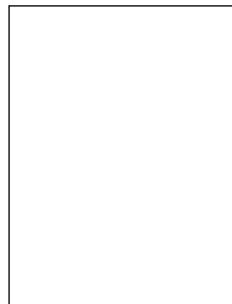
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Certeju de Sus, jud. Hunedoara (1969-1975) și nr. 4 Petroșani, jud. Hunedoara (1975-1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1964).

ALMĂȘAN ȘTEFAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974-23 nov. 1979).

Activitate și funcții: secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Hunedoara (în 3 iun. 1974); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Hunedoara și membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 3 iun. 1974).

AMARIEI CONSTANTIN

(n. 8 mart. 1925, com. Girov, jud. Neamț)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul (1941–1944); Școala de partid „Filimon Sârbu” (din mart. 1951); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (1955–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: lăcătuș la Uzinele „Concordia” (devenite „1 Mai”) din Ploiești (ian. 1945–sept. 1948); **membru de partid din apr. 1946**; lăcătuș la Fabrica de Celuloză „Ceahlău” (1948–mart. 1950); șef secție la Comitetul regional U.T.M. Bacău (mart.-iul. 1950); activist al Comitetului U.T.M. Neamț (iul.-sept. 1950); instructor la Secția organizatorică a C.C. al U.T.M. (nov. 1952–iul. 1954); membru al C.C. al U.T.M. (1954); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Iași (din mai 1954); șef al Comisiei de partid cu probleme de U.T.M., U.C.F.S. și A.V.S.A.P. la Secția organizatorică a Comitetului regional de partid Iași (ian. 1959–1960); secretar al Comitetului raional de partid Vaslui (ian. 1960–dec. 1962); adjunct al șefului Secției organizatorice și șef al Sectorului de cadre la Comitetul regional de partid Iași (dec. 1962–ian. 1966); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (în 15 ian. 1966 și în iun. 1968); prim-vicepreședinte provizoriu al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (din 21 sept. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Zorleni, jud. Vaslui (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1971).

AMZA NICOLAE

(n. 1 dec. 1931, sat Negreni, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Târgu Jiu (1952); Facultatea de Exploatarea Zăcămintelor de Țiței și Gaze, Institutul de Petrol și Gaze București (1952–1957).

Profesia de bază: inginer petrol și gaze.

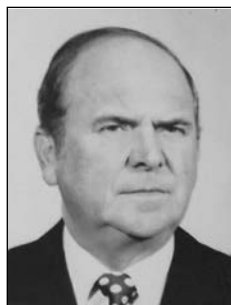
Activitate și funcții: inginer la Întreprinderea de Foraj din Țicleni (1957–1961); șef al secției de foraj (1961–1965); **membru de partid din 1962**; inginer-șef adjunct la Întreprinderea de Foraj din Târgu Cărbunești (1965–1967); șef de sector la Comisia economică a Comitetului regional de partid Oltenia (1967–febr. 1968); șef de sector la Comisia economică a Comitetului județean de partid Gorj (febr. 1968–1973); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale și membru al Comitetului județean de partid Gorj (din 1973); secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Gorj (1 iul. 1974–10 dec. 1979); secretar de stat la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (din 10 dec. 1979); adjunct al ministrului Petrolului (din 8 sept. 1981); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei și director general al Centralei Departamentului Petrolului și Gazelor (din 3 iul. 1986); ministrul Petrolului (4 sept. 1987–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

ANASTASIU ION

(n. 5 oct. 1930, Galați; d. 1995, Tulcea)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie Generală; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: sudor electric.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954; prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Focșani (1969–1970); secretar al Comitetului județean de partid și președinte al U.J.C.A.P. Vrancea (din 1970); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (19 mai 1983–3 sept. 1987); instructor al C.C. al P.C.R. (în oct. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (14 mai 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Babadag, jud. Tulcea (1985–1989); membru în Comisia pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1985).

ANCUȚA DIMITRIE

(n. 3 oct. 1937, Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică Financiară din București (1951–1955); Facultatea de Finanțe Credit, Institutul „V.I. Lenin” București (1955–1959); curs postuniversitar și doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C. (1952); controlor revizor stagiar, controlor revizie II și revizor șef de grupă la Ministerul de Finanțe, Direcția de

control și revizie a Capitalei (1959–oct. 1964); **membru de partid din 1961;** instructor (1964–1966), șef al Comisiei pentru comerț interior (în 1967) și șef al Sectorului coordonare și sinteză (1968–1970) la Comitetul municipal de partid București; instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (în oct. 1970); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. pentru activitatea organizațiilor de partid din ministere și instituții centrale (9 nov. 1970–19 ian. 1971); secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid București (19 ian. 1971–8 mai 1972); director comercial al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București (în 1972); reprezentant al R.S.R. la Secțiunea a IX-a a Comisiei permanente a C.A.E.R. pentru construcții de mașini (în 1974); inspector la C.C. al P.C.R., asimilat funcției de secretar de stat (16 mai 1983–1985); viceprim-ministru al Guvernului (26 aug. 1986–14 sept. 1987); președinte al Comisiei guvernamentale pentru raționalizarea sistemului de evidență în unitățile socialiste (din 5 febr. 1987); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (din 19 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Deva-Est, jud. Hunedoara (1985–1989); membru în Comisia pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (29 mart. 1985–13 dec. 1986).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

ANDREESCU NICOLAE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

ANDREI EUGENIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Activitate și funcții: reprezentant al Consiliului Național la Federația Democrată Internațională a Femeilor (iul. 1972).

Studii: Liceul „Frații Buzești” din Craiova (1943–1951); Facultatea de Construcții Hidrotehnice, Institutul de Construcții București (1951–1954).

Profesia de bază: inginer construcții hidraulice.

Activitate și funcții: **membru de partid din sept. 1957;** redactor la secția

internațională a ziarului „Scânteia tineretului” (din 1951); șef de laborator și asistent la Institutul de Petrol și Gaze București (1954–1960); șef al Comisiei cultural-artistice și al Comisiei internaționale a Consiliului U.A.S.R. (1960–1961); adjunct al șefului Secției Relații cu Străinătatea a C.C. al U.T.M. (1961–mai 1965); adjunct al șefului Secției Relații Externe a C.C. al P.M.R./P.C.R. (mai 1965–23 iul. 1966); prim-adjunct al șefului Secției Internaționale a C.C. al P.C.R. (din 23 iul. 1966); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (din 29 apr. 1974); șef al Secției Relații Externe a C.C. al P.C.R. (în 9 mart. 1977); ministrul Afacerilor Externe (28 mart. 1978–11 nov. 1985); președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (15 nov. 1985–24 oct. 1987); viceprim-ministru al Guvernului (14 sept. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 1 Târgu Jiu, jud. Gorj (1975–1980), nr. 4 Horezu, jud. Vâlcea (1980–1985) și nr. 7 Videle, jud. Teleorman (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1966), clasa a III-a (1971); Ordinul „23 August” clasa I (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

ANDREI SOFIA (n. PÂRVAN)

(n. 2 oct. 1937, sat Matița, com. Păcureți, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul teoretic; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: funcționară.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** secretar al Comitetului comunal de partid Gornet-Cricov, jud. Prahova (în 1977–în iul. 1984).

ANDREI ȘTEFAN

(n. 29 mart. 1931, sat Livezi, com. Podari, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 mart. 1978); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (18 apr. 1972–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

ANDRUNACHE EMILIA (n. COJOCARU)

(n. 23 nov. 1947, com. Bicazu Ardelean, jud. Neamț)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională Textilă din Sfântu Gheorghe (1961–1963); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorat.

Profesia de bază: filatoare textilistă.

Activitate și funcții: muncitoare filatoare (1963–1968)

și tehnician normator (1970–1971) la Întreprinderea industrială de stat „Textila” din Galați; **membru de partid din 1966**; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Tecuci (1980); secretar pentru probleme de propagandă (din oct. 1984) și secretar pentru probleme organizatorice (până la 1 iun. 1988) al Comitetului județean de partid Galați; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (din 6 iun. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tecuci, jud. Galați (1980–1985) și nr. 8 Liești, jud. Galați (1985–1989).

ANGHEL GHEORGHE

(n. 27 febr. 1947, com. Costești, jud. Vâlcea)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Caracal, jud. Olt (oct. 1984–oct. 1989).

ANTON CORNELIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții: vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (din 6 nov. 1984) și Gorj (din 4 nov. 1989).

ANTON IOAN

(n. 18 iul. 1924, sat Vintere, com. Holod, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Școala Politehnică din Timișoara (1943–1948); doctorat (1961); docență (1972); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: asistent (1953), profesor (1960) și șef al Catedrei de mașini hidraulice (1962–1973 și 1982–1989) la Institutul Politehnic Timișoara; **membru de partid din 1958**; cercetător științific la Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara (1951–1963); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Banat (1964–25 mai 1965); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); prodecan (1951–1953), decan (1961–1963), prorector (1963–1966) și rector (1971–1981) al Institutului Politehnic „Traian Vuia” Timișoara; membru al biroului Comitetului regional de partid Banat (25 mai 1965–febr. 1968); membru al biroului

Comitetului județean de partid Timiș (din febr. 1968); director al Centrului de Cercetări Tehnice de la Baza de Cercetări Științifice din Timișoara a Academiei R.S.R. (1967–1970); director al Centrului de Cercetări a Mașinilor Hidraulice (1970–1974); membru al Consiliului de conducere al Ministerului Educației și Învățământului (1976); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (1969, reales în 1975, 1978, 1980 și 1985); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (1987); membru corespondent (21 mart. 1963), membru titular (1 mart. 1974), vicepreședinte (1 mart. 1974–22 dec. 1989) și vicepreședinte cu delegație de președinte (25 dec. 1981–13 nov. 1984) al Academiei R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Timișoara-Sud, reg. Banat (1965–1969), nr. 3 Timișoara-Sud, jud. Timiș (1969–1975), nr. 2 Timișoara-Sud-Est, jud. Timiș (1975–1980), nr. 3 Timișoara-Sud, jud. Timiș (1980–1985) și în jud. Timiș (1985–1989).

Distincții: Premiul de Stat (1953); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1964); Premiul „Traian Vuia” al Academiei R.P.R.; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei” (1965); Ordinul „Meritul Științific” clasa I (1970); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971).

ANTON MARCELA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

ANTONESCU GHEORGHE

(n. 16 apr. 1934, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (15 apr. 1983–23 iun. 1984); director general al Inspectoratului de Stat pentru Controlul Prețurilor (până la 31 mart. 1989); președinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (1 apr.-22 dec. 1989).

ANTONICĂ ION

(n. 25 sept. 1931, com. Berca, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Exploatare Zăcămintele de Țiței și Gaze; școală de partid.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** ministru secretar de stat la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (21 oct.–15 dec. 1977); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei și director general al Direcției generale autonome a petrolului și gazelor (15 dec. 1977–30 dec. 1978); prim-adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (30 dec. 1978–10 dec. 1979).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1971).

APOSTOIU DUMITRU

(n. 15 iun. 1935, Bolintin Vale, jud. Giurgiu; d. 2001, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din București; curs postuniversitar; doctorat; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: judecător la Tribunalul Popular raional Lehliu (1958–1961); **membru de partid din 1959**; secretar al organizației de partid și membru al Comitetului

raional de partid Lehliu; președinte al Tribunalului raional Drăgănești (1961–1966); judecător și președinte de colegiu al Tribunalului regional București (1966–febr. 1968); președinte al Tribunalului județean Ialomița (febr. 1968–1973); deputat în Consiliul popular al județului Ialomița; instructor al Secției pentru Problemele Militare și Justiție a C.C. al P.C.R. (nov. 1973–sept. 1985); președinte al Tribunalului municipal București (din sept. 1975); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid București (din 23 dec. 1976); președinte al Consiliului Legislativ (24 mai–3 nov. 1982); secretar prezidențial și secretar al Consiliului de Stat (din 3 nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Dorohoi, jud. Botoșani (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1981), clasa a III-a (1984).

APOSTOL ALEXANDRU

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

APOSTOL GHEORGHE

(n. 16 mai 1913, com. Tudor Vladimirescu, jud. Galați)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–12 aug. 1969); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–12 aug. 1969); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (27 mai 1952–19 apr. 1954); prim-secretar al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–5 oct. 1955); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala de meserii C.F.R. din Galați.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1934**; președinte al Comitetului tineretului din Blocul pentru apărarea libertăților democratice (1936); condamnat la 3 ani închisoare, 30.000 lei amendă și 10 ani interdicție

prin Sentința nr. 124/25 febr. 1937 a Tribunalului Militar al Diviziei 21 Infanterie, pentru infracțiunea de tulburare a liniștii publice (activitate comunistă); internat în lagărul de la Târgu Jiu, conform ordinului nr. 33448/1941 al Direcției Generale a Poliției (28 mai 1941); a evadat în aug. 1944; administrator financiar la Ministerul Finanțelor (la 16 mai 1947); președinte al Confederației Generale a Muncii (din 1948); membru al Comisiei pentru simplificarea și raționalizarea aparatului de stat (din 1 dec. 1948); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (28 mai 1952–21 apr. 1954); președinte al Consiliului Central al Sindicatelor (din 27 sept. 1955); ministrul Agriculturii și Silviculturii (5 nov. 1953–21 apr. 1954); președinte al Consiliului Central al Sindicatelor (1 oct. 1955–8 mart. 1961); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (21

mart. 1961–3 ian. 1967); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (9 dec. 1967–13 mart. 1969); director general al Rezervelor de Stat (8 sept. 1969–19 mart. 1975); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (7 apr. 1969–4 mai 1970); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Argentina (5 mai 1977–27 mai 1983), Republica Orientală a Uruguayului (5 mai 1977–28 mart. 1989) și Brazilia (12 sept. 1983–17 aug. 1988).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Hunedoara (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Hunedoara, jud. Hunedoara (1948–1957), Galați-Est, jud. Galați (1957–1965), nr. 1 Galați-Sud, jud. Galați (1965–1969) și nr. 1 Galați-Est, jud. Galați (1969–1975); președinte al M.A.N. (1948).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Comandor (1947); Ordinul „Steaua României” în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1953); „Ordinul Muncii” clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I; Medalia „Eliberarea patriei de sub jugul fascist”; Medalia „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor” (1959); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1963); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Medalia „A 20-a aniversare a Zilei Forțelor Armate ale R.P.R.” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966).

ARDELEANU VASILE

(n. 12 ian. 1929, Moinești, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Drept; Școala centrală de cadre „Filimon Sârbu” a C.C. al U.T.C. (1955); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1963–1966).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: ajutor de circular la Fabrica de cherestea din Comănești, jud. Bacău (1945–1947); miner și instructor la Comitetul U.T.C. la Întreprinderea Carboniferă Comănești (din 1953); **membru de partid din 1953**; secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional U.T.M. Moinești (din 1957); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. și membru al biroului Comitetului raional de partid Moinești (din 1959); șef al Comisiei pentru probleme sindicale la Secția organizatorică a Comitetului regional de partid Bacău (1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Moinești; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și președinte al Consiliului popular orășenesc Gheorghe Gheorghiu-Dej (1966); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Bacău (din 1971); vicepreședinte (din mart. 1975) și prim-vicepreședinte (iul. 1979–în sept. 1984) al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău; ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Peru (din 17 aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Boldești-Scăeni, jud. Prahova (1969–1980).

ARGHIROPOL GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: consilier tehnic (până în dec. 1946) și secretar general (din 9 dec. 1946) la Președinția Consiliului de Miniștri.

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” în grad de cavaler clasa I (1946); Ordinul „Steaua României” (1947).

ARON PAVEL

(n. 26 oct. 1928, com. Albești, jud. Mureș)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Depoul C.F.R. Brașov (1943–1947); Facultatea muncitorească din Brăila (1947–1949); Institutul de Căi Ferate București (1949–1956); curs postuniversitar și doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.
Profesia de bază: inginer C.F.R.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; inginer stagiar, apoi șef al stațiilor C.F.R. Sighișoara și Timiș-Triaj-Brașov (1956–mart. 1962); instructor la Comisia economică a Comitetului regional de partid Brașov (1962–febr. 1968); secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid Brașov (febr. 1968–1971); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (1971–5 iun. 1979); secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (5 iunie 1979–11 iul. 1986); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (9 aug. 1986–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității din transporturi și telecomunicații.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Lipova, jud. Arad (1980–1985) și în jud. Arad (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

ARSENE CONSTANTINA

(n. 1927, com. Negru Vodă, jud. Constanța)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1954; subsecretar de stat la Ministerul Comerțului Interior (în 1984).

ASLAN IOAN

(n. 25 iun. 1921, Iași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul teoretic; școala de maiștri viticoli; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru viticol.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1953; director al I.A.S. Drăgășani (1975–1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Drăgășani, jud. Vâlcea (1975–1985).

ATANASIU DRAGA

(n. 12 nov. 1945, sat Făurei, com. Ulmu, jud. Călărași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

AVRAM IOAN

(n. 28 iun. 1931, sat Popeni, com. Mirșid, jud. Sălaj)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Liceul „Matei Basarab” din București (1943–1951); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Kiev (1951–1956); doctorat în U.R.S.S.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul.**

1956; inginer stagiar, șef al Secției sudură, tehnolog principal, inginer-șef (1956–1961) și director (1961–1963) la Uzina Vulcan din București; propagandist, membru al Comitetului de partid la Uzina Vulcan (din 1957); membru al Comitetului raional de partid București și al biroului Comitetului orașenesc de partid București (1957–20 iun. 1963); director general al Uzinelor Constructoare de Mașini Reșița (1963–1965); membru al Comitetului regional de partid Banat (1963–1965); adjunct (1965–23 ian. 1967) și prim-adjunct (23 ian. 1967–1969) al ministrului Industriei Constructoare de Mașini; ministrul Construcțiilor de Mașini (13 mart. 1969–1 nov. 1972 și 1 sept. 1975–6 apr. 1984); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (1 nov. 1972–1 sept. 1975); viceprim-ministru al Guvernului (6 apr. 1984–18 oct. 1985); președinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice și funcționării sistemului energetic național (7 dec. 1984–26 nov. 1985); ministrul Construcțiilor Industriale

(11 nov. 1985–8 mart. 1986); ministrul Energiei Electrice (8 mart. 1986–1 oct. 1987); director al Șantierului Naval Oltenița (dec. 1987); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Reșița, reg. Banat (1965–1969), nr. 5 Oțelu Roșu, jud. Caraș-Severin (1969–1975), nr. 13 Cotroceni, București (1975–1980), nr. 22 Grivița Roșie, București (1980–1985), nr. 3 Ploiești-Vest, jud. Prahova (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1969); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1971).

AVRAM TEODORA

(n. 1938, sat Suhuleț, com. Tansa, jud. Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;**

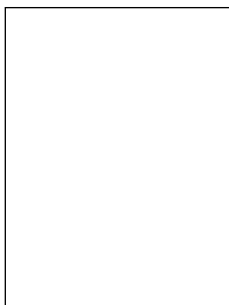
instructor de secție la C.C. al P.C.R. (până la 19 sept. 1986); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (26 sept. 1986–oct. 1989).

B

BACIU MARIA

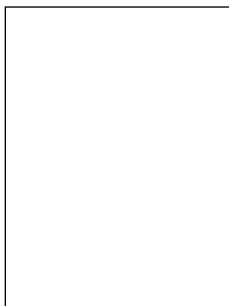
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979)

Gorj (1938); salahor la Constanța și Bumbesti-Livezeni (1938–1942); om de serviciu la Fabrica „Venus” din București (1942–1943, 1945); stagiul militar (1943–aug. 1945); **membru de partid din 1945**; activist la Secția cadre a Sectorului Albastru București (1949); secretar al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid; secretar al Comitetului de partid al plășii Pârlita; propus secretar al Comitetului regional de partid București (1951).

BADEA DUMITRU

(n. 19 iun. 1922, com. Căpreni, jud. Gorj).
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: cinci clase primare; școala de partid de trei luni (1949); curs de partid cu activul raional Mogoșoaia, Ilfov (1950).

Profesia de bază: muncitor necalificat.

Activitate și funcții: a lucrat la diferiți moșieri în jud. Dolj (1936–1938); vânzător de ziare în com. Toiaga, jud.

BADEA ION (IOAN)

(n. 16 nov. 1923, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Hidroameliorații.

Profesia de bază: inginer hidroameliorații.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; secretar al Comitetului județean de partid Ialomița (până la 18 sept. 1976); vicepreședinte (25 sept. 1976–17 mart. 1984) și președinte (17 mart. 1984–18 iul. 1986) al Consiliului Național al Apelor; președinte al Consiliului

Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 18 iul. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Metalurgiei, București (1985–1989).

BADEA NICOLAE

(n. 15 iulie 1937, Costești, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: muncitor frezor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (din 13

apr. 1981); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 2 București (9 apr. 1982–22 mai 1988); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Gorj (din 22 mai 1988).

BADRUS GHEORGHE

(n. 24 apr. 1927, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Liceul militar din Târgoviște, continuat la Predeal (1938–1946); Facultatea de Drept și Filozofie, Universitatea din București (1946–1947); Facultatea de Economie Politică, Universitatea „A.A. Jdanov” din Leningrad (1947–1952).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1946;** lector la Catedra

de economie politică a Universității „C.I. Parhon” din București (aug. 1952–1953); instructor (sept. 1953–1954) și adjunct al șefului sectorului grupelor de lectori (1954–ian. 1957) la Secția Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R.; redactor (1957–1958), șef al Secției de propagandă (1958–7 iul. 1962) și redactor-șef adjunct (7 iul. 1962–22 ian. 1968) la ziarul „Scânteia”; adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (22 ian. 1968–mart. 1971); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (25 ian. 1972–2 febr. 1980); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (la 27 mai 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Zimbabwe (din 1 iul. 1983) și Republica Botswana (din 31 ian. 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1971).

BALACI ALEXANDRU

(n. 12 iun. 1916, sat Aurora, com. Cujmir, jud. Mehedinți; d. 7 mart. 2002, București)

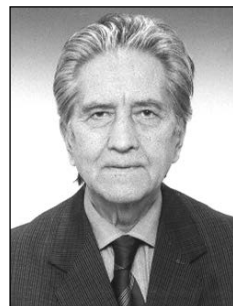
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie (1938); cursuri de specializare în Franța și Italia (1937–1938); doctor „magna cum laudae” în științe filologice (1943); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1951).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1946;** redactor la revista „Cadran” (1939);

bibliotecar la Facultatea de Litere și Filozofie (1939–1941); sublocotenent la Regimentul 1

Artilerie Grea Craiova (1942); profesor la liceele „Mihai Viteazul” (1943–1944) „Matei Basarab”, „Mihai Eminescu” și „Petru Rareș” din București (1945–1947); lector la Academia Comercială; redactor la „Scântea” (1946); director adjunct al Direcției emisiunilor literare și educative a Comitetului de Radio (1947); conferențiar la Facultatea de Filologie, Catedra de limba și literatura italiană (1948); membru (1949) și vicepreședinte (1981) al Uniunii Scriitorilor; redactor-șef (1954) și redactor principal (1957–1960) la Editura de Stat pentru Literatură și Artă; decan al Facultății de Filologie și profesor la Catedra de limba și literatura italiană la Universitatea din București (1960); prorector al Universității din București; redactor responsabil la publicația „Studii de literatură universitară” (1962); membru corespondent (3 febr. 1965) și membru titular (3 nov. 1994) al Academiei Române; membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (în 30 dec. 1965); vicepreședinte al Comitetului de Cultură și Artă din București (1965–20 sept. 1969); lector al Bibliotecii Române din Roma (din 1969); membru al Comisiei Naționale pentru U.N.E.S.C.O., secretar al Secției edituri; membru al Comunității Europene a secretarilor și al P.E.N.-Club; membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar București; membru corespondent al Academiei R.S.R.

A debutat cu volumul de poezie *Dolores*, urmat de numeroase studii despre A. Manzoni, L. Ariosto, T. Tasso, Dante.

Distincții: „Meritul Revoluției Italiene” (1969, 1971); „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; „Meritul Cultural” clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a și a III-a; Premiul „Etna Taormina” (1977).

BALALIA DUMITRU

(n. 25 nov. 1911, com. Păcureți, jud. Prahova; d. 1993, Ploiești)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–21 iul. 1972).

Studii: școală medie; trei clase industriale; Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1951–iun. 1952).

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1945;

prim-secretar al Comitetului regional de partid Ploiești (1956–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului popular al județului Prahova (din febr. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ploiești-Sud, reg. Ploiești (1952–1957); Văleni, reg. Ploiești (1957–1965), nr. 29 Câmpina, reg. Ploiești (1965–1969) și Breaza, jud. Prahova (1969–1975); președinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1961, 1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Medalia jubiliară „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”.

BALINT CONSTANȚA

(n. 10 nov. 1933, com. Bărcănești, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnologică de Comerț din București, continuată la Galați (1952); Facultatea de Tehnologie și Conservarea Produselor Alimentare; Facultatea de Inginerie Economică, Institutul Politehnic Galați; Curs postuniversitar la Institutul Central de Pregătire

a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrație; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1974–1975); doctorat.

Profesia de bază: inginer tehnologia industriei alimentare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; director al Întreprinderii „Antrefrig“ București; secretar de stat la Departamentul Industriei Alimentare din Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (din 20 dec. 1977, renunit la 21 dec. 1985); membru al Consiliului Silviculturii (2 mart. 1983); membru al Consiliului Național al Femeilor; membru al Consiliului Superior Sanitar (1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 6 Foltești, jud. Galați (1980–1985) și nr. 10 Apahida, jud. Cluj (1985–1989); membru al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (29 mart. 1980–1989).

BALTAC VASILE (MIHAI)

(n. 9 nov. 1940, Ploiești)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul „I.L. Caragiale“ din Ploiești (1957); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara, cu bursă excepțională; Universitatea Politică și de Conducere; doctorat în calculatoare electronice (1972); curs post-universitar; curs de specializare în Anglia (10 luni).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; asistent și șef de lucrări (din 1966) la Centrul de calcul din Institutul Politehnic Timișoara; director adjunct științific la Institutul de Cercetare pentru Tehnică de Calcul al

Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini; secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte, Electrotehnică și Electronică (8 sept. 1981–15 febr. 1985); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (15 febr. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Științific“ clasa a III-a.

BANC IOSIF

(n. 3 mart. 1921, com. Aluniș, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–24 nov. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–19 iun. 1973; 23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1951–1952); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1958–1961).

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate și funcții: muncitor la mai multe întreprinderi forestiere de pe Valea Mureșului (1936–1942); stagiul militar la Regimentul 4 Artilerie Antiaeriană Brașov (1942–1945); agricultor (1945–1948); **membru de partid din 1947**; secretar al Comitetului de partid al plășii Deda (din 1948); responsabil organizatoric, instructor și secretar adjunct al Comitetului județean de partid Mureș (până în 1950); instructor al C.C. al P.M.R. (1950–1953); prim-secretar al Comitetului regional de partid Oradea (1953–1958); prim-secretar al Comitetului

regional de partid Mureș-Autonomă Maghiară (7 iul. 1961–21 aug. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (21 aug. 1965–24 apr. 1972); ministrul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (26 ian. 1971–24 apr. 1972); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (din 19 apr. 1973); președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (27 mart. 1975–18 sept. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ștei, reg. Oradea (1957–1961), nr. 3 reg. Cluj (1961–1965), nr. 16 Târnăveni, jud. Mureș (1965–1969), nr. 1 Târgu Mureș-Est, jud. Mureș (1969–1975), nr. 1 Târgu Mureș, jud. Mureș (1975–1980), nr. 2 Satu Mare-Nord, jud. Satu Mare (1980–1985) și Buzău-Est, jud. Buzău (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964), clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1971); Ordinul „Meritul Agricol” (1974); Ordinul „Apărarea Patriei”; Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei” (1969); Ordinul „Victoria Socialismului” (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

BARANGA AUREL

(n. 20 iun. 1913, București; d. 1979, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: poet și dramaturg; membru al Comitetului Național Jubiliar „I.L. Caragiale” (din 15 dec. 1951).

Volume: *Marea furtună: poeme* (1946); *Vocea Americii* (1949); *Mielul turbat: comedie*

în trei acte (1954); *Poezii* (1968); *Jurnal de atelier* (1978).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1954), clasa I (1963); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); „Meritul Cultural” clasa a II-a (1971).

BARĂU GEORGETA (n. NECULAI)

(n. 18 ian. 1940, com. Slobozia Conachi, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972;** secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (din 6 nov. 1984).

BARB PETRU

(n. 4 iulie 1932, Baia de Arieș, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Mine Petroșani, Secția de subingineri; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: subinginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** președinte al Consiliului

muncitoresc al sindicatelor Petroșani (1981–1984).

BARBU EUGEN (EUGENIU)

(n. 20 febr. 1924, București; d. 7 sept. 1993, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–1978, exclus).

Studii: Facultatea de Drept (1944–1948).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: revizor la Întreprinderea Poligrafică nr. 1 din București (1951–1957); **membru de partid din 1962;** redactor-șef al revistelor „Luceafărul” (1962–1968) și „Săptămâna culturală a Capitalei” (6 oct. 1970–1989);

membru al Consiliului Național al Radio-televiziunii Române (din 8 mart. 1971); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Volume: *Munca de jos* (1955), *Groapa* (1954), *Unsprezece* (1956), *Șoseaua Nordului* (1959), *Principele* (1969), *Incognito* (1976–1979).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Meritul Cultural” clasa I (1969); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); Premiul Herder (1978); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1979); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1984), clasa a III-a; Premiul Academiei R.S.R.; Premiul Uniunii Scriitorilor; Premiul A.C.I.N.

BARBU FILIȚA

(n. 18 nov. 1936, com. Bordei Verde, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: Școala Medie Tehnică de Textile din București (1953– 1955); Școala Tehnică

de Maiștri din București (1957–1960); Universitatea Serală de Marxism-Leninism, Secția Economie Politică.

Activitate și funcții: muncitoare, ajutor de maistru, maistru de schimb și tehnician la Fabrica de Confecții Brăila (1955–1957 și 1960–1972); secretar al Comitetului de partid din Fabrica de Confecții Brăila (1968–1972); membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (în dec. 1972).

BARBU FLOAREA

(n. 13 ian. 1928, com. Mărzănești, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Școala generală (opt clase); curs de perfecționare de un an la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid 1962;** președinte al C.A.P. Cernetu, com. Mărzănești (1969–1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr 13 Cervența, jud. Teleorman (1969–1975).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1971).

BARBU FLOREA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

BARNA IOAN

(n. 27 oct. 1920, Aninoasa, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: patru clase primare; școala sindicală din Deva (1949); Școala de partid de șase luni din Timișoara (mart.-sept. 1950).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de tâmplărie din Târgu Mureș (1935–1939); ajutor de miner la Exploatarea Carboniferă a Societății

Petroșani (1939–1943); încorporat la Batalionul 9 Vânători de Munte din Vulcan (1943); a participat la Campania din Vest cu Compania 59 Auto (1944–1945); miner la Mina Aninoasa (din iul. 1945); **membru de partid din oct. 1945**; a activat pe linie de tineret și a organizat o brigadă de tineret cu care a lucrat în Mina Aninoasa (1945–1947); trimis în Iugoslavia, la Sarajevo, cu o brigadă de tineret, la construcția unei căi ferate (iun.-sept. 1947); președinte al Sindicatului minier din Aninoasa (1949); membru al C.C. al U.T.M. (mart. 1949); responsabil organizatoric al sectorului de partid Lonea (nov. 1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Deva (sept. 1950); secretar al Comitetului de partid de la Mina Aninoasa (mart. 1951); secretar al Comitetului de partid de la Mina Lupeni (apr. 1952).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lupeni, reg. Hunedoara (1957–1961).

BARTA ANDREI

(n. 9 apr. 1927, com. Uriu, jud. Bistrița-Năsăud; d. 1993, com Uriu, jud. Bistrița-Năsăud).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala generală; școala de partid de șase luni.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; președinte al C.A.P. Uriu (timp de 28 ani).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 14 Reteag, reg. Cluj (1961–1965), nr. 13 Beclean, reg. Cluj (1965–1969) și nr. 7 Petru Rareș, jud. Bistrița-Năsăud (1969–1975).

BAYERLE IOSIF

(n. 4 aug. 1914, com. Călărași, jud. Cluj; d. 1986, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Naționalitatea: germană.

Studii: șase clase elementare; curs de partid (dec. 1948); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1950–1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (trei ani).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1938**;

membru al Ajutorului Roșu (din 1934); prim secretar al Comitetului regional de partid Severin (21 febr.-27 sept. 1952); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (26 iun. 1957–6 oct. 1958); membru și secretar al Comitetului regional de partid Timișoara (din 6 oct. 1958); secretar al Comitetului regional de partid Banat (până la 6 iun. 1961); președinte al Colegiului regional de partid Banat (1962–1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Banat (din 25 mai 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Caransebeș, reg. Timișoara (1952–1957), Jimbolia, reg. Timișoara (1957–1961), nr. 30

Peciu Nou, reg. Banat (1961–1965) și nr. 18 Gătaia, reg. Banat (1965–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1953); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1962), clasa I (1964), Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966).

BĂBĂLĂU CONSTANTIN

(n. 7 mart. 1926, sat Capu Dealului, com. Brănești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (11 febr. 1971–28 nov. 1974).

Studii: Institutul de Mine Petroșani; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** instructor al Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (1954–23 nov. 1959); secretar

al Comitetului regional de partid Craiova (din 23 nov. 1959); membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (din 25 mai 1965); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (8 oct. 1965–în 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj

(până la 11 dec. 1972); ministrul Energiei Electrice (18 dec. 1972–26 oct. 1974); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Prahova (1974–1975); adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. (1975); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (nov. 1976–25 ian. 1977); ministrul Minelor, Petrolului și Geologiei (27 ian.–15 dec. 1977); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (din 28 mart. 1978); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Prahova (1979); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Mexic (6 iun. 1980–13 apr. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Corod, jud. Galați (1975–1980); secretar al M.A.N. (22 mart. 1975–9 iul. 1977).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1968); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

BĂCIUCU LAZĂR

(n. 24 febr. 1931, sat Homorâciu, com. Izvoarele, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de comerț (1947–1951); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1962–1965); Facultatea de Economie Generală (1969).

Activitate și funcții: **membru de partid din mart.**

1957; contabil pe șantieri din Ploiești (la Sfatul popular raional Teleajen) și Hunedoara (1951–1955); redactor și secretar de redacție

la Secția construcții de stat la ziarul „Flamura Prahovei” (1955–1960); redactor-șef la ziarul „Viața Buzăului” (8 oct. 1968–8 iul. 1972); membru al Comitetului județean de partid Buzău (din 1968); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Buzău (din 8 iul. 1972); instructor la Secția Propagandă a C.C. al P.C.R. (din 14 dec. 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (din 6 nov. 1984).

BĂDESCU NICOLAE

(n. 23 sept. 1912, București; d. 1991, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Liceul „Gheorghe Lazăr” din București (1929); Institutul de Arhitectură București (1929–1933); Cursuri de specializare la Praga și Lausanne (din 1948).

Profesia de bază: arhitect.

Activitate și funcții: funcționar la Societatea „Turismul popular” (1929–1930); militar în termen (1933–1936);

funcționar la Societatea de Telefoane (din 1936); a contribuit la „Ajutorul Roșu”; concentrat la un regiment de pionieri în Dobrogea și în Basarabia la săparea tranșeelelor, fiind propagandist printre soldați (1939–1942); funcționar la Ministerul Lucrărilor Publice (din 1942); **membru de partid din 1942**; concentrat la Detașamentul 125 Transmisii Râmnicu Vâlcea, apoi pe front la Tulcin și Balta (mart. 1942–sept. 1943); activist al Uniunii Patriotice (după 23 aug. 1944); secretar de celulă și membru al Comitetului sectorului ministere (din mart. 1945); asistent la Facultatea de Arhitectură (din 1946); director general în Ministerul Construcțiilor și Lucrărilor Publice (din 1947); director adjunct și consilier

la Institutul de Proiectări din Ministerul Construcțiilor (din 1949); președinte al Comitetului de Stat pentru Construcții de pe lângă Consiliul de Miniștri (29 mart. 1952); președinte al Comitetului de Stat pentru Arhitectură și Construcții (24 ian. 1953–3 mart. 1955); decan al Facultății de Arhitectură; membru al Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei; adjunct al ministrului Construcțiilor (din mart. 1957, în febr. 1958); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Economie și Administrația Locală (din 21 oct. 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Horezu, reg. Pitești (1957–1965), nr. 14 Horezu, reg. Argeș (1965–1969) și nr. 4 Horezu, jud. Vâlcea (1969–1975).

Distincții: „Medalia Muncii” (1949); Medalia: „A 25-a aniversare a Republicii Populare Române” (1952); Medalia „A 10-a aniversare de la înființarea primelor unități ale armatei populare române” (1953); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” (1954); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Premiul I pentru proiectul arhitectonic al Aerogării Băneasa; Premiul de Stat clasa I.

BĂLAN DUMITRU

(n. 5 iul. 1931, Galați)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Filozofie-Istorie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; director al Direcției județene

a muncii și problemelor sociale Galați; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (până la 11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (11 dec. 1972–23 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, președinte al Consiliului popular al municipiului Baia Mare și membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureș (23 mart. 1978–8 mart. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Făurei, jud. Brăila (1975–1980).

BĂLAN IOAN DODU

(n. 5 oct. 1929, sat Vaidei, com. Romos, jud. Hunedoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Filologie (1949–1953); doctorat; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: redactor la revista „Viața Românească” (1953–1958); asistent la Institutul Pedagogic din București (1958–1961);

membru de partid din 1961;

șef de secție și redactor-șef adjunct la revista „Luceafărul” (1961–1967); asistent și lector la Catedra de literatură universală a Universității din București (1961–1967); lector de limba română în Franța (1967–1969); șef al Catedrei de literatură la Universitatea din București; membru al Comisiei Naționale de Demografie; vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 13 sept. 1969–în 27 sept. 1975); vicepreședinte al Consiliului Culturii și

Educației Socialiste (1969–8 febr. 1977); membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția de critică și istorie literară (în mart. 1988); membru al Uniunii Scriitorilor și al Comisiei juridice a Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988).

Volume: *Delimitări critice* (1964); *Octavian Goga, monografie* (1971); *Artă și ideal* (1975); *Constelații diurne* (1979).

BĂLAN RADU

(n. 24 mai 1936, com. Căzănești, jud. Ialomița; d. 1995, Timișoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (5 oct. 1987–28 iun. 1988); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 iun. 1988–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de cărbune; Academia de Studii Economice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; doctorand (în 1989).

Profesia de bază: tehnician miner.

Activitate și funcții: vagonetar, ajutor de miner, miner, artificier și maestru miner la Întreprinderea Carboniferă „1 Mai” Caransebeș (1954); secretar al organizației U.T.M. și membru al Comitetului raional U.T.M. Caransebeș; **membru de partid din 1956;** membru al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea Carboniferă „1 Mai” Caransebeș, membru al biroului Comitetului orașenesc U.T.M. Caransebeș și membru al Comisiei de revizie a Comitetului regional U.T.M. Timișoara (1957); tehnician la Exploatarea Minieră Filipeștii de Pădure (câteva luni); maestru la Întreprinderea Carboniferă „1 Mai” Caransebeș (1957); lector la Cabinetul raional de partid Caransebeș; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Caransebeș (1961); secretar pentru

problemele de propagandă și agitație al Comitetului regional U.T.M. Banat (apr.-aug. 1963); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Banat (aug. 1963); membru supleant (1964–25 mai 1965) și membru (din 25 mai 1965) al Comitetului regional de partid Banat; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru al biroului Comitetului județean de partid Timiș (din febr. 1968); șef al Secției propagandă (1973–febr. 1977) și secretar pentru probleme de propagandă (febr.-14 nov. 1977) la Comitetul județean de partid Timiș; prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Timișoara (nov. 1977–25 mai 1981); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (26 mai 1981–1985); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (21 iun. 1988–4 nov. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (4 nov.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Petroșani, jud. Hunedoara (1983–1985) și nr. 9 Brad, jud. Hunedoara (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1984).

BĂLAN ȘTEFAN

(n. 1 ian. 1913, Brăila; d. 26 mart. 1991, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Institutul Politehnic București (1937); doctor docent în științe tehnice.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: profesor și șef de catedră la Institutul de Construcții

București (1948–1974); membru corespondent (2 iul. 1955) și titular al Academiei R.P.R./R.S.R.; președinte al Comisiei de Stat a Standardizării (până la 8 aug. 1951); președinte al Comitetului de Stat pentru Tehnică (din 8 aug. 1951); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 23 sept. 1954); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului București (din 23 sept. 1954); membru corespondent (2 iul. 1955) și titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; ministrul Construcțiilor (10 ian. 1956–19 mart. 1957); adjunct al ministrului Învățământului și Culturii (în febr. 1962); președinte al Secției de Științe Tehnice a Academiei R.P.R. (21 mart. 1963; 1984–1991); ministrul Învățământului (16 apr. 1963–19 aug. 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 31 „13 Septembrie”, București (1965–1969) și nr. 10 Liești, jud. Galați (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1964).

BĂLĂIȚĂ GHEORGHE

(n. 17 apr. 1935, Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filologie.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1959;

vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor; director al Editurii „Cartea Românească” (din 13 iul. 1981–1989); secretar al Uniunii Scriitorilor (iul. 1981); membru al Consiliului Scriitorilor (în mart. 1988); membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția proză (în mart. 1988); membru al Comisiei editoriale a Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988).

Volume: *Conversând despre Ionescu* (1966); *Clopotele de argint*, antologie (1974); *Ucenicul neascultător* (1977).

BĂLOI VASILE

(n. 22 iul. 1946, com. Poroina Mare, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru lăcătuș.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1971;
maistru și secretar al
Comitetului de partid pe secție
la Întreprinderea de
Construcții de Mașini din
Reșița (aug. 1976).

oct. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (24 mai 1982–1985); instructor al C.C. al P.C.R. (febr.-4 nov. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (4 nov.-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Comănești, jud. Bacău (1985–1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1981).

BĂRĂIAN ANUCA

(n. 6 febr. 1950, com. Pogăceaua, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician contabil.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1973;** secretar al Comitetului comunal de partid Sărmașu, jud. Mureș (în febr. 1982–22 dec. 1989).

BĂRBULESCU NICOLAE

(n. 2 dec. 1930, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu” din București (1941–1948); Facultatea de Chimie din Saratov, U.R.S.S. (1950–1953); specializare la Institutul de Chimie din Milano (apr. 1960); doctorat; docență.

Profesia de bază: inginer chimist.

BĂLUȚĂ ION BOGDAN

(n. 31 dec. 1932, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de un an din Galați (1961); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: electrician constructor.

Activitate și funcții:
membru al U.T.M. (1948);
membru de partid din 1955;
instructor cu informarea la

Comitetul raional de partid Panciu (1959–1962); secretar pentru probleme agrare la Comitetul raional de partid Panciu (1965); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Focșani (până la 10 oct. 1979); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Botoșani (10 oct. 1979–în iun. 1981); instructor la Secția Propagandă a C.C. al P.C.R. (din 10

Activitate și funcții: asistent (1953–1959), lector și conferențiar (din dec. 1960) la Catedra de chimie organică a Facultății de Chimie a Universității din București; secretar al Comitetului U.T.M. din facultate (1957); **membru de partid din febr. 1960**; secretar al Comitetului de partid al Universității din București (nov. 1964); instructor (12 aug. 1965–6 febr. 1967) și șef al Comisiei de științe chimice și fizico-matematice (din 6 febr. 1967) la Secția de Știință a C.C. al P.C.R.; secretar general al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 11 apr. 1968); director al Institutului de cercetări pentru pesticide din cadrul ICECHIM București (21 mai 1982); adjunct al ministrului Industriei Chimice (24 mai 1982–30 oct. 1987); director general al Institutului Central de Chimie (oct. 1989).

Distincții: „Meritul Științific” clasa a III-a; Medalia „Muncii”.

BĂRBULESCU VASILE

(n. 14 sept. 1926, Scornicești, jud. Olt; d. 1991, Scornicești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (oct. 1986–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru mecanic agricol.

Activitate și funcții: muncitor la o moară din Scornicești (1942–1949); activist la Comitetul de plasă U.T.M. Potcoava (din 1949);

activist la Comitetul raional U.T.M. Slatina și la Comitetul regional U.T.M. Argeș (din 1950); **membru de partid din 1954**; muncitor la C.A.P. Scornicești (1954–1956); președinte al

Comitetului executiv al Sfatului popular comunal Scornicești (1956–1960); președinte al C.A.P. Scornicești (1960–1975); președintele C.U.A.S.C. Scornicești (1980); membru în Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; adjunct al șefului Secției pentru problemele muncii de partid în agricultură a C.C. al P.C.R. (21 mai–nov. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (nov. 1982–1986); membru al Consiliului Silviculturii (2 mart. 1983–29 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Scornicești, jud. Olt (1969–1975 și 1980–1985) și nr. 4 Drăgănești-Olt, jud. Olt (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor (29 mart. 1980–29 mart. 1985).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1972); Ordinul „23 August” clasa I (1984).

BĂRBULEȚ VASILE

(n. 12 nov. 1931, com. Crăciunelu de Jos, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Forestieră din Târgu Mureș (sept. 1948–1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1963–1966); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: tehnician.

Activitate și funcții: normator la Hodoșa, com.

Sârmaș, jud. Harghita (din iul. 1950); responsabil cu transporturile, dispecer la Serviciul producție și maistru la Întreprinderea „Elastic” Sibiu (1954–1959); **membru de**

partid din mai 1958; prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Sibiu (sept. 1959–febr. 1962); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul regional U.T.M. Brașov (febr. 1962–febr. 1963); instructor teritorial al U.T.M. (febr.-dec. 1968); șef al Secției organizatorice (dec. 1968–28 apr. 1970) și secretar (28 apr. 1970–21 febr. 1978) al Comitetului județean de partid Sibiu; instructor al C.C. al P.C.R. (din 21 febr. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (7 mart. 1978–24 sept. 1984) și Maramureș (29 sept. 1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Miercurea Sibiului, jud. Sibiu (1980–1985) și nr. 3 Ulmeni, jud. Maramureș (1985–1989); membru în Comisia pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1985).

BĂRȚAN ILEANA (n. BĂLĂNOIU)

(n. 2 ian. 1941, com. Poiana Sibiului, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept; Curs postuniversitar la Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1959; învățătoare la Liceul „Decebal” din Deva (din

1959); secretar cu problemele de școli și pionieri la Comitetul regional U.T.M. Hunedoara (din 1961); instructor de pionieri la Școala generală „Petru Groza” (1963–1965); inspector cu problemele de autoritate tutelară la Consiliul popular al județului Hunedoara (din 1970); președinte al Comitetului județean al femeilor

Hunedoara (din mart. 1972); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (din 23 mai 1972); director al Direcției județene pentru muncă și ocrotiri sociale Hunedoara.

BĂTRÂNA IOAN (ION) GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Activitate și funcții:
director al Institutului de Cercetări și Componente Electronice Profesionale I.P.R.S. Băneasa (1972).

BÂRLĂDEANU ALEXANDRU

(n. 25 ian. 1911, Comrat, Republica Moldova; d. 13 nov. 1997, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 nov. 1962–22 mart. 1965); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (22 mart.-23 iul. 1965); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din Iași (1937); doctorat în economie (1940).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: asistent la Catedra de economie politică și finanțe a Universității din Iași (1937–1940); cercetător al Institutului de Cercetări Științifice din

Chișinău (1940–1946); **membru de partid din 1943**; expert economic al Comisiei guvernamentale române la tratativele de pace de la Paris (1946–1947); secretar general la Ministerul Economiei Naționale (din 5 dec. 1946) și la Ministerul Industriei și Comerțului (25 aug. 1947–1948); ministru adjunct la Ministerul Industriei, responsabil de industria textilă, a pielăriei, a materialelor de construcții și a ceramicii (26 apr. 1948); ministru adjunct la Ministerul Comerțului (28 aug. 1948); ministrul Comerțului Exterior (7 oct. 1948–18 mai 1954); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (3 oct. 1955–21 aug. 1965 și 9 dec. 1967–27 ian. 1969); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (3 oct. 1955–26 mai 1956); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (21 aug. 1965–9 dec. 1967); președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (9 dec. 1967–11 dec. 1968); membru al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); vicepreședinte al Academiei Române (2 febr. 1990–1 febr. 1994).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în 1946; deputat în M.A.N., ales în circ. elect. jud. Prahova (1948–1957), Iași-Vest, reg. Iași (1957–1961), Constanța-Est, reg. Constanța (1961–1965), nr. 4 Constanța-Est, reg. Dobrogea (1965–1969) și nr. 2 Tomis-Nord, jud. Constanța (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Comandor (1947); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); „Ordinul Muncii” clasa a II-a și clasa I (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de aur „Secera și Ciocanul” (1964); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966).

BÂRLE GHEORGHE

(n. 10 nov. 1932, sat Mireșu Mare, jud. Maramureș)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Exploatare Minieră, Institutul de Mine Petroșani; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; director la Centrala mineurilor Baia Mare, Exploatarea Minieră Suior (1984–mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Maramureș (1985–1989).

BÂRLEA ȘTEFAN

(n. 24 ian. 1934, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–28 iun. 1988).

Studii: Liceul „Gheorghe Lazăr” din București (1951); Facultatea de Inginerie Economică, Institutul Politehnic București (1951–1956); doctorat.

Profesia de bază: inginer economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1948; **membru de partid din 1955**; asistent și conferențiar la Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic București (1956–1965 și 1972–1979); membru al C.C. al U.T.M. (1956–1957); șef al Secției studenți și adjunct al șefului Secției organizatorice a C.C. al U.T.M.; secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. și al Comitetului U.T.M. la Institutul Politehnic București; membru al biroului Comitetului de partid al Centrului universitar București și al biroului C.C. al U.T.M. (în iun. 1956–31 mart. 1962); secretar al C.C. al U.T.M., președinte al Consiliului U.A.S.R.

(31 mart. 1962–2 nov. 1965); adjunct al șefului Secției Știință a C.C. al P.C.R. (2 nov. 1965–1967); președinte al Consiliului U.A.S.R.; prim-vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1967–7 mai 1972); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 21 oct. 1969); adjunct al șefului (1972–1979) și șef (1981–1 nov. 1982) al Secției Cămară a C.C. al P.C.R.; șef al Protocolului de Stat (7 mai 1972–1973); șef de cabinet la Președinția R.S.R. (din 1974); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (3 nov. 1982–18 iun. 1988); profesor universitar la Institutul Politehnic București (aug. 1988–1989).

Lucrări: Contribuții la studiul capacităților de producție în industria constructoare de mașini, lucrare distinsă cu premiul II pe țară; *Inițiere în cibernetica sistemelor industriale* (colaborator), Editura Tehnică, București, 1975; *Capacitatea de producție în construcția de mașini, metode de calcul* (prefață), Editura Tehnică, București, 1972.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Timișoara-Sud-Est, reg. Banat (1965–1969), nr. 5 Holboca, jud. Iași (1969–1975) și jud. Harghita (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (13 mart. 1969).

Distincții: Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1984).

BEJAN MARIANA ADRIANA

(n. 18 nov. 1944, com. Lovrin, jud. Timiș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială (1962–1968); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1958); inginer (1968), inginer principal

(1977), inginer tehnolog și șef de atelier (1982–mart. 1985) la Întreprinderea de Tricotaje „Zimbrul” din Suceava; **membru de partid din 1969**; membru (1972) și secretar (1979) al Comitetului de partid al Întreprinderii de Tricotaje „Zimbrul” din Suceava.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Suceava-Nord, jud. Suceava (1985–1989).

BEJAN DUMITRU

(n. 15 sept. 1928, com. Bogdănița, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: cinci clase primare (1935–1940); Școala de un an a Comsomolului de la Moscova (1949); Facultatea de Filozofie, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 1958); Institutul pentru Pregătirea Cadrelor în Problemele Conducerii Social-Politice, specialitatea științe politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1974).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier din com. Bogdănița (1941–1945); sculer pe un șantier din Galați (mai-aug. 1945 și 1946); instructor și responsabil organizatoric al Comitetului județean Covurlui al Tineretului Progresist (aug. 1945–1946); **membru de partid din oct. 1946**; responsabil al Secției educație și cultură a Comitetului județean U.T.C. Hunedoara (mart. 1947); adjunct al șefului și șef al Secției Pionieri a C.C. al U.T.M. (1950–1956); membru al biroului C.C. al U.T.M.; prim-secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. București (în sept. 1956); instructor al Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. (sept. 1961–1 nov. 1963); secretar al Consiliului Central al Sindicatelor (1 nov. 1963–27 dec. 1965); prim-adjunct al ministrului Comerțului

Exterior (12 ian. 1966–18 nov. 1969); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (mart. 1975–25 ian. 1977); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (27 ian. 1977–3 aug. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (6 oct. 1982–18 dec. 1984); ministru secretar de stat la Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (21 dec. 1984–13 dec. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 15 Comănești, reg. Bacău (1965–1969), nr. 6 Independența, jud. Galați (1975–1980) și nr. 13 Leu, jud. Dolj (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (18 mart. 1975–9 iul. 1977).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1969), clasa a III-a (1971).

BELDIE CAMELUȚA (n. BĂNICA)

(n. 15 sept. 1930, com. Urechești, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie, Universitatea „Al.I. Cuza” Iași; doctorat; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor de chimie.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1966;
rector al Institutului Politehnic Iași (1984, mart. 1985);

membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (din 13 dec. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Tătărași, jud. Iași (1980–1985) și nr. 2 Iași-Nord-Est, jud. Iași (1985–1989); membru (29 mart. 1980) și secretar (29 mart. 1985) al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N.

BELIGAN RADU

(n. 14 dec. 1918, sat Galbeni, com. Filipești, jud. Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Institutul de Artă Dramatică.

Profesia de bază: actor.

Activitate și funcții: membru al Comitetului Național Jubiliar „I.L. Caragiale” (din 15 dec. 1951); **membru de partid din 1959;** actor la Teatrul de Comedie din București (1965); director al Teatrului Național din București (1967–în 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Vaslui, reg. Iași (1961–1969) și nr. 1 Vaslui, jud. Vaslui (1969–1975); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (13 mart. 1969).

Distincții: Medalia „Muncii” (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952); Titlul de „Artist Emerit al R.P.R.” (1952); Titlul de „Artist al Poporului” (1962); Ordinul „23 August” clasa a III-a, (1964), clasa I (1978); Ordinul „Meritul Cultural” clasa I (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1985).

BENESCU PARASCHIV

(n. 27 oct. 1925, com. Vlădeni, jud. Ialomița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979), membru al C.C. al P.C.R.

(23 nov. 1979–22 nov. 1984); **membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).**

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Studii Economice (fără examen de stat); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** membru al biroului Comitetului regional de partid

Galați (din 25 mai 1965); secretar al Comitetului județean de partid Brăila (1969–21 iul. 1976); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 21 iul. 1976); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (16 oct. 1978–24 sept. 1985); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Galați; ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Arabă Siriană (23 mart. 1985–1 febr. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Corod, jud. Galați (1969–1975) și nr. 7 Pechea, jud. Galați (1980–1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1980).

BENȚE ECATERINA (TEREZIA)

(n. 24 nov. 1939, Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitate: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** membru al biroului Comitetului

județean de partid Maramureș; secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură (1980–16 mai 1983) și secretar pentru probleme organizatorice (16 mai 1983–iul. 1984) al Comitetului județean de partid Satu Mare; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Maramureș (din 6 nov. 1984).

BEREZIȚCHI DUMITRU

(n. 4 oct. 1920, Storojineț, Ucraina)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: șapte clase primare; școală antifascistă de trei luni de la Moscova (1943); curs de partid de trei luni (iun. 1948); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1951).

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții: ucenic și zidar la antreprize de construcții și meseriași din

Bacău (1936–1942); încorporat la Regimentul 27 Infanterie Bacău (febr. 1942); a luptat la Cotul Donului (sept. 1942); prizonier în lagărul de la Tamalov, fiind folosit ca translator (din sept. 1942); agitator într-un lagăr de prizonieri români (din 1943); s-a înscris în Divizia „Tudor Vladimirescu“ (1943); comandant secund, responsabil cu educația, cultura și propaganda, cu grad de sergent major la Regimentul 27 Infanterie (din mart. 1945); zidar la Bacău (aug. 1946–iun. 1947); responsabil cu agitația și propaganda și secretar al Comitetului de partid la Fabrica de cherestea a domeniilor Bucovinei (iun. 1947); secretar al Comitetului de partid al plășii Bacău (sept. 1948); secretar al Comitetului de partid al plășii Târgu Ocna (iun. 1949); șef al Secției agrare (1950–1953) și prim secretar (din aug. 1953) al Comitetului regional de partid Bacău.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Tg. Ocna, reg. Bacău (1957–1961).

BERGHIANU MAXIM

(n. 19 aug. 1925, Sighișoara, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea Muncitorească; Facultatea de Economie Generală, Institutul de Studii Economice București; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1962).

Profesia de bază: tehnician gaz metan.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** activist de partid (1948); instructor (11 oct. 1951–1952) și adjunct al șefului secției (1952–2 iun. 1955) la Secția Organe Conducătoare de Partid a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Stalin (din 2 iun. 1955–în 1958); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (iul. 1962–24 oct. 1963); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (24 oct. 1963–1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (din 25 mai 1965); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (22 dec. 1965–13 oct. 1972); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (13 oct. 1972–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ilfov (7 mart.–24 iun. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, șef al Departamentului Industriei Alimentare (27 ian. 1979–30 mart. 1981); ministrul Muncii (30 mart. 1981–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mediaș, reg. Brașov (1957–1961), Victoria, reg. Brașov (1961–1965), nr. 7 Ocna Mureș, reg. Cluj (1965–1969), nr. 1 Tractorul, jud. Cluj (1969–1975), Băilești, jud. Dolj, (1975–1980), nr. 7 Adamclisi, jud. Constanța (1980–1985) și nr. 7 Aleșd, jud. Bihor (1985–1989); președinte al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (13 iul. 1978–2 apr. 1979).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei” (1969); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a.

BERNEA MARIA

(n. 11 mart. 1948, com. Crângeni, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician horticol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** organizator de partid; președinte al C.U.A.S.C. Teleorman (ian. 1989).

BICHI IUGENIA (n. UNTARU EUGENIA)

(n. 7 sept. 1934, București; d. 16 aug. 2004, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanțe și Credit.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1968;
 director adjunct științific la
 Institutul de Finanțe,
 Circulație Monetară și Prețuri
 (1984); adjunct al ministrului
 Finanțelor (8 mart.
 1986–1989); membru al
 Comisiei Naționale de
 Demografie.

Profesia de bază: maistru
 prelucrare prin așchiere.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957;
 prim-secretar al Comitetului
 municipal de partid Pitești
 (1984); secretar pentru pro-
 bleme organizatorice al
 Comitetului județean de partid
 Vâlcea (mai 1986).

BISTRICEANU VICTORIA

(n. 6 nov. 1946, Craiova, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Teh-
 nologia Produselor Alimen-
 tare; Facultatea de Științe
 Economice; doctorat la
 Academia de Științe Social-
 Politice „Ștefan Gheorghiu”
 (1989).

Profesia de bază: inginer
 industrie alimentară.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1970;

instructor la Secția pentru problemele muncii
 de partid în agricultură (până la 23 febr. 1983);
 secretar pentru probleme sociale al Comitetului
 județean de partid și vicepreședinte al
 Comitetului executiv al Consiliului popular al
 județului Dolj; membru al biroului Comitetului
 județean de partid Dolj (din 23 febr. 1983);
 secretar pentru probleme de propagandă al
 Comitetului județean de partid Dolj (1989).

BIVOL MANOLE

(n. 18 sept. 1934, Câmpulung, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia
 de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

BLAJ DUMITRU

(n. 1922, com. Mircești, jud. Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de
 Agronomie; Universitatea
 Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer
 agronom.

Activitate și funcții: **mem-
 bru de partid din 1947;**
 director al Fabricii de Zahăr
 Bucecea, jud. Botoșani
 (1966–în iul. 1984).

BLAJ GHEORGHE

(n. 4 oct. 1925, sat Sudrigiu, com. Rien, jud.
 Bihor; d. 1988, Baia Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Școala primară în
 Sudrigiu (1932–1938); Școala
 de partid de șase luni (1950);
 Facultatea de Economie
 Generală, Institutul de Studii
 Economice; Școala Su-
 perioară de Partid „Ștefan
 Gheorghiu” (1957–1960).

Profesia de bază: lăcătuș
 mecanic.

Activitate și funcții: ucenic și lăcătuș la o
 fabrică de cherestea din Sudrigiu (1939–1942);

lăcătuș la Uzinele Reșița (1942) și la Fabrica de zahăr din Timișoara (mart. 1943–1949); **membru de partid din mart. 1945**; membru al Comitetului sindical pe fabrică și secretar al celei de partid (după 23 aug. 1944–1948); instructor al Comitetului județean de partid Timiș (1949–sept. 1950); șef al Sectorului pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. al Comitetului regional de partid Arad (din sept. 1950); adjunct al șefului Secției organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a Comitetului regional de partid Arad (până în 1954); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Arad (apr. 1954–1957); secretar al Comitetului regional de partid Baia Mare (25 oct.–dec. 1960); secretar al Comitetului regional de partid Maramureș (din dec. 1960); membru al biroului Comitetului regional de partid Maramureș (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președintele Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Maramureș (febr. 1968–25 ian. 1977) și Bihor (25 ian. 1977–22 ian. 1982); președinte al UCECOM (22 ian.–5 oct. 1982); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Arad (1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Borșa, reg. Maramureș (1965–1969), nr. 7 Borșa, jud. Maramureș (1969–1980) și nr. 8 Dr. Petru Groza, jud. Bihor (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975–11 nov. 1978); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N.; membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1961); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1969).

BLAJOVICI PETRE (PETRU)

(n. 26 aug. 1922, sat Inand, com. Cefa, jud. Bihor) **Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R.**

(23 iul. 1965–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala medie de partid din Cluj (mart. 1950); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctor în științe economice.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic lăcătuș la Fabrica „Fulgerul” din Oradea (1937–1940); lăcătuș la un atelier de fierărie din Inand (1940–1943) și la Fabrica „Mustad și fiii” din Timișoara (sept. 1943–mai 1944); stagiul militar (mai 1944–oct. 1946); secretar al Comitetului comunal Inand al Frontului Plugarilor (din oct. 1946); lăcătuș (iun. 1947–oct. 1948) și secretar al Comitetului de partid (febr.–oct. 1948) la Întreprinderile Comunale Oradea; **membru de partid din dec. 1947**; responsabil al Comisiei de presă a Secției de propagandă și agitație a Comitetului județean de partid Bihor; secretar al Comitetului de partid din plasa Vașcău (oct. 1948–sept. 1949); secretar al Comitetului de partid din plasa Beiuș (sept. 1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Câmpeni (1950); membru al Comitetului regional de partid Cluj (din 1951); secretar cu probleme economice și secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Cluj (iun. 1952–oct. 1954); șef al Sectorului sfaturi populare din Secția Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (oct. 1954–16 febr. 1957); prim-secretar al Comitetului regional de partid Timișoara (17 iun.–dec. 1960); prim-secretar al Comitetului regional de partid Banat (dec. 1960–1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (18 mart. 1965–9 dec.

1967); ministrul Muncii (9 dec. 1967–13 mart. 1969); președinte al Comitetului pentru Problemele Administrației Locale (2 iun. 1969–19 apr. 1973); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președintele Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (19 apr. 1973–25 ian. 1977); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, șef al Departamentului Industriei Alimentare (27 ian. 1977–22 febr. 1980); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Zimbabwe (16 mai 1980–1 iul. 1983); președinte al Uniunii județene a cooperativelor meșteșugărești Bihor (iul. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Boașa, reg. Banat (1961–1965), nr. 16 Oțelul Roșu, reg. Banat (1965–1969) și nr. 1 Oradea Nord, jud. Bihor (1969–1980); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (18 mart. 1975–9 iul. 1977).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Medalia „A 25 a aniversare a eliberării patriei” (1969); Ordinul „23 August” clasa I (1971); Medalia sovietică „Victoria”; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale armatei populare române”.

BLEAHU ELENA

(n. 20 mai 1941, com. Coroisânmartin, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1960; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (din 24 sept. 1984); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

BLEGAN NICOLAE

(n. 16 mai 1935, com. Petrești, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala medie tehnică, școala de partid de două luni.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1959; șef de fermă la C.A.P. Petrești, jud. Dâmbovița (1987).

BOABĂ ALEXANDRU

(n. 17 aug. 1927, sat Valea Mare, com. Priboieni, jud. Argeș; d. 1995, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969) și membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul Militar din Craiova (1939–1947); Institutul de Petrol și Gaze din București (1948–1949); Institutul de Petrol și Gaze „Gunchin” din Moscova (1949–1954).

Profesia de bază: tehnolog în prelucrarea țiteiului.

Activitate și funcții: responsabil voluntar pe

probleme sportive la Comitetul U.T.C. Curtea de Argeș (1947); brigadier pe șantierul Bumbești-Livezeni (mart.-aug. 1948); instructor extrabugetar al Centrului Universitar București și secretar al Comitetului U.T.M. din Institutul de Petrol și Gaze (1948–1949); inginer-șef al instalației D.V.A. de la Biroul de ulei al Rafinării nr. 3 Ploiești (iul. 1954–1955); director al Rafinării nr. 3 Teleajen (1955–oct. 1960); membru al Comitetului de partid al Rafinării nr. 3 Teleajen; membru al Comitetului orașenesc și regional de partid Ploiești (1956); director al Rafinării nr. 7 Brazi (din oct. 1960); secretar general al Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei (18 ian. 1962–7 febr. 1963); adjunct al ministrului Industriei, Petrolului și Chimiei (din 7 febr. 1963); ministrul Petrolului (21 aug. 1965–13 mart. 1969 și 17 sept. 1970–29 mart. 1971); ministrul Industriei Chimice (13 mart. 1969–17 sept. 1970); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Iran și Sultanatul Oman (13 nov. 1974–10 aug. 1978); director general al Centralei de Rafinării și Petrochimie Ploiești (21 aug. 1978–9 mart. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mizil, reg. Ploiești (1957–1961), nr. 4 Brazi, reg. Ploiești (1961–1965), nr. 9 Ceptura, reg. Ploiești (1965–1969) și nr. 12 Băicoi, jud. Prahova (1969–1975); membru al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (oct. 1957); vicepreședinte al Grupului parlamentar român de legătură și prietenie cu Belgia (1957).

Distincții: Medalia „Muncii” (1959); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969).

BOANTĂ VIOREL

(n. 31 mart. 1944, Petrila, jud. Hunedoara; d. 1997, Petrila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mine; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1971;** director al Întreprinderii Miniere Lonea, jud. Hunedoara (1984).

BOB MARIA

(n. 27 ian. 1948, com. Dăbâca, jud. Cluj; d. 2002, Dej, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică de maiștri; școală de partid de trei luni.

Profesia de bază: croito-reasă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1977;** maistru (1984–1989) și secretar al biroului organizației de bază de partid (din sept. 1984) la Combinatul de Prelucrare a Lemnului Bistrița.

BOBEICĂ SALOMEA (SALOMIA)

(n. 1 aug. 1952, com. Olanu, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; curs postuniversitar.

Profesia de bază: țesător textile.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970**; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (4 nov.-22 dec. 1989).

BOBOȘ ȘTEFAN

(n. 20 iul. 1923, Onești, jud. Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–1 nov. 1978).

Studii: Facultatea de Științe Economice, Institutul de Studii Economice; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (sept. 1948–aug. 1949).

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la Fabrica

de Cherestea Union, jud. Bacău (1937–1940); vânzător la un depozit de cherestea din Onești (din 1940); voluntar la Regimentul 2 Vânători București, a luptat pe frontul antisovietic, apoi a participat la campania din vest, până în Cehoslovacia (febr. 1941–1945); **membru de partid din oct. 1945**; secretar de celulă, activist (1945–1946) și responsabil (ian. 1946–febr. 1947) al Secției organizatorice a Comitetului de partid al plășii Târgu Ocna; responsabil al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Neamț (febr. 1947–iul. 1948); delegat la Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R. (din iul. 1948); secretar al Comitetului județean de partid Neamț (aug. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Suceava (21 febr. 1952–10 mai 1954); instructor al C.C. al P.C.R. (din 10 mai 1954); director comercial al Combinatului Lemnului Bacău; președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Bacău (1962–în nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de

partid Bacău (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (1969–7 mart. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Bulgaria (7 iun. 1978–13 ian. 1979); director adjunct al Combinatului de Industrializarea Lemnului Bacău (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sagna, reg. Bacău (1957–1961–1969), nr. 9 Poiana Teiului, jud. Neamț (1969–1975) și nr. 8 Târgu Neamț, jud. Neamț (1975–1980); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1975–13 iul. 1978).

Distincții: Medalia „A 5 a aniversare a R.P.R.” (1953); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa I (1962); Medalia „A 10 a aniversare a înființării R.P.R.” (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1959); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

BOBU EMIL

(n. 22 febr. 1927, com. Vârfu Câmpului, jud. Botoșani)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (25 iul.–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989).

Studii: șapte clase primare (1934–1941); școală de trei luni pentru pregătirea de pedagogi C.F.R. de la București (iul.–sept. 1948); Școala juridică de un an din Iași (din aug. 1949); Facultatea de Științe Juridice, curs fără frecvență (1954–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele C.F.R. Nicolina Iași (1943-1945); **membru de partid din nov. 1945**; secretar al celulei de partid în școala de ucenici (1945-1947); responsabil cu probleme de tineret la Atelierele C.F.R. Iași (din 1947); secretar al biroului

organizației de bază de partid (1948) și pedagog (sept. 1948) la căminul de ucenici C.F.R. Pașcani; consilier juridic principal la Ministerul Justiției (din 1950); locotenent-major (1950), procuror la Parchetul Militar București (în 1950); căpitan (1952); procuror la Procuratura Generală a R.P.R. (din 1952); instructor al Sectorului juridic (mart.-nov. 1953) și locțiitor șef de sector (nov. 1953-nov. 1958) la Secția Administrativă a C.C. al P.M.R.; instructor al Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. (din nov. 1958); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Suceava (1965-în nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Suceava (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (până la 11 dec. 1972); consilier al secretarului general al P.C.R. (din 11 dec. 1972); ministru de Interne (17 mart. 1973-18 mart. 1975); șef al Secției pentru Probleme Militare și de Justiție a C.C. al P.C.R. (din 26 nov. 1975); vicepreședinte al Consiliului de Stat (18 mart. 1975-2 apr. 1979); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R., coordonator al următoarelor organizații: U.T.C., U.A.S.C.R., Consiliul Național al Pionierilor și Comitetul foștilor luptători antifasciști (în 9 mart. 1977); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (din 30 ian. 1979); ministrul Muncii (1 febr. 1979-24 febr. 1981); viceprim-ministru al Guvernului (7 ian. 1980-21 mai 1982); președinte al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (până la 21

mai 1982); președinte al Consiliului Organizațiilor Economico-Sociale (din 3 iun. 1982); adjunct al ministrului Energiei Electrice (17 mart. 1984-17 oct. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Verești, reg. Suceava (1961-1965), nr. 17 Vârful Câmpului, reg. Suceava (1965-1969), nr. 11 Boroaia, jud. Suceava (1969-1975), nr. 1 Copou, jud. Iași (1975-1980), nr. 3 Moreni, jud. Dolj (1980-1985) și nr. 1 Craiova, jud. Dolj (1985-1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1959); Medalia „Muncii” (1954, 1957), clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964), clasa I (1977); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971), clasa I (1987); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984); Medalia „25 de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în R.S.R.” (1987).

BOBU MARIA

(1 mart. 1925, com. Măgura, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: patru clase elementare (1932–1936); Școala juridică de un an din București (1949); Facultatea de Drept, curs fără frecvență (1950–1952).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: casnică (1936–1944); muncitoare la o fabrică de perii din București (1944–1949); **membru de partid din 1945**; judecător la judecătoriile Urziceni și Ocolul II București (1950–1952); procuror la Procuratura Feroviară

București (1951–1955) și la Procuratura Generală (1955); procuror-șef la Procuratura Regională Suceava (1959); procuror la Direcția de studii și documentare din cadrul Procuraturii Generale (1973); membru al Consiliului de conducere al Procuraturii (în 1974); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Femeilor (în 1974); membru al biroului organizației de bază de partid din cadrul Procuraturii Județene Suceava (în 1974); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); adjunct al ministrului Justiției (21 mai 1982–5 oct. 1987); procuror, inspector la Procuratura Generală a R.S.R. (din 24 mai 1982); ministrul Justiției (5 oct. 1987–22 dec. 1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie; conducător al delegației române la Consfătuirea C.A.E.R. pentru probleme juridice de la Praga (dec. 1987); membru al Biroului executiv al Asociației Juriștilor (în 1988); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Constanța-Nord, jud. Constanța (1985–1989).

BODNĂRAȘ EMIL (EMILIAN)

(n. 10 febr. 1904, Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava; d. 24 ian. 1976, București).

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–24 ian. 1976); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–23 iul. 1965); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974), membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–ian. 1976).

Studii: Școala Militară de Ofițeri de Artilerie din Timișoara (1925–1927).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: a activat în mișcarea comunistă din 1924; degradat și exclus din armată pentru dezertare în U.R.S.S. (febr. 1932); condamnat la 10 ani muncă silnică prin sentința

nr. 39/15 mai 1935, pentru dezertare în timp de pace și sustragere de acte; prin Decretul Regal nr. 3351/1940 i s-a redus pedeapsa la 2 ani și 6 luni, fiind reținut la Caransebeș (28 iun. 1940–12 nov. 1942); **membru de partid din 1940**; mic comerciant de var, ciment și țiglă în orașele Galați, Buzău și Brașov (12 nov. 1942–8 febr. 1944); secretar general la Președinția Consiliului de Miniștri (în sept. 1945, 1946); ministru subsecretar de stat la Președinția Consiliului de Miniștri (23 nov. 1946–23 dec. 1947); ministru de Război (23–30 dec. 1947); ministrul Apărării Naționale (30 dec. 1947–24 mart. 1950); ministrul Forțelor Armate (24 mart. 1950–3 oct. 1955); general de armată (3 oct. 1951); vicepreședinte (20 aug. 1954–3 oct. 1955 și 19 mart. 1957–21 aug. 1965) și prim-vicepreședinte (3 oct. 1955–19 mart. 1957 și 21 aug. 1965–9 dec. 1967) al Consiliului de Miniștri; ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (19 mart. 1957–17 apr. 1959); vicepreședinte al Consiliului de Stat al R.S.R. (din 9 dec. 1967); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (din 7 apr. 1969).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Câmpulung (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Câmpulung (1948–1952), Suceava, reg. Suceava, (1952–1957), Câmpulung, reg. Suceava (1957–1961), nr. 6 Puești, reg. Iași (1961–1965), nr. 1 Iași-Nord, reg. Iași (1965–1969), nr. 1 Iași-Nord-Vest, jud. Iași (1969–1975) și nr. 1 Suceava, jud. Suceava (1975–1976).

Distincții: Ordinul Republicii Ungare (1947); Ordinul cehoslovac „Leul Alb” în grad de mare cruce (1947); „Ordinul Muncii” clasa I (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948, 1954); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1949); Ordinul „Meritul Militar” clasa I (1955); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera

și Ciocanul“ (1959); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“ (1961); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Medalia „A 20-a aniversare a Zilei Forțelor Armate ale R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei“ (1969); Medalia „Victoria Socialismului“ (1971).

BODOAȘCĂ GHEORGHE MIHAI

(n. 24 mai 1943, com. Ruginoasa, jud. Iași)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989), membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Economico-Politice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: mon-tator locomotive.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1962;
 prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Pașcani (până la 20 ian. 1983);

instructor al C.C. al P.C.R. (din 20 ian. 1983);
 secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Botoșani (oct. 1984–1989).

BOGA CELA IOANA

(n. 4 iul. 1928, com. Turburea, jud. Gorj;
 d. 2003, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: 11 clase medii; curs de partid de trei luni (1949); Școala de partid de un an (1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1959–1962).

Profesia de bază: richtuitoare.

Activitate și funcții:
 richtuitoare la „Tăbăcăria Națională“ București (1942–1946 și 1949–1951); **membru de partid din sept. 1945;**
 responsabil cultural la Comitetul de partid la „Tăbăcăria Națională“ București (din 1949); instructor la Secția organizatorică (din 1950) și la Secția organelor conducătoare de partid, sindicat și de U.T.M. (din sept. 1952) ale Comitetului orașenesc de partid București; secretar al Comitetului de partid la Fabrica de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ București (din 1954); membru (din mart. 1955) și secretar (din 12 mai 1956) al Comitetului de partid la Întreprinderea „Gheorghe Gheorghiu-Dej“ București; secretar al Comitetului organizatoric central pentru reorganizarea mișcării de femei (din oct. 1957); instructor la Secția Organizațiilor de Masă a C.C. al P.M.R. (1962–8 iun. 1965); secretar al Comitetului executiv al Consiliului Național al Femeilor (din 8 iun. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 19 Coțușca, reg. Suceava (1965–1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1958).

BOGDAN EUGENIA

(n. 23 iul. 1941, com. Apele Vii, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Geografie.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1960;
 secretar al Comitetului comunal de partid Apele Vii (în 1979).

BOGDAN RADU (IOAN)

(n. 18 ian. 1923, Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Electromecanică (1941–1946); doctorat.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: inginer, șef al Serviciului fabricație și inginer-șef la atelierele centrale ale Întreprinderii de Transporturi Brașov (1946–1951); **membru de partid din 1947**; instructor la Secția Industrie Ușoară a C.C. al P.M.R. (1951); șef de lucrări, șef de laborator la Institutul de Mecanică Aplicată al Academiei R.P.R. (din 1951); director adjunct științific și șef al Sectorului teoria mecanismelor (1954–1964); șef de sector al Centrului de mecanica solidelor, profesor la Institutul Politehnic București (din 1964); secretar general la Ministerul Minelor (13 oct. 1969–16 mart. 1970); secretar general la Ministerul Industriei Miniere și Geologiei (16 mart. 1970–3 apr. 1971); secretar general la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (3 apr. 1971–3 mai 1978); rector al Universității din Brașov (din 1972); membru al Comitetului județean de partid Brașov (1973); adjunct al ministrului Educației și Învățământului (9 aug. 1974–8 febr. 1977); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (19 mart. 1974–3 mai 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Japonia (30 mai 1978–18 iul. 1986).

BOIANGIU CRISTIAN

(n. 4 oct. 1938, com. Pleșoiu, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; director al Combinatului Metalurgic Tulcea (dec. 1978–1989).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 1 Tulcea, jud. Tulcea (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (29 mart. 1985).

BOLNAVU IOAN**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).**

Activitate și funcții: secretar al Comitetului de partid al Hidrocentralei Lotru (1972).

BOLOGA ILIE

(n. 14 sept. 1933, com. Tâmba, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea de Utilaj Chimic „Grivița Roșie” București (în 1974); președinte al Consiliului municipal al sindicatelor București (mart. 1986); prim-vicepreședinte al

Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (8 nov.-22 dec. 1989).

BOLOJAN VICTOR

(n. 6 nov. 1922, com. Aștileu, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: șapte clase primare; Școala de partid de șase luni (febr.-aug. 1950); Facultatea de Drept; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (din sept. 1963).

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic rotar la Fabrica „Refractara” din Aștileu (din 1937);

mobilizat în armata maghiară (1943–1944); **membru de partid din ian. 1946;** responsabil și secretar al resortului economic și întrecerii socialiste al Comitetului sindical Aleșd (din febr. 1949); secretar al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid din județul Bihor (1949–1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Oradea (1950–1953); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Oradea (mai 1953–1956); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Oradea (ian. 1956–aug. 1958); prim-secretar al Comitetului regional de partid Oradea (din aug. 1958–în mai 1960); prim-secretar al Comitetului regional de partid Crișana (până la 5 aug. 1963); adjunct al șefului Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (din 11 iul. 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (1968–19 apr. 1973); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Bihor (26 apr. 1973–25 nov. 1975); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Ungară (25 aug. 1976–1 iun. 1984), în Nicaragua (17 iul. 1985) și în Republica Cuba (4 mart. 1985–5 apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Derna, reg. Oradea (1957–1961), Tileagd, reg. Crișana (1961–1965) și nr. 4 Biharia, jud. Bihor (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); Medalia „Muncii” clasa I (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

BONTEA ȘTEFAN

(n. 28 mart. 1915, Sighișoara, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–25 iun. 1960).

Studii: patru clase primare; trei clase de ucenici.

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: membru al P.S.D. din 1946; **membru de partid din 1949.**

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Târnava Mare (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Târnava Mare (1948–1952) și Rado-mirești, reg. București (1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii”; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române”.

BORA IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Activitate și funcții: membru al Consiliului Superior al Agriculturii (din 5 febr. 1966).

BORCAN AURICA

(n. 31 mai 1951, com. Valea Mare, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul agricol; trei luni școală de partid.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1977; președinte al C.A.P. Valea Mare, jud. Olt (1984).

Distincții: Medalia „25 de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în

R.S.R.” (1987).

BORDEA GEORGETA

(n. 22 mart. 1933, Brăila)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1964–1967).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1958; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vice-

președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (până la 8 dec. 1981); adjunct al șefului unei comisii a U.G.S.R. (1983).

BORDEA VICTOR

(n. 1 febr. 1934, com. Vișinești, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician proiectant.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1953; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Târgoviște (1976).

BORILĂ PETRE (IORDAN DRĂGAN RUSEV)

(n. 13 febr. 1906, Silistra, Bulgaria; d. 2 ian. 1973, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–12 aug. 1969); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–20 aug. 1953); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (27 mai 1952–23 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala Superioară de Partid.

Profesia de bază: electro-mecanic.

Activitate și funcții:
 membru al U.T.C.dR. (1922); secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.dR.; **membru de partid din 1924;** arestat în două rânduri, în urma relațiilor sale cu cercurile comuniste: la Sofia (o lună) și la Kosiče (trei luni); a luptat în brigăzile internaționale din Spania, fiind reprezentantul politic și militar al grupei de voluntari români pe lângă Comandamentul Brigăzilor Internaționale (1937); la Moscova, în timpul celui de-al doilea război mondial, a îndeplinit o serie de misiuni cu caracter politic și militar; a participat la crearea Diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu” și a fost

locuitor politic al acestei unități; ministru adjunct al ministrului Forțelor Armate (7 febr. 1949–20 mart. 1950); ministrul Construcțiilor (20 mart. 1950–2 mart. 1951); președinte al Comisiei Controlului de Stat (2 mart. 1951–17 oct. 1953); ministrul Industriei Alimentare (17 oct. 1953–3 oct. 1955); general-locotenent (în rezervă la 17 aug. 1954); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (20 aug. 1954–3 oct. 1955 și 19 mart. 1957–18 mart. 1965); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (3 oct. 1955–19 mart. 1957); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (din 19 mart. 1965, reales la 9 dec. 1967); secretar al Comitetului județean de partid Constanța (1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: București (1948), Stalin-Vest, reg. Stalin (1952–1957), Steagul Roșu, reg. Stalin (1957–1961), Steagul Roșu, reg. Brașov (1961–1965) și nr. 1 Steagul Roșu, jud. Brașov (1965–1969).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1956); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I; „Ordinul Muncii” clasa a II-a; Ordinul „23 August” clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Medalia „A 20-a aniversare a Zilei Forțelor Armate ale R.P.R.” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966).

BORȘ ROZALIA (n. MOGOȘ)

(n. 24 ian. 1933, Târgu Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Electrotehnică.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: inginer proiectant (iun. 1957), șef al Centrului tehnic (1961) și șef al Serviciului tehnic

proiectare (1967) la P.T.T.R. Târgu Mureș; **membru de partid din 1961**; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Mureș (din 25 mai 1965); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (1969–1975); membru în Biroul executiv al Consiliului județean al sindicatelor Mureș (1974); președinte al Comisiei pentru probleme economice și profesionale; președinte al Comitetului județean al femeilor Mureș (febr. 1969–1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1965–1969).

BOTEZATU PETREA

(n. 8 iul. 1927, com. Schela, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala generală.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; președinte al C.A.P. Schela (1962–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Pechea, jud. Galați (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

BOȚIIOC ANGELA (EUGENIA)

(n. 15 oct. 1931, sat Unimăt, com. Acâș, jud. Satu Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul Pedagogic (trei ani); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: profesor de limba și literatura română.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Maramureș (la 11 dec. 1979).

BOZDOG NICOLAE

(n. 23 iul. 1921, București; d. 2002, București) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).**

Studii: Liceul „Marele Voievod Mihai” din București (1933–1941); Academia Comercială (1941–1942 și 1946–1947).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: stagiul militar (1942–1945); economist la Direcția Generală a Controlului Economic (din nov. 1947); economist la Comitetul de Stat al Planificării (1948–apr. 1954); director al Direcției Planificării din Ministerul Comerțului (apr. 1954–iun. 1961); secretar general la Ministerul Comerțului (29 iun. 1961–mart. 1962); adjunct al ministrului Comerțului Interior (mart. 1962–14 febr. 1967); președinte al Colegiului Oficiului Național de Turism (14 febr. 1967); ministrul Comerțului Interior (13 mart. 1969–13 oct. 1972); prim-adjunct al ministrului Comerțului Interior (23 oct. 1972–26 mai 1980); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe și director general al Centralei pentru recuperarea și valorificarea materialelor re folosibile (26 mai 1980–29 ian. 1987).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a V-a, clasa a II-a (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

BRAD ION

(n. 8 nov. 1929, Târnăveni, jud. Mureș) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Filologie, Universitatea „Babeș” din Cluj (1952).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;**

adjunct al șefului Secției Literatură și Artă a C.C. al P.C.R. (din 2 nov. 1965); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 15 febr. 1968); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); redactor la „Scânteia tineretului”; director al Teatrului „C.I. Nottara” din București (1983–1989); secretar al Uniunii Scriitorilor; ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Elenă (10 oct. 1973–9 iul. 1983); director în Ministerul Afacerilor Externe; prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (17 iul. 1971–14 iun. 1973); vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste; membru al Uniunii Scriitorilor și al Colegiului de onoare al Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988).

Volume: *Balada îm pușcașilor* (1955), *Cântecele pământului natal* (1956), *Cartea zodiilor* (1982), *Muntele catârilor* (1980), *Întâlnire periculoasă* (1985), *Romanul de familie* (1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 24 Nicolae Bălcescu, București (1965–1969), nr. 6 Vatra Dornei, jud. Suceava (1969–1975) și nr. 7 Răcari, jud. Dâmbovița (1985–1989); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” (1971).

BRADEA MARIA

(n. 5 sept. 1937, com. Lipova, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1956; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Timiș (până la 8 mart. 1982); secretar

pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (13 ian. 1983–29 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid Satu Mare și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (29 sept. 1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Satu Mare (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru problemele consiliilor populare și administrația de stat a M.A.N. (1985).

BRAEȘTER ARON

(n. 5 mart. 1903, Pașcani, jud. Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955).

Studii: Facultatea de Drept.

Profesia de bază: avocat.

Activitate și funcții:

membru al P.S.D. din 1946; membru de partid din 1948.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948);

deputat în M.A.N., ales în circ. elect. București (1948–1952).

Distincții: „Medalia Muncii“.

BRAICA ELENA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: delegat pentru funcția de vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (2 nov.-22 dec. 1989).

BRANIȘ LADISLAU

(n. 25 mai 1928, Târgu Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: opt clase la un liceul industrial, specialitate metalurgie; Institutul de Științe Economice „V.I. Lenin“, curs fără frecvență; Facultatea de Economie Generală București.

Profesia de bază: tehnician.

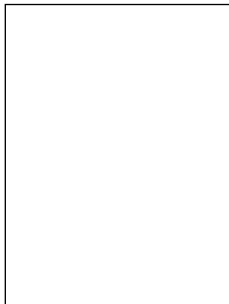
Activitate și funcții: secretar al Comitetului de partid al Regiunii Mureș – Auto-nomă Maghiară (în 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Mureș, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1965–1969).

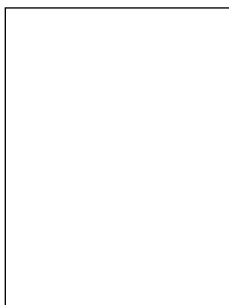
Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1964); Medalia „40 de ani de la crearea P.C.R.“ (1961); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962).

BRATU AURELIA

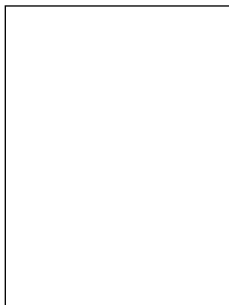
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

BRATU IOANA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

BREABĂN DUMITRU

(n. 23 oct. 1935, Dorohoi, jud. Botoșani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Mecanică; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: inginer stagiar și inginer-șef la Uzinele Textile Botoșani (1948); **membru de partid din 1960**; inginer-șef la Întreprinderea de Producție

Secundară și Deservire Suceava (1961); instructor al Comisiei regionale de partid Suceava (1962); adjunct al șefului Comisiei regionale de partid Suceava (1965); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Suceava (în nov. 1966); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Botoșani (febr. 1968–26 mart. 1979); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (9 apr. 1979–28 nov. 1987); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe (din 28 nov. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1967); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a III-a (1969); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1971).

BREBAN NICOLAE (ALEXANDRU)

(n. 1 febr. 1934, com. Șomcuta Mare, jud. Maramureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 iul. 1972).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea București (1953–1955), continuată la Facultatea de Filologie, Universitatea din Cluj-Napoca (1956–1958).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: șofer la Ministerul de Finanțe (1955–1956); membru al Fondului Literar (1961);

membru al Uniunii Scriitorilor (1965); debutează ca prozator cu romanul *Francisca* (1965); **membru de partid din 1967**; autor al romanelor *În absența stăpânilor* (1967), *Îngerul de ghips* (1973); *Don Juan* (1981); distins cu premiul Academiei R.S.R. pentru romanul *Animale bolnave* (1968); redactor-șef al revistei „România literară“ (2 iun. 1970–1971, demisie); membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția proză (în mart. 1988).

Exclus din Facultatea de Filologie (Cluj) și Filozofie (București) fiindcă provenea dintr-o familie de preoți. În 1971 a participat la festivalul de la Cannes cu filmul *Printre coloanele verzi*, ecranizat după romanul său *Animale bolnave*. „Acolo a luat legătura cu legionari și alte elemente reacționare fugite din țară, a acordat interviuri, care au fost publicate în presa occidentală, în care își exprima dezacordul față de măsurile luate pentru îmbunătățirea activității ideologice și cultural-educative și prezenta denaturat realitățile din țara noastră”. Exclus din P.C.R. la 16 febr. 1972 și din rândul membrilor supleanți ai C.C. al P.C.R. la Plenara din 24 iulie 1972.

BREHUESCU GHEORGHE

(n. 3 aug. 1925, com. Butimanu, jud. Dâmbovița) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984).**

Studii: Facultatea de Finanțe și Credit; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului

popular al județului Iași (până la 3 febr. 1977); adjunct al ministrului Finanțelor (8 febr. 1977–8 mart. 1986).

BREITENHOFER ANTON

(n. 10 apr. 1912, Reșița; d. 1989, București) **Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979).**

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala de literatură „Mihai Eminescu” (1949–1954); Facultatea de Filologie; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: lăcătuș la Uzinele Reșița (1926–1944); **membru de partid din 1939;** trimis să

lucreze forțat în U.R.S.S., la Berozovska (1944–1947); controlor mecanic și director la Uzinele Reșița (1947–1948); secretar al Comitetului Antifascist German (1949–1952); adjunct al șefului Secției Organe Conducătoare de Partid a C.C. al P.M.R. (în 4 iun. 1952–1954); redactor-șef al ziarului „Neuer Weg” din București (1954–9 iun. 1976); membru al Uniunii Scriitorilor (1954) și al Consiliului Uniunii Scriitorilor (1960–1970); membru al Biroului Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană (din 21 oct. 1969); membru al Consiliului de Stat (din 25 mart. 1961, reales la 19 mart. 1965 și la 9 dec. 1967).

Volume: *Victorie în orașul muncitoresc* (1952), *Al cincisprezecelea* (1955), *În lumea lui Buckel* (1965), *Pictorul de fete* (1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Biled, reg. Timișoara (1952–1957), Săcălaz, reg. Timișoara (1957–1961), Giarmata, reg. Banat (1961–1965), nr. 30 Peciu Nou, reg. Banat (1965–1969) și nr. 11 Gătaia, jud. Timiș (1969–1975).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1959); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1974), clasa I (1984); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Premiul Uniunii Scriitorilor (1973).

BREITENSTEIN ERNEST

(n. 23 mart. 1923, Sibiu; d. 1990, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Facultatea de Ziaristică din Leipzig, R.D.G.; curs postuniversitar; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939;** redactor-șef al ziarului „Neuer Weg“ (din 9 iun. 1976–în mart.

1985); vicepreședinte al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Oravița, jud. Caraș-Severin (1975–1980) și nr. 7 Miercurea Sibiului, jud. Sibiu (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 13 iul. 1978).

BRENCIU DUMITRU

(n. 1948, sat Popești, com. Tetoiu, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“

Profesia de bază: instalator stații și rețele gaze.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970;** președinte al C.U.A.S.C. Scornicești (în 1982) și al C.U.A.S.C. Movileni, jud. Olt (sept. 1986).

**BRINDESCU LETIȚIA
(n. CIOLAC)**

(n. 3 mart. 1937, com. Comloșu Mare, jud. Timiș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** președinte al Comitetului județean al femeilor Timiș (oct. 1979).

BRISC ECATERINA (ILEANA)

(n. 14 mart. 1946, Carei, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitate: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician construcții.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** secretar pentru probleme sociale (până la 20 ian. 1983) și secretar pentru probleme de propagandă (din 20 ian. 1983) al Comitetului județean de partid Harghita.

BRUMĂRICĂ ECATERINA

(n. 27 iun. 1930, Alexandria)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Științe Naturale.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** președinte al Comitetului județean al femeilor Teleorman (1968); membru al biroului Comitetului județean de partid Teleorman (1972).

BUCȘA REMUS

(n. 8 aug. 1931, Turda, jud. Cluj; d. 1985, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Școala de elevi meseriași C.F.R. Cluj (1945–1949); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (sept. 1953–1956).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: ucenic (1945–1949) și strungar în fier (1949–1950) la Atelierele C.F.R. Cluj; activist la Secția

școli și pionieri a Comitetului raional de partid Câmpeni (1950–febr. 1951); activist la Secția pionieri a Comitetului regional U.T.M. Cluj (din febr. 1951); secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Cluj (din 1952); **membru de partid din 1954**; șef de catedră la Școala de partid de doi ani din Cluj (din 1956); secretar al Comitetului regional U.T.M. Cluj (din dec. 1956); membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (din mart. 1957); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Cluj (la 31 mai 1958–1962); membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (din 25 mai 1965); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orașenesc Cluj (11 febr. 1965–22 sept. 1975); vicepreședinte al CENTROCOOP (până la 18 nov. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1964), clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

BUCUR FLOAREA

(n. 15 apr. 1941, Pucioasa, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: filatoare textilistă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid Dâmbovița (aug. 1986).

BUCUR ION (IOAN)

(n. 1924, com. Filipeștii de Pădure, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea de Marxism-Leninism (1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic strungar (din nov. 1938) și desenator tehnic (din 1952) la Uzinele „Concordia”

Ploiești; responsabil cu agitația, responsabil organizatoric și secretar al organizației U.T.M. pe uzină (din 1947); tehnolog principal de secție, adjunct și șef de secție, șef al Serviciului tehnologic și inginer-șef la Uzina „1 Mai” Ploiești (1950–1960); membru al C.C. al U.T.M. (1954–1956); **membru de partid din 1955**; director al Uzinei de Utilaj Petrolier nr. 2 Ploiești (din febr. 1960); instructor al Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (propus la 31 ian. 1961); adjunct al șefului Direcției Economice (până la 8 iun. 1965); prim-adjunct al șefului Secției Metalurgie-Chimie a C.C. al P.C.R. (8 iun. 1965–19 nov. 1968); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (22 nov.

1968–8 febr. 1977); secretar al biroului Comitetului municipal de partid București (din 3 febr. 1977); prim-vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (2 mart. 1983–3 sept. 1987); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (din 1 oct. 1987) și Republica Afghanistan (din 11 mai 1988).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1958); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964).

BUCUR IULIANA

(n. 4 iun. 1938, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară, Institutul Politehnic Iași (1958); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: muncitoare la Fabrica de Tricotaje „Fonachi Ion” din Timișoara (1955); **membru de partid**

din 1957; inginer dispecer în cadrul Serviciului producție la Fabrica de Confecții „Bega” din Timișoara (1965); șef de secție și șef de serviciu la Întreprinderea „Integrata de lână” Constanța (1966–1970); director comercial la Combinatul Textil din Constanța (1971); director al Întreprinderii „Integrata de lână” (1972); secretar general la Ministerul Industriei Ușoare (13 mai 1974–9 aug. 1985); director general al Centralei Industriei Lânii, București (sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 5 Lugoj, jud. Timiș (1975–1980), nr. 6 Ineu, jud. Arad (1980–1985) și nr. 5 Tecuci, jud. Galați (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975, reales la 28 mart. 1980); secretar al Comisiei pentru industrie și

activitate economico-financiară a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

BUCURESCU GIANU

(n. 13 iul. 1934, com. Domnești, jud. Ilfov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Drept; curs post-universitar; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: tehnician construcții căi ferate.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1956; general-maior (30 dec. 1982); șef al Compartimentului cadre-învățământ din Departamentul Securității Statului

(1984); șef al Securității municipiului București (1985–1989); adjunct al ministrului de Interne (din 7 febr. 1989).

BUGARIU IOAN

(n. 8 oct. 1944, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala de maiștri; școala de partid de un an.

Profesia de bază: sculer matrițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; secretar al biroului organizației de bază de partid la Întreprinderea de Vagoane Arad (1974).

BUGHICI SIMION (SIMON DAVID)

(n. 14 dec. 1914, Iași; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–24 ian. 1950); membru al C.C.

al P.M.R./P.C.R. (24 ian. 1950–28 nov. 1974); vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naționalitate: evreiască.

Studii: trei clase de liceu.

Profesia de bază: textilist.

Activitate și funcții: a activat în Tineretul Socialist, apoi în U.T.C.dR. (1929); a lucrat pentru „Ajutorul Roșu” (1931); membru al Comitetului local al „Ajutorului Roșu” Iași (1932); **membru de partid din 1933;** în

perioada ilegalității partidului a purtat numele conspirativ „Emil Becșa”; judecat de Consiliul de Război al Corpului II Armată, nu a fost condamnat până în mart. 1934; arestat la 9 mart. 1934 la Iași; țesător la fabrica „Adriana” Iași (în 1934); membru al Comitetului regional Iași al P.C.dR. și activist la diferite organizații de partid de pe Valea Bistriței și Valea Troțușului (1935); membru al Comitetului regional Prahova al P.C.dR. (1936); arestat și condamnat de Tribunalul Brașov la 5 ani detenție, executați la Doftana (din 1936); eliberat în 1940, dar la scurt timp a fost arestat din nou, internat în lagărele din Caracal, Târgu Jiu, Vapniarka și Grosulovo; a făcut parte din conducerea P.C.dR. din închisori și din lagăre; în mart. 1944 a evadat în timpul transferării de la Grosulovo la Târgu Jiu; secretar al Comitetului regional de partid Moldova (1945); secretar al Comitetului regional de partid Brașov (1946); instructor al C.C. al P.C.R. (1947); director al Direcției Cadre a C.C. al P.M.R. (1948); ambasador și trimis plenipotențiar în U.R.S.S., R.P. Mongolă și Finlanda (1949–11 iul. 1952); ministrul Afacerilor Externe (11 iul. 1952–3 oct. 1955); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (3 oct. 1955–19 mart. 1957); adjunct al șefului Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (27 mai 1957); activist al C.C. al P.M.R.

(1961–1965); șef al Secției Bunuri de Consum a C.C. al P.M.R. (până la 8 iun. 1965); președinte al CENTROCOOP (1968); ministrul Industriei Alimentare (13 mart.-26 iun. 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Neamț (1948–1952), Oradea-Sud, reg. Oradea (1952–1957), Constanța-Nord, reg. Constanța (1957–1961), Hârșova, reg. Dobrogea (1961–1965), nr. 8 Hârșova, reg. Dobrogea (1965–1969) și nr. 6 Trușești, jud. Botoșani (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1948), clasa I (1954, 1955); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1948); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959), clasa I (1964); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.”; Medalia „A 10-a aniversare a forțelor armate”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Medalia „A 20-a aniversare a Forțelor Armate ale R.S.R.”; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1971).

BULIGA CONSTANTIN RAUL

Membru supleant al CC al PCR (24 nov.-22 dec. 1989).

BULUCEA VASILE

(n. 11 febr. 1931, sat Ghelmegioaia, com. Prunișor, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea Muncitorească (1949–1951); Facultatea de Exploatare Căi Ferate, Institutul de Căi Ferate București (1951–1956); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; cursuri de perfecționare la Institutul de pregătire a cadrelor de conducere din economie.

Profesia de bază: inginer exploatare căi ferate.

Activitate și funcții: montator locomotive (1945); membru al U.T.M.; secretar al organizației U.T.M. pe facultate (1949); inginer principal și ajutor al șefului de secție (1956) la stația C.F.R. Caransebeș; secretar pentru probleme economice al Comitetului raional U.T.M. Caransebeș; **membru de partid din mai 1959**; șef al regulatorului de mișcare C.F.R. Arad, adjunct al șefului și șef al Serviciului mișcare la Direcția Regională C.F.R. Timișoara (1961); director adjunct cu probleme de mișcare la Direcția Regională C.F.R. Oltenia (1966); director al Direcției Regionale C.F.R. Craiova (1968); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Dolj (din febr. 1968); membru al Comitetului Uniunii sindicatelor din transporturi; membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (1972); deputat în Consiliul popular județean Dolj (1972); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (până la 3 febr. 1977); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (din 3 febr. 1977); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (27 oct. 1979–9 aug. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (din 9 aug. 1986); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (a coordonat Direcția de bază materială, Direcția de cooperare economică internațională și comerț exterior și Direcția de

producție); vicepreședinte al Comisiei interguvernamentale româno-sovietice de colaborare economică și tehnico-științifică (14 mai 1988–21 oct. 1989); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (21 oct.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Cernavodă, jud. Constanța (1985–1989).

BUNACIU AVRAM

(n. 11 nov. 1909, sat Gurba, com. Șicula, jud. Arad; d. 1983, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–20 aug. 1953).

Studii: Facultatea de Drept.

Profesia de bază: avocat.

Activitate și funcții: avocat acuzator public pe lângă Tribunalul Poporului pentru judecarea celor vinovați de dezastrul țării (din 8 febr. 1945); șef al acuzatorilor publici de pe lângă Tribunalul Poporului București (din 16 mai 1945); subsecretar de stat la Președinția Consiliului de Miniștri (4 ian.–25 febr. 1948); administrator prin delegație al Fondului pentru interese superioare de stat al Președinției Consiliului de Miniștri (din 8 ian. 1948); ministrul Justiției (25 febr. 1948–24 sept. 1949 și 31 dec. 1957–23 ian. 1958); președinte al Comisiei Controlului de Stat, cu rang de ministru (24 sept. 1949–5 oct. 1950); prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe (până la 23 iul. 1952); membru al Comisiei Electorale Centrale (6 oct. 1952); reprezentant al Grupului Național Român în Consiliul Uniunii Interparlamentare (până la 17 febr. 1958); ministrul Afacerilor Externe (23 ian. 1958–21 mart. 1961); vicepreședinte al Consiliului de

Stat al R.P.R. (25 mart. 1961, reales la 19 mart. 1965); președinte al Comisiei Electorale Centrale a M.A.N (16 sept. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Arad (1948–1952), Brănești, reg. București (1952–1957), Ineu, reg. Oradea (1957–1969) și nr. 8 jud. Arad (1969–1975); secretar al Prezidiului M.A.N. (21 apr. 1954–29 dec. 1957); membru al Comisiei de propuneri legislative a M.A.N. (până la 2 iun. 1955); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea unei noi Constituții a R.P.R. (25 mart. 1961); președinte al Comisiei Constituționale a M.A.N. (21 aug. 1965, reales la 21 oct. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a; Ordinul „23 August” clasa a II-a și a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu”; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I.

BUNEA PETRU

(n. 5 nov. 1930, com. Șona, jud. Alba; d. 1991, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a (1967); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1971).

BURAC ELENA

(n. 3 mai 1951, com. Răchiți, jud. Botoșani)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: finisor textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1971;** secretar al Comitetului orașenesc de partid Dorohoi (iul. 1984).

BURCĂ GEORGETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

BURCĂ MIHAI

(n. 25 apr. 1914, Pașcani, jud. Iași; d. 1994, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (1958–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: șase clase primare; Școala de elevi meseriași C.F.R. din Pașcani (1928–1932); Școala Militară Politică din Moscova (1941–1943); Facultatea de Aviație, Academia Superioară Militară „K.E. Vorosilov” din U.R.S.S.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1932**; tâmplar la Atelierele C.F.R. Pașcani (1932–oct. 1935); voluntar în Spania: căpitan, comandant de pluton, comandant de companie și comandant de batalion la Batalionul Balcanic al Brigăzii 14 Infanterie (nov. 1936–febr. 1939); membru al Partidului Comunist Spaniol (1936–1939); emigrant politic în U.R.S.S. (din 1938); judecat și condamnat în contumacie de Tribunalul Militar Iași la 7 ani închisoare și 5 ani pierderea drepturilor civile pentru activitate comunistă (din 1938); șef al Secției vagoane la o fabrică din Voroșilovgrad, U.R.S.S. (1938–1941); locțiitor pentru educație și cultură la Regimentul 1 Infanterie din Divizia „Tudor Vladimirescu” (1943–1945); locțiitor politic al comandantului Diviziei „Tudor Vladimirescu” (iul. 1945–iun. 1947); comandant secund al Corpului de Grăniceri (iun.-sept. 1947); șef al Direcției Generale Politice din Ministerul Afacerilor Interne (sept. 1947–dec. 1949); ministru adjunct și prim-loctiitor al ministrului Afacerilor Interne (din 11 ian. 1951; 20 sept. 1952–sept. 1953); locțiitor al comandantului Regiunii a 2-a Militare (sept.-dec. 1953); comandant al Forțelor Aeriene Militare (din dec. 1953); general-colonel (1964); adjunct al ministrului Forțelor Armate (apr. 1964–25 febr. 1972); președinte al Consiliului Central al Crucii Roșii (16 febr. 1972–în oct. 1975); vicepreședinte al Comitetului Luptătorilor Antifasciști; membru al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); pensionat (1 sept. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Baia, jud. Baia (1948–1952), Dolhasca, reg. Suceava (1952–1957), Suceava, reg. Suceava (1957–1961), nr. 9 Fălticeni, reg. Suceava (1961–1969), nr. 2, jud. Suceava (1969–1975) și nr. 2 Galați-Vest, jud. Galați (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a, clasa a III-a (1948), clasa a II-a, clasa I (1964); Ordinul

„Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1954); Ordinul „Meritul Militar” clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I (1958); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966), clasa I (1984); Ordinul „Steaua Roșie” a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; Medalia „Războiul pentru apărarea patriei” clasa I; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Ordinul „Scânteia” clasa I (1964); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

BURGHELE THEODOR

(n. 12 febr. 1905, Iași; d. 3 iun. 1977, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–iun. 1977).

Studii: Facultatea de Medicină; doctorat la Iași (1929); cursuri de specializare la Viena (1930–1931).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: preparator, anestezist, șef de lucrări, conferențiar și profesor la Clinica de urologie a Facultății de Medicină din București (1931–1956); mobilizat la Spitalul Colțea (din 1941); medic la Tiraspol (din 1942); autor al unor monografii și lucrări cu inovații în urologie, chirurgia cardiovasculară și în alte domenii; în chirurgie a elaborat procedee personale originale; **membru de partid din 1948**; șef de catedră la Institutul Medico-Farmaceutic din București (în 1962); membru corespondent (2 iul. 1955) și membru titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; președinte al Academiei R.S.R. (23 mart. 1976–3 iun. 1977); membru titular al Academiei de Studii Medicale (1969); membru corespondent al Academiei Franceze de Chirurgie; membru al Academiei Naționale de Medicină din Franța și al altor numeroase

societăți științifice din străinătate; director al Spitalului Clinic Panduri; rector al Institutului de Medicină și Farmacie din București (din 20 oct. 1955); membru al Consiliului Sanitar Superior (11 oct. 1960–în oct. 1975); ministrul Sănătății (24 apr. 1972–18 mart. 1975); președinte al Comisiei Naționale de Demografie (din 21 sept. 1972–în 1975).

Distincții: „Crucea Regina Maria“ (1942); „Ordinul Sanitar“ (1942); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1955).

BURTEA ELENA VERONA

(n. 30 oct. 1939, com. Șelaru, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; curs post-universitar statistică-matematică; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1959;
 secretar al Comitetului de

partid al Întreprinderii de Confecții și Tricotaje București (în mart. 1980); director general al Centralei Industriale de Confecții și Tricotaje București (în iul. 1984); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (1 nov. 1984); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (din 6 nov. 1984); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din unitățile de industrie ușoară (până la 2 iun. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (17

iun.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 16 Armata Poporului, București (1980–1985); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (29 mart. 1980).

BURTICĂ CORNEL

(n. 3 sept. 1931, sat Zegujani, com. Florești, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–8 oct. 1982); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–8 oct. 1982); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Institutul de Geologie și Mine din București (1951–1955).

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții:
 organizator al Comitetului orășenesc U.T.M. București (din nov. 1955); **membru de partid din mart. 1956;** șef de laborator și asistent universitar la Institutul de Mine, apoi la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie (din 1956); secretar al Comitetului asociațiilor studențești din București, membru supleant al Comitetului de partid din Centrul universitar București (din sept. 1957); secretar al C.C. al U.T.M. și președinte al Consiliului U.A.S.R. (până la 31 mart. 1962); consilier la Ambasada R.S.R. din Franța (până la 7 mart. 1966); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Italia (10 febr. 1966–29 apr. 1969), Maroc (28 sept. 1966–29 apr. 1969) și Malta (22 nov. 1968–29 apr. 1969); ministrul Comerțului Exterior (29 apr. 1969–23 febr. 1972); președinte al Consiliului Național al Radiodifuziunii Române

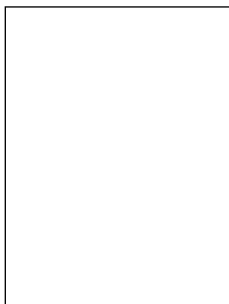
(30 dec. 1973–2 nov. 1976); viceprim-ministru al Guvernului (27 ian. 1977–21 mai 1982); șef al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R., coordona Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, Institutul de studii istorice și social-politice, Editura Politică și Uniunea Arhitecților (în 9 mart. 1977); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (7 mart. 1978–21 mai 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (din 24 mai 1982); director al Uzinelor „1 Mai” din Ploiești (oct. 1982–mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ilie Pintilie, reg. București (1961–1965), nr. 1 Drobeta-Turnu Severin, jud. Mehedinți (1975–1980) și nr. 1 Ploiești-Sud, jud. Prahova (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969), clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1974), clasa I (1981).

BUSUIOC CARMEN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

BUȘUI NICOLAE

(n. 19 dec. 1927, Călimănești, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R.

(23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara (1949–1954); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate și funcții: electrician bobinator la Uzina Reșița (după 1943); membru al U.T.C. din 1949; secretar al organizației U.T.M. și președinte al Comitetului sindical pe facultate; electrician bobinator (1954) și inginer-șef (1955) la Întreprinderea de Industrie Locală și Gospodărie Orășenească Reșița; **membru de partid din 1956**; șef al Secțiunii gospodărie comunală a Sfatului popular regional Banat (1960); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orășenesc și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Reșița (mart. 1961); director al Direcției comunale și locative a Comitetului pentru probleme administrative locale București (1967); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (din 25 ian. 1977–în 1982); vicepreședinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (16 mai 1983–29 mart. 1984); ministrul Energiei Electrice (29 mart. 1984–28 mart. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (20 nov. 1985–4 nov. 1989) și Mehedinți (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Oravița, jud. Caraș-Severin (1980–1985) și nr. 3 Călimănești, jud. Vâlcea (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (29 mart. 1980).

BUT LUCIA-MARIA

(n. 11 febr. 1938, com. Satulung, jud. Maramureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1964; președinte al Comitetului județean al femeilor Maramureș (în 1987); secretar al Comitetului județean de Cruce

Roșie Maramureș (în 1987).

BUZAȘ GHEORGHE

(n. 7 febr. 1951, Sighișoara, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul agricol; școala de maiștri.

Profesia de bază: maistru mecanic agricol.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1973; mecanic la I.A.S. Albești, jud. Mureș (1982).

BUZATU GHERGHINA

(n. 5 aug. 1944, com. Căldăraru, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: mașinist utilaj industrial forestier.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1964; instructor al C.C. al P.C.R. (până la 1 iul. 1988); președinte al Consiliului județean al sindicatelor și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș (din 1 iul. 1988).

BUZDUGAN GHEORGHE

(n. 11 dec. 1916, Sighișoara, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Politehnică București, Secția electro-mecanică; doctor inginer (1968); doctor docent (1969).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: asistent (1943–1948), conferențiar (1948–1952) și profesor (1952–1987) la Institutul Politehnic București; președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (19 aug. 1969–17 sept. 1970); membru corespondent (21 mart. 1963) și membru titular (22 ian. 1990) al Academiei Române, președinte al Secției de Științe Tehnice (1993–1998).

Autor al numeroase studii și culegeri în domeniul ingineriei construcțiilor de mașini și mecanicii teoretice.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1964).

BUZNEA DINU

(n. 7 sept. 1921, Huși, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 17 iul. 1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1965); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1971).

CALOINESCU AGLAIA

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Activitate și funcții: vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (din 24 sept. 1979); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

CAPISIZU MARIN

(n. 7 oct. 1929, com. Bârca, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul Militar din Predeal, continuat la Iași (1941–1947); Liceul Mixt din Craiova (1947–1948); Facultatea de Agronomie din Craiova (1950–1954); specializare în S.U.A. în problema culturilor de câmp (1973); doctorat în științe agricole (1979).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; secretar al organizației de tineret pe anul său de liceu și activist extrabugetar; activist al Comitetului județean U.T.M. Dolj (din 1948) și al Comitetului de plasă U.T.M. Bârca (până în 1950); locțiitor al secretarului Comitetului U.T.M. din facultate; inginer agronom la C.A.P. Brabăț, jud. Timiș (1954–1956); șef de secție la I.A.S. Brabăț (1956–1957); inginer-șef la I.A.S. Variaș, jud. Timiș (1957–1958); director al I.A.S. Șandra, jud. Timiș (1958–1961); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orășenesc Sânnicolau Mare (1961–1962); director al Trustului Gostat Timișoara (1962–1969); director general al Departamentului Agriculturii de Stat (din 1969), secretar general (până la 11 mai 1972), director general (din 11 mai 1972) și director al Direcției Producției Vegetale la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor; șef al Departamentului Agriculturii de Stat și adjunct al ministrului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor (22 mart. 1975–15 nov. 1979); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 27 febr. 1978); director al Trustului I.A.S. Ialomița (15 nov. 1979–ian. 1980); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Călărași (ian. 1980–24 mart. 1981); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, șef al Departamentului Industriei Alimentare (30 mart. 1981–20 dec.

1985); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (în 1982); adjunct al ministrului Industriei Alimentare și Achiziționării Produselor Agricole (20 dec. 1985–9 aug. 1986); director general al Direcției județene pentru agricultură și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (26 sept. 1986–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Bihor (19 sept. 1986–1989); membru corespondent al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a și a IV-a (1971); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1974); Ordinul „Meritul Agricol” clasa a III-a.

CAPOIANU DIMITRIE (DUMITRU)

(n. 1929, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Conservatorul din București (1941–1953).

Profesia de bază: compozitor.

Activitate și funcții: violonist în orchestrele Teatrului Național din București și Ansamblului U.G.S.R. din București; regizor muzical la studiourile „Romfilm” și „Alexandru Sahia”; maestru

de sunet la Radioteleviziunea Română; director al Filarmonicii „George Enescu” (1969–1973).

Distincții: Palmes d’Or la Festivalul de film de la Cannes (1957); Premiul de Stat (1962); Premiul „George Enescu” al Academiei R.S.R. (1977).

CARANFIL GHEORGHE

(n. 21 febr. 1930, com. Hălăușești, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul la Roman și Iași (1941–1949); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1949–febr. 1954); Curs de trei luni specializare în U.R.S.S. (1956); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1963–1965); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. (1948); **membru de partid din iun. 1961;** membru al Comitetului județean U.A.E.R. Iași (1948); membru al Comitetului U.T.M. pe facultate (1949–1954); membru al Comitetului U.T.M. din Institutul Politehnic Iași (1953–1954); inginer de schimb (din febr. 1954) și inginer-șef (până în apr. 1958) la Combinatul chimic nr. 1 Făgăraș; inginer-șef pe secție (din apr. 1958), inginer-șef al uzinei (până în apr. 1962), director general (apr. 1962–iun. 1966), vicepreședinte al Comitetului sindical, propagandist la Cercul învățământ de partid și membru al Comitetului de partid la Uzina de Fibre Sintetice Săvinești; membru al Comitetului regional de partid Bacău (1962–1966); membru al Comitetului orașenesc de partid Piatra Neamț (în 1964); membru al Uniunii Sindicatelor din Petrol-Chimie (din 1963); membru al Consiliului Central al Sindicatelor (în 1964); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); adjunct al ministrului Industriei Chimice (din 8 iun. 1966); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); președinte al Comisiei pentru tipizare și standardizare pentru ramura chimie (în 1979) și membru al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); ministrul Industriei Chimice (1 apr. 1980–8 febr. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.D. Germană (din 18 iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Girov, reg. Bacău (1965–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1963); „Ordinul Muncii” clasa a III-a și clasa a II-a.

CARP VASILE

(n. 17 apr. 1933, com. Cudalbi, jud. Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: ajutor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Galați (până în 1978);

secretar pentru probleme organizatorice (până la 9 mart. 1981 și 20 ian. 1983–1986) și secretar pentru probleme de agricultură (9 mart. 1981–20 ian. 1983) al Comitetului județean de partid Galați; instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1986–15 apr. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (15 apr. 1987–22 dec. 1989).

CATANĂ GHEORGHE

(n. 15 nov. 1938, com. Drăganu, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de pe lângă Întreprinderea de Autoturisme Pitești (1953–1956); Școala de partid de un an, secția tineret (1961–1962); Facultatea de Organizarea și Conducerea Economiei, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1972).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** strungar la Întreprinderea de Autoturisme Pitești (1956–1958) și la I.A.S. Clucereasa, jud. Argeș (1960–1961); instructor al Comitetului raional U.T.M. Pitești (1961–1962); instructor al Comitetului regional U.T.M. Argeș (1962–1964); organizator al C.C. al U.T.M. pe șantierul de construcții al Uzinei de Aluminii Slatina (1964–1966); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului regional U.T.C. Argeș (1966–febr. 1968); membru al C.C. al U.T.C.; secretar al Comitetului județean U.T.C. Argeș (febr. 1968–1973); președinte al Consiliului municipal al sindicatelor Pitești (1973–1974); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș (1974–1981); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Argeș (1981–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–29 aug. 1984); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Argeș (29 aug. 1984–4 ian. 1988); președinte al Consiliului județean al F.D.U.S. Argeș (în 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (4 ian. 1988–4 nov. 1989) și Suceava (4 nov.–22 dec. 1989).

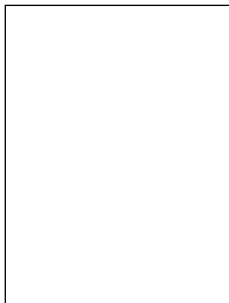
CATANĂ NICOLAE

(n. 15 oct. 1911, Slănic, jud. Prahova; d. 1971, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala de ucenici (două clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1951).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic la o întreprindere petroliferă din Schela Mislea, jud. Prahova (1926–1933); strungar, șef de echipă și maistru la I.A.R. Brașov (1936–mai 1939); **membru de partid din iun. 1945**; responsabil de cadre și secretar al Comitetului de partid al Sectorului VI Brașov

(mai 1949–mart. 1950); instructor al Secției Industrie Grea și Transport a C.C. al P.M.R. (mart. 1950–18 mai 1954); secretar pentru probleme industriale al Comitetului regional de partid Hunedoara (din 18 mai 1954); director general al Combinatului Siderurgic Hunedoara (până la 20 iun. 1963).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Călan, reg. Hunedoara (1957–1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1958).

CATARGIU IRIMIE

(n. 21 mai 1935, sat Capu Codrului, com. Păltinoasa, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Minereuri Vatra Dornei (1949–1953); Facultatea de Mine, Petrol și Geologie, Institutul de Mine Petroșani (1958–1963); Cursul de perfecționare a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”

(1973); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; membru al Comitetului U.T.M. din

școala medie tehnică; maistru, șef de sector, șef de secție (1953–1958), inginer principal (1963–1966), membru al Comitetului U.T.M., membru al Comitetului de partid (din 1963) și membru al Comitetului sindical (din 1963) la Exploatarea minieră Ghelari, jud. Hunedoara; membru al biroului organizației de bază din facultate; șef de mină, inginer-șef și director la Exploatarea minieră „Leșu Ursului”, jud. Suceava (1966–1971); director-adjunct (1971–apr. 1974) și director (apr. 1974–26 oct. 1984) al Combinatului minier Suceava; membru al Comitetului județean de partid Suceava (în 1974); adjunct al ministrului Minelor (26 oct. 1984–2 iul. 1986); director al Institutului Național de Motoare Termice București (în 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei și director general al Centralei Departament a Minereurilor Metalifere și Nemetalifere (3 iul. 1986–17 oct. 1987); adjunct al ministrului Minelor (17 oct. 1987–24 nov. 1988); ministrul Minelor (24 nov. 1988–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității din ramurile mine, petrol, geologie, energie electrică și termică din Ministerul Minelor (23 nov. 1988–22 dec. 1989). Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Petroșani, jud. Hunedoara (19 febr.-22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a și clasa a II-a.

CATRINA ELENA (n. DRAGOMIR)

(n. 11 mai 1935, com. Bărbăești, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Poligrafie și Edituri București (1950–1954); Școala de

partid de un an a Comitetului regional de partid Banat (1964–1965); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician tehnoredactor.

Activitate și funcții: tehnoredactor la Editura Tehnică București (1954–1957); șef al Biroului evidență personal al Sfatului popular raional Ceacova (1957–1960); membru al Comitetului raional al femeilor Ceacova (1957–1960); muncitor și secretar al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea Textilă „Cazanele“ Orșova (1960–1963); membru al biroului Comitetului orașenesc U.T.M. Orșova (1960–1963); **membru de partid din 1962**; președinte al Comitetului orașenesc (1963–1964) și al Comitetului raional (1965–1967) al femeilor Orșova; membru al Comitetului raional de partid Orșova (1965–1967); instructor cu evidența cadrelor la Comitetul raional de partid Orșova (1967–febr. 1968); redactor principal (febr. 1968–1976) și redactor de rubrică (1976–24 sept. 1979) la ziarul „Viitorul“ (organ al Comitetului județean de partid Mehedinți); secretar al Comitetului județean al femeilor Mehedinți (în 1979); membru al Consiliului județean al F.U.S. Mehedinți (în 1979); membru al Consiliului de Educație Politică și Cultură Socialistă (în 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (24 sept. 1979–1989).

CATRINESCU ION

(n. 5 nov. 1923, com. Tomșani, jud. Prahova)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Întreprinderea „Concordia“ Ploiești (1937–1940); Școala de partid de șase luni de la Ploiești (1950); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov“ (1952–1953, întreruptă); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență; Facultatea de Economie

Generală, Academia de Studii Economice București, prin examene de diferență.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; ucenic (1937–1940) și strungar (1940–1946 și 1948–1949) la Întreprinderea „Concordia“ Ploiești; secretar al biroului organizației de bază la Regimentul 5 Artilerie Ploiești (1946–1948) și la Întreprinderea „Concordia“ Ploiești (1948–1949); președinte al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (1949); asistent la Școala de partid de șase luni (1950–1952) și director al Cursului de partid de trei luni (1952–1953) de pe lângă Comitetul regional de partid Hunedoara; instructor al Secției Știință și Învățământ, al Secției Știință și Cultură (1953–1956), al Secției Cadre (1956–1959) și al Sectorului Informare al Secției Organizatorice (1959–1966) ale C.C. al P.M.R.; adjunct al șefului (1966–6 febr. 1968) și șef (6 febr. 1968–1972) al Sectorului carnate de partid, documente și evidența membrilor de partid al C.C. al P.C.R.; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (1972–1974); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (1975–1976); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1976–23 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (28 mart. 1978–8 apr. 1983); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (8 apr. 1983–17 mart. 1984); prim-adjunct al șefului Secției

Organizatorice a C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comisiei Electorale Centrale (30 ian. 1985–22 dec. 1989); secretar al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1985–1989); secretar al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (din 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ploiești-Est, jud. Prahova (1975–1980), Brăila-Vest, jud. Brăila (1980–1985) și jud. Neamț (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 22 mart. 1975); membru (2 apr. 1979–1 apr. 1980) și președinte (1 apr. 1980–20 dec. 1983) al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N.; secretar al M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Meritul Agricol” clasa I; Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1981).

CAZACU VIRGIL

(n. 1 sept. 1927, com. Zorleni, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–24 nov. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–24 nov. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–8 oct. 1982).

Studii: cinci clase primare; liceul teoretic, curs fără frecvență (1945–1949); Facultatea de Matematică și Fizică, curs seral (1949–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. (1945); membru al Frontului Plugarilor; **membru de partid din dec. 1947;**

ucenic (1940–1944), ajustor mecanic (1944–1949), activist sindical, activist U.T.C. și membru al biroului organizației de bază pe secție (1949) la Arsenalul Armatei din București; membru al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (1949); controlor tehnic (1949–1950), șef de secție (1950–1951), adjunct al șefului Serviciului studii (1951–1952) și secretar al Comitetului de partid (1951–mai 1952) la Fabrica de Mașini Electrice „Dinamo” București; membru supleant al Comitetului raional de partid „Gheorghe Gheorghiu-Dej” București (din 1951); adjunct al șefului Secției organe conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a Comitetului orășenesc de partid București (mai 1952–mart. 1953); secretar al Comitetului raional de partid „Grivița Roșie” București (mart. 1953–oct. 1956); prim-secretar al Comitetului raional de partid „I.V. Stalin” București și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid București (oct. 1956–8 ian. 1959); adjunct (din 8 ian. 1959) și prim-adjunct (până în iul. 1961) al șefului Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (iul. 1961–27 dec. 1965); președinte al Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniștri (20 ian. 1966–8 mart. 1968); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid București (mart. 1968–15 iul. 1971); prim-adjunct al ministrului Învățământului (4 aug. 1971–20 aug. 1974); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.S.F. Iugoslavia (20 nov. 1974–7 mart. 1978); viceprim-ministru al Guvernului (7 mart. 1978–1 febr. 1979); secretar pentru probleme de propagandă (7 mart. 1978–ian. 1979) și pentru probleme internaționale (ian. 1979–11 aug. 1982) al C.C. al P.C.R.; membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.U.S. (din 31 oct. 1978); președinte al Consiliului de Conducere al Agerpres (din 14 iun. 1979); vicepreședinte al biroului Comisiei pentru problemele

cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); șef al Secției Relații Externe și Cooperare Economică Internațională a C.C. al P.C.R. (până la 9 aug. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (11 aug. 1982–27 nov. 1987); vicepreședinte al Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești (ian. 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dorohoi, reg. Suceava (1961–1965), Pașcani, reg. Iași (1965–1969), nr. 12 Parcul Tineretului, București (1969–1975), Cehu Silvaniei, jud. Sălaj (1980–1985) și nr. 8 Câmpina, jud. Prahova (1985–1989); membru al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1981, 1984); Medalia „Muncii”.

CAZAN FLORIN

(n. 27 ian. 1962, Breaza, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul industrial; student la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1989).

Profesia de bază: mecanic mașini și utilaje.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1983;** instructor al C.C. al P.C.R. (dec. 1987–22 dec. 1989).

CAZAN GHEORGHE

(n. 20 ian. 1929, com. Fulga, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: școala elementară (1942); Liceul Comercial „Tase Dumitrescu” Mizil (1942–1948), continuat la Școala Tehnică de Administrație Economică Buzău (1948–1949); Facultatea de Textile, Institutul Politehnic București (1949–1953), continuată la Institutul Politehnic Iași (1953–mart. 1954); Curs postuniversitar (1962–1964); doctorat în științe economice.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1949); **membru de partid din oct. 1956;** șef de producție pe sector (din mart. 1954), șef de producție pe fabrică (până în 1958) și membru al Comitetului U.T.M. (din 1954) la Fabrica de Postav „Azuga”; inginer principal tehnolog la Serviciul producție din Ministerul Industriei Ușoare (1958–1959); director la Fabrica de Postav „Proletarul” Bacău (1959–iul. 1960); director general al Fabricii de Postav Buhuși (iul. 1960–mai 1961); director general al Direcției Generale Industriale Lână și Mătase din Ministerul Industriei Ușoare (din mai 1961); adjunct al ministrului Comerțului Interior (8 febr. 1966–26 nov. 1973); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Ușoare (26 nov. 1973–30 mart. 1974); ministrul Industriei Ușoare (30 mart. 1974–29 sept. 1975); membru al Asociației de prietenie româno-franceză (în 1974); membru al Consiliului Suprem de Dezvoltare Economică și Socială (în 1975); vicepreședinte al CENTROCOOP (în 1980); director general al Centralei Industriale a Bumbacului (până la 9 apr. 1982); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (9 apr.-3 nov. 1982); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice

Internațională, șef al Departamentului Cooperării Internaționale (3 nov. 1982–1 oct. 1987); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (din 19 oct. 1987); președinte al Asociației de prietenie româno-columbiană (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Vaslui, jud. Vaslui (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

CAZAN STAN

(n. 23 apr. 1933, sat Bentu, com. Gălbinași, jud. Buzău; d. 2001, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: șapte clase elementare; patru clase profesionale; trei clase școală tehnică de măști; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1956; maistru principal și secretar

al Comitetului de partid la Fabrica de electrozi pentru sudură a Uzinei de Sârmă și Produse din Sârmă Buzău (1971–în 1984); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Buzău, jud. Buzău (1969–1980).

CĂDAR VASILE

(n. 13 oct. 1925, sat Potău, com. Medieșu Aurit, jud. Satu Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1947;

director al Întreprinderii

UNIO Satu Mare (în 1980–1988); membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (în 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ardud, jud. Satu Mare (1969–1975 și 1985–1989) și Satu Mare, jud. Satu Mare (1980–1985); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

CĂLCIOIU ION

(n. 7 sept. 1926, com. Răzvad, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Utilaj Petrolier, Institutul de Petrol și Gaze București (1951–1956); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Cursul pentru perfecționarea pregătirii cadrelor din economia și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: **membru de partid**

din 1946; ucenic (1941–1945) și strungar

(1945–1946) la Societatea „Petrolul Românesc”

Moreni; strungar la I.A.R. Brașov (1946–1948)

și la Trustul II petrolier Gura Ocniței, jud.

Dâmbovița (1948–1951); tehnolog la Serviciul

tratamente termice și adjunct al șefului

Serviciului metalurgic la Întreprinderea Metalurgică de Utilaj Petrolier Târgoviște (1956–1958); membru al Asociației Regionale a Inginerilor și Tehnicienilor Ploiești (din 1958); director al Întreprinderii de Gospodărie Orășenească Târgoviște (1958–1965); membru al Comisiei economice a Comitetului orășenesc de partid Târgoviște (din 1958); deputat în Sfatul popular orășenesc Târgoviște (din 1961); membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Târgoviște (din 1961); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Târgoviște (1965–febr. 1968); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (febr. 1968–13 oct. 1975); membru al biroului Comitetului județean de partid Dâmbovița (în 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1965); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1971).

CĂLDĂRUȘĂ VIOLETA

(n. 1 nov. 1945, com. Măderat, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala generală nr. 172 din București; Liceul „Mihail Sadoveanu” din București (1959–1963); Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic București (1963–1968); Cursul de partid de cinci luni, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1978); Institutul Central de Perfecționare a

Cadrelor din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer T.C.M.

Activitate și funcții: inginer la Întreprinderea „Optica Română” București (1968–1969); **membru de partid din 1971**; inginer (1969–1976) și secretar al organizației U.T.C.

TESA la Fabrica de Elemente și Automatizări București; instructor de specialitate al Consiliului de control muncitoresc al activității economice și sociale al Sectorului 1 București (1976–dec. 1983) și al Consiliului municipal de control muncitoresc al activității economice și sociale București (dec. 1983–iul. 1984); secretar pentru probleme economice al Comitetului de partid al Sectorului 1 București (iul. 1984–13 mai 1987); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (13 mai 1987–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

CĂLIN GHEORGHE

(n. 18 oct. 1920, com. Conțești de Sus, jud. Dâmbovița; d. 1980, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Școala de ucenici de la I.A.R. Brașov (1935–1938); Conservatorul „Muncă și Lumină” Brașov, curs seral (1942–apr. 1943); Școala medie de partid de șase luni din Brașov (mart.-sept. 1949); Facultatea muncitorească; Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1950–1952); Facultatea de Drept, curs fără frecvență; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din iun. 1945**; ucenic (1935–1938) și strungar (1938–1939) la Uzinele I.A.R. Brașov; strungar la Uzinele „Astra” Brașov (1939–nov. 1940) și I.A.R. Brașov (nov. 1940–apr. 1943 și sept. 1943–mart. 1949); activist sindical (din 1944), secretar de celulă de partid (iun. 1945–1946) și instructor al Comitetului de partid pe uzină (1946–mart. 1949) la I.A.R. Brașov; lector la Școala medie de partid de șase luni din Brașov (sept. 1949–1950); responsabil cu propaganda și agitația în biroul Comitetului județean de partid Brașov (până în sept. 1950); prim-secretar

al Comitetului orașenesc de partid Brașov (sept. 1950–iul. 1952); conferențiar la Institutul de Mecanică Brașov (1950–1952); activist al Secției Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (iul. 1952–1953); șef al Sectorului protocol al Cancelariei C.C. al P.M.R. (din 1953); șef de sector în cadrul Direcției Treburilor a C.C. al P.M.R. (până în iun. 1955); instructor (iun. 1955–4 dec. 1958), șef al Sectorului informarea de partid (4 dec. 1958–23 oct. 1964), adjunct al șefului secției și șef al Sectorului carnete de partid, evidență și statistică (23 oct. 1964–1965) la Secția Organizatorică a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (1965–febr. 1968); șef de secție la C.C. al P.C.R. (febr. 1968–1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ilfov (1969–19 apr. 1973); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Ilfov.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Ștefan cel Mare, jud. Bacău (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1954), clasa a IV-a (1964); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971).

CĂLIN MIHAI ADRIAN

(n. 1 ian. 1958, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economia Industriilor, Construcții și Transporturi; Cursul U.T.C. de trei luni.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1979;** secretar pentru probleme de propagandă și presă al C.C. al U.T.C. (1 iun. 1988–22 dec. 1989).

CĂPITANU OCTAVIAN

(n. 15 aug. 1931, com. Muntenii de Jos, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** director general al Întreprinderii „Tractorul” Brașov (nov. 1987–1989).

CÂMPEANU CONSTANTIN

(n. 7 febr. 1911, Iași; d. 1989, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1940;** lăcătuș mecanic (până în 1940); închis în lagărul de la Târgu Jiu (1940–1944); inspector cu atribuții de poliție de siguranță la Inspectoratul Regional de Poliție Iași (20 iun. 1947–24 apr. 1948); secretar general al Ministerului Silviculturii (24 apr.-sept. 1948); membru al Comisiei Organizatorice a C.C. al P.C.R. (până în 1948); membru al Comisiei de Arbitri a Statului (din 10 iul. 1948); director al Direcției Regionale de Securitate Ploiești, cu grad de locotenent-colonel (din sept. 1948); exclus din P.M.R. în 1950 și reprimat în 1965; colonel în rezervă; general-maior în rezervă (7 mai 1971).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Covurlui (1946–1948); deputat în M.A.N. (1948–1950, exclus).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1974).

CÂRCEI ION (IOAN)

(n. 9 oct. 1924, com. Beceni, jud. Buzău; d. 2001, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–24 nov. 1989); vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (8 oct. 1982–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: șapte clase elementare; Școala de elevi meseriași C.F.R. (1939–1943); Școala Medie de Tracțiune din București (dec. 1945–febr. 1946); Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul județean de partid Prahova (apr.–iun. 1948); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (oct.

1951–aug. 1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (întreruptă în apr. 1957); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1959–iul. 1962); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București, prin examene de diferență.

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: ucenic (1939–aug. 1943) și montator (aug. 1943–ian. 1944) la Atelierele C.F.R. Galați; fochist la Depoul C.F.R. Buzău (ian. 1944–dec. 1945); mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. Constanța (1946) și Buzău (1946–apr. 1948); **membru de partid din aug. 1947**; instructor al Comitetului județean de partid Buzău (din iul. 1948); secretar al Comitetului de partid al sectorului C.F.R. Buzău (1948–mart. 1949) și al Comitetului județean U.T.M. Buzău (mart.–sept. 1949); instructor al C.C. al U.T.M. (sept. 1949–nov. 1950); prim-

secretar al Comitetului regional U.T.M. Timișoara (nov. 1950–oct. 1951 și aug. 1952–iul. 1954); membru al Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat (în 1954); șef al Secției Organizatorice și secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al U.T.M. (iul. 1954–28 sept. 1959); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 18 mart. 1959, reales la 9 ian. 1975); prim-secretar al Comitetului raional de partid „23 August” București (iul. 1962–nov. 1963); membru al biroului Comitetului orașenesc de partid București (iul. 1962–mart. 1965); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului orașenesc de partid București (nov. 1963–mart. 1965); prim-secretar al Comitetului regional de partid Banat (mart. 1965–febr. 1968); adjunct al șefului Secției Organizatorice și Cadre a C.C. al P.C.R. (febr. 1968–sept. 1975); membru al Consiliului Organizării Economice și Sociale (din 12 mai 1973, reales la 24 mart. 1976); secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (în 1975); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (sept. 1975–2 iun. 1982); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); adjunct al șefului Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (2 iun. 1982–22 dec. 1989).

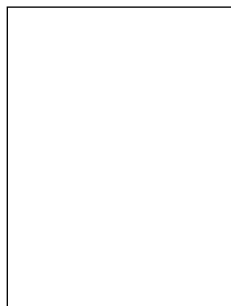
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Jimbolia, reg. Timișoara (1952–1957), nr. 9 Ștefan cel Mare, reg. București (1965–1969), nr. 3 Brăila-Vest, jud. Brăila (1969–1975) și Băicoi, jud. Prahova (1980–1985); secretar al M.A.N. (din 13 mart. 1969); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 20 dec. 1983).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a, clasa a IV-a (1959); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964),

clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a (1981); Medalia „Muncii”.

CÂRPANU FLORENTIN-DORU

(n. 29 ian. 1934, Caransebeș, jud. Caraș Severin)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică Silvică din Timișoara (1952); Facultatea de Zootehnie din Arad, continuată la Institutul Agronomic Timișoara (1953–1958); doctorat la Institutul Agronomic Timișoara; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: tehnician la Întreprinderea Forestieră Caransebeș (1952–1953); maistru, șef de secție și inginer-șef la I.A.S. Peciu Nou, jud. Timiș (1958–1964); **membru de partid din 1962**; director al I.A.S. Pădureni, jud. Timiș (1964–1967), al Întreprinderii de stat pentru creșterea și îngrășarea porcilor Beregsău, jud. Timiș (1967–ian. 1979) și al Combinatului pentru producerea și industrializarea cărnii de porc Timiș (ian. 1979–1989); membru al Comitetului județean de partid Timiș (1972–în 1979); membru al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (din 1972); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (1972–22 dec. 1989); deputat în Consiliul popular al județului Timiș (în 1988); membru al biroului Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (în 1988).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” (1971); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1973); Ordinul „Meritul Agricol” clasa I (1981).

CÂRȚÂNĂ CONSTANTIN

(n. 22 aug. 1929, com. Jupânești, jud. Gorj)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala elementară (1936–1943); Școala profesională din Făgăraș (1943–1947); Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul județean de partid Brașov (apr.–iun. 1948); liceul; Școala Centrală a Comsomolului din Moscova (oct. 1956–iun. 1957); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1963–1966); Institutul de Studii Economice din București, prin examene de diferență.

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: membru de sindicat (1945); membru al Comitetului județean Făgăraș al Tineretului Progresist (din 1946); **membru de partid din febr. 1947**; ucenic (1943–1947), electrician-instalator (1947–apr. 1948) și secretar al Comitetului U.T.M. (1947–apr. 1948) la Fabrica „Nitramonia” Făgăraș; responsabil cu reconstrucția (din iun. 1948), responsabil cu munca organizatorică (până în nov. 1949) și secretar (nov. 1949–sept. 1950) al Comitetului județean U.T.M. Făgăraș; secretar (din sept. 1950) și prim-secretar (1950–sept. 1952) al Comitetului regional U.T.M. Ialomița; prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Bârlad (sept. 1952–aug. 1954); șef al Secției Tineret Sătesc a C.C. al U.T.M. (aug. 1954–sept. 1956); membru al Biroului C.C. al U.T.M. (din iul. 1954, reales în 1956); adjunct al șefului Comisiei Tineretului Muncitoresc și Sătesc a C.C. al U.T.M. (aug.–dec. 1957); prim-secretar

al Comitetului regional U.T.M. Brașov (dec. 1957–5 sept. 1959); membru al biroului Comitetului regional de partid Brașov (ian.-28 sept. 1959); secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al U.T.M. (28 sept. 1959–sept. 1963); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 4 ian. 1961); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Brașov (11 iul. 1966–iun. 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid Brașov (până în iun. 1974); instructor al C.C. al P.C.R. (din iun. 1974); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Gorj (până în 1978); membru al biroului Comitetului județean de partid Gorj (până în 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Șchei, jud. Brașov (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1961); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1969).

CÂRȚI VIORICA

(n. 20 mart. 1945, com. Băbeni, jud. Sălaj)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: învățătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vice-

președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (6 nov. 1984–22 dec. 1989).

CÂȘU ILIE

(n. 29 mart. 1929, Băicoi, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984).

Studii: Școala Medie Tehnică de Petrol din Câmpina (1948–1951); Institutul de Petrol și Gaze din Moscova (1951–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1961–1964).

Profesia de bază: inginer foraj.

Activitate și funcții: ucenic la Uzinele „Astra” Brașov (1944–1948); adjunct al secretarului Comitetului U.T.M. al studenților români de la Institutul de Petrol și Gaze din Moscova; secretar al Comitetului unional U.T.M. din Moscova; **membru de partid din 1954;** inginer la Întreprinderea de Foraj Râmnicu Vâlcea (1957–1958) și la Institutul de Cercetări Foraj-Extracție Câmpina (1958–1959); instructor (1959–1962) și adjunct al șefului (1962) la Comisia economică a Comitetului regional de partid Ploiești; director al Trustului Regional de Foraj-Extracție Ploiești (1962–21 nov. 1966); membru supleant (febr. 1964–21 nov. 1966) și secretar (21 nov. 1966–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Ploiești; secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (febr.-28 dec. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (28 dec. 1968–18 dec. 1972); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (18 dec. 1972–21 nov. 1975); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale

(din 3 iun. 1974); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Industria Chimică și Petrochimică (din mart. 1975); șef al Inspecției de Stat pentru Protecția Muncii și adjunct al ministrului Muncii (21 nov. 1975–3 nov. 1982); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 24 mart. 1976); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (3 nov. 1982–26 oct. 1984); ministrul Petrolului (26 oct. 1984–20 iun. 1986); membru al Consiliului Central pentru Tipizare, Standardizare, Normare și Calitate (din 31 dec. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Iran (din 8 mai 1987); președinte al Asociației de prietenie româno-venezueleană (în 1987); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ziduri, reg. Ploiești (1965–1969), Măneciu, jud. Prahova (1969–1975), Târgu Jiu, jud. Gorj (27 mart. 1983–1985) și nr. 10 Morărești, jud. Argeș (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie, construcții și transporturi a M.A.N. (din 1969); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 20 dec. 1983).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1969).

CEAUȘESCU ELENA (n. PETRESCU)

(n. 6 ian. 1919, com. Petrești, jud. Dâmbovița; d. 25 dec. 1989, Târgoviște)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989);

membru al Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (26 ian. 1977–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din com. Petrești (trei clase); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București, curs fără frecvență (1957); doctorat în specializarea chimie macromoleculară la Institutul de Chimie Macromoleculă Iași (18 dec. 1967); doctor inginer în chimie la Institutul Politehnic București.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939;** ucenic la o fabrică de textile din Dealu Spirii, București; laborant (1944–1957), cercetător științific (din 1957) și director (din 15 nov. 1964) la Institutul de Cercetări Chimice București; director general al Institutului Central de Chimie (1972–1 apr. 1980); prim-viceprim-ministru al Guvernului (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Președinte al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–22 dec. 1989), al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979), al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (8 iun. 1979–22 dec. 1989), al Comitetului Național „Oamenii de știință și pacea” (29 dec. 1981–22 dec. 1989), al Consiliului Central pentru Tipizare, Standardizare, Normare și Calitate (din 31 dec. 1984), al Consiliului Național al Științei și Învățământului (31 dec. 1985–22 dec. 1989) și al Comisiei centrale pentru organizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în 1988); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în dec. 1988); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 7 dec. 1982).

Membru al Comitetului de organizare al U.T.C. din București, al C.C. al U.T.C., al Comitetului raional de partid „16 Februarie”

București, al Comitetului municipal de partid București (din 1972), al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965), al Biroului executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 17 iul. 1969), al Colegiului Ministerului Industriei Chimice și al Biroului executiv al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1972–22 dec. 1989).

Membru al Academiei R.S.R. (2 mart. 1974); membru al Academiei de Științe din New York (1973); membru corespondent al Academiei din Atena (1976); membru asociat al Institutului Egiptului (1977); membru de onoare de maximă calificare (fellow) al Institutului Regal de Chimie al Marii Britanii (1978); membru de onoare al Societății de Chimie din Mexic (1975).

Doctor Honoris Causa al următoarelor universități: Universitatea din Buenos Aires (1974); Universitatea Națională de Sud din Bahia Blanca, Argentina (1974); Universitatea Feminină din Manilla (1975); Universitatea din Yucatan, Mexic (1975); Universitatea din Teheran (1975); Universitatea din Malta (1983).

Membru de onoare al următoarelor instituții: Societatea Internațională de Chimie Industrială din Franța (1970); Institutul American al Chimistilor (1973); Colegiul Chimistilor și Inginerilor Chimisti din Costa Rica (1973); Consiliul de conducere al Universității Centrale din Ecuador (1973); Institutul Ecuatorian de Științe Naturale (1975); Școala de Știință Informaticii de la Universitatea Centrală din Ecuador (1973); Societatea de Știință a Polimerilor din Japonia (1975); Societatea de Chimie din Mexic (1975); Academia de Arte și Științe din Ghana (1977); Academia de Științe a statului Illinois, S.U.A. (1978).

Profesor onorific la Universitatea Națională de Inginerie din Perú (sept. 1973); profesor „Honoris Causa” al Institutului Politehnic din Londra Centrală (1978); profesor universitar extraordinar la Universitatea Națională Autonomă din Mexic (1975).

Lucrări: *Cercetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari*,

București, Editura Academiei R.S.R. și ICECHIM, 1974; *Polimerizarea stereospecifică a izoprenului*, București, Editura Academiei R.S.R., 1979; *Enciclopedia de chimie* (coordonator), București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1983; *Cuvântare la Plenara Consiliului Național al Științei și Învățământului, 21 octombrie 1989*, București, Editura Politică, 1989.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Pitești-Sud, jud. Argeș (1975–1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1955); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1955), clasa I (1969); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1961); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1964); Ordinul „Meritul Științific” clasa I (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Ordinul „Victoria Socialismului” (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1979); Titlul Suprem de „Erou al Republicii Socialiste România” (1981 și 1989).

CEAUȘESCU ILIE

(n. 8 iun. 1926, Scornicești, jud. Olt; d. 1 oct. 2002, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din Scornicești (1940); Școala Militară Politică nr. 3 (sept. 1952–aug. 1953); Facultatea Militară Politică, Academia Militară (oct. 1955–oct. 1959); Facultatea de Istorie, Universitatea din București, prin examene de diferență (1963); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (dec. 1964–febr. 1968); doctorat în științe istorice (1969); Cursul postacademic de perfecționare pentru comandă și stat major (apr. 1979).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** casier la Cooperativa de Consum Scornicești (1947–iul. 1950); activist la Societatea de „Cruce Roșie” (iul. 1950–sept. 1952); șef de bibliotecă și șef de club la Școala Militară Politică nr. 3 și la Liceul Militar „Ștefan cel Mare” (aug. 1953–oct. 1955); instructor de partid (din oct. 1959), lector, lector superior (până în dec. 1964) și locțiitor al șefului catedrei (febr. 1968–dec. 1970) la catedra „Istoria patriei și a P.C.R.” la Academia Militară; cercetător științific principal I (dec. 1970–aug. 1972) și șef de sector la Secția Istorie Militară (aug. 1972–mart. 1975) la Centrul de Studii și Cercetări Istorice și Teorie Militară; colonel; șef al Direcției Organizatorice a Ministerului Apărării Naționale (mart. 1975–în 1979); adjunct al secretarului Consiliului Politic Superior al Armatei și șef al Direcției Organizatorice (mart. 1975–20 apr. 1983); general-maior (9 mai 1977); general-locotenent (30 dec. 1982); secretar al Consiliului Politic Superior al Armatei și adjunct al ministrului Apărării Naționale (20 apr. 1983–22 dec. 1989); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (din 24 dec. 1983); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 30 ian. 1985, reales la 19 dec. 1988); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); membru al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (în dec. 1988).

Lucrări: *Căpitanul de panduri Simion Mehedințeanu*, Editura Militară, 1966; *Maiorul Constantin Ene*, Editura Militară, 1967; *Asalt în redute: eroi ai războiului pentru independență* (colaborator), Editura Militară, 1969; *Din istoria contractului colectiv în România*, Editura Militară, 1970; *Drum de glorie: pagini din eroismul armatei române în războiul nostru pentru independență* (colaborator), Editura Scrisul Românesc, 1970; *Mișcarea muncitorească și legislația muncii în România: 1864–1944* (coordonator), Editura Științifică, 1972; *Activitatea Partidului Comunist român în armată: 1921–1944* (colaborator), Editura

Militară, 1974; *Cronica participării armatei române la Războiul pentru independență 1877–1878* (colaborator), Editura Militară, 1977; *Itinerare eroice: 1877–1878; jurnale de operații ale unor unități militare participante la războiul de independență* (colaborator), Editura Militară, 1977; *Războiul întregului popor pentru apărarea patriei la români: din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre*, Editura Militară, 1980; *Transilvania, străvechi pământ românesc*, Editura Militară, 1984; *200 de zile mai devreme: rolul României în scurtarea celui de-al doilea război mondial* (colaborator), Editura Științifică și Enciclopedică, 1984; *Armata română în revoluția din august 1944* (colaborator), Editura Militară, 1984; *România în anii primului război mondial: caracterul drept, eliberator al participării României la război* (coordonator), Editura Militară, 1987; *Istoria militară a poporului român* (coordonator), vol. I–VI, Editura Militară, 1987–1989; *1918 – triumful marelui ideal: făurirea statului unitar român* (coordonator), Editura Militară, 1988; *România în anii celui de-al doilea război mondial* (coordonator), Editura Militară, 1989; coordonator al publicației „File din istoria militară a poporului român: studii” (1973–1987); membru al colegiului de redacție al revistei „Lupta întregului popor: revista română de istorie militară” (1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Siret, jud. Suceava (1980–1985) și nr. 4 Moreni, jud. Dâmbovița (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1984).

CEAUȘESCU NICOLAE

(n. 26 ian. 1918, Scornicești, jud. Olt; d. 25 dec. 1989, Târgoviște)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948 și 27 mai 1952–22 dec. 1989); membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru

supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–28 dec. 1955); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–22 dec. 1989); prim-secretar al C.C. al P.M.R. (22 mart.-23 iul. 1965); secretar general al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); secretar general al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din Scornicești (patru clase).

Profesia de bază: pantofar.

Activitate și funcții: ucenic la diferite ateliere de încălțăminte din București (din 1929); arestat pentru „incitare la grevă și răspândire de afișe împotriva ordinii de stat” (1933); membru al U.T.C.dR. din 1933; activist

al U.T.C.dR. (din 1934); arestat ca „agitator comunist periculos” (1934); **membru de partid din 1936**; secretar al Comitetului regional Prahova al U.T.C.dR. (din 1936); arestat (31 ian. 1936) și condamnat de Tribunalul Militar Brașov la 2 ani închisoare, amendă și 1 an interdicție de a părăsi comuna Scornicești pentru infracțiuni contra liniștii publice, pedeapsă pe care a executat-o în penitenciarele Brașov și Dofțana (5 iun. 1936–1938); activist al organizației București a P.C.dR. (din 1938); membru (din 1938) și secretar al C.C. al U.T.C.dR.; condamnat în contumacie la 3 ani

închisoare de către Tribunalul Militar București (22 aug. 1939); arestat și închis în penitenciarele Jilava, Caransebeș (3 aug. 1940–3 aug. 1943) și Târgu Jiu (4 aug. 1943–23 aug. 1944); secretar al Comitetului de partid al Sectorului III Galben București (până în oct. 1945) și al Comitetului regional de partid Constanța (oct. 1945–13 mai 1948); secretar general la Ministerul Agriculturii (13 mai 1948–2 mart. 1949); adjunct al ministrului Agriculturii (2 mart. 1949–20 mart. 1950); chemat în cadrele active ale armatei cu gradul de general-maior (20 mart. 1950); șef al Direcției Superioare Politice a Armatei și adjunct al ministrului Forțelor Armate (20 mart. 1950–19 apr. 1954); general-locotenent (6 oct. 1952); membru al Prezidiului M.A.N. (2 iun.-4 oct. 1955); responsabil în cadrul Biroului Politic C.C. al P.M.R. de Secțiile Organelor Conducătoare de Partid, Administrativă și Transport-Telecomunicații ale C.C. al P.M.R., Direcția Superioară Politică a Armatei, Direcția Politică a M.A.I., Direcția Politică a C.F.R., Crucea Roșie și A.V.S.A.P. (7 oct. 1955–16 ian. 1956); responsabil în cadrul Biroului Politic al C.C. al P.M.R. de Secțiile Organelor de Partid, Agrară și Administrativă ale C.C. al P.M.R., de C.C. al U.T.M. și de Direcția Superioară Politică a Armatei (din 16 ian. 1956).

Președinte al R.S.R. (29 mart. 1974–22 dec. 1989), al Consiliului de Stat (9 dec. 1967–22 dec. 1989), al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (19 nov. 1968–1974), al Consiliului Apărării R.S.R. (28 mart. 1978–22 dec. 1989), al Biroului permanent al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (mai 1973–22 dec. 1989), al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (oct. 1977–22 dec. 1989), al Consiliului Național al F.U.S. (24 mai 1974–1980) și al Consiliului Național al F.D.U.S. (1980–22 dec. 1989); comandant (1967–28 mart. 1974) și comandant suprem (28 mart. 1974–22 dec. 1989) al Forțelor Armate ale R.S.R.

Președinte de onoare al Academiei de Științe Sociale și Politice (20 febr. 1970–22 dec. 1989).

Doctor Honoris Causa al Universităților din București (1973), Bogota (1973), Lima (sept. 1973), Beirut (1974), Bahia Blanca (1973), Nisa (1975), Quezon (1975) și Yucatan (1975).

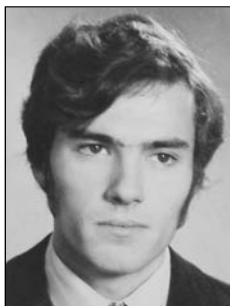
Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Olt (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: jud. Olt (1948–1952), nr. 1 Pitești, reg. Pitești (1952–1969) și 23 August, București (1969–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949), clasa I (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948), clasa I (1958); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949), clasa I (1966); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România” (1971); Ordinul „Victoria Socialismului” (1971, 1978, 1988); Titlul Suprem de „Erou al Republicii Socialiste România” (1978, 1981, 1988); Ordinul „Lenin” (1978).

CEAUȘESCU NICU

(n. 1 sept. 1951, București; d. 26 sept. 1996, Viena)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–18 dec. 1982); membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul nr. 24 din București (1966–1970); Facultatea de Fizică, Universitatea din București (1970–1975); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; doctorat în fizică.

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: pionier, șef de detașament (din 1960); membru al U.T.C. din 1966; locțiitor al secretarului organizației de bază U.T.C. pe clasă la liceu (din 1966); membru al biroului Asociației Studenților Comuniști pe an de facultate (1970–1971); **membru de partid din 1971**; vicepreședinte pentru probleme ideologice (1971–1972) și pentru probleme profesionale (1972–1973) al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Universitatea București; membru al Senatului Universității din București (1972–1975); vicepreședinte pentru probleme internaționale al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România (1973–1975); membru al Consiliului Național (27 febr. 1974–22 dec. 1989) și al Biroului executiv (29 aug. 1978–22 dec. 1989) ale Radioteleviziunii Române; președinte al Comisiei pentru problemele organizatorice și ale vieții interne de organizație a C.C. al U.T.C. (din 5 nov. 1975); membru (5 nov. 1975–23 dec. 1976) și secretar (din 23 dec. 1976) al Biroului C.C. al U.T.C.; fizician la Uzinele „Electronica” București (1975–1976); profesor la Liceul de matematică-fizică Măgurele (iun. 1976–febr. 1979); membru al Biroului executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Educației și Învățământului (din 1976); membru al Consiliului Politic al Ministerului de Interne (din 12 apr. 1978); vicepreședinte al Comisiei centrale pentru organizarea „Daciadei” (în 1979); vicepreședinte al Comisiei centrale pentru organizarea turismului de masă și a timpului liber (în 1979); asistent la Catedra de mecanică, fizică moleculară și polimeri de la Facultatea de Fizică a Universității din București (din febr. 1979); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S. (18 ian. 1980–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Biroului executiv al Consiliului Superior al Educației

și Învățămintului (din 9 mai 1980); secretar pentru probleme organizatorice (în 1980–până la 12 dec. 1983) și prim-secretar (12 dec. 1983–13 oct. 1987) al C.C. al U.T.C.; ministrul pentru Problemele Tineretului (15 dec. 1983–19 oct. 1987); președinte al Comitetului Consultativ al O.N.U. pentru Anul Internațional al Tineretului (în 1984); președinte al Asociației Tineretului și Studenților Români pentru Națiunile Unite (în 1984); membru al biroului Comitetului de partid al aparatului C.C. al U.T.C. (în 1984); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în aug. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (5 oct. 1987–22 dec. 1989).

Lucrări: *Contribuții la fizica și aplicațiile descărcărilor luminescente*, București, Editura Academiei R.S.R., 1982; *Tehnologii neconvenționale* (colaborator), Editura Scrisul Românesc, 1982; *Mică Enciclopedie de relații internaționale pentru tineret* (studiu introductiv), București, Editura Politică, 1984.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Râmnicu Sărat, jud. Buzău (1980–1989); secretar al M.A.N. (1 apr. 1980–28 mart. 1985).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a IV-a; „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1981).

CEAUȘESCU VALENTIN

(n. 17 febr. 1948, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară (1981).

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1971.**

Distincții: Ordinul „Meritul Științific” clasa a III-a (1981).

CEBUC MARIA (n. MOISE)

(n. 2 mart. 1936, com. Bărbătești, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională de Energie Electrică Sibiu (1950–1953); Școala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Brașov, secția tineret (1956–1957); liceul teoretic (1961); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1977–1982).

Profesia de bază: electrician aparataj electric.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă și membru al Comitetului U.T.M. la Școala Profesională de Energie Electrică Sibiu (1950–1953); electrician și secretar al organizației U.T.M. la Uzina Electrică Sibiu (1953–1956); membru al Comitetului orașenesc U.T.M. Sibiu (1953–1956); **membru de partid din 1956**; instructor teritorial (1957–1962), șef al Comisiei Propagandă (1962–1965) și instructor cu informarea-scrisori-evidență și cadre (1965–1969) al Comitetului regional U.T.M. Brașov; membru al biroului Comitetului regional U.T.M. Brașov (1959–1964); șef al Biroului documente secrete (1969–1974), tehnician cu probleme de scrisori-sesizări și documente secrete (1974–1976), șef de birou (1976–1977), secretar al biroului organizației de bază (în 1977) și membru al biroului Comitetului de partid (în 1977) la Întreprinderea de Autocamioane Brașov; deputat în Consiliul popular al municipiului Brașov (în 1977); membru al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Brașov (în 1977); membru al biroului Consiliului județean al femeilor Brașov (în 1977); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de

partid Brașov (apr. 1977–24 sept. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (24 sept. 1979–nov. 1983); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (nov. 1983–1989); președinte al Consiliului județean Brașov (în 1985–1989) și membru al Consiliului Național (din 1985) ale F.D.U.S.; membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

CEGUȘ DORINA (n. STROESCU)

(n. 4 dec. 1939, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer filator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** inginer la Uzinele Textile „Moldova” Botoșani și la Fabrica de Confecții București; director al Între-

prinderii „Tricotajul Roșu” București (nov. 1978–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Botoșani (1969–1975) și nr. 15 Cotroceni, București (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (13 dec. 1986–22 dec. 1989).

CERVENCOVICI ANDREI

(n. 7 aug. 1921, Nădlac, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al

P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984); membru (23 iul. 1965–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–8 oct. 1982) și vicepreședinte (23 nov. 1979–8 oct. 1982) al Colegiului Central de Partid.

Studii: șapte clase primare; curs de partid de trei luni (1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; liceul, curs fără frecvență; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul.**

1945; zidar pe diferite șantieri din București (1935–1942), la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie” București (1945–1948) și particular (în 1947); zidar (1948–1949) și dispecer (1949–iul. 1950) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; șef al Secției economice a Comitetului raional de partid Hunedoara (iul. 1950–1953); secretar al Comitetului de partid al Combinatului Siderurgic Hunedoara (1953–1954); secretar pentru probleme economice al Comitetului raional de partid Hunedoara (1954–1955); șef al Secției bunuri de larg consum (1955–1956), șef al Secției organizatorice (1956–8 ian. 1959) și secretar pentru probleme organizatorice (8 ian. 1959–13 apr. 1965) la Comitetul regional de partid Hunedoara; șef al Sectorului carne de partid și evidență statistică și adjunct al șefului Secției Organizații de Partid a C.C. al P.C.R. (13 apr. 1965–6 febr. 1968); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (6 febr. 1968–1970); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (1970–1971); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (1971–6 iun. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (în nov. 1976, reales la 27 mart. 1980); activist al C.C. al P.C.R. (6 iun.–27 nov. 1979); șef al Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (27 nov. 1979–13

nov. 1981); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Iordania (13 nov. 1981–30 oct. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sebeș, reg. Hunedoara (1965–1969), nr. 2 Satu Mare-Sud, jud. Satu Mare (1969–1975) și Lipova, jud. Arad (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966), clasa a II-a (1981); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971, 1974); „Meritul Agricol” clasa a II-a (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1981).

CETĂȚEANU IONEL-MIHAIL

(n. 5 apr. 1935, com. Ișalnița, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987).

Studii: Liceul Comercial din Craiova (1945–1949); Școala Medie Tehnică de Comerț Craiova (1949–1953); Facultatea de Finanțe-Credit, Academia de Studii Economice București (1953–1957); doctorat în științe economice la Academia de Studii Economice București (1972).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1948; membru al organizației U.T.M. pe clasă la școala medie tehnică (1951–1953); secretar U.T.M. pe an de studiu și membru al Comitetului U.T.M. pe facultate; **membru de partid din 1962**; economist (1957–1962) și

șef al Oficiului prețuri și tarife (1962–1965) la Sfatul popular regional Craiova; șef al Secțiunii financiare (1965–febr. 1968), la Consiliul popular regional Oltenia; secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (1965–febr. 1968); membru al Comisiei de revizie a Comitetului regional de partid Oltenia; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (febr. 1968–15 oct. 1979); membru al Consiliului Național al Radio-televiziunii Române (din 27 febr. 1974); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (15 oct. 1979–14 iun. 1982); consilier al președintelui R.S.R. (14 iun. 1982–17 sept. 1986); secretar al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 7 dec. 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Irak (30 oct. 1986–1989); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului (în 1988).

CETERCHI IOAN

(n. 16 dec. 1926, com. Ferneziu, jud. Maramureș; d. 5 apr. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1945–1949); doctorat în U.R.S.S. (1949–1953); doctor docent.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**; preparator (1948–1949), conferențiar (1955–1961), profesor (1961–1967) și decan la Facultatea de Drept a Universității din Cluj; conferențiar (1953–1955), profesor și șef de

catedră (1967–în 1984) la Facultatea de Drept a Universității din București; șef al Secției știință și cultură a Comitetului regional de partid Cluj (1955–1957); președinte al Consiliului Legislativ (31 dec. 1971–3 apr. 1980); membru al Comitetului executiv al Asociației pentru Națiunile Unite din România (în 1973); președinte al Comisiei Electorale Centrale (din 9 ian. 1975); membru al Consiliului de Stat (22 mart. 1975–28 mart. 1980); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); membru al Comisiei Centrale pentru Denumiri (din 25 febr. 1978); președinte al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 17 iul. 1978); ministrul Justiției (1 apr. 1980–26 ian. 1982); membru al Consiliului Central al Asociației Juriștilor (în 1982); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Suedia (12 iul. 1984–30 ian. 1990) și Norvegia (26 oct. 1984–1990); președinte al Asociației de prietenie româno-indiană (din 1987).

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (1974–22 dec. 1989); membru al Comitetului executiv al Asociației Internaționale de Științe Politice; membru al Societății de Legislație Comparată.

Lucrări: *Introducere în studiul dreptului* (colaborator), București, Editura Științifică, 1962; *Republica Socialistă Română: stat socialist*, București, Editura Politică, 1962; *Statul și dreptul: două decenii de dezvoltare*, București, Editura Științifică, 1967; *Națiunea și contemporaneitatea* (colaborator), București, Editura Științifică, 1971; *30 decembrie 1947: premise și semnificații* (colaborator), București, „Casa Scânteii”, 1972; *Rolul și funcțiile dreptului în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate* (coordonator), București, Editura Academiei R.S.R., 1974; *Legislația și perfecționarea relațiilor sociale* (colaborator), București, Editura Academiei R.S.R., 1976; *Independența României* (colaborator), Bucu-

rești, Editura Academiei R.S.R., 1977; *Sistemul politic al R.S.R.: studii* (coordonator), București, Editura Politică, 1979; *Drepturile omului în lumea contemporană și cooperarea internațională* (colaborator), București, Editura Politică, 1980; *Funcțiile statului socialist român: dinamică și perspective* (colaborator), București, Editura Academiei R.S.R., 1980; *Istoria dreptului românesc* (coordonator), București, Editura Academiei R.S.R., 1980; *Probleme fundamentale ale statului și dreptului socialist român* (colaborator), București, Editura Didactică și Pedagogică, 1982; *Teoria generală a statului* (colaborator), București, Editura Universității din București, Facultatea de Drept, 1983; *Introducere în teoria generală a dreptului* (colaborator), București, Editura All, 1993.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: București (4 febr. 1973–mart. 1975), Dorohoi, jud. Botoșani (1975–1980) și Săbăoani, jud. Neamț (1980–1985); membru al Comisiei constituționale a M.A.N. (din 21 aug. 1965).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971); Ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a (1981); Premiul „Simion Bărnuțiu” al Academiei R.S.R.

CHELARU CRISTEA

(n. 6 apr. 1933, Mărășești, jud. Vrancea; d. 2002, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic din Botoșani (1944–1948); Curs de trei luni de instructor de aeromodele (1951); Școala de partid de un an (1960–1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1964–1967); Facultatea de Istorie.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la Întreprinderea Metalurgică Câmpulung Muscel și la Fabrica de Produse Chimice

Mărășești (1949–1951); instructor al Comisiei regionale de aviație Putna (1951–1952) și al Comisiei regionale de aviație sportivă Iași (1952–1953); sublocotenent la Direcția regională M.A.I. Iași (1953–1956); **membru de partid din 1955**; secretar de redacție (1956–1960) și redactor-șef (1961–1963) la ziarul „Milcovul” din Focșani; membru supleant al biroului Comitetului orașenesc de partid Focșani (1961–1963); redactor responsabil la ziarul Fabricii de Antibiotice Iași (1963–1964); instructor al Secției propagandă a Comitetului regional de partid Iași (1967–febr. 1968); șef al Comisiei de presă și edituri (febr. 1968–1970) și șef al Secției propagandă și agitație (1970–1971) la Comitetul județean de partid Iași; membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Iași (1970–1 iul. 1974); director al Studioului de Radio și Televiziune Iași (1971–1 iul. 1974); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Iași (din 1 iul. 1974); membru (11 sept. 1978–15 oct. 1979) și vicepreședinte (15 oct. 1979–19 iun. 1981) al Consiliului Culturii și Educației Socialiste; director al Studioului de Radio și Televiziune Iași (1981–în 1984); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

CHELBA TRAIAN

(n. 27 sept. 1949, com. Putna, jud. Suceava)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: miner și secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea Minieră Petrita (în 1989).

CHIOVEANU STELA (n. BĂLAN)

(n. 13 mai 1950, com. Breaza, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională de Poligrafie București (1965–1968); Școala Interjudețeană de Partid de la Galați (1972–1973); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; Cursul postuniversitar de sociologie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1985).

Profesia de bază: culegător tipograf.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**; culegător tipograf (1968–1972) și secretar al organizației U.T.C. (1970–1972) la Secția Poligrafică Buzău; membru al Comitetului municipal U.T.C. și al Comitetului județean U.T.C. Buzău (1970–1972); instructor al Comitetului județean de partid Buzău (1973–1974); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Buzău (1974–oct. 1984); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1974–în 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid Buzău (în 1979); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 1980); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Buzău (oct. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Balta Albă, jud. Buzău (1980–1985); membru al Grupului Parlamentar Român pentru Securitate și Cooperare în Europa și al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

CHIRIAC MARIA (n. MELNICIUC)

(n. 7 aug. 1941, com. Corlăteni, jud. Botoșani)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală din Corlăteni (1955); liceul teoretic, curs seral (1965); Școala de partid de un an; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1982).

Profesia de bază: confecționar textile.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1960;

ucenic la un atelier particular de croitorie (1955–1956); croitor la Cooperativa de croitorie „Sporul” Dorohoi (1956–1958); **membru de partid din 1962**; confecționar (1960–1965), tehnician (1965–mart. 1977) și tehnician cu o jumătate de normă (mart. 1977–4 aug. 1979) la Fabrica de Confecții Iași; secretar al organizației U.T.M. (1960–1963), locțiitor al secretarului (1965–1972) și secretar (1972–mart. 1977) al Comitetului de partid din Fabrica de Confecții Iași; membru al Comitetului județean de partid Iași (din 1974); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de partid Iași (mart. 1977–4 aug. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (4 aug. 1979–22 dec. 1989); președinte al Consiliului județean Iași al F.D.U.S. și membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (1985–1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1986).

CHIRICĂ ELVIRA

(n. 4 oct. 1933, Botoșani)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala tehnică de maiștri; Cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; maestru principal, șef al Compartimentului producție la Întreprinderea de Confecții Botoșani (din mart. 1974); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Botoșani (1977–în 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Trușești, jud. Botoșani (1975–1980).

CHIRIȚĂ ELENA

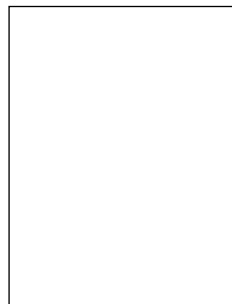
(n. 28 iul. 1945, com. Ciocănești, jud. Călărași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de confecții Călărași (1959–1963); liceul (1972); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**;

croitoreasă (din 1963), ajutor de maestru (în 1972) și secretar al biroului organizației de bază pe schimb (în 1972) la Fabrica de Confecții Călărași; deputat în Consiliul popular al județului Călărași (în 1972); membru al Comitetului municipal de partid Călărași (în 1972); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului județean Călărași al F.D.U.S. (mai 1986–1989).

CHIRU GICA (n. MIHAI)

(n. 18 sept. 1949, com. Văcărești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională Textilă din Lugoj (1965); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1973–1977); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1989).

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din ian. 1968;** țesătoare (1965–1972), secretar al organizației U.T.C. din secție și locțiitor al secretarului Comitetului U.T.C. (1967–1972) la Întreprinderea „Bucegi” din Pucioasa, jud. Dâmbovița; secretar al Comitetului orașenesc U.T.C. Pucioasa (1972–1977); membru al biroului Comitetului județean U.T.C. Dâmbovița (din ian. 1969); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1969); instructor pentru probleme statutare (1977–1979) și instructor teritorial (până la 24 sept. 1979) al Comitetului municipal de partid Târgoviște; președinte al Comitetului municipal al femeilor Târgoviște (din 1978); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (24 sept. 1979–iun. 1986); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); instructor teritorial al Secției Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (iun. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Nucet, jud. Dâmbovița (1985–1989); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

CHIȘINEVSCHI IOSIF (ROITMAN IOSIF)

(n. 26 dec. 1905, Bălți, Republica Moldova; d. 1962, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–25 iun. 1960); membru al Biroului

Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–3 iul. 1957); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (13 oct. 1948–19 apr. 1954 și 3 oct. 1955–3 iul. 1957); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: liceul (neterminat); Școala Leninistă a Cominternului de la Moscova (1930–1933).

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. din 1923; **membru de partid din 1928;** condamnat la 2 ani și 6 luni închisoare corecțională și închis la Doftana (1928–1930); **membru al C.C. al P.C.dR.** (1931, reales în 1938 și 1940); membru al Comitetului județean București al P.C.dR. (din 1932); președinte al Comitetului regional Iași al P.C.dR. (din 1933); președinte al organizației București a P.C.dR. și activist al Secției Agitație și Propagandă a C.C. al P.C.dR. (1934–1938); membru al Consiliului General al Sindicatelor Unite (din 1934); **membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR.** (1936–iun. 1941); șef al Secției Educație Politică a C.C. al P.C.dR. (1938); președinte al organizației București a P.C.dR. (până în apr. 1941); condamnat la 25 de ani muncă silnică și închis la Caransebeș (iun. 1941–23 aug. 1944); secretar general al Frontului Național Democrat; membru al Comitetului de redacție al ziarului „Scânteia” (în ian. 1947); reprezentant al P.C.R. la Congresul de constituire a Cominformului (Polonia, sept. 1947); membru al Sindicatului Ziariștilor Profesioniști (în apr. 1948); responsabil în cadrul Biroului Politic al C.C. al P.M.R. de Secția Politică Externă a C.C. al P.M.R. (din 14 mai 1948); membru al Consiliului general de conducere al A.R.L.U.S. (din 1 nov. 1949); secretar pentru propagandă și cultură al C.C. al P.M.R. (13 oct. 1948–19 apr. 1954 și 3 oct. 1955–3 iul. 1957); responsabil

în cadrul Biroului Politic de Secțiile Propagandă, Externă, Cadre Exterioare și Administrativ-Politică ale C.C. al P.M.R. și de Direcțiile Superioare Politice ale Armatei și M.A.I. (din 29 mai 1952); vicepreședinte, responsabil cu problemele culturii și științei (17 mart. 1950–20 aug. 1954) și prim-vicepreședinte (20 aug. 1954–3 oct. 1955) al Consiliului de Miniștri; responsabil în cadrul Biroului Politic de Secțiile Propagandă și Agitație, Știință și Cultură, Cadre, Relații Externe, Cadre din Exterior, Plan-Finanțe-Comerț și Munca de partid în rândul femeilor ale C.C. al P.M.R., de Procuratura Generală și Tribunalul Suprem ale R.P.R. (7 oct. 1955–16 ian. 1956); responsabil în cadrul Biroului Politic de Secțiile Cadre, Cadre din Exterior, Munca de partid în rândul femeilor, Plan-Finanțe-Comerț și Gospodărie de Partid ale C.C. al P.M.R. (din 16 ian. 1956); director general al Direcției Generale Industriale din Ministerul Învățământului și Culturii (din 11 iul. 1957); director al Combinatului Poligrafic „Casa Scânteii” (1957–1962).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. „Casa Scânteii”, reg. București (1948–1957) și Iași-Nord, reg. Iași (1957–1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948); „Ordinul Muncii” clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1949); „Meritul Cultural” clasa I; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1955).

CHIȘINEVSKI LIUBA (KIȘINEVSKAIA LIUBE)

(n. 5 nov. 1911, Tighina, Republica Moldova; d. 1981, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948); membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (27 mai 1952–19 apr. 1954); vicepreședinte al Comisiei Controlului de Partid (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Profesia de bază:
legătore de cărți.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1930; condamnată la 9 ani și 9 luni închisoare corecțională și 10 ani interdicție corecțională de Consiliul de Război al Corpului 1 Armată Craiova (7 iul. 1936); membru al Prezidiului M.A.N. (13 apr.

1948–4 oct. 1955); vicepreședinte al Confederației Generale a Muncii (în ian. 1949); instructor al Consiliului General al A.R.L.U.S. (în 1964); activist al Consiliului sindical al Sectorului 2 București (în 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Constanța Sud, reg. Constanța (1952–1957).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1949).

CHIVU STOICA

(n. 7 aug. 1908, com. Smeeni, jud. Buzău; d. 17 febr. 1975, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–17 febr. 1975); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948 și 27 mai 1952–23 iul. 1965); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (din 17 mart. 1961 și 8 dec. 1967–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); președinte al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974); președinte al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–17 febr. 1975); membru

supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–17 febr. 1975).

Studii: liceul (patru clase).

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1931;** membru al Blocului Muncitoresc Țărănesc (din 1931); membru al Sindicatului C.F.R.

(din 1927); cazangiu la Atelierele C.F.R. „Grivița” București (până în febr. 1933); arestat (febr. 1933), condamnat de Tribunalul Craiova la 12 ani închisoare pentru organizarea grevei de la Grivița (12 nov. 1934) și închis la penitenciarele Aiud, Doftana (din 15 mai 1937), Târgu-Ocna, Văcărești (din oct. 1938) și Caransebeș; în 1940 pedeapsa i-a fost redusă la 9 ani muncă silnică, apoi Consiliul de Război al Corpului 1 Armată l-a grațiat, dar a fost internat în lagărul de la Târgu-Jiu (1 iul. 1943–23 aug. 1944); vicepreședinte al Confederației Generale a Muncii (1945–30 nov. 1946); membru al Consiliului Frontului Național Democrat (din 1945); director general al Direcției Generale a C.F.R. (30 nov. 1946–13 apr. 1948); ministrul Industriei (13 apr. 1948–23 nov. 1949); ministrul Metalurgiei și Industriei Chimice (23 nov. 1949–1 mart. 1951); ministrul Industriei Metalurgice și Industriei Chimice (1 mart. 1951–11 iun. 1952); ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini (17 oct. 1953–3 oct. 1955); vicepreședinte, responsabil cu problemele industriei (17 mart. 1950–20 aug. 1954), prim-vicepreședinte (20 aug. 1954–4 oct. 1955) și președinte (4 oct. 1955–21 mart. 1961) al Consiliului de Miniștri; președinte al Consiliului de Stat (29 mart. 1965–9 dec. 1967); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (7 apr. 1969–4 mai 1970).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bacău (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: jud. Bacău (1948–1952), Iași-Sud, reg. Iași (1952–1957), 23 August, reg. București (1957–1961) și nr. 1 Ploiești, reg. Ploiești (1961–17 febr. 1975);

membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Mare Ofițer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948, 1958); „Ordinul Muncii” clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1958); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România” (1973).

CHIVULESCU GHEORGHE

(n. 17 febr. 1928, com. Drajna, jud. Prahova) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).**

Studii: Liceul Teoretic din Ploiești (1941–1949); Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1949–1953); doctorat în drept; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. pe facultate; judecător la Judecătoria Lehliu și Răcari

(1953–1955); președinte al Judecătoriei Oltenița (1955–1958); **membru de partid din 1962;** judecător la Tribunalul Județean Ilfov (1958–1963); consultant juridic principal, președinte al Consiliului Sindical și membru al biroului organizației de bază la Ministerul Justiției (1963–4 apr. 1968); instructor al Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R. (4 apr. 1968–26 ian. 1982); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comitetului executiv al Asociației Juriștilor din România (în 1981); ministrul Justiției (26 ian. 1982–5 oct. 1987); președinte al Comisiei Electorale

Centrale (30 ian. 1985–22 dec. 1989); judecător la Tribunalul Suprem al R.S.R. (19 oct. 1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Livada, jud. Satu Mare (1985–1989).

CHIVULESCU VASILE

(n. 20 febr. 1929, com. Brănești, jud. Dâmbovița; d. 1998, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala primară (1941); Liceul „Enăchiță Văcărescu” din Târgoviște (1941–1949); Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic Brașov (1949–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1960–1963); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”;

doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M.; membru al organizației U.T.M. pe an de studiu și al Comitetului U.T.M. pe facultate; instructor nesalariat al Comitetului orașenesc U.T.M. Brașov; inginer de exploatare (1954–oct. 1956) și secretar al organizației U.T.M. (1955–oct. 1956) la Ocolul Silvic Câmpina; membru al Comitetului raional U.T.M. Câmpina (1955–oct. 1956); inginer principal la Serviciul protecția și paza pădurilor din Direcția Silvică Ploiești (oct. 1956–1958); **membru de partid din nov. 1957**; instructor al Secției agrare a Comitetului regional de partid Ploiești (1958–ian. 1960); instructor (ian. 1960–sept. 1965), adjunct al șefului (sept. 1965–1966) și șef (1966–febr. 1968) al Secției economice a Comitetului regional de partid Ploiești; membru al Comitetului regional de partid Ploiești (1964–febr. 1968); șef al Sectorului coordonare și sinteză al Comisiei economice a Comitetului

județean de partid Prahova (febr. 1968–iul. 1969); deputat în Consiliul popular al județului Prahova (în 1969); președinte al Comisiei pentru problemele industriei locale și ale cooperăției meșteșugărești a Consiliului popular al județului Prahova (în 1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (iul. 1969–15 oct. 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (din iul. 1969); membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 3 mart. 1978); adjunct al ministrului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (15 oct. 1979–1 sept. 1981); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Nigeria (16 mart. 1982–în 1984), Togo (din 17 iun. 1982), Benin (din 17 iun. 1982) și Ghana (din 29 iul. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

CIBU CONSTANTIN (SEVER)

(n. 21 mai 1943, Alba Iulia)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electromecanică; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969**; director al Întreprinderii „Progresul” Brăila (sept. 1988–1989).

CILIBIU GHEORGHE

(n. 29 mart. 1929, com. Trușești, jud. Botoșani)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Istorie; Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov”.

Profesia de bază: lăcătuș ajutor.

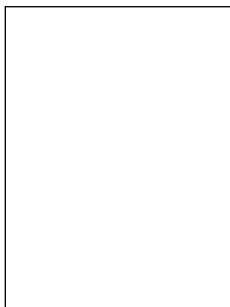
Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Bârlad (în 1965); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului regional de partid Iași (în 1966); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid

Iași; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (13 iun. 1979–24 mai 1982); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); director al Direcției județene pentru probleme de muncă și ocrotire socială Iași (14 iun. 1982–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Negrești, jud. Vaslui (1980–1985); membru al Comisiei pentru apărare a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

CINCĂ ELVIRA

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Activitate și funcții: șef al Sectorului învățământ universitar și pedagogic (până la 7 nov. 1966); șef al grupului de instructori pentru îndrumarea activității organizației pionierilor din cadrul Secției de Învățământ a C.C. al P.C.R. (din 19 dec. 1966).

CIOARĂ GHEORGHE (GEORGE)

(n. 23 febr. 1924, București; d. 1993, București) **Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 nov. 1984); membru al**

Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul la București (1935–1941); Liceul Militar din Craiova (1941–1943);

Facultatea de Construcții din Cernăuți (oct. 1943–oct. 1944), continuată la Institutul Politehnic București (oct. 1944–oct. 1946) și la Institutul Politehnic Leningrad, Secția Construcții Hidrotehnice (oct. 1946–1950).

Profesia de bază: inginer construcții hidrotehnice.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din mart. 1945; **membru de partid din nov. 1945;** secretar al organizației U.T.C. din Institutul Politehnic București (ian.-oct. 1946); organizator de partid și președinte al Comitetului U.T.C. al studenților români din Leningrad (până în 1949); referent tehnic și secretar al organizației de bază de partid la Institutul de Studii și Proiectări Energetice (1950–apr. 1952); membru al Comitetului orășenesc de partid București (din ian. 1951); secretar al Societății Studenților Ingineri; director-adjunct și director al Direcției Speciale a Consiliului de Miniștri (apr. 1952–sept. 1953); conferențiar la Facultatea de Energetică a Institutului Politehnic București (din 1952); adjunct al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice (sept. 1953–18 mai 1954); ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice (18 mai 1954–19 febr. 1957); locțiitor al reprezentantului R.P.R. la C.A.E.R. (6 febr. 1957–21 aug. 1965); secretar al Comisiei guvernamentale de colaborare economică și tehnico-științifică (din 1 aug. 1961); ministrul Comerțului Exterior (21 aug. 1965–29 apr. 1969); membru al Consiliului Economic (din 15 ian. 1968); prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, cu rang de ministru secretar de

stat (29 apr. 1969–17 sept. 1970); președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (17 sept. 1970–29 mart. 1971); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); președinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (29 mart. 1971–24 apr. 1972); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București, primar general al Capitalei (24 apr. 1972–19 iun. 1976); viceprim-ministru al Guvernului (19 iun. 1976–1 febr. 1979); ministrul Construcțiilor Industriale (7 mart. 1978–1 febr. 1979); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (până la 20 mart. 1979); ministrul Energiei Electrice (1 febr. 1979–26 mart. 1981); ministru secretar de stat la Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie (26 mart. 1981–19 mai 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Bulgaria (12 sept. 1983–4 aug. 1984); președinte al Asociației de prietenie româno-egipteană (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: București (4 febr. 1973–1980) și Târgu Cărbunești, jud. Gorj (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August” clasa I (1974); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1981).

CIOARĂ ION

(n. 30 ian. 1933, com. Mihail Kogălniceanu, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic Brașov (1953–1958); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Curs postuniversitar, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1966–1967).

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** șef de sector, inginer cu exploatarea și inginer-șef la Ocolul Silvic Focșani (1958–1960); secretar pentru probleme economice al Comitetului raional U.T.M. Focșani (1960–1961); director al Întreprinderii Forestiere Focșani (1961–1965); membru al Comisiei de revizie a Comitetului raional de partid Focșani (1961–1965); secretar pentru probleme economice al Comitetului raional P.C.R. Focșani (1965–1966); instructor de specialitate și șef de sector la Comisia economică a Comitetului regional de partid Galați (1967–febr. 1968); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Vrancea (febr. 1968–1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (1973–21 mai 1982); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); instructor al Secției pentru Problemele Muncii din Agricultură a C.C. al P.C.R. (21 mai–16 sept. 1982); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (în 1982); prim-vicepreședinte al Comitetului de conducere și președinte al Biroului executiv ale Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); ministrul Silviculturii (16 sept. 1982–18 ian. 1986); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (8 mart. 1986–22 dec. 1989).

CIOBANU LINA (n. GHERGHE)

(n. 22 mart. 1929, com. Potcoava, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart.-24 sept. 1984).

Studii: șapte clase primare (1936–1943); Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul raional de partid „Grivița Roșie” București (dec. 1951–mart. 1952); Curs de perfecționare, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1957–1960);

Facultatea de Economie Generală, Institutul de Studii Economice București (1965).

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții: membru de sindicat (din 1946); membru al Tineretului Progresist (din 1946); **membru de partid din nov. 1947;** muncitoare la Imprimeria „Pretex” București (1946–ian. 1949); țesătoare și membru al biroului organizației de bază la Fabrica de Textile „Partizanul” București (ian. 1949–dec. 1951); asistent la Cursul de partid de trei luni al Comitetului raional de partid „Grivița Roșie” București (mart. 1952–1953) și la Catedra de Geografie a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1953–iun. 1954); instructor și șef al Sectorului munca de partid în rândul femeilor al Comitetului orașenesc de partid București (iun. 1954–1957); membru al Comitetului orașenesc de partid București (1955–1957); instructor al Comitetului municipal de partid București (1960–1961); prim-secretar al Comitetul raional de partid „1 Mai” București (1961–febr. 1968); membru al Comitetului

orașenesc de partid București (1962–1974); prim-secretar al Comitetului de partid al sectorului și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 2 București (febr. 1968–mai 1974); membru (29 mai 1971–27 febr. 1974) și vicepreședinte (27 febr. 1974–22 dec. 1989) al Comisiei Naționale de Demografie; președinte al Comitetului Național al Femeilor (mai 1974–1977); ministrul Industriei Ușoare (29 sept. 1975–30 ian. 1984); membru al biroului Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); președinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (24 sept. 1984–5 febr. 1987); ministrul Industriei Ușoare (5 febr.-14 sept. 1987); viceprim-ministru al Guvernului (14 sept. 1987–22 dec. 1989); președinte al Consiliului Sanitar Superior (în oct. 1987); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului și a localităților, perfecționarea organizării și conducerii agriculturii (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 1 Mai, reg. București (1965–1975), Focșani, jud. Vrancea (1975–1980), Dorohoi, jud. Botoșani (1980–1985) și nr. 7 Pașcani, jud. Iași (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961), clasa a II-a (1974), clasa I (1979); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1965), clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

CIOBĂNETE VERONICA (n. PAVELESCU)

(n. 9 aug. 1936, com. Beceni, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Buzău (1953); Facultatea de Medicină Generală, Institutul de

Medicină și Farmacie Iași (1953–1959); Universitatea Politică și de Conducere (1976).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. din liceu și din facultate; medic la Circumscripția medicală comunală Beceni (1959–1962); **membru de partid din 1964**; medic pediatru la

Spitalul Beceni (1962–1966); membru al Sfatului popular comunal Beceni (1962–1965); membru al Comisiei de sănătate a Sfatului popular comunal Beceni (1962–1969); membru al Consiliului popular comunal Beceni (1965–1966); stagiu de pregătire la Spitalul din Ploiești (1966–1967); medic specialist pediatru (1967–1979) și secretar al organizației de partid pe secție (1969–1975) la Spitalul Județean Constanța; adjunct al secretarului Comitetului de partid din unitățile sanitare din județul Constanța (1975–1979); vicepreședinte al Consiliului municipal al F.U.S. Constanța (1975–1980); director al Direcției Sanitare Județene Constanța (1979–23 febr. 1985); vicepreședinte al Comitetului județean de Cruce Roșie Constanța (din 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid și al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (din 1979); membru (1979–1985) și secretar (din 1985) al Consiliului Sanitar Superior; ministru secretar de stat la Ministerul Sănătății (23 febr.-21 sept. 1985); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985); adjunct al ministrului Sănătății (21 sept. 1985–22 dec. 1989); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); președinte al Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie (ian. 1986–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Adamclisi, jud. Constanța (1985–1989); vice-

președinte al Comisiei pentru probleme de sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985); membru al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

CIOBOIU ADRIAN

(n. 5 mart. 1938, Drobeta Turnu Severin)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1956;

prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (până la 20 ian. 1983); instructor al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–11 dec. 1987); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Brașov (din 11 dec. 1987); membru al biroului Comitetului județean de partid Brașov (din 11 dec. 1987).

CIOCAN ANETA (n. ȘERBAN)

(n. 12 oct. 1936, Râmnicu Sărat, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală din Râmnicu Sărat (1942–1949); Liceul Teoretic din Râmnicu Sărat (1949–1953); Facultatea de Medicină Generală, Institutul de Medicină și Farmacie București (1953–1959); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1950; **membru de partid din iul. 1961**; medic la Circa sanitară Cilieni, jud. Olt (1959–1961) și la Spitalul TBC Corabia (1961–1971); secretar al organizației de partid din Spitalul TBC Corabia (din 1964); medic specialist la Spitalul TBC Slatina (1971–nov. 1974); director al Direcției Sanitare Județene Olt (nov. 1974–febr. 1985); membru (28 oct. 1975–mart. 1985) și vicepreședinte (din mart. 1985) al Consiliului Sanitar Superior; membru al biroului Comitetului județean de partid Olt (în 1974); membru al Consiliului de conducere al Ministerului Sănătății (din 1975); membru al Consiliului Național de Cruce Roșie (din 1975); medic primar din apr. 1978; vicepreședinte al Comisiei Naționale de Demografie (în 1985); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din unitățile sanitare (febr. 1985–1989); secretar al Consiliului Național al Femeilor (din mart. 1985); membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. (din apr. 1986); membru (în 1987) și vicepreședinte (în dec. 1988) al biroului Comitetului executiv al Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 28 Colentina, București (1985–1989); membru al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CIOCAN ELENA

(n. 24 ian. 1956, com. Vlădaia, jud. Mehedinți) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Mașini și Instalații Miniere, Institutul de Mine Petroșani (1976–1981); Curs U.T.C. de trei luni, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (apr.-iun. 1982); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1977; secretar al biroului organizației U.T.C. din liceu (din 1973); vicepreședinte și șef al unei comisii a Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din facultate; membru al biroului Comitetului județean U.T.C. Hunedoara (din 1978); inginer mecanic la Întreprinderea de Utilaj Minier Petroșani (1981–apr. 1982); membru (din 1978), instructor al Comisiei organizatorice (nov. 1982–febr. 1983) și secretar (febr. 1983–dec. 1983) al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România; secretar al C.C. al U.T.C., președinte al Consiliului Elevilor (dec. 1983–mai 1985); secretar pentru probleme internaționale al C.C. al U.T.C. (mai 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Băilești, jud. Dolj (1985–1989); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CIOCAN MARIA (n. NĂSAUDEAN)

(n. 15 mart. 1925, sat Șieu-Sfântu, com. Șintereag, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala generală (1932–1939); curs de partid de o lună (febr. 1948); Școala de cadre a C.C. al U.F.D.R. (mart. 1948–1949); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1950–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără

frecvență (1956–1959); Facultatea de Filozofie, curs fără frecvență.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: a lucrat la Restaurantul „Brandt” din Bistrița (aug. 1943–1944); **membru de partid din 1947**; responsabil cu propaganda al unei celule de partid (1947–1948); activist al Comitetului județean U.F.D.R. Someș (mart. 1948–1949); redactor (1949–1950), redactor responsabil (1951–1957) și redactor-șef (10 iul. 1957–1974) la revista „Săteanca”; membru supleant al Consiliului Federației Democratice Internaționale a Femeilor (din iul. 1963); redactor-șef adjunct la revista „Femeia” (1974–aug. 1979); membru (27 febr. 1974–29 aug. 1978) și vicepreședinte (din 29 aug. 1978) al Consiliului Național și membru al Biroului executiv (din 29 aug. 1978) ale Radioteleviziunii Române; membru (1974–1978) și secretar (1978–1986) al Biroului executiv al Consiliului Național al Femeilor; vicepreședinte al Biroului executiv al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 3 mart. 1978); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului municipal de partid București (aug. 1979–11 apr. 1983); vicepreședinte (29 mart. 1980–1 apr. 1985) și membru (din 1 apr. 1985) al Consiliului de Stat; membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (11 apr. 1983–1987); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 13 aug. 1983); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Crucii Roșii (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Rodna, reg. Cluj (1952–1957), Sărmaș, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1961–1965), Turț, reg. Maramureș (1965–1969), nr. 18 Tudor

Vladimirescu, București (1980–1985) și nr. 9 Jimbolia, jud. Timiș (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964), clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

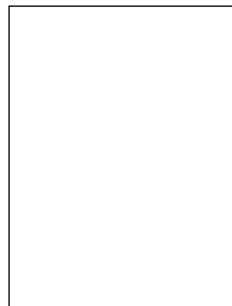
CIOCĂNEA TRAIAN

(n. 30 mai 1936, com. Bârghiș, jud. Sibiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala generală;
Cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: țărăn cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; președinte al C.A.P. Ighișu Vechi, com. Bârghiș (1968–1989).

CIOLĂNESCU GHEORGHE

(n. 19 mart. 1933, sat Valea Voievozilor, com. Răzvad, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Agromonomie; Curs de specializare de cinci luni în Cehoslovacia.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; secretar de stat și șef al Departamentului Agriculturii de Stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (20 dec. 1977–3 sept. 1981); adjunct al ministrului Agriculturii și Industriei Alimentare, șef al Departamentului Agriculturii de Stat (3 sept. 1981–17 nov. 1983); director tehnic al Centrului de Producere și

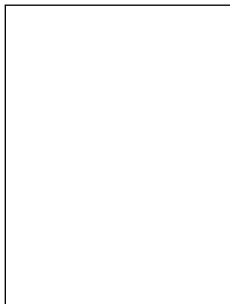

Industrializare a Sfeclei de Zahăr (din mart. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Țândărei, jud. Ialomița (1975–1980).

CIORBĂ GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

CIORBĂ IOAN

(n. 25 iul. 1934, com. Geaca, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara (1958); Universitatea Politică și de Conducere (1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1964–1967).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1955; maistru și șef al unității din Huedin a Întreprinderii Comunale Cluj (1958); preparator principal la Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic Timișoara (1958–1959); maistru de schimb, inginer principal energetic și inginer energetic șef la Întreprinderea „Carbochim“ Cluj (1959–1961); instructor al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Cluj

(1961–1964); secretar al Comitetului orășenesc de partid Cluj (1964–febr. 1968); instructor al Comisiei economice a Comitetului județean de partid Cluj (febr. 1968–1969); director la Întreprinderea „Electrocentrale“ Cluj (1969–nov. 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (nov. 1974–6 nov. 1984) și Harghita (6 nov. 1984–febr. 1986); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980, reales la 24 sept. 1985); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1983); inginer proiectant principal II la Întreprinderea „Electrocentrale“ Cluj (mart. 1986–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Cristuru Secuiesc, jud. Harghita (1985–1989); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a.

CIORDAȘ NISTOR

(n. 9 aug. 1934, sat Sfârnaș, com. Ciuhoi, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: șapte clase elementare; trei clase profesionale; Școala tehnică de maiștri, curs fără frecvență; Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; doctorat în științe economice la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** strungar la U.C.R.U.M. Dr. Petru Groza; vicepreședinte al Comitetului executiv

al Consiliului popular al județului Bihor (1976–10 oct. 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Dr. Petru Groza, reg. Crișana (1961–1965).

Distincții: „Medalia Muncii“.

CIORUGĂ AUREL

(n. 4 sept. 1932, com. Voiteg, jud. Timiș; d. 1987, Arad)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–1987).

Studii: Școala Generală din com. Voiteg (1939–1946); Școala Profesională Metalurgică din Reșița (1946–1949, întreruptă); Școala Medie Tehnică de Statistică din Timișoara (sept. 1949–1953); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iași (1956–iul. 1960).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate profesională: membru al U.T.M. din 1952; **membru de partid din 1962**; inginer stagiar, inginer mecanic, adjunct al șefului Secției finisaj (1960–iul. 1964), șef al Secției montaj-sudură (iul. 1964–mai 1968), inginer-șef cu producția (mai 1968–nov 1972), director cu producția (nov 1972–apr. 1973), director-adjunct tehnic și de fabricație (apr. 1973–1978), director tehnic (1978–1981), director (1981–1982), director general (1982–în 1985) și membru al Comitetului de partid (din 1968) la Întreprinderea de Vagoane Arad; membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982–1984); deputat în Consiliul popular al județului Arad (în 1984); membru al biroului Comitetului municipal de partid Arad (în 1984); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în aug. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Chișineu-Criș, jud. Arad (26 sept. 1982–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CIUCU GEORGE

(n. 12 iun. 1927, com. Cristian, jud. Brașov; d. 15 febr. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică; doctorat în științe matematice (1957); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: membru al Partidului Social Democrat; **membru de partid din 1947**; asistent (din 1950), lector, conferențiar și profesor universitar (din 1966)

la Facultatea de Matematică a Universității din București; prorector și rector (din 1970, reales în 1981) al Universității din București; director general al Direcției Generale a Învățământului Universitar; consilier al ministrului Educației și Învățământului, cu rang de secretar general (din 1970); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului de conducere al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); președinte al biroului Comisiei Naționale a R.S.R. pentru U.N.E.S.C.O. (8 sept. 1981–în 1987); secretar al Comitetului Național „Oamenii de știință și pacea“ (în 1982); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid București (în 1982); membru al

Comitetului de partid al Universității din București (în 1982); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (în 1983); adjunct al ministrului Educației și Învățământului (23 febr. 1983–21 sept. 1985); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Luxemburg (din 25 sept. 1986) și Belgia (din 22 nov. 1986).

Membru corespondent (1 mart. 1974) și secretar general (1974–1990) al Academiei R.S.R.

Lucrări: *Procese cu legături complete* (colaborator), Editura Academiei R.S.R., 1960; *Elemente de teoria probabilităților și statistică matematică*, Editura Didactică și Pedagogică, 1963; *Teoria jocurilor* (colaborator), Editura Tehnică, 1965; *Introducere în teoria așteptării* (colaborator), Editura Tehnică, 1967; *Culegere de probleme și teoria probabilităților* (colaborator), Editura Tehnică, 1967; *Teoria estimării și verificarea ipotezelor* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1968; *Teoria probabilităților și statistica matematică* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1970; *Statistică matematică și cercetări opționale* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1974; *Probleme de teoria probabilităților* (colaborator), Editura Tehnică, 1974; *Probleme de statistică matematică* (colaborator), Editura Tehnică, 1974; *Inferența statistică* (colaborator), Editura Didactică și Pedagogică, 1974; *Probabilități și procese stocastice* (colaborator), Editura Academiei R.S.R., 1978; *Teoria probabilităților și aplicații* (colaborator), Editura Științifică și Enciclopedică, 1983.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a; Titlul de „Profesor emerit al Republicii Socialiste România” (1972); Ordinul „Meritul Științific” clasa I (1981).

CIUCU ION

(n. 17 nov. 1927, sat Răcarii de Jos-Filiași, jud. Dolj; d. 2002, Deva)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Mine Petroșani; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957;

director al Exploatații miniere

Voivozi (com. Popești, jud.

Bihor) a Trustului Minier

„Ardealul”; secretar al Comi-

tetului județean de partid Bihor (până la 21

iul. 1979); prim-secretar al Comitetului județean

de partid și președinte al Comitetului executiv

al Consiliului popular al județului Hunedoara

(28 iul. 1979–26 mai 1981); membru al Co-

misiei pentru problemele cooperării economice

și relațiilor internaționale ale partidului și

statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980);

ambasador extraordinar și plenipotențiar al

R.S.R. în Peru (4 dec. 1981–17 aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.:

Bod, reg. Brașov (1952–1957), Derna, reg.

Crișana (1965–1969), Popești, jud. Bihor

(1969–1975) și Petroșani, jud. Hunedoara

(1980–12 nov. 1982); membru al Comisiei

pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și

protecția mediului a M.A.N. (1 apr. 1980–30

dec. 1981).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a;

„Medalia Muncii”.

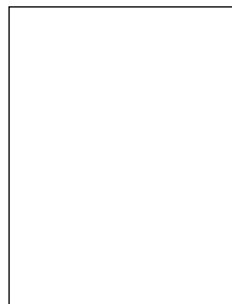
CIUREA ANA (n. LUNGU)

(n. 6 ian. 1934, com. Brețcu, jud. Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară, Institutul Politehnic Iași (1958); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; inginer dispecer, șef de serviciu, inginer-șef adjunct (1958–1975) și director (mai 1975–1989) al Întreprinderii de Stofe „Carpatex” Brașov; membru al biroului Comitetului județean de partid Brașov (1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Brașov-Gară, jud. Brașov (1980–1989); membru al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a.

CIUTACU FLORICA (n. BĂLAN)

(n. 7 mai 1946, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală (1953–1960); Școala profesională de chimie, prin examene de diferență; Cursul de partid de trei luni (1977); Cursul de un an al Școlii interjudețene de partid Galați (1982); Școala tehnică de maiștri pentru fabricarea celulozei, hârtiei și fibrelor artificiale, curs seral (1985);

liceul agroindustrial.

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții: țesătoare la Cooperativa „Arta Populară” Brăila (1961–1965); **membru de partid din 1966**; operator chimist (1965–1978), maistru de atelier (1978–1981), maistru chimist (1981–febr. 1984), secretar al Comitetului de partid pe fabrică (1979–febr. 1984) și membru al biroului Comitetului de partid pe combinat la Combinatul de Celuloză, Hârtie și Fibre Artificiale Brăila; secretar al Comitetului comunal de partid și primar al comunei Chișcani, jud. Brăila (febr. 1984–22 dec. 1989); deputat în Consiliul popular al

județului Brăila; membru al Comitetului județean de partid Brăila.

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a.

CLIM MIHAIL

(n. 18 sept. 1937, com. Zamostea, jud. Suceava)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de Zootehnie din Rădăuți (1952–1955); Școala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Iași, Secția U.T.M. (sept. 1960–1961); liceul la Fălticeni; Facultatea de Filozofie, Universitatea din Iași, curs fără frecvență (1968); doctorat în sociologie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1984).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1952; membru al Comitetului U.T.M. din școala profesională (1952–1955); muncitor zootehnist la Herghelia Rădăuți (1955); tehnician veterinar (1955–1956), ajutor de miner (1956–1957) și membru al Comitetului U.T.M. (1956–1957) la Întreprinderea Minieră Aninoasa; instructor al Comitetului raional U.T.M. Suceava (iun.-sept. 1960); instructor (1961–1962) și secretar pentru probleme de propagandă (1962–1964) al Comitetului raional U.T.M. Fălticeni; **membru de partid din aug. 1962**; prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M./U.T.C. Suceava (1964–nov. 1968); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Suceava (nov. 1968–oct. 1970); șef al Secției organizatorice (oct. 1970–aug. 1979) și secretar pentru probleme organizatorice (aug. 1979–febr. 1986) al Comitetului județean de partid Suceava;

instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (febr. 1986–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1983); „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

COADĂ ALEXANDRU

(n. 11 aug. 1938, com. Tudor Vladimirescu, jud. Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională nr. 2 din Brăila (1952–1955); liceul, curs seral (1961–1964); Școala de partid de un an a Comitetului regional de partid Galați (1964–1965); Facultatea de Filozofie-Sociologie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1974);

doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1987).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** lăcătuș la Cooperativa Meșteșugărească „Metalurgia” Brăila (1955–1958) și la Întreprinderea de Industrie Locală Brăila (1960–1962); instructor, responsabil al Sectorului evidență, secretar pentru probleme de propagandă (1962–1969) și secretar pentru probleme organizatorice (1969) al Comitetului orașenesc U.T.M./U.T.C. Brăila; șef al Secției organizatorice (1969–1970) și prim-secretar (1970–1974) al Comitetului județean U.T.C. Brăila; membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Brăila (1970–1982); șef al Sectorului muncă politică de masă al Comitetului județean de partid Brăila (1974–1975); șef al Secției organizatorice a Comitetului municipal de partid Brăila (1975–nov. 1978); secretar al Comitetului de partid al Combinatului de Celuloză, Hârtie și Fibre Artificiale Brăila (nov. 1978–1982); șef

al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Brăila (1982–oct. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (1982–1989); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Brăila (oct. 1984–1989); deputat în Consiliul popular al județului Brăila (din 1985).

COCÂRLĂ TRANDAFIR

(n. 4 apr. 1929, com. Turnu Ruieni, jud. Caraș Severin; d. 1991, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–24 apr. 1985).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara; doctorat în științe tehnice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1961–1965).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;**

secretar al Comitetului orașenesc de partid Timișoara (în 1962); secretar al Comitetului regional de partid Banat (în 1965–febr. 1968); secretar al Comitetului județean de partid Timiș (febr. 1968–15 dec. 1970); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (ian. 1971–27 ian. 1977); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973, reales la 24 mart. 1976); ministrul Energiei Electrice (27 ian. 1977–1 febr. 1979); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (3 sept. 1979–26 mart. 1981); secretar al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); ministrul Energiei Electrice (26 mart. 1981–29 mart. 1984); ambasador

extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Austria și reprezentant permanent al R.S.R. la Organizația Internațională pentru Energie Atomică, cu sediul la Viena (24 apr. 1984–30 ian. 1990); conferențiar universitar.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Caransebeș, jud. Caraș-Severin (4 febr. 1973–1980) și Salonta, jud. Bihor (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (22 mart. 1975–9 iulie 1977); secretar al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–30 dec. 1981).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1962), clasa a II-a (1981); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1965), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1971); „Meritul Agricol” clasa I (1974).

COCIORVĂ MARIA

(n. 14 nov. 1954, com. Dămieniști, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: curs de calificare ca lăcătuș; cursul de partid de cinci luni; liceul teoretic.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1975; lăcătuș și secretar al biroului organizației de bază la Întreprinderea de Avioane Bacău (1978–1989).

COJOACĂ VICTOR

(n. 27 iul. 1939, com. Vlădești, jud. Argeș)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de economie; Curs postuniversitar la Academia „Ștefan Gheorghiu” (1989).

Profesia de bază: recitator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Călărași (aug. 1986–1989).

COJOCARIU SILVIA (n. COZMA)

(n. 11 nov. 1944, com. Dersca, jud. Botoșani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Dorohoi (1958–1963); Institutul Pedagogic din Suceava, curs fără frecvență (1963–1965); Facultatea de Economie a Industriilor, Institutul de Studii Economice Iași, curs fără frecvență (1973); Institutul Central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (oct. 1976–sept. 1977).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1959; **membru de partid din 1966;** învățătoare la Școala Generală din satul Străteni, com. Dersca (1963–sept. 1966) și la Școala Generală din com. Schela, jud. Galați (sept. 1966–1968); director al căminului cultural și instructor superior de pionieri în satul Străteni (1963–1965); activist al Comitetului raional U.T.C. Vatra Dornei (1965–sept. 1966); secretar la Școala Generală nr. 14 Galați (1968–1970); contabil, șef al Serviciului organizarea muncii (1970–1974) și membru al biroului organizației de bază (1970–1974) la Cooperativa Meșteșugărească „Progresul” Galați; economist

(apr. 1974–1975), șef al Biroului desfăcere (1975–mart. 1977), membru al biroului Comitetului de partid (1975–1 nov. 1984) și membru al Consiliului Oamenilor Muncii (din 1975) la Întreprinderea Județeană de Industrie Locală Galați; director adjunct (mart. 1977–mai 1978) și director coordonator (mai 1978–6 nov. 1984) la Întreprinderea Comercială de Stat pentru Mărfuri Industriale Galați; propagandist la învățământul de partid, comandant al gărzilor patriotice și vicepreședinte al Comitetului municipal al femeilor Galați (în 1978); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (6 nov. 1984–febr. 1986); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 1985); președinte al Consiliului județean Galați al F.D.U.S. (din 1985); instructor pentru probleme sociale al C.C. al P.C.R. (febr. 1986–8 nov. 1989); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (8 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Galați-Est, jud. Galați (1980–1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

COJOCARU ELEONORA (n. MUNTEANU)

(n. 18 mai 1930, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Cursul de partid de trei luni (1953); Școala de partid de un an (1959–1960); Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice, „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1973); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: croitor.

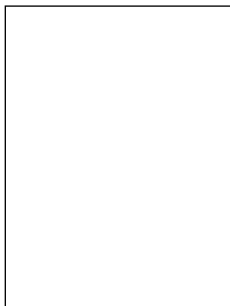
Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** ucenic (1944–1948) și croitor (1948–1949) la un atelier de croitorie din București; croitor (1949–1959), secretar al organizației U.T.M. pe secție (1949–1953) și secretar al Comitetului U.T.M. (1953–1959) la Fabrica de Confecții și Tricotaje București; membru al biroului Comitetului orașenesc U.T.M. București și al biroului Comitetului raional U.T.M. București (din 1953); membru al Biroului C.C. al U.T.M. (1956–28 sept. 1959); instructor pentru probleme de propagandă al Comitetului raional de partid „16 Februarie” București (1960–1963); membru al biroului Comitetului raional de partid București; croitor și secretar al Comitetului de partid la Fabrica de Confecții și Tricotaje București (1963–1974); președinte al Consiliului Sindicatelor și membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 7 București (1974–27 nov. 1975); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); adjunct al ministrului Comerțului Interior (27 nov. 1975–21 febr. 1977); secretar pentru probleme sociale al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (23 febr. 1977–8 apr. 1983); președinte al Comitetului municipal al femeilor București (în 1978); vicepreședinte al Biroului executiv al Comisiei pentru Arhitectură și Sistematizare a Municipiului București (din 3 mart. 1978); vicepreședinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (8 apr. 1983–1989); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1983); membru al biroului Consiliului Național al Femeilor (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 19 Drumul Taberei, București (1969–1980); vicepreședinte al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

COJOCARU VASILE

(n. 23 febr. 1933, com. Verguleasa, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Transporturi, Institutul Politehnic București; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

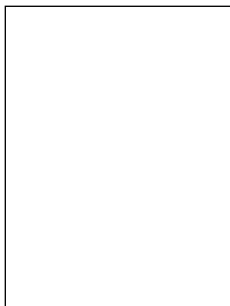
Profesia de bază: inginer material rulant.

Activitate funcții: **membru de partid din 1956;** prim-secretar al Comitetului municipal de partid Galați

(până la 11 mai 1981); președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (din 11 mai 1981); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din dec. 1983); organizator al C.C. al P.C.R. pentru Centrala Nuclearo-Electrică Cernavodă (mart.-22 dec. 1989).

COLEAȘĂ AUREL

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

**COLESNICENCU ILEANA
(n. PODARU)**

(n. 11 mai 1938, com. Șuțești, jud. Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de Metalurgie din Brăila (1954); Școala Medie Tehnică Piscicolă din Tulcea (1954–1955); Curs de specializare de două luni la Fabrica de Conserve Tulcea (1955); Școala de partid de șase luni din Caransebeș (1960); Școala de partid de un an din București (1966–1967); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: muncitoare.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1954; **membru de partid din 1957;** instructor superior cu pionierii la Școala Profesională de Metalurgie Brăila (1954–1955); mașinist și șef de brigadă la Fabrica de Conserve din Pește Tulcea (1955–1960); inspector la Serviciul personal și învățământ al Întreprinderii de Industrializare a Peștelui Tulcea (1960–1965 și 1966–1967); președinte al Comitetului orașenesc al femeilor Tulcea (1965–1966); membru al biroului Comitetului orașenesc de partid Tulcea (1965–1966); instructor al Sectorului probleme statutare, documente și evidența membrilor de partid al Comitetului orașenesc de partid Tulcea (1967–febr. 1968); instructor al Comitetului județean de partid Tulcea (febr.-oct. 1968) și al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Tulcea (oct. 1968–1970); președinte al Comitetului județean al femeilor Tulcea (1970); membru al biroului Comitetului județean de partid Tulcea (1970–1989); instructor al Secției propagandă a Comitetului județean de partid Tulcea (1970–1978) și al Cabinetului județean de organizare economico-socială Tulcea (1978–24 sept. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (24 sept. 1979–8 mart. 1982); șef al Oficiului personal-învățământ al Consiliului

popular al județului Tulcea (mart. 1982–oct. 1984); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (oct. 1984–1989); președinte al Consiliului județean Tulcea și membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Măcin, jud. Tulcea (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România”.

COLEȘAN LIVIU (GHEORGHE)

(n. 12 dec. 1937, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnica Construcțiilor de Mașini; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer T.C.M.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958; director al Întreprinderii de Rulmenți Alexandria (apr. 1988–1989).

COLIU DUMITRU (KOLEV DIMITĂR)

(n. 7 nov. 1907, com. Vasilevia, fostul județ Caliacra, Bulgaria; d. 1985, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–23 nov. 1979); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (27 mai

1952–23 iul. 1965); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); președinte al Comisiei Controlului de Partid (25 iun. 1960–23 iul. 1965); președinte al Colegiului Central de Partid (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: bulgară.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1925; membru în sindicatul pielărilor (din 1923); membru (din 1925), secretar al Comitetului raional (din 1930) și membru al Comitetului județean (din 1931) al Organizației Revoluționare a Dobrogei (D.R.O.); membru al Comitetului regional Dobrogea al P.C.dR. (din 1935); scos din producție (1936); secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.dR. (1937–1940); **membru al C.C. al P.C.dR.** (din 1938); plecat în U.R.S.S. (din 1940); căpitan (1943), ofițer politic (1943–aug. 1944) și locțiitor politic (aug. 1944–15 aug. 1945) în Regimentului 2 Infanterie din Divizia „Tudor Vladimirescu”; locțiitor politic al Diviziei „Tudor Vladimirescu”; colonel în rezervă (15 aug. 1945); șef al Secției pentru Probleme Militare a C.C. al P.C.R. (1946–29 dec. 1947); secretar general administrativ al Ministerului Apărării Naționale (29 dec. 1947–1949); colonel activ (29 dec. 1947); general-maior (1 mai 1948); atașat militar al R.P.R. în U.R.S.S. (1949–1951); prim-secretar al Comitetului regional de partid Prahova (1951–6 mart. 1952); director general al Direcției Speciale pentru Probleme Militare din cadrul Consiliului de Miniștri (6 mart. 1952–1954); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 oct. 1952); membru al Prezidiului M.A.N. (29 ian. 1953–2 iun. 1955); prim-secretar al Comitetului regional de partid București (1954–2 iun. 1955); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 2-a Militare (până la 4 apr. 1956); președinte al Comisiei

Controlului de Stat (2 iun. 1955–15 apr. 1961); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Putna, reg. Suceava (1948–1952), Ploiești Nord, reg. Ploiești (1952–1961), nr. 1 Baia Mare, reg. Maramureș (1961–1975) și nr. 7 Bălățești, jud. Neamț (1975–1980); președinte al Comisiei de afaceri externe a M.A.N. (24 ian. 1953–2 iun. 1955); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965); președinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură (1969–1975); președinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a (1947); Ordinul „Steaua Roșie” (1946); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948), clasa I (1957); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1945), clasa a II-a (1949), clasa I (1971); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului” (1974).

COMAN ION

(n. 25 mart. 1926, sat Prunaru, com. Bujoreni, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (27 mart. 1980–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară din com. Bădulești, jud. Dâmbovița (1932–1936); Școala de ucenici din București (1942–1946); Cursuri serale de marxism de trei luni (1946, 1947 și 1948); Cursul politic de la Regimentul 1 Cavalerie (iun.-iul. 1949); liceul teoretic, prin examene de diferență (1954); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1956–1957); Facultatea de

Arme și Spate, Secția Arme Întrunite, Academia Militară Generală (oct. 1959–1962).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C. din 1945;

membru de partid din oct.

1945; ucenic la Atelierul de

cizmărie „Petrică Rădulescu”

din București (oct. 1936–oct.

1937); băiat de prăvălie și

vânzător la mai multe magazine din București

(oct. 1937–oct. 1941); ucenic (oct. 1941–oct.

1945), strungar (oct. 1945–iul. 1947), secretar

al celei de partid (1945–1947) și președinte

al Comitetului sindical (1945–iul. 1947) la

Fabrica „Alexandru Henegaru” din București;

instructor al Sindicatului metalo-chimic și

secretar pentru probleme organizatorice al

Comitetului U.T.M. al Sectorului III Albastru

București (iul. 1947–oct. 1948); stagiul militar

la Regimentul 1 Cavalerie Arad (oct. 1948–iul.

1949); sergent-major (iul. 1949); instructor (iul.

1949–14 sept. 1951) și șef (14 sept. 1951–iul.

1954) al Secției U.T.M. a Direcției Superioare

Politice a Armatei; locotenent (8 iul. 1950);

locotenent-major (20 aug. 1951); căpitan (13

mart. 1952); maior (30 sept. 1952); locțiitor

al șefului Direcției Politice (iul.-aug. 1954) și

al șefului Direcției pentru Probleme

Organizatorice (aug. 1954–30 iul. 1955) din

Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teri-

toriului; locotenent-colonel (23 aug. 1954);

șef al Direcției Politice (30 iul. 1955–febr.

1958) și membru al Consiliului Militar (febr.

1958–oct. 1959) la Regiunea a 3-a Militară;

colonel (13 apr. 1957); șef al Direcției

Organizatorice și locțiitor al șefului Direcției

Superioare Politice a Armatei (12 oct. 1962–17

iun. 1963); general-maior (27 dec. 1962); prim-

locțiitor al șefului Marelui Stat Major (17 iun.

1963–26 nov. 1964); membru al Consiliului

Politic Superior al Forțelor Armate (iun.

1964–14 iun. 1965); comandant al Armatei a

3-a (26 nov. 1964–14 iun. 1965); secretar al

Consiliului Politic Superior al Armatei și adjunct

al ministrului Forțelor Armate (14 iun. 1965–19

apr. 1973); general-locotenent (23 aug. 1966); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–9 iul. 1976); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); general-colonel (6 mai 1971); șef al Secției pentru Probleme Militare și Justiție a C.C. al P.C.R. (19 apr. 1973–4 dec. 1974); membru (din 29 apr. 1974) și secretar (în 1975) al Consiliului Apărării al R.S.R.; prim-adjunct al ministrului Apărării Naționale și șef al Marelui Stat Major al Armatei (4 dec. 1974–19 iun. 1976); membru al Comisiei Superioare de Notare (în 1975); membru al biroului Consiliului de Conducere al Ministerului Apărării Naționale (în 1975); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); ministrul Apărării Naționale (19 iun. 1976–29 mart. 1980); membru (în nov. 1976) și membru al biroului (din 27 mart. 1980) Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Nicolești, reg. Ploiești (1965–1969), Caracal, jud. Olt (1969–1975), Târgu Mureș, jud. Mureș (1975–1980), Timișoara, jud. Timiș (1980–1985) și nr. 3 Hunedoara-Est, jud. Hunedoara (1985–1989); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1953); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1964), clasa I (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1981); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1986); Ordinul „Meritul Militar” clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I.

COMAN TEODOR

(n. 21 sept. 1928, com. Izvoru, jud. Argeș; d. 1996, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–16 dec. 1987).

Studii: Școala Generală din com. Izvoru (1935–1942); Școala Tehnică Industrială Militară Auto nr. 5 din Găești (oct. 1942–1947); Școala de Subofițeri Tehnici Auto din Pitești (1947–ian. 1948), continuată la București (ian. 1948–apr. 1949); Curs de excavatoriști în com. Mircea Vodă, jud. Constanța (mart.-mai 1950); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (sept. 1955–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; Școala medie (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: mecanic auto.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din sept. 1947; **membru de partid din aug. 1953**; argat (iul.-oct. 1942); comandant de pluton și comandant de companie la Școala de Conducători Auto Găești (apr. 1949–febr. 1950); sublocotenent (apr. 1949); locotenent în rezervă (febr. 1950); excavatorist și secretar al organizației U.T.M. la Șantierul Canalului Dunăre – Marea Neagră (iun. 1950–ian. 1951); instructor al Comitetului U.T.M. al Șantierului Canalului Dunăre – Marea Neagră (ian. 1951–1953); prim-secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Constanța (nov. 1953–1954); instructor, secretar (1954–sept. 1955) și prim-secretar (dec. 1956–1960) al Comitetului regional U.T.M. Constanța; membru al biroului Comitetului regional de partid Constanța (din ian. 1959); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice (1960–1965) și secretar pentru probleme organizatorice (1965–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Dobrogea; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (febr. 1968–23 nov. 1974); prim-adjunct al ministrului de Interne (23 nov. 1974–22 mart. 1975); ministru de Interne (22 mart. 1975–5 sept. 1978); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); membru al

Consiliului Apărării al R.S.R. (11 nov. 1975–2 mart. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (din 26 sept. 1978); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); președinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (11 apr. 1984–26 aug. 1986); secretar al Comisiei Electorale Centrale (din 30 ian. 1985); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Regatul Hașemit al Iordaniei (30 oct. 1986–3 mai 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Frecăței, jud. Tulcea (1969–1975), Orțișoara, jud. Timiș (1975–1980), Zătreni, jud. Vâlcea (1980–1985) și nr. 10 Sovata, jud. Mureș (1985–1989); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 29 mart. 1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1961), clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971); „Meritul Agricol” clasa I (1974).

COMĂNESCU ION

(n. 9 mai 1941, com. Șerbănești, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie Industrială, Construcții și Transporturi; doctorat.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1960;
ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Interior (18 apr. 1985–15 apr. 1987);
membru al Comisiei pentru

analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor

muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Olt (15 apr. 1987–1989).

CONDRACHE DUMITRU

(n. 1 sept. 1929, com. Buciumeni, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Mine; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1956;
director general al Centralei Cărbunelui Ploiești (oct. 1969–apr. 1973); director al Combinatului Cărbunelui Ploiești (apr. 1973–21 oct. 1977); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (21 oct. 1977–20 mai 1981); director al Exploatării Miniere Filipeștii de Pădure (20 mai–8 dec. 1981); director general al Combinatului Minier Ploiești (8 dec. 1981–1989).

CONSTANTIN ANICA

(n. 11 iul. 1937, com. Balta Doamnei, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984 și 24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala generală; Școala profesională textilă; Cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: țaran cooperator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1963;
președinte al C.A.P. Trestieni, com. Ulmi, jud. Giurgiu (1973–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Ghimpați, jud. Giurgiu (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

CONSTANTIN DUMITRU

(n. 9 mai 1942, com. Rătești, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de Electrotehnică nr. 4 București (1959); liceul, curs seral; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1963–1968); Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** lăcătuș mecanic la Combinatul Chimic Borzești (1959–1963); inginer tehnolog (1968–1976), șef al Atelierului proiectare (1976–1979), secretar al biroului organizației de bază (1976–1979), șef de schimb (1979–aug. 1980), director adjunct tehnic și de producție (aug. 1980–febr. 1982) și membru al biroului Comitetului de partid (din 1980) la Întreprinderea de Mașini Grele București; director al Întreprinderii de Mașini Grele București și director general adjunct al Centralei Industriale de Utilaj Energetic București (febr. 1982–iun. 1989); membru al Comitetului de partid al Sectorului 4 București (din 1984); membru al biroului Comitetului municipal de partid București (din 1984); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1984); director general al Centralei Industriale de Utilaj Energetic București (din iun. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Olteniței, București (1985–1989); membru

al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

CONSTANTIN ION

(n. 5 oct. 1923, Râmnicu Sărat, jud. Buzău; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Gimnaziul Industrial Râmnicu Sărat (1937–1941); Facultatea muncitorească (nov. 1949–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București, curs fără frecvență, anii III și IV (1952–1954); Universitatea Serală de Marxism-Leninism de pe lângă Comitetul orășenesc de partid București (1954–1957).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. (ian. 1945); **membru de partid din aug. 1947;** lăcătuș-ajutor și calculator (sept. 1941–aug. 1945), normator (aug. 1945–nov. 1949), inginer (1951), responsabil de grupă și responsabil cu tineretul în biroul organizației de bază la Uzina „Malaxa“ (devenită „23 August“) București; inginer mecanic la Uzina „Steagul Roșu“ Brașov (1951–1952); referent tehnic de specialitate la Direcția Specială a Consiliului de Miniștri (1952–ian. 1956); șef al Secției mecanică prelucrătoare la Uzina de Mașini Agricole „Semănătoarea“ București (ian.-aug. 1956); director al Uzinei de Mecanică Fină București (aug. 1956–1959); membru al Comitetului orășenesc de partid București (dec. 1956–20 iun. 1963); director al uzinelor „Autobuzul“ și „Vulcan“ București (1959–29 iun. 1961); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid București (29

iun. 1961–20 iun. 1963); deputat în Sfatul popular municipal București; director-adjunct în Ministerul Afacerilor Externe (20 iun. 1963–1964); director al Uzinei „Autobuzul” București (1964–1965); director-adjunct și director tehnic în Ministerul Industriei Chimice (1965–1969); inginer consilier la Centrala Industrială de Mecanică Fină și Aeronautică, inspector general al Direcției de Control (din 1969) și director tehnic cu producția al Centralei Industriale de Mecanică Fină și Scule (în 1972) din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini; deputat în Consiliul popular al municipiului București (în 1972); director al Întreprinderii „Vulcan” București (în 1974); secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (din 1977); președinte al UJCOOP Galați (în 1982); vicepreședinte al CENTROCOOP (din 23 febr. 1982); secretar pentru probleme organizatorice (până la 28 febr. 1988) și secretar pentru probleme de agricultură (28 febr. 1988–22 dec. 1989) al Comitetului județean de partid Sibiu.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cărămidari, reg. București (1952–1957) și „13 Septembrie”, reg. București (1961–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a (1974); „Medalia Muncii”.

CONSTANTIN LEONARD

(n. 14 sept. 1934, Turnu Severin)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1981–11 iul. 1986).

Studii: Școala Profesională de Metalurgie din Brăila (1948–1951); Cursul de partid de trei luni (febr.-mai 1953); Școala de partid de un an din Galați (1958–1959); Curs de perfecționare la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”

(febr.-dec. 1961); liceul, curs seral; Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1966–1970); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1983).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**; secretar al organizației U.T.M. din școala profesională (1948–1951); lăcătuș la Întreprinderea de Industrializare a Sârmei Brăila (1951–febr. 1953 și 1956–1957); activist al Comitetului orașenesc U.T.M. Galați (mai 1953–nov. 1954); secretar al organizației U.T.M. în timpul stagiului militar (nov. 1954–1956); consultant la Cabinetul orașenesc de partid Galați (1957–1958); asistent la Catedra de economie politică a Școlii de partid de un an din Galați (1959–febr. 1961); consultant la Cabinetul orașenesc de partid Galați, secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului regional U.T.M. Galați și asistent la Școala de partid de un an de la Galați (dec. 1961–1965); consultant la Cabinetul regional de partid Galați (1965–1966); consultant la Cabinetul județean de partid Vrancea (iul.-19 nov. 1970); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Focșani (19 nov. 1970–sept. 1971); inspector al Corpului de control al președintelui Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (sept. 1971–febr. 1972); director-adjunct al Școlii interjudețene de partid Galați (febr. 1972–mai 1974); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Galați (mai-nov. 1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Brașov (nov. 1974–26 mart. 1981); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (26 mart. 1981–11 iul. 1986); membru al Consiliului de Stat (1 apr. 1985–13 dec. 1986); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului

Teleorman (22 nov. 1986–4 nov. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Răducăneni, jud. Iași (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1974), clasa a II-a (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1981).

CONSTANTIN NICOLAE

(n. 28 mai 1925, Ploiești)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); președinte al Colegiului Central de Partid (25 mart. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala elementară (1932–1939); Școala profesională din Ploiești (1939–1942); Curs de normatori (1950); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (sept. 1950–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism din Ploiești (1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan

Gheorghiu”, curs fără frecvență (1965–1968).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din aug. 1945;** ucenic (1939–1942), strungar (1942–febr. 1943, oct. 1944–apr. 1948 și oct. 1949–1950) și normator (până în sept. 1950) la Rafinăria Româno-Americană Ploiești; strungar la Uzinele metalurgice „Mărgineanca” și la ateliere particulare din Ploiești (febr. 1943–oct. 1944); inginer stagiar la Uzina „1 Mai” Ploiești (1955–1956); inginer principal la Întreprinderea de Prefabricate Metalice Ploiești (1956–mart. 1958); director al Întreprinderii de Montaje Chimice și Rafinării

nr. 2 Victoria (mart. 1958–nov. 1959); director al Întreprinderii de Șantier Construcții și Montaje Brazi (nov. 1959–11 oct. 1961); membru al biroului Comitetului raional de partid Ploiești (în 1960); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Ploiești (11 oct. 1961–13 apr. 1962); adjunct al șefului Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (13 apr. 1962–16 febr. 1964); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Hunedoara (16 febr. 1964–11 nov. 1965); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (11 nov. 1965–13 oct. 1969); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Arad (oct. 1969–1972); director general al Centralei Industriale de Mașini Unelte (1972–1973); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid București (din 1973); președinte al Consiliului municipal de control muncitoresc al activității economice și sociale București (în 1974); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 3 iun. 1974, renumit la 27 febr. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (27 ian. 1977–30 dec. 1978); șef al Grupului de Consilieri al Președintelui R.S.R., cu grad de ministru secretar de stat (30 dec. 1978–26 mart. 1979); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 20 mart. 1979); viceprim-ministru al Guvernului (26 mart. 1979–22 mai 1982); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (30 mart. 1979–26 mart. 1981); vicepreședinte al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al biroului Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (din 24 mart. 1981); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (22 mai–22 nov. 1982); președinte al Consiliului

Central al U.G.S.R. (22 nov. 1982–29 sept. 1984); vicepreședinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 8 dec. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (29 sept. 1984–15 apr. 1987); președinte al Consiliului de coordonare a profilării, specializării și cooperării în industria construcțiilor de mașini și industria metalurgică (din 22 oct. 1984); vicepreședinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); membru al Biroului executiv al Consiliului de Miniștri (în 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 17 Giulești, București (1975–1980), nr. 3 Arad-Sud, jud. Arad (1980–1985) și nr. 1 Galați-Est, jud. Galați (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1975–9 iul. 1977); secretar al M.A.N. (9 iul. 1977–2 apr. 1979).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a II-a (1981, 1984), clasa I (1986).

CONSTANTINESCU GHEORGHE

(n. 14 iun. 1932, com. Valea Danului, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic Brașov (1956); Curs postuniversitar.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957; inginer silvic la Întreprinderea Forestieră de Exploatare și Transport Petroșani (1956–

1957); șef al Ocolului Silvic Petroșani (1957–1959); șef al Serviciului producție la Întreprinderea Forestieră Petroșani

(1959–1960); șef al Serviciului C.T.C. din Direcția Regională de Economie Forestieră Argeș (1960–1962); director al Întreprinderii Forestiere Jibea, jud. Vâlcea (1962–1965); secretar al Comitetului raional de partid Râmnicu Vâlcea (1965–1966); director al Direcției Regionale de Economie Forestieră Argeș (1966–febr. 1968); director general al Trustului Interjudețean de Exploatarea, Transportul și Industrializarea Lemnului Pitești (febr. 1968–1969); director general al Combinatului de Exploatarea și Industrializarea Lemnului Pitești (1969–1973); director al Întreprinderii Forestiere de Exploatare și Transport Pitești (1973–1974); director general al Centralei de Exploatare a Lemnului București (1974–29 ian. 1982); adjunct al ministrului Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (29 ian. 1982–26 nov. 1984 și 18 apr. 1985–1 sept. 1987); ministrul Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (26 nov. 1984–28 mart. 1985 și 1 sept. 1987–22 dec. 1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); membru al Comisiei pentru problema cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Siret, jud. Suceava (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I; Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

CONSTANTINESCU ION

(n. 14 apr. 1930, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul nr. 1 București (1949); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1949–1953); doctorat: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1961;

inginer mecanic și șef de serviciu la Industria Aeronautică București din cadrul Ministerului Apărării Naționale (1953–1962); șef de serviciu, inginer-șef adjunct cu producția și inginer-șef la Uzina „Electromagnetica“ București (1962–1967); director tehnic (1967–1971) și director general (1971–15 nov. 1972) al Centralei Industriale de Automatizări; adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnicii (15 nov. 1972–1973 și 25 mart. 1974–10 apr. 1975); director general al Centralei Industriale de Electronică și Automatizări (1973–25 mart. 1974) și director al Direcției de Cooperare Economică Internațională și Comerț Exterior (10 apr.–18 nov. 1975) din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnicii; președinte al Consiliului oamenilor muncii din Centrala Industrială de Electronică și Automatizări (în 1974); membru al Asociației de prietenie româno-japoneză (în 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); director general al Centralei Industriale de Motoare și Materiale Electrotehnice București (18 nov. 1975–8 ian. 1979); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 24 mart. 1976); președinte al Comisiei de tipizare și standardizare pentru ramura construcții de mașini (în 1979); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (8 ian. 1979–8 sept. 1981); membru al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al Consiliului Național al Științei și Tehnologiei

(din 2 apr. 1980); adjunct al ministrului Industriei de Mașini-Unelte, Electrotehnicii și Electronicii (8 sept. 1981–8 apr. 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Italia (4 iul. 1983–7 dec. 1984) și Malta (26 sept. 1983–4 iul. 1985); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (7 dec. 1984–14 sept. 1987); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); viceprim-ministru al Guvernului (14 sept. 1987–30 apr. 1988); director al Institutului Național de Motoare Termice București (aug. 1988–8 nov. 1989); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (8 nov.–22 dec. 1989); membru al Comitetului municipal de partid București; membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 3 București; membru al biroului Comitetului de partid al Centralei Industriale de Motoare și Materiale Electrotehnice București.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 26 „Alexandru Sahia“, București (14 dec. 1986–1989).

CONSTANTINESCU MIRON

(n. 13 dec. 1917, Chișinău, Republica Moldova; d. 18 iul. 1974, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–25 iun. 1960 și 12 aug. 1969–18 iul. 1974); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–3 iul. 1957); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–25 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (27 mai 1952–20 apr. 1954 și nov. 1972–18 iul. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (mart. 1970–18 iul. 1974).

Studii: liceul la Arad (1934); Facultatea de Filozofie, Universitatea din București (1934–1938); doctorat la Universitatea din București (1939–1940).

Profesia de bază:
sociolog.

Activitate și funcții:
membru al U.T.C.d.R. din 1935; **membru de partid din 1936**; cercetător la Institutul de Științe Sociale (1939–1940); colaborator la revista „Sociologia românească” (din 1939); arestat, condamnat la 10 ani muncă silnică și închis

la penitenciarele Caransebeș și Târgu Jiu (apr. 1941–23 aug. 1944); redactor-șef (1944–1945) și director (1945–apr. 1949) la „Scânteia”; secretar al Comitetului de partid al Capitalei (din mart. 1945); subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale (30 dec. 1947–14 apr. 1948); secretar general al Comisiei de Stabilizare și Redresare Economică (15 iul. 1947–2 iul. 1948); membru al Sindicatului Ziariștilor Profesioniști (în apr. 1948); ministrul Minelor și Petrolului (15 apr. 1948–23 apr. 1949); președinte al Comisiei Superioare de Investiții de Stat (din 8 apr. 1948); profesor (1948–1951), șef al catedrei „Materialism dialectic și istoric” (1948–1951) și șef al catedrei „Istoria filozofiei” (1950–1951) la Universitatea din București; președinte al Comitetului de Stat al Planificării (23 apr. 1949–4 oct. 1955); vicepreședinte (20 aug. 1954–4 oct. 1955 și 28 mart.-16 iul. 1957) și prim-vicepreședinte (4 oct. 1955–28 mart. 1957) al Consiliului de Miniștri; ministrul Învățământului (24 nov. 1956–16 iul. 1957); director al Institutului de Cercetări Economice al Academiei R.P.R. (16 iul. 1957–1958); director al Institutului de Istorie a Partidului (1958); profesor de istorie și economie politică (1958–1962); director general, șef al Departamentului Școlilor, în Ministerul Învățământului și Culturii (până la 31 mart. 1962); adjunct al directorului Institutului de Istorie a Partidului (până la 31 mart. 1962); șef de secție la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” (31 mart. 1962–1965); profesor de istorie la Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice București (1962–1965);

adjunct al ministrului Învățământului (din 27 sept. 1965); profesor de istorie la Facultatea de Filozofie a Universității din București (din 30 ian. 1969); ministrul Învățământului (19 aug. 1969–28 febr. 1970); rector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1970–18 oct. 1972); președinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (18 oct. 1972–1 ian. 1973); președinte al Consiliului Economic (din 18 oct. 1972); vicepreședinte al Consiliului de Stat (24 nov. 1972–30 mart. 1974); președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (30 dec. 1972–30 mart. 1974); membru al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Lucrări: Cauzele sociale ale răscoalei lui Horia, 1940; *Patria și Patriotismul*, 1946; *Drumul lui Leon Blum*, 1947; *Acțiunea legii valorii în condițiile regimului de democrație populară*, 1953; *Cercetări sociologice contemporane*, 1966; *Capitalul. De ce critica economiei politice?*, 1967; *Sociologia dezvoltării. Referatul de la Evian*, 1968; *Documente și mărturii. 1918*, 1968; *Sociologia generală. Probleme, ramuri, orientări*, 1968; *Din istoria Transilvaniei* (coordonator), Editura Academiei R.S.R., vol. I-II, 1959–1963; *Destrămarea monarhiei austro-ungare. 1900–1918* (coordonator), Editura Academiei R.S.R., 1964; *Desăvârșirea statului național unitar român* (coordonator), 1968; *Istoria României. Compendiu* (coordonator), 1971; *Introduction à l'historiographie roumaine jusqu'en 1918* (colaborator), 1964; *Sur quelques problèmes d'histoire* (colaborator), 1966; *Problems of History and of Social Theory* (colaborator), 1970; *Études d'histoire transylvaine*, Editura Academiei R.S.R., 1970; *Cercetări sociologice: 1938–1971*, Editura Academiei R.S.R., 1970; *Études d'histoire contemporaine de la Roumanie* (colab.), vol. I-II, 1970–1971; *Istoria învățământului în România* (colab.), 1971.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Covurlui (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Galați-Est, jud. Galați (1948–1957), Clinicile Universitare, reg.

Cluj (1957–1961) și (1970–18 iul. 1974); președinte al Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Deputaților (1946–1948); președinte al M.A.N. (30 mart.-18 iul. 1974).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Mare Ofițer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948); Ordinul „Meritul Cultural” clasa I (1949); „Ordinul Muncii” clasa I (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

CONSTANTINESCU VALENTINA (n. ȘUPROVICI)

(n. 12 iul. 1931, Roman, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică, Universitatea din Iași (1952–1956).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1963; profesor de matematică la Școala Generală din com. Peretu, jud. Teleorman (1956–1965), la Școala Generală nr. 2 din Roșiori de Vede

(1965–1966) și la Liceul Economic din Roșiori de Vede (1966–sept. 1984); director al Liceului Economic din Roșiori de Vede (sept. 1984–1989); membru al Comitetului raional de partid Roșiori de Vede; membru al biroului organizației de bază (din 1972) și adjunct al secretarului biroului organizației de bază (din 1979) din Liceul Economic din Roșiori de Vede; membru al Comitetului județean de partid Teleorman; președinte al Comitetului orașenesc al femeilor Roșiori de Vede (1982–22 dec. 1989); membru al biroului Comitetului orașenesc de partid Roșiori de Vede (1982–1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Roșiori de Vede, jud. Teleorman (1980–1989); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CORDUNEANU CONSTANTIN

(n. 26 iul. 1928, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul Militar din Iași; Facultatea de Științe, Secția Matematică, Universitatea din Iași (1947–1951); doctor în matematică (1953).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

preparator (1949–1950), asistent (1950–1955), lector (1955–1962) și conferențiar (din 1962) la Facultatea de Matematică-Fizică a Universității „Al.I. Cuza” Iași; asistent la Catedra de matematică a Institutului Politehnic Iași (1950–1954); cercetător la Institutul de Matematică al Filialei Iași a Academiei R.P.R./R.S.R. (1954–1959 și 1963–1967); conferențiar (1964–1967), șef al Catedrei de matematică și fizică și rector (1966–1967) la Institutul Pedagogic Suceava; „visiting professor” la Universitatea Rhode Island Kingston (1967/1968 și 1973/1974); decan (1969–1972) și prorector (1972–1977) al Universității „Al.I. Cuza” Iași; stabilit în S.U.A. (din 1978); profesor la Universitatea din Knoxville, Tennessee (1978–1979) și la Universitatea din Arlington, Texas (din 1979).

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Asociației Americane de Matematică; membru al Academiei Româno-Americane de Arte și Științe; membru al colegiului de redacție al revistelor *Mathematical Systems Theory* (1965–1975), *Analele științifice ale Universității „Al. I. Cuza” Iași*. *Seria*

matematica (1969–1977), *Revue roumaine de mathématiques pures et appliquées* (1973–1978), *Mathematica* (Cluj, 1977), *Studii și cercetări științifice. Seria matematica* (1973–1978), *Journal of Integral Equations* (1979–1985); editor al revistei *Libertas mathematica* (în 1999).

Lucrări: *Integral equations and applications*, Cambridge, University Press, 1991.

Distincții: Premiul Ministerului Educației (1963); Premiul „Gheorghe Lazăr” al Academiei R.S.R. (1965); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1965); Ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a (1971).

COSTACHE MARIA

(n. 3 mart. 1927, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Mihai Eminescu” din București (1937–1941, întrerupt); Curs de stenodactilografie (1941); Institutul Economic din Moscova (1948–1953); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1956–1960).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; vânzătoare la Blănăria „Lipsca” din București (din 1941); secretar al organizației Tineretului Progresist a Sectorului III Albastru București (1945–1947); activist al Uniunii Naționale a Studenților din România (1947–1948); economist la Comitetul de Stat al Planificării (1953–1956); șef al Secției economice a ziarului „România Liberă” (1960–27 aug. 1965); redactor-șef al revistei „Femeia” (27 aug. 1965–17 aug. 1983); membru al Consiliului Național al Femeilor (din 1965); membru al Comisiei Naționale de Demografie

(din 29 mai 1971–în 1983); redactor-șef al ziarului „România liberă” (17 aug. 1983–22 dec. 1989); secretar al Biroului executiv al Consiliului Național al Femeilor (în 1987); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Alexandria, jud. Teleorman (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. și al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

COSTEA AUREL

(n. 24 nov. 1933, com. Măgești, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Construcții, Institutul Politehnic Cluj (1953–1958); doctorat la Institutul Politehnic Cluj; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1964;

inginer proiectant la Institutul Regional de Proiectări Oradea (1958); preparator, asistent și șef de lucrări la Institutul Politehnic Cluj (1958–1970); instructor de specialitate al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Alba (1970); vicepreședinte al Comitetului executiv (iun. 1970–1975 și 1976–1 nov. 1984) și șef al Secției arhitectură, sistematizări și control (1975–1976) la Consiliul popular al județului Alba; membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (iun. 1970–oct. 1984); președinte al Comisiei județene de sistematizare Alba (din 1976); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al

județului Maramureș (6 nov. 1984–8 mart. 1986) și Harghita (8 mart. 1986–13 ian. 1987); membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureș (nov. 1984–7 mart. 1986); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (13 ian. 1987–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1984).

COSTEA GHEORGHE (VASILE)

(n. 30 ian. 1933, Eforie, jud. Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: cinci clase de liceu (1945–oct. 1950); curs de planificare (1951); Facultatea Muncitorească din Cluj (sept. 1953–1955); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1955–1960); Cursul de perfecționare pentru pregătirea politică și profesională a cadrelor, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: pontator la Întreprinderea de Construcții nr. 12 din Petroșani (oct. 1950–nov. 1951); zilier la I.A.S. Eforie (nov. 1951–mai 1952); statistician și secretar al organizației U.T.C. la Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole Huedin (mai 1952–sept. 1953); secretar al organizației U.T.M. pe an și membru al Comitetului U.T.M. pe facultate la Institutul Politehnic Cluj; **membru de partid din 1954**; inginer tehnolog (1960–1964), șef al Serviciului producție (1964–dec. 1965) și membru al Comitetului de partid (1964–dec. 1965) la Uzina Mecanică „30 Decembrie” Cugir; membru al Comitetului

raional de partid Orăștie (1964–dec. 1965); instructor de specialitate al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Hunedoara (dec. 1965–febr. 1968); instructor de specialitate al Comisiei economice a Comitetului județean de partid Alba (febr. 1968–14 iul. 1970); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid (14 iul. 1970–27 ian. 1977) și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (1973–27 ian. 1977); inspector general de stat (27 ian. 1977–15 nov. 1985) și președinte al Biroului executiv (3 nov. 1983–15 nov. 1985) al Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor; membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 27 febr. 1978, reales la 22 dec. 1983); membru al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (31 dec. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

COSTESCU IULIAN

(n. 12 iul. 1936, sat Groșerea, com. Aninoasa, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: liceul teoretic (1954); Institutul de Mine Petroșani (1954–1959); Cursul de perfecționare a cadrelor de conducere din economia și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972).

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; inginer miner la Întreprinderea Minieră Teliuc, jud. Hunedoara (1959–1960) și la Exploatarea Minieră Petrila (1960–1961); inginer tehnolog, șef de sector, inginer-șef adjunct, șef de zonă, inginer-șef, director tehnic (1961–1974) și director (1974–31 dec. 1976) al Exploatării Miniere Lupeni; secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid Petroșani (ian. 1977–13 dec. 1978); director tehnic (13 dec. 1978–mai 1981), inginer proiectant I (1981–1982), șef al Atelierului proiectare (1982–1983), șef al Serviciului dezvoltare tehnologii noi (1983–mart. 1984) și director general (mart. 1984–2 iul. 1986) al Combinatului Minier Valea Jiului; adjunct al ministrului și director general al Centralei-Departament a Cărbunelui din Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (3 iul. 1986–19 oct. 1987); director general al Combinatului Minier Motru (19 oct. 1987–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Gorj (din 1987).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a III-a.

COȘERU IOANA (ZOE DAHLIA)

(n. 5 iun. 1937, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Tehnologie Economică, Secția Chimie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; inginer la Centrala Industrială a Bumbacului (1981–în 1984).

COTOARĂ ION (IOAN)

(n. 6 oct. 1935, com. Gârbova, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională de pe lângă Uzina „Tractorul” Brașov (1952); Facultatea Muncitorească din Iași (1954); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Brașov (1965–1970); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ajustor la Uzina „Tractorul” Brașov (1952–1954); **membru de partid din 1957**; mecanic de motoare de avioane la Uzina „Metrom” Brașov; muncitor, șef de echipă și maestru la Uzinele „Steagul Roșu” Brașov (1957–mai 1963); activist al Consiliului local al sindicatelor Brașov (mai 1963–1964); lector la Școala de partid din Brașov (1964–1971); secretar al Comitetului municipal de partid Turnu Măgurele (1971–1974); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economico-sociale Teleorman (1974–1975); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (1975–6 nov. 1984) și Arad (6 nov. 1984–22 dec. 1989).

COTOI SIMION

(n. 21 ian. 1938, com. Lunca, jud. Mureș; d. 1995, com. Lunca, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică pentru Produse Finite din Lemn Târgu Mureș (1955); Curs de partid de un an (1960–1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1963–1966); Facultatea

de Istorie, Universitatea „Babeș-Bolyai“ Cluj (1966–1970).

Profesia de bază: tehnician industrializarea lemnului.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; tehnician la IPROFIL Pâncota, jud. Arad (1955–1957); tehnician și secretar al Comitetului U.T.M. la Combinatul de Industrializare a Lemnului Reghin (1959–1960); instructor al Comitetului regional U.T.M. Mureș-Autonomă Maghiară (1961); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Toplița (1961–1963); membru al Comitetului regional U.T.M. Mureș-Autonomă Maghiară (1961–1963); membru supleant al biroului Comitetului raional de partid Toplița (1961–1963); instructor teritorial al Comitetului regional de partid Mureș-Autonomă Maghiară (1966–febr. 1968) și al Comitetului județean de partid Mureș (febr. 1968–sept. 1974); secretar al Comitetului orașenesc de partid Reghin (sept. 1974–mart. 1975); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid și primar al orașului Reghin (mart. 1975–1978); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Mureș (din iun. 1975); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mureș (1978–febr. 1986); instructor (febr.-12 mai 1986) și adjunct al șefului (12 mai-20 aug. 1986) la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R.; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (20 aug. 1986–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

COTOȚ ION (IOAN)

(n. 17 nov. 1921, com. Roșia Montană, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979).

Studii: liceul; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1957–1960).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: membru al sindicatului minerilor (1938–1940); **membru de partid din 1945**; activist al Consiliului Central al Sindicatelor; secretar pentru probleme organizatorice (în 1952) și prim-secretar (până la 6 iul. 1957) al Comitetului regional de partid Hunedoara; secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (aug. 1960–1961); prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (din 1961); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 3 iun. 1966); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Ungară (29 mai 1971–25 aug. 1976); președinte al UCECOM (febr. 1977–9 oct. 1979); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Indonezia (13 iun. 1980–17 oct. 1984), Malaezia (26 mai 1981–9 nov. 1985) și Singapore (1 mart. 1982–20 febr. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Teiuș, reg. Hunedoara (1957–1961), nr. 4 Câmpulung, reg. Suceava (1961–1965), nr. 4 Vatra Dornei, reg. Suceava (1965–1969) și nr. 4 Bălan, jud. Harghita (1969–1975); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă și asigurări sociale a M.A.N. (19 mart. 1965–1975); membru al Comisiei constituționale a M.A.N. (din 21 aug. 1965).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971).

COTOVEANU IACOB

(n. 8 oct. 1915, Roman; d. 2001, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958).

Studii: Școala de elevi meseriași C.F.R. (1934); Școala de mecanici de locomotivă (1941).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C.dR. din 1934; **membru de partid din 1936** (exclus în perioada 13 iun.1958–1964); lăcătuș și mecanic de locomotivă la Atelierele C.F.R. „Grivița” (1934–1941); membru al Comitetului județean Ilfov al U.T.C.dR. (din 1936); activist

la „Ajutorul Roșu” (1937–1946); mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. Ițcani, Vatra Dornei (1941–1942); trimis de P.C.dR. în U.R.S.S. (1942–1943); mecanic la depourile C.F.R. Câmpulung, Vatra Dornei și Arad (1943–dec. 1944); președinte al Comitetului sindical al Depoului C.F.R. Arad (din dec. 1944); secretar al Uniunii Sindicatelor C.F.R.; președinte al unei comisii județene de verificare a membrilor de partid (1949–1950); vicepreședinte al Comitetului Geologic (29 apr. 1951–nov. 1952); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R.P. Chineză (nov. 1952–27 iun. 1956) și R.P.D. Vietnam (11 mart. 1955–27 iun. 1956); președinte al Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din transporturi și telecomunicații (27 iun. 1956–iun. 1958); membru al Consiliului Central al Sindicatelor (până în iun. 1958); revizor de locomotivă la Depoul C.F.R. București-Călători (1958–ian. 1964).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Adjud, reg. Bacău (1957–1961); secretar la Comisiei pentru politică externă a M.A.N. (din 19 mart. 1957).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974).

COVACIU ELENA

(n. 1942, Câmpulung, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1966;

director al Întreprinderii „Porțelanul” din Alba Iulia (febr. 1985–1989).

COVALIU ION BRĂDUȚ

(n. 1 apr. 1924, Sinaia; d. 1991, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: liceul; Academia de Arte Frumoase București.

Profesia de bază: pictor.

Activitate și funcții:

președinte al Uniunii Artiștilor Plastici (4 iun. 1968–1989); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); membru al Biroului executiv al Uniunii Artiștilor Plastici (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Boldu, jud. Buzău (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” clasa a II-a (1968); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974).

COZMA IOAN (COSMA ION)

(n. 16 dec. 1923, sat Nazna, com. Sâncraiu de Mureș, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 nov. 1984); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–21 aug. 1956).

Studii: Gimnaziul Industrial din Târgu Mureș (1935–1939); Școala specială A.T. a C.F.R. Cluj (1939–1940); Școala de partid de o lună (mart.-apr. 1946); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (nov. 1948–1949); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1951–iul.

1954); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: montator C.F.R.

Activitate și funcții: **membru de partid din ian. 1945;** montator (1940–1945) și responsabil cu tineretul al Comitetului de partid (ian.-apr. 1945) la Atelierele C.F.R. Simeria; montator la Atelierele C.F.R. Târgu Mureș (apr. 1945–mart. 1946); secretar al Comitetului de partid al plășii Toplița (din apr. 1946); secretar al Comitetului de partid al plășii Reghin (până în mai 1947); instructor (mai 1947–nov. 1948) și secretar (1949–sept. 1950) al Comitetului județean de partid Mureș; secretar pentru probleme agrare (sept. 1950–12 iun. 1951) și prim-secretar (12 iun.-sept. 1951) al Comitetului regional de partid Bihor; prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (13 aug. 1954–28 dec. 1955); membru al Consiliului militar al Regiunii a 3-a Militare (până la 4 apr. 1956); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. de Secțiile Industrie Grea și Transport-Telecomunicații ale C.C. al P.M.R. și de Direcția Politică a C.F.R. (din 26 ian. 1956); ministrul Căilor Ferate (24 sept. 1956–28 mart. 1957); ministrul Agriculturii și Silviculturii (28 mart. 1957–17 dec. 1959); ministrul Agriculturii (17 dec. 1959–30 apr. 1962); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orășenesc București (în 1965–în 1966); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 ian. 1965); membru al Consiliului de Stat (19 mart. 1965–18 mart. 1971); membru al biroului Comitetului orășenesc de partid București (în 1966); prim-

vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (până la 25 dec. 1970); ministrul Turismului (25 dec. 1970–1 mart. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Polonia (20 mai 1978–20 oct. 1984) și Egipt (22 mart. 1985–4 iul. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mureș (1948–1952), Toplița, Regiunea Mureș Autonomă Maghiară (1957–1965), nr. 32 Cotroceni, reg. București (1965–1969) și nr. 23 Dâmbovița, București (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961), clasa a II-a (1964), clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1962 și 1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1966), clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1971).

CRĂCIUN CONSTANȚA (VINȚE HELENA)

(n. 16 iul. 1914, Constanța; d. 2 mai 2002, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–12 aug. 1969 și 21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.d.R. (1934); activist în Ajutorul Roșu (1933–1934); membru fondator al Tineretului Progresist; membru al conducerii Frontului Democrat Universitar (din 1934); membru al Comitetului Antifascist (din 1934); **membru de partid din 1935; membru al C.C. al P.C.d.R. (din 1936);** arestată (16 sept. 1942) și condamnată la 25 de ani muncă silnică de Curtea Marțială București, Secția I (19 nov. 1942); închisă la penitenciarele Văcărești și

Mislea (16 sept. 1942–23 aug. 1944); secretar al Federației Naționale a Tineretului Progresist (în 1946); membru al Consiliului Mondial al Tineretului (în 1946); președinte al Uniunii Femeilor Democrate din România (din 16 febr. 1948); membru al Prezidiului M.A.N. (din 13 apr. 1948); membru al Consiliului General de conducere al A.R.L.U.S. (în nov. 1948); activist al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă; președinte al Comitetului Central al „Crucii Roșii” (până la 13 sept. 1951); membru al Consiliului Central al Frontului Democrat Popular (din 5 oct. 1950); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului orașenesc de partid București (13 sept. 1951–31 oct. 1953); ministrul Culturii (31 oct. 1953–19 mart. 1957); președinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (9 iun. 1962–21 aug. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 21 aug. 1965, reales 9 dec. 1967).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Brașov (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Alba (1948–1952), Cotroceni, reg. București (1952–1957), Călărași, reg. București (1957–1961) și nr. 3 Videle, reg. București (1961–1969).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a, clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949), clasa I (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

CRĂCIUN ION

(n. 18 ian. 1931, sat Boboc, com. Cochirleanca, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Normală din Buzău (1942–1946); Liceul „B.P. Hasdeu” din Buzău (1946–1950); Facultatea de Energetică, Institutul Politehnic București (1950–1955);

Curs postuniversitar la Facultatea Tehnico-Economică (fără frecvență).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: membru al U.T.M.; activist extrabugetar al Secției propagandă și agitație a Comitetului județean U.T.M. Buzău (până în sept. 1950); membru al Comitetului sindical din facultate (1950–1952); inginer la Întreprinderea „Flamura Roșie” București (din 1955); inginer-șef la Întreprinderea „Luceafărul” București (până în 1959); **membru de partid din aug. 1960**; inginer-șef la Direcția Generală a Lânii și Mătăsii (1959–1960), inginer principal tehnolog la Direcția Generală Industrială Textilă (1960–1961), director general al Direcției Generale Industriale Sticlă și Ceramică Fină (1961–aug. 1963) și director general al Direcției Generale Articole Casnice, Utilaje și Piese de Schimb (aug. 1963–18 mart. 1964) la Ministerul Industriei Ușoare; secretar general al Ministerului Industriei Ușoare (18 mart. 1964–8 febr. 1966); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (din 8 febr. 1966); ministrul Industriei Ușoare (13 mart. 1969–30 mart. 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1971).

CREȚU ION

(n. 24 iul. 1926, com. Argetoaia, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: școala primară (1933–aug. 1940); Școala de ucenici de la Arsenalul Armatei, curs seral (1940–1944); Școala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Craiova (sept. 1956–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1960–iul. 1963);

Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1945; ucenic (aug. 1940–1944) și ajustor mecanic (1944–iul. 1946) la Arsenalul Armatei din București; ajustor mecanic

la diferite ateliere mecanice din București (iul. 1946–ian. 1947); fierar în atelierul tatălui său din com. Argetoaia (ian. 1947–oct. 1948); secretar al organizației U.T.M. din comună și referent la Consiliul popular comunal Argetoaia (1951–nov. 1952); adjunct al șefului Secției politice a S.M.T. Filiași (nov. 1952–mai 1953); membru al Comitetului raional U.T.M. Filiași și al Comitetului regional U.T.M. Craiova (din 1952); **membru de partid din sept. 1954**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Filiași (mai 1953–febr. 1956); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului regional U.T.M. Craiova (febr.-sept. 1956); secretar al Comitetului raional de partid Plenița (1957–sept. 1960); instructor teritorial al Comitetului regional de partid Oltenia (iul.-aug. 1963); prim-secretar al Comitetului raional de partid Filiași (aug. 1963–1965); prim-adjunct și șef al Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Oltenia (1965–1967); prim-secretar al Comitetului raional de partid Băilești (1967–febr. 1968); șef al Sectorului cadre al Comitetului județean Dolj al F.U.S. (febr. 1968–1969); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (1969–21 aug. 1978); organizator al C.C. al P.C.R. și secretar al Comitetului de partid al Combinatului Petrochimic Midia-Năvodari (21 aug. 1978–aug. 1979); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid (din aug. 1979); inginer șef al Consiliului unic agroindustrial de stat și cooperatist Dorobanțu, jud. Constanța (până la 5 sept. 1984); director al Direcției Generale județene pentru Agricultură și Industrie

Alimentară, membru al biroului Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (5 sept. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

CRIHANĂ COSTEL ALEXANDRU

(n. 1944, com. Cudalbi, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Ziaristică, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: presator.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1962;

instructor teritorial al Secției Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (până la 9 iul. 1988);

secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (9 iul. 1988–22 dec. 1989).

CRISTACHE VASILE

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958).

Activitate și funcții: instructor (în 1952) și adjunct al șefului secției (în 1953) la Secția Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și U.T.M. a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid București (în mart. 1956–13 iun. 1958).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Vidra, reg. București (1957–1961); secretar al Comisiei pentru agricultură și silvicultură a M.A.N. (din 19 mart. 1957).

CRISTEA ION

(n. 17 ian. 1920, Oltenița, jud. Călărași; d. 1996, Oltenița)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic București; Curs de partid de cinci luni; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer T.C.M.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** director al Șantierului Naval

Oltenița (din 1974) și al Întreprinderii de Construcții Navale și Piese Turnate Oltenița (în 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1970).

CRISTEA LUCREȚIA

(n. 28 mai 1928, com. Sâlsig, jud. Maramureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: școala generală; Cursul de partid de un an (1957); liceul.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: activist al Comitetului U.F.D.R. Cehu Silvaniei (1950–1953); **membru de partid din nov.**

1954; secretar al Comitetului comunal de partid Satulung, jud. Maramureș.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Șomcuta Mare, reg. Baia Mare (1952–1957).

Distincții: „Medalia Muncii” (1953).

CRISTESCU POLIANA (DANIELA LUMINIȚA)

(n. 26 oct. 1954, Târgoviște)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea din București (1973–1977); Școala Centrală a U.T.C.-ului de trei luni, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1974; îndrumător al organizației U.T.C. în timpul liceului; profesor de științe sociale la Liceul Industrial nr. 4 Târgoviște (1977–1979); președinte al Consiliului municipal al elevilor Târgoviște (din 1979); președinte al Consiliului județean al elevilor Dâmbovița (până la 23 febr. 1982); membru supleant al C.C. al U.T.C. (1980–1981); membru (1981–1989) și secretar (23 febr. 1982–1989) al C.C. al U.T.C.; președinte al Consiliului Elevilor (23 febr.-14 mai 1982); vicepreședinte (14 mai 1982–16 mai 1983) și președinte (16 mai 1983–1989) al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; membru al Consiliului Sanitar Superior (din 13 aug. 1983); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor (în oct. 1987); membru al Biroului executiv al Ministerului Educației și

Învățământului (în 1987); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în dec. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Iași-Nord-Vest, jud. Iași (1985–1989); secretar al M.A.N. (din 1 apr. 1985).

CRISTESCU VALERIU DUMITRU

(n. 8 iun. 1924, Câmpina, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Construcții Civile și Industriale.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954; adjunct al ministrului Industriei Materialelor de Construcții (din 13 oct. 1969) și al ministrului Economiei Forestiere și Materialelor de

Construcții (din 4 febr. 1972); director general al Institutului Central de Cercetare, Proiectare și Directivare în Construcții București (1976–în 1984); membru al Biroului executiv al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); președinte al Comisiei de tipizare și standardizare pentru ramura construcții civile și industriale (în 1979); membru al Comisiei de partid și de stat pentru tipizare și standardizare în economie (din 1 sept. 1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980, reales la 24 sept. 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Bicaz, jud. Neamț (1980–1985); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară și al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

CRISTOLOVEANU GEORGETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: director tehnic al Combinatului de Mătase București (în 1972); secretar general al Ministerului Industriei Ușoare (până la 19 mart. 1974).

CRÎȘAN ADALBERT

(n. 7 ian. 1923, Ocna Mureș, jud. Alba; d. 1990, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: liceul (1938); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1953–1956); Facultatea de Istorie (fără examen de stat).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la Uzina Electrică Turda (1938–1939); ucenic (1939–1941) și mecanic (1941–1942)

la o moară din Ocna Mureș; mecanic la Fabrica „Solvay” Ocna Mureș (1942–oct. 1943); **membru de partid din iun. 1945;** mecanic, secretar de celulă de partid și membru al Comitetului sindical la Salinele Ocna Mureș (1945–1948); controlor economic (1947);

instructor al Comitetului județean de partid Alba (din 1948); secretar al Comitetului județean U.T.M. Alba (până în sept. 1949); membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (până în sept. 1949); instructor al C.C. al U.T.M. (sept. 1949–1951); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Sibiu (1951–1952); secretar al Comitetului regional U.T.M. Brașov (1952–1953); instructor și adjunct al șefului Secției Organe a C.C. al U.T.M. (până în sept. 1953); secretar al Comitetului de partid al Uzinelor „Steagul Roșu” Brașov (1956–sept. 1958); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Brașov (din 1956); secretar (sept. 1958–1959) și prim-secretar (1959–febr. 1961) al Comitetului raional de partid Codlea; instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (febr. 1961–1962); secretar al Comitetului regional de partid Cluj (1962–în 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (aug. 1971–6 iun. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 27 Jibou, reg. Cluj (1965–1969), nr. 3 Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud (1969–1975) și nr. 4 Beclean, jud. Bistrița-Năsăud (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1949); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974); „Meritul Agricol” clasa I (1974).

CRIȘAN CONSTANTIN

(n. 22 mai 1934, com. Roșia Montană, jud. Alba; d. 1986, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–26 nov. 1981); membru al C.C. al P.C.R. (26 nov. 1981–1986); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–1986).

Studii: cinci clase elementare; Școala profesională de pe lângă Minele Roșia Montană (1949–1951); școala de partid de trei luni (1953); Școala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Cluj (sept. 1956–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1960–1963); Școala medie (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: vagonetar la diferite mine particulare din Roșia Montană (1946–iul. 1947); muncitor zilier la repararea șoselei Abrud-Zlatna (iul. 1947–1949); membru al U.T.M. din 1951; **membru de partid din nov. 1953**; miner (din 1951) și șef de echipă (până în 1953) la Întreprinderea Minieră Roșia Montană; referent tehnic și șef al Biroului special al Sfatului popular raional Câmpeni (1953–1956); membru al Comitetului raional U.T.M. Câmpeni (din 1953); instructor al Secției economice și membru al Comitetului raional de partid Câmpeni (1956); instructor al Comitetului regional de partid Cluj (1957); secretar pentru probleme economice (1957–ian. 1960), locțiitor al primului-secretar (ian.-sept. 1960) și prim-secretar (din aug. 1963) al Comitetului raional de partid Câmpeni; prim-adjunct al Secției organizatorice și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Cluj (în 1965–în 1966); secretar al Comitetului județean de partid Cluj (până la 18 nov. 1975); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Cluj (18 nov. 1975–1986); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (23 sept. 1980–1986); instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1986).

CRÎȘOVAN GEORGE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Activitate și funcții: secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Constanța (până în dec. 1975); șef al Centrului pentru perfecționarea cadrelor la „Navrom” Constanța (în 1980).

al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978); secretar al Comitetului de partid de la Comitetul municipal de partid București (din 1981); șef al Secției propagandă a Comitetului municipal de partid București (până la 29 mart. 1984); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (29 mart. 1984–22 dec. 1989); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

CROITORU NICOLAE

(n. 17 febr. 1946, Scornicești, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională din Moreni (1961–1964); Facultatea de Filozofie, curs fără frecvență (1975); Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorat în filozofie la Academia de Științe Social-

Politice „Ștefan Gheorghiu” (1983).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; lăcătuș mecanic la Uzina de Aluminii din Slatina (1964–1966 și 1968–1969); secretar pentru probleme de propagandă și cultură (1969–1971) și prim-secretar (1971–1972) al Comitetului orașenesc U.T.C. Slatina; adjunct de șef de secție (1972–1973) și secretar (1973–în 1976) al C.C. al U.T.C.; membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 27 febr. 1974); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 9 ian. 1975); vicepreședinte al Biroului executiv

CROITORU ȘTEFAN

(n. 9 nov. 1923, com. Daia, jud. Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1948**; vicepreședinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (27 oct. 1979–31 mart. 1988).

CSILLAG ANDREI

(n. 13 apr. 1935, Dej, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Medie Tehnică Metalurgică din Cluj (1948–1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Cluj (1958–1963); Cursul de cinci luni pentru perfecționarea cadrelor cu studii superioare, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”;

Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: controlor tehnic de calitate și dispecer planificare la Uzina „Tehnofrig” Cluj (1952–1954); **membru de partid din 1958**; tehnician mecanic la Întreprinderea „Triumf”

Cluj (1954–1955 și 1957–1958); inginer la Uzina „Tehnofrig” Cluj (1963–1970); secretar al biroului organizației de bază pe secție (1966–1968) și membru al Comitetului de partid (1968–1970) la Uzina „Tehnofrig” Cluj; instructor de specialitate (1970–1974) și președinte (din 1974–în 1983) al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Cluj; secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (apr. 1974–22 dec. 1989); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 27 febr. 1978, reales la 22 dec. 1983).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a III-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I.

CSUCSUJ PARASCHIVA ELISABETA (n. FÖLDER)

(n. 22 nov. 1945, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala profesională de ucenici „Solidaritatea” Oradea (1961–1964); liceul teoretic; Curs de partid de cinci luni (1974); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1983).

Profesia de bază: croito-reasă.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1966;

croitoreasă, normator consum materiale (1964–1974) și tehnician la Sectorul creații modele (1974–1975) la Întreprinderea de Confecții Oradea; instructor (1975–sept.

1980) și șef al Sectorului presă

și tipărituri (sept. 1980–6 nov. 1984) al Comitetului județean de partid Bihor; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (6 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

CSUPOR LUDOVIC (LAJOS)

(n. 19 aug. 1911, Târgu Mureș; d. 1985, Târgu Mureș)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: șapte clase elementare.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C.dR. (1929);

membru al Sindicatelor Uni-

tare (1928–1930); membru în

Ajutorul Roșu (1928–1929);

membru al Sindicatului textil

(1935–1936); **membru de**

partid din dec. 1944; secretar pentru probleme

organizatorice (12 iun. 1951–1952) și locțiitor

al prim-secretarului (din 1952) la Comitetului

regional de partid Brașov; membru al Prezidiului

M.A.N. (din 21 apr. 1954, reales 28 mart. 1957);

prim-secretar al Comitetului de partid al

Regiunii Autonome Maghiare (în 1956–iul.

1961); președinte al Comisiei de Revizie a

U.G.S.R.; membru al Comisiei Electorale Centrale (din 1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Târgu Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957) și Gheorgheni, Regiunea Autonomă Maghiară (1957–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a, clasa a III-a (1958); „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I (1961); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa III-a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa II (1974).

CULDA IOAN

(n. 4 sept. 1938, com. Valea Ierii, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Întreprinderea de Industrializare a Sârmei Câmpia Turzii (1953–1956); Școala Medie Tehnică (1968); liceul; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru trefilator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1962;
trefilator la Întreprinderea de

Industrializare a Sârmei Câmpia Turzii (1956–1958 și 1960–1968); maistru la Întreprinderea de Sârmă Buzău (1968–1973); maistru principal, șef de atelier (1973–1983), maistru principal specialist (1983–22 dec. 1989) și secretar al Comitetului de partid (aug. 1979–22 dec. 1989) la Întreprinderea de Conducători Electrici Emailați Zalău; membru supleant (1973–1979) și membru (1979–22 dec. 1989) al Comitetului județean de partid Sălaj; membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1980–1987); membru al biroului

Comitetului județean de partid Sălaj (1984–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

CUMPĂNAȘU ION

(n. 3 aug. 1928, com. Grădiștea, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Râmnicu Vâlcea (1939–1945), continuat la Craiova (1945–iul. 1947); Facultatea de Agronomie din Craiova (1948–1951); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din sept. 1944; membru al Comitetului orașenesc U.T.C. Râmnicu Vâlcea (1944–1945); membru al Comitetului județean U.T.C. Vâlcea (1944–1945); secretar al Comitetului de plasă Grădiștea al Tineretului Progresist (până în sept. 1945); **membru de partid din oct. 1947;** brigadier voluntar la construirea Depoului de locomotive Craiova (iul. 1947–apr. 1948); responsabil al Secției profesionale, culturale și organizatorice și membru al Comitetului executiv al U.N.S.R. Craiova; membru supleant al Consiliului Național Studențesc (din 1948); membru al biroului organizației U.T.M. din facultate (1948–1949); președinte al Sindicatului studenților din Craiova (1950–iun. 1951); preparator (1950–iun. 1951) și asistent (iun.–sept. 1951) la Catedra de marxism a Institutului Agronomic din Craiova; asistent la Facultatea Agrotehnică din București (sept.–nov. 1951); reporter (din nov. 1951), membru al Colegiului de redacție (din 24 apr. 1956), adjunct al șefului (până în 1957) și șef (1957–1962) al Secției agrare și redactor-șef adjunct (1962–20 mart.

1969) la ziarul „Scânteia”; adjunct al șefului Secției Presă a C.C. al P.C.R. (20 mart. 1969–24 febr. 1970); consilier al C.C. al P.C.R. (24 febr. 1970–9 febr. 1971); prim-adjunct al șefului Secției Presă a C.C. al P.C.R. (9 febr. 1971–2 febr. 1973); director general al Direcției Generale a Presei și Tipăriturilor (2 febr. 1973–1975); membru al biroului Consiliului General al A.R.L.U.S. (din 1974); președinte al Comitetului pentru Presă și Tipărituri (1975–8 febr. 1977); director general al AGERPRES (8 febr. 1977–12 sept. 1983); președinte al Uniunii Ziariștilor (în 1981–în 1985); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 24 nov. 1981); redactor-șef al ziarului „Scânteia” (12 sept. 1983–22 mai 1984); președinte al Departamentului Cultelor (30 mai 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Târnăveni, jud. Mureș (1975–1980); secretar al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1956); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962).

CURTICEANU SILVIU

(n. 15 oct. 1933, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1953–1957); doctorat în științe juridice la Universitatea din Cluj (1967).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** judecător la Tribunalul

Popular Raional Cluj (1957–1965); șef al Direcției Judiciare pentru Cauze Civile a Procuraturii Generale (1965–14 febr. 1972); membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al Asociației Juriștilor (din 1966); șef de sector la Secția pentru Probleme Militare și de Justiție a C.C. al P.C.R. (14 febr. 1972–23 iul. 1975); secretar al președintelui R.S.R. (iul. 1975–3 nov. 1982); membru (23 iul. 1975–22 dec. 1989) și secretar (23 iul. 1975–3 nov. 1982) al Consiliului de Stat; secretar al Biroului executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982); șef al Secției Cămară a C.C. al P.C.R. (3 nov. 1982–22 dec. 1989); secretar al Comisiei centrale pentru organizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Pogoanele, jud. Buzău (1980–1985) și nr. 4 Dragalina, jud. Călărași (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1967), clasa I (1984); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1972), clasa a II-a (1981, 1984).

CUȘNIR IOAN

(n. 1942, com. Moldovița, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968;**

director tehnic al Combinatului de Fibre, Celuloză și Hârtie Suceava (1985–1989).

CUȚITEI GHEORGHE

(n. 9 nov. 1931, com. Siriu, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984);

Studii: Facultatea de Mecanică; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958;** prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov

(1974–9 mart. 1981); membru al biroului Comitetului județean de partid Brașov (până la 9 mart. 1981); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); șef al Centrului de calcul de la Combinatul Chimic Făgăraș (1981–în 1984).

CZÉGÉ ALEXANDRU

(n. 27 mai 1932, Salonta, jud. Bihor; d. 1998, Salonta)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Medie Tehnică Agricolă Salonta (1948–1952); Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic Timișoara, curs fără frecvență (1979); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1949; **membru de partid din mart. 1957;** tehnician agronom la S.M.T. Liebling, jud. Timiș (1952), la S.M.T. Săcuieni, jud. Bihor (dec. 1952–1953) și la „Prodalimet” Salonta (1953–1954); tehnician (1954–apr. 1955), șef al Secției agrare (apr. 1955–mart. 1956) și vicepreședinte (mart. 1956–ian. 1961) al Sfatului popular orășenesc Salonta; președinte al C.A.P. „Drapelul Roșu” Salonta (ian. 1961–22 dec. 1989); membru al Comitetului orășenesc de partid Salonta (din 1968); membru al Comitetului județean de partid Bihor (din 1968); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1975); deputat în Consiliul popular al județului Bihor (din 1979); vicepreședinte al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (1987–1988).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1978); „Ordinul Muncii” clasa I; Titlul de „Erou al Noii Revoluții Agrare” (1986).

D

DAIA ALEXANDRU

(n. 4 apr. 1948, sat Severinești, com. Căzănești, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968;** secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mehedinți

(mai 1986–22 dec. 1989).

DAJU PAVEL

(n. 11 febr. 1914, com. Vulcan, jud. Timiș; d. 1975, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala primară (1921–1927); Școala de ucenici (1928–1931); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1951–1952).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic (1928–1931) și lăcătuș (1931–1934) la Atelierul „Junginger

Francisc“ Timișoara; lăcătuș la Fabrica „Metal Low“ Timișoara (1935–1936), la Uzinele Malaxa București (1936–1939), la Fabrica „Ost-Metal“ Timișoara (mai-iul. 1939) și la Atelierele C.F.R. Timișoara (1946–1948); **membru de partid din mai 1945;** responsabil de cadre în biroul Sectorului C.F.R.

Timișoara (din sept. 1948); membru al Comisiei județene de verificare a membrilor de partid Timiș (1949); responsabil al Secției cadre a Comitetului județean de partid Timiș-Torontal (iul. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Bârlad (1952–25 oct. 1955); șef al Secției Cadre a C.C. al P.M.R. (25 oct. 1955–7 febr. 1957); șef al Sectorului de verificare a cadrelor al C.C. al P.M.R. (din 7 febr. 1957); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (până la 6 oct. 1958); adjunct al șefului Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.M.R./P.C.R., membru al biroului organizației de bază din secție și membru al Comitetului de partid al aparatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (6 oct. 1958–27 dec. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Adj. reg. Bârlad (1952–1957).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Medalia „10 ani de la înființarea

armatei Republicii Populare Române“ (1958); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“ (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1964).

DAJU VASILE

(n. 2 oct. 1915, Sibiu; d. 1993, Timișoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala primară (șapte clase); Școala profesională (trei clase); Școala de partid de un an; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1940); **membru de partid din 1945;** secretar pentru probleme

organizatorice al Comitetului regional de partid Stalin (în febr. 1952); președinte al Consiliului regional F.D.P. Timișoara (în mart. 1956); secretar al Comitetului regional de partid Timișoara (în febr. 1957); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional și membru al biroului Comitetului regional de partid Banat (în ian. 1962–în nov. 1966); membru al Consiliului de Stat (din 19 mart. 1965, reales la 9 dec. 1967); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (din mart. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 8 Lugoj, reg. Banat (1961–1965), nr. 26 Orșova, reg. Banat (1965–1969) și nr. 15 Făget, jud. Timiș (1969–1975); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1949), clasa a IV-a (1957),

clasa a III-a (1964); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1953), clasa I (1962); Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale Armatei Populare Române“ (1958); Ordinul „23 August“ clasa a V-a, clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1965).

DALEA MIHAI

(n. 21 ian. 1917, com. Târnova, jud. Caraș-Severin; d. 1 iul. 1980, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–1 iul. 1980); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–ian. 1955 și 25 iun. 1960–12 aug. 1969); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); președinte al Colegiului Central de Partid (12 aug. 1969–21 iul. 1972); prim-vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–1 iul. 1980).

Studii: Școala primară (șapte clase); Școala industrială (trei clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: metalurgist la Uzinele Reșița și membru al Tineretului Socialist Reșița (1935–1938); **membru de partid din 1942;**

instructor organizatoric și membru al Comitetului regional de partid Banat (în aug. 1945–1946); secretar general al U.T.C./U.T.M. (1947–1948); activist (1948–1 nov. 1949) și vicepreședinte, cu rang de ministru adjunct (din 1 nov. 1949) la Comisia pentru Controlul de Stat; prim-secretar al Comitetului regional de partid Stalin (27 apr. 1951–11 iul. 1952); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în U.R.S.S. (11 iul. 1952–18 mai 1954),

Mongolia (20 nov. 1952–15 febr. 1955) și Finlanda (23 febr. 1953–15 febr. 1955); președinte al Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole (15 febr.-2 iun. 1955); ministrul Colectărilor (2 iun. 1955–23 mart. 1956); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în U.R.S.S. (22 mai 1956–12 iul. 1960) și în Mongolia (26 mai 1956–9 sept. 1960); președinte al Consiliului Superior al Agriculturii (31 mai 1962–27 iul. 1965); responsabil cu probleme de agricultură în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. (din 29 mart. 1965); șef al Direcției Relații Externe a C.C. al P.M.R. (din 2 nov. 1965); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. de Direcția Relațiilor Externe a C.C. al P.C.R., Institutul de Relații Culturale cu Străinătatea și de legătura în problemele externe cu organizațiile de masă și obștești (din 1969); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (1969–1975); secretar al Consiliului Național al F.U.S. (18 apr. 1972–1974); președinte al Consiliului General al A.R.L.U.S. (febr. 1973–1 iul. 1980); vicepreședinte al Consiliului Național al F.D.U.S. (26 ian. 1977–1 iul. 1980).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Caraș (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Caraș (1948–1952), Oțelu Roșu, reg. Timișoara (1952–1957), Oravița, reg. Timișoara (1957–1961), Timișoara-Est, reg. Banat (1961–1969) și nr. 1 Reșița-Est, jud. Caraș-Severin (1969–1980); președinte al Comisiei pentru politică externă a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1958); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959), clasa I (1974); „Ordinul Muncii” clasa I (1964); Medalia jubiliară „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate ale R.P.R.” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1967); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971).

DAN (TEODOR) MARȚIAN

(n. 23 nov. 1935, sat Șoimuș-Petreasa, com. Remetea, jud. Bihor; d. 8 martie 2002, Lisabona, Portugalia)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Medie Tehnică de Cooperatie din Oradea (1950–1954); Institutul de Științe Economice București (1954–1955); Facultatea de Istorie, Universitatea „M.V. Lomonosov” Moscova (1955–1959).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru al U.T.M. (1952); membru al biroului organizației U.T.M. din școală; membru al Comitetului U.T.M. din Facultatea de Istorie (1957); secretar al Comitetului U.T.M. al studenților români din Moscova; **membru de partid din aug. 1959**; asistent la Catedra de socialism științific și membru al Comitetului U.T.M. la Universitatea „C.I. Parhon” din București (din 1960); secretar cu probleme de propagandă și agitație al Comitetului U.T.M. pe Centrul Universitar București (iul. 1961–apr. 1962); prim-secretar al Comitetului U.T.M. pe Centrul Universitar București, secretar cu probleme studențești al Comitetului orașenesc U.T.M. București și membru supleant al biroului Comitetului de partid al centrului universitar (din apr. 1962); membru supleant al C.C. al U.T.M. (din 1962); prim-secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. București (în 1965); membru supleant al biroului Comitetului orașenesc de partid București (din mai 1965); preparator, asistent (în mai 1965) și lector universitar la Facultatea de Filozofie a Universității din București; membru supleant al Biroului C.C. al U.T.C. (în 1965–1968); șef al Secției propagandă a Comitetului orașenesc de partid București (în nov. 1966); secretar al Comitetului municipal de partid București (febr. 1968–2 mart. 1971); prim-secretar al C.C. al U.T.C. (20 mart. 1971–apr. 1972); ministru pentru Problemele Tineretului (20 mart. 1971–23 oct.

1972); profesor la Universitatea din București (în 1973).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1971).

DAN VALENTINA (n. ȘCHIOPU)

(n. 8 iul. 1937, Constanța; d. 2001, Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul „Ana Ipătescu” din Constanța (1951–1954); Facultatea pentru Tehnologia Produselor Alimentare și Tehnica Piscicolă, Institutul Politehnic Galați (1954–1959); doctorat; Universitatea Politică și de Conducere; specializare în S.U.A. (aug. 1971–iun. 1972).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** asistent și șef de lucrări la Catedra de morărit-panificație (1959–1976), conferențiar și șef al Catedrei de microbiologie (1976–oct. 1984) și prorector (din oct. 1984) la Universitatea din Galați; membru al Comitetului de partid pe facultate și secretar-adjunct al Comitetului de partid pe universitate; membru al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Târgu Bujor, jud. Galați (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 1 apr. 1985); membru al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1985).

DANILIU (DANILUC) DINU

(n. 11 aug. 1936, com. Mihălășeni, jud. Botoșani)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de mecanică; Facultatea de Drept, Universitatea din București.

Profesia de bază: tehnician mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;**

președinte al C.A.P. „Munca” din com. Gurbănești, jud. Călărași (în 1966–ian. 1985); membru al Consiliului U.J.C.A.P. Ilfov (în 1980); președinte al C.A.P. Valea Argovei, jud. Călărași (din ian. 1985); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 4 iul. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Lehliu Gară, jud. Călărași (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1974), clasa a II-a (1981); Ordinul „Meritul Agricol” clasa I (1983 și 1984).

DAVID ANA

(n. 22 apr. 1949, com. Zetea, jud. Harghita)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala de maiștri; liceul; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: confecționeră.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972;**

tehnician la Întreprinderea de Confecții Odorhei (în 1989); secretar al Comitetului județean de partid Harghita (sept-22 dec. 1989).

DAVID GHEORGHE

(n. 4 dec. 1932, com. Beceni, jud. Buzău; d. 1999, com. Otopeni, jud. Ilfov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere; doctorand (în 1989).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: șef de secție la I.A.S. Petroșani (1957–1958); **membru de**

partid din 1958; director la I.A.S. Mereni, jud. Ilfov (1958–1962), la I.A.S. Blejești, jud. Teleorman (1962–1964) și la I.A.S. Urleasca, jud. Brăila (1964–1979); director general al Direcției generale județene pentru agricultură și industrie alimentară și membru al Comitetului județean de partid Brăila (1979–31 aug. 1981); adjunct al șefului Secției pentru Problemele Muncii de Partid în Agricultură a C.C. al P.C.R. (31 aug. 1981–21 mai 1982); consilier al secretarului general al P.C.R. (21 mai 1982–14 nov. 1983); ministru secretar de stat, șef al Departamentului Agriculturii de Stat, la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (17 nov. 1983–29 mart. 1984); ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare (29 mart. 1984–21 dec. 1985); ministrul Agriculturii (21 dec. 1985–22 dec. 1989); președinte al Comisiei pentru tipizare, standardizare, normare și calitate pentru agricultură și industria alimentară (în 1984); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relații internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Zimnicea, jud. Teleorman (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1979).

DAVID MARIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

DAVIDOIU ION

(n. 13 ian. 1939, com. Bezdead, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Horticultură, Institutul Agro-nomic „Nicolae Bălcescu” București (1958–1964); Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979).

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate și funcții: inginer horticol (1964–1968), președinte și inginer-șef (1968–ian. 1986) la C.A.P. Tâmboești, jud. Vrancea; **membru de partid din 1965;** membru al Biroului executiv al U.J.C.A.P. Vrancea (din 1969); membru al Consiliului U.N.C.A.P. (din 1969); membru supleant (1979–ian. 1986) și membru (ian. 1986–1989) al biroului

Comitetului județean de partid Vrancea; director general al Direcției generale județene pentru agricultură Vrancea (ian. 1986–febr. 1988); președinte al C.A.P. Tâmboești (febr. 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Gugești, jud. Vrancea (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a.

DĂNĂLACHE FLORIAN

(n. 9 iul. 1915, București; d. 1984, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–1 dec. 1967); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (1 dec. 1967–28 nov. 1974).

Studii: Școala profesională C.F.R. (1929–1933); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (doi ani); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (1929–1933) și strungar (din 1933) la Atelierele C.F.R. București-Nord; **membru de partid din nov. 1944**; activist al Comitetului orășenesc de partid București (din 1945); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Prahova (în febr. 1952); comandant al Direcției Trupelor de Grăniceri (până la 23 sept. 1954); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid București (23 sept. 1954–4 apr. 1956); membru al Consiliului Militar al Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului (până la 4 apr. 1956); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 2-a Militare (din 4 apr. 1956); membru al Prezidiului M.A.N.

(din 15 ian. 1958); ministrul Căilor Ferate (3 iun. 1966–19 aug. 1969); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (14 aug. 1969–11 febr. 1971); ministrul Transporturilor (11 febr.–1 apr. 1971); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (1 apr. 1971–13 oct. 1972); președinte al UCECOM (13 oct. 1972–4 febr. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Teleajen, reg. Ploiești (1952–1957), Rahova, București (1957–1961), „Vasile Roaită”, reg. București (1961–1965), nr. 14 Gara de Est, București (1965–1969), nr. 2 Buzău Nord-Est, jud. Buzău (1969–1975) și nr. 4 Huși, jud. Vaslui (1975–1980); președinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură a M.A.N. (din 19 mart. 1957); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (din 19 mart. 1965).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1954); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1957), clasa I (1964); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

DĂNICĂ PETRE

(n. 28 iun. 1927, Giurgiu; d. 2001, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982).

Studii: Școala profesională de ucenici din Giurgiu (1942–1946); Curs de partid de o lună (febr.–mart. 1947); Curs de partid de trei luni (iul. 1949); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1953–1956); Facultatea de Economie

Generală, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență (1967).

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: muncitor zilier la Șantierul de Construcții Giurgiu (1941–1942); ucenic (1942–1946) și cazangiu (1946–febr. 1947) la Șantierul Naval Giurgiu; membru al Uniunii Patrioților (1944); membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. din 1945; **membru de partid din ian. 1946**; secretar al organizației U.T.C. și membru al Comitetului de partid din Șantierul Naval Giurgiu (ian. 1946–febr. 1947); responsabil organizatoric al Comitetului județean U.T.C. Vlașca (mart.-apr. 1947); responsabil al Secției tineret și membru al biroului Comitetului județean de partid Vlașca (apr. 1947–1948); secretar al Comitetului județean U.T.C. Vlașca (1948–iul. 1949); secretar al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (din iul. 1949); instructor cu informarea al Comitetului județean de partid Vlașca (până în aug. 1950); instructor la Sectorul documentare de partid al Secției Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (aug. 1950–1953 și 1956–nov. 1958); instructor teritorial al C.C. al P.M.R. (nov. 1958–13 apr. 1965); adjunct al șefului Secției Organizații de Partid a C.C. al P.M.R./P.C.R. (13 apr. 1965–28 nov. 1966); secretar al Comitetului regional de partid Argeș (28 nov. 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (febr. 1968–în oct. 1974); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (1974–27 nov. 1975); adjunct al ministrului Comerțului Interior (27 nov. 1975–16 iunie 1979); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în nov. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (13 iun. 1979–5 oct. 1982); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); președinte al UCECOM (5 oct. 1982–29

apr. 1987); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (29 apr. 1987–22 dec. 1989); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 6 Bălcești, jud. Vâlcea (1969–1975), nr. 3 Videle, jud. Teleorman (1975–1980), nr. 4 Timișoara Sud-Vest, jud. Timiș (1980–1985) și Cehu Silvaniei, jud. Sălaj (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1974).

DĂNILĂ AURELIA

(n. 20 iun. 1930, Bistrița; d. 1982, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–1982); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–1982).

Studii: gimnaziul (1941–1945) și liceul teoretic (1945–1946) din Bistrița; Școala de trei luni a U.F.D.R. din Cluj (1951); Școala de partid de un an (1956–1957); Școala medie tehnică (1958–1962); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1962–1966); Facultatea de Istorie.

Profesia de bază: funcționar.

Activitate și funcții: membru al Asociației Soților de Militari Activi din România (1947); membru al U.F.D.R. (1948); activist al organizației regionale U.F.D.R. Rodna (1951) și al Comitetului raional U.F.D.R. Bistrița (1951–1953); redactor la ziarul „Avântul” din Bistrița (1953); **membru de partid din febr. 1955**; instructor al Comitetului orașenesc de partid Bistrița (aug. 1955–1956); consultant la Cabinetul orașenesc de partid Bistrița (1957–aug. 1958); vicepreședinte al Comitetului regional al femeilor Cluj (aug. 1958–febr. 1968); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Cluj (1962–febr. 1968); director al Întreprinderii „Tehnofrig” Cluj (în 1962); președinte al Comitetului județean al femeilor Cluj (febr. 1968–19 iun. 1973); secretar al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (din 23 febr. 1977); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 26 Cărnăuș, reg. Cluj (1961–1965), nr. 16 Reteag, reg. Cluj (1965–1969) și nr. 13 Mocuș, jud. Cluj (1969–1975); secretar al M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Medalia Muncii”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1960); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1962); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1971).

DĂOGARU GHEORGHE

(n. 26 sept. 1938, sat Pluta, com. Butoiești, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de pe lângă Combinatul Metalurgic Reșița (1952–1954); Școala de partid de un an (1961–1962); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: forjor.

Activitate și funcții: forjor la Combinatul Metalurgic Reșița (1954–1958); **membru de partid din sept. 1956**; maistru mecanic la Aerodromul Militar din București (1959–1960); fochist la termocentrala Combinatului Metalurgic Reșița (1960–1961); instructor teritorial și șef al Sectorului evidență la Comitetul raional U.T.M. Deta (1962–1963); secretar al Comitetului raional U.T.M./U.T.C. Caransebeș (1963–1964) și Orșova (1964–febr. 1968); instructor al Sectorului muncii politice de masă al Comitetului județean de partid Mehedinți (febr. 1968–28 aug. 1972); secretar al Comitetului orașenesc de partid și primar al orașului Orșova (28 aug. 1972–9 oct. 1974); membru al Comitetului județean de partid Mehedinți (din 28 aug. 1972); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mehedinți (14 iun. 1982–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–14 mart. 1984); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (14 mart. 1984–11 dec. 1987); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Brașov (11 dec. 1987–1989).

DĂSCĂLESCU CONSTANTIN

(n. 2 iul. 1923, Breaza, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–21 mai 1982).

Studii: Școala elementară (șapte clase); Gimnaziul industrial (patru clase); liceul; Școala de partid de șase luni din Ploiești (1949–1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1954); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1959–1962); Academia de

Studii Economice București.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: strungar la Atelierele Societății „Astra Română”, Poiana Câmpina, jud. Prahova (1941–1943 și 1945–1947); **membru de partid din 1945**; secretar al celei de partid și membru al Comitetului de partid de la Atelierele Societății „Astra Română” (1946–1947); responsabil cu resortul economic și secretar al Comisiei locale a sindicatelor la Comitetul Sindicatului Petroliștilor din Câmpina (1947–1949); asistent și director al cursului de trei luni al Școlii de partid din Ploiești (1950–1952); instructor la Sectorul chestiuni statutare al Secției Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (1952–1956); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Ploiești (1956–1959); secretar pentru probleme organizatorice (7 iul. 1962–8 iun. 1965) și prim-secretar (8 iun. 1965–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Galați; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (febr. 1968–26 nov. 1975); membru al Consiliului de Stat (din 24 nov. 1972); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (26 nov. 1975–16 iun. 1976); președinte al U.N.C.A.P. (16 iun. 1976–7 mart. 1978); președinte al Consiliului central de coordonare a activității organizațiilor cooperatiste (în 1978); președinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (7 mart. 1978–3 iun. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–6 febr. 1979); șef al Secției Cadre

a C.C. al P.C.R. (6 febr. 1979–21 mai 1982); președinte al biroului Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–22 dec. 1989); președinte al Biroului executiv al Consiliului național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în nov. 1982); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (până la 7 dec. 1982); președinte al Biroului Permanent și prim-vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 7 dec. 1982); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului și a localităților, perfecționarea organizării și conducerii agriculturii (în mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 21 Milcov, reg. Galați (1965–1969), nr. 5 Tecuci, jud. Galați (1969–1975), nr. 3 Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud (1975–1980), nr. 5 Brașov-„Steagul Roșu”, jud. Brașov (1980–1985) și nr. 6 Brașov-Valea Cetății, jud. Brașov (1985–1989); secretar al M.A.N. (13 mart. 1969–29 dec. 1972).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a proclamării R.P.R.” (1952); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1957), clasa a IV-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1959), clasa a II-a (1974); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Medalia „A XX-a aniversare a R.P.R.” (1968); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969); Ordinul „Meritul Agricol” clasa I (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1974 și 1981).

DĂSCĂLESCU COSTICĂ

(n. 25 mai 1937, com. Comarna, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician chimist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958;

șef al Secției organe de partid a Comitetului județean de partid Iași (până în 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (1978–2 febr. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. la șantierele Rafinării Baniias din Siria (din 2 febr. 1979); consilier la ambasada R.S.R. din Siria (din 2 febr. 1979); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Cluj (nov. 1982–22 dec. 1989).

DEACONU CONSTANTIN-ION

(n. 21 mai 1936, Slatina)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională de Construcții din București (1950–1953); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (1961–1962); Facultatea de Filozofie, Secția sociologie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1971).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: electrician la Întreprinderea nr. 18 Instalații București (1953–1954); electrician și secretar al organizației U.T.M. la Întreprinderea nr. 106 Instalații București (1954–1958); **membru de partid din 1958;** tehnician la Serviciul organizarea muncii și secretar al Comitetului U.T.M. la Trustul I Construcții (1958–1960); instructor al Comitetului raional U.T.M. „30

Decembrie“ București (1960–1961); membru al Comitetului orășenesc U.T.M. București (1960–1965); membru supleant al C.C. al U.T.M. (1960–1965); instructor (1961) și activist (1962–1963) al Comitetului orășenesc U.T.M. București; secretar pentru problemele de propagandă (1963–1964) și prim-secretar (1964–1966) al Comitetului raional U.T.M./U.T.C. „30 Decembrie“ București; membru al biroului Comitetului raional de partid „30 Decembrie“ București (1964–1966); instructor teritorial al Comitetului de partid al Sectorului 4 București (1966–dec. 1970); locțiitor al secretarului Comitetului de partid pe unitățile sanitare (dec. 1970–dec. 1971); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (dec. 1971–3 febr. 1977); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vâlcea (3 febr. 1977–6 nov. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (6 nov. 1984–8 sept. 1987); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (8 sept. 1987–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

DEDIU DUMITRU HORIA

(n. 12 mart. 1935, Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Transporturi, Secția transporturi feroviare, Institutul Politehnic București; Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; director general al Direcției Regionale C.F.R. Galați (1980–1989).

DEJEU DUMITRU

(n. 27 mai 1910, com. Poieni, jud. Cluj; d. 1982, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala primară (1917–1924); Școala de arte și meserii (1924–1928); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: vopsitor.

Activitate și funcții: vopsitor la Atelierele C.F.R. Cluj (1928–1940); membru al Sindicatului C.F.R. (1928–1936); vopsitor la Atelierele

Căilor Ferate Maghiare din Cluj (1940–ian. 1942) și Budapesta (ian. 1942–ian. 1945); șef de echipă la Atelierele C.F.R. Cluj (ian. 1945–sept. 1946); **membru de partid din mai 1945**; secretar al Comisiei locale a Sindicatelor Unite Cluj (sept. 1946–mart. 1947); președinte al Consiliului Județean al Sindicatelor Cluj (mart. 1947–sept. 1948); responsabil cu sindicatele (iul.-sept. 1948) și secretar adjunct (sept. 1948–ian. 1949) al Comitetului județean de partid Cluj; secretar al Comitetului județean de partid Cluj (ian. 1949–1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (în febr.-în iun. 1952); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Hunedoara (1956–28 nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Hunedoara (din mai 1965); șef de sector la Secția Sfaturi Populare-Construcții a C.C. al P.C.R. (din 28 nov. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Năsăud, reg. Cluj (1952–1957), nr. 14 Miercurea, reg. Hunedoara (1961–1965) și nr. 14 Alba Iulia, reg. Hunedoara (1965–1969).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952); Medalia „10 ani de la înființarea armatei R.P.R.” (1958); „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a (1962) și clasa I; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române”, clasa a V-a, clasa a IV-a și clasa a III-a (1964); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

DELI MAN ECATERINA

(n. 15 iul. 1936, Aleșd, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Istorie, Universitatea „M.V. Lomonosov” din Moscova.

Profesia de bază: profesoară.

Activitate și funcții: lector la Catedra de științe sociale a Institutului Pedagogic Oradea (1969–1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Aleșd, jud. Bihor (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1971).

DELIU ELENA (n. BUȘCU)

(n. 12 ian. 1939, com. Iernut, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala tehnică de maiștri chimiști; Școala de partid de un an; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**;

maistru chimist și secretar al Comitetului de partid la Combinatul de Îngrășăminte Chimice Slobozia (oct. 1979–22 dec. 1989); membru al Biroului executiv al Consiliului național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Slobozia, jud. Ialomița (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

DERBAN LIVIU

(n. 10 oct. 1936, sat Miersig, com. Husasău de Tinca, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala profesională metalurgică feroviară (1949–1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1960–1963); liceul; Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorand în științe politice la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1976).

Profesia de bază: montator de locomotive.

Activitate și funcții: montator de locomotive la Atelierele C.F.R. Arad (1953–nov. 1956 și sept. 1958–iul. 1959); **membru de partid din nov. 1955**; instructor al Secției școli și pionieri (iul. 1959–febr. 1960) și secretar pentru probleme de propagandă (febr.-sept. 1960) la Comitetul orașenesc U.T.M. Arad; adjunct al șefului Secției Propagandă și Cultură a C.C. al U.T.M./U.T.C. (1963–mart. 1968); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al U.T.C. (mart.-sept. 1968); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Arad și membru al biroului Comitetului județean de partid (sept. 1968–17

iul. 1970); șef al Secției organizatorice (17 iul.–15 dec. 1970) și secretar pentru probleme organizatorice (1971–3 febr. 1977) la Comitetul județean de partid Arad; adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (3 febr.–8 iul. 1977); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (8 iul. 1977–1979).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

DE SABATA COLETA (n. BUDIU)

(n. 5 ian. 1935, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara (1957); doctorat în fizică tehnică (1967); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: preparator (din sept. 1957), asistent, șef de lucrări și conferențiar (1968–1977) la Catedra de fizică a Facultății de Chimie Industrială a Institutului Politehnic Timișoara; **membru de partid din 1964**; membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar Timișoara (1967–1981); membru al Societății Europene de Fizică (din 1971); membru al biroului Comitetului de partid al Centrului Universitar Timișoara (1971–1981); profesor și șef al Catedrei de fizică la Institutul Politehnic Timișoara (1977–1981); secretar adjunct pentru probleme de propagandă al Comitetului de partid din Centrul Universitar Timișoara (1977–1981); rector al Institutului Politehnic „Traian Vuia” Timișoara (1981–sept. 1989); membru al Comitetului județean de partid Timiș (1981–nov. 1984); membru supleant al biroului Comitetului județean de

partid Timiș (nov. 1984–1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985); profesor la Institutul Politehnic Timișoara (din sept. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Timișoara Sud-Vest, jud. Timiș (1985–1989); vicepreședinte al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (din 1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Meritul Științific” clasa a III-a.

DIACONESCU ALEXANDRINA (n. RÂMBU)

(n. 18 iul. 1936, com. Brănești, jud. Dâmbovița; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală (1950); Liceul teoretic din Târgoviște (1950–1954); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București (1960–1965); Curs postuniversitar de filozofie-sociologie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: contabil la Întreprinderea Bucegi din Pucioasa (1954–1957) și la Termocentrala Doicești (1957–1960); economist (1965–1971) și membru al biroului organizației de bază (1970–1971) la Întreprinderea de Reparare Utilaj Petrolier din Teleajen; **membru de partid din 1970**; economist principal, membru al grupeii sindicale și al Comisiei de femei la Combinatul Cărbunelui din Ploiești (1971–1977); secretar adjunct pentru probleme de propagandă al biroului organizației de bază de la Combinatul

Cărbunelui din Ploiești (1976–1977); instructor de specialitate al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Prahova (1977–nov. 1985); președinte al Comitetului județean al femeilor și membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (mart. 1978–27 sept. 1989); membru al Consiliului Național al Femeilor (apr. 1978–22 dec. 1989); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Prahova (nov. 1985–27 sept. 1989); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1986); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (27 sept.–22 dec. 1989).

DIACONESCU (DEACONESCU) ATANASE

(n. 23 dec. 1918, sat Izvoru de Jos, com. Vede, jud. Argeș; d. 1974, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala de Arte și Meserii din Pitești (1931–1936); Liceul industrial (1936–1940); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (dec. 1949–1953).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: șef de echipă (nov. 1942–1943), șef al Biroului tehnic (1943–1948) și șef al Secției de investiții (1948–dec. 1949) la Fabrica „Nitramonia” Făgăraș; secretar al sindicatului funcționarilor publici din Făgăraș (1943–dec. 1949); **membru de partid din nov. 1945**; secretar al celei de partid (nov. 1945–dec. 1949) și membru al Comitetului de partid la Fabrica „Nitramonia” Făgăraș (1946–dec. 1949); șef de secție cu probleme speciale și dispecer-șef la Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice (1951–1956); director

general al Combinatului Chimic nr. 1 din Făgăraș și membru al Comitetului raional de partid Făgăraș (1956–apr. 1961); adjunct al ministrului Petrolului și Chimiei (apr. 1961–18 ian. 1962); secretar general la Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei (18 ian.–26 mai 1962); adjunct al ministrului Industriei Petrolului și Chimiei (26 mai 1962–27 sept. 1965); adjunct al ministrului Industriei Chimice (27 sept. 1965–13 oct. 1969); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); membru al Comitetului pentru Premii de Stat al R.S.R. (din 3 iun. 1966).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

DIACONESCU DUMITRU

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Profesia de bază: maistru strungar.

Activitate și funcții: maistru strungar și membru al Comitetului de partid la Uzina de Tractoare Brașov (iul. 1972–sept. 1979); membru al Consiliului județean al oamenilor muncii Brașov (în 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor

Populare (din 23 sept. 1979).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949).

DIACONU MARIA

(n. 13 aug. 1935, com. Recea, jud. Brașov)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: Școala elementară (șapte clase); Școala profesională (două clase).

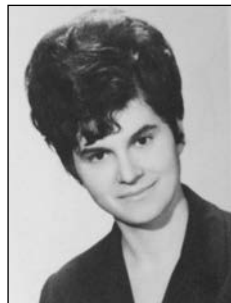
Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții:

președinte al Comitetului sindicatului (în 1969–în iul. 1972), secretar al Comitetului de partid (în febr. 1974–1981), țesătoare (în iul. 1972), maistru țesător (în mart. 1978) și șef de secție (în mai 1981) la Întreprinderea Textilă „Dacia” București; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974, reales la 29 aug. 1978); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); membru al Comitetului municipal al femeilor București (în ian. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Titan, București (1969–1975).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1981).

DICULESCU ILIE

(n. 6 oct. 1924, Târgu Cărbunești, jud. Gorj; d. 1988, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Liceul teoretic din Târgu Jiu (1933–1943); Facultatea de Medicină Veterinară, Institutul de Medicină și Farmacie București, ca bursier al Institutului Militar Sanitar (1943–iun. 1948); doctorat în științe medicale, specialitatea histochimie, cu distincția „Magna cum laudae” (1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1959–1964); Curs de specializare la Institutul de Histochimie din Paris, susținându-și și teza de doctorat la Universitatea din Paris (aug. 1960–iun. 1961).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: preparator (1946–iun. 1948) și asistent (iun. 1948–iul. 1949) la Catedra de histologie a Facultății de Medicină Veterinară București; **membru de partid din ian. 1948**; secretar al Secției internaționale a Comitetului Universitar București (febr.-aug. 1948); medic veterinar, cu grad de sublocotenent, la o unitate de vânători de munte din Brașov (iul.-sept. 1949); cercetător științific principal și secretar al biroului organizației de bază de partid la Laboratorul chimic central al M.F.A. din București (sept. 1949–nov. 1955); deputat în Consiliul popular orășenesc București (sept. 1949–nov. 1955); în paralel a îndeplinit și funcțiile de șef de lucrări (sept. 1949–1952) și conferențiar (1952–nov. 1955) la Catedra de histologie a Facultății de Medicină Veterinară București; avansat la gradul de maior la excepțional; prorector al Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu” București (nov. 1955–ian. 1957); responsabil cu propaganda și agitația la Comitetul de partid al Centrului Universitar București și șef al Catedrei de histologie a Facultății de Medicină Veterinară (ian. 1957–febr. 1960); profesor universitar la Institutul de Medicină și Farmacie București (febr.-aug. 1960); membru al Societății Franceze de Histo-chimie (1961); șef al Catedrei de histologie a Institutului de Medicină și Farmacie și responsabil cu propaganda și agitația la Comitetul de partid al Centrului Universitar București (iun. 1961–în iun. 1971); adjunct pentru problemele de știință al șefului Secției Știință și Artă a C.C. al P.M.R. (dec. 1963–30 dec. 1965); vice-președinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat al R.S.R. (din 3 iun. 1966); vice-președinte al biroului Comisiei Naționale a R.S.R. pentru U.N.E.S.C.O. (din 22 iun. 1971).

DIDIV (FLORICA) DOINA

(n. 22 sept. 1937, Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Fizică; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: fizician.

Activitate profesională: **membru de partid din 1963**; director al Întreprinderii de Piese Radio și Semiconductoare Băneasa din București (din 1989).

DIMA GRIGORE

(n. 1940, com. Moșna, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș montator locomotive.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vrancea (nov. 1986–22 dec. 1989).

DIMA VASILE

(n. 10 nov. 1948, com. Perișoru, jud. Călărași; d. 1997, Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională de pe lângă Întreprinderea Mecanică de Utilaje Medgidia (1962–1965); Curs de trei luni la Școala Interjudețeană de Partid Constanța (1973); Liceul agroindustrial, curs seral (1982–1986); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: strungar la Întreprinderea Mecanică de Utilaje Medgidia (1965–1969); **membru de partid din 1970**; mecanic și secretar adjunct al biroului organizației de bază de partid (1970–nov. 1978), inspector principal personal-învățământ (nov. 1978–oct. 1984), strungar la Atelierul mecanic de reparații (oct. 1984–1989) și secretar al Comitetului de partid la I.A.S. Pietroiu, jud. Călărași; membru al biroului Comitetului comunal de partid Borcea, jud. Călărași (mart. 1987–22 dec. 1989).

DIMITRIU ALEXANDRU

(n. 23 ian. 1932, Roman, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul în Roman (1950); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Iași (1950–1955).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: secretar al Comitetului U.T.M. pe liceu și membru al Comitetului U.T.M. pe an la facultate; inginer la Trustul

nr. 19 Instalații, Întreprinderea nr. 191 Roman (1955); inginer-șef adjunct de șantier, șef de șantier, adjunct al șefului și șef de grup de șantieri la Întreprinderea de Instalații București (1955–oct. 1970); **membru de partid din 1959**; director tehnic la Direcția generală montaj-instalații din cadrul Ministerului Construcțiilor Industriale (oct. 1970–5 iul. 1971); secretar general la Ministerul Construcțiilor Industriale (5 iul. 1971–1973); director general la Centrala de Mecanizare pentru Construcții Industriale București (1973–18 aug. 1984); adjunct al ministrului Construcțiilor Industriale (18 aug. 1984–4 apr. 1986); ministrul Construcțiilor Industriale (4 apr. 1986–22 dec. 1989);

vicepreședinte al Consiliului de Coordonare a Activității de Investiții (în apr. 1986); președinte al Consiliului de Conducere al Ministerului Construcțiilor Industriale (în iul. 1986); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în iul. 1987); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în iul. 1987).

Distincții: „Medalia Muncii”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a.

DIMOIU GHEORGHE

(n. 16 ian. 1933, Constanța)

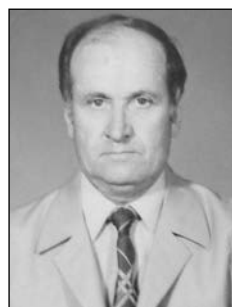
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Hidrotehnică din Constanța (1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Brașov (1952–1957); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. pe an la facultate; inginer mecanic la Institutul de Fizică Atomică București (aug.-dec. 1957); **membru de partid din nov. 1958**; inginer mecanic, șef al Serviciului pentru organizarea producției și a muncii (dec. 1957–sept. 1972) și director adjunct tehnic (sept. 1972–10 oct. 1981) la Șantierul Naval Constanța; membru al biroului Comitetului municipal de partid Constanța (oct. 1979–1989); director al Întreprinderii de Construcții Navale Constanța (10 oct. 1981–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Constanța (nov. 1984–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Constanța-Sud, jud. Constanța (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

DINA CAROL

(n. 25 oct. 1937, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Uzina „23 August” București (1953); liceul, curs seral (din 1958); Facultatea de Tehnologie a Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic București (1965–1969); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** ajustor mecanic (din 1953), tehnician proiectant la Serviciul sculer șef (1963–1969), adjunct al șefului și șef al Secției scolare (1969–1978) și director (1978–1980) la Uzina „23 August” București; secretar al Comitetului U.T.C., secretar al biroului organizației de bază și membru al Comitetului de partid pe secție la Uzina „23 August” București; locțiitor al secretarului (1972–oct. 1974) și secretar (din oct. 1974) al biroului Comitetului de partid al Sectorului 3 București; membru al Consiliului Național al F.U.S. (din 1975); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978); director general adjunct al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București (1978–1980); director al Întreprinderii „Timpuri Noi” București (1980–mart. 1985); consilier la C.C. al P.C.R. (mart.-12 apr. 1985); inspector al C.C. al P.C.R., cu rang de secretar de stat (12 apr.-16 dec. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (16 dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Republica, București (1975–1980), nr. 4

Industriilor, București (1980–1985) și nr. 6 „30 Decembrie”, București (1985–1989); secretar al M.A.N. (2 apr. 1979–28 mart. 1980); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a, clasa a IV-a.

DINCĂ ION

(n. 3 nov. 1928, com. Cobia, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–18 apr. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (18 apr. 1972–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (18 apr. 1972–19 iun. 1973 și 3 nov. 1976–9 dec. 1977); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară (1935–1940); Liceul industrial (patru clase); Școala Militară Politică nr. 1 Ineu (1948–febr. 1949); Școala Militară de Ofițeri; Curs de locțiitori politici de regimente și instructori de mari unități (mai 1951); Curs academic superior de pe lângă Academia Militară „I.V. Stalin” (oct. 1954–1955); Facultatea de Arme Întrunite, Academia Militară București (1965–1968).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (1942–1946) și strungar (1946–mai 1948) la Fabrica „Nitramonia” Făgăraș; **membru de partid din 1947;** locotenent la Secția politică a M.Ap.N. și membru în comisia de verificare nr. 12 a membrilor de partid din armată (1949); locțiitor politic al Batalionului 3 Transmișuni al Diviziei 1 Vânători de Munte (mai 1950–mart. 1951); căpitan (1951); șef de birou în Direcția organizare și instructaj, șef al Secției

de evidență a documentelor de partid și U.T.C. și locțiitor al șefului Direcției de organizare din cadrul D.S.P.A. (mai 1951–oct. 1954); maior (1952); locotenent-colonel (1954); asesor popular la Tribunalul Suprem al R.P.R. (din 21 apr. 1954); șef al Secției Politice a Corpului 81 Apărare Antiaeriană (1955–iul. 1957); instructor al C.C. al P.M.R. (iul. 1957–4 ian. 1958); șef de sector la Secția Administrativă a C.C. al P.M.R. (4 ian.–4 dec. 1958); șef al Sectorului munca de partid în M.F.A. și M.A.I. din cadrul Secției Organizațiilor de Partid a C.C. al P.M.R. (4 dec. 1958–17 iun. 1960); colonel (1959); șef al D.S.P.A. (17 iun. 1960–iun. 1964); general-maior (10 mart. 1961); secretar al Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate (iun. 1964–14 iun. 1965); adjunct al șefului (29 aug. 1968–9 nov. 1970), prim-adjunct al șefului (9 nov. 1970–1971) și șef (1971–18 apr. 1972) al Secției pentru Controlul Muncii în M.Ap.N., Ministerul de Interne, C.S.S. și Justiție a C.C. al P.C.R.; general-locotenent (26 aug. 1969); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (13 oct. 1972–9 nov. 1973); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (19 iun. 1973–15 iun. 1976); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București și primar general al Capitalei (15 iun. 1976–1 febr. 1979); membru al Consiliului de Stat (9 iul. 1976–2 apr. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–în mai 1978); trecut în rezervă (25 aug. 1977); vicepreședinte al Biroului executiv al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); președinte al Biroului executiv al Comisiei pentru arhitectură și sistematizare a municipiului București (din 3 mart. 1978); viceprim-ministru al Guvernului și ministrul Construcțiilor Industriale (1 febr. 1979–1 apr. 1980); prim-viceprim-ministru al Guvernului (1 apr. 1980–22

dec. 1989); președinte al Consiliului de coordonare a activității de investiții (din 1980); președinte al Consiliului de coordonare a activității din ramurile mine, petrol, geologie, energie electrică și termică (din 1980); președinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (în nov. 1982); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (7 dec. 1982–1985); președinte al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relații internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988); membru al Comisiei centrale pentru organizarea și modernizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru optimizarea transporturilor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 21 Potcoava, reg. Argeș (1961–1965), nr. 26 Mozăceni, reg. Argeș (1965–1969), nr. 9 Găești, jud. Dâmbovița (1969–1975), nr. 3 Câmpulung, jud. Argeș (1975–1980), nr. 9 Balș, jud. Olt (1980–1985) și nr. 9 Medgidia, jud. Constanța (1985–1989); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1953); Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale Armatei Populare Române” (1958); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1969), clasa I (1988); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1971); Ordinul „Meritul Agricol” clasa a II-a (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1981); Medalia „Meritul Militar” clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I.

DINDERE GHEORGHE

(n. 20 aug. 1921, com. Vânători, jud. Mehedinți)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Școala elementară (șapte clase); Școala de maiștri agronomi (trei clase); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (1951–1953); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; Facultatea de Economie Agrară, Academia de Studii Economice, prin

examene de diferență.

Profesia de bază: maistru agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; responsabil cu tineretul și secretar al Comitetului de plasă de partid Cujmir (până în 1948); instructor (1948–1949) și locțiitor al secretarului (1949–sept. 1950) la Comitetul județean de partid Mehedinți; secretar pentru probleme de propagandă și agitație al Comitetului regional de partid Dolj (sept. 1950–1951); instructor al Secției Propagandă a C.C. al P.M.R. (1953–1954) și al Comitetului regional de partid Craiova (din 1954); prim-secretar al Comitetului raional de partid Gura Jiului și al Comitetului raional de partid Segarcea; secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Oltenia (până la 4 dec. 1963); prim-secretar al Comitetului raional de partid Calafat (4 dec. 1963–febr. 1968); membru al biroului Comitetului județean de partid și președinte al U.J.C.A.P. Dolj (febr. 1968–în sept. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 28 Bârca, reg. Oltenia (1961–1965), nr. 12 Braniștea, reg. Oltenia (1965–1969) și nr. 16 Brabova, jud. Dolj (1969–1975).

Distincții: „Medalia Muncii” (de două ori); „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a (1962); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Ordinul „23

August” clasa a III-a (1964); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Ordinul „Meritul Agricol” clasa a III-a (1974).

DINIȘOR DUMITRU

(n. 3 oct. 1924, com. Goicea Mare, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala tehnică agricolă.

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: președinte al C.A.P. Goicea Mare (în 1969–1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Bârca, jud. Dolj (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

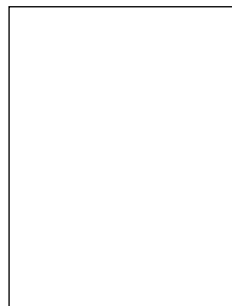
DINU CONSTANTIN

(n. 10 febr. 1933, com. Zărnești, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1977).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: muncitor necalificat și lăcătuș mecanic la Întreprinderea „Macazul” Ploiești (1949–1953); director al Căminului Cultural Comunal Zărnești, jud. Buzău (1956–1958); **membru**

de partid din 1957; instructor al U.F.C.S. în raionul Beceni (1958–1960); secretar al Comitetului raional U.T.M. Beceni (1960–1961); secretar pentru probleme organizatorice (1961–1965) și activist (1965–febr. 1968) la Comitetul raional de partid Râmnicu-Sărat; secretar al Comitetului orașenesc de partid Râmnicu-Sărat (febr. 1968–1974); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Râmnicu Sărat (1974–1979); membru al biroului (1974–1979) și secretar cu probleme organizatorice (1979–12 febr. 1986) la Comitetul județean de partid Buzău; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (12 febr. 1986–8 dec. 1989); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (8–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

DINU CRISTIȚA

(n. 2 febr. 1931, sat Tătărani, com. Bărcănești, jud. Prahova; d. 1995, Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: croitor-reasă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** director al Casei Pionierilor din Buzău (în mart. 1956); membru al C.C. al U.T.M.

(din 29 iun. 1956); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Buzău (1977–în aug. 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1956).

DINU GHEORGHE

(n. 21 dec. 1927, com. Budești, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1950–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (oct. 1989).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1942–1945) și ajustor mecanic (1945–1950) la Arsenalul Armatei din București; **membru de partid din 1945;** inginer mecanic (1955–1956), secretar al Comitetului de partid (1956–1958), șef al Secției mecanice și al Serviciului producție (1958–1962), inginer-șef cu producția (1962–1970) și director tehnic (1970–1973) la Întreprinderea Mecanică Ploeni; membru al Comitetului orașenesc de partid Ploeni; director al Întreprinderii „1 Mai” Ploiești și director general adjunct al Centralei de Utilaj Tehnologic, Chimic, Petrolier și Minier Ploiești (1973–9 apr. 1977); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (9 apr. 1977–21 febr. 1978); director general al Centralei Industriale de Utilaj Petrolier și Minier Ploiești (21 febr. 1978–29 iul. 1985); membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (1978–29 iul. 1985); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1980); membru al Consiliului de Stat (1 apr. 1985–22 dec. 1989); adjunct al ministrului Industriei de Utilaj Greu (29 iul. 1985–1 sept. 1987); ministrul Industriei de Utilaj Greu (1 sept. 1987–4 febr. 1988); director general al Centralei Industriale de Vagoane și Material Rulant București (4 febr. 1988–3 febr. 1989);

membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relații internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988); adjunct al șefului Comisiei pentru probleme economico-profesionale, autoconducere muncitorească și investiții-construcții a U.G.S.R. (din apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Slănic, jud. Prahova (1975–1980) și nr. 1 Ploiești-Sud, jud. Prahova (1985–1989); membru al Comisiei de validare și al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură ale M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

DINU I. GHEORGHE

(n. 1 nov. 1930, com. Smeeni, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala generală; Curs de brigadieri de șase luni (1961); Liceul agricol; Curs de un an pentru președinți de C.A.P., Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: a muncit în agricultură în gospodăria proprie (1953–1960); **membru de partid din 1959**; țăran cooperator (1960–1961), șef de echipă (din 1961), brigadier (până în 1965) și președinte (1965–în iul. 1984) la C.A.P. „Timpuri Noi” Smeeni; secretar al biroului organizației de bază și președinte al Comisiei de revizie la C.A.P. Smeeni; membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al comunei Smeeni; membru al biroului Comitetului comunal de partid Smeeni; membru al Biroului executiv al U.J.C.A.P. Buzău; membru al Comitetului județean de partid Buzău (febr. 1968–în 1972).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Pogoanele, jud. Buzău (1975–1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1974).

DINU M. GHEORGHE

(n. 3 nov. 1930, com. Cornești, jud. Dâmbovița)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1950–1955); Curs postuniversitar tehnico-economic, Institutul Politehnic București; Cursul pentru Perfecționarea Cadrelor de Conducere, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: inginer cercetător la Institutul de Proiectări și Cercetări Carbonifere București (1955–1957); **membru de partid din 1957**; inginer de schimb (din 1957), șef de sector, șef al Serviciului tehnico-productiv (până în 1959) și director (1960–1964) la Fabrica de Medicamente „Sintofarm” București; inginer principal la Direcția Învățământ din cadrul Ministerului Industriei Chimice (1959–1960); șef de serviciu și director la Centrul de Documentare al Industriei Chimice (1964–1968); director (1968–1969) și director-adjunct (1969–ian. 1973) la Direcția Tehnică din Ministerul Industriei Chimice; director tehnic la ICECHIM București (ian. 1973–1976); deputat în Consiliul popular al Sectorului 3 și membru al Comitetului de partid al Sectorului 3 București (1976–1982); director al Combinatului Petrochimic Pitești și director general adjunct al Centralei Industriale de Rafinărie și Petrochimie Pitești (1982–8 febr. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș; deputat în Consiliul popular

al județului Argeș; ministrul Industriei Chimice (8 febr. 1984–4 sept. 1987); președinte al Comisiei pentru tipizare, standardizare, normare și calitate pentru industria chimică (în dec. 1984); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); director general al Centralei Industriale de Produse Anorganice Râmnicu Vâlcea (4 sept. 1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Ploiești-Est, jud. Prahova (1985–1989).

DINULESCU MARIA (n. SPĂTARU)

(n. 17 aug. 1939, sat Bistricioara, com. Ceahlău, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Istorie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1966; director al Școlii Generale nr. 9 din Ploiești (1972–în aug. 1984); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980).

DOBRA GHEORGHE

(n. 2 mai 1925, sat Săsar, com. Recea, jud. Maramureș; d. 1986, Bogotă, Columbia)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Gimnaziul Comercial „Ion Creangă” din Fălticeni (1942–1945); Liceul „Gheorghe Șincai” din Baia Mare (1945–1948); Școala de subingineri din Baia Mare (1945–1948); Institutul de Mine Brad (1948–1951); aspirantura la Institutul de Mine din Moscova (1951–iul. 1955); doctorat în U.R.S.S.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții:

muncitor la o exploatare forestieră din Baia Mare (1940–1942); vagonetar la minele de mangan (două luni) și laborant la laboratorul chimic din com. Iacobeni, jud. Câmpulung Moldovenesc (1942–1944); vagonetar la exploatarea miniere „Dealul Crucii” și „Valea Roșie” (1945–1948); membru de sindicat din 1946; **membru de partid din dec. 1947;** dispecer la Trustul Minier Baia Mare (iul. 1955–mart. 1956); instructor al Secției Industrie Grea a C.C. al P.M.R. (mart.-aug. 1956); director general adjunct la Departamentul metalelor rare din orașul Petru Groza (aug. 1956–oct. 1958); membru al biroului Comitetului raional de partid Lunca Vașcăului (1957–dec. 1959); director al Întreprinderii Miniere „Bihor” (oct. 1958–dec. 1959); membru al biroului Comitetului regional de partid Oradea (ian.-dec. 1959); instructor pentru problemele industriei miniere și cercetării geologice al Sectorului industrie grea (dec. 1959–31 mart. 1962) și șef al Sectorului mine, geologie și energie electrică (31 mart. 1962–19 aug. 1965) din cadrul Direcției Economice a C.C. al P.M.R.; conferențiar la Facultatea de Geologie și Geografie, Universitatea din București (din 1960); adjunct al șefului (din 19 aug. 1965) și șef (în apr. 1970) al Secției Energetică, Construcții și Transporturi a C.C. al P.C.R.; vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare tehnico-economică (până la 9 sept. 1969); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Bihor (9 sept. 1969–28 apr. 1970); secretar al Comitetului județean de partid Maramureș (28 apr. 1970–20 dec. 1972); prim-adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (20 dec. 1972–30 dec. 1978); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru al Consiliului Central de Control

Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 3 iun. 1974); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Columbia (14 iul. 1979–1986) și Ecuador (21 dec. 1979–1986).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959).

DOBRA MARCEL

(n. 14 mart. 1934, com. Gârbovi, jud. Ialomița)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala elementară (opt clase); Curs de un an pentru președinți de C.A.P., Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Liceul agroindustrial (1973).

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958;** președinte al C.A.P. Gârbovi

(1962–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Gârbovi, jud. Ilfov (1969–1975) și nr. 5 Căzănești, jud. Ialomița (3 dec. 1988–1989).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

DOBRE ION

(n. 8 sept. 1908, sat Panaghia, com. Calopăr, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala primară (cinci clase); Școala Superioară a C.G.M. „I.C. Frimu” (1949).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1926–1930) și ajustor mecanic (1930) la Fabrica de Mașini Agricole „Claybou” Craiova; ajustor mecanic

la Întreprinderea Petrol-Foraje (1932), la Uzinele Române din Ploiești (1932–dec. 1937) și la Rafinăria „Xenia” Ploiești (dec. 1937–aug. 1947); **membru de partid din iul.**

1945; responsabil cu propaganda și agitația în biroul celulei de partid (iul. 1945–1946) și președinte al Comitetului de partid (1946–aug. 1947) la Rafinăria „Xenia”; președinte al Sindicatului Petrolist din Ploiești (aug. 1947–1948); instructor și secretar al biroului organizației de bază la Uniunea Sindicatelor Gaz Metan și Petrol (1948–1949); responsabil cu cadrele și membru al Comitetului executiv al Uniunii Sindicatelor Gaz Metan și Petrol (1949–ian. 1951); președinte al Consiliului central al sindicatului muncitorilor din industria petrolului, chimiei și gazului metan (ian. 1951–27 mai 1957); secretar al Consiliului Central al Sindicatelor (din 27 mai 1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Păulești, reg. Ploiești (1952–1957) și Dărăbani, reg. Suceava (1957–1961).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964).

DOBRE NICOLAE

(n. 16 iun. 1930, com. Crețeni, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1954); Curs postuniversitar de ingineri economiști; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: inginer la Uzina de Reparații

Avioane Bacău (1954–1958); inginer principal la Centrul Tehnic Industrial Aeronautic București (1958–1967); **membru de partid din 1959**; inginer proiectant (din 1967), șef de atelier (până în 1973) și director tehnic (1973–nov. 1985) la Institutul de Cercetări și Proiectări Tehnice pentru Construcții de Mașini București; locțiitor al secretarului Comitetului de partid pe institut (din 1973); membru al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (iul. 1979–1989); director general al Direcției de tipizare, standardizare și normare tehnică a consumurilor din Consiliul Național al Științei și Tehnologiei (nov. 1985–sept. 1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985); secretar al Comisiei centrale pentru organizarea și modernizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în mai 1988); lector la Comitetul de partid al Sectorului 4 București (în 1988); director general al Institutului Central de Construcții de Mașini (din sept. 1989).

DOBREA MIHAI

(n. 9 mart. 1929, com. Dumești, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul; Facultatea de Drept; Facultatea de Istorie-Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1964–1967).

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate și funcții: activist al U.T.C. (1952–1955); **membru de partid din 1954**; instructor cu informarea la Comitetul

regional de partid Iași (până în 1964); președinte al C.U.A.S.C. Podu Iloaiei, jud. Iași (1979–în aug. 1984).

DOBRESCU EMILIAN

(n. 22 mai 1933, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1981–24 mart. 1983); membru al Biroului Permanent al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1981–24 mart. 1983).

Studii: Liceul Comercial „Regele Carol I” din București (1944–1951); Facultatea de Economie Politică, Universitatea „Lomonosov” din Moscova (1951–1956); aspirantura la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență, acordându-i-se titlul de candidat în științe economice (1963); doctorat în economie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. și al U.T.C. (1947); membru al biroului organizației U.T.C. pe clasă, membru al comitetului U.T.C. pe școală și activist nesalarizat al Comitetului U.T.C. al Sectorului II Negru București (din 1947); secretar al organizației U.T.M. a studenților români din Moscova și membru al Comitetului unional al acestei organizații (1954–1956); **membru de partid din sept. 1956**; asistent (1956–1958), lector (1958–1961) și conferențiar (1961–în sept. 1963) la Catedra de economie politică a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu”; secretar al organizației de bază la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 1962); lector la C.C. al P.M.R. și la Universitatea Serală de Marxism-Leninism București; instructor (30 sept. 1963–15 mart. 1965), șef al Sectorului documentare (15 mart. 1965–6 febr. 1967) și adjunct al șefului (6 febr. 1967–15 mai 1972) la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. al P.C.R.; consilier la C.C. al P.C.R.

(în mart. 1969–în aug. 1971); membru al Consiliului Economic (22 mart. 1969–în oct. 1973); președinte al Consiliului Științific Metodologic al Direcției Centrale de Statistică și membru al Prezidiului Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în oct. 1973); secretar general al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în oct. 1973–1989); ministru secretar de stat și prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (15 mai 1972–8 ian. 1979); membru corespondent al Academiei R.S.R. (din 1 mart. 1974); consilier al președintelui R.S.R. (8 ian. 1979–26 mart. 1981); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (26 mart. 1981–3 nov. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (30 mart. 1981–21 mai 1982); președinte al Comisiei guvernamentale pentru raționalizarea sistemului de evidență în unitățile socialiste (30 aug. 1982–19 mai 1983); prim-vicepreședinte, cu grad de ministru secretar de stat, al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (19 mai 1983–13 dec. 1988); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (22 dec. 1983–în mart. 1985); membru al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); vicepreședinte al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985); ministru secretar de stat la Președinția R.S.R. și consilier al secretarului general al P.C.R. (13 dec. 1988–22 dec. 1989); membru al Asociației Internaționale de Contabilitate Națională de la Paris.

Lucrări: *Ritmul creșterii economice* (1968); *Structura economiei românești* (1969); *Balanța legăturilor dintre ramuri - instrument de analiză structurală a economiei* (1970); *Corelația dintre acumulare și consum* (1971); *Cu privire la modelarea corelației fundamentale a utilizării venitului național* (1972); *Macro ciclul economic optimal* (1983); *Măsurarea economică* (1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 5 Târgu Frumos, jud. Iași (1975–1980), nr. 7 Aleșd, jud. Bihor (1980–1985) și nr. 6 Anina, jud. Caraș-Severin (1985–1989); președinte al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980–30 dec. 1981).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1965); Ordinul „Meritul Științific“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1981 și 1984).

DOBRESCU MIU

(n. 30 ian. 1927, București; d. 1994, București) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (8 oct. 1982–22 nov. 1984); secretar al Colegiului Central de Partid (până la 22 mart. 1984); președinte al Colegiului Central de Partid (22 mart. 1984–25 mart. 1987).**

Studii: Școala de elevi meseriași C.F.R. (1940–1944); Curs pentru educatori de două luni (1947); Școala de un an „Filimon Sârbu“ a C.C. al U.T.M. (1951–1952); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (oct. 1953–sept. 1954); Facultatea de Filologie.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (1940–1944), strungar (1944–febr. 1948) și responsabil cu munca de tineret în biroul celulei de partid pe

secție (1947–febr. 1948) la Atelierele C.F.R. Grivița; membru de sindicat (1944); membru al U.T.C. (1944); **membru de partid din aug. 1945**; educator și secretar al Comitetului U.T.M. la Centrul școlar C.F.R. Pălăniș, jud. Sibiu (febr. 1948–sept. 1949); instructor și șef al Sectorului propagandă la Comitetul județean U.T.M. Ciuc (sept. 1949–1950); secretar al Comitetului regional U.T.M. și deputat în Sfatul popular al Regiunii Autonome Maghiare (1950–1951); instructor al Secției Propagandă și Agitație a C.C. al U.T.M. (iun.-dec. 1952); șef al Secției propagandă și agitație (dec. 1952–iun. 1953) și secretar (iun.-oct. 1953) al Comitetului orașenesc U.T.M. București; membru al C.C. al U.T.M., al Comitetului regional U.T.M. București și al Comitetului orașenesc U.T.M. București (din aug. 1954); instructor pentru probleme de tineret al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (sept. 1954–1958); instructor al Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. (1958–31 mart. 1962); șef de sector la Secția Organizații de Partid a C.C. al P.M.R. (31 mart. 1962–13 apr. 1965); șef al Sectorului probleme statutare și adjunct al șefului Secției Organizații de Partid a C.C. al P.M.R./P.C.R. (13 apr. 1965–1966); membru al biroului Consiliului Științific al Institutului de Istorie a P.C.R. (18 oct. 1965–1966); prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (febr. 1968–15 iul. 1971); șef al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (15 iul. 1971–1972); prim-secretar al Comitetului județean de partid Suceava (1972–8 nov. 1976); membru al Consiliului de Stat (29 iul. 1975–8 nov. 1976); președinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (2 nov. 1976–1 sept. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (16 oct. 1979–9 aug. 1982); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid și de stat a C.C.

al P.C.R. (din 27 mart. 1980); șef al Secției Relații Externe și Cooperare Economică Internațională a C.C. al P.C.R. (9 aug. 1982–22 mart. 1984); președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (3 febr. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 14 Podu Iloaiei, jud. Iași (1969–1975), nr. 7 Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava (1975–1980), nr. 10 Segarcea, jud. Dolj (1980–1985) și nr. 4 Băbeni, jud. Vâlcea (1985–1989); vicepreședinte (22 mart. 1975–1 apr. 1980) și membru (20 dec. 1983–1 apr. 1985) al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N.; președinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1964), clasa a II-a (1974), clasa I (1987); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); Ordinul „Muncii” clasa a III-a, a II-a (1981); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1974).

DOBRIN TAMARA (MARIA)

(n. 18 iun. 1925, com. Ghimeș-Făget, jud. Bacău; d. 5 mart. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–3 nov. 1976); membru al C.C. al P.C.R. (3 nov. 1976–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Medicină, Institutul de Medicină și Farmacie București (1944–1946); Facultatea de Filozofie, Universitatea din București (1944–1949); Facultatea de Filologie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesoară.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; diurnistă la Direcția Generală a Siguranței Statului (1947); secretară la Liceul seral de fete nr. 2 din București (1947–1949); preparator (din 1949), asistent și lector (până în 1960) la Facultatea de Filozofie, Universitatea din București; conferențiar la Institutul de Arte Plastice (1960–1965); conferențiar la Facultatea de Filozofie și prorector la Universitatea din București (1965–4 aug. 1971); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (4 aug.–21 sept. 1971); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (21 sept. 1971–22 dec. 1989); vicepreședinte (1974–18 ian. 1980) și președinte (18 ian. 1980–22 dec. 1989) al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S.; membru al Consiliului de Stat (22 mart. 1975–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor (1977–1985); membru al Comisiei Centrale pentru Denumiri (din 25 febr. 1978); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Brăila-Vest, jud. Brăila (1975–1980), nr. 2 Titan, municipiul București (1980–1985) și nr. 10 Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava (1985–1989).

DOBROVICI SIMION

(n. 15 iul. 1921, Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Școala elementară (1928–1935); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“

(1950–1951); liceul; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la diferite întreprinderi din Galați (1935–1939); muncitor necalificat (1939–1943) și lăcătuș (1945–1948) la Șantierul Naval Galați; **membru de partid din 1947**; responsabil al grupei de partid și membru al organizației de bază pe secție la Șantierul Naval Galați (1947–1948); responsabil de cadre și secretar al Comitetului de partid din plasa Berești (1948–1949); secretar adjunct al Comitetului județean de partid Râmnicu Sărat (1949–sept. 1950); șef al Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Buzău (din iul. 1951); prim-secretar al Comitetului raional de partid Buzău (1952); prim-secretar al Comitetului raional de partid Pucioasa (1952–oct. 1953); șef al Secției organelor de partid a Comitetului raional de partid Ploiești (oct. 1953–4 iun. 1956); secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Ploiești (4 iun. 1956–23 dec. 1957); secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Galați (23 dec. 1957–26 dec. 1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Făurei (1963–27 aug. 1965); secretar pentru probleme agrare al Comitetului regional de partid Galați (27 aug. 1965–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (febr. 1968–6 iun. 1979); adjunct al ministrului Comerțului Interior (13 sept. 1979–30 iun. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Odobești, jud. Vrancea (1969–1975) și nr. 3 Panciu, jud. Vrancea (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua

Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957), clasa a IV-a (1965); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1959), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1974).

DOGGENDORF NICOLAE

(n. 4 ian. 1930, com. Cărpiniș, jud. Timiș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969 și 28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala profesională din com. Cărpiniș (1945–1948); Școala medie tehnică de maiștri agricoli din Oradea, curs fără frecvență (1955–1958); Școala de maiștri agricoli din Lugoj (1959–1962); Facultatea de Agronomie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: lăcățuș mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. (1947); membru al Comitetului U.T.C. din școala profesională (1947–1948); revizor tehnic la Centrul Mecanic Timișoara (1948–1951); mecanic-șef (1951–1953) și director (1953–1978) al S.M.A. Orțișoara, jud. Timiș; **membru de partid din 1953**; membru al biroului Comitetului comunal de partid Orțișoara (din 1959); membru al biroului Comitetului raional de partid Arad (1963–mart. 1968); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular raional Arad; membru al Comitetului regional de partid Banat (1963–febr. 1968); membru al Consiliului Superior al Agriculturii (din 10 febr. 1966); membru al Comitetului județean de partid Timiș (febr. 1968–22 dec. 1989); director al Trustului S.M.A. Timiș (1978–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 11 Vinga, reg. Banat (1965–1969), nr. 6 Orțișoara, jud. Timiș (1969–1975) și nr. 9 Sănnicolau Mare, jud. Timiș (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Medalia Muncii“; „Ordinul Muncii“ clasa a II-a, clasa I; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966), clasa a IV-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1972).

DOICARU NICOLAE

(n. 21 apr. 1922, sat Dolhăuți, com. Cârligele, jud. Vrancea; d. 1990, Adjud, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala primară din com. Cârligele (1930–1937); Gimnaziul industrial din Focșani (1937–1941); Cursul de șase luni pentru radiotelegraști la P.T.T.R. București (1941); Școală de subofițeri transmisiuni (1942–mart. 1944); liceul (1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1960–1963); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București, prin examene de diferență (1967).

Profesia de bază: radiotelegrafist.

Activitate și funcții: suboficiant la P.T.T.R. București (nov. 1941–1942); sergent major (mart. 1944); comandant de pluton la Compania nr. 132 de Transmisiuni Constanța și la Plutonul radio Basarabi, jud. Constanța (mart.-25 aug. 1944); comandant de pluton pe frontul de vest (25 aug. 1944–1945); **membru de partid din ian. 1945**; comisar pe linie de poliție și siguranță

la Inspectoratul Regional de Poliție Constanța (iul. 1945–1948); căpitan (aug. 1948); șef de secție la Direcția Generală a Securității Poporului (aug. 1948–23 aug. 1949); maior (23 aug. 1949); director al Direcției Regionale de Securitate Constanța (23 aug. 1949–iun. 1955); membru al Comitetului regional de partid Constanța (1950–iun. 1955); locotenent-colonel (oct. 1952); locțiitor-șef (iun. 1955–18 dec. 1959) și șef (18 dec. 1959–1963) al Direcției I a M.A.I.; colonel (23 aug. 1955); membru al Comitetului de partid din M.A.I. (din 1958); general-maior (1961); secretar general (1963–1967) și vicepreședinte (1967–6 mart. 1972) al Consiliului Securității Statului; general-locotenent (în 1971); șef al Direcției de Informații Externe și prim-adjunct al ministrului de Interne (6 mart. 1972–7 mart. 1978); ministrul Turismului (7 mart–15 aug. 1978); general-colonel; trecut în rezervă la 20 oct. 1978.

Distincții: Ordinul „Virtutea militară” clasa a II-a; Medalia sovietică „Victoria”; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (de două ori); Ordinul „Apărarea patriei” clasa I; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Ordinul „Meritul militar” clasa a II-a, clasa I; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

DOLGU GHEORGHE

(n. 2 apr. 1929, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul Militar din Predeal (1940–1948); Institutul de Științe Economice și Planificare București (1948–1953); Curs de documentare de trei luni la Moscova (1957); doctorat.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. (1947);

responsabil cu informarea politică pe clasă la liceu (1947–1948); brigadier voluntar pe Șantierul Bumbesti-Livezeni (1948); redactor la Editura pentru literatură politică, membru al biroului și secretar al organizației U.T.M. pe editură și asistent la catedra de economie politică a Universității din București (1950–oct. 1953); asistent (din oct. 1953) și lector (în dec. 1954) la Catedra de economie politică a Școlii de Științe Sociale „A.A. Jdanov”; șef adjunct de catedră la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1958–1960); **membru de partid din iun. 1960**; conferențiar la Universitatea din București și cercetător cu jumătate de normă la Institutul de Cercetări Economice (1960–1963); redactor-șef adjunct la revista „Viața economică” și conferențiar cu jumătate de normă la Universitatea din București (1963–mart. 1967); redactor-șef al revistei „Viața economică” (din mart. 1967); conferențiar, profesor universitar și rector al Academiei de Studii Economice București (1971–1980); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 3 iun. 1974); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (9 ian. 1980–6 iun. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Elveția și reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă O.N.U. și instituțiile specializate ale O.N.U. din Geneva, cu grad de ambasador (26 aug. 1986–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I (1972).

DOMOKOȘ GEZA

(n. 18 mai 1928, Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Institutul de Literatură „Maxim Gorki” din U.R.S.S.; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953**; redactor-șef al revistei „Pionir” (în

iul. 1956); membru al biroului C.C. al U.T.M. (29 iun. 1956–în febr. 1962); redactor-șef la „Ifjűmunkás” (până în 21 febr. 1962); redactor-șef adjunct la Editura de Stat pentru Literatură și Artă (21 febr. 1962–1969); director al Editurii „Kriterion” (1969–în 1984); secretar al Comisiei Naționalităților a Uniunii

Scriitorilor (27 mai 1977–în sept. 1980); membru al Comisiei Editoriale a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al Consiliului Scriitorilor (3 iul. 1981–1989); vicepreședinte al biroului de conducere al Uniunii Scriitorilor (în mart. 1988–1989); membru al biroului Secției Proză a Asociației Scriitorilor București.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1971).

DONCA VASILE

(n. 12 aug. 1936, com. Andrid, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician mecanic agricol.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1963; director la S.M.A. Șimleu Silvaniei, jud. Sălaj (1978–în aug. 1984).

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții:

turnător la Depoul C.F.R. Pitești și la Atelierele C.F.R. Grivița; **membru de partid din 1931** (exclus la 13 iun. 1958); membru al celulei de partid de la Atelierele C.F.R. Grivița; președinte al Comitetului Sindical al Feroviarilor din București; membru al Comitetului de grevă de la Atelierele C.F.R. Grivița (febr. 1933), fiind arestat și închis la Jilava și Craiova; condamnat la muncă silnică pe viață, pedeapsă comutată ulterior la 20 de ani muncă silnică; a evadat (în febr. 1935) și a luptat voluntar (soldat și secretar politic de companie, batalion și brigadă în luptele de la Ebra și din Catalonia) în Brigăzile Internaționale din Spania; internat într-un lagăr din sudul Franței, unde a activat ca secretar al organizației de partid a grupului de voluntari români și ca secretar al Brigăzii 129; locotenent-colonel de infanterie (în 15 aug. 1945); membru al Comitetului regional de partid București; secretar al Comitetului județean Ilfov al F.N.D.; consilier al Comisiei Ministeriale pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară (4 aug.–24 nov. 1947); ajutor al primarului general al Capitalei (24 nov. 1947–14 febr. 1948); ministru adjunct la Ministerul Construcțiilor (14 febr. 1948–20 mart. 1950); general-maior (în 1950); comandant al Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului (22 mart. 1950–mai 1952); scos din cadrele active ale Forțelor Armate și trimis în cercetarea Comisiei de Control a C.C. al P.M.R. (mai 1952); ministrul Colectărilor (23 mart. 1956–1 febr. 1957); președinte al Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole (1 febr. 1957–13 iun. 1958); director al G.A.S. Ograda, raionul Ialomița (1958–mart. 1964); pensionar de la 1 ian. 1964; președinte al Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole (8 febr. 1966–11 apr. 1968); consilier, cu rang de

DONCEA CONSTANTIN

(n. 26 sept. 1904, com. Cocu, jud. Argeș; d. 4 nov. 1973, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–13 iun. 1958).

ministru, la Președinția Consiliului de Miniștri (11 apr. 1968–4 nov. 1973).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Argeș (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. București (1948–1952) și Vede, reg. Pitești (1957–1961).

Distincții: Ordinul „Meritul Agricol” în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua României” în grad de Ofițer (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948), Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii” clasa I (1955); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971).

DRAGOMIR GHEORGHE

(n. 16 mai 1938, com. Borcea, jud. Călărași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională metalurgică din București (1953–1955); Liceul teoretic din Medgidia (1955–1959); Facultatea de Utilaje pentru Construcții, Institutul Politehnic București (1959–1965); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** sudor (1955–1959), inginer la Sectorul reparații, șef al Serviciului mecanic, inginer-șef și șef al Secției fabricație-ciment (1965–oct. 1975) la Fabrica de Cement din Medgidia; director și membru al biroului Comitetului de partid la Combinatul de Lianți și Azbociment Fieni (oct. 1975–23 apr. 1988); membru al Comitetului orășenesc de partid Fieni și deputat în Consiliul popular al județului Dâmbovița (în 1979–23 apr. 1987); vice-

președinte al Consiliului județean al oamenilor muncii Dâmbovița (în 1984–23 apr. 1988); adjunct al ministrului Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (23 apr. 1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Pucioasa, jud. Dâmbovița (1980–1989); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: Medalia „A XXX-a aniversare a Republicii” (1977); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1981), clasa I (1983).

DRAGOȘ IOAN

(n. 4 febr. 1922, com. Terebești, jud. Satu Mare)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: liceul; Facultatea de Istorie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (în 1969).

Profesia de bază: vopsitor auto.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului

popular al județului Covasna (1971–în iul. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1979); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în apr. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Covasna, jud. Covasna (1969–1975) și nr. 3 Întorsura Buzăului, jud. Covasna (1980–1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

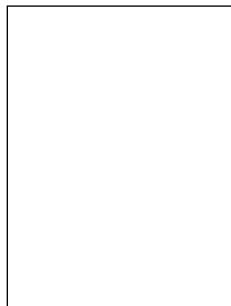
Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1956); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1969).

DRANOVETEANU VASILE

(n. 12 sept. 1934, com. Voinești, jud. Dâmbovița; d. 1994, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** director al Trustului I.A.S. Tulcea (1974–în iun. 1979).

DRĂGAN CONSTANTIN

(n. 3 iun. 1922, sat Pietrari, com. Bărbulețu, jud. Dâmbovița; d. 1998, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Liceul industrial (trei clase); Curs de partid de trei luni (ian.-mart. 1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1951–1953); Facultatea de Economie Politică, Institutul de Științe Economice și Politice, prin examene de diferență (1956).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1936–1942) și lăcătuș (1942) la un atelier de lăcătușărie din București; lăcătuș la Uzinele Malaxa („23 August”) București (1942–sept. 1951); membru de sindicat (1944); **membru de partid din iun. 1945;** responsabil de grupă, membru în

biroul celei de partid și responsabil cu tineretul în Comitetul de partid la Uzinele „23 August” București (aug. 1945–mai 1948); secretar (mai 1948–mart. 1949) și responsabil al Secției organizatorice (mart. 1949–sept. 1950) la Comitetul de partid al Sectorului „23 August” București; secretar al Comitetului de partid la Uzinele „23 August” (sept. 1950–sept. 1951); asistent la Catedra de economie politică și secretar al Comitetului de partid la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1953–oct. 1954); secretar al Comitetului regional de partid Pitești (oct. 1954–28 sept. 1959); comandant al gărzilor muncitorești din regiunea Pitești (din 26 iun. 1957); adjunct al șefului Secției organizațiilor de partid (28 sept. 1959–30 mart. 1961) și adjunct al șefului direcției (30 mart. 1961–1962) la Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (1962–23 iun. 1964); vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor (23 iun. 1964–19 mai 1966); vicepreședinte al Comisiei Electorale Centrale (din 6 ian. 1965); membru al Consiliului de Stat (19 mart. 1965–17 mart. 1975); prim-vicepreședinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (19 mai 1966–1971); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (1971–sept. 1974) și Ilfov (din sept. 1974); prim-adjunct al șefului Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (până la 15 nov. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tigveni, reg. Pitești (1957–1961), nr. 8 Tigveni, reg. Argeș (1961–1969), nr. 1 Târgu Jiu, jud. Gorj (1969–1975) și nr. 4 Buftea, jud. Ilfov (1975–1980); membru al Comitetului de conducere al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Ordinul „Steaua

Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957), clasa a IV-a, clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1959), clasa I (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a II-a (1974); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1974).

DRĂGAN DINU

(n. 22 febr. 1953, București; d. 1999, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (până la 22 nov. 1984).

Studii: liceul; Curs U.T.C. de două luni; Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1979–1984); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții:

turnător (1970–1980) și secretar al Comitetului U.T.C. (1975–1980) la Întreprinderea de Utilaj Chimic „Grivița Roșie“; **membru de partid din 1972**; președinte al Consiliului tineretului muncitoresc al Comitetului municipal U.T.C. București (1975–1980); secretar pentru probleme de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și sportului (1980–1981) și prim-secretar (1981–20 ian. 1983) al Comitetului municipal U.T.C. București; membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1980); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 24 nov. 1981); secretar pentru probleme organizatorice (20 ian. 1983–1985) și secretar pentru probleme organizatorice și de cadre (1985–22 dec. 1989) al C.C. al U.T.C.; președinte al Consiliului Tineretului Muncitoresc (din 20 ian. 1983); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 22 dec. 1983); membru al Comisiei Electorale Centrale

(30 ian. 1985–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport (1985–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Blaj, jud. Alba (1985–1989); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

DRĂGAN IANCU

(n. 24 apr. 1927, sat Plugova, com. Mehadia, jud. Caraș-Severin; d. mai 1988, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–mai 1988).

Studii: Școala Generală din Mehadia (1934–1940); Școala medie tehnică din Reșița, curs seral (1945–1949); Institutul Siderurgic Timișoara (1949–1951), transferat la Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București (1951–1954); doctorat în deformări plastice și tratamente termice la Institutul de Oțeluri și Aliaje Neferoase din Moscova (1960–1963); Cursul CEPECA, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer metalurgist.

Activitate și funcții: ucenic (1941–1945) și lăcătuș (1945–1949) la Uzinele Metalurgice Reșița; membru al Comitetului U.T.C. din școala medie tehnică (1946); membru al Comitetului U.T.C. din facultate; **membru de partid din 1955**; cercetător și cercetător principal la Centrul de Cercetări Metalurgice București (1954–1960); asistent (din 1954) și șef de lucrări (până în 1960) la Facultatea de Metalurgie a Institutului Politehnic București; șef al Secției deformări plastice (din 1963), director adjunct (până în 1968), director (1968–1974), director general (1974–febr. 1986) și inginer proiectant principal gradul I (febr. 1986–mai 1988) la

Institutul de Cercetări Metalurgice București; secretar al biroului organizației de bază la Institutul de Cercetări Metalurgice București; vicepreședinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor (în 1974–mai 1988); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (în 1974); membru supleant al biroului Comitetului de partid al Sectorului 7 București (în 1974); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1974); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (31 dec. 1985–mai 1988); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în apr. 1986–mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 24 Nicolae Bălcescu, București (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I (1983); Ordinul „Meritul Științific” clasa I.

DRĂGAN ILIE

(n. 4 dec. 1913, com. Groși, jud. Timiș; d. 1975, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Studii: Școala primară (șapte clase).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic la Căminul de ucenici nr. 1, la firma „Mirschel et Comp.”, la Atelierul de reparații auto „Cornel Georgevici” și la Fabrica „Dura”, toate din Timișoara (1929–1934); strungar la Fabrica de Lanțuri

din Timișoara (1937–1940) și la Atelierele C.F.R. Timișoara (1940–1 dec. 1942); **membru de partid din 1940**; arestat pentru participarea la o demonstrație împotriva Dictatului de la Viena (sept. 1940); activist al Secretariatului regional U.T.C.dR. Timișoara (1941–1942); membru și secretar al biroului Comitetului

județean P.C.dR. Timiș-Torontal (1942–1943); membru al Comitetului regional de partid Timișoara (1943–1944); secretar al Comitetului județean de partid Timiș-Torontal (1944); responsabil organizatoric și cu cadrele (1944–mai 1945), secretar politic (mai 1945–1946) și prim-secretar (1946–febr. 1947) al Comitetului regional de partid Banat; secretar al C.C. al U.T.C./U.T.M. (febr. 1947–în mart. 1949); secretar general al Frontului Național al Tineretului Democrat din România (din febr. 1947); membru al Comisiei Centrale de Tineret a P.C.R.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1948).

DRĂGAN MARIN

(n. 27 mai 1925, Oltenița, jud. Călărași; d. 24 mart. 1980, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Cours de partid (1950); Școala de partid de un an (1951–1952); Facultatea de Economie Politică, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1956–1959); liceul; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice, curs fără frecvență.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1938–1942) și ajustor mecanic (1942) la un atelier din Oltenița; ajustor mecanic la diferite ateliere din București (1942–1945); ajustor mecanic la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie” București (1945–1950); membru de sindicat (1945); **membru de partid din 1946**; șef de sector la Comitetul raional de partid „Grivița Roșie” București (1950–1951); instructor și adjunct al șefului de secție la Secția organizatorică a Comitetului orașenesc de partid București (1952–apr. 1954);

prim-secretar al Comitetului raional de partid Videle (apr. 1954–sept. 1956); instructor teritorial al Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R./P.C.R. (13 iul. 1959–28 febr. 1966); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului regional de partid București (1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (febr. 1968–19 apr. 1973); instructor al C.C. al P.C.R. (din 19 apr. 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Turnu Măgurele, jud. Teleorman (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

DRĂGĂNESCU EMIL

(n. 18 dec. 1919, Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (25 apr. 1968–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic București (1938–1943); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: șef de secție la Atelierele C.F.R. „Grivița” București

(1943–nov. 1947); **membru de partid din sept. 1946;** director la Atelierele C.F.R. Ploiești-Triaj (nov. 1947–nov. 1948); director al Școlii Medii Tehnice C.F.R. București (nov. 1948–nov.

1949); director adjunct al Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie” (nov. 1949–ian. 1951); consilier tehnic la Departamentul C.F.R. (ian.-iun. 1951); consilier ministerial la Ministerul Transporturilor (iun. 1951–18 ian. 1952); ministru adjunct la Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcții (din 18 ian. 1952); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (în apr. 1964–21 aug. 1965); ministrul Energiei Electrice (21 aug. 1965–10 iul. 1968); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (3 iul. 1968–18 mart. 1975); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (13 oct. 1972–30 mart. 1974); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (30 mart.-4 dec. 1974); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (29 apr. 1974–11 nov. 1975); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–7 mart. 1978); membru al Biroului executiv al Consiliului de Miniștri (din 14 mai 1975); președinte al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport (din 7 mart. 1978); ministrul Sportului (7 mart.-15 aug. 1978); ministrul Turismului și Sportului (15 aug. 1978–9 mart. 1982); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Bicăz, jud. Neamț (1969–1975), nr. 1 Botoșani, jud. Botoșani (1975–1980) și nr. 5 Eforie, jud. Constanța (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1956), clasa I (1969); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „23 August” clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1979).

DRĂGĂNESCU MIHAI (MIHAIL CORNELIU)

(n. 6 oct. 1929, sat Făgetu, com. Gura Vitioarei, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul în Ploiești; Institutul Politehnic București (1952); doctorat în electronică (1957); doctor docent (1974).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: prodecan, decan (1962–1966) și profesor universitar (din 1965) la Facultatea de Electronică și Telecomunicații a Institutului

Politehnic București; membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); secretar al Comisiei guvernamentale pentru dotare cu echipamente de calcul și automatizarea prelucrării datelor (în 1969); director al Centrului de Cercetări pentru Componente Electronice și șef al Catedrei de tehnologie electronică și microelectronică din cadrul Institutului Politehnic București (1969–1970); consilier la C.C. al P.C.R.; vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (13 dec. 1972–mai 1976); membru al Consiliului Național al F.U.S. (din 25 mai 1974); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); director general al Institutului Central pentru Conducere și Informatică (mai 1976–1985); membru corespondent al Institutului Ecuatorian de Științe Naturale (din 1976).

Lucrări: *Tuburi și circuite electronice* (1956); *Electronii la lucru* (1961); *Electronica corpului solid* (1972); *Promotori români ai ciberneticii* (1979); *Știință și civilizație* (1981); *Inteligența artificială și robotica* (1983); *Viitorul industriei de programe* (1985); *Spiritualitate, informație, materie* (1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Sascut, jud. Bacău (1969–1975) și nr. 9 Beceni, jud. Buzău (1980–1985); membru al

Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. și al Comitetului de conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971).

DRĂGĂNESCU VASILE

(n. 30 iun. 1934, Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala elementară (1941–1948) și liceul teoretic (1948–1951) în Câmpulung-Muscel; Facultatea de Fizică și Matematică, Universitatea din București (1951–1955); doctorat în fizică (1965).

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: cercetător (1955–1965), cercetător științific principal gradul III (1965–1970), cercetător științific principal gradul II, șef de laborator, șef al Secției a IV-a radiații și plasmă (1970–febr. 1977) și secretar al Comitetului de partid (1964–febr. 1977) la Institutul de Fizică Atomică; membru al biroului Comitetului de partid al Academiei R.S.R. (până în 1966); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 București (din 1966); șef al Secției de cadre (febr. 1977–1989) și cercetător științific principal gradul I (ian. 1978–1989) la Institutul de Fizică și Tehnologia Aparatelor de Radiații Măgurele - București; secretar al Comitetului de partid al institutului (febr. 1977–1989); șef de secție la Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară București (2 apr. 1980–31 dec. 1985); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (2 apr. 1980–1989); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (31 dec. 1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Medalia „A 50-a aniversare a eliberării patriei“; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a; Premiul Academiei R.S.R. pentru Fizică (1972).

DRĂGHICI ALEXANDRU

(n. 27 sept. 1913, com. Tisău, jud. Buzău; d. 12 dec. 1993, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–26 apr. 1968); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–28 dec. 1955); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–26 apr. 1968); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–26 apr. 1968); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–8 dec. 1967).

Studii: Școala primară (patru clase); Școala profesională C.F.R. (patru clase).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: membru al Sindicatului C.F.R. (1934); membru al U.T.C.d.R. din 1934; **membru de partid din 1934**; condamnat la 9 ani și 3 luni de închisoare, 80.000

lei amendă și 10 ani interdicție corecțională prin Sentința nr. 104 a Consiliului de Război al Corpului 1 Armată Craiova (7 iul. 1936); închis la penitenciarele din Caransebeș și Târgu Jiu; acuzator public pe lângă Tribunalul Poporului (2 mai 1945–28 iun. 1946); adjunct al șefului (până în aug. 1948) și șef (aug. 1948–1949) al Secției Politice și Administrative

a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid București (1949–30 dec. 1950); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 30 sept. 1950); general-maior (30 dec. 1950); șef al Direcției Generale Politice din M.A.I. (30 dec. 1950–28 mai 1952); ministru adjunct al Afacerilor Interne (11 ian. 1951–28 mai 1952); ministrul Afacerilor Interne (28 mai–20 sept. 1952); ministrul Securității Statului (20 sept. 1952–sept. 1953); general-locotenent (6 oct. 1952); șef al Departamentului Securității Statului (sept. 1953–28 mart. 1957); general-colonel (20 aug. 1955); ministrul Afacerilor Interne (28 mart. 1957–27 iul. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (25 mart. 1961–27 iul. 1965 și 9 dec. 1967–26 apr. 1968); degradat și trecut în rezervă cu gradul de soldat (14 nov. 1968).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Hunedoara (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Hunedoara (1948–1952), Moinești, reg. Bacău (1952–1957), Bacău-Sud, reg. Bacău (1957–1961) și nr. 1 Hunedoara-Est, reg. Hunedoara (1961–1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965); membru al Prezidiului M.A.N. (până la 26 apr. 1968).

Distincții: Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I (1949); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948), clasa I (1958); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1963); Medalia jubiliară „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate ale R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966).

DRĂGHICI IOAN

(n. 18 iun. 1934, com. Vama Buzăului, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala Profesională de Energie Electrică Brașov (1949–1953); liceul; Școala de partid de un an (1964–1965); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1974–1978).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă și membru al Comitetului U.T.M. pe școală (1949–1953); electrician (1953–1954) și șef de echipă (1957–1961) la Uzina „Tractorul” Brașov; membru al biroului organizației U.T.M. la Unitatea Militară de Radio și Transmisiuni Găești (1954–1957); **membru de partid din 1957**; secretar al organizației U.T.M. pe secție (1957–1961), secretar al Comitetului U.T.M. pe uzină (1961–1964), responsabil cu probleme de propagandă și agitație (din 1965), locțiitor al secretarului (până în 1970) și secretar (1970–apr. 1975) al Comitetului de partid la Uzina „Tractorul” Brașov; membru al biroului Comitetului regional U.T.M. Brașov; șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Brașov (apr. 1975–14 dec. 1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brașov (14 dec. 1977–29 aug. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Brașov (14 dec. 1977–11 dec. 1987); secretar pentru probleme economice (29 aug. 1984–iul. 1986) și secretar pentru probleme organizatorice (iul. 1986–11 dec. 1987) la Comitetul județean de partid Brașov; vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (29 aug. 1984–11 dec. 1987); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Bacău (11 dec. 1987–22 dec. 1989).

Distincții: „Medalia Muncii”.

DRĂGOESCU CONSTANTIN

(n. 23 iun. 1928, com. Albeni, jud. Gorj; d. 1992, com. Albeni, jud. Gorj)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Școala elementară din com. Albeni (1935–1942); Școala de ucenici (1944–1948); Școala de Ofițeri Politici din Beiuș, continuată la Ineu (1949–1950); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (1952–1955); liceul (1964); Facultatea de Istorie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, prin examene de diferență; doctorand în istorie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1976).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: ucenic (ian. 1944–1948) și electrician (1948–1949) la atelierul electric al Morii „Herdan” București; membru de sindicat; membru al U.T.C. (nov. 1944); **membru de partid din iun. 1946**; președinte al organizației Tineretului Progresist, secretar al organizației U.T.C. (1947–1949) și responsabil cu munca de tineret și activist obștesc cu munca culturală în Comitetul sindical (1948–1949) la moara „Herdan”; secretar al biroului organizației de bază la Școala de Ofițeri Politici din Ineu; locotenent (1950); asistent la Catedra de istorie universală la Școala de Ofițeri Politici din Ineu (1950–sept. 1952); instructor al Secției de Știință și Cultură a C.C. al P.M.R. (iul. 1955–1958); șef al Sectorului edituri al Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (1958–29 iun. 1961); secretar al biroului organizației de bază pe secție și membru al Comitetului de partid al aparatului C.C. al P.M.R. (1959–29 iun. 1961); șef al Sectorului literatură al Secției de Știință și Cultură a C.C. al P.M.R. (29 iun. 1961–14

mai 1965); șef al grupului de instructori teritoriali la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R./P.C.R. (14 mai 1965–oct. 1966); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului regional de partid Oltenia (oct. 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (febr. 1968–1969); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și membru al Biroului executiv al Consiliului județean al F.U.S. Gorj (1969–sept. 1978); președinte al Comitetului județean pentru Cultură și Educație Socialistă Dolj (sept. 1978–în 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Vânu Mare, jud. Mehedinți (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1971).

DRĂGOESCU (DRĂGOIESCU) PETRE

(n. 2 febr. 1887, Giurgiu; d. 1974, București)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie, Universitatea din București; Facultatea de Istorie, Secția arheologie, Universitatea din București (1961).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: director al Liceului Comercial din Râmnicu Vâlcea (în 1929); membru al P.S.D. (nov.

1944–21 febr. 1948); profesor la Liceul „Marele Voievod Mihai” din București (până la 27 iun. 1945); inspector general pentru învățământul

secundar și președinte al Consiliului Inspectorilor Generali din Ministerul Educației (27 iun. 1945–1 febr. 1948); membru al C.C. al P.S.D. (oct. 1947–21 febr. 1948); administrator al Casei Școlilor și Culturii Poporului (din 1 febr. 1948); **membru de partid din febr. 1948**; consilier tehnic la Ministerul Învățământului Public (1948); secretar al Uniunii sindicatelor profesorilor secundari și universitari; președinte al Consiliului Superior al Școlilor (din 20 mart. 1961).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Tutova (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tutova (1948–1952), Bârzava, reg. Arad (1952–1957), Roșiori de Vede, reg. București (1957–1965) și nr. 9 Crovu, reg. București (1965–1969); vicepreședinte al M.A.N. (29 dec. 1957–20 mart. 1961).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer; Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Cavaler, clasa I (1946); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1957); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I (1962); Medalia „A XX-a aniversare de la eliberarea Patriei” (1964); Ordinul „Meritul Cultural” clasa I (1967).

DRĂGOI STANA (n. BĂLAN)

(n. 9 nov. 1922, sat Bâlhacu, com. C.A. Rosetti, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Școala elementară (patru clase); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1948–1949); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1956–1959); liceul.

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la o brutărie din Buzău (1937–1943);

filatoare la Fabrica de Stofe „Scherg“ din Brașov (1943–1946); **membru de partid din sept. 1945**; membru al Comitetului sindical și responsabil cu munca culturală la Fabrica de Stofe „Scherg“ Brașov (1945); președinte al Consiliului Sindicatului Salariaților din Industria Textilă Brașov și membru al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Industria Textilă (1946–1948); instructor și secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Prahova (iul. 1949–sept. 1950); secretar cu probleme de propagandă și agitație la Comitetul regional de partid Prahova (sept. 1950–febr. 1951); activist (febr.-nov. 1951) și șef al Sectorului munca culturală de masă (nov. 1951–1952) al Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R.; instructor (1952–5 iun. 1956) și șef (iul. 1959–1961) al Sectorului muncă politică de masă al Secției de Propagandă a C.C. al P.M.R.; vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor (1961–1963); secretar al Federației Sindicale Mondiale de la Praga (1963–1970); vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor Textile (1970–14 febr. 1972); adjunct de șef de secție la Consiliul Central al U.G.S.R. (în aug. 1971); secretar general al Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie a R.S.R. (14 febr. 1972–7 iun. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Danemarca (7 iun. 1978–18 apr. 1985) și în Islanda (7 iun. 1978–2 oct. 1986).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1961); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966), clasa a III-a (1971).

DRĂGULIN MIRCEA

(n. 9 nov. 1931, Constanța; d. 1993, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Metalurgie (1950–1954) și curs postuniversitar de inginerie economică la Institutul Politehnic București; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere; doctorat (oct. 1989).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: inginer tehnolog la Întreprinderea „23 August“ București (1954); activist al C.C. al U.T.C. (1955); **membru de partid din 1956**; inginer metalurg, proiectant și șef de birou la Serviciul Motoare (1956–1960), șef al Atelierului proiectare (1964–1967), inginer-șef Secției calde (1967–1970), director tehnic fabricație la cald (1970–1971) și director tehnic (1971–1973) la Întreprinderea „23 August“ București; inginer-șef (1973–1974) și director (1974–1975) la Fabrica de Piese Turnate și Forjate București; director general adjunct la Centrala Industrială de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București și director al Întreprinderii „23 August“ București (1975–20 febr. 1979); director general adjunct la Direcția tehnică a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini (20 febr. 1979–iul. 1984); director general al Institutului de Cercetări Științifice, Inginerie Tehnologică, Proiectare pentru Sectoare Calde și Metalurgie București (iul. 1984–1989); membru al Comitetului municipal de partid București (1984–în iul. 1987); director general al Institutului Central pentru Utilaj Greu București (1985–1989); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1985–1989); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (31 dec. 1985–1989); președinte al Consiliului Științific al Institutului de Cercetări Științifice, Inginerie Tehnologică, Proiectare pentru Sectoare Calde și Metalurgie București (în iul. 1986); membru al Consiliului de Conducere al Ministerului Industriei de Utilaj Greu (în iul. 1987).

DRĂGUȘIN DOINA (n. GHIOCA)

(n. 2 aug. 1941, com. Corcova, jud. Mehedinți)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Filozofie-Sociologie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1978).

Profesia de bază: decorator ceramică.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului

județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (13 sept. 1979–20 ian. 1983); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); adjunct al șefului Comisiei organizatorice a Consiliului Central al U.G.S.R. (20 ian. 1983–în aug. 1984).

DUCA ANETA (n. DUMITRIU)

(n. 18 oct. 1936, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Comerț din București (1954); Facultatea de Finanțe-Credit și Contabilitate, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență (1963); Cursurile CEPECA, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1973); Cursul CEPECOM, organizat de Ministerul

Comerțului Interior (1975); Universitatea

Politică și de Conducere (1984); Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1985).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: contabil, contabil principal și economist la Întreprinderea Comercială de Stat „Romarta” București (1954–1964); **membru de partid din 1964;** economist principal și șef de birou la Direcția generală a marilor magazine din Ministerul Comerțului Interior (1964–1969); economist principal pe probleme de plan (1969–1975), șef al Biroului planificare, organizare, retribuție-personal și învățământ (1975–mai 1979) și director (mai 1979–1989) la Întreprinderea Comercială de Stat „Victoria” București; membru supleant al Comitetului de partid al lucrătorilor din comerț din Sectorul 3 București și membru al biroului organizației de bază din întreprindere (mai 1979–22 dec. 1989); președinte al Comitetului sindical (1980–1985); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (1980–1985); deputat în Consiliul popular al municipiului București (1985–1989).

DUCA AUREL

(n. 8 ian. 1923, Târgu Mureș; d. 1992, Cluj)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–19 iun. 1973); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: liceul; Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (1950–1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1953–1954), continuată la Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1954–1957); Facultatea de Drept.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1939–1943), ajustor mecanic (1943–1944) și mecanic (sept. 1946–aug. 1947) la Întreprinderea de Fontă și Metal Turda; **membru de partid din nov. 1946**; responsabil de grupă cu propaganda și agitația și secretar de celulă la Întreprinderea de Fontă și Metal Turda (până în aug. 1947); secretar al Comitetului orășenesc de partid Turda (aug. 1947–1948); secretar, instructor al Secției organizatorice și al Secției cadre la Comitetul județean de partid Turda (1948–apr. 1949); membru al Comitetului provizoriu al Consiliului popular județean Turda (apr. 1949–sept. 1950); instructor la Comisia de stat pentru aplicarea legii sfaturilor populare din București și șef al unei grupe de regiuni din Direcția Generală a Treburilor Consiliului de Miniștri (iul. 1952–sept. 1953); secretar (iul. 1957–1960) și prim-secretar (1960–19 aug. 1965) al Comitetului orășenesc de partid Cluj; președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Cluj (mart. 1958–19 aug. 1965); adjunct al șefului Comisiei pentru Problemele Naționalităților Conlocuitoare a C.C. al P.C.R. (19 aug.–dec. 1965); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (dec. 1965–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (febr. 1968–1972); președinte al Consiliului județean al F.U.S. Cluj (în dec. 1968); șef al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (1972–29 aug. 1973); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Polonă (29 aug. 1973–20 mai 1978); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (20 mai 1978–6 oct. 1982); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (4 iul. 1978–6 oct. 1982); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (6 oct. 1982–22 dec. 1989); membru al biroului Comitetului executiv al Consiliului Național de Educație Fizică și Sport (1978–1982); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Crucii Roșii (1979–1984); membru al Biroului executiv al Comitetului de Stat al Planificării (1980–1982); membru al Consiliului de Conducere al

Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1983); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Turda, jud. Cluj (1969–1975).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Române” (1952); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” (1954); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

DUDA IULIANA

(n. 20 apr. 1939, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul la Timișoara (1956); Curs seral de un an pentru desenatori tehnici (1956–1957); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Timișoara (1957–1962); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Naționalitatea: germană.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1956); membru al biroului Comitetului U.T.M. pe an de facultate; **membru de partid din mai 1959**; inginer stagiar, șef de birou și conducător al grupului de cercetări la Uzinele de Construcții de Mașini Reșița (1962–sept. 1968); locțiitor al secretarului organizației de bază și membru al Comitetului de partid la Uzinele de Construcții de Mașini Reșița; membru al Comitetului orășenesc de partid Reșița; profesor de desen tehnic la Liceul

Industrial nr. 1 din Reșița (sept. 1968–1989); membru al Comitetului județean de partid Caraș-Severin (în 1971); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Caraș-Severin (mart. 1971–în iul. 1972); membru al Consiliului Național al F.U.S. (în iul. 1972); membru al Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană (în iul. 1972).

DUDAȘ TRAIAN

(n. 20 nov. 1927, com. Rieni, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala Specială de Cadre C.F.R. de la Cluj (1949–1951); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1951–1956); doctorat la Institutul Politehnic București (1972).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la Depoul C.F.R. Arad (1942–1946); lăcătuș la

Depoul C.F.R. Oradea (1946–1949); **membru de partid din 1947**; membru al Biroului C.C. al U.T.M. (din aug. 1954); asistent, lector, conferențiar universitar și șef al Catedrei de motoare cu ardere internă pentru tracțiune feroviară a Facultății de Transporturi din Institutul Politehnic București (1956–1965); secretar al Comitetului orășenesc de partid București (2 iul. 1956–14 ian. 1957); inginer stagiar la Depoul C.F.R. București Călători (14 ian. 1957–1958); șef al Depoului de Automotoare București (până la 14 aug. 1958); secretar al Comitetului orășenesc de partid București (14 aug. 1958–25 oct. 1965); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 ian. 1965); șef al Secției de Știință și Artă a C.C. al P.M.R. (25 oct.–30 dec. 1965); secretar general

al Biroului executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (30 dec. 1965–9 febr. 1968); șef al Inspecției de stat pentru protecția muncii din cadrul Ministerului Muncii, cu grad de adjunct de ministru (9 febr. 1968–20 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (20 mart. 1969–18 dec. 1972); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (18 dec. 1972–30 mart. 1974); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (30 mart. 1974–27 oct. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 3 nov. 1976); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (2 febr. 1980–30 oct. 1986); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (17 ian.–14 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Balș, jud. Olt (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1965), clasa I (1974); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1972); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971).

DUDĂU GHEORGHE

(n. 20 mai 1944, com. Stănești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Școala tehnică de măști; Școala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966**; șef de brigadă și secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea Minieră Rovinari (1984–1989).

DULAMĂ DAN

(n. 4 oct. 1942, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Dimitrie Cantemir” din București (1960); Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București (1960–1965); doctorand (în nov. 1979); Cursul pentru Perfecționarea Cadrelor de Conducere (CEPECA), Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1981); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurgist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; inginer stagiar (dec. 1965–1966), inginer (1967–1969), șef de schimb (1969–1970), adjunct al șefului de secție (1970–1973) și șef de secție (1973–1974) la Combinatul Siderurgic Galați; vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității sociale și economice Galați (1974–1975); director tehnic și de producție (din 1975), șef de serviciu (până în nov. 1976), director al Uzinei oțelării refractare (nov. 1976–mai 1979) și director tehnic și de concepție (mai 1979–17 mart. 1984) la Combinatul Siderurgic Galați; director general adjunct al Centralei Industriei Siderurgice Galați (mai 1979–17 mart. 1984); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (17 mart. 1984–8 sept. 1986); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în 1979–1989); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 31 dec. 1985); director general al Centralei Industriei Siderurgice Galați (8 sept. 1986–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.**DULEA MIHAI**

(n. 12 sept. 1929, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Comercial „Nicolae Crețulescu” din București (1940–1948); Facultatea de Economie Generală, Institutul de Științe Economice București (1948–1952); doctorat în științe economice la Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. din 1946; președinte al organizației U.A.E.R. din liceu (1947–1948); membru al C.C. al U.A.E.R. (până în febr. 1949); membru al U.T.M. (febr. 1949); corector (din 1949), redactor de carte, redactor principal (până în 1960) și redactor-șef al Secției economie politică (1960–iul. 1966) la Editura Politică; **membru de partid din mai 1957**; secretar al Comitetului U.T.M. din Editura Politică; lector la Catedra de socialism științific a Facultății de Filozofie a Universității din București și la Catedra de economie politică a Facultății de Comerț a Institutului de Științe Economice București (1952–1966); șef de secție la „Lupta de clasă” (iul. 1966–mart. 1967); șef de sector, cu o jumătate de normă, la Academia R.S.R. (1966–1967); șef de sector (mart. 1967–22 ian. 1968) și adjunct al șefului de secție (22 ian. 1968–1971) la Secția Propagandă a C.C. al P.C.R.; șef al Sectorului propagandă, cu grad de șef de secție, la Direcția Relații Externe a C.C. al P.C.R. (1971–24 sept. 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid, președinte al Consiliului județean al F.D.U.S. și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (24 sept. 1979–17 aug. 1983); adjunct al șefului Secției Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (17 aug. 1983–12 apr. 1985);

membru (11 sept. 1978–13 apr. 1985) și vicepreședinte al Biroului executiv (13 apr. 1985–22 dec. 1989) al Consiliului Culturii și Educației Socialiste; membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1986); membru al Consiliului de conducere al Centrului național pentru promovarea prieteniei și colaborării cu alte popoare (în ian. 1988).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

DULGHERU RADU

(n. 4 mart. 1914, Isaccea, jud. Tulcea; d. 1991, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Școala industrială de ucenici (1926–1929); Școala de partid a Comitetului județean de partid Covurlui (1947); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1950–1954); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (oct. 1957–1960).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1926–1930) și ajustor mecanic (1930–1932) la Societatea Română de Transport Brăila; ajustor mecanic în ateliere mecanice din Buzău, Râmnicu Sărat și Galați (1932–1936) și la Societatea Română de Transport Galați (febr. 1940–1941, 1943, mai 1945–mai 1947); **membru de partid din aug. 1945**; responsabil organizatoric al Comitetului de partid din Societatea Română de Transport Galați (1945–1947); responsabil cu propaganda și agitația în Comitetul de partid al sectorului Bădălan din orașul Galați (1947); secretar al organizației de partid a Sectorului II Centru Galați (1948); secretar adjunct al Comitetului județean de partid Covurlui (sept. 1948–ian. 1949); instructor al Secției organe conducătoare de partid, sindicale

și de U.T.M. a Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (ian. 1949–apr. 1954); inspector al C.C. al P.M.R. (apr.–11 mai 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Galați (11 mai 1954–6 iul. 1957 și 17 iun. 1960–aug. 1961); adjunct al șefului Secției Agrare a C.C. al P.M.R. (aug. 1961–aug. 1962); director adjunct la Comitetul de Stat pentru Coordonarea Activității Organelor Locale ale Administrației de Stat (aug. 1962–4 apr. 1966); director general adjunct al Direcției Generale a Recrutării și Repartizării Forțelor de Muncă (din 4 apr. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Viziru, reg. Galați (1957–1961) și nr. 24 Însurăței, reg. Galați (1961–1965).

Distincții: „Medalia Muncii“; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a (1964).

DULGHERU VASILE

(n. 24 ian. 1935, com. Radomirești, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală din com. Radomirești (1941–1948); Școala Medie Tehnică Agricolă din Alexandria (1948–1952); Institutul de Agronomie Craiova (1952–1957); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă; activist U.T.M. pe an și membru al Comitetului U.T.M. din facultate; șef de secție la G.A.S. Moțăței și la G.A.S. Băilești, jud. Dolj (iun. 1957–nov. 1960); inginer-șef la G.A.S. Afumați și la G.A.S. Balasan, jud. Dolj (nov. 1960–sept. 1967); **membru de partid din 1967**; șef de fermă (sept. 1967–1979) și director tehnic adjunct

(dec. 1979–1989) la I.A.S. Băilești; secretar al biroului organizației de bază (1967–1976) și secretar al Comitetului de partid (dec. 1979–1989) la I.A.S. Băilești; vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Băilești (în 1984); membru supleant al biroului Comitetului orașenesc de partid Băilești (din oct. 1984); membru al Comitetului județean de partid Dolj (din oct. 1984).

DUMA AUREL

(n. 25 iul. 1919, sat Baba, com. Coroieni, jud. Maramureș; d. 1993, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (iul. 1976–23 mart. 1978); membru al Colegiului Central de Partid (23 mart. 1978–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Școala elementară (șapte clase); Școala industrială (trei clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1951); Facultatea de Drept.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de lăcătușărie din Dej (1933–1937); lăcătuș

pe șantierul C.F.R. Ilva Mică, Vatra Dornei, Predeal și la uzinele „Vulcan” și „Malaxa” din București (1937–1941); **membru de partid din dec. 1945**; responsabil de cadre al Comitetului de partid al plășii Rupea (febr. 1946–1947); responsabil al Secției țărănești (din 1947), responsabil al Secției organizatorice (până în 1948), instructor (1948–mai 1949) și responsabil al Secției propagandă și agitație (mai 1949–1950) la Comitetul județean de partid Târnava Mare; director adjunct al Editurii P.M.R. (1950–1951); secretar al Consiliului

General al A.R.L.U.S. (1951–1954); adjunct al șefului Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (1954–1960); președinte al Uniunii de Cultură Fizică și Sport (1960–2 dec. 1965); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Chineză (5 mart. 1966–4 ian. 1972); șef al Cancelariei C.C. al P.C.R. (4 ian. 1972–7 mart. 1978); șef al Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (7 mart. 1978–29 aug. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe (1 sept. 1979–22 dec. 1989); secretar al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 41 Zimnicea, reg. București (1961–1969), nr. 5 Costești, jud. Argeș (1975–1980), nr. 4 Adjud, jud. Vrancea (1980–1985) și nr. 2 Sebeș, jud. Alba (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a, clasa a IV-a (1957), clasa a III-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1974); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia „A XX-a aniversare a R.P.R.” (1968); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1981 și 1984); Medalia „Pobeda”.

DUMINICĂ PETRE

(n. 28 dec. 1923, com. Drăganu, jud. Argeș; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala primară (1936); Școala de ucenici din Pitești (1938–1941); curs de partid de trei luni la Breaza (1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1951–1953); liceul (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic și lăcătuș la un atelier de lăcătușărie din Pitești (1938–nov. 1941); lăcătuș la Uzinele „Malaxa” București (nov. 1941–1946); membru de sindicat (după 23 aug. 1944); **membru de partid din aug. 1945**; responsabil cu tineretul, propaganda și agitația în biroul celei de partid de la Uzinele „Malaxa” București (1945–1946); agitator în comunele din jurul București (1946); lăcătuș la Uzinele „Malaxa” București (1948); secretar al Comitetului U.T.M. al Sectorului „23 August” București (1948–1950); secretar al Comitetului U.T.M. al Uzinelor „23 August” București și membru al biroului Comitetului orașenesc U.T.M. București (1950–sept. 1951); instructor al Sectorului sfaturi populare al Secției Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (iul. 1953–30 iul. 1956); instructor teritorial la Sectorul unități cooperatiste din agricultură al Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (30 iul. 1956–28 sept. 1959); secretar cu probleme organizatorice (28 sept. 1959–1965) și prim-secretar (1965–febr. 1968) al Comitetului regional de partid Argeș; prim-secretar al Comitetului județean de partid Argeș (febr.-19 nov. 1968); adjunct al șefului Secției Gospodărie de Partid a C.C. al P.C.R. (19 nov. 1968–12 aug. 1971); adjunct, cu grad de șef de secție, al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (12 aug. 1971–19 apr. 1973); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (19 apr. 1973–7 mart. 1978); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 3 nov. 1976); șef al Cancelariei C.C. al P.C.R. (7

mart.-31 oct. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Bulgaria (13 ian. 1979–12 sept. 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (23 sept. 1983–1 iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Drăganu, reg. Argeș (1965–1969) și nr. 8 Nicolae Bălcescu, jud. Botoșani (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincții: „Medalia Muncii”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1962); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1971); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a (1965), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1974).

DUMITRACHE ALEXANDRU

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

DUMITRACHE CONSTANTIN

(n. 13 mart. 1913, sat Colibași, com. Iedera, jud. Dâmbovița; d. 1979, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala elementară (șapte clase); Școala industrială (1926–1929); Curs de

conducători de întreprindere de șase luni (1949); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: muncitor zilier (1925–1926), ucenic mecanic (1926–1929), mecanic (1929–1935) și șef de echipă (1937–1939) la

Societatea „Astra Română” Moreni; membru de sindicat (după 23 august 1944); **membru de partid din febr. 1945**; maistru mecanic și secretar al celei de partid la o fabrică de cărămidă (1945–iun. 1948); director al Uzinei T.R.M.C. Mija Prahova (iun. 1948–sept. 1950); director al Fabricii de Mașini-Unelte „Victoria” Arad (sept. 1950–iul. 1951); director al Uzinelor Metalurgice „Progresul” Brăila (iul. 1951–29 ian. 1953); membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Brăila și al Comitetului regional de partid Galați (în sept. 1952); asesor popular la Tribunalul Suprem al R.P.R. (din 29 ian. 1953); director general al Combinatului Siderurgic Galați (până la 7 iul. 1962); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Galați (7 iul. 1962–28 nov. 1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Galați (din mai 1965); director general la Uzinele „Vulcan” București (din 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 17 Mărășești, reg. Galați (1961–1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965); membru al Comisiei constituționale a M.A.N. (din 21 aug. 1965).

Distincții: „Medalia Muncii”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949), clasa I; Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale armatei R.P.R.” (1958); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Laureat al Premiului de Stat clasa I.

DUMITRACHE GHEORGHE

(n. 3 mai 1923, com. Produlești, jud. Dâmbovița)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982).

Studii: Școala industrială de la Întreprinderea „Lemaître” București (1938–1941); Curs de șase luni la Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1946); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1950–1951); Facultatea de Economie Politică, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1957–1959, continuată apoi la fără frecvență).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la Uzinele „Matyas Rakosi” (Întreprinderea „Lemaître”) București (1938–1946); membru de sindicat și al U.T.C. (după 23 aug. 1944); **membru de partid din mart. 1945**; secretar al celei de partid din atelier și responsabil cu munca de tineret în Comitetul de partid de la Uzinele „Matyas Rakosi”; instructor (1946) și șef al Secției cadre (nov. 1947–1949) la Comitetul de partid al Sectorului II Negru București; șef al Serviciului cadre al Consiliului popular orășenesc București și șef al Secției cadre a Comitetului de partid provizoriu al Capitalei (1949–sept. 1950); organizator de grupă și asistent la Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1951–1952); activist (1952–mart. 1955) și instructor (din mart. 1955) la Direcția Treburilor a C.C. al P.M.R.; secretar al Comitetului raional de partid „1 Mai” București (1955–4 iun. 1956); șef al Secției propagandă și agitație și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid București (4 iun. 1956–sept. 1957); adjunct al șefului și șef al Secțiunii culturale a Sfatului popular orășenesc București, membru al Comitetului orășenesc de partid (1959–1962); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional

de partid „Tudor Vladimirescu“ și deputat în Sfatul popular al orașului București (1962–1965); instructor teritorial (1965–13 mart. 1971), instructor (13 mart.-1 nov. 1971) și adjunct de șef de sector (1 nov. 1971–19 mart. 1974) la Secția Propagandă a C.C. al P.C.R.; instructor al C.C. al P.C.R. (1974); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brașov (1974–14 dec. 1977); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (14 dec. 1977–5 oct. 1982); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Mongolă (20 nov. 1982–27 mai 1983) și în Cuba (27 mai 1983–4 mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Orașul Vechi, jud. Brașov (1975–1980) și nr. 9 Făgăraș, jud. Brașov (1980–1985); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 22 mart. 1975); vicepreședinte al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1958).

DUMITRANA DUMITRU

(n. 5 dec. 1943, com. Frâncești, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala de maiștri; liceul; Școala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1969; maistru principal și secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea de Echipament Hidraulic Râmnicu Vâlcea (1981–1989).

DUMITRAȘCU ELENA (n. NEȚEA)

(n. 25 dec. 1941, com. Măgurele, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în 1989).

Profesia de bază: țaran cooperator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1969; președinte al C.A.P. „16 Februarie“ Măgurele, jud. Prahova (1973–22 dec. 1989); membru al Comitetului județean de partid Prahova (în ian. 1980–ian. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Boldești-Scăeni, jud. Prahova (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

DUMITRESCU ELENA-MARTA (n. CONSTANTINESCU)

(n. 23 sept. 1932, com. Liești, jud. Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul de fete din Tecuci (1951); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1951–1956); Universitatea Politică și de Conducere (1981–1985).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: dispecer la Combinatul de Cauciuc Jilava (1956–1957); inginer chimist la Fabrica de Medicamente „Tableta“ (1958–1961); **membru de partid din 1960;** inginer principal dispecer (1961–1967) și șef al Biroului protecția muncii

(1967–1969) la Direcția Generală a Industriei de Medicamente; șef al Serviciului protecția muncii (1969–1973), șef al Serviciului învățământ (1973–1976), șef al Serviciului cooperare între unități (1976–nov. 1980) și director tehnic (nov. 1980–1982) la Centrala Industrială de Medicamente și Coloranți; director general la Centrala Industrială de Medicamente, Cosmetice, Coloranți și Lacuri București (1982–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Energeticienilor, municipiul București (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

DUMITRESCU FLOREA

(n. 4 apr. 1927, com. Necșești, jud. Teleorman)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–24 nov. 1989).

Studii: Gimnaziul Comercial din Roșiori de Vede (1939–1943); Liceul Comercial din Turnu Măgurele (1943–1946); Facultatea de Finanțe-Credit, Academia de Studii Economice București (1946–1949); doctorat în economie.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: contabil la Casa aprovizionării personalului C.F.R. din Timișoara (1946–1947); activist al U.N.S.R. și al U.T.C. (1946–1949); economist la filiala Băncii de Stat din Cugir (1949); șef de sector la filiala Băncii de Stat din Deva (1949–1952); secretar al organizației de bază U.T.M. (1949–1951); inspector (din 1953), inspector principal, șef de serviciu, director adjunct al Direcției Planificare (până în ian. 1961) și director al Departamentului creditării agriculturii (ian. 1962–dec. 1965) la Banca

Națională a R.S.R.; **membru de partid din iun. 1962**; propagandist la învățământul de partid și lector la un cabinet raional de partid din București (în 1965); instructor (dec. 1965–25 febr. 1966), șef de cabinet (25 febr.–23 iul. 1966), șef al Sectorului finanțe, bănci, asigurări, prețuri și arbitraj (23 iul. 1966–22 mai 1967) și adjunct al șefului secției (22 mai 1967–15 ian. 1968) la Secția Planificarea Economiei a C.C. P.C.R.; membru (din 15 ian. 1968) și vicepreședinte (8 apr. 1968–19 aug. 1969) al Consiliului Economic al C.C. al P.C.R.; lector la Facultatea de Statistică a Academiei de Studii Economice (1968–19 aug. 1969); ministrul Finanțelor (19 aug. 1969–7 mart. 1978); președinte al Consiliului Financiar Bancar (în mai 1973); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în nov. 1973); membru al Biroului permanent al Consiliului de Miniștri (în nov. 1973); membru al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (din 12 mai 1973); membru al Biroului executiv al Consiliului de Miniștri (din 14 mai 1975); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Chineză (6 iul. 1978–15 apr. 1983) și în Birmania (7 mai 1979–9 mart. 1987); ministru secretar de stat la Președinția R.S.R. și consilier al secretarului general al P.C.R. (3 mai 1983–17 mart. 1984); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 22 dec. 1983); guvernator al Băncii Naționale a R.S.R. (17 mart. 1984–17 mart. 1989); vicepreședinte al C.E.C. (din 5 apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Bârlad, jud. Vaslui (1969–1975), nr. 10 Segarcea, jud. Dolj (1975–1980) și nr. 6 Murgeni, jud. Vaslui (1985–1989); secretar al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1963); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

DUMITRESCU-BUȘULENGA ZOE

(n. 20 aug. 1920, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala primară din Pitar Moș (1927–1931); Școala Centrală de Fete din București (1931–1939); Facultatea de Drept, Universitatea din București (1939–1943); Facultatea de Litere, Universitatea din București (1944–1948); Institutul Pedagogic „Maxim Gorki” din U.R.S.S. (1947–1948); Școala

Centrală din București; Conservatorul „Pro-Arte”; doctorat (1970).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: președinte al Comitetului U.N.S.R. de la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki” (1947–1948); redactor la Editura de Stat (1948–1949) și la Editura pentru Literatură (până în 1957); asistent (1949–1951), lector (1951–1963), conferențiar (1963–1971), profesor (1971–1975), șef al Catedrei de literatură universală comparată și teoria literaturii (din 1975) și prodecan (1966–1967) la Facultatea de Filologie a Universității din București; cercetător (până în 1957) și director (din 1973) la Institutul de Istorie și Teorie Literară „George Călinescu” București; membru al Uniunii Scriitorilor (din 1963); **membru de partid din 1966**; vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (1970–în 1982); membru al Comitetului executiv al Asociației Internaționale de Literatură Comparată (1973–1979); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Consiliului Național al F.U.S. (din 25 mai 1974); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor; membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Comisiei de Premii a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al

Académie Européenne des Sciences et des Arts de la Paris (1988); membru titular al Academiei de Studii Sociale și Politice.

Volume: *Ion Creangă* (1963); *Surorile Brönte* (1967); *Renașterea, umanismul și dialogul artelor* (1971); *Renașterea* (1972); *Valori și echivalențe umanistice* (1973); *Sofocle – contemporanul nostru* (1974); *Sofocle și condiția umană* (1974); *Umanismul și destinul artelor* (1975); *Eminescu – cultură și creație* (1976); *Periplu umanistic* (1980); *Itinerarii prin cultură* (1982); *Eminescu și romantismul german* (1986); *Muzica și literatura* (3 vol., 1986, 1987, 1992); *Eminescu. Viața-Opera-Cultura* (1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 21 Banu Manta, București (1975–1980) și nr. 15 Cotroceni, București (1980–1985); membru al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Ordinul „Meritul Cultural” clasa a II-a (1971); Ordinul bulgar „Sf. Metodiu și Chiril” (1977); Comandor al „Ordine al Merito della Repubblica Italiana” (1978); Premiul special al Uniunii Scriitorilor (1986 și 1989); Premiul „Herder” (1988).

DUMITRESCU PETRU

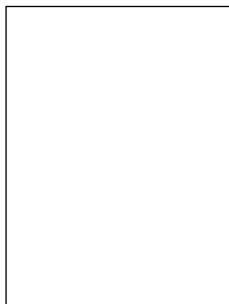
(n. 20 ian. 1941, com. Bârgăuani, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agromonomie, Institutul de Agromonomie „Nicolae Bălcescu” București.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. București (din 21 mart. 1949); **membru de partid din 1966**; director la I.A.S. Ograda, jud. Ialomița (1978–1989).

DUMITRU G. DUMITRU

(n. 5 mart. 1921, com. Armășești, jud. Ilfov; d. 1981, Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională de ucenici (1936–1939); Școala industrială (1965); liceul (1969); Universitatea Politică și de Conducere (1978); Cursuri de reciclare la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (1979).

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: băiat de prăvălie la un depozit de vinuri din București (1934–1936); ucenic la turnătoria Uzinelor Comunale București (1936–1940); voluntar în Divizia „Tudor Vladimirescu” (din oct. 1943); membru de sindicat (din 1945); turnător la U.C.D. (1945–iul. 1947); **membru de partid din apr. 1946** (exclus în perioada 1953–1955); controlor economic la Ministerul Comerțului (iul. 1947–mai 1948); administrator la A.F.S.M. Bogdana, jud. Ialomița (din mai 1948); director al G.A.S./I.A.S. Pietroiu, jud. Ialomița (1948–1981); membru al biroului Comitetului comunal de partid Pietroiu (din 1968); membru al Comitetului județean de partid și al Consiliului județean al F.D.U.S. Ialomița (în oct. 1979–1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Fetești, reg. București (1965–1969) și Jegălia, jud. Ialomița (1969–1975).

Distincții: Medalia „Bărbăție și credință”; Medalia sovietică „Victoria”; „Medalia Muncii”; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1962); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii” (1962); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962); Medalia „A XX-a

aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1968).

DUMITRU S. DUMITRU

(n. 28 aug. 1941, com. Costești, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala tehnică de maiștri agricoli; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; șef al Sectorului mecanic și secretar al Comitetului de partid la I.A.S. Frumușița, jud. Galați (1977–1989).

DUȘMAN GHERGHINA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

DUȚU ION

(n. 7 oct. 1942, Slobozia; d. 2000, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–1987).

Studii: Școala profesională din Câmpina (1958–1961); Școala de partid de un an, secția U.T.C. (sept. 1966–1967); liceul teoretic, curs

fără frecvență (1967); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1972–în 1975); Institutul pentru Pregătirea Cadrelor și Problemele Conducerii Social-Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“,

curs fără frecvență (iul. 1977); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1979).

Profesia de bază: sondor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; sondor (1961), sondor șef (1964–1966), secretar adjunct al Comitetului U.T.C. și membru al Comitetului de partid la Șchela Câmpina; membru al C.C. al U.T.C. (din 1966); activist al Comitetului raional U.T.C. Câmpina (1967); secretar al Comitetului U.T.C. și membru al Comitetului de partid la Uzina „Victoria“ Florești (1967–1968); secretar al

Comitetului orașenesc U.T.C. Câmpina (1968); secretar al Comitetului orașenesc U.T.C., membru al biroului Comitetului orașenesc de partid și membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Breaza (1968–1969); secretar al Comitetului orașenesc U.T.C. Urlați, membru al biroului Comitetului orașenesc de partid și membru al Comitetului județean U.T.C. Prahova (1969–18 nov. 1972); secretar al Comitetului orașenesc de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular și primar al orașului Breaza (18 nov. 1972–1 mai 1974); membru al Comitetului județean de partid Prahova (18 nov. 1972–1 mai 1974); instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (1 mai 1974–22 dec. 1989); șef de sector la Secția Gospodărie de Partid a C.C. al P.C.R. (până la 29 dec. 1978); membru al biroului Comisiei guvernamentale de coordonare și repartizare în producție a absolvenților instituțiilor de învățământ superior (1985–1989); secretar al organizației de bază la Secția Cadre și membru al Comitetului de partid al Aparatului C.C. al P.C.R. (1987–1989).

E

ECKENREITER IOSIF

(n. 10 nov. 1932, com. Turnișor, jud. Sibiu; d. 1990, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: germană.

Studii: șapte clase elementare (1939–1946); două clase profesionale (1946–1948); curs de partid de trei luni (1952); Școala de partid de un an (sept. 1958–sept. 1959); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: fierar.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier din Sibiu, calificat fierar (din 1946); fierar la Uzinele „Independența“ din Sibiu (1949–1952); membru al U.T.M. (din 1952); stagiul militar (1952–1955); fierar la Uzinele „Independența“ din Sibiu (din 1955); **membru de partid din mai 1959**; redactor (din sept. 1959) și șef al Secției de partid și de stat (în 1961) la ziarul „Volkszeitung“ din Brașov; secretar al Comitetului județean de partid Sibiu (din 7 mart. 1978); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (din 15 mart. 1978); prim-vicepreședinte

al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1983).

ECOBESCU NICOLAE

(n. 26 mart. 1931, sat Bâlta, com. Runcu, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Școala de ucenici minieri; Școala medie tehnică de cărbune din Lupeni (1943–1946); Institutul de Mine din Petroșani (1950–1951); Facultatea de Relații Internaționale București (1951–1955); aspirantura la Institutul de Relații Internaționale din Moscova, Secția Științe Juridice (1955–1959); doctorat în științe juridice la Moscova (în 1959).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: membru al Tineretului Progresist (din 1946); membru al U.T.M. (din 1948); **membru de partid din mai 1957**; consilier juridic Direcția organizații internaționale din Ministerul Afacerilor Externe (din

1959); expert, apoi consilier în delegațiile R.P.R. la sesiunile Adunării Generale a O.N.U. și la lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva; șef al Oficiului tratate; reprezentant ad-interim al R.P.R. pe lângă Oficiul european al O.N.U. de la Geneva (din febr. 1963); consilier al Reprezentanței R.S.R. de pe lângă Oficiul european al O.N.U. de la Geneva (din 2 nov. 1965); ambasador și reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă O.N.U. și instituțiile specializate ale O.N.U. de la Geneva (24 mart. 1967–1 nov. 1969); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (din 1 nov. 1969); șef al Protocolului de Stat de pe lângă Consiliul de Stat al R.S.R. (până la 11 mai 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Elenă (din 2 iul. 1983).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964), clasa I (10 apr. 1981); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969).

EISENBURGER EDUARD (ION)

(n. 4 apr. 1928, sat Târpiu, com. Dumitra, jud. Bistrița-Năsăud; d. 1990, Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Institutul de Științe Economice și Planificare „V.I. Lenin” din București, curs fără frecvență (absolvit în 1951, examen de stat în 1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1965); doctor în științe politice (1974).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: tehnician planificator la Consiliul popular regional Rodna și la Consiliul popular regional Baia Mare (1951–1952); membru al Uniunii Ziariștilor din R.P.R. (din 1952); redactor, secretar de redacție

și președinte al Comitetului sindical la revista „Neuer Weg” (1952–1957); **membru de partid din 1957**; șef al Secției Construcției de Stat; participă la înființarea ziarului „Volkzeitung” din Brașov, denumit apoi revista „Karpaten Rundschau” (1957–1958); redactor-șef al revistei „Karpaten Rundschau” (1965–1989); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–1989); membru al Societății de Științe Politice din România (din 1969); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.U.S. (din 1969); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (în 1971); vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste (din 25 mai 1974); membru al Grupului parlamentar de prietenie R.S.R.–R.F.G. (18 mart. 1975–1989); președinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Germană (din 1969–în 1980); membru al Comisiei ideologice a C.C. al P.C.R. (în 1973); membru al Comisiei de elaborare a Programului P.C.R. (în 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 16 Cisnădie, reg. Brașov (1965–1969), nr. 6 Rupea, jud. Brașov (1969–1975), nr. 8 Agnita, jud. Sibiu (1975–1980), nr. 6 Dumbrăveni, jud. Sibiu (1980–1985) și nr. 5 Brașov-Steagul Roșu, jud. Brașov (1985–1989); membru al Comisiei Constituționale a M.A.N. (din 21 aug. 1965); membru al Comitetului de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a (1966); „Medalia Muncii”; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei”.

ENACHE MARIN

(n. 24 iul. 1934, com. Văcărești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru

supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (8 oct. 1982–1985).

Studii: Facultatea muncitorească (1953–1955); Școala tehnică de maiștri (din 1955); Facultatea de Transporturi, Secția Mecanică, Institutul Politehnic București; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (curs de doi ani).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1951); turnător în fontă (1952–1953); **membru de partid din 1958**; maistru la Întreprinderea „23 August” din București (în 1959); locțiitor politic și secretar al organizației U.T.M. în armată (în 1959); secretar al organizației de partid pe secție (1962–1966) și secretar al Comitetului de partid (1966–1972) la Întreprinderea „23 August” din București; membru și președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (5 nov. 1962–6 oct. 1982); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 3 București și membru al biroului Comitetului municipal de partid București (până la 18 sept. 1976); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (în 1976); instructor pe lângă cabinetul secretarului general al C.C. al P.C.R. (din 18 sept. 1976); șef al Cancelariei C.C. al P.C.R. (în 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (de la 4 oct. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (17 nov. 1983–29 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (din 29 sept. 1984); ministrul Industriei Metalurgice (16 dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Foișor, București (1969–1975), nr. 2 Pantelimon, București (1975–1980), nr. 3

Urziceni, jud. Ialomița (1980–1985) și nr. 10, Corod, jud. Galați (1985–1989); secretar al Comisiei M.A.N. pentru industrie, construcții și transporturi (13 mart. 1969–1975); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975–1985); membru al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980–1985); președinte al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitatea economico-financiară (1 apr. 1985–13 dec. 1986).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (7 mai 1981); Ordinul „23 August” clasa a II-a (20 aug. 1984); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

ENACHE PETRU

(n. 27 febr. 1934, com. Bozieni, jud. Neamț; d. 17 aug. 1987)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–aug. 1987); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (mart. 1981–aug. 1987); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–aug. 1987).

Studii: șapte clase elementare (1940–1947); Școala profesională metalurgică din Roman (1949–1952); Școala de partid de un an din Iași (1954–1955); liceul de cultură generală (1962); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1959–1962); Facultatea de Științe Economice din București.

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: responsabil cu munca organizatorică la Comitetul U.T.M. pe școală (1950–1952); membru al U.T.M. (din 1950); activist la Comitetul raional U.T.M. Roman;

instructor, șef al Secției Școli și pionieri și șef al Secției organizații U.T.M. (1952); instructor în cadrul Secției școli medii și pionieri (din sept. 1953); activist al Comitetului regional U.T.M. Iași (1953–1954); **membru de partid din febr. 1955**; asistent la Catedra de economie politică de la Școala de partid de un an din Iași (1955–febr. 1956); secretar al Comitetului regional U.T.M. Iași (din febr. 1956); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Iași (în 1962); prim-secretar al C.C. al U.T.M./U.T.C. (1 nov. 1963–dec. 1967); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Roman; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Neamț (10 mai 1976–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (7 mart. 1978–21 aug. 1979) și Iași (28 aug. 1979–4 nov. 1980); vicepreședinte al Consiliului de Stat (1 apr. 1980–aug. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 19 Schitu Duca, reg. Iași (1965–1969), nr. 3 Iași-Socola, jud. Iași (1980–1985) și nr. 1 Tg. Jiu, jud. Gorj (1985–aug. 1987); membru al Comisiei Constituționale a M.A.N. (din 21 aug. 1965); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959), a II-a (1967), clasa I (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1966); „Medalia Muncii” (1966); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1974), clasa a III-a (1979); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

ENACHE RADU

(n. 15 dec. 1940, Craiova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Energetică, Institutul Politehnic București.

Profesia de bază: inginer electroenergetic.

Activitate și funcții: secretar al C.C. al U.T.C. (în mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Darabani, jud. Botoșani (1975–1980); secretar al M.A.N. (18 mart. 1975–1980).

ENĂCHESCU DAN

(n. 19 nov. 1930, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: școala primară (1937–1941); Liceul Teoretic „N. Bălcescu” din Brăila (1941–1948); Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Medicină din București, specialitatea pediatrie (1948–1954).

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate și funcții: medic consultant și medic șef al raionului Ivești (din dec. 1954); **membru de partid din iun. 1958**; asistent la Catedra de sănătate publică din cadrul I.M.F. București (din sept. 1959); medic specialist (în 1960); medic primar (în 1965); șef de lucrări la I.M.F. București (în 1965); instructor în cadrul Secției Sănătate a C.C. al P.C.R. (în 14 iun. 1967); activist al C.C. al P.C.R. (1967–1968); membru al Comitetului de partid al Facultății de Medicină din București; ministrul Sănătății (5 iul. 1969–24 apr. 1972); președinte al Consiliului Sanitar Superior (din 11 oct. 1969); profesor universitar și șef al Catedrei de Medicină Socială și Biostatistică a I.M.F. București (din iul. 1969); membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 27 febr.

1974); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Elveția (14 oct. 1975–13 sept. 1980); decan al Facultății de Medicină Generală, membru al Consiliului profesoral și membru al Senatului universitar (în 1981); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971); Ordinul „Meritul Sanitar” clasa I.

ENCULESCU EMIL

(n. 1944, Caracal, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini.

Profesia de bază: inginer TCM.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969;** director al Întreprinderii „Electroputere” Craiova (în 1989).

ENE VERONICA-VALENTINA

(n. 26 dec. 1946, Oradea; d. 1998, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul teoretic (1960–1964); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1964–1969); Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1981).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: inginer stagiar și șef al Laboratorului materii prime la Combinatul de

Celuloză și Hârtie Brăila (1969–1975); **membru de partid din 1972;** inginer principal la Serviciul tehnic la Centrala Industrială de Celuloză și Hârtie din Brăila (1975–1982); instructor de specialitate al Consiliului județean pentru control muncitoresc al activității economice și sociale Brăila (1982–iul. 1983); director al Cabinetului județean de organizare economico-socială din Brăila (iul. 1983–nov. 1984); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (în nov. 1984); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în 1987); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Brăila (în 1989).

ENICĂ-MOISESCU GHEORGHE

(n. 13 oct. 1936, com. Unirea, jud. Călărași; d. 1999, Constanța)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Agronomie (1965); doctor în agronomie (1974).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** tehnician agronom (din 1958), cercetător (din 1965), șef de fermă, director tehnic și inginer-șef la Stațiunea experimentală și de producție pentru culturi irigate din com. Valu lui Traian, jud. Constanța; inginer-șef la C.U.A.S.C. din com. Castelu, jud. Constanța (în 1983); director la I.A.S. din com. Mihail Kogălniceanu, jud. Constanța (în mart. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Constanța (în 1985); director al Trustului I.A.S. Constanța (în ian. 1986); director general al Direcției Generale a Agriculturii (sept. 1986–1988); director general al Direcției generale județene pentru agricultură și

vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (din 25 sept. 1986); secretar pentru probleme agricole al Comitetului județean de partid Constanța (1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

EREMIA COSTEL

(n. 22 apr. 1935, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agricultură, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București (1954–1959); curs postuniversitar; Universitatea Politică și de Conducere (1980).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: agronom la I.A.S. Bucșani,

jud. Ilfov (1959–febr. 1963); **membru de partid din 1960**; inginer-șef la I.A.S. Mârșa, jud. Ilfov (febr. 1963–1967); tehnolog șef la I.A.S. Bucșani (1967–1968); instructor de specialitate la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (1968–1981); instructor al Secției pentru Probleme din Agricultură a C.C. al P.C.R. (1981–1982); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Timiș (1982–1984); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, șef al Departamentului Agriculturii de Stat (29 martie 1984–14 mai 1985); membru al Consiliului Național al Agriculturii, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (1984–1985); inspector general la Inspectoratul de Stat pentru Agricultură și Industrie Alimentară (aug.–dec. 1985); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Brăila (1985–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Bârca, jud. Dolj (1985–1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; Ordinul „Meritul Agricol” clasa a IV-a.

EREMIA NICOLAE

(n. 19 nov. 1930, com. Mihăiești, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul comercial din Râmnicu Vâlcea (din 1942); Facultatea de Finanțe-Credit din București (1953); Universitatea Politică și de Conducere (1975); curs de cinci luni organizat de Fondul Monetar Internațional (1975).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:

membru al U.T.M. (în 1948); contabil la Consiliul Central al Sindicatelor, Secția gospodăriei anexe (în 1953); contabil la Comitetul Central al Sindicatelor Muncitorilor din Construcții (în 1955); revizor contabil la Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului Fundulea (în 1957); economist principal, apoi consilier al Direcției Valutare din Ministerul Finanțelor (1959–1967); consultant de specialitate, apoi expert, al Comisiei Guvernamentale de Colaborare și Cooperare Economică și Tehnică (din 1969); **membru de partid din 1969**; director adjunct al Direcției Relații Financiare Externe din Ministerul Finanțelor (în 1972); director adjunct al Direcției Valutare și Relații Financiare cu Străinătatea din Ministerul Finanțelor (în 1974); președinte al Băncii Române de Comerț Exterior (5 sept. 1981–26 aug. 1986); președinte al Consiliului de Administrație al Băncii Române de Comerț Exterior (din 7 sept. 1986); președinte al Băncii pentru Agricultură și Industria Alimentară (25 sept. 1986–17 mart. 1989); director adjunct al Sucursalei Sălaj a Băncii Naționale a României (în 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a ; „Medalia Muncii” .

F

FAUR SABIN

(n. 7 mart. 1932, com. Baia de Criș, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Metalurgie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (din 4 apr. 1977); director general al Centralei

Industriale Siderurgice Hunedoara (1978–23 febr. 1983); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (23 febr.–1 dec. 1983); director general al Centralei Industriale Siderurgice Hunedoara (din dec. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Hunedoara, jud. Hunedoara (1980–1985); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

FAUR VIOREL

(n. 20 mart. 1938, Vulcan, jud. Hunedoara; d. 1994, Deva)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala de partid de un an (1962–1963); Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1989).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din sept. 1956;** lăcătuș mecanic de mină (din 1954) și locțiitor al secretarului Comitetului U.T.M. (1955–1957) la Exploatarea Minieră Lupeni; secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Lupeni (1957–1959) și Petroșani (1961–1962); instructor al Comitetului raional U.T.M. Sebeș (1963–1965) și al C.C. al U.T.C. (1965–1966); șef al Comisiei tineret sătesc a C.C. al U.T.C. (1966–1967); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Hunedoara (febr. 1968–nov. 1973); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (febr. 1968–1 mai 1974); instructor teritorial al Comitetului județean de partid Hunedoara (nov. 1973–1 mai 1974); instructor al Secției Organizatorice și Cadre a C.C. al P.C.R. (1 mai 1974–25 iun. 1981); prim-secretar al Comitetului municipal de partid

Petroșani (25 iun. 1981–mai 1986); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (1981–20 oct. 1989); membru al Consiliului popular al județului Hunedoara (din 1981); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Hunedoara (mai 1986–20 oct. 1989); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (21 oct.–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

FAZEKÁŠ JÁNOS

(n. 15 febr. 1926, Lupeni, jud. Hunedoara; d. 6 mart. 2004, Budapesta)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–22 nov. 1984); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–22 mart. 1965); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (până la 1 dec. 1967); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (1 dec. 1967–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–21 mai 1982).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Gimnaziul și Școala Normală din Odorhei (1941–1947); Școala de limbă maghiară a C.C. al P.M.R. (1948).

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de tâmplărie din Odorhei (1938–1941); secretar al organizației U.T.C.

Odorhei; **membru de partid din febr. 1945;** instructor regional (1944–1947), instructor al C.C. (1947–1948) și membru al C.C. al Tineretului Progresist; instructor al C.C. al U.T.M. (din 1948); membru al C.C. al U.T.M. (din 22 mart. 1949–1954); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. de Secțiile Construcții, Bunuri de Consum, Școli și Gospodărie de Partid ale C.C. al P.M.R., de

C.C. al U.T.M. și de Direcția Politică din Ministerul Construcțiilor (7 oct. 1955–16 ian. 1956); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. de Secția Construcții și Secția Bunuri de Consum ale C.C. al P.M.R. și de Comisia pentru problemele naționalităților (din 16 ian. 1956); ministrul Industriei Alimentare (25 mart. 1961–20 aug. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (21 aug. 1965–22 mart. 1975); ministrul Comerțului Interior (22 mart. 1974–29 mart. 1980); viceprim-ministru al Guvernului (22 mart. 1975–21 mai 1982); membru al Biroului executiv al Guvernului (14 mai 1975–29 mart. 1980); membru al biroului Comisiei pentru probleme organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); președinte al Consiliului de coordonare a producției de larg consum (28 apr. 1980–21 mai 1982).

Lucrări: *Partidul Comunist Român – luptător consecvent pentru frăția și prietenia, pentru egalitatea socială și națională a fiilor patriei: studii și articole*, București, Editura Politică, 1980.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957), Târgu Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară (1957–1961), Turda, reg. Cluj (1961–1969), Miercurea Ciuc, jud. Harghita (1969–1980) și nr. 2 Oradea-Est, jud. Bihor (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1948), clasa I (1964); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1958); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1974), clasa I (1976); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

FAZEKÁŠ LUDOVIC

(n. 17 mart. 1925, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–14 oct. 1966); membru al C.C. al P.C.R.

(14 oct. 1966–22 dec. 1989); **membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–21 mai 1982).**

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala primară (1932–1937); Școala Profesională de Electricieni din Oradea (1940–1944); Școala de partid de șase luni de pe lângă Comitetul regional de partid Cluj (mart.-aug. 1950); Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (sept. 1955–iul. 1956); liceul; Școala

Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1960–1963); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență.

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: băiat de prăvălie în Oradea (din nov. 1937); curier la un depozit de cereale din Oradea (până în apr. 1940); ucenic (apr. 1940–apr. 1944) și electrician (1945–mai 1946) la Atelierul de Instalații Electrice Oradea; paznic la Comitetul județean de partid Bihor (1944–1945); **membru de partid din mai 1945**; membru al biroului Comitetului județean U.T.C. Bihor (1945–1946); responsabil cu munca de tineret la Comitetul sindical metalo-chimie și la Comisia locală Oradea (mai 1946–oct. 1947); instructor al Comitetului județean de partid Bihor (oct. 1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Oradea (sept. 1950–1953) și al Comitetului U.T.M. al Regiunii Autonome Maghiară (1953–iul. 1954); secretar al C.C. al U.T.M. (iul. 1954–1955); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Oradea (1956–1959); secretar al Comitetului regional de partid Oradea (1959–sept. 1960); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Oradea (aug. 1963–7 nov. 1966); secretar al Comitetului regional de partid Crișana (din 7

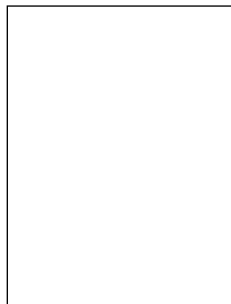
nov. 1966); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (până la 19 nov. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (19 nov. 1968–16 oct. 1978); membru al Consiliului de Stat (22 mart. 1975–11 nov. 1978); membru (în nov. 1976) și membru al biroului (din 27 mart. 1980) Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R.; ministrul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (16 oct. 1978–29 mart. 1980); președinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (30 nov. 1979–21 mai 1982); viceprim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–22 dec. 1989); președinte al Consiliului de coordonare a producției bunurilor de larg consum, aprovizionării și prestărilor de servicii pentru populație (30 aug. 1982–în oct. 1987); vicepreședinte al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (în 1987); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului și a localităților, perfecționarea organizării și conducerii agriculturii (în 1988); membru al Comisiei centrale pentru organizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Oradea-Vest, reg. Oradea (1957–1969), Gheorgheni, jud. Harghita (1969–1975), Odorheiu Secuiesc, jud. Harghita (1975–1980), Vișeu, jud. Maramureș (1980–1985) și nr. 7 Moldova Nouă, jud. Caraș-Severin (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1959 și 1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964), clasa a II-a (1974), clasa I (1986); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Meritul Agricol” clasa I (1974); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1981).

FĂRCAȘ ANA (n. ISPAS)

(n. 15 iunie 1952, com. Cămărașu, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală din com. Cămărașu (1967); Școala profesională din Cluj a Ministerului Industriei Ușoare (1967–iun. 1970); liceul teoretic, curs seral (1974); Școala tehnică de maiștri a Grupului școlar din Cluj al Ministerului Industriei Ușoare (1975); Școala de partid de un an (1978–1979);

studentă la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (în 1989).

Profesia de bază: maistru confecții încălțăminte.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972;** confecționar (iul. 1970–1975), maistru (1975–1984) și șef de atelier (1984–1989) la Combinatul de pielărie și încălțăminte „Clujana“ din Cluj; membru al biroului organizației U.T.C. pe clasă (1968–1970); membru (1970–1971) și secretar (1971–1974) al biroului organizației U.T.C. pe combinat, organizator de grupă sindicală (1974–1977), secretar al biroului organizației de bază pe schimb (1977–1980), membru (1977–1980) și secretar (3 nov. 1984–1989) al Comitetului de partid la Combinatul de pielărie și încălțăminte „Clujana“; membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (1980–1985); membru al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Cluj (1980–1989); membru supleant al Comitetului județean de partid Cluj (din 7 nov. 1984).

FĂSUI ILIE

(n. 20 ian. 1924, com. Baia de Fier, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–apr. 1972).

Studii: patru clase de gimnaziu; Școala de subofițeri din Râmnicu-Vâlcea (1944); Curs de partid de 45 de zile (iun.-iul. 1947); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (oct. 1948–1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1956–iul. 1959); școala medie (în 1965); Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1946;** fochist la Uzina electrică a Pirotehnicii Armatei din Valea Sadului (nov. 1942–mart. 1943); lăcătuș la Secția poduri (mart. 1945–iun. 1947) și secretar al celei de partid (1946–iun. 1947) la Uzinele Reșița; instructor al Secției organizatorice (iul. 1947–oct. 1948) și responsabil al Secției cadre (1949–sept. 1950) la Comitetul județean de partid Caraș-Severin; responsabil al Secției cadre (sept. 1950–sept. 1951) și șef al Sectorului verificarea cadrelor (sept. 1951–iul. 1952) la Comitetul regional de partid Severin; prim-secretar al Comitetului raional de partid Ineu (iul. 1952–sept. 1956); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Timișoara (din iul. 1959); prim-secretar al Comitetului raional de partid Reșița (până în dec. 1960); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Reșița (dec. 1960–1966); membru al biroului Comitetului regional de partid Timișoara (din oct. 1960); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin; director al Întreprinderii pentru industrializarea laptelui Timișoara.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Caransebeș, jud. Caraș-Severin (1969–6 aug. 1972).

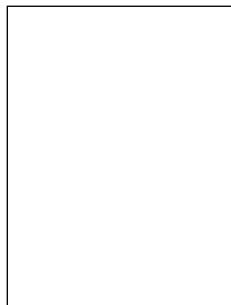
Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1961); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

FĂTĂCEANU ION

(n. 27 ian. 1926, sat Păucea, com. Blăjel, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1947; adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (8 sept. 1975–8 ian. 1979); director adjunct al Institutului de Cercetări Pielărie și

Încălțăminte București (în 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); director al Institutului de Inginerie Tehnologică și Proiectare în Întreprinderile de Construcții de Mașini (1985–1989).

FEDER EVA (n. CETERAȘ)

(n. 2 nov. 1926, Cavnic, jud. Maramureș; d. 2002, Oradea)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 mart. 1983).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1953–1956); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1946; asistent la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”

(sept. 1956–1957); prim-secretar al Comitetului raional de partid Oradea (1957–1958); secretar

pentru probleme de propagandă al Comitetului regional de partid Oradea (din 1958); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Crișana (până la 16 sept. 1963); director al Întreprinderii Textile „Crișana” Oradea (1963–1970); șef al Catedrei „Conducerea activității economice și administrative de stat” la Școala interjudețeană de partid Oradea (din 1971); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (23 febr. 1977–22 ian. 1982); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (22 ian.–22 nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Nușfalău, reg. Crișana (1961–1965) și nr. 4 Tileagd, jud. Bihor (1980–1985); vicepreședinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a MAN (din 29 mart. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

FEJEȘ IULIU

(n. 31 mai 1940, Târgu Secuiesc, jud. Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: școala primară (1947–1954); Școala medie din Baia Mare (1954–1956); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1956–1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (din 1963); doctorat; Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1954; **membru de partid din apr. 1960**; vicepreședinte al Uniunii Asociațiilor Studenților din România (ian. 1961–în 1965); asistent la Facultatea de Mecanică (1961–1963) și la Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini (din 1963) ale Institutului Politehnic București; membru supleant (1963–iul. 1968), membru (din iul. 1968) și președinte al Biroului de Turism pentru Tineret (până la 26 dec. 1972) al C.C. al U.T.M./U.T.C.; vicepreședinte al Comitetului de Stat al Radioteleviziunii Române (25 ian. 1973–27 febr. 1974); director general adjunct și membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (27 febr. 1974–10 dec. 1979); membru al Comisiei pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (în nov. 1976); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1978); secretar al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (2 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 20 dec. 1980, reales la 4 iul. 1985); șef de sector la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (mai 1984–17 ian. 1987); membru al Comisiei Electorale Centrale (din 30 ian. 1985, reales la 19 dec. 1988); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (17 ian. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Mociu, reg. Cluj (1965–1969), Tg. Lăpuș, jud. Maramureș (1969–1975), Rupea, jud. Brașov (1975–1980), Huedin, jud. Cluj (1980–1985) și nr. 10 Sănnicolau Mare, jud. Timiș (1985–1989); secretar al M.A.N. (din 13 mart. 1969); secretar al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (22 mart. 1975–29 mart. 1985); membru al Grupului parlamentarilor români

pentru securitate și cooperare în Europa (din 1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1967); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1971), clasa a II-a.

FERENCZ ANA (vezi MIRCEA-FERENCZ ANA)

FILIMON ANA (n. GOGĂȚĂ)

(n. 20 aug. 1943, com. Roșia de Secaș, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală din com. Roșia de Secaș (iun. 1957); Școala Profesională Textilă din Mediaș (sept. 1958–1960); liceul din Tălmăciu, jud. Sibiu, curs seral (1965); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972–1976); Curs postuniversitar de sociologie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1988).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963**; filatoare (1960–1971) și secretar al Comitetului U.T.C. (iun. 1966–1971) la Întreprinderea „Firul Roșu” Tălmăciu; secretar al Comitetului comunal U.T.C. Tălmăciu (1971–1972); activist la Sectorul cadre al Comitetului județean de partid Sibiu (iun.-dec. 1976); secretar adjunct pentru probleme de propagandă al Comitetului comunal de partid Tălmăciu (dec. 1976–dec. 1978); secretar al Comitetului comunal de partid și primar al comunei Tălmăciu (dec. 1978–mart. 1989); membru al Comitetului județean de partid Sibiu (din 1979); secretar al Comitetului orașenesc

de partid și primar al orașului Tâlmăciu (mart.-22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

FILIPAȘ CORNELIA

(n. 26 aug. 1926, com. Chiochiș, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–21 mai 1982); membru al Colegiului Central de Partid (23 mart. 1978–23 nov. 1979).

Studii: Școala primară din com. Lechința, jud. Bistrița-Năsăud (1933–1939); liceul industrial; Școala Centrală de Lectori „A.A. Jdanov” (oct. 1948–mart. 1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de croitorie din București (1940–1944); a participat alături de Pavel Ștefan și Ronea Gheorghiu la răspândiri de manifeste și alte acțiuni comuniste (1941); membru al U.T.C. (1944); **membru de partid din oct. 1944**; membru al Comitetului județean U.T.C. Ilfov (din 1944); responsabil cu munca de tineret în unitățile S.T.B.; responsabil cultural al Comitetului sindical al S.T.B.; responsabil al resortului tineret al Comitetului de partid al Sectorului S.T.B.; membru al Comitetului de Inițiativă al U.T.C. (1947); instructor al Secției organizatorice a Comitetului județean U.T.C. Ilfov (1947); membru al biroului Comitetului județean U.T.C. Ilfov (1947); timp de o lună a condus o brigadă de reconstrucție în Albania (1947); instructor al Secției Organizatorice a C.C. al U.T.M. (din 21 mart. 1949); adjunct al șefului (câteva luni) și șef al Secției Învățământ (din 1949) a C.C. al U.T.M.; membru al biroului (30 mart.

1950–1959) și secretar (16 ian. 1953–1959) al C.C. al U.T.M.; director în Ministerul Învățământului și Culturii (1959–1976); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (1976–1 apr. 1980); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 3 mart. 1978); vicepreședinte al Consiliului Național și membru al Biroului executiv ale Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 18 ian. 1980); membru al biroului Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); viceprim-ministru al Guvernului (1 apr. 1980–21 mai 1982); președinte al Consiliului de coordonare a activității de aprovizionare și prestări de servicii către populație (28 apr. 1980–21 mai 1982); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din industria ușoară (14 iun. 1982–11 apr. 1985); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Danemarca (din 18 apr. 1985) și Islanda (din sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Jibou, reg. Cluj (1952–1957) și nr. 1 Vaslui, jud. Vaslui (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1962); Ordinul „Meritul Cultural” clasa a IV-a (1968); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1979).

FILIPAȘ MAGDALINA (n. MARIAȘ)

(n. 16 dec. 1931, Baia Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–19 iun. 1973); membru al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (19 iun. 1973–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1954;
președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din industria ușoară (în 1972–18

nov. 1975); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 28 mai 1974); director general al Centralei Industriale a Bumbacului București (18 nov. 1975–27 oct. 1979); prim-adjunct al ministrului Industriei Ușoare (27 oct. 1979–30 aug. 1982); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (din 24 oct. 1979); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); lector la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Filipine (din 31 dec. 1982); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Marghita, jud. Bihor (1980–1985); vicepreședinte al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1966).

FÂNTÂNEANU AUREL

(n. 16 sept. 1945, com. Husnicioara, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala profesională; școala de maiștri; liceul; Cursul de partid de cinci luni.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1969;
secretar al Comitetului de partid (mart. 1987–22 dec. 1989) și maistru la Întreprinderea Mecanică Timișoara.

FLITAN CONSTANTIN

(n. 26 nov. 1928, Novaci, jud. Gorj; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul Militar „D.A. Sturdza” Craiova (1939–1946); Școala de Ofițeri de Jandarmi București (1946–oct. 1947, întreruptă); Facultatea de Drept, Universitatea din București (1946–1950).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:
membru al Tineretului Sătesc

(din 1947); secretar al organizației Novaci a Tineretului Sătesc; jurist și șef al Comisiei juridice a Confederației Generale a Muncii (1950–oct. 1952); preparator cu o jumătate de normă (1950–oct. 1952), asistent (din oct. 1952), lector și conferențiar universitar (din 1954 cu o jumătate de normă) la Facultatea de Drept a Universității din București; cercetător științific principal, specialitatea „drept muncitoresc”, la Institutul de Cercetări Juridice al Academiei R.P.R. (1954–ian. 1963); **membru de partid din oct. 1960;** secretar I al Direcției organizații internaționale (ian. 1963–1964) și director al Direcției juridice și a tratatelor (1964–27 febr. 1967) la Ministerul Afacerilor Externe; adjunct al ministrului Afacerilor Externe (27 febr. 1967–9 febr. 1968); ambasador extraordinar și

plenipotențiar al R.S.R. în Franța (9 febr. 1968–29 mart. 1977); membru al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (reales la 1 iul. 1970); ambasador în centrala Ministerului Afacerilor Externe, director al Direcției relații economice externe și organizații internaționale (în 1978–în 1981); președinte al Asociației Juriștilor din România (din 30 iun. 1978); membru al Colegiului Avocaților București; membru al colegiului de redacție al revistei „Justiția nouă”.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 28 Tei, București (1980–1985); secretar al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 1 apr. 1980); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (din 1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1964), clasa a III-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1969 și 1971).

FLOREA ELENA (n. IACOBESCU)

(n. 29 dec. 1936, com. Vișinești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala medie tehnică de petrochimie și gaz metan; liceul; Universitatea Politică și de Conducere; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician petrochimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** secretar al Comitetului de

partid al Combinatului pentru Articole Tehnice din Cauciuc Pitești (oct. 1979–în 1984); membru al Biroului executiv al Consiliului național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982).

FLOREA GHEORGHE

(n. 28 mart. 1933, sat Păușești-Otăsău, com. Păușești, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Gimnaziul unic din Govora (1945–1948); Liceul teoretic de băieți din Râmnicu Vâlcea (1948–1952); Facultatea de Tehnologia Țiteiului și Chimizarea Gazelor, Institutul de Petrol și Gaze București (1952–1957); Curs postuniversitar de ingineri economiști; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer tehnologia Țiteiului.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** inginer tehnolog, șef de instalație și șef al Serviciului tehnic la Rafinăria petrolieră Dărmănești, jud. Bacău (1957–1967); șef al Secției reformare catalitică și șef al Serviciului tehnic la Rafinăria Pitești (1967–1971); inginer-șef de protecție și securitate la Grupul Industrial de Chimie Pitești (1971–1972); șef coordonator de secție și inginer-șef la Rafinăria Pitești (1972–1979); director adjunct tehnic și de producție la Combinatul Petrochimic Pitești (1979–sept. 1985); director general al Combinatului Industrial de Rafinării și Petrochimie Pitești (sept. 1985–oct. 1987); director al Rafinăriei Combinatului Petrochimic Pitești (nov. 1987–1989); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (în aug. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

FLOREA IOAN (ION)

(n. 15 sept. 1935; com. Ceuașu de Câmpie, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Mecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** prim-secretar al Comitetului județean de partid și pre-

ședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (până la 23 mart. 1978); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (23 mart. 1978–24 sept. 1979); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (24 sept.-30 nov. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (30 nov. 1979–1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); ministrul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (1 apr. 1980–20 sept. 1982); ministrul Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (20 sept. 1982–26 nov. 1984); director al Combinatului de Prelucrare a Lemnului Râmnicu Vâlcea (din 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1981).

FLOREA IOSIF

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (27 sept.-22 dec. 1989).

FLOREA SOFRONIE

(n. 26 iun. 1938, com. Ștefănești, jud. Vâlcea) **Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: forjor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului județean Timiș al F.D.U.S. (iun. 1986–1989).

FLORESCU EMANOIL

(n. 27 iun. 1911, com. Godinești, jud. Gorj; d. 1995, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Construcții (1934–1939).

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.d.R. (1933); membru al Ajutorului Roșu (1934–1936); membru al Frontului Studențesc Democrat (1934–1938); inginer la Direcția studii a C.F.R.

București și la Direcția Lucrări Speciale Târgu Jiu, șef de secție pe Șantierul Bumbești-Livezeni, inspector ajutor la Inspectoratul IV Lucrări Speciale și șef de serviciu la C.F.R. Petroșani (1939–1948); **membru de partid din dec. 1944;** director al Direcției educație profesională a C.F.R. București (1948); șef al Diviziei construcții a Comitetului de Stat

al Planificării (1948–6 apr. 1951); adjunct al ministrului Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții (din 6 apr. 1951); membru al Comisiei Centrale de Revizie a C.C. al U.T.M. (din iul. 1954); vicepreședinte și prim-vicepreședinte (până la 13 mai 1969) al Comitetului de Stat al Planificării; șef al Secției construcții a Consiliului de Miniștri (din 13 mai 1969); consilier al Consiliului de Miniștri (până la 14 febr. 1973); inspector general de stat la Inspectoratul General de Stat pentru Directivare și Control în Proiectarea și Executarea Construcțiilor (din 14 febr. 1973) și la Inspectoratul General de Stat pentru Investiții și Construcții (până la 11 oct. 1976).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1965), clasa I (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1958); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1968).

FLORESCU EUGEN

(n. 17 ian. 1935, Râmnicu Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Râmnicu Vâlcea (1947–1953); Facultatea de Filozofie, Secția Ziaristică (1953–1959); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1989).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. din 1948; secretar al Comitetului

U.T.M. pe liceu; membru al biroului Comitetului U.T.M. pe an și pe facultate (1953–1959); brigadier pe Șantierul de construcții Onești

(1959); tehnoredactor la Institutul de Studii Româno-Sovietice din București (1959–ian. 1960); **membru de partid din apr. 1964**; redactor și șef al Secției tineret muncitoresc (ian. 1960–1966), redactor-șef adjunct (1966–apr. 1970) și redactor-șef (apr. 1970–9 febr. 1976) la „Scânteia tineretului”; redactor-șef al revistei „Tânărul leninist” (din 1970); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (1970–1975); șef al Secției viața de partid a ziarului „Scânteia” (1976–13 dec. 1978); adjunct al șefului Secției Presă și Radioteleviziune a C.C. al P.C.R. (13 dec. 1978–19 mai 1983); membru al Comisiei Centrale pentru Denumiri (din 7 dec. 1979); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (19 mai 1983–20 mai 1988); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); instructor al C.C. al P.C.R. la Cabinetul Secretarului General (20 mai 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Bârca, jud. Dolj (1980–1985); membru al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (din 1 apr. 1980); vicepreședinte al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

FLORESCU GHEORGHE

(n. 16 mart. 1911, com. Nana, jud. Călărași; d. 1975, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: trei clase industriale.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate și funcții: secretar general al Uniunii Sindicatelor (în febr. 1948); secretar general (în 1948) și prim-secretar (21 mart. 1949–22 aug. 1952) al C.C. al U.T.M.; membru al Consiliului general de conducere al A.R.L.U.S. (în nov. 1948); președinte al Frontului Național al Tineretului Democrat

din România (din 17 mai 1948); membru al Consiliului Central al Frontului Democrat Popular (din 5 oct. 1950); adjunct al ministrului Agriculturii (14 iul. 1952–3 nov. 1953); președinte al Asociației Voluntarilor pentru Sprijinirea Apărării Patriei (până în mart. 1955); șef al Sectorului controale al Secției Gospodărie de Partid a C.C. al P.M.R. (din 19 mai 1958).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: București (1948–1952), Călărași, reg. București (1952–1957) și Sinaia, reg. Ploiești (1957–1961); chestor al Adunării Deputaților (din 9 dec. 1946).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949).

FLORESCU IOAN (ION)

(n. 8 aug. 1930, București; d. 1995, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. la P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul „Gheorghe Șincai” din București (1941–1949); Școala de cadre de două luni a C.C. al U.T.M. din Vălenii de Munte (1948); Institutul de Finanțe și Economie din Rostov (1949–1953); aspirantura la Școala Superioară de Partid „Ștefan

Gheorghiu”, Secția Economie Politică (sept. 1955–aug. 1959).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al Tineretului Progresist din 1945; responsabil organizatoric al Comitetului U.A.E.R. pe școală (1948); secretar al Comitetului U.A.E.R. București (1948–1949); instructor al Comitetului orășenesc U.T.M. București (1949); responsabil organizatoric și adjunct al secretarului Comitetului studenților români din Rostov (1949–1953); economist la Comisia de Stat a Planificării (1953); instructor al Secției Plan, Finanțe, Comerț a C.C. al P.M.R. (1953–1955); **membru de partid din oct. 1955**; instructor (aug. 1959–9 sept. 1965), adjunct al șefului Sectorului sindicate, comitete de femei (9 sept.–20 dec. 1965) și adjunct al șefului secției (20 dec. 1965–28 nov. 1966) la Secția Organizații de Masă a C.C. al P.M.R./P.C.R.; adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 28 nov. 1966); consilier al secretarului general al P.C.R. (până la 21 oct. 1969); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); șef de secție la C.C. al P.C.R. (în 1971); adjunct al ministrului Comerțului Exterior (25 febr. 1972–18 apr. 1974); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 9 mart. 1974); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (18 apr. 1974–24 dec. 1977); director general al Centralei pentru valorificarea cerealelor și producerea nutrețurilor combinate (1978–1982); director al Direcției pentru valorificarea, achiziționarea și conservarea cerealelor (1982–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1971).

FLORESCU MIHAIL (IANCU IACOBI)

(n. 28 ian. 1912, Roman, jud. Neamț; d. 25 febr. 2000)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 dec. 1989).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Liceul la Roman; Institutul de Chimie Industrială, Facultatea de Științe, Universitatea din București (1930–1934).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al Asociației Studenților Democrați (1930–1936); președinte al Asociației Generale a Studenților Evrei (din 1931); membru în Ajutorul Roșu (1932–1944); **membru de partid din 1934**; instructor al mai multor celule de partid din Universitatea din București (din 1937); membru al Biroului studențesc al P.C.d.R. (din 1937); voluntar în Brigăzile Internaționale din Spania: observator la bateria „Tudor Vladimirescu”, comandant de companie și comisar de batalion (1938–1939); membru al Partidului Comunist Spaniol (1938–1939); internat în Franța în lagărele de la St. Cyprien, Gurs, Vernet (1939–oct. 1943); membru al Partidului Comunist Francez (1939–1944); membru al formațiunilor de partizani „Mișcarea Muncitorilor Emigranți” din sudul Franței; comisar politic al unei grupe de partizani; membru al Statului Major al F.T.P. din regiunile Marsilia, Toulon și Nisa (din oct. 1943); colonel în rezervă (15 aug. 1945); șef al Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.C.R. (din 1945); publicist (din 1946); șef al Direcției Propagandă a Ministerului Apărării Naționale (până la 10 nov. 1947); secretar general al Ministerului Artelor și Informațiilor (10 nov. 1947–20 aug. 1948); chemat în cadrele active ale armatei cu grad de colonel (1 aug. 1948); general-maior (29 dec. 1948); șef al Direcției Superioare Politice a Armatei (21 febr. 1949–1 mart. 1951); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice și Industriei Chimice (1 mart. 1951–26 sept. 1952); ministrul Industriei

Chimice (26 sept. 1952–19 mart. 1957); ministrul Industriei Petrolului și Chimiei (19 mart. 1957–21 aug. 1965); ministrul Industriei Chimice (21 aug.–25 oct. 1965); șef al Secției Economice a C.C. al P.C.R. (1967–15 ian. 1968); vicepreședinte (15 ian. 1968–17 sept. 1970) și membru (din 17 sept. 1970) al Consiliului Economic; ministrul Industriei Chimice (17 sept. 1970–1 apr. 1980); ministru secretar de stat și vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1 apr. 1980–1 ian. 1990); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Comitetului de conducere al Consiliului Silviculturii (13 aug. 1983); vicepreședinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului (31 dec. 1985–22 dec. 1989); președinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor (în aug. 1987).

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Academiei Oamenilor de Știință din România; membru al Societății Române de Chimie; membru al Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată.

Lucrări: *Industria chimică și petrolieră din România*, vol. I-II, 1970; *Industria chimică și petrochimică din România*, 1972; *Chimia și valențele ei în agricultură*, 1972; *Cibernetică*, 1981; *Competiția dintre materialele macromoleculare naturale și sintetice*, 1985; *Modelarea și stimularea asistate pe calculator în industria petrolieră*, 1986.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bihor (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Bihor (1948–1952), Băicoi, reg. Ploiești (1961–1965), Slatina, reg. Argeș (1965–1969), Potcoava, jud. Olt (1969–1975), Pitești, jud. Argeș (1975–1980), Curtea de Argeș, jud. Argeș (1980–1985) și nr. 7 Sascut, jud. Bacău (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru industrie, construcții și transporturi a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a, clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959), clasa I (1964, 1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948), clasa I (1958); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949), clasa I (1981, 1984); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

FLUCSĂ MARIA (n. DUDESCU)

(n. 13 sept. 1932, Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1951–1956); Universitatea Politică și de Conducere; Cursurile CEPECA; Cursuri postuniversitare la Facultatea Tehnico-Economică.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958; inginer stagiar, șef de atelier, inginer tehnolog, șef de serviciu, șef de sector și director la Întreprinderea „Suveica” București (1956–1969); director general al Combinatului de Bumbac nr. 2 București (1969–1971) și al Centralei Industriale a Bumbacului București (1971–18 nov. 1975); membru al Comitetului municipal de partid București (din 1975); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1975); director al Întreprinderii „Suveica” București (18 nov. 1975–20 dec. 1977); adjunct al ministrului Comerțului Interior (20 dec. 1977–17 mart. 1984); membru al biroului Consiliului Național al Femeilor (1979–în 1987); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980);

membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 22 dec. 1983); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe (17 mart.-6 nov. 1984); prim-adjunct al ministrului Industriei Ușoare (6 nov. 1984–14 sept. 1987); ministrul Industriei Ușoare (14 sept. 1987–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității din ramura chimie, petrochimie și industrie ușoară (12 sept. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Hațeg, jud. Hunedoara (1980–1985) și nr. 6 Ineu, jud. Arad (1985–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

FLUTURE PETRE

(n. 12 iun. 1936, com. Filipeștii de Pădure, jud. Prahova; d. 1996, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Mecanică din Ploiești (1954); Facultatea de Electrotehnică, Institutul de Mine din București (1956–1957); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1957–1961); Universitatea Politică și de Conducere, Secția Filozofie (din 1963); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1989).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: educator la școlile profesionale „Quadrant” și „7 Noiembrie” din București (1954–1956); dispecer, inginer tehnolog, șef de atelier, șef de secție și șef de serviciu la Întreprinderea „Tehnometal” București (1961–1966); **membru de partid din 1963;** secretar pentru probleme economice

al Comitetului U.T.M./U.T.C. al Sectorului 8 București (apr. 1963–1966); instructor de specialitate al Consiliului de control muncitoresc al activității economice și sociale al Sectorului 8 București (1966–1970) și al Consiliului municipal de control muncitoresc al activității economice și sociale București (1970–aug. 1973); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 8 București (1970–1973); director al Întreprinderii Mecanice de Utilaj Chimic București (aug. 1973–nov. 1978); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 5 București (din 1977); director al Întreprinderii „Vulcan” București (nov. 1978–2 mart. 1983); membru al Comisiei pentru problemele organizatorice de partid, de stat, ale organizațiilor de masă și obștești a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (2 mart. 1983–29 iul. 1985); președinte al Consiliului municipal de control muncitoresc al activității economice și sociale București (din 1983); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 22 dec. 1983); adjunct al ministrului Industriei de Utilaj Greu (29 iul. 1985–1 oct. 1987); ministrul Energiei Electrice (1 oct. 1987–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității din ramurile mine, petrol, geologie, energie electrică și termică (din oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Târgu Jiu, jud. Gorj (15 nov. 1987–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a, clasa a IV-a.

FOCȘĂNEANU DUMITRU

(n. 13 aug. 1904, com. Bărgăoani, jud. Neamț; d. 1989, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: învățător la Școala primară din com. Periș, jud. Ilfov (până la 23 iun. 1945); inspector general pentru învățământul primar (din 23 iun. 1945); director general al Direcției generale a personalului, învățământului minier și administrației din Administrația centrală a Ministerului Minelor și Petrolului (din 20 apr. 1948).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Prahova (1946–1948).

FODOR FRANCISC

(n. 16 sept. 1926, sat Chileni, com. Suseni, jud. Harghita; d. 2000, Târgu Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Medicină.

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: profesor universitar și decan la Institutul de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș (în 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); medic la Clinica de Oftalmologie din Târgu Mureș.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Râciu, jud. Mureș (1980–1985); secretar al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

FOLEA IOAN

(n. 24 aug. 1930, București; d. 1999, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Geologie, Institutul de Mine din București (1949–1954); doctor în științe sociale (1979).

Profesia de bază: inginer geolog.

Activitate și funcții: inginer geolog la Direcția generală a minelor metalifere neferoase din Ministerul Industriei Metalurgice (1954–

1955) și la Direcția geologică din Ministerul Minelor (1955–1958); **membru de partid din 1958**; șef al Serviciului geologic din Departamentul minelor neferoase din Direcția aur a Ministerului de Interne (1958–1961); geolog consilier la Oficiul geologic din Ministerul Minelor și Energiei Electrice (1961–1962); geolog-șef la Trustul de Prospekțiuni și Explorări Miniere București (1962); instructor al Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (1962–6 nov. 1964); inspector general la Corpul de control al ministrului Minelor și Energiei Electrice (6 nov. 1964–1965); director tehnic al Direcției Generale de Prospekțiuni și Explorări Miniere (1965–1970); director general adjunct (1970–mart. 1978) și director general (mart. 1978–7 sept. 1981) al Direcției generale geologice din Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei; ministrul Geologiei (7 sept. 1981–22 iun. 1986); membru al Consiliului Central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); ministrul Minelor, Petrolului și Geologiei (22 iun. 1986–4 sept. 1987); șef al Centralei Departament a Geologiei, cu rang de ministru secretar de stat, la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (4 sept. 1987–22 dec. 1989); ministrul Geologiei (2 ian.–28 iun. 1990).

Lucrări: *Economie geologică minieră* (colaborator), București, Editura Tehnică, 1971.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Borșa, jud. Maramureș (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a.

FORIȘ IOAN (ION)

(n. 3 apr. 1932, Satu Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Teoretic din Satu Mare (1943–1947); Școala Medie Tehnică de Produse Finite din Lemn Satu Mare (1947–1951); Școala de partid de un an (1962–1963); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1971); doctorat în științe economice

la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (iul. 1979).

Profesia de bază: tehnician produse din lemn.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe an la școala medie tehnică (1947–1951); activist extrabugetar al Comitetului orașenesc U.T.M. Satu Mare (1947–1951); referent tehnic la Secția întreținere a C.F.R. Baia Mare (1951); instructor cu probleme A.V.S.A.P. la Comisariatul Militar Satu Mare (1953–1954); tehnician auto și șef al Serviciului tehnic la Întreprinderea de Transport Auto Maramureș, Autobaza Satu Mare (1954–1957); **membru de partid din mart. 1956**; șef al Serviciului tehnic și membru al biroului organizației de bază la Întreprinderea de Reparații Auto Satu Mare (1957–1962); membru al Comisiei economice a Comitetului orașenesc de partid Satu Mare (1957–1962); instructor al Comitetului orașenesc de partid Satu Mare (1962) și al Comitetului regional de partid Maramureș (1963); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului orașenesc de partid Satu Mare (din 1963); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Satu Mare (în 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (febr. 1968–1970); secretar pentru

probleme organizatorice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (1970–31 aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (31 aug. 1971–20 iun. 1972); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Satu Mare (20 iun. 1972–iun. 1975); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (iun. 1975–21 dec. 1984); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului național al oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe (în 1982–1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (21 dec. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Negrești-Oaș, jud. Satu Mare (1975–1980), Carei, jud. Satu Mare (1980–1985) și nr. 3 Mănăstirea, jud. Călărași (1985–1989); secretar al M.A.N. (11 nov. 1978–29 mart. 1985); secretar al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975–11 nov. 1978); secretar al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974).

FRĂȚILĂ ION

(n. 16 sept. 1939, Fieni, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională din Fieni, continuată la Filipeștii de Pădure (1954–1957); Liceul din Filipeștii de Pădure (1957–1961); Școala de partid de un pentru cadrele U.T.C.

București (sept. 1964–iun. 1965); Facultatea de Științe Politice și Administrative, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1969–1973).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din mai

1961; lăcătuș mecanic (1957–

1962) și secretar al organizației U.T.M. (1962–1964) la Exploatarea Minieră Filipeștii de Pădure; membru al Comitetului raional U.T.M. Câmpina (din 1962); membru al Comitetului regional U.T.M. Ploiești (din 1962); șef al Comisiei de propagandă a Comitetului regional U.T.C. Ploiești (iun. 1965–nov. 1966); prim-secretar al Comitetului raional U.T.C. Târgoviște (nov. 1966–febr. 1968); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean U.T.C. Dâmbovița (febr. 1968–1969); instructor al Comitetului județean de partid Dâmbovița (din 1973); șef de catedră la Cabinetul județean de partid Prahova (până la 10 nov. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Târgoviște (10 nov. 1974–18 oct. 1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Târgoviște (18 oct. 1977–oct. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1979–24 mai 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (24 mai 1982–28 nov. 1987) și Prahova (28 nov. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Pucioasa, jud. Vaslui (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

FRUNTELATĂ NICOLAE-DAN

(n. 10 oct. 1946, com. Bălăcița, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală din com. Bălăcița (1953–1960); Liceul Teoretic „Traian” din Turnu Severin (1960–1964); Facultatea de Limba și Literatura Română, Universitatea din București (1964–1968); Universitatea Politică și de Conducere (1980).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru al Comitetului U.T.M. din liceu (1962–1964); membru al Comitetului U.T.M./U.T.C. din facultate (1964–1968); **membru de partid din 1968**; secretar al organizației U.T.C. pe an de facultate (1968–1969); redactor (1969–1972), secretar general de redacție (1972–19 mart. 1974) și redactor-șef (19 mart. 1974–9 febr. 1976) la „Viața studențească”; membru al Comitetului executiv al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România (1973–1975); membru al Biroului C.C. al U.T.C. (1975–1980); redactor-șef la „Scânteia tineretului” (9 febr. 1976–mart. 1980); redactor-șef al revistei „Luceafărul” (ian. 1980–1989); membru al Uniunii Scriitorilor; membru al Comitetului de partid al Sectorului 1 București (1985–22 dec. 1989); membru supleant al biroului Comitetului de partid din presă și edituri (în 1988).

Volume: *Puterea sunetului*, Craiova, Editura „Scrisul Românesc”, 1977; *Lumea, ziua și noaptea*, București, Editura Sport-Turism, 1983; *Viața în limba română*, București, vol. I-II, Editura Militară, 1982–1988; *Sud, până la capăt*, București, Editura Eminescu, 1985; *Războiul mondial de catifea*, București, Editura Eminescu, 1995.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a.

FUIOREA DUMITRU

(n. 14 ian. 1930, com. Peștișani, Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic „Tudor Vladimirescu” din Târgu Jiu (1941–1949); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1949–1951); Facultatea de Construcții de Mașini și Instalații Navale din Leningrad (1951–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer construcții navale.

Activitate și funcții: membru al Tineretului Sătesc (din 1946); membru al U.A.E.R.; secretar și președinte al organizației pe școală a U.A.E.R.; organizator de grupă U.T.M. la facultate (1949–1951); secretar al organizației U.T.M. și instructor al Comitetului orașenesc al studenților români din Leningrad; **membru de partid din mai 1958**; inginer dispecer (din 1956), inginer la Serviciul producție (până în 1959) și șef de serviciu (1959–ian. 1960) la Șantierul Naval Constanța; șef al Comisiei economice a Comitetului orașenesc de partid Constanța (ian. 1960–mai 1961); inginer-șef (din mai 1961), director (în 1972–8 dec. 1981) și inginer la Secția proiectare (din 1982) la Șantierul Naval Constanța; șef al filialei județene Constanța a Institutului de Cercetări și Proiectări Navale; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (din ian. 1962); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Constanța (în 1972); membru al Asociației de prietenie România-Marea Britanie (în 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Constanța-Est, jud. Constanța (1980–1985); membru al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

FULGER CORNEL

(n. 19 oct. 1924, sat Pietrari, com. Bărbulețu, jud. Dâmbovița; d. 1983, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: șapte clase primare; patru clase la Școala de ucenici electricieni; Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1949–1950); liceul industrial; Școala Superioară de Partid a C.C. al P.C.U.S. (oct. 1963–1965).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C. din dec. 1944; **membru de partid din iul. 1945**; ucenic (sept. 1940–iul. 1944) și electrician (1944–1948) la Atelierul electric „Concordia“ din Câmpina; instructor al Comitetului județean de partid Prahova (până în iul. 1949) și al Secției Industrie Grea a C.C. al P.M.R. (1950–1951); organizator de partid al C.C. al P.M.R. pe Șantierul Hidrocentralei „V.I. Lenin“ Bicaz (1951–iul. 1954); prim-secretar al C.C. al U.T.M. (iul. 1954–19 iun. 1956); șef al Secției Construcții a C.C. al P.M.R. (2 iul.–12 nov. 1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Craiova (12 nov. 1956–în 1959); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice (până la 7 sept. 1962) și secretar pentru probleme organizatorice (7 sept. 1962–16 sept. 1963) al Comitetului orașenesc de partid București; președinte al Comitetului de stat pentru îndrumarea și controlul organelor locale ale administrației de stat (30 dec. 1965–13 dec. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Brazda lui Novac, reg. Craiova (1957–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

FÛLÖP CAROL

(n. 9 iun. 1930, com. Săcălășeni, jud. Maramureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala medie din Baia Mare (1949); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic București (1949–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: șef de serviciu și secretar al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea comunală nr. 1 Baia Mare (1955–1958); inginer-șef și șef al Subcentrului tehnic la Centrul Tehnic de Întreținere în Telecomunicații Satu Mare (1958–1968); **membru de partid din 1962**; șef al Serviciului tehnic al Direcției județene P.T.T.R. Satu Mare (1968–1969); secretar al Comitetului municipal de partid Satu Mare (1969–19 sept. 1974); director al Întreprinderii de Mașini Casnice Emailate „23 August“ Satu Mare (19 sept. 1974–dec. 1977); membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (1974–22 dec. 1989); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (dec. 1977–22 dec. 1989); președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Satu Mare (în 1981); vicepreședinte al Consiliului județean al oamenilor muncii Satu Mare (în 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ardud, jud. Satu Mare (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 3 nov. 1978).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

FUNK ȘTEFANIA

(n. 17 apr. 1925, com. Tormac, jud. Timiș; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: germană.

Studii: Liceul „Notre Dame” din Timișoara; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Școala de partid de un an (1957–1958); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1961–1964); Facultatea de Istorie (1964).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 30 iun. 1945**; învățătoare la Școala elementară din com. Bucova, jud. Caraș-Severin (1945–dec. 1949); inspector școlar al Secției învățământ a Comitetului județean provizoriu de partid Timiș (dec. 1949–1952); director al Școlii elementare germane din Timișoara (1952–1953); activist al Comitetului sindical regional al învățătorilor din Banat (1953–dec. 1955) și al Secției știință, învățământ, artă și cultură a Comitetului regional de partid Timișoara (dec. 1955–1957 și 1958–1964); membru al Sfatului popular regional Banat (1960–1965); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Banat (din 1965); membru al Comitetului regional de partid Banat (1960–1968); vicepreședinte al Comitetului regional al femeilor Banat (1964–1967); activist cu probleme sociale și membru al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Timiș (febr. 1968–în 1975); membru al Consiliului Național al F.U.S. (din 24 mai 1974).

FURDUI PETRU

(n. 29 oct. 1921, Lupeni, jud. Hunedoara; d. 1991, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: șapte clase primare; cursul de maiștri mineri (1947); Curs de partid de o lună (1949); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1955–1958).

Profesia de bază: maistru miner.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de croitorie din Lupeni (1935–1940); muncitor necalificat, vagonetar, ajutor de miner (1940–1944), miner și secretar al celei de partid (1946–1949) la Mina Lupeni; **membru de partid din 1946**; instructor al Comitetului județean de partid Hunedoara (din 1949);

secretar pentru probleme de industrie al Comitetului regional de partid Hunedoara (până în 1952); organizator al C.C. al P.M.R. (din 1952); prim-secretar al Comitetului raional de partid Petroșani (până în 1955) și al Comitetului regional de partid Hunedoara (dec. 1958–1963); președinte al Comitetului central al Sindicatului muncitorilor mineri (din 1957); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din întreprinderile miniere și de energie electrică (1963–1971); președinte al Uniunii Sindicatelor din ramurile mine, petrol, geologie și energie electrică (1971–în 1975); membru al Consiliului executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. (în 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Hațeg, reg. Hunedoara (1952–1957) și Lupeni, reg. Hunedoara (1961–1965).

Distincții: Ordinul „Drapelul Roșu” clasa a II-a al R.D.P. Coreea; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” (1964).

FÜSTÖŠ EMERIC

(n. 22 sept. 1934, com. Brateș, jud. Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Medie Textilă din Sfântu Gheorghe (1949–1953); Școala de ofițeri de infanterie Sfântu Gheorghe (ian. 1955–apr. 1956); Școala de partid de șase luni în limba maghiară din Târgu Mureș

(apr.-sept. 1958); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1959–1962); Facultatea de Economie Politică, Academia de Studii Economice București, curs fără frecvență (1967); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician textilist.

Activitate și funcții: tehnician la Fabrica de Postav Buhuși (din 1953); **membru de partid din 1956**; ajutor de maistru la Uzinele Textile „Oltul“ Sfântu Gheorghe (până în nov. 1954 și apr. 1956–apr. 1958); instructor teritorial (sept.-dec. 1958) și secretar (dec. 1958–sept. 1959) al Comitetului raional

U.T.M. Sfântu Gheorghe; instructor al Secției Economice (1962–1964) și instructor teritorial (1964–mart. 1968) al C.C. al U.T.M.; locțiitor al secretarului Comitetului de partid la C.C. al U.T.M./U.T.C.; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru al biroului Comitetului județean de partid Covasna (mart. 1968–1972); președinte al Colegiului județean de partid Covasna (din 1972); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid, președinte al U.J.C.A.P. și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna (1977–1 iun. 1988).

G

GABRIAN VALER

(n. 4 iun. 1926, sat Negreni, com. Ciucea, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Gimnaziul teoretic din Huedin (1945–1946); Liceul teoretic din Cluj (1950); Institutul de Mine din Timișoara (1950–1951); Facultatea pentru Exploatare de Zăcămintele Miniere, Institutului Minier din Dnepropetrovsk, U.R.S.S. (din 1951); doctorat la Institutul Minier din

Dnepropetrovsk (1956); doctorat la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1964).

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. (din 1948); responsabil cu învățământul profesional în Comitetul studenților români din Institutul Minier din Dnepropetrovsk; **membru de partid din sept. 1955;** inginer stagiar, maestru principal, ajutor al șefului de sector și șef de sector la Întreprinderea Minieră „Josya Bela” din Baia Sprie (1956–1958); asistent la Catedra de construcție economică

a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din oct. 1959); adjunct al șefului Comisiei economice a Comitetului regional de partid Baia Mare (iul. 1958–iun. 1959 și iul. 1964–oct. 1965); membru al Comitetului regional de partid Maramureș (din iun. 1965); director general al Centralei Industriale de Metalurgie Neferoasă și Metale Rare din Baia Mare (din oct. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 15 Ocna Șugatag, reg. Maramureș (1965–1969), nr. 2 Baia Mare-Sud, jud. Maramureș (1969–1975) și nr. 5 Cavnic, jud. Maramureș (1975–1980); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitatea economico-financiară (9 iul. 1977–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

GAFIȚEANU (GAFIȚANU) MIHAI

(n. 16 sept. 1934, Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Iași.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: profesor universitar, prorector și rector (în mart. 1975) la Institutul Politehnic Iași; membru al Consiliului Național

pentru Știință și Tehnică (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Belcești, jud. Iași (1975–1980); membru al Comisiei M.A.N. pentru învățământ, știință și cultură (18 mart. 1975–1980).

GAGU ALEXANDRU

(n. 25 dec. 1938, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iași (1961); Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1976).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: strungar la Centrul Mecanic din Brăila (1956); **membru de partid din 1957**; mecanic

la Direcția Regională de Navigație Civilă din Galați și portul Brăila (1960); controlor vamal la Vama Brăila (1961); inginer mecanic (1967); instructor de specialitate la Comisia economică a Comitetului municipal de partid Brăila (în 1969); secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii de Utilaj Greu „Progresul” Brăila (1970); șef de secție (1971), inginer-șef (1981) și director (din oct 1983) la Întreprinderea de Utilaj Greu „Progresul” din Brăila; membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Brăila-Nord, jud. Brăila (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

GAL IONEL

(n. 28 febr. 1928, Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: curs de propagandiști (1946); Școala Politică Militară de Ofițeri din Ineu (din ian. 1950); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (sept. 1952–1955); curs de perfecționare de pe lângă C.C. al P.M.R.; Facultatea de Drept.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic

la Întreprinderea „Strungul” din Brașov, calificat lăcătuș (1943–1946); membru al Tineretului Progresist (în 1946); **membru de partid din apr. 1946**; agitator în campania electorală din nov. 1946; pontator la Întreprinderea „Strungul” din Brașov (1946–nov. 1949); membru al Comitetului U.T.C. pe uzină și membru în biroul celei de partid (1947); secretar al Comitetului sindical pe uzină (1947–1948); educator politic la Școala de ucenici a uzinei (1948–nov. 1949); asistent la Cursul de partid de trei luni de pe lângă Comitetul regional de partid Brașov; instructor și șef de birou în aparatul politic al Direcției Regionale M.A.I. Brașov, cu grad de sublocotenent (mai-sept. 1952); instructor cu problemele controlului muncii de partid în M.A.I. la Secția Administrativă a C.C. al P.M.R. (oct. 1955–sept. 1958); instructor pentru problemele cadrelor M.A.I. (sept. 1958–26 dec. 1962), șef al Sectorului evidența cadrelor (26 dec. 1962–apr. 1965) și adjunct al șefului secției (apr. 1965–28 nov. 1966) la Secția Cadre a C.C. al P.M.R./P.C.R.; adjunct al șefului Secției pentru Controlul Muncii la M.F.A., M.A.I., C.S.S. și Justiție a C.C. al P.M.R. și șef al Sectorului M.A.I. (28 nov. 1966–19 aug. 1969); membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 29 mai 1971); membru al Consiliului Sanitar Superior (în oct. 1969); ministru adjunct la

M.A.I. (19 aug. 1969–1 mai 1974); șef al Direcției Generale a Arhivelor Statului (din 1 mai 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV -a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1971).

GALPAL SUSANA

(n. 21 apr. 1930, com. Secuieni, jud. Harghita)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: curs de sindicat de trei luni la Cluj (1951); Școala de partid de un an din Târgu Mureș (1955); Cursul de propagandiști de un an de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1960); Facultatea de Filologie, Institutul Pedagogic de trei ani din Târgu Mureș.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: delegat la Festivalul Mondial al Tineretului de la Budapesta (1949); învățătoare la Școala elementară nr. 4 din Tg. Mureș (1950); activist la Sindicatul pedagogic din Tg. Mureș (1951); lector la Școala de instructori de pionieri din Cristurul Secuiesc, jud. Harghita (1952); **membru de partid din 1953**; învățătoare la Liceul de fete nr. 4 (1954); instructor cu probleme de instrucție și propagandă și agitație la Comitetul orășenesc de partid Tg. Mureș (1955–1957); consultant la Comitetul regional de partid Mureș-Autonomă Mahiară (1960); vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Mureș-Autonomă Maghiară (1965); director al Întreprinderii Cinematografice a județului Mureș (1973); președinte al Comitetului județean al femeilor Mureș (1973–1979) și membru al biroului

Comitetului județean de partid Mureș; vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor (1978–1985); secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (aug. 1979–1988); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 4 Bălăușeri, jud. Mureș (1969–1975), nr. 7 Sovata, jud. Mureș (1975–1980) și nr. 7 Râciu, jud. Mureș (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei de validare a M.A.N. (1975–1980); membru al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare și administrația de stat (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

GANEA NICOLAE

(n. 8 mai 1934, sat Valea Roșie, com. Mitreni, jud. Călărași)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**;

prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 5 București (până la 10 oct. 1978);

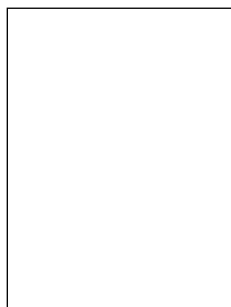
membru al biroului Comitetului municipal de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (10 oct. 1978–4 oct. 1982); membru în Comitetul pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Gorj; membru în biroul Comitetului județean de partid Gorj (în 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 33 Pantelimon, București (1980–1985).

GAVRILĂ ELENA

(n. 30 nov. 1940, Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).*Studii:* Școala tehnică de maiștri.*Profesia de bază:* țesătoare.*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1958;** maestru țesător și secretar al biroului organizației de bază de partid la Întreprinderea de Stofe „Carpatex” Brașov (1979–1989).**GAVRILESCU NICOLAE**

(7 ian. 1927, com. Mătăsaru, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).*Studii:* Școala de elevi meseriași C.F.R. (patru clase); curs de pedagogi la București (aug. 1947); cursul de gazetari de trei luni de pe lângă Secția de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (iul.-aug. 1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; Facultatea de Economie a Industriei;

Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (din aug. 1958).

Profesia de bază: electrician.*Activitate și funcții:* ucenic la Atelierele C.F.R. Timișoara, obține calificarea de electrician (din 1941); membru al Tineretului Progresist (din 1944); **membru de partid din mart. 1946;** activist la resortul tineret al Comitetului județean Timiș-Torontal al Frontului Plugarilor (din dec. 1946); pedagog la Școala de elevi meseriași C.F.R. de la

Timișoara și Păltiniș (1947–1948); corespondent voluntar și redactor (din apr. 1949) la ziarul „Luptătorul bănățean”, organ al Comitetului județean de partid Timiș; responsabil cu problemele sportive al Comitetului județean U.T.M. Timiș; instructor la Sectorul presă (oct. 1949–1952), șef de sector (1952–1954), șef al Sectorului radio (1954–1955) și șef al Sectorului presă centrală din cadrul Secției Propagandă și Agitație al C.C. al P.M.R.; instructor teritorial al C.C. al P.M.R. pentru regiunea Cluj (până în iun. 1956); instructor al Direcției de Propagandă și Cultură a C.C. al P.M.R. (până la 2 aug. 1958); prim-secretar al Comitetului județean de partid Sibiu (febr.-10 dec. 1968); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular județean provizoriu Sibiu (febr. 1968–8 ian. 1969); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 9 mart. 1971); secretar al U.G.S.R. (în 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Chineză (4 ian. 1972–6 iul. 1978) și în Birmania (27 ian. 1977–7 mai 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (din 10 iul. 1978); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Galați (7 ian.-10 sept. 1982); ministrul Turismului și Sportului (10 sept. 1982–26 oct. 1984); director al Oficiului Național de Turism „Carpați” București (în febr. 1985); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în S.U.A. (18 apr. 1985–8 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Novaci, jud. Gorj (1980–1985); membru al Comisiei M.A.N. pentru politica externă și cooperarea economică internațională (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1971).

GAVRILIȚĂ LORICA (n. IACOB)

(n. 30 mai 1928, com. Vulturești, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala primară și liceul teoretic în orașul Bârlad (1935–1947); Facultatea de Medicină, specializarea pediatrie (1953); doctor în științele medicale (1964); curs de specializare la Organizația Mondială a Sănătății din Paris (1969); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1947**; cercetător la Filiala Iași a Academiei R.P.R. (în 1953); membru al biroului U.T.M. (timp de doi ani) și membru în biroul organizației de bază (din 1955); asistent, șef de lucrări și conferențiar la Institutul de Medicină și Farmacie Iași (din 1959); decan al Facultății de Stomatologie (în 1976); profesor pentru disciplina morfopatologie (în 1977); membru al biroului Comitetului de partid al Centrului Universitar Iași (până în 1978); rector al Institutului de Medicină și Farmacie din Iași (1981–1988); membru al Comitetului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983); vicepreședinte al Consiliului Coordonării și Valorificării Cercetării (1984–1985); membru al biroului Comitetului județean al femeilor Iași și al Comitetului de partid al Centrului Universitar (1984–1987); membru al biroului Comitetului de partid pe Institutul de Medicină și Farmacie Iași; membru al Comitetului județean de partid Iași; membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); președinte al Consiliului rectorilor pe Centrul Universitar Iași (1986–1987).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1973).

GAVRILIUC MIHAI

(8 nov. 1913, com. Dumbrăveni, jud. Suceava)
Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Institutul de Mine din București.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: ucenic la Câmpulung Muscel (1932–1934); vicepreședinte al Comisiei Controlului de Stat (din 22 aug. 1951); președinte al Comisiei de Control a Statului (17 oct. 1953–2 iun. 1955); șef al Secției Cadre a C.C. al P.M.R. (până la 25 oct. 1955); șef al Direcției I Informații Externe din M.A.I. (dec. 1955–aug. 1959); general-maior (în 1956).

GĂINARIU MIHAI

(n. 19 aug. 1930, com. Suharău, jud. Botoșani; d. 1990, Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala tehnică industrială militară auto din Roman (din 1943); Școala medie tehnică metalurgică din Dorohoi (1948–1950); Școala de partid de un an din Iași (1965–1966); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1978).

Profesia de bază: tehnician mecanic.

Activitate și funcții: normator (1953–1954) și șef al Serviciului aprovizionare (1954–1964) la Întreprinderea de Reparații Utilaje și Mecanisme din Rădăuți; membru al U.A.E.R.; membru al biroului oorganizației U.T.M. și al Comitetului sindical din Întreprinderea de Reparații Utilaje și Mecanisme din Rădăuți (până în 1964); **membru de partid din dec. 1962**; instructor al Comitetului raional de partid Vatra Dornei (în 1965); instructor al Comitetului județean de partid Suceava (febr. 1968–1970); secretar al Comitetului de partid la Exploatarea Minieră „Leșul Ursului“, jud. Suceava (din 1970); secretar pentru problemele economice al Comitetului județean de partid Suceava (în oct. 1971); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Suceava (oct. 1984–1989).

GĂINUȘE ALEXANDRINA

(n. 25 iul. 1932, com. Stoina, jud. Gorj)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–3 feb. 1987 și 1988–24 nov. 1989).

Studii: Școala de partid de un an al Comitetului de partid al orașului București (1955); Facultatea de Istorie; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în 1988).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: activist la Secția de pionieri a Comitetului raional de partid Gorj (1950); muncitoare la Întreprinderea „Bumbacul“ din București (1952); **membru de partid din 1953**; secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu“ București (1954–1957); membru al comandamentului de organizare a Festivalului tineretului de la Viena (1957);

instructor cu munca politică și culturală de masă la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu“ București (1962); șef al Sectorului propagandă și muncă politică de masă la Comitetul de partid al Sectorului 8 București (1968); instructor la Secția organizatorică (1970) și șef al Sectorului muncă politică de masă (1972) la Comitetul de partid al municipiului București; instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (în 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (13 iun. 1979–1 apr. 1982); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1980); viceprim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–7 mai 1986); președinte al Consiliului pentru coordonarea și îndrumarea activității de aprovizionare și prestare de servicii către populație (din 30 aug. 1982); președinte al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983); ministrul Industriei Ușoare (7 mai 1986–5 febr. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (16 febr. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Comănești, jud. Bacău (1980–1985) și nr. 2 Oltenița, jud. Călărași (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1982); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

GĂLDEAN MIHAI

(n. 6 sept. 1933, Sebeș, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea muncitorească din Timișoara (1954); Facultatea de Electromecanică, Institutul de Mine din Petroșani (iun. 1959); Universitatea Politică și de Conducere (1968).

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1959; director al Întreprinderii „Independența” Sibiu (din dec. 1981); membru al biroului Comitetului municipal de partid Sibiu (până la 22 dec. 1989).

apr. 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (dec. 1983–1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Potcoava, jud. Olt (1980–1985) și nr. 9 Voinești, jud. Dâmbovița (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru politică externă și cooperare economică internațională (până la 16 dec. 1983); membru al Comisiei M.A.N. pentru probleme de apărare (1 apr. 1985–1989).

GĂVĂNESCU PANTELIMON

(n. 26 aug. 1947, com. Bălești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Școala de partid de un an, Secția tineret (1969); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: instalator gaze.

Activitate și funcții: instalator de gaze la Întreprinderea de Gospodărire Orășenească

din Târgu Jiu (1964); șef al Sectorului evidență cadre, informare și scrisori al Comitetului județean U.T.C. Gorj (1970); **membru de partid din 1971;** secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean U.T.C. Gorj (iun.-dec. 1972); secretar al C.C. al U.T.C. (1973–iun. 1979); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); președinte al Consiliului de Tineret Sătesc al C.C. al U.T.C.; membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 14 mart. 1978); prim-secretar al U.T.C. și ministru pentru Problemele Tineretului (16 iun. 1979–15 dec. 1983); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8

GĂVRUȘ GHEORGHE

(n. 1 nov. 1924, com. Homoroade, jud. Satu-Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Planificare, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1945; instructor al C.C. al P.C.R.

(până la 3 febr. 1977); șef de sector la Secția Organizații de Masă a C.C. al P.C.R. (din 3 febr. 1977); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (la 11 iun. 1984); membru în Comisia Națională de Demografie.

GÂDEA SUZANA (SUSĂNICA)

(n. 29 sept. 1919, Buzău; d. 25 aug. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București; specializare în R.P. Polonă (1953); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; cursuri postuniversitare; doctorat; docență.

Profesia de bază: inginer chimist metalurg.

Activitate și funcții: asistent (1943) și conferențiar (1948) la Catedra de Metalurgie Fizică; șef de lucrări la laboratorul de metalurgie de pe lângă Uzina „Laminorul” (1946); prodecan și decan (1951) la Facultatea de Tehnologie Mecanică; profesor universitar (1955); membru al Prezidiului M.A.N. (ian. 1961); vicepreședinte (ian. 1961) și președinte (din 7 febr. 1963) al Consiliului Național al Femeilor; **membru de partid din 1962**; membru al Consiliului de Stat (19 mart. 1965, reales la 13 mart. 1969); membru al Comisiei Naționale de Demografie (29 mai 1971–febr. 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); prorector al Institutului Politehnic București (iul. 1975); ministrul Educației și Învățământului (19 iun. 1976–1 sept. 1979); președinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (1 sept. 1979–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); vicepreședinte al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); vicepreședinte al Comisiei Naționale de Demografie (5 apr. 1983); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 7 Puchenii Mari, jud. Prahova (1965–1969), nr. 7 Poienarii Burchii, jud. Prahova (1969–1975), nr. 1 Suceava, jud. Suceava (24 ian. 1976–1980), nr. 1 Piatra Neamț-Nord, jud. Neamț (1980–1985) și nr. 3 Flămânzi, jud. Botoșani (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1960), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua

Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Titlul de „Profesor universitar emerit”; Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

GÂLMEANU MARIA

(n. 21 sept. 1927, Pucioasa, jud. Dâmbovița) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).**

Studii: Școala de partid de un an; liceul.

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; secretar al Comitetului orășenesc de partid Pucioasa (din 19 nov. 1970); membru al biroului Comitetului județean de partid Dâmbovița; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Dâmbovița (1984).

GÂRBĂ NICOLAE (NICULAI)

(n. 16 oct. 1927, com. Bordei Verde, jud. Brăila) **Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).**

Studii: patru clase industriale; curs de partid de trei luni (1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1959–1962); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (1967).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: ucenic la Uzina Metalurgică „Grivița” din București

(1942); membru al U.T.C. (după 23 aug. 1944); **membru de partid din aug. 1945**; președinte al Comitetului de partid din Uzina Metalurgică „Grivița” din București (din 1949); instructor teritorial al C.C. al P.M.R.; șef al Sectorului pregătirea și perfecționarea cadrelor (din 1951) și prim-secretar (din sept. 1952) al Comitetului raional de partid „Grivița Roșie”; șef al Secției organizatorice a Comitetului orașenesc de partid București (din 1953); instructor teritorial la Comitetul raional de partid „Grivița Roșie” (din apr. 1956); responsabil cu munca organizatorică în Comitetul de partid al Complexului C.F.R. „Grivița Roșie” (din 1958); instructor la Comitetul orașenesc de partid București (în 1962); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul raional de partid „Tudor Vladimirescu”; prim-secretar al Comitetului raional de partid „Nicolae Bălcescu” (din oct. 1963); șef al Secției organizatorice și membru al Comitetului municipal de partid București (din febr. 1968); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. pentru activitatea organizațiilor de partid din ministere și instituții centrale (9 nov. 1970–12 oct. 1976); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Brăila (până la 4 sept. 1978); adjunct al ministrului de Interne și secretar al Consiliului politic al Ministerului de Interne (5 sept. 1978–6 nov. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (6 nov. 1984–26 febr. 1988); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P.D. Coreeană (din 13 apr. 1988).

GÂRBĂ TRAIAN

(n. 22 aug. 1927, com. Lazuri de Beiuș, jud. Bihor; d. 31 mai 1989, Berlin)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–31 mai 1989).

Studii: Liceul teoretic din Oradea (din 1938); Școala profesională C.F.R. din Arad și Cluj (1942–1946); Școala specială C.F.R. cu durată de doi ani (din 1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București (1951–1956).

Profesia de bază: inginer siderurg.

Activitate și funcții: lăcătuș și fochist la Depoul de locomotive C.F.R. Cluj (1946–1949); **membru de partid din 1947**; inginer mecanic (din 1956) și inginer-șef (din 1957) la Fabrica „Azobociment” din Oradea; secretar al Comitetului orașenesc de partid Oradea (1958–1960); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional și membru al biroului Comitetului regional de partid Crișana (din 1960); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor și membru al biroului Comitetului județean de partid Bihor (febr.-28 dec. 1968); secretar cu problemele economice la Comitetului județean de partid Bistrița-Năsăud (din 28 dec. 1968); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Mongolă (11 dec. 1971–24 mai 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (10 iul. 1978–21 mai 1985); președinte al U.N.C.A.P. (din 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 14 Beiuș, reg. Crișana (1961–1969), nr. 4 Sângeorz-Băi, jud. Bistrița-Năsăud (1969–1975), nr. 8 Vatra Dornei, jud. Suceava (1980–1985) și nr. 2 Suceava-Sud, jud. Suceava (1985–31 mai 1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru politică externă și cooperarea economică internațională (1 apr. 1980–31 mai 1989); membru al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980–31 mai 1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (18 mai 1966).

GÂRBEA MIRCEA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Satu Mare (iun. 1979); director al Direcției județene pentru problemele de muncă și ocrotire socială Satu Mare (1984).

GÂRJOABĂ ILARIE

(n. 3 sept. 1921, com. Drăgotești, jud. Dolj; d. 1988, Zalău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

GEANĂ VASILE

(n. 18 mart. 1931, Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Agronomie.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: inginer-șef la Secția agricolă a Sfatului popular raional Zimnicea (1951) și Zalău (1952); **membru de partid din 1955**; președinte al

Comitetului executiv al Sfatului popular raional Jibou (1958); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Zalău (dec. 1960); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (febr. 1968–1979).

Distincții: Ordinul Muncii clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971).

GÂTA VASILE

(n. 11 febr. 1931, sat Baba Novac, com. Ardud, jud. Satu Mare)

Studii: Școala de partid de un an de pe lângă Comitetul regional de partid Dobrogea (sept. 1960–1961); Facultatea de Istorie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1966–1970).

Profesia de bază: sudor.

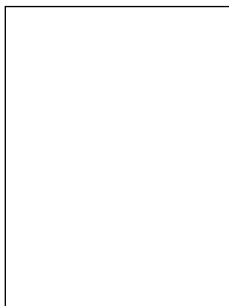
Activitate și funcții: muncitor necalificat pe diferite șantiere de construcții din Constanța (din 1946); ajutor de sudor la Întreprinderea de Petrol din Constanța (1948–1949); sudor la Atelierele C.F.R. „Palas” (1949–1951); membru al U.T.C. (1951); **membru de partid din iul. 1953**; sudor la Întreprinderea de Petrol Constanța (în 1954); instructor cu propaganda la Comitetul regional de partid Constanța (din mart. 1955); șef de secție la Comitetul raional de partid Medgidia; secretar pentru probleme organizatorice (în 1961) și prim-secretar al Comitetului raional

de partid Istria; șef al Sectorului carnetul de partid și probleme statutare al Comitetului regional de partid Dobrogea (din iun. 1963); secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură al Comitetului județean de partid Tulcea.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

GEORGESCU JENICA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

GEORGESCU TEOHARI

(n. 30 ian. 1908, București; d. 30 ian. 1976, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Studii: patru clase primare.
Profesia de bază: tipograf.

Activitate și funcții: ucenic la tipografia „Cartea Românească”, calificat zețar-monotip (în 1923); membru în Comitetul de grevă de la „Cartea Românească” (în 1927); tipograf la „Cartea

Românească” (dec. 1933–iun. 1934); **membru de partid din 1929**; membru al Comitetului Sindicatelor Tipografilor „Gutenberg” din București și al Comisiei Locale a Sindicatelor Unitare din București (mart.-oct. 1933); arestat (în oct. 1933) și închis două luni la Penitenciarul Văcărești; membru al Consiliului General al Sindicatelor Unitare din România; arestat (la 8 iun. 1934) și deținut două luni și jumătate la închisoarea Jilava; a purtat mai multe nume conspirative: „Ionescu” (1934–1935), „Andrei” (1936–1937), „Mihai” (1940–1941), „Popov” (în U.R.S.S., iun.-sept. 1940); arestat (în ian. 1935) la Ploiești și condamnat la două luni de închisoare; muncitor într-o tipografie ilegală a P.C.dR. (1936–1937); secretar al Sectorului III Albastru și membru în Comitetul Local București al P.C.dR. (sept. 1937–iun. 1938); muncitor la tipografiile ziarelor „Adevărul” și „Imprimeria Națională” (1937–1938); secretar al Comitetului Local București al P.C.dR. (aug. 1938–sept. 1939); **membru al C.C. al P.C.dR. (oct. 1939–apr. 1940 și apr. 1941–21 oct. 1945); membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR. (apr. 1940–1941)**; în apr. 1940 îl însoțește pe Ștefan Foriș la Moscova, unde este instruit de N.K.V.D. în privința metodelor de codificare a mesajelor și a tehnicii speciale de scriere a acestora pe sticlă; arestat (la 23 apr. 1941), condamnat la 10 ani închisoare și deținut la penitenciarele Caransebeș și Văcărești; membru al colectivului de conducere al organizației de partid din Penitenciarul Caransebeș; eliberat la 25 aug. 1944; subsecretar de stat pentru chestiuni administrative la Ministerul Afacerilor Interne (4 nov. 1944–28 febr. 1945); ministru de Interne (6 mart. 1945–28 mai 1952); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (17 mart. 1950–28 mai 1952); eliberat din toate funcțiile de partid și de stat pentru „aderarea la grupul fracționist antistatal și antipartinic Ana Pauker-Vasile Luca” (la Plenara C.C. al P.M.R. din 26–27 mai 1952); a devenit „obiectiv” al Securității, fiindu-i deschis dosar de supraveghere (din 17

iun. 1952); arestat și anchetat timp de trei ani (18 febr. 1953–20 ian. 1956), interval în care a suportat 190 de interogatorii, fără a fi judecat și condamnat; eliberat în apr. 1956; corector, apoi director al Întreprinderii Poligrafice „13 Decembrie 1918“ (fostă „Cartea Românească“); reabilitat la Plenara C.C. al P.C.R. din apr. 1968.

Lucrări: *Cuvântarea ținută la Conferința administrativă de la Cluj, 25 septembrie 1945*, București, 1945; *La interese unice, partid unic. Discurs*, București, Editura P.C.R., 1945; *Discurs rostit în fața cetățenilor Sectorului III Albastru. Arenele Romane, 17 iulie 1946*, București, Editura P.C.R., 1946; *O vigilență apărare a libertăților populare. Culegere de articole (1944–iulie 1946)*, București, 1946; *1877 cucerirea și 1944/45 redobândirea independenței naționale. Conferință*, București, 1946; *Bazele politice ale regimului de democrație populară*, București, Editura P.M.R., 1949; *Consiliile populare. Expunere făcută în fața Marii Adunări Naționale, miercuri 12 ianuarie 1949*, București, Editura P.M.R., 1949; *Partidul și organizația unică revoluționară a tineretului muncitor*, București, Editura P.M.R., 1949; *Cuvântare rostită la Conferința de unificare a Tineretului muncitor în ziua de 21 martie 1949*, București, Editura Tineretului, 1949; *Expunere asupra proiectului de lege pentru raionarea teritorială a R.P.R.*, București, Editura P.M.R., 1950.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timișoara, jud. Timiș-Torontal (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1948–1952).

Distincții: „Meritul Cultural“ în grad de „Ofițer“ (1946); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“.

GERE MIHAI

(n. 2 sept. 1919, Timișoara; d. 7 oct. 1997, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: șapte clase elementare; Școala profesională (3 clase); liceul; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S.

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții: ucenic zidar la diferiți patroni din Timișoara (1935–1940); membru al U.T.C.dR. (1940–

1944); zidar la antreprenorul Gallasch Hubert din Timișoara (în 1940); deținut politic la penitenciarele Caransebeș și Văcărești (1940–1944); activist la Comitetul județean U.T.C. Timiș-Torontal (1944–1945); **membru de partid din 23 aug. 1944**; vicepreședinte al organizației Tineretului Progresist a Consiliului județean Timiș (1945–1946); activist la Comitetul de partid Secția a III-a Timișoara (1946–1947); activist Secția tineret a Comitetului județean de partid Timiș (în 1947); director al unui curs scurt de partid pentru cadrele țărănești organizat la Timișoara (în 1948); activist la Secția propagandă a Comitetului județean de partid Timiș (1948–1949); șef al Secției de propagandă și agitație și secretar adjunct al Comitetului județean de partid Timiș (1949–sept. 1950); secretar cu probleme de propagandă și agitație la Comitetul regional de partid Cluj (din sept. 1950); secretar cu probleme de propagandă și agitație al Comitetului regional de partid Stalin (12 iun. 1951–1952); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (1955–6 oct. 1957); adjunct al șefului Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (6 oct. 1957–23 iun. 1964); președinte al Comitetului pentru Problemele

Administrației Locale (10 dec. 1961–18 martie 1965 și 9 dec. 1967–13 martie 1969); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Mureș-Autonomă Maghiară (1964–6 iun. 1966); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 21 aug. 1965); membru al Consiliului Economic (în febr. 1969); membru al Biroului executiv și secretar al Consiliului Național al F.U.S. (18 apr. 1972–1974); în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. a coordonat activitatea Secției Gospodăriei de Partid, Secției Scrisori și Audiențe ale C.C. al P.C.R. și Societății de Cruce Roșie (din 9 apr. 1974); șef al Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.C.R. (în mart. 1975); președinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (27 febr. 1979–1984); activist al C.C. al P.C.R. (în mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Luduș, Regiunea Autonomă Maghiară (1965–1969), nr. 1 Sfântu Gheorghe, jud. Covasna (1969–1975), nr. 2 Satu Mare-Sud, jud. Satu Mare (1975–1980), nr. 3 Târgu Mureș, jud. Mureș (1980–1985) și nr. 8 Vișeu de Sus, jud. Maramureș (1985–1989); membru al Comisiei administrative a M.A.N. (19 mart. 1965–1969); președinte al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare și administrația de stat (din 29 nov. 1974).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1949), clasa a III-a (1964); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa I-a (1979); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.”; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Medalia „A XXV-a aniversare a eliberării patriei” (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia comemorativă „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984); Medalia jubiliară „XXV de ani de la încheierea cooperativizării agriculturii în R.S.R.” (1987).

GHEOCA DUMITRU ISIDOR

(n. 17 mai 1939, com. Cosminele, jud. Prahova; d. 25 nov. 1998, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: director general la Centrala Industrială de Utilaj Petrolifer Ploiești (în iul 1985).

GHEONEA CHIREA

(n. 11 ian. 1931, com. Perișor, jud. Dolj; d. 15 febr. 1999, Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Zootehnie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** director al Întreprinderii de Industrializare a Cărnii Bacău (în 1980).

GHEORGHE DUMITRU

(n. 7 aug. 1930, com. Conțești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1953; secretar de stat la Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport (până la 6 iun. 1984); secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe (6 iun. 1984–26 febr. 1988); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.D. Vietnam (din 31 mart.

1988) și R.D.P. Laos (din 30 nov. 1989).

GHEORGHE MARIA (n. STÂNCĂNESCU)

(n. 10 mai 1939, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: muncitor textilist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 4 București (până la 9 apr. 1982); adjunct al șefului

Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 9 apr. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (15 apr. 1983–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Progresul, București (1980–1985) și nr. 8 Secuieni, jud. Neamț (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–1985); vicepreședinte al M.A.N. (1 apr. 1985–1989).

GHEORGHE NICOLAE

(n. 5 aug. 1923, com. Berca, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (din 10 dec. 1984).

Studii: Institutul de Relații Internaționale de pe lângă Ministerul Afacerilor Externe (1950–1951); Școala de partid de șase luni din Ploiești (1952); Școala de partid a U.T.M. de un an „Filimon Sârbu” din București (1957–1958); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1968); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1978).

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier particular în com. Berca, calificat tâmplar (1944–1947); tâmplar la I.A.S. Trestia, com. Cozieni, jud. Buzău (1947–1949) și la Cooperativa Meșteșugărească „30 Decembrie” din Buzău (1949–1950); șef al Secției propagandă a Comitetului raional U.T.M. Pogoanele (1951); șef al Secției școli și pionieri a Comitetului orașenesc U.T.M. Sinaia (1952–1955); șef al Secției școli și pionieri a Comitetului raional U.T.M. Buzău (din 1955); **membru de partid din 1953**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Buzău (din 1960); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular raional Buzău (în 1966); șef al Corpului de control al președintelui Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (din febr. 1968); instructor la Comitetul județean de partid Buzău (din 1971); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Buzău (în 1972); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-secretar al Comitetului municipal de partid Buzău (în 1976); instructor al C.C. al P.C.R. (în oct. 1979); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Dâmbovița (în 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid Tulcea (sept. 1987–1989).

Distincții: „Diploma de onoare” a C.C. al P.C.R.

GHEORGHITĂ AUREL

(n. 21 iun. 1948, com. Vlădești, jud. Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala profesională; liceul; școala de maiștri; școala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru oțelar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969;** secretar al Comitetului de partid pe secție la Combinatul Siderurgic Galați (în 1980).

GHEORGHIU-DEJ GHEORGHE

(n. 8 nov. 1901, Bârlad; d. 19 mart. 1965, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 mart. 1965); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 mart. 1965); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 mart. 1965); secretar general al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–19 apr. 1954); prim-secretar al C.C. al P.M.R. (1 oct. 1955–19 mart. 1965); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Studii: patru clase primare; Școala comercială (trei clase gimnaziale).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: hamal în portul Galați (în 1912); după terminarea școlii a lucrat la o fabrică de cherestea, la o țesătorie, iar apoi s-a angajat la meșteri dogari din Piatra

Neamț și Moinești; electrician la Câmpina (1919–1921); participă la greva generală a

muncitorilor din Valea Trotușului (în 1920); electrician la o Stație de triaj din Galați (în 1922); **membru de partid din 1930;** acuzat de „agitație comunistă” și transferat la Stația de triaj din Dej (15 aug. 1931–9 apr. 1932); participă la greva desfășurată la Atelierele C.F.R. Grivița (în febr. 1933); arestat și condamnat, prin Sentința nr. 571 din 19 august 1933, la 12 ani muncă silnică; execută pedeapsa în penitenciarele Jilava, Văcărești, Craiova, Ocnele Mari, Aiud, Doftana, Caransebeș și lagărul de la Târgu Jiu; **membru al C.C. al P.C.dR./P.C.R. (1935–21 oct. 1945);** ministrul Comunicațiilor (4 nov. 1944–28 febr. 1945); șef al delegației guvernamentale care a încheiat cu U.R.S.S. Tratatul de comerț și navigație și Acordul de schimburi și plăți pe anul 1947 (20 febr. 1945); președinte al Consiliului Superior al Economiei Naționale (27 nov. 1945–2 iun. 1952); ministrul Comunicațiilor și Lucrărilor Publice (6 mart. 1945–29 nov. 1946); ministrul Industriei și Comerțului (29 nov. 1946–13 apr. 1948); membru al delegației oficiale a României la Conferința de pace de la Paris (1947); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (13 apr. 1948–2 iun. 1952); președinte al Comisiei de Redresare Economică și Stabilizare monetară (13 apr. 1948–2 iul. 1948); președinte al Consiliului de Miniștri (2 iun. 1952–4 oct. 1955); membru al Consiliului General de Conducere A.R.L.U.S.; membru al Prezidiului M.A.N. (4 oct. 1955–25 mart. 1961); în cadrul Secretariatului C.C. al P.M.R. a coordonat activitatea Comisiei Controlului de Partid, Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Secțiilor Industrie Grea și Agrară ale C.C. al P.M.R. și Direcția Treburilor a C.C. al P.M.R. (din 7 oct. 1955); președinte al Consiliului de Stat (25 mart. 1961–19 mart. 1965).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Grivița Roșie, București (1948–1965); președinte al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții a R.P.R. (25 mart. 1961–19 mart. 1965).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de „Mare Cruce” (1945); „Meritul Cultural” în grad de „Ofițer” (1946); Ordinul „Steaua României” în grad de „Mare Cruce” (1947); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.P.R.” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”; Medalia „A 25-a aniversare a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor” (1959); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.” (1961); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Medalia „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate ale Republicii Populare Române” (1964); Ordinul cehoslovac „Leul Alb” clasa I; „Ordinul Muncii” clasa I.

GHEORGHIU DUMITRU

(n. 21 mart. 1918, Iași; d. 1970, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Studii: șapte clase elementare; trei ani de studii în U.R.S.S.

Profesia de bază: textilist.

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (din 16 ian. 1956); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R.P. Chineză (11 aug. 1961–5 mart. 1966); vicepreședinte al U.G.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Codăești, reg. Iași (1957–1965) și nr. 20 Vlădeni, reg. Iași (1965–1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a, clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

GHEORGHIU MIHAIL MIHNEA

(n. 5 mai 1919, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: școala primară (1929); liceul (1937); Facultatea de Litere și Filozofie (1937–1941); Universitatea Serală de Partid; doctor docent în filologie.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1940;** redactor-șef la ziarul „Scânteia tineretului” (1944–1945); lector

și conferențiar la Academia de Studii Economice (din 1945); profesor la Universitatea din București (1948–1950); redactor-șef adjunct la revista „Secolul XX” (1960–1963); membru fondator al Uniunii Scriitorilor, secretar al Secțiilor de traduceri și dramaturgie (1960–1963); președinte al Consiliului Cinematografiei și vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (1963–8 apr. 1968); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 1 iun. 1966); prim-vicepreședinte al Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea (în 1967); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 9 mart. 1971); prim-vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (din 11 dec. 1972); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 26 iun. 1974); președinte al Comitetului de conducere al Asociației de prietenie România-Marea Britanie (în 1974); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția Dramaturgie; membru al Comisiei de relații externe a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (până la 17 aug. 1983); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 17 aug. 1983); președinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (în 1984).

Volume: *Întâmplări din marea răscălaș* (1953), *Tudor din Vladimiri* (1955), *Balade* (1956), *Două ambasade* (1958);

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1964); Premiul de Stat (1964); Titlul de „Artist al Poporului din R.P.R.“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa I (1971); Premiul „I.L. Caragiale“ al Academiei R.S.R. (1974); Premiul Uniunii Scriitorilor (1975); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa I.

GHEORGHIU NICOLAE (GHEORGHIEV NICOLAI)

(n. 12 febr. 1908, Bolgrad (Ismail), Ucraina;
d. 1990, București)

**Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R.
(25 iun. 1960–12 aug. 1969).**

Naționalitatea: bulgară.

Studii: liceul din Bolgrad (1929); Institutul Politehnic din Timișoara.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: inginer-șef al Uzinei electrice din Chilia-Nouă, Basarabia (1935–1937); inginer (1937–1944), șef al Serviciului

construcția rețelelor electrice (nov. 1944–aug. 1947) și director (aug. 1947–aug. 1948) la Societatea Generală de Gaz și Electricitate, **membru de partid din mart. 1945**; director al Direcției controale industriale și controale electrice (aug. 1948–aug. 1949), director al Direcției de investiții (din aug. 1949), director al Direcției plan și coordonare (din nov. 1950) din Ministerul Energiei Electrice; adjunct al ministrului Gospodăriei Comunale și Industriei Locale (24 mart.-22 apr. 1952); adjunct (din 22 apr. 1952) și prim-loțiitor (1954–1956) al ministrului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice; loțiitor al reprezentantului R.P.R. la C.A.E.R. (în nov. 1956); adjunct al ministrului Energiei Electrice (10 sept. 1965–13

sept. 1966); prim-adjunct al directorului general al Direcției Generale pentru Metrologie, Standarde și Invenții de pe lângă Consiliul de Miniștri (din 13 sept. 1966); inspector general la Inspectoratul General de Stat pentru Controlul Calității Produselor (până la 10 sept. 1971); membru al Consiliului de conducere al Inspectoratului General de Stat pentru Controlul Calității Produselor (din 7 nov. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Orșova, reg. Timișoara (1961–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa I (1956); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a, clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

GHEORGHIU VLADIMIR

(n. 22 febr. 1924, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Liceul „Gheorghe Șincai“ din București (1934–1938); școala de ucenici (patru clase); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (oct. 1948–1949).

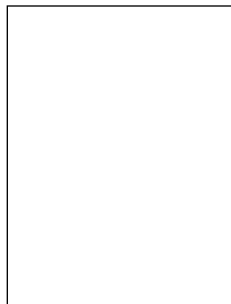
Profesia de bază: lăcătuș ajustor.

Activitate și funcții: ucenic la Societatea de Gaz și Electricitate din București (1938–1943); după 23 aug. 1944, fiind elev la Școala de subofițeri de rezervă de artilerie din Mihai Bravu, a luat legătura cu secția militară a organizației de partid a Capitalei și după îndrumările acesteia a organizat în unitate comitete de ostași; a scris mai multe articole în ziarul „Scântea“ prin care „a demască elementele dușmănoase“ din armată; **membru de partid din septembrie 1945**; responsabil organizatoric în Comitetul de partid al plășii Dumbrăveni (din aug. 1946); instructor al

Comitetului județean de partid Târnava Mică; responsabil cu munca țărănească și membru în biroul Comitetului județean de partid Târnava Mică (din sept. 1947); instructor la Secția Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (până la 13 aug. 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Craiova.

GHERASIM LEONIDA

(n. 20 febr. 1929, sat Teiuș, Scornicești, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină; doctorat.

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1963; membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980);

vicepreședinte al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983); rector al Institutului de Medicină și Farmacie din București.

GHIGIU MATEI

(n. 15 apr. 1924, com. Bărbătești, jud. Gorj;
d. 20 iun. 2004, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea Muncitorească de Construcții Civile și Industriale, Institutul Politehnic București (1950–1954).

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: ucenic pe șantierul de construcții Bumbesti, obține calificarea de dulgher (din 1938); dulgher la Antrepriza „Inginer Prager” din București (oct. 1940–1946) și la construcția Aerogării Băneasa (din 1948); meșter pe șantierul Fabricii de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” și pe diferite șantiere de construcții ale Întreprinderii „Sovromconstrucții” nr. 1 București; muncitor la Întreprinderea de Construcții nr. 201 București, de unde a fost trimis pe șantierul de construcții Andrășești în calitate de coordonator de lucrări (din 1954); director al Șantierului de Construcții nr. 602 Râmnicu Vâlcea; inginer constructor la Trustul VI construcții Craiova și trimis din nou pe Șantierul nr. 602 Construcții din Râmnicu Vâlcea, ca șef de șantier (din ian. 1955); director al Întreprinderii de Construcții nr. 602 Govora (din iul 1955); **membru de partid din ian. 1956;** vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Pitești/Argeș (1956–1965); director adjunct la Trustul de Construcții Montaj și Reparații pentru Industria Chimică; vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (1965–1967); ministrul Construcțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării (25 dec. 1966–11 oct. 1969); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 30 dec 1966); ministrul Construcțiilor Industriale (11 oct. 1969–4 dec. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 11 Ocnele Mari-Râmnicu Vâlcea, reg. Argeș (1961–1965), nr. 12 Călimănești, reg. Argeș (1965–1969) și nr.6 Topoloveni, jud. Argeș (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1966), clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969); „Medalia Muncii”; Medalia „În cinstea încheierii cooperativizării agriculturii”; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei”.

GHINEA GHEORGHE

(n. 11 mart. 1925, Pașcani, jud. Iași; d. dec. 1986, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug 1969–23 nov. 1979).

Studii: liceul teoretic; curs de partid de 21 zile (1946); Școala de partid de șase luni (1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de fierărie (1941); muncitor la construcția de

barăci (1942); lăcătuș la Atelierele C.F.R. Pașcani (din 1943); **membru de partid din 1946**; instructor la Secția propagandă a Comitetului județean de partid Baia (1949); prim-secretar al Comitetului raional de partid Dărmănești (1960); instructor teritorial în Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R. (1961); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul regional de partid Galați (1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (24 ian.-19 apr. 1973); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Botoșani (până în dec. 1979); șef de sector la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din dec. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 George Enescu, jud. Botoșani (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1962), clasa a IV-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

GHIȘE DUMITRU (LAURENȚIU)

(n. 18 mai 1930, comuna Peștișu Mic, jud. Hunedoara; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Orăștie, continuat la Cluj (din 1940); Facultatea de Filozofie (1952); doctorat în filozofie.

Profesia de bază: profesor de filozofie.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R.; membru al U.T.C.; profesor la Școala Profesională Metalurgică nr. 2 din Cluj (din 1952); redactor

la Revista „Rezervelor de muncă” din București și asistent cu jumătate de normă la Catedra de socialism științific a Institutului Politehnic București (din 1953); asistent la Catedra de materialism dialectic a Universității „Babeș-Bolyai” Cluj (din 1957); redactor al revistei „Tribuna” (1957–1961); cercetător principal la Secția de filozofie a Institutului de Istorie al Academiei R.P.R., filiala Cluj (din 1961); redactor-șef adjunct la revista „Steaua” (din 1961); **membru de partid din sept. 1962**; șef al Secției știință, învățământ și cultură a Comitetului regional de partid Cluj (din mai 1965); conferențiar la Facultatea de Istorie-Filosofie din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj (în dec. 1966); șef de sector la Secția Artă și Cultură a C.C. al P.C.R. (din 19 iun. 1967); șef de sector la Secția Presă a C.C. al P.C.R. (până la 1 apr. 1968); adjunct al șefului Secției Presă a C.C. al P.C.R. (din 1 apr. 1968); consilier al secretarului C.C. al P.C.R. pentru Uniunile de Creație (din 1 apr. 1968); profesor la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică (în 1971); vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (11 sept. 1978–4 dec. 1979 și din 30 oct. 1987); membru al Academiei de Științe Sociale și Politice, președinte al Secției Filozofie (în 1979); președinte onorific al Academiei de Științe Sociale și Politice a R.S.R.; prorector

al Academiei de Studii Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1980); director al Editurii Politice (în 1984); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iași (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru Consiliile populare și administrația de stat (1 apr. 1985–1989); membru al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1985–1989); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. pentru politică externă și cooperare economică internațională (1 apr. 1985–1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” clasa a IV-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971).

GHÎȚĂ FLOREA

(n. 28 apr. 1931, com. Tătăraștii de Jos, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Limba și Literatura Română la Universitatea din București; doctorat (1971).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1955; lector (în 1958) și conferențiar (1977–1985) de „Istoria literaturii române” la Facultatea de Filologie a Uni-

versității din București; președinte al Comitetului municipal pentru cultură și educație socialistă București (1970–iun. 1986); membru al biroului Comitetului municipal de partid București (1979); membru al Comitetului municipal de partid București (1983); prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București; adjunct al șefului Secției Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (din 6 iun. 1986); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

GHÎȚĂ D. GRIGORIE

(n. 21 nov. 1932, sat Doba, com. Pleșoiu, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: șase clase primare în com. Pleșoiu (1940–1946); Școala profesională mixtă din Slatina (1946–1949); Școala militară de ofițeri de infanterie (1952–1954); Academia Militară, Secția de arme întrunite (din 1965); Cursul postacademic, grupa arme întrunite și tancuri (1974).

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: ucenic croitor la un atelier particular (în 1946); croitor la o cooperativă din Slatina (în 1949); locotenent (1954); comandant de pluton (în 1954); **membru de partid din 1955;** comandant de companie în unități de infanterie și la Școala militară de ofițeri; la absolvirea Academiei Militare a fost încadrat la Marele Stat Major în funcția de ofițer 5, ajutor în biroul 1 al Secției de pregătire operativă; ofițer 1 în Secția operativă (în 1973); ofițer 1 la Secția pază și apărare aeropurtată (în 1973); șef de Stat Major la Armata a 3-a (din 23 aug. 1979); vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 15 oct. 1979); șef al Secției operative a Armatei a 3-a (în mai 1980); colonel (1980); locțiitor al comandantului Armatei a 3-a (din nov. 1981); general-maior (aug. 1984); comandantul Trupelor de Securitate (din 26 nov. 1984).

GHÎȚULICĂ MARIA

(n. 26 aug. 1938, com. Gogoșu, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de ziaristică, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1959–1961); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Filozofie.

Profesia de bază: bobina-toare.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1958;

bobinatoare la Întreprinderea de Transporturi din Timișoara; redactor la Secția scrisori a ziarului „Scânteia tineretului” (1961); instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R.; consultant la Comitetul de partid al Sectorului 2 București (1969); instructor la Sectorul evidență și probleme statutare; instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Olt (aug. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (din 24 mai 1982); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (15 apr. 1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Studina, jud. Olt (1980–1985) și Vrancea (1985–1989); secretar al M.A.N. (1 apr. 1980–1985).

GIGEA PETRE

(n. 31 mart. 1930, com. Goicea, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989)

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit; Curs de perfecționare la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:

referent la Secția financiară a plășii Bârca (1949); contabil principal la Secția financiară a Consiliului popular raional Băilești (1950); șef al Serviciului buget la Secția financiară a Sfatului popular raional Cujmir (1952) și la Secția financiară a raionului Băilești (1954); adjunct al șefului (1954) și șef (mai 1956) al Secției financiare a Sfatului popular regional Craiova; **membru de partid din ian. 1957;** membru al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Craiova (1958); membru al Comisiei de revizie a Comitetului regional de partid Oltenia (1961); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orașenesc Craiova (1964); membru al biroului Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (până în 3 febr. 1977); adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. (din 3 febr. 1977); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (până la 24 mart. 1981); ministru de Finanțe (30 mart. 1981–26 aug. 1986); președinte al Consiliului Financiar-Bancar (la 30 aug. 1982); ambasador, delegat permanent al R.S.R. la U.N.E.S.C.O. (din 17 ian. 1987); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului (1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Făurei, jud. Brăila (23 mai 1982–1985) și nr. 5 Pogoanele, jud. Buzău (1985–1989).

GILIGOR MARIA

(n. 1935, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Iași; președinte al Consiliului județean al sindicatelor Iași (în 1984).

GIOSAN NICOLAE

(n. 30 dec. 1921, sat Drâmbar, com. Ciugud, jud. Alba; d. 31 iul. 1990, Penitenciarul Jilava)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–17 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (17 iun. 1960–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Alba Iulia (1932–1940); Facultatea de Agronomie din Cluj, cu distincția „Magna cum laudae” (1940–1945); doctorat la Academia Agricolă „K.A. Timireazev” din Moscova (1952); doctor docent (1967).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: asistent la Facultatea de Agronomie din Cluj (1945–1949); **membru de partid din 1947;** profesor de genetică și ameliorarea plantelor la Institutul de Agronomie din Cluj (în 1952) și București (1953–1957); instructor al Secției Știință și Învățământ a C.C. al P.M.R. (până la 25 iun. 1953); director al Stațiunii de Cercetări Agronomice din Cluj; adjunct al ministrului Agriculturii (din 25 iun. 1953); membru al Comitetului regional de partid București (în 1955–în 1961); director la Institutul de Cercetări pentru Cultura Porumbului Fundulea, jud. Ilfov (1957–1962);

profesor universitar și șef de catedră la Institutul Agronomic București (în 1962); membru corespondent al Academiei R.P.R., Secția de biologie și științe agricole (21 mart. 1963); prim-vicepreședinte (1962–1965) și președinte (27 iul. 1965–13 nov. 1969) al Consiliului Superior al Agriculturii; membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 1 iun. 1966); ministrul Agriculturii și Silviculturii (13–21 nov. 1969); membru și președinte al Academiei de Științe Agricole și Silvici (din nov. 1969); membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru Sistematizarea Teritoriului și Localităților Urbane și Rurale (din 26 iun. 1974); membru titular al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); membru extern al Academiei Naționale „V.I.Lenin” din Moscova (din 1972); membru al Consiliului de Stat (24 nov. 1972–29 iul. 1974, reales la 22 nov. 1979); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (în mart. 1974); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); prim-adjunct al șefului Secției pentru Problemele Muncii de Partid în Agricultură a C.C. al P.C.R. (din 1 oct. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Cămărașu, reg. Cluj (1957–1961), nr. 7 Lupșanu, București (1961–1965), nr. 16 Fundulea, București (1965–1969), nr. 12 Zimnicea, jud. Teleorman (1969–1975), nr. 1 Sibiu-Sud, jud. Sibiu (1975–1980), nr. 7 Căzănești, jud. Ialomița (1980–1985) și nr. 4 Adjud, jud. Vrancea (1985–1989); președinte al M.A.N. (29 iul. 1974–1989).

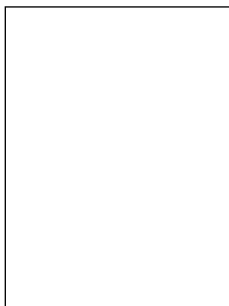
Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1958), clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); Premiul de Stat (1964); Ordinul „Meritul Științific” clasa I (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1971 și 1981); Medalia jubiliară „25 ani de la încheierea cooperativizării agriculturii

în R.S.R.“ (1987); Medalia comemorativă „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

GIURGEA ION (IOAN)

(n. 12 aug. 1930, Borșa, jud. Cluj; d. 21 ian. 2002, Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Mecanică; doctorat.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958;** director la Întreprinderea „Unirea“ din Cluj (în nov. 1984).

al P.C.dR. (1936–1937); secretar al Comitetului de partid al Sectorului III Albastru București (1939–1941); secretar al biroului Comitetului regional de partid Banat (până la 29 nov. 1965); membru al Consiliului de Stat (mart. 1969–1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ciacova, reg. Timișoara (1957–1961), Arad-Est, reg. Banat (1961–1965), nr. 24 Moldova Nouă, jud. Caraș-Severin (1965–1969) și nr. 9 Supur, jud. Satu Mare (1969–1975); membru al Comisiei constituționale a M.A.N. (21 aug. 1965–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1948), clasa a II-a (1963); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“ (1950); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“ (1952); Medalia „A XX-a aniversare de la înființarea primelor unități ale armatei populare“ (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962), clasa I (1964); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1959); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“ (1961); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“ (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1971).

GLUVACOV IOAN

(n. 22 iun. 1913, Arad; d. 17 ian 1980, București) **Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979); membru al Colegiului Central de Partid (12 aug. 1969–28 nov. 1974).**

Naționalitatea: sârbă.

Studii: șase clase primare; școala profesională (trei clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1950).

Profesia de bază: muncitor tâmplar.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1932–1933); **membru de partid din 1933;** secretar al Comitetului județean Arad

GOINA GHEORGHE

(n. 5 nov. 1919, com. Budureasa, jud. Bihor; d. 1 ian. 1992, com. Sântana, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; curs de perfecționare un an.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** președinte al C.A.P. Sântana (1960–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 19 Sântana, reg. Crișana (1965–1969) și nr. 6 Sântana, jud. Arad (1969–1975).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; „Medalia Muncii”; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1958 și 1961); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1971).

GOLDBERGER NICOLAE

(n. 1 mai 1904, com. Someș-Odorhei, jud. Sălaj; d. 19 sept. 1970, Viena)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–sept. 1970).

Activitate și funcții:
membru de partid din 1923;
membru al Biroului Politic
și al Secretariatului C.C. al
P.C.dR. (1932–1936); mem-
bru al Comitetului de ajutorare
a deținuților politici antifasciști
(1940–1941); închis în
penitenciarele Jilava și
Doftana (1926–1929 și 1936–
1940); deținut în lagărele de

la Tg. Jiu, Vapniarca și Grosulovo (1941–23
aug. 1944); secretar al Comitetului regional de
partid Cluj; instructor al C.C. al P.M.R.; adjunct
al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.M.R.;
șef al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R.;
director al Întreprinderii „I. Herbac” din Cluj
(până la 2 iun. 1956); rector al Institutului de
Științe Sociale „A.A. Jdanov” de pe lângă C.C.
al P.M.R. (din 2 iun. 1956); membru al Con-
siliului Științific și director adjunct-prim al
Institutului de Istorie al Partidului de pe lângă
C.C. al P.M.R. (din iul. 1958); membru al
Academiei de Științe Sociale și Politice a R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Reghin,
Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1954);
Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959);
Ordinul „Steaua Republicii Populare Române”

clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu”
clasa a II-a (1966).

GOLEA PETRE

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (17 iun. 1960–23 iul. 1965).

GOMOIU GHEORGHE

(n. 11 ian. 1928, sat Olteni, com. Teișani, jud.
Prahova)

**Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23
nov. 1979).**

Studii: Școala Superioară
de Partid „Ștefan Gheorghiu”;
Academia Militară Politică;
curs postacademic superior.

Profesia de bază: zidar.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1947;
adjunct al ministrului Apărării
Naționale (23 ian 1975–9
mart. 1987) și secretar al
Consiliului Politic Superior al
Armatei (23 ian 1975–15 apr.

1983); general-maior (9 mai 1977); general-
locotenent (1980); membru al Biroului executiv
al Consiliului Culturii și Educației Socialiste
(sept. 1978); comandant al Comandamentului
Serviciilor Armatei (15 apr. 1983–9 mart. 1987);
membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (din
24 dec. 1983); președinte al Consiliului Național
pentru Educație Fizică și Sport (din 9 mart.
1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Rădăuți, jud. Suceava (1975–1980) și nr. 6 Darabani, jud. Botoșani (1980–1985); vice-președinte și membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975–1985).

GRAOR CORVIN

(n. 18 apr. 1936, com. Cândești, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; cursuri postuniversitare.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957;
 instructor al C.C. al P.C.R.
 (febr. 1986–1989).

1974) la Unitatea B1 a Întreprinderii Textile Galați; **membru de partid din 1970;** secretar adjunct cu probleme de propagandă la Comitetul comunal de partid Șendreni, jud. Galați (în 1978); prim-secretar al Comitetului municipal U.T.C. Tecuci (în 1979); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Tecuci (în sept. 1984); deputat în Consiliul popular al județului Galați; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1984).

GRECU TIBERIU

(n. 5 mai 1922, Dej, jud. Cluj; d. 29 dec. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969).

GRECU ORTANSA (n. BĂLAN)

(n. 3 nov. 1950, com. Nicorești, jud. Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională textilă „Sf. Gheorghe” (1969); cursul de partid de trei luni (1973); Școala inter-județeană de partid (1975); Liceul de matematică-fizică „Vasile Alecsandri” din Galați, curs fără frecvență (1979); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1980–1984); Facultatea de Economie.

Profesia de bază: filatoare textilistă.

Activitate și funcții: secretar al Comitetului U.T.C. al Întreprinderii Textile Galați; membru al biroului Comitetului municipal U.T.C. Galați; filatoare (în 1969) și muncitor laborant (în

GRIGORE GHEORGHE

(n. 22 oct. 1936, com. Stănița, Neamț)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: șapte clase elementare (1943–1950); Școala medie tehnică metalurgică din Roman (din 1950); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1961–iul. 1964); Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: tehnician.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (din 1951); secretar al organizației U.T.M. pe clasă și locțiitor al secretarului Comitetului U.T.M. din școala medie; elev practicant (ajutor de maestru) la Șantierele Navale Constanța (ian-iun. 1954); tehnician controlor de calitate la Uzinele „23 August” din București (din iul. 1954) și la Întreprinderea Metalurgică din Roman (din febr. 1955); instructor superior de pionieri la Școala elementară de șapte ani din com. Săbăoani, jud. Neamț (din sept. 1955); instructor la Comitetul raional U.T.M. Roman (aug. 1956–1958); încorporat în detașamentele de muncă nr. 6 Reșița unde este ales secretar al organizației U.T.M. pe unitate (din aug. 1958); **membru de partid din oct. 1959**; instructor (din iul. 1960), secretar (din 1964) și prim-secretar (în 1966) al Comitetului regional U.T.M. Bacău; membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Bacău; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Neamț (din febr. 1968); membru al biroului Comitetului județean de partid Neamț; șef al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (în 1972); președinte al U.J.C.A.P. și secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Neamț (în 1976); deputat în Consiliul popular al județului Neamț (1980–1986); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Neamț (21 mai 1985); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–1988).

GRIGORIU TEODOR

(n. 25 iul. 1926, Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Arhitectură; Conservatorul.

Profesia de bază: compozitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; secretar al Uniunii Compozitorilor (în 1984).

GRINDEANU STELIAN

(n. 8 apr. 1931, Sulina, jud. Tulcea; d. 5 oct. 1999, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala de elevi meseriași la Atelierele C.F.R. Galați (1945); Facultatea Muncitorească (din 1949); Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Mecanică, Institutul de Căi Ferate București (1951–1956); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1978).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. al Institutului de Căi Ferate București; **membru de partid din 1955**; șef al Secției de mecanică și șef al Serviciului producție la Uzina Mecanică din Galați (din 1956); director al Uzinei Mecanice din Galați (din 1959); membru în biroul Comitetului orașenesc de partid Galați; director la Întreprinderea de Prototipuri pentru Mașini Agricole Otopeni (din 1964); director general la Direcția generală mașini agricole din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din 1965); director al Uzinelor „23 August” din București (din nov. 1969); secretar al Comitetului municipal de partid București (din 15 dec. 1970); secretar general la Ministerul Industriei și Construcției de Mașini (25 mai 1971–8 mai 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (9 apr. 1973–19 mart. 1974); director general al Centrului de Utilaj Tehnic și Material Rulant din București (în iul. 1975); vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Galați-Nord, reg. Galați (1957–1961).

GROAPĂ AUREL

(n. 6 aug. 1925, com. Filipeni, jud. Bacău; d. 13 mai 1980, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–mai 1980).

Studii: Liceul teoretic din Bacău (1937–1946); Facultatea de Chimie Industrială la Institutul Politehnic Iași (din 1947); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1962).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. în organizația pe facultate (în 1947); responsabil al grupei sindicale

pe an (în 1949); asistent la Catedra de chimie organică a Facultății de Chimie Industrială; membru al Comisiei militare de control și recepție a produselor pentru M.F.A. la Combinatul Chimic din Făgăraș, cu grad de locotenent, apoi inginer de schimb la același combinat (din 1951); director al Stațiunii Experimentale din Râșnov (din 1957); **membru de partid din ian. 1958**; director tehnic al Direcției Generale a Industriei Chimice Organice din Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei (din 1958); secretar general la Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei (din 26 mai 1962); adjunct al ministrului Industriei Chimice (27 sept. 1965–4 sept. 1967); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (22 mart. 1976–8 febr. 1977); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

GROSU ZAMFIRA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

GROZA GHEORGHE

(n. 13 iun. 1941, com. Bălan, jud. Sălaj; d. 1 ian. 1993, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984 și 24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea „Înfrățirea” din Oradea (în 1984).

GROZA OCTAVIAN VICTOR

(n. 18 mart. 1923, Deva; d. 3 nov. 2000, Deva)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Liceul teoretic din Deva (1934–1942); Facultatea de Științe, Secția Matematici, Universitatea din Timișoara (1942–1943); Facultatea de Construcții, Institutul Politehnic Timișoara (1943–1946); Facultatea de Construcții Hidrotehnice, Institutul de Construcții din Moscova (oct. 1946–mai 1952); specializare de șase luni în Cehoslovacia (1954).

Profesia de bază: inginer hidrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; responsabil al studenților români de la Institutul de Construcții din Moscova (1946–1952); inginer la Hidrocentrala „V.I. Lenin” Bicăz (mai 1952–nov. 1957); membru al Comitetului de partid pe hidrocentrală și membru al Comitetului raional de partid Bacău (din 1955); inginer proiectant, inginer-șef, șef

de sector (din nov. 1957) și director (din 1962) la Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice din București; membru al Comitetului raional de partid „1 Mai” București și al Comitetului orașenesc de partid București (în 1964); membru al Colectivului de lectori de pe lângă Cabinetul raional de partid „1 Mai” București (în 1964); adjunct al ministrului Energiei Electrice (din 10 sept. 1965); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat (din 1 iun. 1966); membru al Comitetului de Stat al Apelor (din 17 mai 1967); ministrul Energiei Electrice (10 iul. 1968–18 dec. 1972); ministru secretar de stat, prim-vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (18 dec. 1972–16 nov. 1976); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 3 iun. 1974); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 26 iun. 1974); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Austria (16 nov. 1976–14 mai 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1955), clasa I (1961); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971).

GRUESCU ALEXANDRA ELISABETA (n. FILIMON)

(n. 14 mart. 1943, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială; Institutul „B”; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1968;
director general la Centrala Industrială de Prelucrare a Cauciucului din București (1985–1989).

GUINĂ NICOLAE

(n. 19 mart. 1911, com. Punghina, jud. Mehedintzi; d. 28 iun. 1999, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–23 nov. 1979); președinte al Colegiului Central de Partid (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala Comercială Alimentară (cinci clase); Academia de Comerț Superior (1965).

Profesia de bază: funcționar.

Activitate și funcții:
membru al Sindicatelor Unitare (1927–1930); membru al U.T.C.dR. (1929–1932);
membru de partid din 1932;

director al Secretariatului Comisiei pentru pașapoarte, vize și repatrieri (până la 15 mai 1954); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în R.S.F. Iugoslavia (16 iun. 1954–6 mart. 1959), la Moscova (2 iul. 1960–20 ian. 1966) și în R.P. Mongolă (până la 14 nov. 1964); șef al Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (din 24 mart. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Segarcea, reg. Craiova (1957–1961), nr. 6 Balș, reg. Oltenia (1961–1969) și nr. 4 Balș, jud. Olt (1969–1975); membru al Comisiei juridice a M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1953), clasa I (1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1948), clasa a II-a (1964); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1981); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

GUȘĂ ȘTEFAN

(n. 17 apr. 1940, sat Spătaru, com. Costești, jud. Buzău; d. 28 mart. 1994, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov. 1989–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie nr. 2 din Buzău (1957); Liceul „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Buzău; Școala Militară de Ofițeri Activi de Tancuri și Auto din Pitești (1957–1960); Facultatea Militară Tehnică, Secția Ingineri Tancuri Auto, Academia Militară Generală (1966–1972); Curs postacademic de perfec-

ționare, Secția arme întrunite (1 dec. 1975–31 mai 1976); curs de perfecționare a pregătirii pe linie de organizare-mobilizare (1 aug.-30 nov. 1978); Curs postacademic superior pentru perfecționarea cunoștințelor de artă operativă și strategie militară (15 sept. 1982–14 iul. 1983).

Profesia de bază: inginer tancuri.

Activitate și funcții: locotenent (23 aug. 1960); comandant de pluton la Regimentul 68

Tancuri și Autotunuri (din aug. 1960); comandant de pluton și de companie la Școala Militară de Ofițeri de Tancuri și Auto din Pitești (15 iun. 1961–6 sept. 1966); **membru de partid din 1962**; locotenent-major (30 dec. 1963); căpitan (30 dec. 1965); maior (30 dec. 1971); lector și șef de lucrări la Catedra Tehnică de Tancuri Auto a Academiei Militare Generale (30 mart.-7 oct. 1972); comandant al Regimentului 6 Tancuri „Ioan Buteanu” (7 oct. 1972–13 aug. 1976); locotenent-colonel (23 aug. 1974); șef de Stat Major la Divizia 6 Tancuri „Horia, Cloșca și Crișan” (13 aug. 1976–1981); colonel inginer (23 aug. 1979); membru al Consiliului Politic al Armatei a 4-a și al biroului Consiliului politic al Diviziei 6 Tancuri (în 1980); comandant al Diviziei 6 Tancuri „Horia, Cloșca și Crișan” (10 nov. 1981–19 sept 1986); general-maior (22 aug. 1984); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Mureș (nov. 1984); prim-adjunct al ministrului Apărării Naționale și șef al Marelui Stat Major (25 sept. 1986–28 dec. 1989); sef de Stat Major și prim-locțiitor al comandantului Armatei a 4-a (28 febr. 1989–26 febr.1990).

H

HADNAGY IOAN

(n. 20 ian. 1936, sat Morăreni, com. Rușii-Munți, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala profesională mixtă Odorhei, specialitatea tâmplărie (1950–1953); Cursul U.T.M. de un an de la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1960–1961); liceul (1966); Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”

(iul. 1971); doctoratul la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. și secretar al organizației U.T.M. pe clasă (în 1951); tâmplar la IPROFIL „23 August” din Tg. Mureș (1953–1956 și din dec. 1959); **membru de partid din 1955**; responsabil cultural în biroul organizației U.T.M. pe secție și membru al Comitetului U.T.M. la IPROFIL „23 August” din Tg. Mureș (în 1955); stagiul militar la o unitate M.A.I. din Gherla (nov. 1956–1958); secretar al Comitetului U.T.M.

pe întreprindere și membru al biroului Comitetului orașenesc U.T.M. Tg. Mureș (din dec. 1959); șef al Comisiei tineret muncitoresc a Comitetului regional U.T.M. Mureș – Autonomă Maghiară (din 1961); prim-secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Tg. Mureș (din febr. 1962); membru supleant al C.C. al U.T.M. (în 1962); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru al biroului Comitetului județean de partid Harghita (din febr. 1968); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Harghita (1968–31 aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (31 aug. 1971–3 sept. 1979); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (în aug. 1979, în nov. 1984); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Maramureș (8 mart. 1986–1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

HAIDU IULIANA (n. FLEISCHER)

(n. 3 mai 1939, Carei, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1980).

Profesia de bază: muncitor tipograf.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la Întreprinderea „Crasna“ din Carei (1958); muncitor la

tipografia din Carei (1959); **membru de partid din 1961**; instructor teritorial al Comitetului județean de partid Satu Mare (1973); secretar al Comitetului comunal de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular și primar al comunei Bervenii, jud. Satu Mare (sept. 1974–sept. 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); organizator de partid și președinte al C.U.A.S.C. Tiream, jud. Satu Mare (1983); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (în oct. 1984).

HAJDU GYÖZÖ-VICTOR

(n. 5 aug. 1929, com. Lunca Mureșului, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Filologie și Literatură, Universitatea „Bolyai“ din Cluj (1948–1952); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesor de bază: ziarist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (din 1948); redactor la revista „Utunk“ din Cluj (din 1950); scriitor

la Filiala Uniunii Scriitorilor din Tg. Mureș

(din 1952); redactor-șef la revista literară „Igaz Szó“ din Tg. Mureș (în mart. 1953); **membru de partid din febr. 1954**; membru al C.C. al U.T.M./U.T.C. (1959–1969); membru al Comitetului județean de partid Mureș; membru corespondent al Academiei de Științe Social-Politice a R.S.R. (în 1969); vicepreședinte (din 11 sept. 1978) și membru (din 30 oct. 1987) al Consiliului Culturii și Educației Socialiste; membru al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (în 1984); membru titular al Asociației Scriitorilor din Tg. Mureș.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Sovata, jud. Mureș (1980–1985) și nr. 1 Tg. Mureș-Nord, jud. Mureș (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru învățământ, știință și cultură (1 apr. 1980–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a.

HANGANU MIHAI

(n. 12 nov. 1946, com. Adâncata, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Institutul pedagogic de trei ani; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; doctorat.

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967**; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Neamț (în dec. 1988).

HANU VIOREL

(n. 16 mai 1949, Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1972; director al Întreprinderii „Integrata de in” Zalău (febr. 1979–1989).

HARISIAD ELENA (n. DOBROMIR)

(n. 23 apr. 1941, com. Vladimir, jud. Gorj; d. mai 1983, Tg. Jiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–mai 1983).

Studii: Școala profesională metalurgică din Craiova (1958); liceul teoretic, curs fără frecvență; Școala de partid de un an; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1974–1979).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: muncitor la Uzina „7 Noiembrie” din Craiova (1958); secretar al organizației de tineret și membru al Comitetului orașenesc U.T.M. Craiova (1958); **membru de partid din 1960;** secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Calafat (1961); instructor al Comitetului regional U.T.M. Oltenia (1963); instructor și secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Băilești (mart. 1965); șef al Serviciului personal al Direcției județene C.E.C. Gorj (mart. 1968); propagandist la învățământul de partid (mart. 1968); secretar al Comitetului municipal al sindicatelor Tg. Jiu (1973); instructor cu informarea la Comitetul județean de partid Gorj

(1974); membru al Consiliului Național al Femeilor (1974); secretar pentru probleme sociale și de propagandă al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului județean al femeilor Gorj (1977).

HAȘ TEODOR

(n. 31 aug. 1928, com. Mișca, jud. Arad)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala de elevi meseriași de pe lângă Atelierele C.F.R. Arad (1943–1947); Școala de partid de șase luni (din mart. 1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1951–1954); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1959–1962); Academia de Studii Economice; doctor în științe economice.

Profesia de bază: montator C.F.R.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele C.F.R. Arad (1943–1947); **membru de partid din sept. 1947;** membru al organizației pe școală a Tineretului Progresist (în 1947); secretar al Școlii de elevi meseriași C.F.R.; membru al Comitetului sindical din Atelierele C.F.R. Arad (în 1947); secretar al organizației U.T.M. pe sectorul C.F.R. Arad (din febr. 1948); responsabil al Secției cadre a Comitetului județean U.T.M. Arad (în 1949); șef al Secției de propagandă și agitație a Comitetului raional de partid Criș (din 1950); director al cursului de partid cu activul de la sate; director al Universității Serale de Marxism-Leninism de pe lângă Comitetul regional de partid Arad (în 1951); instructor al Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (aug. 1952–aug. 1954); șef al Secției cadre a Comitetului regional de partid Arad (mart. 1955–26 ian. 1956); șef al Secției cadre a Comitetului regional de partid

Timișoara (26 ian.-30 oct. 1956); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Timișoara (din oct. 1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Crișana; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (febr. 1968–11 febr. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Cehoslovacia (25 mai 1971–20 mai 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (20 mart. 1978–iul. 1979); președinte al UCECOM (din 16 oct. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 22 Tinca, reg. Crișana (1965–1969), nr. 3 Arad-Est, jud. Arad (1969–1975) și nr. 6 Făurei, jud. Brăila (1980–1982); membru al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare și administrația de stat (1 apr. 1980–1982).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1959); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.”; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei”.

HAȘEGANU MIHAIL

(n. 4 nov. 1913, com. Suseni, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul Comercial din Săliște, jud. Sibiu (1924–1932); Academia de Studii Economice din București (sept. 1932–febr. 1933 și 1935–1940).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: vânzător la un magazin de

manufactură din Făgăraș (din 1932); vânzător și contabil la magazinul Întreprinderii „Grigore Alexandrescu” (1935–1937); casier ajutor și subșef de birou la Regia Autonomă a Întreprinderilor de Mine și Metalurgie din Ardeal, cu sediul în București (1937–1940); membru al Frontului Renașterii Naționale; subșef de birou la Direcția contabilității din Ministerul Economiei Naționale (1940–1948); a organizat sindicatul funcționarilor din Ministerul Economiei Naționale (după 23 aug. 1944); **membru de partid din mart. 1945**; instructor al organizației de bază din Ministerul Comerțului (din mart. 1945); membru al Comitetului de partid al Ministerului Economiei Naționale; în timpul alegerilor din nov. 1946 a condus o școală de agitatori și a fost președinte al unei secții de votare; director administrativ la Ministerul Economiei Naționale (din dec. 1946); director al oficiilor industriale din Ministerul Economiei Naționale (din iul. 1947); director al Departamentului Industriei și Comerțului (din 30 ian. 1948); șef al Diviziei coordonării planurilor de producție și investiții din Comisia de Stat a Planificării (din 1948); detașat la Comisia de redresare economică de pe lângă Consiliul de Miniștri (din iul. 1948); director al Secretariatului Comitetului de Stat al Planificării (din 1948); conferențiar la Catedra de Geografie Economică, prorector și rector al Institutului de Științe Economice și Planificare „V.I. Lenin” din București (1951–1954); profesor universitar la Academia de Studii Economice; ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Cehoslovacia (7 iul. 1959–11 aug. 1961); reprezentant permanent al R.P.R. la O.N.U. (11 aug. 1961–5 mart. 1966); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Muncă și Salarii (din 28 nov. 1966); vicepreședinte al Consiliului de Administrație al Băncii Române de Comerț Exterior (28 apr. 1969–dec. 1977); vicepreședinte al Băncii Române de Comerț Exterior (mart. 1973–14 dec. 1977); membru al Comitetului de conducere al Asociației de prietenie România-Marea Britanie (în 1974); președinte onorific

al Camerei de Comerț și Industrie (din sept. 1976).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 10 Bechet, jud. Dolj (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (18 mart. 1975–1980).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (12 dec. 1963).

HAUSER HEDWIGA MARGARETA

(n. 26 ian. 1931, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala primară din Lugoj (1938–1942); gimnaziul din Lugoj (1942–1946); Liceul german mixt din Timișoara (1946–1950); Facultatea de Filologie, Secția germană (1950–1952).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: corector la ziarul „Neuer

Weg“ (1950–1952); redactor-șef de secție la Editura Tineretului (1955–1969); **membru de partid din 1957**; membru în Uniunea Scriitorilor (în 1959); membru al biroului organizației de bază (în 1968); redactor-șef al Editurii Kriterion (1969–21 mai 1985); membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (din 2 mart. 1971); inspector general de stat, cu grad de adjunct de ministru, la Inspectoratul General de Stat pentru controlul gospodăririi fondurilor fixe, instalațiilor, aparatajului de măsură de control, cazanelor, combustibililor și energiei de pe lângă Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (din 13 sept. 1971); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste

(din 11 sept. 1978); membru al Comisiei de pensii a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); redactor și redactor-șef la Editura Tineretului; membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția literatură pentru copii și tineret; secretar al Consiliului Național al Femeilor (în 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Băile Herculane, jud. Caraș-Severin (1975–1980) și nr. 8 Jimbolia, jud. Timiș (1980–1985); secretar al M.A.N. (18 mart. 1975–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1971).

HÂNCULOV EDUARD

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

HEINRICH ALEXANDRU

(n. 24 nov. 1925, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul teoretic din Arad și Timișoara (din 1936); Facultatea de Electrotehnică din Budapesta (mai 1944–1945); Facultatea de Electromecanică din Timișoara (1945–1947); Facultatea de Electromecanică din Budapesta (1947–1950).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: membru al Frontului Democrat Universitar (1945); inginer tehnolog (1950), șef de secție, inginer-șef, director tehnic (1957) și director general (1966) la Uzina „Electroputere” Craiova; lector la Catedra de aparate electrice a Institutului Tehnic Craiova (1954–1958); membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (1968); consilier al ministrului Industriei Constructoare de Mașini (1970); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 29 aug. 1973, reales la 22 dec. 1983); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (4 iul. 1975–28 nov. 1987); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Brazda lui Novac, jud. Dolj (1969–1975).

HELGIU CORNELIA

(n. 12 oct. 1935, com. Căbești, jud. Bacău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1966; director al Grupului industrial școlar din Bârlad (1984).

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului raional de partid Lehliu; membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); director al Institutului de Cercetări pentru Cultura Plantelor Tehnice Fundulea (dec. 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

HERMAN ANA

(n. 9 dec. 1944, Coroisânmartin, jud. Mureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Academia de Studii Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1964; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980, reales la 24 sept. 1984); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Sighișoara (sept. 1980); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Sighișoara (23 nov. 1984–oct. 1987); director adjunct la Întreprinderea de Țesături de Mătase Sighișoara (oct. 1987).

HOMOȘTEAN GEORGE

(n. 19 iun. 1923, Deva)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

HERA CRISTIAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj; Școala de subofițeri de rezervă (șase luni); Școala Centrală a U.T.M. „Filimon Sârbu” (șase luni); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: zilier la cariera de piatră din com. Pietroasa, Hunedoara (1939–1942); sergent instructor de jandarmi în județele Bihor, Suceava și Hunedoara (1946); **membru de partid din oct. 1947**; secretar de partid în com. Pietroasa (1948); organizator al Comitetului de partid al plășii Deva; secretar al Comitetului U.T.M. al plășii Geoagiu (1949); instructor al Comitetului județean U.T.M. Hunedoara; instructor și șef de sector la Secția Agrară a C.C. al U.T.C. (1950); promovat la Secția Relații Externe a C.C. al P.C.R., Sectorul evidența cadrelor (1953); instructor al Comitetului regional de partid Hunedoara (1953–1955); șef al Secției cadre a Sfatului popular regional Hunedoara; prim-secretar al Comitetului raional de partid Sebeș (1958–1965); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Hunedoara (1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (febr. 1968–5 sept. 1978); ministru de Interne (5 sept. 1978–5 oct. 1987); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (19 oct. 1987–31 mart. 1989); membru în Consiliul Național al F.D.U.S.; ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.S. Cehoslovacia (din 26 apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 9 Blaj, jud. Alba (1969–1975), nr. 5 Aiud, jud. Alba (1975–1980), nr. 9 Sinaia, jud. Prahova (1980–1985) și nr. 3 Bicaz, jud. Neamț (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N.

pentru problemele de apărare (22 mart. 1975–11 nov. 1978).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1962); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1967), clasa a II-a (1981).

HOROBEȚ CONSTANTIN

(n. 3 sept. 1938, com. Dagâța, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de un an din Iași (1963); Facultatea de Filosofie-Sociologie, Academia de Studii Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate și funcții: tehnician agricol la Consiliul popular comunal Scânteia, jud. Iași (1956); brigadier agricol la I.A.S. Todirești, jud. Iași (1957–1961); muncitor și comandant de brigadă la șantierul „Nadeș-Onesti” (1958); **membru de partid din 1960**; instructor teritorial și secretar al Comitetului raional U.T.M. Negrești (1961); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional U.T.C. Vaslui (1966); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Vaslui (din febr. 1968); șef al Secției organizatorice și membru al Comitetului județean de partid Vaslui (1972–21 febr. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (din 21 febr. 1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Satu Mare (oct. 1984–1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Costești, jud. Vaslui (1969–1975).

HORTOPAN ION

(n. 12 mart. 1925, com. Turcinești, jud. Gorj; d. 6 apr. 2000, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala primară din Turcinești (1932–1939); curs de partid la Brașov (1946); Cursul de comandanți de batalioane din Sibiu (iun.-dec. 1949); Cursul de comandanți de regimente de infanterie din Făgăraș (ian.-nov. 1954); Facultatea de Arme Întrunite, Academia Militară (1956–1959); Liceul „Ady Endre“

din Zalău (1962); Cursul postacademic de arme întrunite și tancuri, Academia Militară (oct. 1973–mart. 1974).

Profesia de bază: ospătar.

Activitate și funcții: vânzător la un magazin din București (1939–1943); **membru de partid din 1945**; ospătar și vânzător în București (1946–1948); secretar al Comitetului U.T.C. de sector din Capitală (mai 1946–apr. 1948); stagiul militar (apr. 1948–1949); loțiitor politic de companie și secretar al organizației de partid la Regimentul 2 Transmișuni (mai 1948–mart. 1949); locotenent (15 febr. 1949); instructor pentru tineret la Regiunea a 3-a Militară (mart.-iun. 1949); locotenent-major (28 dec. 1949); căpitan (30 dec. 1949); șef al Biroului 3, membru al biroului organizației de bază de partid și secretar al Comitetului U.T.M. la Secția a 2-a a Direcției Cadre a Forțelor Armate (30 dec. 1949–ian. 1952); șef al Secției Cadre la Regiunea a 3-a Militară (din ian. 1952); maior (9 mai 1952); loțiitor al comandantului (dec. 1954–dec. 1955) și comandant (dec. 1955–aug. 1956) al Regimentului 106 Mecanizat; locotenent-colonel (15 mai 1956); comandant al Regimentului 4 Mecanizat (oct. 1959–aug. 1962); colonel (30 dec. 1962); ofițer I la Direcția Pregătirii de Luptă (1963–1965); loțiitor al comandantului Diviziei 1 Mecanizate „Tudor

Vladimirescu-Debrețin“ (1965–1967); comandant al Diviziei 11 Mecanizate (1967–6 iun. 1973); general-maior (20 aug. 1969); comandant al Armatei a 3-a (7 iun. 1973–1 iul. 1976); membru al Comitetului județean de partid Bihor (în 1974); general-locotenent (19 aug. 1974); membru al Consiliului de Stat (din 9 iul. 1976); prim-adjunct al ministrului Apărării Naționale și șef al Marelui Stat Major (1 iul. 1976–31 mart. 1980); comandant al Comandamentului Infanteriei și Tancurilor (31 mart. 1980–24 febr. 1992); general-colonel (23 aug. 1984); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tășnad, jud. Satu Mare (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. pentru problemele de apărare (22 mart. 1975–31 dec. 1976).

Distincții: Ordinul „Meritul Militar“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a.

HOSSU GHEORGHE

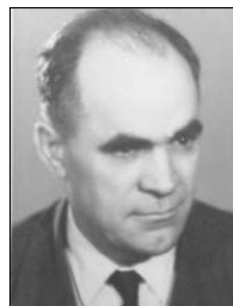
(n. 29 aug. 1909, com. Blăjel, jud. Sibiu; d. 1980, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Studii: liceul din Dumbrăveni (1921–1923); Școala Tehnică de Aviație din Mediaș (1923–1925).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier mecanic din Mediaș (1925–1927); mecanic la diferite ateliere din orașul Constanța (1927–1931); mecanic particular (1932–1933); mecanic la diferite ateliere din sudul Dobrogei (din 1933); trimis pe frontul din U.R.S.S. cu Atelierul Mobil nr. 1 Reparații; mecanic la un atelier de lăcătușărie din Eforie (ian. 1945–ian. 1946); instructor al Secției organizare și

instructaj a Comitetului județean de partid Constanța (ian.-iul. 1945); secretar al Comitetului județean de partid Tulcea (din iul. 1946); responsabil organizatoric al Comitetului regional de partid Dobrogea (până în 1947); instructor al C.C. al P.C.R. (1947–1948); director al „Rompescaria” (din 1948); adjunct al ministrului Comerțului și Alimentației (până la 15 iun. 1949); director general al Direcției Generale a Lucrărilor Canalului Dunăre-Marea Neagră (15 iun. 1949–2 mart. 1951); ministrul Construcțiilor (2 mart.-6 apr. 1951 și 8 oct. 1954–10 ian. 1956); ministrul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții (6 apr. 1951–8 oct. 1954); ministrul Agriculturii (10 ian.-26 mai 1956); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (26 mai 1956–19 mart. 1957); ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcții (19 mart. 1957–5 dec. 1958); președinte al Comitetului de Stat al Apelor (5 dec. 1958–21 mart. 1961 și 6 apr.-9 dec. 1967).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Medgidia, reg. Constanța (1952–1957), Cernavodă, reg. Constanța (1957–1961), Măcin, reg. Dobrogea (1961–1965), nr. 10 Măcin, reg. Dobrogea (1965–1969) și nr. 4 Sulina, jud. Tulcea (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii” clasa a II-a, clasa I; Ordinul „23 August” clasa a IV-a, clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966).

HUDÎȚEANU NICOLAE

(n. 3 dec. 1921, com. Comana, jud. Constanța; d. iul. 1977, com. Comana, jud. Constanța)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala generală (1932); Școala de agronomie de șase luni din Craiova (1950).

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1946;** vicepreședinte al Comitetului provizoriu al Consiliului popular comunal Comana (1949); agronom de sector la S.M.A.

Sibioara și la S.M.A. Chirnogeni, jud. Constanța (1950); vicepreședinte al U.N.C.A.P.; președinte al C.A.P. „Filimon Sârbu” din com. Comana (1955); membru al Consiliului de Stat (din dec. 1967).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Negru Vodă, reg. Constanța (1957–1961), nr. 3, reg. Dobrogea (1961–1965), nr. 3 Comana, reg. Dobrogea (1965–1969) și nr. 7 Negru Vodă, jud. Constanța (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Titlul de „Erou al muncii socialiste”; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”.

HUIAN MARIA LILIANA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Activitate și funcții: vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (4 nov.-22 dec. 1989).

HUIDU EMIL

(n. 28 dec. 1940, com. Peștișani, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de trei luni din Cluj; Facultatea de Exploatare Miniere, Institutul de Mine din Petroșani; Facultatea de Studii Economice, Universitatea din Craiova.

Profesia de bază: inginer miner.

Activitate și funcții: inginer la Întreprinderea Minieră Rovinari (în 1966); **membru de partid din 1971**; inginer principal cu pregătirea producției la Întreprinderea de Deschideri Cariere și Mine Oltenia (1974); director cu delegație al Întreprinderii Miniere Jilț, jud. Gorj (1977); director la Întreprinderea Minieră Roșia și Peștera (1979); inginer principal la Întreprinderea Minieră Motru (iul. 1980); director la Întreprinderea de Construcții și Montaj Minier Oltenia (1981); director al Direcției tehnice de producție la Combinatul Minier Oltenia (din aug. 1981); director general al Combinatului Minier Rovinari (din dec. 1981); adjunct al ministrului Minelor (din 19 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Rovinari, jud. Gorj (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (1 apr. 1985–1989).

HURBEAN NICOLAE

(n. 8 dec. 1928, sat Cunța, com. Șpring, jud. Alba; d. 4 aug. 1999, Sibiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul industrial din Sibiu (1948); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1963–1966); Facultatea de Economie.

Profesia de bază: tehnician constructor de mașini.

Activitate și funcții: lăcătuș la „Arsenalul Armatei” din Sibiu (1948–dec. 1949); maistru instructor, profesor de tehnologie și locțiitor al directorului de studii la Școala profesională de ucenici a Întreprinderii „Independența” din Sibiu (apr. 1951–apr. 1955); maistru șef la Atelierele de montaj ale Uzinelor „Independența” din Sibiu (apr. 1955–sept. 1957); **membru de partid din aug. 1956**; director adjunct la Uzinele „Balanța” din Sibiu (sept. 1957–sept. 1958); director adjunct la Uzinele „Independența” din Sibiu (sept. 1958–sept. 1960); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Sibiu (din sept. 1960); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (până la 5 sept. 1974); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Sibiu (5 sept. 1974–1 sept. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (1 sept. 1978–26 oct. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Mongolă (din 2 mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Câmpeni, jud. Alba (1980–1985); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–1985).

I

IACOBAN MIRCEA-RADU ALEXANDRU

(n. 19 febr. 1940, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989)

Studii: liceul în Suceava (1956); Facultatea de Filologie, Universitatea „A.I. Cuza” Iași (1957–1962); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor, scriitor.

Activitate și funcții: primitor-expeditor la I.F.E.T. Rădăuți (1956); membru al

U.T.M. (1959); în facultate a lucrat la Studioul de Radio Iași; membru al colectivului de conducere al Casei de Cultură a Tineretului; crainic, redactor II și redactor I la Studioul de Radio Iași (1962); **membru de partid din febr. 1965**; secretar de redacție la revista săptămânală „Cronica” (1966–1970); redactor-șef (1970) și director (1972) la Editura „Junimea”; membru al Comitetului județean de partid Iași (ian. 1973); secretar al Asociației Scriitorilor din Moldova (1972); director al Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Iași (oct. 1979); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (30 oct. 1987); membru al Consiliului de

conducere al Uniunii Scriitorilor din R.S.R.; membru al Comitetului Fondului Literar

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Țibănești, jud. Iași (1975–1980) și nr. 8 Hârlău, jud. Iași (1980–1985); membru al Grupului român din Uniunea Interparlamentară și al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” clasa a IV-a și clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

IBĂNESCU GHEORGHE

(n. 29 aug. 1924, sat Stâncășeni, com. Voinești, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: trei clase industriale; curs de partid de trei luni de la Breaza (apr.-iun. 1948); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” de doi ani (sept. 1951–1953); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1963–iun. 1966).

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic tâmplar la Fabrica de Avioane S.E.T. București

(1939–oct. 1944); membru de sindicat; detașat la o secție a S.E.T. la Craiova (oct. 1944); membru al U.T.C.; membru al Comitetului județean U.T.C. Dolj; secretar al Comitetului județean U.T.C. Dolj (mart. 1945); **membru de partid din 1945**; responsabil cu educația politică pe celula de partid din Întreprinderea S.E.T. (oct. 1945); activist la Secția de cadre a Comitetului de partid al Sectorului II Negru București (dec. 1945); secretar de celulă de partid în armată (1946–1947); instructor al Secției organizatorice a Comitetului de partid al Sectorului II Negru București (1947–apr. 1948); șef al Sectorului agitație politică de masă din Secția de propagandă și agitație a Comitetului orașenesc de partid București (iun. 1948); secretar cu probleme de propagandă și agitație al Comitetului regional de partid Hunedoara (1953–4 aug. 1956); instructor al Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (4 aug. 1956–1963); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Roman (de la 11 iul. 1966); director la Întreprinderea pentru valorificarea cerealelor și producerea de nutrețuri combinate Piatra Neamț; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Bodești, jud. Neamț (1969–1973).

Distincții: „Cruciada împotriva bolșevismului” (1943); „Ordinul Muncii” clasa a III-a și clasa a II-a (1962).

IBĂNESCU NECULAI

(n. 2 iun. 1931, sat Stâncășeni, com. Voinești, jud. Vaslui)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (5 oct. 1987–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanțe Credit; Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economia și administrația de

stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorat în economie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: inspector la Secția financiară Adjud (din 1952); **membru**

de partid din 1953; inspector la Secția financiară Bârlad (1955–1956) și la raioanele Hârlău (din 1956), Vlădeni și Iași; secretar al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Iași (1959–1966); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular raional Iași (1966–febr. 1968); inspector-șef adjunct la corpul de control al președintelui Comitetului executiv (din febr. 1968) și director adjunct la administrația financiară (din 1969) la Consiliul popular al județului Iași; director al Direcției județene comerciale Iași (din 1973); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Iași (din 1974); prim-vicepreședinte al Consiliului popular al județului Iași (8 febr. 1977–11 iul. 1986); membru (din 23 sept. 1980) și vicepreședinte (24 sept. 1985–1987) al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (din 11 iul. 1986); viceprim-ministru al Guvernului (15 apr. 1987–17 mart. 1989); președinte al Comisiei guvernamentale pentru raționalizarea sistemului de evidență în unitățile socialiste (din 11 nov. 1987); membru al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1987); președinte al Consiliului Financiar Bancar (1988–1989); eliberat din funcția de viceprim-ministru al Guvernului pentru „grave încălcări ale prevederilor legale referitoare la acordarea de credite, lichidarea pierderilor din activitatea unor unități economice și neîndeplinirea atribuțiilor și răspunderilor ce îi reveneau în buna organizare și desfășurare a activității

economico-financiare, în asigurarea rentabilității și eficienței tuturor întreprinderilor“ (la ședința C.P.Ex. al C.C. al P.C.R. din 17 mart. 1989); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (12 mai-22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 23 „Grivița Roșie“, București (15 nov. 1987–22 dec. 1989).

ICHIM IOAN

(n. 26 oct. 1925, Moinești, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: șapte clase primare (1933–1940); curs de calificare ca miner gradul I și II; Școala de partid de șase luni (sept. 1949–febr. 1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1952–1954); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1956–1959); Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la Fabrica de Cherestea din Comănești, jud. Bacău (1940–1942); muncitor auxiliar la întreținerea liniei C.F.R. Comănești (1942–febr. 1945); membru al U.T.C. (nov. 1944); sârțier la Fabrica de Cherestea Comănești (febr. 1945–1947); **membru de partid din mai 1945**; muncitor la suprafață și ajutor de miner la Mina Leorda (1947–1949); activist de partid la sectorul Comănești (1949); responsabil cu cadrele la Comitetul de partid al sectorului Comănești (febr.-iul. 1950) și la Sectorul verificări al Comitetului regional de partid Bacău (iul.-nov. 1950); secretar (nov. 1950–sept. 1952) și prim-secretar (1954) al Comitetului raional de

partid Moinești; activist la Comitetul regional de partid Bacău (1954–aug. 1960); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Bacău și membru al biroului Comitetului regional de partid Bacău (aug. 1960–27 aug. 1965); secretar cu probleme organizatorice (27 aug. 1965–19 nov. 1966) și prim-secretar (din 19 nov. 1966) al Comitetului regional de partid Bacău; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (febr. 1968–21 oct. 1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Bacău (mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Bacău-Nord, reg. Bacău (1961–1969), nr. 11 Târgu Ocna, jud. Bacău (1969–1973) și nr. 2 Bacău-Sud, jud. Bacău (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1961) și clasa a IV-a (1965); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1969).

IFTODI CONSTANTIN

(n. 5 dec. 1924, Piatra Neamț; d. 27 dec. 2000, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul militar din Iași (1935–1943); Școala de ofițeri activi de artilerie antiaeriană (1943–mai 1945); Institutul Agronomic din Iași (1946–1950); cursuri postuniversitare de doi ani la Institutul Politehnic București, specializarea economie agrară (nov. 1958–nov. 1960).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: a participat la acțiunile militare din Cehoslovacia (1945); sublocotenent

(mai 1945); ofițer la Regimentul 8 Artilerie Antiaeriană din Roman, unde a comandat o secție de proiectoare; trecut în rezervă (nov. 1946); membru al U.N.S.R. (1946–1950); membru al U.T.M., responsabil cultural pe Institutul Agronomic; șef al Secției agricole a raionului Darabani (1950–1951); membru al comitetului U.T.M. la S.M.T. Darabani; agronom-șef la S.M.T. Darabani (din 1951); candidat de partid (oct. 1954); agronom (1955–1957) și agronom-șef (din 1957) la Secția agricolă a Sfatului popular regional Suceava; **membru de partid din dec. 1956**; membru al biroului organizației de bază la Secția agricolă a Sfatului popular al regiunii Suceava, serviciul S.M.T. (din 1957); vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Suceava (din 1960); președinte al Consiliului agricol regional Suceava (din febr. 1964); adjunct al ministrului Agriculturii și Industriei Alimentare, membru al Consiliului Superior al Agriculturii (din 10 febr. 1966); vicepreședinte al U.N.C.A.P. (până la 13 mai 1969); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (din 2 iun. 1969); șef al Departamentului Industriei Alimentare din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor (11 mai 1972–27 ian. 1977); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (8 febr. 1977–22 sept. 1981); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P.D. Coreeană (23 mart. 1982–13 apr. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tătăranu, jud. Vrancea (1975–1980).

IGNAT VIORICA (n. TĂREAN)

(n. 21 iul. 1940, sat Presaca, com. Păuca, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: șapte clase primare la școala generală din comuna Păuca (1954); Școala profesională textilă din Sibiu (1954–1956); Școala tehnică de maiștri (1967–1969); Școala interjudețeană

de partid; Școala de partid de un an (1974); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1985).

Profesia de bază: tricotă.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. din școala profesională (1954–1956); muncitoare la Întreprinderea de Ciorapi „7 Noiembrie“ din Sibiu (din 1956); secretar al biroului organizației U.T.M. și membru al Comitetului U.T.M. pe întreprindere (1958–1964); **membru de partid din 1963**; tricotează, secretar al biroului organizației U.T.M. și secretar adjunct pentru probleme organizatorice al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea „Apollo“ din București (1964–1969); tehnician principal C.T.C. (1969–1972), maistru (1973–1979) și șef al Atelierului de tricotat (din sept. 1979) la Întreprinderea „Tricodava“ din București; locțiitor al secretarului biroului organizației de bază (1970), secretar al organizației de bază pe secție (1972), membru (1974), secretar adjunct cu probleme organizatorice (1975–1977) și secretar (1977) al Comitetului de partid la Întreprinderea „Tricodava“; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (29 aug. 1978); membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 București (1979–1989); membru al Comitetului municipal de partid București (1979); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.“; Medalia „A 25-a aniversare a Republicii“; Medalia „A 30-a aniversare a eliberării patriei“.

IGREȚ VIOREL

(n. 6 dec. 1938, sat Brusturi, com. Hălmagiu, jud. Arad)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de un an, secția U.T.C. (1963); Facultatea de Economie Industrială, Construcții și Transporturi; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș montator locomotive.

Activitate și funcții: muncitor la Atelierele C.F.R.

din Arad (din 1956); lăcătuș la Secția pregătire II a Întreprinderii de Vagoane Arad (din 1960); **membru de partid din 1962**; instructor teritorial al Comitetului regional U.T.M. Banat; activist la Comitetul județean U.T.C. Arad (din febr. 1968); șef al Secției sport și turism și pregătire militară; membru al biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Arad (din 1972); instructor al Comitetului județean de partid Arad (din 1977); secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii de Vagoane Arad și membru al biroului Comitetului județean de partid Arad (din 1978); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Arad (1981–11 apr. 1983); membru al Consiliului Central al U.G.S.R.; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Arad (11 apr. 1983–febr. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (din febr. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (din 6 iul. 1988).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

ILIE GHEORGHE

(n. 3 iun. 1940, com. Cernătești, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de ucenici din Câmpina (1957); Școala tehnică de maiștri Craiova (1965–1967); cursul de cinci luni al Școlii interjudețene de partid Craiova (1984–1985).

Profesia de bază: maistru foraj extracție.

Activitate și funcții: sondor-podar la Întreprinderea de Foraj Craiova (din 1957); ajutor sondor-șef (1959–1961), sondor-șef (1963–1967) și maistru foraj extracție (din 1967) la Întreprinderea de Foraj București; **membru de partid din 1968**; trimis în

Cuba pentru a acorda asistență tehnică (nov. 1968–dec. 1971); maistru foraj la Întreprinderea de Foraj București (din dec. 1971); maistru foraj, maistru principal, șef de atelier și adjunct de șef de brigadă la Întreprinderea de Foraj Craiova (aug. 1972–mart. 1983); secretar al biroului organizației de bază (din mart. 1983), secretar al Comitetului de partid (din 1983) și adjunct al șefului (din mart. 1985) la Schela de Foraj Stoina, jud. Gorj.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Tg. Cărbunești, jud. Gorj (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

ILIESCU ALEXANDRU

(n. 3 oct. 1929, sat Bălănești, com. Cozieni, jud. Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: șapte clase elementare (1944); Școala profesională de ucenici a Uzinei „1 Mai“ din Ploiești, calificat strungar în fier (sept. 1946–1950); Școala specială de doi ani din Oradea (1950–1952); Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic din Brașov (sept. 1952–1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: organizator de grupă, secretar al Comitetului U.T.C. pe școala de ucenici și membru în Comitetul U.T.C. al Sectorului IV Ploiești (1946); membru al Comitetului U.T.M. pe școală la Oradea (1950–1952); membru în biroul organizației U.T.M. pe an de facultate și membru al Comitetului U.T.M. pe Institutul Politehnic (1953–1957); candidat de partid (oct. 1955); **membru de partid din 1957**; inginer stagiar la Ocolul Silvic din Pojorâta (aug. 1957–1958); membru (din 1958) și instructor cu probleme economice (din ian. 1960) al Comitetului raional de partid Câmpulung Moldovenesc; șef al Ocolului Silvic Pojorâta; director la I.F. Câmpulung (mart.-nov. 1961); secretar cu probleme economice (din nov. 1961) și prim-secretar (până la 21 nov. 1966) al Comitetului raional de partid Câmpulung Moldovenesc; secretar al Comitetului regional de partid Suceava (din 21 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (din 30 iun. 1978); adjunct al ministrului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții și șef al Departamentului Silviculturii (4 iul. 1978–16 sept. 1982); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Ilfov; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din aug. 1978); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Galați (din 23 febr. 1983).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a (1966), clasa a IV-a (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1971); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist”.

ILIESCU ION

(n. 3 mart. 1930, Oltenița, jud. Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974) și al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (11 febr.-15 iul. 1971).

Studii: studii primare în Oltenița și București; studii gimnaziale și liceale în București (Industrial-Polizu, „Spiru Haret” și „Sf. Sava”); Facultatea de Hidrotehnică, Institutul Politehnic București (1950); Institutul de Energetică din Moscova, specializarea gospodărirea apelor și ecologie (1950–1954).

Profesia de bază: inginer energetician.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din aug. 1944; voluntar în brigada de muncă „Vasile Roaită” în Albania, pe șantierul național al căilor ferate (1947); membru al C.C. al U.T.M. (din 21 mart. 1949); secretar al Comitetului unional al studenților și aspiranților români aflați la studii în U.R.S.S. (din 1950); **membru de partid din 1953**; membru al Biroului C.C. al U.T.M. (1 mart. 1954–28 mart. 1960); reprezentant al U.T.M. la Uniunea Internațională a Studenților – Praga (din iun. 1956); președinte al comitetului de organizare al Asociațiilor studențești din R.P.R. (din 15 aug. 1956); secretar al C.C. al U.T.M. (1956–28 mart. 1960); președinte al U.A.S.R. (din 1960); adjunct al șefului Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (1960–1962); șef al Secției învățământ și sănătate din Direcția de Propagandă și Cultură a C.C. al P.M.R. (1962–31 mart. 1965); șef al Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (din 31 mart. 1965); prim-secretar al C.C. al U.T.C. și ministru pentru Problemele Tineretului

(9 dec. 1967–20 mart. 1971); membru al Academiei de Științe Sociale și Politice (1970); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Consiliului județean Timiș (1971–1974); membru supleant al Consiliului de Stat (din 29 nov. 1974); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (9 nov. 1974–21 aug. 1979); membru al Consiliului de Stat (2 apr. 1979–20 mart. 1980); președinte al Consiliului Național al Apelor (28 aug. 1979–17 mart. 1984); director al Editurii Tehnice (mart. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: „Ilie Pintilie“, București (1957–1961), nr. 22 Huedin, jud. Cluj (1965–1969), nr. 3 Oltenița, jud. Ilfov (1969–1973), nr. 6 Pașcani, jud. Iași (1975–1980) și nr. 2 Odobești, jud. Vrancea (1980–1985); secretar al Comitetului de Conducere al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a; „Medalia Muncii“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „23 August“ (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“ (1969).

ILIESCU LUCIAN

(n. 24 iul. 1946, Giurgiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (25 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970;** director la Întreprinderea de Mașini și Utilaje Grele Giurgiu (din aug. 1985).

ILIESCU VICTORIA-ȘTEFANIA

(n. 4 apr. 1944, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală din Chitila (1950–1957); liceul la București și continuat la Constanța (1957–1961); Facultatea de Filozofie, Universitatea din București (1961–1967); curs postuniversitar la Facultatea de Ziaristică, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1972–1973); curs postuniversitar de limbi străine la Universitatea din București; doctorat în filozofie la Universitatea din București (1977).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M.; membru al Comitetului U.T.M. pe facultate; redactor la Redacția de știri pentru străinătate a AGERPRES (1967–1973); **membru de partid din 1969;** lector universitar la Catedra de teoria și practica presei a Facultății de Ziaristică a Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1973–iun. 1983); publicist comentator la Redacția știri interne (din iun. 1983) și secretar responsabil (din oct. 1983) la AGERPRES; secretar adjunct cu problemele profesionale în Comitetul de partid al AGERPRES (din 1984); membru al Consiliului Național al Femeilor (din 1985); secretar adjunct cu probleme de propagandă al Comitetului de partid de la AGERPRES (din 1987).

INCEU IOAN

(n. 9 mai 1936, com. Năpradea, jud. Sălaj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de chimie; specializare două luni în Anglia (1963); Școala

de partid de un an (sept. 1965); Facultatea de Economie; Facultatea de Organizare și Conducere a Industriei, Construcțiilor și Transporturilor, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru chimist.

Activitate și funcții:

muncitor (1953–1958) și maistru (din 1958) la Uzina Metalurgică Chimică din Copșa Mică; **membru de partid din 1959**; secretar al Comitetului de partid al Uzinei Metalurgice Chimice din Copșa Mică (din dec. 1963); secretar al Comitetului orașenesc de partid Copșa Mică (din 1966); secretar cu probleme economice la Comitetul raional de partid Mediaș (din sept. 1967); secretar al Comitetului orașenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Copșa Mică (din febr. 1968); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Mediaș (din 1974); vicepreședinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Sibiu (din 1975); secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid Sibiu (din 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Covasna (din iul. 1981); vicepreședinte (din 13 iul. 1981) și prim-vicepreședinte (din oct. 1984) al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (din nov. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Întorsura Buzăului, jud. Covasna (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1985).

INDRE OTILIA (n. ZIMAN)

(n. 16 dec. 1943, Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară, Secția Țesătorie, Institutul Politehnic Iași; Universitatea Politică și de Conducere; doctorat.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1964; director la Întreprinderea Textilă „Ardeleana” Satu Mare; director al Întreprinderii de Confecții „Mondiala” Satu Mare (mart. 1975); membru al Comitetului municipal de partid Satu Mare.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Satu Mare-Nord, jud. Satu Mare (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (18 mart. 1975).

ION GHEORGHE

(n. 1 nov. 1923, com. Cosminele, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960 și 23 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: șapte clase elementare în comuna natală (1937); patru clase gimnaziale la Liceul Industrial nr. 1 („Polizu”) București, calificat ajustor (1937–1941); Școala de cadre de partid din Constanța (dec. 1945–febr. 1946); Universitatea de Partid

„Ștefan Gheorghiu“ (oct. 1948–sept. 1949); Cursul academic de perfecționare, Academia Militară Generală „I.V. Stalin“ (dec. 1953–sept. 1954); Academia Militară de pe lângă Marele Stat Major al Forțelor Armate ale U.R.S.S. (sept. 1958–iun. 1960).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ajustor la Uzinele Metalurgice „Basarab“ din București (nov. 1941–apr. 1942) și la Atelierele A.S.A.M. Cotroceni (apr. 1942–dec. 1945); membru al U.T.C. din oct. 1944; secretar al celei de tineret din Atelierele A.S.A.M. Cotroceni (1945); **membru de partid de la 1 mai 1945**; responsabil cu munca de tineret în Comitetul de partid al Sectorului IV Roșu București (febr.-oct. 1946); instructor al Comitetului județean Ilfov al Tineretului Progresist (oct.-nov. 1946); secretar organizatoric al Comitetului regional București al Tineretului Progresist (nov. 1946–aug. 1947); trimis în Bulgaria ca responsabil al brigăzii de reconstrucție „Filimon Sârbu“ (aug.-sept. 1947); responsabil organizatoric al Comitetului județean U.T.C. Ilfov (oct. 1947–mart. 1948); instructor în Secția Organizatorică a C.C. al U.T.M. (apr.-sept. 1948 și sept. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. București (sept. 1950–apr. 1951); membru al C.C. al U.T.M. (apr. 1951); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului orășenesc de partid București (nov. 1951–iun. 1952); încadrat de partid în armată, cu gradul de locotenent-colonel (iun. 1952); colonel (oct. 1953); locțiitor al șefului (iun. 1952–sept. 1953) și șef (sept. 1953–nov. 1954) al Direcției Propagandă și Agitație din D.S.P.A.; locțiitor pentru probleme de propagandă și agitație al șefului D.S.P.A. (nov. 1954–mai 1955); general-maior (1955); șef al D.S.P.A. (mai 1955–febr. 1958); trecut din categoria ofițeri politici în categoria ofițeri de comandă și numit comandant al Diviziei 11 Mecanizată Oradea (11 iul. 1960–4 febr. 1963); membru al

Comitetului regional de partid Crișana (din 1960); comandant al Diviziei 10 Mecanizată Iași (4 febr.-17 iun. 1963); membru al Comitetului regional de partid Iași (1963); comandant al Armatei a 2-a București (17 iun. 1963–14 iun. 1965); general-locotenent (1964); general-colonel (1967); șef al Marelui Stat Major al Forțelor Armate (14 iun. 1965–dec. 1974); adjunct (14 iun. 1965–29 aug. 1966) și prim-adjunct (29 aug. 1966–dec. 1974) al ministrului Forțelor Armate; membru al Consiliului Național al F.U.S. (1968); membru al Comisiei Naționale de Demografie (1971, febr. 1974); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal și membru al biroului Comitetului municipal de partid București (dec. 1974–aug. 1977); secretar al Consiliului Apărării al R.S.R. (29 apr. 1974–11 nov. 1975); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (aug. 1977–29 apr. 1987); trecut în rezervă (25 aug. 1977); vicepreședinte al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (mart. 1978); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (11 sept. 1978); președinte al Comisiei centrale pentru întreceri socialiste între consiliile populare județene și al municipiului București, municipale, ale sectoarelor municipiului București, orășenești și comunale (29 sept. 1981–18 sept. 1987); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect: Alexandria, reg. București (1952–1957), nr. 4 Hemeiș, reg. Bacău (1965–1969), nr. 13 Scorțeni, jud. Bacău (1969–1973) și nr. 10 Parcul Libertății, București (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1953); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1954); Ordinul „23

August“ clasa a IV-a (1964) și clasa I (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966) și clasa a II-a (1971).

ION MARIN

(n. 11 oct. 1937, com. Ulmu, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec 1989).

Studii: Școala medie tehnică agricolă în Brăila (din 1951); Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic din București (din 1961); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: brigadier la I.A.S. Măicănești,

jud. Vrancea (din 1955); dispecer la S.M.A. Rușești, jud. Buzău; tehnician agronom la S.M.A. Dudești, jud. Brăila (din 1957); **membru de partid din 1959**; inginer agronom-șef (din 1966), tehnolog-șef (1967–1971), director (1971–1978) și inginer-șef (1978–1979) la trustul I.A.S. Măicănești; director cu producția vegetală la Direcția pentru Agricultură și Industria Alimentară (1979–1982); director al I.A.S. Insula Mare a Brăilei (din ian. 1982); membru al Comitetului județean de partid Brăila.

ION M. NICOLAE

(n. 28 oct. 1923, sat Amărăști, com. Fărcaș, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 23 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic „Frații Buzești“ din Craiova (1941–1949); Facultatea de Tehnologizarea și Chimizarea Țiteiului și Gazelor, Institutul de Petrol și Gaze din București (1949–1954); curs postuniversitar (1965); doctorat la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer tehnologizarea și chimizarea Țiteiului și gazelor.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R.; membru al U.T.C.; a lucrat în brigăzile de reconstrucție din Craiova; secretar al organizației U.T.M. pe facultate (1950–1952); membru al Comitetului U.T.M. pe institut (1952–1953); inginer stagiar (1954), șef de instalații (1954), șef de secție și inginer-șef (din 1958) la Rafinăria Câmpina (a avut o serie de inovații: „Recuperarea și reducerea consumului de apă la instalația de cracare termică“, „Mărirea randamentului de benzină la C.T.“, „Înlocuirea uleiului pentru fabricarea parafinei“); membru al Comitetului U.T.M. din Rafinăria Câmpina și al biroului Comitetului raional U.T.M. Câmpina; **membru de partid din aug. 1955**; director tehnic la Rafinăria nr. 3 Teleajen din Ploiești (oct. 1960–1961); specialist șef al grupului de construire a unei rafinării în India (1961–aug. 1962); director tehnic la Direcția Generală a Prelucrării Țiteiului Ploiești (aug. 1962–20 febr. 1967); membru al biroului Comitetului regional de partid Ploiești (din nov. 1966); membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova; adjunct al ministrului Petrolului (3 mart. 1967–3 apr. 1971); membru al comitetului de partid din minister (din 1967); deputat în Consiliul popular al municipiului București; adjunct al ministrului Industriei Chimice (3 apr. 1971–9 mai 1978); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 29 aug. 1973); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării

Economice Internaționale (18 mart. 1975–27 ian. 1977); prim-adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (din 9 mai 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, șeful Departamentului Cooperării Economice Internaționale (21 mai–3 nov. 1982); viceprim-ministru al Guvernului (3 nov. 1982–26 aug. 1986); președinte al Consiliului de Coordonare a dezvoltării bazei energetice și funcționării sistemului energetic național (17 ian. 1983–7 dec. 1984); vicepreședinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (din 31 dec. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (30 oct. 1986–1 sept. 1987); ministrul Industriei Chimice și Petrochimice (4 sept. 1987–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității din ramura chimie, petrochimie și industrie ușoară (sept. 1987); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Curtea de Argeș, jud. Argeș (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1963) și clasa a II-a (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1970); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1984).

IONAȘ DUMITRU

(n. 3 sept. 1931, Moreni, jud. Dâmbovița)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala serală de ucenici din Ploiești; Facultatea de Utilaj Petrolier, Institutul de Petrol și Gaze din București (1952–1954, neterminată); Curs de ziaristică la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1958–1960); Școala de

maiștri utilaj-schele, curs fără frecvență (1958–1960); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1967); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1977).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.C. pe școala de ucenici; ucenic la un atelier mecanic din Moreni (1946), apoi în Ploiești; strungar și secretar al Comitetului U.T.M. la Întreprinderea Petroliferă „Muntenia” Schela Moreni (1949); **membru de partid din iul. 1953**; tehnician și șef de serviciu la Oficiul reparații capitale sonde Moreni (din 1954); montator tehnolog și președinte al comitetului sindical la Trustul Extracție Târgoviște (1956–1958); instructor la Secția propagandă și agitație a Comitetului regional de partid Ploiești (din 1960); șef al Sectorului muncă politică și culturală de masă (din 1965), șef al Secției propagandă (din 31 aug. 1971) și membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova; secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Prahova (din ian. 1973); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vâlcea (nov. 1984–14 apr. 1986); vicepreședinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (14 apr. 1986–3 febr. 1989); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Etiopia (din 3 febr. 1989); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii; membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a III-a.

IONAȘ LETIȚIA

(n. 11 febr. 1935, sat Chiriș, com. Greaca, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Profesională Metalurgică „Unirea” din Cluj (1950–1953); liceul, curs fără frecvență; Școala de cadre a C.C. al U.T.M. „Filimon Sârbu” (1957); Facultatea de Istorie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; curs postuniversitar la Academia de Științe Social-

Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș montator.

Activitate și funcții: lăcătuș montator la Întreprinderea „Unirea” din Cluj (din 1953); membru al U.T.M. din 1953; **membru de partid din 1955**; activist la Comitetul raional U.T.M. Sârmaș (din 1956); instructor teritorial la Comitetul regional U.T.M. Cluj; președinte al Comitetului raional al femeilor Zalău; membru al biroului (din 1963) și instructor (din 1967) la Comitetul raional de partid Zalău; instructor la Comitetul județean de partid și președinte al Comitetului județean al femeilor Sălaj; membru al Comitetului județean de partid Sălaj (1968–1974); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Sălaj (din 1973); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (din 1977); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (5 iun. 1979–29 sept. 1984); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din ian. 1985); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Hida, jud. Sălaj (1980–1985) și nr. 6 Foltești, jud. Galați (1985–1989); vicepreședinte al

Grupului Român din Uniunea Interparlamentară, vicepreședinte al Consiliilor permanente ale M.A.N. și vicepreședinte al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980); secretar al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1985).

IONESCU I. ALEXANDRU

(n. 7 iun. 1929, Cernavodă, jud. Constanța)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989).

Studii: Liceul Comercial din Călărași (1940–1947); Facultatea de Economie Politică, I.S.E.P. (1948–1951); Curs de gazetari, Institutul de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (din ian. 1956); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.N.S.R. (din 1948); membru al U.T.M. cu sarcini pe linie culturală; funcționar la „Compescaria” (din 1949); redactor (din 1950), șef de secție (din 1951) și secretar al organizației U.T.M. la revista „Contemporanul”; redactor-șef la „Viața studentescă” din București (din oct. 1956); **membru de partid din dec. 1958**; redactor-șef adjunct la „Scânteia tineretului” (din 1962); șef al Sectorului presă al C.C. al P.C.R. (până la 2 nov. 1965); adjunct al șefului Secției Presă și Edituri a C.C. al P.C.R. (din 2 nov. 1965); redactor și redactor-șef la ziarul „Scânteia” (din 1969); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 9 mart. 1971, reales la 29 aug. 1978); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ilfov (8 febr. 1977–10 dec. 1979); director general al Radioteleviziunii Române (10 dec. 1979–18 sept. 1981); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean

de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (din oct. 1981); director general al AGERPRES (din 30 mai 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 17 „30 Decembrie“, București (1952–1969), nr. 9 Belcești, jud. Iași (1969–1973), nr. 3 Siret, jud. Suceava (1975–1980), nr. 8 Nucet, jud. Dâmbovița (1980–1985) și nr. 9 Sinaia, jud. Prahova (1985–1989); secretar al Comisiei pentru politica externă a M.A.N. (din 13 mart. 1969); membru al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (18 mart. 1975); membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară și al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură, al Grupului parlamentar al M.A.N. și al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1985).

Distincții: Medalia „A 25-a aniversare a evenimentelor de la Grivița“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1967) și clasa a III-a (1984); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1964) și clasa a III-a (1971); Ordinul „23 August“ clasa a V-a (1965) și clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a.

IONESCU ION

(n. 7 oct. 1937, com. Corcova, jud. Mehedinți)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Întreprinderea „Electroputere“ Craiova (1953); liceul, curs seral; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Timișoara (1960–1965); Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1986); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: strungar la Combinatul Siderurgic Hunedoara (din 1953); **membru de partid din 1955;** membru al biroului organizației U.T.M. pe clasă la școala profesională și în timpul satisfacerii stagiului militar (1957–1959); secretar al Comitetului U.T.M. pe facultate, membru al Comitetului de partid din Institut și al Consiliului U.A.S.R.; inginer mecanic la Secția mecanică (din 1965), instructor cu probleme economice la Comitetul de partid (din 1966), adjunct de șef de secție (din 1968) și șef de secție (1 ian.–4 iul. 1975) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; secretar pentru probleme economice al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Hunedoara (din 1975); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Hunedoara (din oct. 1983); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (din 6 nov. 1984).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a (1966).

IONESCU LUCIAN

(n. 17 iul. 1925, com. Dichiseni, jud. Călărași; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul Teoretic „Știrbei Vodă“ din Călărași (1944); Școala militară de ofițeri de infanterie (1944–1946); Curs de perfecționare (1951); Curs de locuitori politici; Facultatea de Arme-Întrunite, Academia Militară (din 1963); Curs post-academic.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: sublocotenent (1946); comandant de pluton (1946–1948) și locțiitor politic de companie la Regimentul 2 Grăniceri; șef de birou la Secția de pregătire de luptă a Comandamentului Trupelor de Grăniceri (1951–1952); șef al Catedrei grăniceri la Școala de ofițeri M.A.I. Oradea (1952–1955); **membru de partid din 1955**; comandant al Regimentului 5 Grăniceri (1955–1956); comandant al Brigăzii 319 Grăniceri (1956–1960); comandant al Brigăzii 10 Grăniceri (1960–1961); locțiitor al sefului de Stat Major la Comandamentul Trupelor de Grăniceri (1961–1964); șef al Secției grăniceri din Direcția operații a Marelui Stat Major (până în 1968); șef al Secției evidență și pregătire militară a tineretului din Direcția organizare-mobilizare din Marele Stat Major (din 1968); comandant al Diviziei Mecanizate „Tudor Vladimirescu-Debrețin” (din 1971); comandant al Armatei 1 (până la 1 nov. 1984); comandant al Comandamentului Teritorial București (din 1 nov. 1984).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1984).

IONESCU MANEA

(n. 21 iul. 1905, Ploiești; d. 1973, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Școala de arte și meserii (două clase); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: mecanic lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; director la Rafinăria nr. 1 Ploiești; membru al biroului Comitetului regional de partid Ploiești.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1965).

IONESCU MARIA

(n. 30 aug. 1920, Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: liceul (1938); Facultatea de Științe Fizico-Chimice din București (1938–1942); doctorat la Universitatea din București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: inginer chimist și șef de laborator la Uzina „Vulcan” București (din 1942); șef de laborator (din nov. 1943) și șef al Serviciului tehnic (din 1956) la Filatura de Fibre Artificiale Lupeni; **membru de partid din aug. 1958**; membru al Comitetului sindical la Filatura de Fibre Artificiale Lupeni; deputat în Sfatul popular orășenesc Lupeni și secretar al Comitetului de luptă pentru pace; șef al Serviciului C.T.C. (mart. 1959–1963), propagandist și membru al biroului organizației de bază pe secție la Uzina de Fibre Sintetice Săvinești; membru al Comitetului orășenesc de partid Piatra Neamț (timp de doi ani); deputat în Consiliul popular al municipiului Piatra Neamț (1969–1975); șef al Serviciului cercetare și șef al Serviciului tehnic la Direcția Generală Fibre Chimice a Ministerului Chimiei (din mai 1967); consilier tehnic (oct. 1969), inginer-șef cu probleme de concepție (din sept. 1970), director tehnic și de producție (1971–1974), director adjunct pentru probleme de export (din 1974) și director al Centrului de Cercetări la Centrala Industrială de Fire și Fibre Sintetice Săvinești; membru al Comitetului de partid al Combinatului de Fire și Fibre Sintetice Săvinești (până în 1979); director al Direcției Tehnice din Ministerul Industriei Chimice (din 1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); director general al ICECHIM București (din iul. 1980); membru

al Biroului executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1985–1989); membru al Comitetului de conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985); președinte al Consiliului de redacție al „Revistei de chimie” (1986–1989); cercetător principal la Institutul Central de Chimie (din sept. 1989).

Lucrări: Cartea operatorului din industria fibrelor chimice (1967).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 6 Săscut, jud. Bacău (1980–1985) și nr. 6 Tg. Frumos, jud. Iași (1985–1989); secretar al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională (1 apr. 1980); membru al Grupului Parlamentar Român pentru Securitate și Cooperare în Europa (1 apr. 1980, reales la 1 apr. 1985).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964) și clasa I (1981).

IONESCU MIRCEA

(n. 22 ian. 1941, Breaza, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de petrol-chimie (1957); liceul, curs fără frecvență; Facultatea de Economie (1966–1970); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1986); doctor în științe (1987).

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții: operator chimist la Fabrica de Hârtie Bușteni (din 1957);

membru de partid din 1962; secretar al Comitetului U.T.M. la Fabrica de Hârtie Bușteni (din 1963); instructor și secretar cu probleme organizatorice al Comitetului raional U.T.C.

Câmpina (din 1966); șef de secție (din 1970), secretar cu probleme de propagandă și cultură (din 1973) și secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean U.T.C. Prahova; secretar al Comitetului orașenesc de partid și primar al orașului Breaza (din 12 iun. 1974); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Prahova (din 1978); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Ploiești (din oct. 1979); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Ploiești (1981–8 mart. 1982); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Ploiești și membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (din 8 mart. 1982); instructor la C.C. al P.C.R. (febr.-8 sept. 1986); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Iași (din 8 sept. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Ploiești-Nord, jud. Prahova (1985–1989); secretar al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985–1988).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a (1966).

IONESCU NICOLAE

(n. 30 sept. 1922, com. Gornet, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Ploiești (1941); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic din București (1941–1947).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: în timpul facultății a fost

membru, apoi vicepreședinte al Asociației Studenților Prahoveni, asociație cu un caracter cultural literar; **membru de partid din oct. 1947**; asistent-șef la Serviciul depozite și expediții, șef al Serviciului planificare, șef al instalației de cracare termică, șef al Sectorului distribuție și șef al Serviciului fabricație la Rafinăria nr. 2 din Ploiești (1947–1955); șef al Serviciului planificare al Rafinăriei nr. 1 Ploiești (1955–1956); director al Laboratorului de cercetări și prelucrare a petrolului Ploiești (din 1956); locțiitor al ministrului Industriei Petrolului (din 20 oct. 1956); adjunct al ministrului Petrolului (27 sept. 1965–15 nov. 1967); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); adjunct al ministrului Industriei Chimice (15 nov. 1967–8 iun. 1973); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (8 iun. 1973–18 ian. 1975, 8 febr. 1977–11 sept. 1978 și 30 aug. 1982–26 oct. 1984); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 29 aug. 1973); ministru secretar de stat și șef al Departamentului cooperării economice internaționale din cadrul Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (18 ian. 1975–27 ian. 1977); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (22 mart. 1975); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în S.U.A. (25 sept. 1978–20 apr. 1982); director adjunct la Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlul Gospodăririi Fondurilor Fixe (din apr. 1982); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (din 5 sept. 1984).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964 și 1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1971).

IONESCU PETRE

(n. 13 iun. 1922, Constanța)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: șapte clase primare; trei clase profesionale; liceul, curs fără frecvență; Facultatea de Drept, curs fără frecvență (1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1954).

Profesia de bază: electrician bobinator.

Activitate și funcții: ucenic la Uzina Electrică din Câmpina, calificat electrician bobinator (din 1937); electrician la Societatea „Concordia” din Gura Ocniței (din 1946); **membru de partid din 1947**; instructor și șef al Secției propagandă a Comitetului de partid al plășii Moreni (din 1949); instructor (din 1950) și șef de sector la Secția plan, finanțe, comerț și cooperare a Comitetului regional de partid Prahova; organizator al C.C. al P.M.R. la Termocentrala Doicești (din 1952); director al Cabinetului regional (din 1957) și secretar (1958–1961) al Comitetului regional de partid Dobrogea; președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Dobrogea (din 1961); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (febr. 1968–11 febr. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Cuba (18 mai 1971–28 iun. 1976); șef al Agenției Economice a R.S.R. din Buenos Aires (până la 24 iul. 1974); director adjunct la Întreprinderea de Ventilatoare București (din 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Băneasa, reg. Dobrogea (24 sept. 1961–1965), nr. 9 Cerna, reg. Dobrogea (1965–1969) și nr. 11 Cogealac, jud. Constanța (1969–1973); secretar al Comisiei pentru sănătate, muncă și asigurări sociale a M.A.N. (din 13 mart. 1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1961); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964) și clasa a III-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Medalia „A 40-a aniversare a P.C.R.”;

Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“; „Medalia Muncii“; Medalia „A 20-a aniversare a Forțelor Armate ale R.P.R.“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.“; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei“.

IONESCU ȘTEFANIA (n. GLIGORE)

(n. 11 iun. 1934, com. Dobrotești, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1972–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică Agricolă din Roșiori de Vede (1949–1953).

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe școală (1949–1953); tehnician agronom la I.A.S. Troianu, jud. Teleorman (din 1953) și la punctul agricol

din comuna Putineiu, jud. Teleorman (din 1957); **membru de partid din 1958**; membru al biroului organizației U.T.M. (1959–1960), membru al biroului Comitetului de partid (1960–1963), tehnician agronom (din 1961) și propagandist la învățământul politic (din 1961) la C.A.P. Putineiu; profesor suplinitor și secretar al organizației de bază din Școala generală Putineiu (1963–1970); deputat în Sfatul popular comunal (din 1963); locțiitor al secretarului Comitetului comunal de partid și director al Căminului cultural din com. Putineiu (din 1969); președinte al C.A.P. „23 August“ Putineiu (din febr. 1970); membru al biroului Consiliului Național al Femeilor (din 1973); membru al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (16 oct. 1980, reales

la 4 iul. 1985); vicepreședinte al U.N.C.A.P. (9 mart. 1981 și în 1984); membru al Comitetului executiv al Consiliului Național al Femeilor; membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1974); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Teleorman (din mart. 1986); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Salcia, jud. Teleorman (1975–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (18 mart. 1975); secretar al M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1962); Medalia „A 50-a aniversare a creării P.C.R.“ (1971); Medalia „A 25-a aniversare a proclamării republicii“ (1972); Medalia „A 30-a aniversare a eliberării patriei“ (1974); Medalia „Meritul Agricol“ clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1979); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1981).

IONESCU TUDOR (THEODOR)

(n. 16 mai 1898, Corabia, jud. Olt; d. 11 febr. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul la Caracal și București; Facultatea de Științe, Universitatea din București; Facultatea de Chimie, Institutul Politehnic București; doctor în științe, specialitatea chimie industrială (1929); docență.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: asistent (din 1923) și șef de lucrări (din 1928)

la Catedra de tehnologie chimică anorganică a Facultății de Științe a Universității din București; membru al P.N.Ț.; președinte al Tineretului P.N.Ț.; membru al Partidului Radical Țărănesc; membru al C.C. al P.S.D. (din ian. 1939); **membru de partid din ian. 1944**; lector, șef de lucrări (din 1939), conferențiar, profesor (1945–1968) și șef al Catedrei de tehnologie chimică anorganică la Institutul Politehnic din București; în paralel a fost cercetător principal I și director al Institutului de Cercetări Alimentare din București (până în 1968); subsecretar de stat la Ministerul Economiei Naționale (6 dec. 1944–28 febr. 1945); ministrul Minelor și Petrolului (6 mart. 1945–13 apr. 1948); șef de secție la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie (1948); exclus din partid (1952–1961); membru corespondent al Academiei R.P.R., Secția Științe Tehnice (21 mart. 1963); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (mart. 1974); președinte al Consiliului Național pentru Apărarea Păcii; membru al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii; președinte al Comitetului național de solidaritate cu poporul vietnamez; membru de onoare al Societății Internaționale de Chimie Industrială din Paris.

Lucrări: *Asupra compoziției chimice a uleiurilor neutrale separate din gudroanele primare obținute din ligniții românești* (1928), *Electroanaliza cu curent alternativ* (1930), *Contribuții la clorurarea propanului* (1942), *Catalizatori și reacții catalitice fundamentale* (1953), *Valorificarea gazelor naturale și de rafinării* (1954), *Procese catalitice industriale* (1954), *Schimbători de ioni și schimbători de electroni* (1955), *Aplicații ale schimbătorilor de ioni în hidrometalurgie și cataliză* (1957), *Tratarea apelor cu schimbători de ioni* (1957), *Schimbători de ioni* (1961), *Obținerea magneziului din apa de mare* (1962), *Recuperarea iodului din apele saline prin schimb ionic* (1963), *Ape industriale și reziduale*

(1964), *Schimbul ionic în chimia și tehnologia alimentară* (1966).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Romanați (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Foișor, București (1961–1969) și nr. 8 Corabia, jud. Olt (1969–1973); membru al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (din 19 mart. 1965).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de „Mare Cruce” (1945); Ordinul „Steaua României” în grad de „Mare Cruce” (1947); Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Ofițer (1946); „Ordinul Muncii” clasa I (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a; Ordinul „Meritul Științific” clasa I (1968); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1978) și clasa I (1981).

IONESCU VASILE

(n. 23 dec. 1907, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; școala profesională; trei clase liceu industrial, curs seral.

Profesia de bază: tipograf linotipist.

Activitate și funcții: ucenic la Tipografia „Cartea Românească” (din 1919); tipograf linotipist la Tipografia „I.C. Văcărescu” (din 1924) și la Tipografia „Bucovina” din București (din 1937); membru al P.S.D. din 1932; **membru de partid din 1932**; candidat din partea P.S.D. în alegerile comunale din București (1937); președinte al Comitetului de fabrică și membru al Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor muncitorilor

tipografi (după 23 aug. 1944); director de cabinet la Ministerul Afacerilor Interne (din 1945); prefect al județului Caraș (din 1945); activist al P.S.D. (1946); secretar cu administrația de stat; membru supleant al Comisiei centrale de organizare a Partidului Unic Muncitoresc; activist al C.C. al P.M.R. (1948–1951); consilier la Direcția Generală a Editurilor, Presei și Difuzării; director al Editurii de Stat pentru Imprimerii; consilier la Ministerul Culturii, la Ministerul Învățământului și la Consiliul Național pentru Cultură și Educație Socialistă (din 1953); membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 23 mart. 1968).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Caraș (1946–1948; deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Caraș (1948–1952), nr. 25 Bălcești, reg. Oltenia (1965–1969) și nr. 17 Filiași, jud. Dolj (1969–1973); secretar al Grupului Parlamentar al P.S.D. (1946–1948).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1948) și clasa a IV-a (1964); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1957) și clasa I (1978); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1971).

IONIȚĂ ION

(n. 14 iun. 1924, com. Mătășaru, jud. Dâmbovița; d. 27 iul. 1987, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–18 dec. 1982).

Studii: cinci clase elementare în comuna natală (1936); Școala de Ucenici Industriali nr. 16 din București (1939–1942); Universitatea serală de partid de șase luni (1945); Școala de partid din Constanța (mart.-iun. 1947); Școala serală de partid organizată pe lângă Direcția

Centrală a Ministerului Forțelor Armate (1 ian. 1951–1952); Cursul de comandanți și șefi de stat major de mari unități, Academia Militară „I.V. Stalin” (ian.-iun. 1953); Academia Militară Superioară „K.E. Vorosilov” din U.R.S.S. (21 nov. 1956–20 dec. 1958).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: ucenic și lucrător la Atelierele de Lăcătușărie Mecanică „B. Boscu” din București (iun. 1937–apr. 1942); lăcătuș mecanic la Atelierele de Lăcătușărie „Portely” București (apr.-iun. 1942), „Forces” București (iun.-iul. 1942) și C.F.R. București-Triaj (iul. 1942–ian. 1945 și iul.-sept. 1945); secretar al organizației de tineret și membru al Comitetului U.T.C. din Atelierul C.F.R. București-Triaj (sept. 1944); **membru de partid din febr. 1945;** activist al U.T.C. la Sectorul IV Roșu București (ian.-iul. 1945); activist sindical (responsabil cu tineretul) la Sindicatul C.F.R. București (sept. 1945–ian. 1946); secretar de comitet la Sectorul C.F.R. al Tineretului Progresist (ian.-mai 1946); secretar al Comitetului județean Ilfov al Tineretului Progresist (din mai 1946); secretar al Comitetului județean U.T.C. Ilfov (până în mart. 1947); instructor organizatoric al C.C. al U.T.C. (iun. 1947–mai 1948); secretar organizatoric al C.C. al Tineretului Sătesc (mai-oct. 1948); încadrat de partid în armată cu gradul de locotenent (15 oct. 1948); instructor pentru tineret la D.S.P.A. (oct. 1948–mai 1950); membru al Comisiei de verificare nr. 2 a membrilor de partid din armată; membru al Comisiei Regionale de verificare nr. 1 (sept. 1949); locotenent-major (30 dec. 1949); șef al Secției propagandă la Comandamentul Trupelor de Tancuri (mai 1950–apr. 1951); avansat căpitan la excepțional (19 aug. 1950); avansat maior la excepțional (16 apr. 1951); locțiitor al șefului Direcției cadre din D.S.P.A. (apr. 1951–sept. 1952); locotenent-colonel (27 apr.

1952); locțiitor politic al comandantului Regiunii a 3-a Militare (sept. 1952–ian. 1953); avansat colonel la excepțional (30 sept. 1952); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 3-a Militare (mai-aug. 1953); șef al Direcției Cadrelor Forțelor Armate (aug. 1953–aug. 1954); locțiitor pentru problemele de propagandă (aug.-dec. 1954) și pentru probleme organizatorice (dec. 1954–iul. 1955) al șefului D.S.P.A.; membru al Consiliului Militar al Comandamentului Forțelor Aeriene Militare (iul. 1955–21 febr. 1956); general-maior (21 aug. 1955); comandant al Forțelor Aeriene Militare ale R.P.R. (21 febr.-21 nov. 1956); membru al Consiliului Militar al Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului (20 dec. 1958–28 oct. 1959); comandant al Apărării Antiaeriene a Teritoriului (28 oct. 1959–dec. 1962); general-locotenent (10 mart. 1961); adjunct al ministrului Forțelor Armate (1962–1963); general-colonel (21 oct. 1964); general de armată (6 mai 1971); ministrul Forțelor Armate (1 sept. 1966–21 nov. 1972); ministrul Apărării Naționale (21 nov. 1972–19 iun. 1976); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (29 apr. 1974–2 mart. 1979); viceprim-ministru al Guvernului (19 iun. 1976–21 mai 1982); trecut în rezervă (26 iun. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Orașul Vechi Brașov, reg. Brașov (1961–1965), nr. 13 Făgăraș, reg. Brașov (1965–1969), nr. 2 Sebeș, jud. Alba (1969–1973), nr. 1 Târgoviște, jud. Dâmbovița (1975–1980) și nr. 8 Medgidia, jud. Constanța (1980–1985).

Distincții: Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.” (1952); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1953); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1964) și clasa I (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1969); Medalia „A XXV-a aniversare a eliberării patriei” (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

IONIȚĂ VALENTIN

(n. 21 mart. 1933, com. Nalbant, jud. Tulcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială (1952–1957); doctorat în științe chimice (1971).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; director general al Combinatului Petrochimic Pitești (mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Morărești, jud. Argeș (1975–1980); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975).

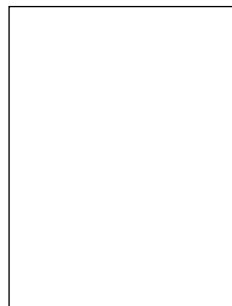
IORDACHE CONSTANTIN

(n. 1934, com. Găneasa, jud. Ilfov)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Academia Militară; curs post-academic.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; căpitan (9 mai 1977); locțiitor al comandantului Marinei Militare (din 1983).

IORDACHE PAULA GABRIELA

(n. 3 iul. 1942 Slatina)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Economice; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician electronist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1973**; secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Olt (oct. 1984).

M.A.N., ales în circ. elect.: Ilfov (1948–1952), Orlești, reg. Pitești (1952–1957) și Alexandria, reg. București (1957–1958); președinte al Comisiei de afaceri externe a M.A.N. (4 oct. 1955).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a.

IORDĂCHESCU TEODOR

(n. 1 aug. 1884 Galați; d. 31 iul. 1958, București)
Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–31 iul. 1958); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952).

IOSEFIDE ION

(n. 27 iul. 1928, Câmpina, jud. Prahova; d. 1999, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: liceul.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: în 1904 a intrat în mișcarea muncitorească; a activat pe linie sindicală la Constanța (1905); publicist, ziarist și redactor principal la „România Muncitoare”, „Lupta” și „Socialismul”; membru al Tineretului Socialist (1908–

1916); arestat la 13 dec. 1918 și în 1920; membru al P.S.D. (1946); membru în Biroul Politic al P.S.D.; secretar general al P.S.D.; a colaborat la acțiunea dusă de P.C.R. pentru fondarea, la 1 mai 1944, a Frontului Unic Muncitoresc; membru al Consiliului de Administrație al Regiei Publice Comerciale „Editura de Stat” (7 ian. 1946); subsecretar de stat pentru Administrație la M.A.I. (20 sept.–30 dec. 1947); **membru de partid din febr. 1948**; ministrul Lucrărilor Publice (8 nov. 1947–24 febr. 1949); ministrul Construcțiilor (24 febr.–24 sept. 1949); membru al conducerii Universității Serale de Marxism-Leninism de pe lângă C.C. al P.M.R. (1949–1951); deputat în Consiliul popular orașenesc București (1950–1952).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Ilfov (1946–1948); deputat în

Studii: școala elementară (1940); opt clase de liceu în București (1947); Institutul Politehnic din București (1948); Institutul Politehnic din Sverdlovsk U.R.S.S. (1949–iul. 1953); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: practicant la turnătoria atelierelor centrale ale Uzinelor Comunale București (U.C.B.) (1945–1946); membru al Tineretului Progresist; secretar al organizației Tineretului Progresist (1945–1946); funcționar la U.C.B. (din 1947); membru al organizației Tineretului Progresist a Sectorului IV Roșu București, sprijinind activitatea culturală a tineretului de la fosta fabrică de pâine „Herdan”; membru al U.T.M.; secretar al Comitetului Sectorului U.T.M. la U.C.B. (din 1947); responsabil cultural și secretar al organizației U.T.M. pe Institutul Politehnic din București (1948–1949); responsabil cultural, secretar al organizației studenților români din Institutul Politehnic și secretar adjunct al organizației studenților români din institutele de învățământ din Sverdlovsk (1949–iul. 1953); conducător

tehnice, tehnolog la Secția roți dințate, adjunct al șefului Secției mecanice și șef de sector la Uzinele „23 August” (aug. 1953–iun. 1955); **membru de partid din 1955**; șef al secției economice a Comitetului raional de partid „23 August” din București (din iun. 1955); instructor la Secția Industrie Grea și Transporturi și la Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (1955–1959); secretar al organizației de bază (din 1957); adjunct al șefului Sectorului industrie grea din cadrul Direcției Economice a C.C. al P.M.R. (din 14 apr. 1959); adjunct al șefului Sectorului metalurgie și construcții de mașini al C.C. al P.M.R. (din 1959); șef al Sectorului metalurgie și construcții de mașini din Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (16 nov. 1961–20 iun. 1963); secretar al Comitetului municipal de partid București (nov. 1966–10 sept. 1968); vicepreședinte al Comitetului pentru problemele administrației locale (de la 21 sept. 1968); vicepreședinte al Comitetului de stat pentru economia și administrația locală (2 iun.–5 nov. 1969); secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Galați (până la 19 mart. 1974); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (25 mart. 1974–8 ian. 1979); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 29 aug. 1973); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Arabă Egipt (16 ian. 1979–22 mart. 1985).

Distincții: „Medalia Muncii”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

IOSIF NICOLAE

(n. 27 nov. 1924, com. Ocna Sibiului, jud. Sibiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională de pe lângă Arsenalul Armatei din Sibiu (1938–1942); curs de normatori de șase luni (1948); Facultatea

de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1950–1955); cursuri postuniversitare la Institutul Politehnic București.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ajustor (din 1942), normator și referent tehnic de specialitate (din 1948) la Arsenalul Armatei din Sibiu; inginer stagiar (din 1955), șef de producție, inginer (1960–1963) și inginer-șef (din 1963) la Întreprinderea „Automatica” din Sibiu; activist în cadrul Comisiei economice a Comitetului orașenesc de partid Sibiu (nov. 1959–1960); director al Uzinei Mecanice Mârșa (din 1964); membru al Comitetului regional de partid Brașov (din 1965); membru al Comitetului județean de partid Sibiu; director al Grupului de uzine pentru construcția de vagoane Arad (din ian. 1970); membru al biroului Comitetului județean de partid Arad (14 iul. 1970–18 sept. 1976); director general la Centrala industrială de utilaj tehnologic și material rulant București (din 18 sept. 1976); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 27 febr. 1978); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din transporturi și telecomunicații (până la 11 mai 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Chișineu-Criș, jud. Arad (1980–22 mai 1982); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a și clasa I (1981).

ISAC MARTIN

(n. 11 iul. 1918, com. Târnova, jud. Arad; d. 1986, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: șapte clase primare; trei clase școală de ucenici; școală de partid de șase luni de la Timișoara (sept. 1949–febr. 1950); Școală Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1953–1956); Facultatea de Științe Juridice.

Profesia de bază: tâmplar modelier.

Activitate și funcții: ucenic la Uzinele Reșița, unde a învățat meseria de tâmplar modelier (1934); membru al Uniunii Tineretului Socialist (din 1934); a participat la ședințele ilegale ale Ajutorului Roșu și a cotizat pentru ajutorarea deținuților politici antifasciști; **membru de partid din dec. 1944**; după 23 aug. 1944 a participat la organizarea sindicatelor; președinte al Consiliului Central al Sindicatelor; membru al unei comisii pentru reforma agrară; președinte al Comitetului de partid din Uzinele Reșița (până în 1945); secretar al celei de partid din secție și membru al Comitetului de partid pe uzină (din 1946); responsabil organizatoric (din sept. 1948) și secretar adjunct al Comitetului de partid de la Uzinele Reșița (din 1949); secretar al Comitetului județean de partid Timiș (din febr. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Timișoara (1956–17 iun. 1960); organizator al C.C. al P.M.R. la șantierul Combinatului Siderurgic Galați (17 iun. 1960–8 mart. 1961); membru al Consiliului de Stat al R.P.R. (din 25 mart. 1961).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Timișoara-Sud, reg. Timișoara (1952–1961), nr. 4 Galați-Vest, reg. Galați (1961–1965) și nr. 27 Rușetu, reg. Galați (1965–1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noi Constituții a R.P.R. (25 mart. 1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a, clasa a IV-a și clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); „Ordinul Muncii” clasa a III-a și clasa a II-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.”.

ISĂROIU ANGELA

(n. 20 febr. 1948, com. Fălcoiu, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Institutul Pedagogic de doi ani; Cursul de un an al U.T.C., Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972); Facultatea de Științe Politice; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: învățătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**; activist (din 1971), șef al Sectorului politico-ideologic (din 1973) și secretar pentru probleme de propagandă (din febr. 1974) la Comitetul județean U.T.C. Mureș; prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Mureș (din nov. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Târgu Mureș (din dec. 1976); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (din 6 nov. 1984); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985).

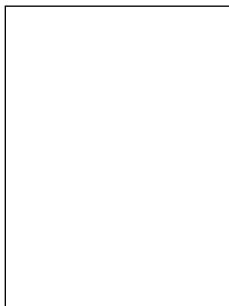
Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

ISBĂȘOIU MIRCEA VALERIU

(n. 18 nov. 1937, Boldești, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Activitate și funcții: secretar al Comitetului de partid la Combinatul Petrochimic Brazi, jud.

Prahova; membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (din 20 ian. 1988).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1969).

al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

ISTRATE ECATERINA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

ISTODORESCU STELIANA

(n. POPESCU)

(n. 5 dec. 1944, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

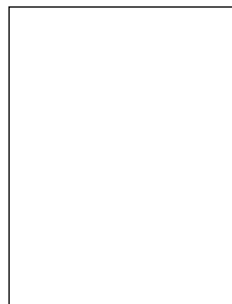
Studii: Liceul Teoretic „I.L. Caragiale” din București (1958–1962); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic din București (1962–1967); Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:

inginer stagiar (1967), inginer tehnolog și inginer-șef (1975) la Întreprinderea „Borangicul” București; **membru de partid din 1968**; membru al Comitetului de partid al Întreprinderii „Borangicul”; director general al Centralei mătășii, inului și cânepii București (1980–16 mai 1983); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (16 mai 1983–6 nov. 1984 și din 8 mai 1987); director general al Centralei industriei confecțiilor București (6 nov. 1984–mai 1987); membru în Comitetul municipal de partid București.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Ferentari, București (1985–1989); membru

IVAN OFELIA-DOINA

(n. RĂDULESCU)

(n. 31 ian. 1932, Bistrița)

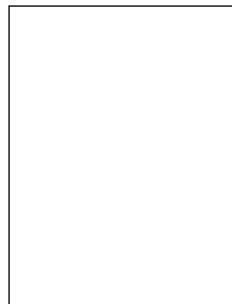
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: liceul teoretic în Timișoara (1951); Facultatea de Științe Naturale în București (1955); Universitatea Politică și de Conducere; doctorat la Universitatea „A.A. Jdanov” din Leningrad (1962–1965).

Profesia de bază: profesor de biologie.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954; secretar al Comitetului U.T.M. pe facultate (1954–1955); membru al Societății de Științe Naturale (1955); preparator principal la Grădina Botanică (1955–1957); asistent la Catedra de botanică (1957–1963), lector (1963) și conferențiar (1969) la Catedra de biologie vegetală, genetică și microbiologie a Universității din București;

secretar adjunct al biroului organizației de bază pe facultate (1965–1967); decan al Facultății de Științe Naturale și Agricole (1967–1971); prodecan și decan al Facultății de Biologie (1972–1981); membru al Comitetului de partid din Universitatea din București (1977–1980); director al Institutului de Biologie (1981); decan al Facultății de Biologie, Geografie și Geologie; vicepreședinte al Comitetului și președinte al Comisiei de femei a Sindicatelor din Învățământ, Știință și Cultură; membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (dec. 1985); director general al Institutului Central de Biologie din București (sept. 1986); membru supleant al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (1986).

Distincții: „Medalia Muncii“ (1969); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.“ (1971); Medalia „30 ani de la eliberarea României de sub dominația fascistă“ (1974).

IVANOVICI DUMITRU

(n. 4 mart. 1917, com. Hinova, jud. Mehedinți; d. 1995, com. Ghimpați, jud. Giurgiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: șapte clase primare; patru clase școala de elevi meseriași C.F.R.

Profesia de bază: mecanic lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic lăcătuș la Atelierele C.F.R. din Turnu Severin (1931–iul. 1936 și apr. 1937–15 mai 1943); membru al U.T.C.dR. (1931); **membru de partid din dec. 1935;** lăcătuș la

Atelierul de zonă C.F.R. „Petru Rareș“ (iul. 1936); fochist la Atelierul de zonă C.F.R.

Piatra Olt (15 mai–aug. 1943); arestat de Siguranță, deținut în lagărul din Tg. Jiu (aug. 1943–aug. 1944); membru al celulei de partid din lagărul Tg. Jiu (aug. 1943–aug. 1944); a participat la formarea Comitetului regional de partid Oltenia (după 23 aug. 1944); șef al Secției organizatorice la Comitetul regional de partid Craiova (din mai 1945); membru al biroului Comitetului regional de partid Craiova (1945); instructor al C.C. al P.C.R., responsabil al Comisiei căilor ferate și șef al grupului de instructori teritoriali ai C.C. al P.C.R. din sectorul Banat (1946–nov. 1948); președinte al Comisiei de verificare a M.A.I. (nov. 1948); șef al Direcției cadre din M.A.I. cu grad de general-maior (1948–nov. 1951); activist la Direcția politică a C.F.R. București (nov. 1951–ian. 1952); șef al Sectorului politic C.F.R. din regiunea Bârlad (ian. 1952–sept. 1953); șef al Secției politice de pe lângă Direcția Regională C.F.R. Cluj (sept. 1953); adjunct al șefului Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (din 24 febr. 1970); șef de secție la C.C. al P.C.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lugoj, jud. Caraș-Severin (1946–1947) și nr. 4 Baia de Aramă, jud. Mehedinți (1969–1973).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1961) și clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962), clasa I (1967); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966).

IVAȘCU MARIN

(n. 27 nov. 1931, com. Bolintin Deal, jud. Giurgiu) **Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Fizică-Matematică; doctorat în fizică (1968); Universitatea Politică și de Conducere; un an specializare în Olanda.

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: profesor la Liceul Militar „D. Cantemir” din Breaza (1955); cercetător stagiar (1957), cercetător principal, șef de laborator și șef al Secției structura nucleului (1974) la Institutul de Fizică Atomică din București; **membru de partid din 1962**; director adjunct științific la Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară (febr. 1977); director general al Institutului Central de Fizică (iul. 1977); membru al Biroului executiv al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1977); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (22 mai 1980); vicepreședinte onorific al Comitetului

de Stat pentru Energie Nucleară (1982); vicepreședinte al Comisiei pentru Energie Nucleară, membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (dec. 1985); membru al colectivului de conducere a Secțiunii de fizică nucleară a Societății Europene; a publicat lucrări științifice în domeniul fizicii nucleare, energiilor joase și medii.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Măgurele, București (1980–1985) și nr. 5 Cluj-Napoca, jud. Cluj (1985–1989); membru al Grupului român din Uniunea inter-parlamentară, al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. și al Grupului Parlamentar (1 apr. 1980); vicepreședinte al M.A.N. (16 nov. 1985).

Distincții: Premiul Academiei R.S.R. (1967); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1979).

J

JALBĂ ILEANA

(n. 12 mai 1937, com. Gălănești, jud. Suceava)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala elementară (1952); Școala profesională metalurgică din Bacău (1955); Școala de partid de un an din Bacău, secția U.T.M. (1960); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1974).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: electrician la I.R.U.M. Vatra Dornei (1955); operator electric la Fabrica de cherestea Vicov, jud. Suceava (1957); **membru de partid din 1957**; instructor teritorial la Comitetul raional U.T.M. Rădăuți (1959); instructor teritorial la Comitetul orașenesc U.T.M. Suceava (1961); electrician la Combinatul de Industrializarea Lemnului Suceava (1962); membru al biroului organizației de partid din Combinatul de Industrializarea Lemnului Suceava (1962); membru al Comitetului U.T.M. și președinte al Comisiei de femei din Fabrica de mobilă; inspector general cadre la Întreprinderea Comercială Interregională Gura Humorului (1963);

calculator de prestații la Întreprinderea de Transport Forestier, Sectorul Broșteni (1965); electrician bobinator la Uzinele Textile „Moldova” din Botoșani (1965); secretar (1965) și președinte al Comitetului raional al femeilor Botoșani; instructor la Comitetul orașenesc de partid Botoșani (1967); șef al Oficiului personal al Consiliului popular al județului Botoșani (1968); secretar al Comitetului județean al femeilor și deputat în Consiliul popular al județului Botoșani; secretar cu problemele muncii de propagandă la Comitetul municipal de partid Botoșani (1978); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Botoșani (1979–5 apr. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (5 apr. 1984–5 iul. 1985); șef de sector la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (5 iul. 1985–6 iun. 1986); vicepreședinte al CENTROCOOP (din 6 iun. 1986); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Bucecea, jud. Botoșani (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

JEBELEANU EUGEN (VALERIU-EUGENIU)

(n. 24 apr. 1911, Câmpina, jud. Prahova; d. 21 aug. 1991, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Liceul „Andrei Șaguna” din Brașov; Facultatea de Drept, Universitatea din București (1930–1933).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: a lucrat în redacția publicațiilor „Cuvântul liber”, „Adevărul” (1935–1937) și „România literară” (1939–1944); consilier de presă principal la

Ministerul Propagandei (din 12 mai 1945); **membru de partid din 1945**; membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 23 mart. 1968); membru corespondent (2 iul. 1955) și membru titular (1 mart. 1974) al Academiei R.S.R.; vicepreședinte al Consiliului Național al F.U.S. (din sept. 1978); membru al Biroului executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978).

Volume: *Schituri cu soare* (1929), *Inimi sub săbii* (1934), *Scutul păcii* (1949), *Poem de pace și de luptă* (1950), *În satul lui Sahia*. *Poem* (1952), *Cântecele pădurii tinere* (1953), *Surâsul Hiroșimei* (1958), *Oratoriul eliberării* (1959), *Bălcescu. Poem* (1963), *Cântece împotriva morții* (1963), *Elegie pentru floarea soarelui secerată* (1967), *Hanibal* (1973), *Arma secretă* (1980), *Deasupra zilei* (1981); traducător din limba maghiară.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Independența, jud. Galați (1969–1973) și nr. 2 Brazda lui Novac, jud. Dolj (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei de validare a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” clasa I (1946); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1959); Ordinul „Tudor

Vladimirescu” clasa a IV-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (mai 1971); Ordinul „23 August” clasa I (1981); Premiul Uniunii Scriitorilor din România (1952); Premiul „Etna-Taormina” (1970); Premiul „Herder” (1972); Premiul de Stat (1952).

JESCU IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–29 mart. 1977); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: director al Întreprinderii Miniere Rovinari (până la 6 ian. 1977); membru al Comitetului județean de partid Gorj (până la 6 nov. 1976); exclus din rândul membrilor supleanți ai C.C. al P.C.R. „pentru abateri grave în îndeplinirea sarcinilor încredințate”.

JICĂREAN ELISABETA (ELISAVETA) (n. MURGU)

(n. 13 mai 1935, com. Vladimir, jud. Gorj)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională metalurgică din Reșița, secția strungărie (1949–1952); Școala tehnică de maiștri (1957–1960); Curs de partid de cinci luni, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1970); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru în prelucrarea metalelor prin așchiere.

Activitate și funcții: membru în biroul U.T.M. din Școala profesională metalurgică din Reșița (1949–1952); educatoare la grupul școlar din Reșița (1952–1953); membru al Comitetului U.T.M. pe secție (1953), controlor tehnic la Serviciul de control tehnic al calității (1953) și laborant (1960–1961) la Combinatul Metalurgic Reșița; **membru de partid din 1961**; tehnician proiectant și maistru la Secția mecanică II montaj mașini de cusut la Uzinele Mecanice Cugir (1961); propagandist la învățământul de partid și membru al biroului organizației de bază la Uzinele Mecanice Cugir; instructor al Comitetului județean de partid Alba (1970); secretar al Comitetului județean al femeilor Alba (1971); membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (18 oct. 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Alba (1979–1984).

JIPA NATALIA

(n. 27 dec. 1943, com. Urechești, jud. Vrancea)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Cursul U.T.C. de un an, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1967); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: muncitoare mașini și utilaje pentru fabricarea placajului, panelului și furnirului.

Activitate și funcții: mașinist la C.P.L. Tg. Jiu (din 1960) și la C.P.L. Gugești, jud. Vrancea; **membru de partid din 1964**; instructor la Comitetul raional U.T.C. Focșani (din 1966);

secretar al Comitetului orașenesc U.T.C. Panciu (din 1968); casier la Cooperativa meșteșugărească „Muncă și artă” București (din 1969); instructor la Sectorul probleme statutare, al documentării și evidenței membrilor de partid la Comitetul județean de partid Vrancea (1970–1977); șef al colectivului pentru informare, documentare și material didactic al Consiliului județean de partid Vrancea (din 1976); președinte al Comitetului județean al femeilor Vrancea și membru al Consiliului Național al Femeilor (din 1977); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid (din 1979) și președinte al U.J.C.A.P. Neamț (mart. 1980–16 mai 1983); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (din 16 mai 1983); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (din 6 nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Trifești, jud. Neamț (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1984).

JOIȚA DUMITRU

(n. 16 ian. 1928, com. Broșteni, jud. Argeș; d. 2000, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala de administrație economică din Pitești (promoția 1950); curs de cadre al U.A.E.R. la Constanța; Facultatea de Planificare, Institutul de Studii Economice din București (1950–1953).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: responsabil organizatoric în celula de partid a elevilor din Pitești, membru în Comitetul local al U.A.E.R.; **membru de partid din 1947**; membru al Comitetului U.T.M. pe an și secretar al Comitetului U.T.M. pe Institutul de Studii Economice din București (1950–1953); preparator (din 1953) și asistent la Catedra de economie a industriei din Institutul de Studii Economice București; director adjunct al Comisiei economice a Comitetului orașenesc de partid București (1962–1964); vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei (din 1964); lector cu jumătate de normă la Academia de Studii Economice București (1962–1964); secretar pentru problemele economice al Comitetului municipal de partid București (10 sept. 1968–19 ian. 1971); expert-instructor principal la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (din 19 ian. 1971); vicepreședinte al Asociației de prietenie româno-chineză membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); prim-vicepreședinte (până în apr. 1974) și director comercial (din apr. 1974) la Centrala industriei poligrafice din București; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Olt (până la 13 dec. 1978).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971).

JOJA ATANASE (JOJEATHANASIE)

(n. 3 iun. 1904, București; d. 8 nov. 1972, București)
Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).

Studii: liceul; Facultatea de Filologie Clasică și de Drept, Universitatea din București (1928).

Profesia de bază: avocat.

Activitate și funcții:

membru al Baroului Ilfov (1928); secretar al mișcării antifasciste din România (din 1930); membru al P.S.D. din 1931; membru al Comitetului orașenesc București al P.S.D. și instructor al Tineretului Socialist (din 1935); exclus din P.S.D. pentru că a contribuit la constituirea „Frontului Unic Muncitoresc al Tineretului” (1935); **membru de partid din 1935**; a activat pe linia Blocului Democratic (din 1936); secretar general și delegat din partea Blocului Democratic la congresele ținute în 1936: Congresul pentru pace (Bruxelles), Congresul „Rassemblement Universel pour la Paix” și Congresul Antifascist (Paris); secretar al celei avocaților din București (1937–1940); lucrează și în presă la „Cuvântul liber”; internat în lagăr (Miercurea-Ciuc, Caracal, Tg. Jiu), având cazier comunist (1940–1942); în lagăre a făcut parte din biroul celei; Siguranța București l-a scos din lagărul de la Tg. Jiu și l-a înaintat Curții Marțiale, fiind „cunoscut militant comunist” (ian. 1942); condamnat la 21 febr. 1942 la 2 ani închisoare; închis la Caransebeș până în dec. 1943, apoi internat în lagărul din Tg. Jiu; celula din lagăr l-a suspendat din partid pentru participarea la lupta fracționistă împotriva organizației de partid din lagăr (iun. 1944); după 23 aug. 1944 a lucrat ca funcționar la Fabrica de Avioane A.S.A.M.-Cotroceni din București; a colaborat la ziarele și revistele democratice „Frontul plugarilor”, „Veac nou”, „Gândul nostru”, „Orizont”; membru în sindicatul de la Fabrica de Avioane A.S.A.M.-Cotroceni; președintele și vicepreședintele (1946) sindicatului din Ministerul Afacerilor Străine; membru al Comisiei pentru supravegherea și coordonarea lucrărilor de administrare și control a

Ministerului Justiției (din 4 dec. 1946); consilier la Comisia Română de Legături cu Comisia Aliată de Control (până la 28 dec. 1946); membru al Comitetului de direcție care funcționa pe lângă Administrația pentru restituirea, conservarea și valorificarea bunurilor din Ministerul Comunicațiilor (din 28 dec. 1946); consilier superior administrativ, secretar general la Comisia Română de Legătură cu Comisia Aliată de Control, pentru problemele în legătură cu activitatea Casei pentru Administrarea și Supravegherea Bunurilor Inamice (din 17 iul. 1947); membru al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); ministrul Învățământului și Culturii (16 iul. 1957–16 ian. 1960); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (4 febr. 1958–16 ian. 1960); președinte al Academiei R.P.R. (23 dec. 1959–21 mart. 1963); membru fondator și președinte al asociației „România”; reprezentant permanent al României la O.N.U. (până la 16 iul. 1957); membru al Consiliului științific al Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. (din 14 iul. 1958); membru al Consiliului de Stat (din 25 mart. 1961); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); vicepreședinte al Comitetului executiv al U.N.E.S.C.O.; membru al Consiliului Mondial al Păcii; șef al Catedrei de logică a Universității din București; profesor universitar la Facultatea de Filozofie; director al Centrului de Logică al Academiei de Științe Sociale și Politice; redactor-șef al revistei „Acta logica”; președinte al Asociației Oamenilor de Știință din R.S.R.; membru corespondent al Institutului Franței - Academia de Științe Morale și Politice; președinte al Comisiei Electorale Centrale (6 ian. 1961); președinte al Secției de Științe Economice, Filozofice și Juridice a Academiei R.P.R. (21 mart. 1963); membru al Consiliului Mondial al Păcii; membru al Comitetului pentru Premiul de Stat al R.S.R. (din mai 1966); președinte al Secției de Științe Economice și Juridice (1963–1966); președinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii (8 iun.

1965–1967); vicepreședinte al Academiei R.S.R. (8 apr. 1966–8 nov. 1972).

Lucrări: *Studii de logică, Ethos și logos, Logos și arhitekton*.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Urziceni, reg. București (1957–1961), nr. 14 Victoria, București (1961–1969) și nr. 34 Ștefan cel Mare, București (1969–1972); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției R.P.R. (25 mart. 1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1959) și clasa I (1964); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); „Ordinul Muncii” clasa I; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a.

JOSU IOAN

(n. 29 mart. 1934, com. Topolovățu Mare, jud. Timiș; d. 1 ian. 1993, com. Topolovățu Mare, jud. Timiș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: școala generală (1948); Facultatea de Agronomie, curs fără frecvență; doctorat; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: muncitor la cariera de piatră și încărcător vagoane în gara Topolovățu Mare (din 1949); membru și instructor al Comitetului raional U.T.M. Lugoj; laborant și magazioner la Baza de recepție Topolovățu Mare (din 1951); delegat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la București (1953); **membru de partid din 1953**; membru al C.A.P.

Topolovăţu Mare (din 1954); şofer la C.A.P. Topolovăţu Mare (din 1956); preşedinte al Cooperativei de Consum Topolovăţu Mare (din 1959); secretar al Comitetului de partid pe C.A.P. şi preşedinte al C.A.P. Topolovăţu Mare (din ian. 1960); membru al Comitetului regional de partid Banat (1966–1968); membru al biroului Comitetului comunal de partid şi deputat în Consiliul popular al comunei Topolovăţu Mare (1968–1972); membru al

Comitetului judeţean de partid Timiş (din 1972); director al S.M.A. Topolovăţu Mare (1982–mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Buziaş, jud. Timiş (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură şi gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ şi Medalia de Aur „Secera şi Ciocanul“.

K

KAHU GELU

(n. 8 ian. 1930, com. Vlădești, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Mecanică, Secția Construcții Navale, Institutul Politehnic București (1952); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer constructor nave.

Activitate și funcții: deputat în Sfatul popular orașenesc Galați (1954–1961);

membru de partid din 1955; director tehnic la Șantierul Naval Galați; inginer la Institutul de Proiectări „Pronav” Galați (1982); director al Institutului pentru Cercetare și Proiectare Construcții Navale (ICEPRONAV) Galați; director general al Centralei Industriale Navale Galați (8 dec. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 2 Galați-Sud, reg. Galați (1961–1965), nr. 20 Gugești, reg. Galați (1965–1969) și nr. 3 Galați-Sud, jud. Galați (1969–1973).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”; Premiul de Stat.

KIRALY CAROL (KAROLY)

(n. 26 sept. 1930, Târnăveni, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: patru clase primare (1939–1943); cursul seral de U.T.M. (1948–1949); curs de trei luni al U.T.M.; Școala Centrală a Comsomolului din Moscova (1957); liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: dulgher.

Activitate și funcții: salahor la diferite șantiere din Luduș (1943–1944); muncitor necalificat în construcții (din 1944); ucenic dulgher la un patron din Tg. Mureș (din mart. 1945); dulgher la reconstruirea podurilor de pe Valea Mureșului; membru al U.T.C. din 1945; voluntar pe șantierul Salva Vișeu (apr.–sept. 1948); dulgher la Întreprinderile Comunale din Tg. Mureș (sept. 1948–mai 1949); secretar al organizației de cartier U.T.M. „Simon Geza” din Tg. Mureș (1948–1949); dulgher pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră (oct. 1949–oct. 1952); instructor la Comitetul U.T.M.

al Canalului Dunăre-Marea Neagră (1949–1952); secretar al unei organizații U.T.M. și membru al Comitetului U.T.M. din Complexul de construcții al șantierului Hidrocentralei „V.I. Lenin” din Bicz (oct. 1952–1953); **membru de partid din sept. 1954**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Buhuși (apr. 1954–iul. 1955) și Piatra Neamț (iul.–sept. 1955); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului regional U.T.M. Bacău (sept. 1955–1956); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Mureș-Autonomă Maghiară (din aug. 1957); membru al C.C. al U.T.M. (din 1960); prim-secretar al Comitetului raional de partid Gheorgheni (din ian. 1965); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (din 21 apr. 1966); membru al Consiliului de Stat (din mart. 1969); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Baraolt, jud. Covasna (1969–1973).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1955) și clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1964) și clasa a IV-a (1965); Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei” (1969); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România” (1971); Ordinul „Victoria socialismului” (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

KISS ȘTEFAN

(n. 25 sept. 1920, Blaj, jud. Alba; d. 1993, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul la Târnăveni și Blaj; curs de perfecționare pentru P.T.T. la Budapesta; Academia Agricolă, curs fără frecvență (1942–1944); Academia Comercială; Facultatea

de Fizică-Matematică; Facultatea de Chimie Industrială; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer chimist

Activitate și funcții: funcționar la Oficiul P.T.T. Cluj (din 1940); reținut de autoritățile maghiare din Cluj și internat în lagărul din Someșeni (1940); responsabil la Oficiul P.T.T. Odorhei, transferat pentru patru luni la un oficiu poștal din Budapesta, apoi la un oficiu P.T.T. din Gherla (1942–1944); după 23 aug. 1944 a luat parte la organizarea sindicatului mixt din Gherla; **membru de partid din aug. 1945**; organizator la alegerile din 1946; membru al biroului Comitetului de partid al plășii Gherla; responsabil cu problemele economico-financiare la Comitetul județean de partid Someș; șef al C.A.S.B.I. pe județul Someș (1946); director al Fabricii de Ciment din Dej (1947–1955); director al Uzinelor de Produse Sodice Ocna Mureș (din iun. 1955); membru al Comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare (din dec. 1956); secretar cu probleme economice al Comitetului regional de partid Cluj (1961–28 nov. 1966); adjunct al ministrului Industriei Chimice (19 dec. 1966–14 dec. 1970); șef al Sectorului chimie la Consiliul de Miniștri (din 1970); adjunct de șef de secție la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din mai 1974); secretar general al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (3 iun. 1974–23 mart. 1985); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (8 apr. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Mihai Viteazul, reg. Cluj (1961–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1964); „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1961), clasa a IV-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a, clasa a IV-a (1966); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971).

KÖMÜVES IOAN

(n. 18 sept. 1925, com. Uioara de Sus, jud. Alba; d. 1998, Târnăveni, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: șapte clase primare; Curs de perfecționare de șase luni, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1952).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1946;** prim-secretar al

Comitetului raional de partid Odorhei (din 17 aug. 1957); secretar al biroului Comitetului regional de partid Mureș (1966).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966).

KOPPANDI ALEXANDRU

(n. 1 mai 1929, Zărnești, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: șase clase primare; Școala de partid de trei luni a Comitetului județean de partid Mureș (mai–iul. 1950); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov“ (din oct. 1952); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1953–1956); Academia de Studii Economice;

Facultatea de Științe Politice, Academia de

Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1970).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: băiat de serviciu la Fabrica de Cherestea Lomaș din Deda Bistra (1941–1944); muncitor necalificat la un mic meseriaș tâmplar (febr.–mart. 1944) și la o fabrică de conserve (mart.–iul. 1944), ambele din Budapesta; muncitor necalificat la Fabrica de Cherestea din Deda Bistra (din iul. 1944); evacuat în comuna Szabolcsboka din Ungaria (sept. 1944); muncitor la Fabrica de Cherestea din Deda Bistra (1945–1946); ucenic lăcătuș la Fabrica de Cherestea din Sovata (1946–1949); membru al Tineretului Progresist; **membru de partid din mai 1946;** activist al organizației locale din Sovata a Tineretului Progresist; activist al U.T.M. (a dus muncă de agitație la țară); responsabil cultural pe brigadă, timp de trei luni, pe șantierul Salva-Vișeu (1948); responsabil cu propaganda și agitația al Comitetului U.T.M. din sectorul Sovata (din 1948); secretar al Comitetului U.T.M. al Sectorului II Tg. Mureș (din aug. 1950); șef al Secției propagandă și agitație a Comitetului raional U.T.M. Mureș; secretar al C.C. al U.T.M. (26 iun. 1956–1 nov. 1963); instructor la Secția Propagandă a C.C. al P.M.R. (din 1 nov. 1963); membru, apoi șef sector la Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R.; membru al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară; secretar al Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (1969–10 dec. 1979); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 17 iul. 1978); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); șef al Sectorului presă centrală și școală în limbile naționalităților conlocuitoare la Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (din 19 dec. 1979).

Distincții: „Ordinul muncii“ clasa a II-a (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (1966).

KORODI ȘTEFAN

(n. 17 dec. 1924, com. Mica, jud. Mureș; d. 26 iul. 2000, Sfântu Gheorghe, jud. Covasna)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: trei clase industriale; Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1950–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1961–1964); Facultatea de Științe Politice.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

muncitor necalificat la Fabrica de Cărămizi Târnăveni (1938–1939); ucenic, apoi strungar la Uzina Chimică „Nitrogen“ Târnăveni (1939–1948); membru al organizației Tineretului Progresist, apoi al organizației U.T.C. din uzină; **membru de partid din oct. 1947**; președinte al Comitetului sindical și membru al Comitetului de partid din uzină; instructor al Sectorului carnet de partid al Comitetului județean de partid Târnava Mică (din 1949); prim-secretar al Comitetului raional de partid Reghin; șef al Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Mureș (din 1951); instructor al C.C. al P.M.R. (1953–1964); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Covasna (din 1968); membru al Consiliului Național al F.D.U.S., al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară; vicepreședinte al Consiliului Central de Pensii și secretar al Consiliului Central de coordonare a echipelor de control al oamenilor muncii; secretar al

Consiliului Central al U.G.S.R. (din 9 oct. 1979); membru al Comisiei Naționale de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Cristuru Secuiesc, jud. Harghita (1980–1985) și nr. 14 Mizil, jud. Prahova (1985–1989); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului (1 apr. 1985).

KOVACS BARTOȘ MIHALY (MIHAIL)

(20 febr. 1923, sat Mujna, com. Dârjiu, jud. Harghita)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: curs de partid de trei luni; cursul de perfecționare de un an de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1963–1966); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, Secția istoria mișcării muncitorești.

Profesia de bază: muncitor necalificat.

Activitate și funcții: muncitor zilier și ajutor de zidar la mai mulți antreprenori (1937); **membru de partid din 1945**; membru al Uniunii Populare Maghiare (din 1945); responsabil cu munca de tineret la Comitetul județean de partid Odorhei (din 1948); secretar al Comitetului de partid al plășii Odorhei; șef al Secției culturale a Comitetului provizoriu al județului Odorhei (din 1949) și al Consiliului popular raional Odorhei; prim-secretar al Comitetului raional de partid Sf. Gheorghe (din 1957) și Ciuc (din 1966); prim-vicepreședinte

al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (din 1968).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957); „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1971).

KOVACS ELISAVETA (n. BARABAS)

(n. 31 ian. 1937, com. Siculeni, jud. Harghita; d. 2002, Miercurea Ciuc)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: școala de partid de un an; liceul teoretic.

Profesia de bază: confecționar.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1966;
președinte al Comitetului județean al femeilor Harghita (din 1978).

Maghiară (1957–1969) și nr. 7 Miercurea Nirajului, jud. Mureș (1969–1973); membru al Comisiei Electorale Centrale (6 oct. 1952); membru al Comisiei pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961); vicepreședinte al M.A.N. (21 aug. 1965); vicepreședinte al Biroului M.A.N. (mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949) și clasa I (1961); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Medalia „Meritul Cultural” clasa I (1971); Premiul de Stat.

KOVACS IOSIF

(n. 28 apr. 1919, sat Cruceni, com. Foeni, jud. Timiș; d. 7 febr. 1984, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–7 febr. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Filologie; doctorat.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1947;
prorector al Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca (din 1978); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 28 dec. 1978); vicepreședinte al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Gherla, jud. Cluj (5 nov. 1978–7 febr. 1984).

Distincții: Medalia „Meritul științific” clasa a II-a (1981).

KOVACS GYÖRGY (DENES)

(n. 27 apr. 1911, sat Cușmed, com. Atid, jud. Harghita; d. 1990, Tg. Mureș)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–28 nov. 1974).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții:
redactor-șef la revista literară „Igaz Szó” (Tg. Mureș); membru al Uniunii Scriitorilor din Regiunea Autonomă Maghiară.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Covasna, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1957), Cristurul Secuiesc, reg. Mureș-Autonomă

KRAUSS MARGARETA

(n. 3 febr. 1938, com. Daia, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala medie tehnică agricolă din Dumbrăveni, jud. Sibiu (1951–1955); Școala de partid de un an la Brașov (sept. 1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1963–1966); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”;

Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate și funcții: șef de echipă la I.A.S. Saschiz, jud. Mureș (din 1955); tehnician agricol la Consiliul popular comunal Daia (1955–1957); ajutor de contabil și casier la C.A.P. Daia (1957–1959); **membru de partid din mart. 1958**; secretar al Comitetului comunal U.T.M. Daia și membru al Comitetului raional U.T.M. Sighișoara; secretar tehnic la Comitetul raional de partid Sighișoara (din 1959); instructor (1961–1962) și secretar (din 1962) al Comitetului regional al femeilor Brașov; lector la Școala interjudețeană de partid Brașov (din 1966); consultant la Cabinetul județean de partid Brașov (1968–1970); instructor la Sectorul

probleme statutare al documentelor evidenței membrilor de partid al Comitetului județean de partid Brașov (din 1971); secretar al Comitetului orășenesc de partid și primar al orașului Codlea (din 1972); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Germană; vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brașov; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Codlea (din mart. 1975); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); prim-secretar al Comitetului județean de partid Brașov.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Codlea, jud. Brașov (1975–1985); vicepreședinte al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (18 mart. 1975); secretar al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare și administrația de stat și membru al Grupului parlamentar pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

L

LAIU MARIA

(n. 4 nov. 1938, com. Apateu, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1962;
președinte al Cooperativei Meșteșugărești „Artex” din Arad (1988).

LASCU ELENA (n. IORDĂCHESCU)

(n. 20 febr. 1925, Galați; d. 25 ian. 1982, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1948–1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1964–1967); Facultatea de Economie Politică, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: muncitor la Atelierele de croitorie Galați (1939–1946); **membru de partid din 1946;** activist la Comitetul județean de partid Covurlui (1946–1948); secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid „V.I. Lenin” București (1954–2 iul. 1956); secretar al Comitetului orășenesc de partid București (2 iul. 1956–11 nov. 1960); vice-președinte al Consiliului Central al Sindicatelor (până la 18 iun. 1964); adjunct al șefului Secției Scrisori și Audiențe a C.C. al P.C.R. (27 iul. 1967–23 sept. 1969); director de cadre (1970–1973) și șef al Serviciului personal (1973–1976) la Centrala Tricotajelor București.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Oltenița, reg. București (1952–1957), Măgurele, București (1957–1961) și „Ștefan cel Mare”, București (1961–1965).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); „Medalia Muncii”; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

LAUDONIU DIAMANTA (n. DABIJA)

(n. 12 nov. 1927, com. Jugureni, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (din 1949).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: inginer stagiar la Institutul de Cercetări Metalurgice din București (în 1954); inginer la Întreprinderea Minieră „Petre Gheorghe” din Baia

Mare și la Uzina Chimică Valea Călugărească (în 1958); cercetător principal (în 1959) și șef al laboratorului de cercetare științifică la Institutul de Cercetări Chimice București; **membru de partid din 1959**; vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor; membru al biroului Comitetului municipal de partid București (1974–1988); director la Întreprinderea de Cercetare și Producerea Materialelor Chimice Semiconductoare București (1977–1985); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); membru al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnică (din 4 iul. 1985); secretar al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Industriilor, București (1985–1989).

LAVU ILIE

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

LAZA ILEANA

(n. 6 mart. 1948, com. Batăr, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul industrial; școala de maiștri; Facultatea de Studii Social-Politice, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: confecționeră.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1970**; confecționeră la Întreprinderea de Confecții din Arad; secretar al Comitetului municipal de partid Arad (1983).

LAZĂR ANICA (n. MATACĂ)

(n. 14 mart. 1949, com. Ciocile, jud. Brăila).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de chimie din Brăila (1963–1966); Liceul Teoretic „Petru Rareș” din Piatra Neamț, curs seral (1971); Facultatea de Subingineri, curs seral (1971–1977); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: subinginer chimist.

Activitate și funcții: operator chimist, laborant la Secția textilă I și verficator metrolog la Combinatul de Fire și Fibre Sintetice Săvinești (1966–1972); **membru de partid din 1967**; membru al biroului Comitetului U.T.C. și președinte retribuit al Comitetului sindical la Combinatul de Fire și Fibre Sintetice Săvinești (în 1977–în 1982); membru al Comitetului municipal de partid Piatra Neamț;

membru al biroului Comitetului județean de partid Neamț (în nov. 1984); secretar al Comitetului de partid (sept. 1984–1989) și președinte al Consiliului oamenilor muncii (1987–1988) la Combinatul de Fire și Fibre Sintetice Săvinești.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Piatra Neamț-Est, jud. Neamț (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (1 apr. 1985–1989).

LAZĂR DAVID

(n. 2 oct. 1923, Aninoasa, jud. Hunedoara; d. 1 ian. 1994, Deva)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Școala tehnică minieră gradul I și gradul III la Lupeni și Petroșani (1943–1946); Curs de partid de trei luni (din oct. 1948); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov”; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (doi ani); Facultatea de Filozofie.

Profesia de bază: maistru minier.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier de lăcătușărie din Tg. Jiu (în 1938); ucenic (1939–1942) și miner (din 1942) la Societatea Petroșani; conducător tehnic la minele Aninoasa (în 1946); **membru de partid din nov. 1946**; miner artificier la Lupeni (1947–1949); maistru artificier și maistru minier la Secția a III-a la Mina Petrila (din mart. 1948); activist la Secția cadre a Comitetului de partid Valea Jiului (din 1948); membru, apoi președinte al Comisiei de verificare a membrilor de partid din Valea Jiului (din 1949); instructor (1951–18 apr. 1956) și șef al Sectorului muncii politice de masă (din 18 apr. 1956) la Secția Propagandă și

Agitație a C.C. al P.M.R.; prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Petroșani (în 1960); secretar al Comitetului județean de partid Hunedoara (din febr. 1968); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Hunedoara (în 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Petroșani, reg./jud. Hunedoara (1965–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; „Medalia Muncii”; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.”; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.”; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

LAZĂR DUMITRU

(n. 20 febr. 1928, com. Rătești, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala primară din com. Rătești; Școala de elevi meseriași „Grivița” din București (1943–1947); Școala specială de doi ani (1948–1952); Institutul de Relații Internaționale (1952–iun. 1953); Universitatea Serală Marxism-Leninism.

Profesia de bază: electrician mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie” (1943–1947); membru al Tineretului Progresist (din 1946); **membru de partid din 1946**; electrician mecanic la revizia de vagoane C.F.R. „Grivița Roșie” (1947–1949); asistent la Catedra de marxism-leninism (din 1953) și lector universitar la Institutul de Relații Internaționale; instructor (febr. 1956–27 sept. 1959), șef al Sectorului documentare și relații cu partidele frățesti (27

sept. 1959–31 mart. 1965) și adjunct al șefului secției (31 mart. 1965–6 nov. 1972) la Secția Relații Externe a C.C. al P.C.R.; ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Suedia (6 nov. 1972–1975); director adjunct la Direcția Relațiilor Culturale cu Străinătatea din Consiliul Culturii și Educației Socialiste (mai 1978–oct. 1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

LAZĂR ELENA

(n. 18 febr. 1944, com. Dor Mărunt, jud. Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala tehnică veterinară din Călărași (din 1959).

Profesia de bază: tehnician veterinar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** tehnician veterinar (1964), șef al Fermei zootehnice (1970) și șef al Fermei zootehnice și avicole (din 1974) la C.A.P.

Dor Mărunt; vicepreședinte al Consiliului de conducere și secretar al organizației de partid la C.A.P. Dor Mărunt (din febr. 1979); membru al biroului Comitetului comunal al femeilor și al Biroului executiv al Consiliului popular al comunei Dor Mărunt (mart. 1985); deputat în Consiliul popular al județului Călărași (mart. 1985).

LAZĂR GHEORGHE

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Activitate și funcții: adjunct al ministrului Economiei Forestiere (din 25 mai 1962); adjunct

al ministrului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (4 febr. 1972–18 apr. 1985); vicepreședinte al Comitetului de conducere al Asociației de Prietenie Româno-Finlandeză (în 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid Galați (până la 9 febr. 1976); director general al Direcției generale a agriculturii și industriei alimentare Galați (până în 1976); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); adjunct al ministrului Industriei Lemnului și Materialelor de Construcții (din 20 sept. 1982).

LAZĂR MARIA (n. BOSTAN)

(n. 24 mart. 1939, com. Făurei, jud. Neamț) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).**

Studii: Liceul teoretic din Roman (1956); Școala tehnică de poștă și telecomunicații din București (1957–1958); Cursul de pregătire a cadrelor sindicale de un an, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1969–1970); Facultatea de Științe Politice și Ideologice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1970–1974); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1980–1986).

Profesia de bază: tehnician exploatare P.T.T.R.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă în liceu; învățătoare suplitoare la Școala generală (în 1956), propagandist și secretar al Comitetului U.T.M. din com. Făurei (în 1956); telegrafist la Oficiul P.T.T.R. Roman (în 1958); telefonist (1961–1969) și

supraveghetor-șef de tură (din 1961) la Oficiul P.T.T.R. Turnu-Severin; **membru de partid din 1965**; instructor la Sectorul probleme statutare, documente și evidența membrilor de partid al Comitetului municipal de partid Turnu Severin (în 1970); membru al biroului organizației de bază din cadrul Facultății de Științe Politice și Ideologice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; șef la Catedra de filozofie a Cabinetului Comitetului județean de partid Buzău (în 1974); șef al Sectorului de muncă politică de masă (în dec. 1976) și secretar cu probleme de propagandă (în 1977) la Comitetul municipal de partid Buzău; secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean de partid Buzău (în 1979); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Buzău (oct. 1984–1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Buzău (1985–1989); vicepreședinte al M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

LAZĂR MARIA

(n. 15 iul. 1948, Ocna Sibiului, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Ocna Sibiului (1966); Facultatea de Studii Social-Politice, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: muncitor laborant.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968**;

șef de birou la Întreprinderea „13 Decembrie” din Sibiu; membru al Comitetului județean de partid și al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu; secretar al Comitetului de partid din

Întreprinderea „13 Decembrie” din Sibiu; membru în Consiliul Național al Oamenilor Muncii (oct. 1987).

LĂNCRĂJAN IOANA (n. BRATU)

(n. 24 sept. 1949, com. Cochirleanca, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de croitorie din Focșani (1965–1968); liceul; Școala de partid de un an (1972); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1974–1979); doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1988).

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate și funcții: croitoreasă la Întreprinderea de Confecții din Râmnicu Sărat (1968–dec. 1971); **membru de partid din 1970**; secretar pentru problemele muncii de propagandă al Comitetului orașenesc U.T.C. Râmnicu Sărat (dec. 1971–1972); șef al Sectorului de propagandă și cultură la Comitetul județean U.T.C. Buzău (1972–1974); membru supleant al Biroului C.C. al U.T.C.; secretar al C.C. al U.T.C. cu probleme internaționale (nov. 1974–1984); membru al Consiliului de Stat (1980–1985); instructor la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (în 1984); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (din 6 nov. 1984); membru al biroului Comitetului de partid și președintele Comitetului sindical de la Filatura Românească de Bumbac din București (aug. 1986–14 nov. 1988); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor; membru al biroului Consiliului Național al Societății de Cruce Roșie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Drăcșenei, jud. Teleorman (1980–1985).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a V-a; Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

LĂZĂRESCU CONSTANTIN

(n. 6 ian. 1928, com. Valea Lungă, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Liceul militar de la Mănăstirea Dealu din Târgoviște (1939–1947); Facultatea de Litere și Filologie, Universitatea din București (1947–1948); Institutul Pedagogic din Leningrad (1948–1952).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** responsabil de grupă de partid și secretar al celei de partid

din facultate; responsabil al unei brigăzi de studenți pe șantierul Bumbesti-Livezeni; instructor la Secția Relații Externe a C.C. al P.M.R. (din 1952); șef al Sectorului relații cu partidele frățești (până la 20 sept. 1957); adjunct al șefului Secției Relații Externe a C.C. al P.M.R. (până la 31 mart. 1965); adjunct al redactorului-șef al revistei „Lupta de clasă” (din 31 mart. 1965).

LEICA ADAM

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Bacău (26 ian. 1956–14 ian. 1957); instructor al Comitetului regional de partid Bacău (din 14 ian. 1957); secretar al Comitetului regional de partid Iași (până la 28 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Bârlad (până la

13 nov. 1974); președinte al Colegiului județean de partid Vaslui (până la 14 dec. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Puești, reg. Iași (1965–1969).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

LETÁY LAJOS (LUDOVIC)

(n. 23 ian. 1920, sat Vălenii de Arieș, com. Moldovenești, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Filologie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: profesor de limba și literatura maghiară la Liceul Unitarian din Cluj (în 1944); **membru de partid din 1947;** profesor

de limba și literatura maghiară la Liceul nr. 2 din Cluj (în 1948); redactor la revista „Hrodalmi Almanach” din Cluj (în 1951); secretar literar la Teatrul Maghiar de Stat din Cluj (în 1953); redactor-șef adjunct (în 1956) și redactor-șef (1958–1988) al revistei „Utunk”; membru titular al Asociației Scriitorilor din Cluj (din 3 iul. 1981); membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al Comisiei de relații externe a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Mihai Viteazu, jud. Cluj (1969–1975), nr.

5 Dej, jud. Cluj (1975–1980) și nr. 8 Gilău, jud. Cluj (1980–1989); secretar al M.A.N. (13 mart. 1969–1975); vicepreședinte al M.A.N. și membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură (18 mart. 1975–1985); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980–1989).

Distincții: „Premiul de Stat“ pentru activitate literară clasa a II-a (1954); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966), clasa a II-a (1984); Ordinul „Meritul Cultural“ clasa a II-a (1967).

LEUCUȚA GHEORGHE CRĂCIUN

(n. 1938, Sânnicolau Mare, jud. Timiș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Naționalitatea: sârbă.

Studii: Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957; instructor la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (până la 20 ian. 1986); prim-

secretar al Comitetului municipal de partid Lugoj (din 20 ian. 1986).

LEUȘTEAN FLOAREA (n. CREȚU)

(n. 26 ian. 1937, com. Helegiu, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Școala de partid de un an din Bacău (sept. 1964); Facultatea de Filozofie-Sociologie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1967–1971).

Profesia de bază: laborantă.

Activitate și funcții:

laborantă la rafinăria din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej (în 1956); **membru de partid din 1958;** membru supleant al biroului Comitetului orașenesc de partid Gheorghe Gheorghiu-Dej (în febr. 1963); președinte al Comitetului orașenesc al femeilor; vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Gheorghe Gheorghiu-Dej; șef al Biroului psihologie-toxicologie al Laboratorului de ergonomie al Combinatului Petrochimic Borzești (în 1975); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Gheorghe Gheorghiu-Dej (în mart. 1977); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Suceava (în aug. 1979); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); instructor al C.C. al P.C.R. (în 1988); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (2 nov.-22 dec. 1989).

LEUȘTEAN NICOLAE (NECULAI)

(n. 13 ian. 1944, com. Jariștea, jud. Vrancea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de cinci luni; Facultatea de Agronomie.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** președinte al C.A.P. „N. Bălcescu“, jud. Bacău (în 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Traian, jud. Bacău (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor (1 apr. 1985–1989).

LEVENTE MIHAI

(n. 20 iun. 1915, com. Lipnița, jud. Constanța; d. 1976, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–1976).

Studii: Licențiat în Litere și Filozofie; doctor în științe economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al Frontului Studenților Democrați (1936–1938); membru al Ajutorului Roșu (1936–1947); **membru de partid din 1939**; econo-

mist la Ministerul de Finanțe (din 1939); referent-șef la Institutul Central de Statistică (în 1941); trimis în U.R.S.S. de Institutul Central de Statistică pentru recensământul moldovenilor și pentru întocmirea unor schițe monografice și studii asupra colhozurilor (1942–1943); membru al Apărării Patriotice (1943–1945); secretar general al Uniunii Patrioților (1944); instructor și responsabil la resortul de agitație și propagandă al C.C. al U.T.C.; secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei (2 iun. 1945–18 mai 1946), al Ministerului Industriei și Comerțului (în apr. 1946), al Ministerului Cooperăției (din 18 dec. 1946), al Secretariatului de Stat al Aprovizionării Armatei și Populației Civile, de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri (din 10 iul. 1946), al Ministerului

Economiei Naționale (din 16 apr. 1947) și al Ministerului Agriculturii (din 13 mai 1948); membru al Comitetului pentru Învățământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniștri (din 30 oct. 1951); director general al Direcției Centrale de Statistică (din 4 apr. 1956); rector al Institutului de Agronomie din București; locțiitor al ministrului Gospodăriei de Stat și director general în Ministerul Agriculturii (în 1956); ministrul Comerțului Interior (30 apr. 1962–29 mart. 1968); secretar al Consiliului Național al F.U.S. (în 1969); director al Institutului de Cercetări Economice al Academiei R.S.R. (în 1968); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Liban (din 30 oct. 1972), Kuwait și Regatul Hașemit al Iordaniei (din 25 mart. 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 35 Mihăilești, reg. Ploiești (1961–1965), nr. 27 Sinaia, reg. Ploiești (1965–1969) și nr. 3 Fetești, jud. Ialomița (1969–1973); președinte al Grupului interparlamentar român (13 mart. 1969–1973).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966).

LEVIN MIȘA

(n. 27 oct. 1915, Bălți, Republica Moldova)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–mai 1950).

Naționalitate: evreiască.

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate și funcții:

membru al Partidului Social Democrat din 1933; zețar la Atelierele „Adevărul” din București (1933–1937); zețar la ziarul „Timpul” din București (din 1937); arestat și condamnat pentru răspân-

dire de manifeste (în oct. 1940); membru al Comisiei de organizare a Sindicatelor și al

Consiliului Central al Frontului Unic Muncitoresc (după 23 aug. 1944); membru al Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale (din oct. 1945); membru al Biroului Politic al P.S.D. (din oct. 1947); prim-consilier de legație la Ministerul Afacerilor Străine (din 30 dec. 1947); ministru plenipotențiar, clasa a II-a, la Ministerul Afacerilor Străine (din 20 ian. 1948); consilier de legație al R.P.R. la Roma (din 1948); exclus din partid în mai 1950.

Deputat în M.A.N. (1948–26 mai 1950).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Ofițer.

LICU ION

(n. 20 iul. 1933, com. Zătrești, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de energie electrică din Constanța (1948–1950); Facultatea Muncitorească din București (1952); Facultatea de Electrotehnică (1953–1958); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1965–1968); Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: electrician la Întreprinderea de Electricitate Brașov (în 1950); membru al Comitetului U.T.M. și al Consiliului Uniunii Asociației Studenților pe facultate (1953); maistru în Secția aparataj la Uzina „Electroputere” Craiova (în 1958); **membru de partid din 1959**; membru și adjunct de șef de secție la Comitetul regional de partid Oltenia; șef al Sectorului metalurgie, construcții de mașini și petrol-chimie din cadrul Secției economice a Comitetului regional de partid Oltenia (în 1965); secretar cu problemele

economice la Comitetul județean de partid Gorj (din febr. 1968); inginer la Serviciul tehnic, inginer proiectant principal și director general la Centrala Industrială de Mașini și Aparate Electrice Craiova (iun. 1974–15 febr. 1985); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (15 febr.–5 sept. 1985); consilier al președintelui R.S.R. cu grad de adjunct de ministru (5 sept.–17 oct. 1985); ministrul Energiei Electrice (18 oct. 1985–8 ian. 1986); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Călărași (19 apr.–5 nov. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (din 5 nov. 1986); membru al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale; inginer principal la Centrala Industrială Electrotehnică Craiova (în iul. 1987).

LIPTAK IULIANA

(n. 3 oct. 1950, com. Oșorhei, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala profesională de industrie ușoară din Oradea (aug. 1968); liceul industrial (1974); Cursul de cinci luni la Școala inter-județeană de partid din Oradea, curs seral (1985); Școala de maiștri confecții încălțăminte (iun. 1989).

Profesia de bază: confecționar de încălțăminte.

Activitate și funcții: confecționar de încălțăminte și secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea de Piele și Încălțăminte „Crișul” din Oradea (1968–1989); **membru**

de partid din 1970; membru al Comitetului județean de partid Bihor (până la 22 dec. 1989).

LIXANDRU VASILE

(n. 25 mart. 1914, sat Robești, com. Căineni, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Școala de elevi meseriași C.F.R. (patru clase); Școala medie de șase luni din Brașov (1950).

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: ucenic (1928–1932) și turnător (1932–1934) la Atelierele C.F.R. Grivița; participă la constituirea organizației U.T.C.d.R. (în 1930); mutat

la Atelierele C.F.R. Nicolina din Iași (1934); revine la Atelierele C.F.R. Grivița (sfârșitul anului 1934); arestat și condamnat la 1 an și 6 luni închisoare, executând pedeapsa la penitenciarele Jilava și Doftana (1935–1937); muncitor la Arsenalul Armatei din București (1937–1938), la Atelierele C.F.R. Grivița (din 1938) și la Atelierele C.F.R. Cluj; după 23 aug. 1944 a participat la organizarea sindicatului muncitorilor la Atelierele C.F.R. Brașov; **membru de partid din febr. 1945;** secretar de celulă, apoi secretar al Comitetului de partid la Atelierele C.F.R. Brașov (din 1945); responsabil al Secției organizațiilor de masă (din 1947) și responsabil administrativ (1948–1950) la Comitetul județean de partid Târnava Mare; președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular regional Sibiu (din 1950); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Stalin (din iul. 1952).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Stalin-Est, reg. Stalin (1952–1957).

LOIS CODRINA

(n. 26 mai 1948, com. Izvoru Alb, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de trei luni; liceul industrial.

Profesia de bază: sculer.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1977; secretar al biroului organizației de bază la Întreprinderea Mecanică Mija, jud. Dâmbovița (1984–1989).

LUCA ANETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

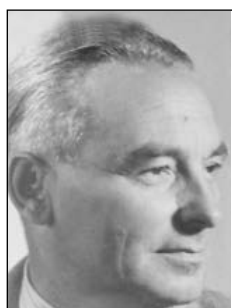
LUCA TINCUȚA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

LUCA VASILE (LUKA LASZLO)

(n. 8 iun. 1898, com. Cătălina, jud. Covasna; d. 27 iul. 1963, Penitenciarul Aiud)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952).

Studii: șase clase primare; școala de ucenici (trei clase).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: lăcătuș la Atelierele C.F.R. Brașov (până în 1915); la sfârșitul anului 1915 este încorporat în armata austro-ungară și trimis pe front; în 1918 s-a înrolat voluntar în „Garda națională”, apoi în așa

numita „Divizie secuiască”; lăcătuș la Atelierele C.F.R. Brașov (din 1919); membru de sindicat (din 1919); secretar al Comitetului județean Brașov al P.C.dR. (în 1924); arestat și închis (1924–1927); în 1930 participă la luptele fracționiste din partid și este trecut la „munca de jos” în Moldova; arestat pentru implicarea în organizarea activității sindicale, judecat și întemnițat timp de cinci ani (1933–1938); **membru al C.C. al P.C.dR. (din 1938)**; arestat în timp ce încerca să treacă granița cu U.R.S.S. (4 apr. 1940); închis la Penitenciarul Cernăuți pentru o perioadă de opt luni, dar a fost eliberat după ce sovieticii au ocupat provincia (iun. 1940); a primit cetățenia sovietică; a lucrat la Secția română de la Radio Moscova și la postul de radio românesc susținut de către Comintern; deputat în Sovietul Suprem al Ucrainei (1940–sept. 1944); în sept. 1944 a revenit în România; încadrat în Armata română cu gradul de general de brigadă (1 nov. 1947); ministrul Finanțelor (8 nov. 1947–9 mart. 1952); președinte al Comisiei pentru simplificarea și

raționalizarea aparatului de stat (din 1 dec. 1948); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (16 apr. 1949–28 mai 1952); acuzat de „deviere de dreapta” (la Plenara C.C. al P.M.R. din 29 febr.–1 mart. 1952); arestat (14 aug. 1952) și anchetat până în toamna anului 1954; judecat pentru activitate împotriva clasei muncitoare și subminarea economiei naționale, fiind condamnat la moarte, dar pedeapsa i-a fost comutată în muncă silnică pe viață (1954); reabilitat juridic la Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1968.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Cluj (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Cluj (1948–1952) și Aleșd, reg. Oradea (1952).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de „Mare Cruce” (1947).

LUNGU ANTON

(n. 12 nov. 1931, com. Robeasca, jud. Buzău) **Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov.1984–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Istorie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1973); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: tâmplar mecanic.

Activitate și funcții: muncitor la Depoul C.F.R. Ploiești (în 1948); locțiitor politic la o unitate de construcții din cadrul Direcției regionale a Detașamentelor de muncă Craiova (1953–mai 1957); **membru de partid din aug. 1956**; activist (mai 1957–nov. 1958), șef al Comisiei tineret sătesc (nov. 1958–1960) și secretar pentru probleme organizatorice (1960–1962) la Comitetul regional U.T.M. Oltenia; organizator al C.C. al U.T.M. la Combinatul Siderurgic Galați (din sept. 1962); șef al Comitetului regional U.T.M.-U.C.F.S.

Galați (din sept. 1964); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului orășenesc de partid Brăila (din febr. 1967); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brăila și membru al biroului Comitetului municipal de partid Brăila (1969–21 febr. 1978); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (din 21 febr. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (din dec. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (6 apr. 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Brăila-Vest, jud. Brăila (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1985–1989).

LUNGU MARIN

(n. 25 iun. 1937, Slatina)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–27 nov. 1987).

Studii: Școala medie tehnică de mecanizarea agriculturii din Slatina (1951); Școala de partid de un an din Craiova (1964); Facultatea de Istoria Mișcării Muncitorești, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972).

Profesia de bază: tehnician mecanic.

Activitate și funcții: tehnolog și tehnician la Uzina Mecanică Turnu Severin (1959–1963); **membru de partid din 1960**; activist la Consiliul local al sindicatelor din Turnu Severin (1964–1965); instructor cu probleme culturale la Consiliul regional al sindicatelor Oltenia (1965–febr. 1968); secretar al Consiliului

popular al municipiului Craiova (febr. 1968); șef al Catedrei de istorie la Comitetul județean de partid Dolj (1972–1975); instructor pentru învățământul de stat în cadrul Secției de propagandă a Comitetului județean de partid Dolj (1975–1978); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul municipal de partid Craiova (1978–1979); director al Cabinetului județean pentru activitate ideologică și politico-educativă Dolj (1979–1982); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul municipal de partid Craiova (1982–1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (în 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (sept. 1984–nov. 1987); sociolog la Întreprinderea „Electroputere” Craiova (din nov. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Craiovița Nouă, jud. Dolj (1985–26 dec. 1987); membru al Comisiei M.A.N. pentru industrie și activitate economico-financiară (1 apr. 1985–1987).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

LUNGU NICOLAE

(n. 14 iul. 1928, com. Aninoasa, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954**; membru al Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii (din 1 iun. 1966); director adjunct la Trustul de Instalații-Montaj București (în iul. 1978).

Decorații: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1969).

LUPESCU ALEXANDRU

(n. 8 mart. 1951, com. Botoroaga, jud. Teleorman; d. 1993, com. Botoroaga, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22 dec. 1989).

Studii: liceul agricol;
Școala de partid de cinci luni.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1971;
vicepreședinte și secretar al
Comitetului de partid al C.A.P.
Drăgănești-Vlașca, jud.
Teleorman (1978–1989).

LUPU (PRESMANN) PETRE

(n. 25 oct. 1920, Iași; d. iul. 1989)

**Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 nov. 1984); membru supleant al
Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23
iul. 1965–28 nov. 1974); membru al
Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.
(28 nov. 1974–22 mart. 1984); președinte al
Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22
nov. 1984).**

Naționalitatea: evreiască.

Studii: liceul la Iași
(1939); Facultatea de Drept;
Facultatea de Economie,
Academia de Științe Social-
Politice „Ștefan Gheorghiu”
(1969); Universitatea Serală
de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:
membru al U.T.C.dR. (1936–

1939); **membru de partid din 1939;** șef al
Comitetului regional Iași al U.T.C.dR. (în 1939);
membru al Comitetului regional Moldova al
U.T.C.dR.; arestat și închis în Penitenciarul

Caransebeș și în lagărele Vapniarka, Grosulovo
și Tg. Jiu (din oct. 1940); membru al biroului
Comitetului regional de partid Oltenia (23
aug. 1944–apr. 1945); secretar al C.C. al
U.T.C./U.T.M. (1945–1950); membru al
Frontului Tineretului Progresist (în 1946);
adjunct al șefului Secției Organizatorice a
C.C. al P.M.R. (1950–1952); șef al Direcției
Treburilor a C.C. al P.M.R. (1952–1955); șef
de secție (până la 6 oct. 1958) și apoi prim-
adjunct al șefului direcției (de la 6 oct. 1958)
la Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R.;
șef al Secției Organizații de Masă a C.C. al
P.M.R. (15 iul.-28 sept. 1959); președinte al
Comitetului de Stat pentru Problemele
Organizării Muncii și Producției și ale Salarizării
(28 nov. 1966–13 mart. 1969); membru al
Consiliului Economic (în febr. 1969); ministrul
Muncii (13 mart. 1969–27 ian. 1977);
vicepreședinte al Consiliului Organizații
Economico-Sociale (12 mai 1973–25 ian. 1977);
ambasador extraordinar și plenipotențiar al
R.S.R. în Venezuela (27 aug. 1984–11 ian.
1988), Jamaica, Trinidad-Tobago și Surinam
(din 29 iul. 1985), Guyana (din 7 febr. 1986)
și Portugalia (din 17 aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.:
Romanați (1948–1952), Bacău (1952–1957),
Brad, reg. Hunedoara (1957–1961), Pângărați,
reg. Bacău (1961–1965), nr. 20 Bicaz, reg.
Bacău (1965–1969), nr. 1 Suceava, jud. Suceava
(1969–1975) și nr. 1 Tulcea, jud. Tulcea
(1975–1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii
Populare Române” clasa a III-a (1948); Ordinul
„Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); „Ordinul
Muncii” clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1957),
clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa a
II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii
Populare Române” clasa a II-a (1964); Ordinul
„Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Medalia
„A XXV-a aniversare a eliberării patriei” (1969);
Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Titlul
de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de
Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

M

MACOVEI POMPILIU ALEXANDRU

(n. 13 mai 1911, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ din București (1939).

Profesia de bază: arhitect.

Activitate și funcții: desenator la Primăria orașului București (1936–1937); arhitect diurnist la Ministerul de Interne (1938); preparator la Facultatea de Arhitectură (1939); arhitect la Ministerul

Propagandei (1941); **membru de partid din ian. 1945**; secretar al Tineretului Progresist (1945); secretar general adjunct al A.R.L.U.S. (1946); arhitect șef al orașului București (18 nov. 1952); consilier al Legației R.P.R. din Franța (din 27 ian. 1958); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Italia (20 oct. 1960–24 dec. 1962); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (din 10 ian. 1963); președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (21 aug. 1965–15 iul. 1971); delegat permanent, cu grad de ambasador, al R.S.R. pe lângă U.N.E.S.C.O. (din 4 nov. 1971);

profesor la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ din București (în 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Oradea-Nord, reg. Crișana (20 nov. 1966–1969) și nr. 15 Beiuș, jud. Bihor (1969–1975).

MACOVESCU GEORGE

(n. 28 mai 1913, sat Joseni, com. Berca, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Juridice din București.

Profesia de bază: jurist și scriitor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1936;

secretar general la Ministerul Propagandei (de la 9 mart. 1945); consilier de legație la Ministerul Afacerilor Străine (de la 29 ian. 1948); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în S.U.A. (15 iul. 1959–14 oct. 1961); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (14 oct. 1961–3 mart. 1967); prim-adjunct al ministrului Afacerilor Externe (3 mart. 1967–23 oct. 1972); ministrul Afacerilor Externe (23 oct. 1972–28 mart. 1978); vicepreședinte al Consiliului

Culturii și Educației Socialiste (de la 9 sept. 1978); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (23 oct. 1972–23 mart. 1978); președinte al Uniunii Scriitorilor (1972–1981); membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (de la 3 iul. 1981).

Volume: *Catargele înalte*, București, Editura Albatros, 1972; *Farmecul pământului*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1977; *Vârstele timpului*, București, Editura Eminescu, 1977; *Parfumul amar al pelinului verde: jurnal la marginea dintre vis și viață*, București, Editura Eminescu, 1982; *Semnul dintre ochi*, București, Editura Eminescu, 1983; *Undeva, toamna, cândva...*, București, Editura Eminescu, 1985; *Trecânde anotimpuri*, București, Editura Eminescu, 1988 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Gemele (1969–1975) și nr. 1 Brăila-Sud (1975–1980), jud. Brăila și nr. 11 Vălenii de Munte, jud. Prahova (1980–1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa I (1963); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1969).

MAFTEI GHEORGHE

(n. 2 aug. 1916, com. Păstrăveni, jud. Neamț; d. 1991, com. Țibucani, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: șase clase primare.
Profesia de bază: agri-cultor.

Activitate și funcții: președinte al C.A.P. Țibucani, jud. Neamț (din 1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tg. Neamț (1957–1961), nr. 12 Bălțătești (1961–1965) și nr. 23 Păstrăveni (1965–1969), reg. Bacău; nr. 8 Țibucani, jud.

Neamț (1969–1975).

MAITEC OVIDIU

(n. 13 dec. 1925, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982).

Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București.

Profesia de bază: sculptor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956 (exclus în oct. 1982);** asistent

la Catedra de anatomie artistică a Institutului de Artă și profesor la Școala medie de artă din București (1950–1956); membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 29 iun. 1962).

Membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România și al Asociației „La Maison des Artistes” din Paris; membru corespondent (12 mart. 1992) și membru titular (29 ian. 1999) al Academiei Române.

MALINSCHI VASILE

(n. 1 mai 1912, com. Râbnița, Rep. Moldova; d. 15 iul. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Naționalitatea: rusă.

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale și Facultatea de Drept din București; doctor în științe economice (1939).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1935;** economist-diurnist la Oficiul

de studii al Direcției Comerțului exterior din cadrul Ministerului Industriei și Comerțului (1936–1937); funcționar la

Direcția Relații Externe din Banca Națională (1938); inspector comercial, economist planificator la Sovietul din Bălți și prim-colaborator științific la Institutul de Cercetări Economice din Chișinău (din iul. 1940); șeful Sectorului economic al Academiei de Științe a U.R.S.S., profesor de economie politică la Universitatea Chișinău și la Institutul Pedagogic Moldova (1947–1949); membru al P.C.U.S. (1948); profesor de economie agrară și apoi rector al Academiei de Studii Economice din București (din 1949); consilier ministerial la Ministerul Comerțului Interior (până la 23 nov. 1949); ministrul Comerțului Interior (23 nov. 1949–16 febr. 1954); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (15 mai 1954); guvernatorul Băncii Naționale (1 apr. 1963–20 sept. 1977).

Membru titular (2 iul. 1955) și prim-secretar general adjunct (23 dec. 1959–2 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; președinte al Secției de Științe Economice și Sociologie a Academiei R.S.R. (1966–1974) și al Secției de Științe Economice, Juridice și Sociologie a Academiei Române (1990–1992).

Lucrări: *Dezvoltarea economică a României (1944–1964)* (coord.), București, Editura Academiei R.P.R., 1964; *Industria României (1944–1964)* (coord.), București, Editura Academiei R.P.R., 1964; *Aspecte actuale ale rentei funciare*, București, Editura Academiei R.S.R., 1970; *Studii de reformă agrară*, București, Editura Academiei R.S.R., 1971 etc.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1962).

MALIȚA (AUGUSTIN) MIRCEA

(n. 20 febr. 1927, Oradea, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–1980).

Studii: Facultatea de Științe și Facultatea de Filozofie, Universitatea din București; doctor în matematică (1972).

Profesia de bază: matematician, eseist și diplomat.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1946;

șef al Comisiei studențești a C.C. al U.T.C. (1949); preparator (1949), asistent (1949), lector (1951), conferențiar (din 1961) și profesor (din 1972), fiind titularul cursului Modele matematice

în științele sociale și al celui de Logică și inteligență artificială la Catedra de analiză matematică a Facultății de Matematică a Universității București; director al Bibliotecii Academiei R.P.R. (1950–1956); secretar adjunct și responsabil cu propaganda și relațiile internaționale la Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. (1954); consilier al Misiunii Permanente a R.P.R. de pe lângă O.N.U. (1956–1961); director al Direcției Culturale din Ministerul Afacerilor Externe (1961–1962); ministru adjunct pe problemele O.N.U. și ale organismelor internaționale (1962–1970); ministrul Învățământului (28 febr. 1970–13 oct. 1972); ministru secretar de stat la Consiliul de Stat al R.S.R. (de la 10 apr. 1974); membru al consiliilor pregătitoare ale conferințelor mondiale ale O.N.U. pentru populație, știință și tehnologie, pentru dezvoltare (1974–1979); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (1979–1981); ambasador, reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă Oficiul Națiunilor Unite și Instituțiile Specializate ale O.N.U. din Geneva (25 febr. 1981–18 mart. 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în S.U.A. (18 mart. 1982–25 mart. 1985).

Membru al Uniunii Scriitorilor, membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (de la 3 iul. 1981); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974) și membru titular (18 dec. 1994) al Academiei Române.

Lucrări: *Diplomația: școli și instituții*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1970; *Teoria și practica negocierilor*, București,

Editura Politică, 1972; *Pietre vii*, București, Editura Eminescu, 1973; *Idei în mers*, București, Editura Albatros, 1975; *Fire și noduri*, București, Editura Eminescu, 1975; *Zidul și iedera*, București, Editura Cartea Românească, 1977 etc.

MANCIU GHEORGHE

(n. 7 nov. 1932, com. Vârtop, jud. Dolj)

Membbru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–1984).

Studii: Facultatea de Mecanizarea Agriculturii, Institutul Agronomic din Craiova (1952–1957); doctorand (în 1984).

Profesia de bază: inginer mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** inginer mecanic șef la S.M.T. Segarcea (1957–1959) și S.M.T. Bechet (1960–1961);

director al S.M.T. Segarcea (1961–1966); șef al Serviciului S.M.T. și vicepreședinte al Consiliului agricol regional Oltenia (1966–1968); director adjunct cu probleme de mecanizare a agriculturii la Direcția județeană agricolă Dolj și director al Întreprinderii județene pentru mecanizarea agriculturii Dolj (1968–1971); director general al Centralei întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii (1971–1973) și al Centralei pentru mecanizarea agriculturii și producția de utilaje pentru agricultură și industrie alimentară din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor (din 1973); secretar de stat și director general al Direcției generale economice pentru mecanizarea agriculturii din cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare (până la 10 febr. 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Democratică Somalia (de la 31 ian. 1984).

MANEA ANTON (MENDELSON SOLOMON)

(n. 14 iun. 1917, Târgoviște, jud. Dâmbovița)

Membbru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–19 apr. 1954).

MANGU ȘTEFAN

(n. 26 oct. 1936, Mizil, jud. Prahova)

Membbru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic „I.L. Caragiale” din Ploiești; Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1958); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: secretar cu probleme organizatorice în Comitetul U.T.M. din facultate (1955–1957); inginer stagiar, inginer principal, șef Serviciu producție și șef secție la Întreprinderea de mase plastice Buzău (1958–1965); **membru de partid din 1963;** membru în Comitetul orașenesc U.T.M. Buzău (1963–1965); inginer principal la Serviciul Investiții, adjunct șef utilaj tehnologic, inginer șef pentru utilaj și aparatură, director adjunct comercial la Combinatul siderurgic Galați (1965–1977); membru în Comitetul de partid al Direcției comerciale Galați (1974–1978); director adjunct comercial al Centralei industriale siderurgice Galați (1977–mart. 1979); director adjunct tehnic la Centrul de calcul al Combinatului siderurgic Galați (mart.–

apr. 1979); director adjunct comercial și director la Baza industrială de aprovizionare tehnico-materială Piatra-Neamț (apr. 1979–1980); director (1980–oct. 1984) și membru în Comitetul de partid de la Întreprinderea mecanică „Ceahlăul” Piatra-Neamț, membru în Comitetul municipal de partid Piatra-Neamț (1982–1984); director (din oct. 1984), membru în Comitetul de partid de la Întreprinderea de țevi Roman și membru în biroul Comitetului județean de partid Neamț (oct. 1984–22 dec. 1989).

MANOLE PAUL-NICOLAE

(n. 20 febr. 1946, Turnu Măgurele, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968;** prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Teleorman (până la 14 dec.

1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Turnu Măgurele (până la 21 mart. 1986); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Teleorman (de la 21 mart. 1986).

MANOLE (VINEA) OFELIA

(n. 15 febr. 1908, Reni, Ucraina; d. 1983, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–25 iun. 1960).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie.
Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1926;

secretar al U.F.D.R. (de la 17

febr. 1948); secretar general

la Ministerul Sănătății (de la

14 mai 1948); adjunct al

șefului Secției Propagandă și

agitație a C.C. al P.M.R. (26

mai 1949–20 febr. 1954);

secretar cu probleme de

propagandă și agitație al

Comitetului regional de partid București (de

la 20 febr. 1954); vicepreședinte al Consiliului

General al A.R.L.U.S. (până la 25 ian. 1956);

prim-adjunct al Secției Propagandă și agitație

a C.C. al P.M.R. (25 ian. 1956–14 aug. 1958).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.

Botoșani (1948–1952) și Vaslui, reg. Iași

(1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a

(1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste”

și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962).

MANOLESCU CONSTANTIN

(n. 17 august 1923, Vălenii de Munte, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de

Planificare, Institutul de

Științe Economice București

(1947–1951); Facultatea de

Științe Juridice (1951); Școala

centrală de lectori de pe lângă

C.C. al P.C.R. (sept. 1954–iun.

1955); doctor în științe

economice (1964).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid**

din dec. 1952; asistent la Catedra de Economie

politică a Institutului de Științe Economice din

București (1951–sept. 1954); lector la Catedra

de Economie politică a Cabinetului orașenesc

de partid București (iun. 1955–febr. 1957); instructor (febr.–dec. 1957) și locțiitor al secretarului Comitetului de partid din Centrul Universitar București (dec. 1957–1964); director al Cabinetului de partid de pe lângă Comitetul orășenesc București (1964–sept. 1965); secretar al Comitetului de partid din Centrul Universitar București (din sept. 1965).

MANTA FILOFTEIA

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: secretarul Comitetului de partid al Fabricii de stofe „Argeșana“ (în 1972).

Sectorului 5 (1972); instructor teritorial la Secția Propagandă și presă a C.C. al P.C.R. (1974–1978); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 1 București (1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Neamț (28 aug. 1979–31 mai 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Mongolă (31 mai 1983–12 febr. 1985); ambasador în Centrala Ministerului Afacerilor Externe (febr.–mai 1985; instructor al C.C. al P.C.R. (mai 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Tg. Neamț, jud. Neamț (1980–1985).

MARCHIAN NICOLAE

(n. 3 iul. 1922, Sibiu)

Membru al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Studii: șapte clase elementare; trei clase profesionale; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1954).

Profesia de bază: mecanic auto.

Activitate și funcții: ucenic, apoi muncitor la un atelier mecanic din Sibiu (1936–1942); lucrător la Fabrica „Grațioza“ din Sibiu (1942–apr. 1943); concentrat (apr. 1943–iul. 1946); **membru de partid din sept. 1946;** lăcătuș la Atelierele C.F.R. (iul. 1946–aug. 1947); președintele Sindicatului Fabricii „Grațioza“ (1948–aug. 1949); șeful Sectorului carnate din Secția organizatorică a Comitetului județean de partid Sibiu (aug. 1949–iun. 1950); secretarul Comitetului județean de partid Sibiu (iun.–sept. 1950); șeful Secției agrare a Comitetului regional de partid Sibiu (sept. 1950–29 mai 1954); instructor al Secției Organelor conducătoare de partid, sindicale și

MANTA GHEORGHE

(n. 20 febr. 1935, Bușteni, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–1983).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1967–1971); doctor în economie (1983).

Profesia de bază: maistrul prelucrării mecanice prin așchiere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** instructor la Comitetul de

partid „V. I. Lenin“ (1962); director al Cabinetului de partid, membru supleant al biroului Comitetului de partid al Sectorului 5 (1971); secretarul Comitetului de partid al

de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (de la 29 mai 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Braşov (până la 7 iul. 1962); adjunctul şefului Secţiei Organizaţiilor de partid a C.C. al P.M.R. şi şef al Sectorului cartele de partid şi statistică (7 iul. 1962–23 oct. 1964); prim-secretar al Comitetului raional de partid Sibiu (în 1965); preşedintele Colegiului judeţean de partid Sibiu (până la 28 dec. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cisnădie, reg. Braşov (1961–1965).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a V-a.

MARCOŞANU VIRGIL DIMITRIE

(n. 14 mart. 1932, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică metalurgică din Buzău (1952); Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu” (1967); Facultatea de Ştiinţe Politico-Economice, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu” (1978).

Profesia de bază: tehnician metalurg.

Activitate şi funcţii: şef de echipă, ajutor de maestru, maestru (1952–febr. 1954), instructor (febr.–sept. 1954) şi secretar al Comitetului U.T.M. (sept. 1954–mai 1955) din Combinatul metalurgic Reşiţa; **membru de partid din mai 1955**; şeful Secţiei organe U.T.M. şi secretar al Comitetului raional U.T.M. Reşiţa (mai 1955–sept. 1957); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Reşiţa şi Gătaia (1957–1961); secretar al Comitetului regional U.T.M. Banat (1961–1968); prim-secretar al Comitetului judeţean U.T.C. Caraş-Severin şi membru al biroului Comitetului judeţean de

partid (1968–1970); secretar cu problemele agrare al Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin (1970–1971); şef al Secţiei organizatorice a Comitetului judeţean de partid Caraş-Severin (1971–1974); instructor (1974–3 febr. 1977) şi şef sector la Secţia Cadre a C.C. al P.C.R. (3 febr. 1977–1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului judeţean de partid Mehedinţi (1978–9 apr. 1982); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Mehedinţi (9 apr. 1982–6 febr. 1986); preşedinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Instituţiile Administrative de Stat şi Consiliile Populare (6 febr. 1986–20 oct. 1989); prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Cluj (20 oct.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Strehaia, jud. Mehedinţi (1985–22 dec. 1989).

MARIAN TIBERIU

(n. 8 iul. 1933, Zalău, jud. Sălaj; d. 1995)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Şcoala medie tehnică C.F.R.; Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu” (1975).

Profesia de bază: tehnician electromecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1956**; vicepreşedinte (1959–1960) şi preşedinte (1960–1962) al Comitetului executiv al Sfatului popular orăşenesc Zalău; instructor (1963–1966) şi secretar (1966–1968) al Comitetului orăşenesc de partid Zalău; secretar cu probleme organizatorice şi vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular orăşenesc Zalău (1968–1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, preşedinte al Consiliului

popular municipal Zalău și membru în biroul Comitetului județean de partid Sălaj (1977–ian. 1983); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Sălaj (ian. 1983–iun. 1989).

MARIN CONSTANTIN

(n. 12 mart. 1927, Ploiești, jud. Prahova; d. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Horticultură, Institutul Agronomic „N. Bălcescu” din București (1950–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer viticol.

Activitate și funcții: inginer viticol la G.A.S. Valea Călugărească (1954–1956);

vicepreședinte al Sfatului popular raional Ploiești (mart. 1956–mart. 1958); **membru de partid din febr. 1958**; vicepreședinte cu probleme de agricultură al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Ploiești (mart. 1958–1960); președinte al Consiliului agricol regional Ploiești (1962–1966); secretar al Comitetului regional de partid Ploiești (1963–1965); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 29 mai 1969); consilier de specialitate la Consiliul de Stat (29 mai 1969–17 febr. 1972); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (19 febr. 1972–25 apr. 1977); vicepreședinte al Consiliului U.N.C.A.P. (de la 25 apr. 1977); adjunct al ministrului Agriculturii și Industriei Alimentare (19 aug. 1982–23 febr. 1985).

MARIN FLOREA

(n. 23 sept. 1932, com. Măxineni, jud. Brăila)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională a Întreprinderii „Steagul Roșu” Brașov (1950); Facultatea Muncitorească (1952–1954); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iași (1954–1959); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1967); Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1975–1976).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; frezor (1950–1954); inginer stagiar, inginer mecanic și șef secție la Întreprinderea „Steagul Roșu” Brașov (1959–1967); șef secție și inginer principal, membru al B.O.B. și al Comitetului sindical din Întreprinderea „Rulmentul” Brașov (1967–1976); director adjunct tehnic și de producție (1976) și director (iul. 1977–apr. 1988) la Întreprinderea de rulmenți din Alexandria; membru al Comitetului județean de partid Teleorman (1979–1988); inginer principal la Centrala industrială de rulmenți și organe de asamblare Brașov (din apr. 1988).

MARIN GHEORGHE GASTON (GROSSMANN GHEORGHE)

(n. 14 apr. 1918, Chișineu Criș – Pădureni, jud. Arad)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 nov. 1984).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Liceul din Petroșani (1929–1937); Studii de matematică și fizică la Universitatea Sorbona (1937–1938); Institutul Politehnic din Grenoble (1938–1940).

Profesia de bază: inginer electrician.

Activitate și funcții: asistent universitar la Institutul Politehnic din Grenoble (1940–1944); membru

al Rezistenței franceze și responsabil inter-regional (sud-vest) pentru toate organizațiile de rezistență ale emigranților (din 1942); **membru de partid din 1942**; consilier la Președinția Consiliului de Miniștri (1945–1948); adjunct al ministrului Industriei (28 oct. 1948–9 aug. 1949); ministrul Energiei Electrice (9 aug. 1949–6 apr. 1951); ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice (6 apr. 1951–18 mai 1954); prim-vicepreședinte (18 mai 1954–26 mai 1956) și președinte (26 mai 1956–21 aug. 1965) al Comitetului de Stat al Planificării; vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (29 sept. 1962–13 mart. 1969); președinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (13 mart. 1969–13 ian. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ceahlău, reg. Bacău (1952–1957); nr. 3 Combinatul Chimic Craiova, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 4 Craiova-Vest, jud. Dolj (1969–1975); nr. 6 Ocna Mureș, jud. Alba (1975–1980); nr. 12 Boldești-Scăieni, jud. Prahova (1980–1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948), clasa I (1964); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1948), clasa I (1957); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949), clasa I (1971); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966), clasa I (1974).

MARINA MIHAI

(n. 9 mart. 1939, Sighetu Marmăției, jud. Maramureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (1986 – 22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de metalurgie din Sighetu Marmăției (1951–1953); Școala de partid de un an, Cluj-Napoca (1964–1965); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1968–1973).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1958;**

lăcătuș (1954–1964), secretar al Comitetului U.T.M. (1961–1963) și al Organizației de partid (1963) din Întreprinderea „Partizanul” din Sighetu Marmăției; instructor la Comitetul orașenesc de partid Sighetu Marmăției (1964); instructor al Comitetului regional de partid Maramureș (1965–1967); secretar al Comitetului orașenesc de partid Sighet (1967–1968); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Maramureș (1969–1971); instructor al C.C. al P.C.R. (1971–nov. 1975); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Cluj (nov. 1975–iun. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (iun. 1979–nov. 1985); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (nov. 1985–febr. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (febr. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 9 Huedin, jud. Cluj (5 dec. 1976–1980); nr. 3 Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud (1980–1985); nr. 5 Lechința, jud. Mureș (1985–22 dec. 1989).

MARINESCU ANETA

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

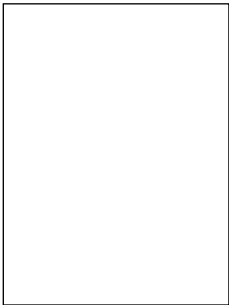
Activitate și funcții: șeful Secției Munca de partid în rândul femeilor a C.C. al P.M.R. (de la 24 ian. 1956).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Perișor, reg. Craiova (1957–1961).

MARINESCU GHEORGHE

(n. 22 iun. 1924, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (27 nov. 1974–22 nov. 1979).

Studii: Cursul de partid de trei luni (sept.-dec. 1948); Facultatea de Economie Generală (1966); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1956–iun. 1959).

Profesia de bază: instalator.*Activitate și funcții:* **membru de partid din nov. 1945;** responsabil al Secției educație și cultură a Comitetului U.T.C.

al Sectorului 3 Albastru (ian.–sept. 1948); instructor la Secția propagandă și agitație a Comitetului orașenesc de partid București (dec. 1948–oct. 1950); șeful Secției propagandă și agitație a Comitetelor raionale de partid „V.I. Lenin” și „30 Decembrie” (oct. 1950–dec. 1951); prim-secretar al Comitetului raional de partid „30 Decembrie” (dec. 1951–mai 1953); președinte al Comitetului organizatoric al A.V.S.A.P. (mai 1953–sept. 1956); șef sector în cadrul Secției Transport și telecomunicații a C.C. al P.M.R. (până la 14 ian. 1957); adjunctul șefului Secției Industrie grea, transport și construcții a C.C. al P.M.R. (de la 14 ian. 1957); director adjunct (1959–1961) și director (1961–1966) al Școlii de partid de un an a Comitetului regional de partid București; șef al Secției de propagandă a Comitetului regional de partid București (din 1966); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean de partid Ilfov (din 1968); șef sector la Secția Presă și radiodifuziune a C.C. al P.C.R. (febr. 1974–mai 1984); ambasador al R.S.R. în R. P. Congo (din mai 1984).

MARINESCU ION

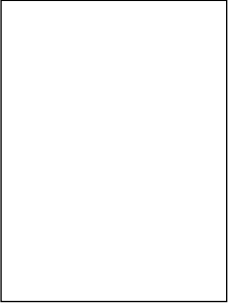
(n. 11 iunie 1928, sat Rădești, com. Stâlpeni, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).*Studii:* Institutul Politehnic din Kiev (1954).*Profesia de bază:* inginer metalurgist.

Activitate și funcții: **membru de partid din ian. 1946;** maistru șef la Cuptoarele Siemens-Martin (1954–febr. 1955) și inginer dispecer principal la Direcția tehnică (febr. 1955–febr. 1956) din Combinatul siderurgic Hunedoara; șeful Secției economice a Comitetului raional de partid Hunedoara (febr.–iun. 1956) și adjunctul șefului Comisiei economice a Comitetului regional de partid Hunedoara (din iun. 1956); adjunct al ministrului Industriei Grele (de la 1 aug. 1960); ministrul Industriei Metalurgice (31 oct. 1963–13 mart. 1969).

MARINESCU MIHAI (GRAUR)

(n. 22 nov. 1917, com. Bârca, jud. Dolj; d.2000, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic București (1941); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** adjunct al ministrului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini (de la 6 mart. 1963); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (de la 1 febr. 1964); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (18 mart. 1965–13 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (13 mart. 1969–13 oct. 1972 și 4 dec. 1974–7 mart. 1978); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor

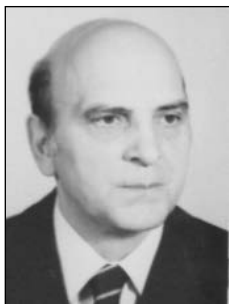
Fixe (23 sept. 1971–13 oct. 1972); prim-vicepreședinte al Consiliului Economic (13 oct. 1972–4 dec. 1974); președinte al Comitetului de Stat al Planificării (4 dec. 1974–7 mart. 1978); prim-vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (7 mart. 1978–2 mart. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Zărnești (14 ian. 1968–1975) și nr. 5 Săcele (1975–1980), jud. Brașov.

MARINESCU TEODOR

(n. 28 sept. 1922, Sighișoara, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din București; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din ian.

1946; director general adjunct al AGERPRES (de la 29 mai 1951); președinte al Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniștri (22 ian. 1965–20 ian. 1966); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în U.R.S.S. (20 ian. 1966–25 ian. 1972); adjunct șef secție a C.C. al P.C.R. (în mart. 1975); ambasador, reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă O.N.U. (25 sept. 1978–4 iul. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Gherla, reg. Cluj (1961–1965); nr13 Livezile, reg. Bacău (1965–1969) și nr. 3 Gheorgheni, jud. Harghita (1975–1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a, clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a.

MARINESCU VALERIA

(n. 23 mai 1939, com. Dumbrăvița, jud. Brașov)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Horticultură, Institutul Agronomic București; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1977).

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1962;

inginer horticol la C.A.P. Șomcuta Mare (1961–1963 și 1965–1971); șef al Secției horticultură la Consiliul agricol raional Șomcuta Mare (1963–1965); membru al Comitetului raional de partid și vicepreședinte al Comitetului raional al femeilor Șomcuta Mare (1962–1968); instructor de specialitate (1971–1979) și vicepreședinte (1979–febr. 1982) al Consiliului de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale; secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură (febr. 1982–oct. 1984), vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și secretar pentru probleme de propagandă (oct. 1984–dec. 1985); secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Maramureș (dec. 1985–22 dec. 1989).

MARINESCU (MARINOFF) VOINEA

(n. 31 mai 1915, Somovit, Bulgaria; d. 2 sept. 1973, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: bulgară.

Studii: Facultatea de Medicină din București (1935–1941); specializări în chirurgie toracică la Institutul de Medicină „Pavlov” și la clinici

din St. Petersburg, obținând titlul de specialist în chirurgie toracică și candidat în științe medicale (1949–1952).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: medic la Spitalul Brâncovenesc din București (1941–1942) și la spitalul din comuna Crevedia, jud. Teleorman (1943–apr. 1945); **membru de partid**

din sept. 1944; director al Spitalului Brâncovenesc din București (apr. 1945–febr. 1948); inspector general sanitar la Pitești (febr. 1948–1949); conferențiar (din 1952) și profesor (1959–1973) la Clinica Chirurgicală a Spitalului Fundeni din București; ministrul Sănătății (10 iun. 1954–15 ian. 1957); ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale (15 ian. 1957–1 sept. 1966).

Membru corespondent al Academiei R.P.R. (21 mart. 1963), membru titular al Academiei de Științe Medicale din România, al Societății Internaționale de Chirurgie, al Societății Europene de Studii Cardiovasculare, al societăților de chirurgie din Bulgaria și Franța.

Lucrări: *Anestezia: probleme teoretice și practice* (în colaborare), București, Editura Academiei R.P.R., 1957; *Biologia transplantării țesuturilor și organelor* (în colaborare), București, Editura Medicală, 1967; *Organe artificiale și grefe de organe* (în colaborare), București, Editura Științifică, 1970 etc.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1964).

MARINOV CONSTANTIN

(n. 22 mai 1923, Ploiești, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: două clase de liceu teoretic; trei clase școala de ucenici; specializare în U.R.S.S. (apr. 1950–mai 1951); Cursul de pregătire și perfecționare a cadrelor de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (oct.

1952–mart. 1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1955–iun. 1958); Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (1938–1941) și strungar (1941–mai 1944 și sept. 1946–sept. 1949) la rafinăria Societății „Româno-Ameri-

cane” din Ploiești; stagiul militar la Regimentul 7 Artilerie Grea din Sibiu (mai 1944–sept. 1946); **membru de partid din oct. 1946;** tehnolog turbinist la Uzinele „Sovrommetal” Reșița (mai 1951–aug. 1952); instructor al Sectorului pregătirea și perfecționarea cadrelor din Secția Organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (aug. 1952–sept. 1955); instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (iun. 1958–29 nov. 1965); adjunctul șefului Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (29 nov. 1965–28 nov. 1966); secretar al Comitetului regional de partid Ploiești (de la 28 nov. 1966).

MARTIȘ LUIGI

(n. 31 aug. 1925, Adjud, jud. Vrancea; d. 1994, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Școala de ofițeri de infanterie; Academia Militară, Secția Arme Întrunite (1954); curs post-academic; doctor în științe militare.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: comandant de companie la Centrul de instrucție M.A.I. Botoșani (1949–1951); **membru de partid din 1954;** șef

al Biroului pregătire de luptă din Direcția Trupelor M.A.I. (1954–1955); comandant la diferite regimente de securitate (1955–1958); șeful Serviciului pregătire de luptă și învățământ (1958–1960) și al Secției pregătire de luptă (1961–1969) din Comandamentul Trupelor de Grăniceri și Securitate; șeful Secției pază și operații și locțiitor al șefului Marelui Stat Major (1969–15 dec. 1972); general-maior (19 aug. 1974); comandantul Trupelor de Securitate (15 dec. 1972–14 nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 18 Militari, municipiul București (1975–1980) și nr. 10 Vlădeni, jud. Iași (1980–1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1954); Ordinul „Meritul Militar” clasa a III-a, a II-a, clasa I.

MATEESCU CONSTANTIN

(n. 7 febr. 1915, com. Gornet-Cricov, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–28 dec. 1955); membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala industrială a Societății Petrolifere „Româno-Americană” (1933); Facultatea de Planificare Industrială, Institutul de Științe Economice „V. I. Lenin” din București (1959); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (1962).

Profesia de bază: rafinor.

Activitate și funcții:

membru de partid din dec.

1944; secretar al Comitetului județean de partid Prahova (din mart. 1947); secretar general la Ministerul Minelor și Petrolului (din apr. 1948); adjunct al ministrului Minelor și Petrolului (22 apr. 1949–5 aug. 1950); director general adjunct al „Sovrompetrol” (de la 5 aug. 1950); ministrul Minelor și Petrolului (13 mart.–6 apr. 1951); ministrul Industriei Petrolifere și

Industriei Cărbunelui (6 apr. 1951–26 aug. 1952); ministrul Industriei Petrolului și Gazelor Naturale (26 aug. 1952–24 ian. 1953); președinte (de la 5 mart. 1953), economist (în mart. 1961), președinte al Comisiei de revizie (în 1968) și prim-vicepreședinte (în 1969) al CENTROCOOP.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Prahova (1948–1952); Cricov, (1957–1961), Pătârlagele (1961–1965), nr. 25 Măneciu-Ungureni (1965–1969), reg. Ploiești și nr. 8 Solca, jud. Suceava (1969–1975).

MATEESCU VASILE

(n. 7 nov. 1911, Călărași; d. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1947–iun. 1950); Facultatea de Mecanizare a Agriculturii (1960).

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1945;**

președinte al Sindicatului C.F.R. Călărași și responsabil al Secției organizatorice a Consiliului sindical județean Ialomița (febr. 1946–sept. 1947); secretar cu probleme organizatorice, apoi cu probleme agrare al Comitetului regional de partid București (iul. 1952–sept. 1953); instructor al Secției Organelor de partid a C.C. al P.M.R. (sept. 1953–ian. 1954); adjunctul șefului Secției Agrare a C.C. al P.M.R. (ian. 1954–1959); președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii București (1959–1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: „Nicolae Bălcescu” (1952–1957), nr. 27 Vârtoapele (1961–1965) și nr. 11 Țândărei (1965–1969), reg. București.

MATEI CONSTANTIN

(n. 24 apr. 1930, com. Mușătești, jud. Argeș; d. 22 ian. 1980, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1957–1960); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din apr. 1954; secretar al Comitetului județean de partid Vâlcea (până la 26 dec. 1972); adjunctul șefului Secției

Propagandă și agitație a C.C. al P.C.R. (26 dec. 1972–26 ian. 1977); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (26 ian. 1977–25 ian. 1979); secretar de stat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (25 ian. 1979–22 ian. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Moinești, jud. Bacău (1975–22 ian. 1980).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a V-a, clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

MATEI FLORICA

(n. 1 iul. 1956, com. Burila Mare, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul agroindustrial; cinci luni studii de partid.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1974; președinte al C.A.P. Crivina, jud. Mehedinți (1984–1989).

MATEI GHEORGHE (IOAN)

(n. 24 mai 1930, Brașov; d. 16 mai 1981, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Economie Generală; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1953; secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Brașov (în 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (13 mart.–16 mai 1981).

MATEI GHEORGHE

(n. 19 aug. 1935, com. Bobicești, jud. Olt; d. 1989, Deva)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–27 nov. 1987).

Studii: Școala medie tehnică de construcții C.F.R. din Craiova (1953); Școala de partid de un an din Orăștie (1961–1962); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1965–1968); Facultatea de Economia Industriei Construcțiilor și Transporturilor din București (1971).

Profesia de bază: tehnician constructor.

Activitate și funcții: tehnician și maestru la

Întreprinderea de construcții căi ferate - șantierul Simeria (1953–1956); **membru de partid din 1954;** maestru la Șantierul de construcții Oravița (1956–1958); instructor la Comitetul raional

de partid Hunedoara (mai 1960–1961); instructor la Comitetul regional de partid Hunedoara (1962–1965); instructor la Sectorul probleme statutare, al documentelor și evidenței membrilor de partid al Comitetului județean de partid Hunedoara (aug. 1968–dec. 1972); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid Deva (dec. 1972–1976); șeful Secției organizatorice al Comitetului județean de partid Hunedoara (1976–mai 1982); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Hunedoara (mai 1982–ian. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (ian.–28 mart. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid Teleorman (28 mart. 1986–aug. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (1 sept.–27 nov. 1987); economist la Combinatul Siderurgic Hunedoara (dec. 1987–1989).

MATEI ILIE

(n. 13 apr. 1932, com. Găneasa, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–mart. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (mart. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (apr. 1986–22 nov. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid „Filimon Sârbu” de pe lângă C.C. al U.T.M. (1957–1958); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1962–1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (1970); doctor în economie.

Profesia de bază: turnător-formator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** instructor al Comitetului regional U.T.M. Oltenia (1956–1957); prim-secretar al

Comitetului raional U.T.M. Plenița (1958–1961); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Craiova (1961–1962); șef al Comisiei U.T.C. – U.C.F.S. a Comitetului regional de partid Oltenia (1965–1968); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Mehedinți (1968–1972); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (1972–3 febr. 1977); adjunct șef Secție propagandă a C.C. al P.C.R. (3 febr. 1977–1978); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, secretar al Comisiei ideologice a C.C. al P.C.R. și al Comisiei politico-educative la Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale al R.S.R. (1978–1981); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean de partid Brăila (22 iun. 1981–13 apr. 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid Caraș-Severin (13 apr. 1983–nov. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (18 nov. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Bocșa, jud. Caraș-Severin (1985–1989).

MATEI NICULAE

(n. 26 mai 1922, sat Arțari, com. Ileana, jud. Călărași; d. 1984, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: trei clase de ucenici; Școala de lectori „A. A. Jdanov” (oct. 1948–apr. 1949); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1954–1957); Facultatea de Construcții de Mașini, Institutul Politehnic București (1962–1966).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939**; secretar al regionalei U.T.C./U.T.M. Prahova (1945–1954); secretar al Comitetului de partid al Sectorului 7 și prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 3 (1954–1959); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului regional de partid București (1959–6 aug. 1965); șef al Comisiei pentru problemele muncii în G.A.S. și S.M.T. din cadrul Secției Agrare a C.C. al P.C.R. (6 aug. 1965–6 febr. 1968); șeful Sectorului documente și evidența membrilor de partid (6 febr. 1968–21 ian. 1969) și al Sectorului probleme statutare (21 ian.–23 sept. 1969) din cadrul Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R.; prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 4 (23 sept. 1969–15 iul. 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid București (15 iul. 1971–aug. 1979); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ilfov (din aug. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 35 Urziceni (1961–1965) și nr. 36 Coșereni (1965–1969), reg. București.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

MATEI ȘTEFAN

(n. 13 iun. 1913, com. Mircea Vodă, jud. Călărași)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: 10 clase; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1953–iun. 1958).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1944**; instructor al Comitetului de

partid al Sectorului II Negru (1945) și al Comitetului județean de partid Ilfov (1946–1947); secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (1948–aug. 1949) și Olt (aug. 1949–sept. 1950); instructor al Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. și șeful unui grup de instructori din Secția Organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (sept. 1950–aug. 1952); inspector al C.C. al P.M.R. (din aug. 1952); prim-secretar al Comitetului regional de partid Pitești/Argeș (1956–1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Slatina, reg. Pitești (1957–1961); nr. 19 Slatina (1961–1965) și nr. 24 Șerbănești (1965–1969), reg. Argeș.

MATEICĂ ELENA (n. LAZĂR)

(n. 6 nov. 1943, com. Stoenesti, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională agricolă din Cislădie, jud. Sibiu (1957–1960); Școala tehnică veterinară din com. Malu Mare, jud. Dolj (1962–1964); liceul agro-industrial (1967); Școala de partid de trei luni (1982).

Profesia de bază: tehnician veterinar.

Activitate și funcții: muncitor la I.A.S. Redea, jud. Olt (1960–1962); tehnician veterinar la Sectorul zootehnic al C.A.P. Slăveni, com. Gostavățu, jud. Olt (1964–1966); brigadier la Întreprinderea de creșterea și îngrășarea porcilor Caracal, jud. Olt (1966); **membru de partid din 1969**; tehnician veterinar la C.A.P. Slăveni, jud. Olt (1967–1978); președinte al C.A.P. Gostavățu, jud. Olt (1978–sept. 1984); secretar adjunct pentru probleme de propagandă (1976–sept. 1984) și secretar al Comitetului comunal de partid Gostavățu (sept. 1984–22 dec. 1989);

președinte al Consiliului popular comunal Gostavățu (sept. 1984–22 dec. 1989); membru al Consiliului județean pentru cultură și educație socialistă Olt (iul. 1987–22 dec. 1989).

MAURER ION GHEORGHE (MAURER JEAN GEORGES)

(n. 23 sept. 1902, București; d. 8 febr. 2000, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955 și 13 iun. 1958–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Liceul militar din Craiova; Facultatea de Drept, Universitatea din București; doctor docent în științe juridice.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: judecător în Agnita, Târnava Mare, Iernut și Tg. Mureș (1925–1927); procuror al Tribunalului din Târnava

Mare (1927–1928); avocat în București (1928–1944); **membru de partid din 1937**; subsecretar de stat la Ministerul Comunicațiilor și Lucrărilor Publice (6 mart. 1945–29 nov. 1946); subsecretar de stat la Ministerul Industriei și Comerțului (29 nov. 1946–13 apr. 1948); prim-arbitru al Arbitrajului de Stat de pe lângă Consiliul de Miniștri (13 oct. 1952–28 dec. 1953); ministrul Afacerilor Externe (16 iul. 1957–15 ian. 1958); președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale (11 ian. 1958–21 mart. 1961); președintele Consiliului de Miniștri (25 mart. 1961–30 mart. 1974).

Membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Târnava Mare (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Târnava Mare (1948–1952); Sighișoara, reg. Stalin (1957–1961) și nr. 1 Universității, jud. Cluj (1961–1974).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în gradul de „Mare Ofițer” (1945); Ordinul „Steaua României” în gradul de „Mare Ofițer” (1947); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962, 1974); Ordinul „Victoria Socialismului” (1971); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România” (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1982).

MAXIAN MACEDON

(n. 14 febr. 1955, com. Dumitra, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala de maiștri; liceul; școala de partid de un an.

Profesia de bază: maistru construcții metalice.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1977**; maistru și secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de utilaj tehnic Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud (febr. 1987–22 dec. 1989).

MAZILU VICTOR

(n. 7 apr. 1943, com. Sinești, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională din Călan (1960–1963); Liceul „Vasile Roaită” din Rm. Vâlcea

(1967–1971); Școala inter-județeană de partid din Brașov (oct. 1976–1977); Facultatea Politico-Economică, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1978–1983).

Profesia de bază: turnător-formator.

Activitate și funcții:
membru de partid din oct.

1966; turnător-formator la Întreprinderea „Victoria” Călan (aug. 1963–iul. 1967) și la Combinatul de produse sodice Govora (iulie 1967–febr. 1971); inspector principal de personal și tehnician cu mecanizarea la Grupul de șantier construcții industriale Rm. Vâlcea (febr. 1971–1976); secretar al B.O.B. și membru al Comitetului de partid al Grupului de șantier construcții industriale Rm. Vâlcea (1972–1976); secretar al Comitetului comunal de partid și primar al com. Alunu, jud. Vâlcea (1977–1979); secretar al Comitetului comunal de partid și primar al com. Grădiștea, jud. Vâlcea (1979–1981); organizator de partid și președinte al C.U.A.S.C. Zătreni (1981–sept. 1983) și Berbești, jud. Vâlcea (sept. 1983–1989).

MĂEREAN ANA

(n. 30 sept. 1946, Sibiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.-22dec. 1989).

Studii: Școala profesională textilă din Mediaș (1962); Liceul seral din comuna Tâlmăciu (1968); Școala interjudețeană de partid din Cluj-Napoca (1981).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** secretar al Comitetului comunal de partid și primar

al comunei Racovița, jud. Sibiu (oct. 1979–22 dec. 1989).

MĂNDIȚĂ EUGENIA (n. POPĂSCU)

(n. 13 iul. 1936, com. Merișani, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Geologie și Geografie, Universitatea din București (1967); Universitatea Politică și de Conducere .

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: învățătoare la Școala generală nr. 23 din București (1958);

membru de partid din 1959; președinte al Consiliului municipal București al Organizației de pionieri și membru al Consiliului Național al Pionierilor (1968–1972); vicepreședinte al Comitetului de Cultură și Educație Socialistă (1972–1974 și în mart. 1985) și al Comisiei pentru răspândirea cunoștințelor cultural-științifice a municipiului București (1974–mart. 1978); vicepreședinte (mart. 1978) și președinte (1979–febr. 1986) al Comitetului municipal al femeilor București; instructor cu probleme sociale la C.C. al P.C.R. (febr. 1986–7 nov. 1989); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (7 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Rahova, municipiul București (17 mart. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Meritul Cultural” clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a.

MĂNESCU CORNELIU

(n. 6 febr. 1916, Ploiești, jud. Prahova; d. 26 iun. 2000, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–1980).

Studii: Facultatea de Drept (abandonată), Universitatea din București; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din oct.

1944; funcționar la Institutul Central de Statistică (febr. 1941–mart. 1945); activist al Secției militare a Comitetului județean de partid Ilfov și a C.C. al P.C.R. (mart. 1945–febr. 1948); șef al Direcției organizare și instructaj din D.S.P.A. (febr. 1948–1950); șeful Casei Centrale a Armatei (1950–1952); general-maior (2 oct. 1952); locțiitor al șefului (1952–1953) și șef al D.S.P.A. (1953–1955); vicepreședintele Comitetului de Stat al Planificării (1955–1960); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Republica Populară Ungară (13 oct. 1960–30 mai 1961); ministrul Afacerilor Externe (21 mart. 1961–23 oct. 1972); președintele celei de-a XXII-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. (19 sept. 1967–23 sept. 1968); vicepreședintele Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (1973–1977); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Franța (15 mart. 1977–9 apr. 1982) și reprezentant permanent al R.S.R. pe lângă U.N.E.S.C.O. (2 apr. 1979–9 apr. 1982).

Membru al Academiei de Științe Sociale și Politice (din 1970).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Băicoi, reg. Ploiești (1965–1969); nr. 14 Vălenii de Munte, jud. Prahova (1969–1975) și nr. 3 Moreni, jud. Dâmbovița (1975–1980); președintele Grupului român al Uniunii Interparlamentare (1973–1977); membru al Comitetului executiv al Uniunii Interparlamentare (1973–1975); președintele Reuniunii de primăvară a Uniunii Interparlamentare (1974) și președintele Comisiei de politică externă și de cooperare economică internațională a M.A.N. (1975–1977).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1964); „Ordinul Muncii” clasa I (1966).

MĂNESCU MANEA

(n. 9 aug. 1916, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979 și 18 dec. 1982–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (1965 și dec. 1969–nov. 1972); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (din febr. 1971); membru al Biroului Permanent al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București (1936–1940).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: funcționar la Oficiul de aprovizionare Gorj (în 1942); **membru de partid din aug.**

1944; profesor de liceu la Ploiești (ian. 1945–apr. 1948); asistent universitar la Academia Comercială din București (apr.–aug. 1948); prim-referent (aug.–nov. 1948), șef al Diviziei cadre (nov. 1948–iun. 1950) și consilier de planificare (iun. 1950–31 mart. 1951) la Comisia de Stat a Planificării; director general al Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri (31 mart. 1951–27 febr. 1954); locțiitor al reprezentantului R.P.R. în C.A.E.R. (27 febr. 1954); ministrul Finanțelor (4 oct. 1955–19 mart. 1957); prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii (1957); șeful Secției Știință și artă a C.C. al P.C.R. (în 1965); președinte al Consiliului Economic (9 dec. 1967–13 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului de Stat al R.S.R. (13 mart. 1969–13 oct. 1972 și 13 nov. 1982–22 dec. 1989); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (de la 29 iun. 1971); vicepreședinte al

Consiliului de Miniștri și președintele Comitetului de Stat al Planificării (13 oct. 1972–28 mart. 1974); președinte al Consiliului de Miniștri (28 mart. 1974–18 mart. 1975); prim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–30 mart. 1979); președinte al Consiliului Național pentru Gospodărirea Unitară a Fondului Funciar (25 mart. 1983–1984); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al F.D.U.S. (în dec. 1988); vicepreședinte și apoi prim-vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Târgoviște Oraș, reg. Ploiești (1961–1969); nr. 1 Târgoviște, jud. Dâmbovița (1969–1975); nr. 1 Universitate, jud. Cluj (1975–1980); nr. 21 „13 Decembrie“, municipiul București (23 mai 1982–1985) și nr. 1 Timișoara Nord-Est, jud. Timiș (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966); Ordinul „23 August“ clasa I (1986).

MĂNESCU NICOLAE

(n. 25 oct. 1925, sat Rocșoreni, com. Dumbrava, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul „Traian“ din Turnu-Severin (1945); Facultatea de Construcții, Institutul Politehnic Iași (1945–1951); Universitatea Politică și de Conducere; cursuri postuniversitare la Institutul Politehnic București.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** director general la șantierul Termocentralei Craiova (1962–1964); director al Centralei Electrice de Termoficare Craiova (1964); director general al Grupului de Șantiere Construcții și Instalații Hidrocentrala Porțile de Fier (1965–1972); consilier al ministrului Energiei Electrice (1972–1973); instructor de specialitate cu probleme de investiții și construcții la Cancelaria C.C. al P.C.R. (1973–1974); ministrul Energiei Electrice (26 oct. 1974–27 ian. 1977); vicepreședinte al Consiliului Național al Apelor (de la 8 febr. 1977); prim-adjunct al ministrului Construcțiilor Industriale (1977–23 iun. 1984); membru în Biroul executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Construcțiilor Industriale (1981–1984); prim-adjunct al ministrului Energiei Electrice (23 iun. 1984–7 nov. 1985); inspector general de stat adjunct la Inspectoratul General de Stat pentru Investiții-Construcții (de la 8 mart. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 37 Turnu Severin, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 2 Orșova, jud. Mehedinți (1969–1975) și nr. 9 Bicăz, jud. Neamț (1975–1980).

MĂRCUȘ IOAN

(n. 26 apr. 1916, sat Sânmihai de Pădure, com. Beica de Jos, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comisiei Centrale de Revizie (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Studii: școala medie; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1949–iun. 1950); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct.**

1944; șef al Serviciului economic (1947), șef al Secției administrative (febr. 1948) și secretar adjunct al Comitetului județean de partid Muscel (apr. 1949); prim-secretar al Comitetului regional de partid Pitești (1950–apr. 1952; adjunct al șefului Secției Agrare a C.C. al P.M.R. (apr. 1952–1955 și 1958–nov. 1959); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Brașov (nov. 1959–1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 26 Rupea, reg. Brașov (1961–1969) și nr. 8 Victoria, jud. Brașov (1969–1975).

MĂRGĂRITESCU ALEXANDRU

(n. 25 aug. 1927, com. Girișu de Criș, jud. Bihor; d. 2001, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Siderurgie, Institutul Politehnic București (1947–1951); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer siderurgist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** inginer tehnolog, șef de secție, șef serviciu producție și

inginer șef la Uzina „Metrom” din Brașov (1951–1961); șef serviciu producție și director tehnic al Direcției generale mecanică fină (1961–1966); director general al Direcției generale mașini-unelte (1966–1969); director general adjunct al Direcției generale mașini și produse în serie (1969–1970) și adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (26 febr. 1970–1 nov. 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (1 nov. 1972–15 iun. 1973); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnicii (15 iun. 1973–30 aug. 1975); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (30 aug. 1975–25 sept.

1976); prim-adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (25 sept. 1976–27 oct. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (27 oct. 1979–29 mart. 1980) și șeful Departamentului Cooperării Economice Internaționale (29 mart. 1980–17 mai 1982); director general al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București (14 iun. 1982–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Filiași, jud. Dolj (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

MĂRGINEAN GHEORGHE

(n. 26 mai 1936, sat Cergău Mare, com. Cergău, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de protecția plantelor (1953); Facultatea de Agonomie din Iași (1953–1958); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;**

inginer horticol la Secțiunea agricolă a Sfatului popular Târnăveni (1958); șef secție (1960–1963) și director (1963–1989) la I.A.S. „Jidvei” Alba.

MĂRGINEANU IOAN

(n. 29 aug. 1928, sat Cesariu, com. Țaga, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Școala de gazetari de trei luni de pe lângă C.C. al P.M.R. (1949); Facultatea de Planificare, Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin” din București.

Profesia de bază: ziarist.
Activitate și funcții:
membru de partid din dec.

1957; șef al Secției informații (iul. 1958–apr. 1959), secretar general adjunct de redacție și reporter special (apr. 1959–27 iul. 1965) al ziarului „Scânteia”; corespondent al Agenției Române de Presă la Roma (27 iul. 1965–nov. 1966); redactor-șef al ziarului „România Liberă” (28 nov. 1966–16 apr. 1970); director general al AGERPRES (16 apr. 1970–23 iul. 1976); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Italiană (23 iul. 1976–1 iul. 1983) și Malta (16 nov. 1976–21 sept. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Bucinișu, jud. Olt (1969–1975) și nr. 3 Secuieni, jud. Neamț (1975–1980); secretar al MAN (13 mart. 1969–17 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a III-a.

MÂNDREANU CONSTANTIN

(n. 27 febr. 1924, sat Fâlfani, com. Stolnici, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: șapte clase; Cursul de partid de șase luni (sept. 1950–febr. 1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1953–iun. 1956).

Profesia de bază: sudor.
Activitate și funcții:
membru de partid din sept. 1945; șeful Serviciului cadre

din Direcția Industriei produselor chimico-farmaceutice din Ministerul Sănătății (mai–aug. 1950); șeful Sectorului presă, apoi instructor teritorial al Comitetului raional de partid „30 Decembrie” (mart. 1951–aug. 1953); directorul Școlii de partid de șase luni, redactorul șef al ziarului „Dobrogea Nouă”, prim-adjunct al Secției organizatorice (iun. 1956–ian. 1959), secretar cu probleme de propagandă (ian. 1959–28 oct. 1965) și prim-secretar (28 oct. 1965–6 febr. 1968) al Comitetului regional de partid Dobrogea; șeful Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (6 febr. 1968–21 ian. 1969); șeful Sectorului informarea de partid al C.C. al P.C.R. (21 ian. 1969–3 febr. 1977); secretar al Consiliului Central al Uniunii Centrale a Sindicatelor din România și vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (de la 8 febr. 1977); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Mongolă (24 mai 1978–31 mai 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Tei, oraș București (29 mai 1966–1969).

MÂRZA VASILE

(n. 30 dec. 1902, com. Șipote, jud. Iași; d. 10 nov. 1995, Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948 și 24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Medicină din Iași (1921–1927); doctor în medicină (1927).

Profesia de bază: medic.
Activitate și funcții:
membru de partid din 1925; extern (1922–1924) și intern (1924–1928) la Spitalul „Sf. Spiridon” din Iași; șef lucrări la Facultatea de Medicină din Iași (1930); lucrează în cadrul

Institutului de Histologie al Facultății de Medicină din Lyon (1932), în Laboratorul de Anatomie Patologică al Facultății de Medicină din Paris (1938–1939) și în cadrul Laboratorului de Histologie al Facultății de Medicină din Iași (din 1946); secretar al Comitetului regional de partid Moldova (în 1946); ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al României în Belgia (1947–1948); ministrul Sănătății (28 aug. 1948–23 aug. 1952); profesor de biologie la Institutul de Medicină și Farmacie din Iași (1947–1952) și la Institutul de Medicină și Farmacie din București (1952–1957); președintele Crucii Roșii din R.P.R. (1955–1956); profesor de histologie la Institutul de Medicină și Farmacie din Iași (1957–1972).

Membru titular al Academiei R.P.R. (1 nov. 1948); președinte al Filialei Iași a Academiei R.P.R. (1959–1963).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Iași (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ciurea, reg. Iași (1952–1957).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1963).

MENHARDT ANDREI

(n. 18 sept. 1942, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Facultatea de Industrializare a Lemnului; Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer industrializarea lemnului.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1970;

director general la Centrala de

prelucrare a lemnului București (în 1988).

MICULESCU ANGELO (ROMEO CONSTANTIN)

(n. 4 dec. 1929, Constanța; d. 9 febr. 1999, Slobozia, jud. Ialomița)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București (1948–1952); doctor în agronomie.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: referent pentru plantele tehnice în cadrul Ministerului Agriculturii (iun.–dec. 1952);

șef de secție la G.A.C. „Axente Sever” din raionul Mediaș (dec. 1952–dec. 1953) și G.A.C. Andrășești din raionul Slobozia (dec. 1953–oct. 1956); director la G.A.C. Perieți, reg. București

(oct. 1956–mart. 1958); **membru de partid din mart. 1958;** inginer șef al Trustului regional

Gostat București (mart. 1958–oct. 1959);

vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii București (oct. 1959–apr. 1962);

vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (apr. 1962–24 mai 1965);

vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului Superior al Agriculturii (de la 24 mai 1965);

prim-adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii (până la 21 nov. 1969);

ministrul Agriculturii și Silviculturii (21 nov. 1969–26 ian. 1971); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (26 ian.–31 dec. 1971);

ministrul secretar de stat și șeful Departamentului Agricultură Cooperatistă și al Gospodăririi Populației din Ministerul

Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (31 dec. 1971–24 apr. 1972); ministrul

Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor (24 apr. 1972–14 iul. 1975); vice prim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–18 sept. 1981);

ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare

(14 iul. 1975–18 sept. 1981); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Chineză (13 apr. 1983–19 mart. 1990) și în Republica Socialistă a Uniunii Birmene (9 mart. 1987–19 mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Vânători, jud. Vrancea (1969–1975); nr. 5 Frățești (1975–1980) și nr. 11 Fundulea (1980–1985), jud. Ilfov.

MIHAI DUMITRU

(n. 1 iul. 1927, com. Cosminele, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Brașov; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** director general al Institutului Român de Standardizare (1965–1975); director al

Întreprinderii de Autoturisme Pitești (din 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Stâlpeni (1969–1975) și nr. 10 Izvoru (1975–1980), jud. Argeș.

Decorații: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, a II-a, I; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”.

MIHAI ELENA (n. ROȘIANU)

(n. 28 oct. 1932, com. Bălcești, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică, Universitatea din București.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954; profesor (din 1958), director adjunct (1972–1978) și director (1978–1989) al Liceului de Matematică-Fizică „I.L. Caragiale” din București; membru al Comitetului de partid al Sectorului 1 (1979–1989); membru al Biroului Comitetului de partid al Sectorului 1 (1982–1989).

MIHAI NICOLAE

(n. 14 sept. 1925, com. Scorțaru Nou, jud. Brăila; d. 1999, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 24 nov.–22 dec. 1989); membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1949–iun. 1950); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1960–iul. 1963).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1945; instructor la Secția propagandă a Comitetului regional de partid Dunărea de Jos și la Secția educație politică a Comitetului județean de partid Putna (oct. 1946–mart. 1947); șeful Secției cadre și membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (mart. 1947–sept. 1949); director adjunct (din iul. 1950) și director (din 1952) la Direcția Forțelor de Muncă din Comitetul de Stat al Planificării; prim-secretar al Comitetului raional de partid „V. I. Lenin” București (oct. 1956–febr. 1958); prim-adjunct

al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid și membru al biroului Comitetului regional de partid Galați (febr. 1958–sept. 1960); secretar cu propaganda al Comitetului regional de partid Galați, apoi președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Galați (iul. 1963–1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (1968–18 dec. 1972); ministru secretar de stat și prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (18 dec. 1972–4 mai 1974); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (4 mai 1974–1975); președintele CENTRO-COOP (1975–martie 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al RSR în Republica Socialistă Federativă Iugoslavia (30 mai 1978–31 mai 1983); adjunct al șefului Secției Relații externe și cooperare economică internațională a C.C. al P.C.R. (aug. 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Dudești, jud. Constanța (1969–1975).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a V-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

MIHALACHE NICOLAE

(n. 29 oct. 1936, com. Priboieni, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–4 apr. 1986).

Studii: Cursul U.T.C. de un an de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1960–iun. 1961); Facultatea de Economie a Producției, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din mai

1959; șef Sector evidența membrilor de partid (sept. 1959) și secretar cu probleme de propagandă (1960) la Comitetul raional U.T.M. Câmpulung Muscel; șef comisie la Secția de propagandă a Comitetului regional U.T.M. Argeș (iun. 1961); instructor al Secției Propagandă a C.C. al U.T.M. (dec. 1962); adjunct (iul. 1963) și prim-adjunct (apr. 1965) al șefului Secției Propagandă a C.C. al U.T.C., șef al Comisiei U.T.C. din Secția organizatorică a Comitetului municipal de partid București (1966–febr. 1968); locțiitor al secretarului Comitetului de partid pe unitățile sanitare ale municipiului București (febr. 1968–1970); șeful Secției organizatorice și membru în biroul Comitetului municipal de partid București (15 dec. 1970); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid București (oct. 1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid București (1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (23 mart. 1984–6 febr. 1986); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1982–23 mart. 1984 și 6 febr. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Constanța-Vest, jud. Constanța (1985–22 dec. 1989).

MIHĂILĂ IOAN

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

MIHĂILEANU (ANDREI) CĂLIN

(n. 5 mart. 1923, Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Electromecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** director general al Institutului de Cercetări și Modernizări Energetice (în 1977).

Facultatea de Matematică-Fizică a Universității din București (1948–1973), profesor consultant (din 1973) și rector al Universității din București (1963–1968); director general al Institutului Central de Statistică din București (1948–1951) și al Centrului de Statistică al Academiei R.P.R./R.S.R. (1964–1975); consilier al Ministerului Educației și Învățământului (1968).

Membru corespondent (2 iul. 1955), membru titular (21 mart. 1963) și președinte (19 mart. 1980–25 dec. 1981) al Academiei R.P.R./R.S.R..

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: „6 Martie“, municipiul București (1965–1969); Frumușani, jud. Ilfov (1969–1975) și nr. 21 „13 Decembrie“, municipiul București (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I; Ordinul „Meritul Științific“ clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a; Titlul de „Om de știință emerit“; Premiul de Stat al Republicii Populare Române (1962).

MIHOC GHEORGHE

(n. 7 iul. 1906, Brăila; d. 25 dec. 1981, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Facultatea de Științe, Universitatea din București (1925–1928); doctor în științe statistice și actuariale al Universității din Roma (1930); doctor în științe fizico-matematicale al Universității din București (1934).

Profesia de bază: matematician.

Activitate și funcții:

membru al Uniunii Patrioților din toamna lui 1944; **membru de partid din mai 1945;** profesor la Școala de Statistică, Actuarial și Calcul din București (1931–1944) și la Academia Comercială din București (1946–1949); membru în biroul Comitetului de partid al Centrului Universitar București (1959–1961); membru în Comitetul orașenesc de partid București (1961), secretar al Comitetului de partid al Academiei R.P.R. (1962); șef al Catedrei de Calculul probabilităților și statistică matematică la

MIHOVICI EFTIMIȚA

(n. 9 aug. 1937, Măcin, jud. Tulcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala pedagogică; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: învățătoare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** secretar al Comitetului județean de partid Tulcea (în 1977).

MIHU VICTOR-TRAIAN

(n. 11 nov. 1942, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic „Dinicu Golescu” din Câmpulung Muscel; Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București; doctor în metalurgie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1967;

inginer stagiar, inginer principal, șef Atelier cuptoare Siemens-Martin la Combinatul siderurgic Reșița (1965–1970); inginer principal, șef birou tehnic, șef serviciu tehnic, șef serviciu dezvoltare (1970–nov. 1973), director tehnic și de producție (nov. 1973–1980) și director (1980–19 sept. 1986) la Combinatul de oțeluri speciale Târgoviște; membru în biroul Comitetului județean de partid Dâmbovița (nov. 1984–sept. 1986); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (19 sept. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Târgoviște-Sud, jud. Dâmbovița (1985–22 dec. 1989).

MIHULECEA CORNEL

(n. 1 apr. 1925, sat Crihalma, com. Comana, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mașini și Aparate Electrice Craiova (1956); curs postuniversitar de ingineri economiști.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții:
membru de partid din sept. 1960;

inginer energetician, șef de atelier, șef de sector, inginer șef adjunct (1956–1964) și director (1964–1965) al Întreprinderii „Automatică” București; adjunct al Ministrului

Construcțiilor de Mașini (de la 11 nov. 1965); director general al Centralei Industriale de Echipamente de Telecomunicații și Automatizări București (din 1974); președinte al Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară (8 nov. 1976–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 11 Colentina, orașul București (1965–1969); nr. 27 Tei, municipiul București (1975–1980); nr. 2 Pitești-Nord, jud. Argeș (1980–1985) și nr. 1 Brașov-Centru, jud. Brașov (mart. 1988–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a.

MIHUȚ LILIANA (SABINA) (n. SĂMARTINEAN)

(n. 20 sept. 1949, com. Boziaș, jud. Mureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie-Filozofie, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca; Școala de partid de șase luni.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1968;

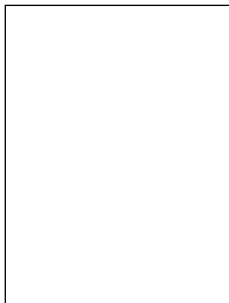
prim-secretar al Comitetului județean Cluj al U.T.C. (în mart. 1975); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul municipal de partid Cluj-Napoca (din 1975); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (2 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Institutul Agronomic, jud. Cluj (1975–1980).

MILANOVICI ȚVETCO

(n. 14 apr. 1926, com. Pojejena, Caraș-Severin)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: sârbă.

Studii: Școala generală;
Școala de partid de șase luni.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1953;
președinte al C.A.P. Belobreșca, jud. Caraș-Severin (1967–1989).

MILEA VASILE

(n. 1 ian. 1927, com. Lerești, jud. Argeș; d. 22 dec. 1989, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (27 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (dec. 1985 – 22 dec. 1989).

Studii: Liceul comercial „Mihai I” din București (1946); Școala de ofițeri infanterie din Sibiu (1947–1949); Facultatea de Arme Întrunite și Tancuri, Academia Militară (1950–1952); Cursul Academic Superior, la Academia Militară (oct. 1963–sept. 1964).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: sublocotenent (9 mai 1949); locotenent (30 dec. 1949); comandant de pluton, companie și batalion la Brigada 9 Tancuri (mai 1949–oct. 1950); locotenent-major (13 iun. 1952); căpitan (5 sept. 1952); locțiitor pentru blindate, tancuri și mecanizate al comandantului Corpului 38 Armată și șef al Secției pregătire de luptă la Regiunea 1 Militară (sept. 1952–sept. 1953); comandantul Regimentului 196 tancuri și autotunuri (1953–1956); maior (14 aug. 1954); locotenent-colonel (13 nov. 1956); șef de Stat major la Divizia 49 Mecanizată (1956–1957); comandantul Diviziei 9 Mărășești (1957–1958); locțiitor șef Secție pregătire de luptă la Regiunea a 2-a

Militară (apr. 1958–oct. 1959); **membru de partid din 1960;** locțiitor pentru învățământ (oct. 1959–nov. 1960) și comandant (nov. 1960–1964) al Școlii militare de ofițeri de tancuri și auto; colonel (30 dec. 1962); general-maior (25 oct. 1964); comandantul Diviziei 6 Tancuri (7 sept. 1964–15 iun. 1965); șef de Stat major la Armata a 3-a (15 iun. 1965–8 iul. 1969); general-locotenent (20 aug. 1969); comandantul Armatei a 3-a (8 iul. 1969–7 iun. 1973); șeful de Stat major al Gărzilor Patriotice de la C.C. al P.C.R. (7 iun. 1973–5 iun. 1978); general-colonel (7 iun. 1977); comandantul Armatei a 2-a (5 iun. 1978–31 mart. 1980); prim-adjunct al ministrului Apărării Naționale și șef al Marelui Stat Major (31 mart. 1980–17 dec. 1985); ministrul Apărării Naționale (17 dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Vlădeni, jud. Iași (1975–1980 și 1985–22 dec. 1989) și nr. 4 Ploiești-Nord, jud. Prahova (1980–1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a, clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a III-a, clasa I (1987); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a.

MILITARU ALDEA

(n. 28 apr. 1923, com. Măgurele, jud. Prahova; d. 1996, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: patru clase primare; trei clase industriale; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1950–iun. 1951); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (sept. 1958–iun. 1961); Facultatea de Economie Generală, Institutul de Studii Economice.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din sept. 1946;** strungar la Societatea petroliferă „Astra Română” Boldești și membru al Comitetului județean U.T.M. Prahova (1947–1948); responsabil cu propaganda și agitația al Comitetului de partid al plășii Ploiești, instructor și responsabil organizatoric al Comitetului județean de partid Prahova (1949–sept. 1950); șeful Secției industrie grea și al Secției organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. (iun. 1951–1953) și secretar cu probleme organizatorice (1953–1955) al Comitetului regional de partid Ploiești; șeful Sectorului sfaturi și adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (1955–aug. 1958); adjunctul șefului Secției Organizațiilor de partid a C.C. al P.M.R. (iul. 1961–aug. 1962); prim-secretar al Comitetului regional de partid Brașov (aug. 1962–2 nov. 1965); șeful Grupului de instructori teritoriali al C.C. al P.C.R. (până la 20 iul. 1967); șeful Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (20 iul. 1967–11 dec. 1972); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor (18 dec. 1972–18 mart. 1975); președintele Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție (mart. 1975–nov. 1976); prim-secretar al Comitetului județean de partid Ilfov (nov. 1976–mai 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Socialistă Albania (30 mai 1978–26 oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Sibiu-Sud, reg. Brașov (1965–1969), nr. 1 Sibiu-Sud, jud. Sibiu (1969–1975) și nr. 3 Săveni, jud. Botoșani (1975–1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Meritul Agricol” clasa a II-a.

MILITARU NICOLAE

(n. 10 nov. 1925, com. Bălești, jud. Gorj; d. 27 dec. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala de ofițeri; Academia Militară Generală; Academia Militară Superioară din U.R.S.S.; doctor în științe militare.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** comandantul U.M. 02450 (în 1969); general-colonel (19 aug. 1974); comandantul Armatei a 2-a (până la 5 iun. 1978); adjunct al ministrului Construcțiilor Industriale (5 iun. 1978–8 febr. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Gurahonț, jud. Arad (1969–1975).

MINDA LIVIU

(n. 12 mart. 1929, com. Ciocova, jud. Timiș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara (1952–1957); Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1966–iun. 1967).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: inginer la Centrala termoelectrică din Târnăveni (1957–1960); **membru de partid din sept. 1961;** inginer principal la Secția gospodărie comunală a Sfatului popular orășenesc Timișoara (1960–1964); șeful Comisiei economice (1964–1966) și secretar cu probleme economice (1967–oct. 1968) al Comitetului orășenesc de partid Timișoara; director al Cabinetului județean Timiș pentru organizarea științifică a producției și muncii (oct. 1968–1971); secretar cu probleme economice al Comitetului municipal de partid Timișoara (din 1971); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al

județului Timiș (de la 28 mart. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Bulgară (4 aug. 1984–30 oct. 1986); inspector-șef la Inspectoratul județean pentru controlul prețurilor Timiș (din dec. 1986).

MIRCEA-FERENCZ ANA

(n. 12 iul. 1953, Miercurea-Ciuc, jud. Harghita)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Liceul; Institutul pentru Pregătirea Cadrelor în Problemele Social-Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1984).

Profesia de bază: tricotă.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1974;

controlor tehnic de calitate la Întreprinderea de tricotaje din Miercurea-Ciuc (1974); instructor al Secției propagandă și cultură a Comitetului județean Harghita al U.T.C. (dec. 1974–iun. 1977); instructor al Secției Propagandă și cultură a C.C. al U.T.C. (iun. 1977–nov. 1979); prim-secretar al Comitetului județean Harghita al U.T.C. (nov. 1979–apr. 1980); secretar al C.C. al U.T.C. și președinte al Consiliului tineretului sătesc (apr. 1980–1988); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985); membru al biroului Consiliului Național al Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (în 1987); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. și membru supleant al Comitetului județean de partid Harghita (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Livada, jud. Satu Mare (1980–1985) și nr. 6 Podu-Turcului, jud. Bacău (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru sănătate,

muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 1 apr. 1980) și al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

MITEA CONSTANTIN

(n. 2 dec. 1920, Călărași; d. 17 sept. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (11 iul. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (5 oct. 1987–28 iun. 1988).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1940); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1965).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții:
 secretar și pedagog la Liceul Comercial din Călărași (1939–1943); stagiul militar la Școala de ofițeri de rezervă din Ploiești (1943–1945); profesor suplinitor la Școala de ucenici din Călărași (1945); redactor la ziarul „Ialomița Liberă” (apr. 1946);

membru de partid din dec. 1946; reporter la Secția economică (1947), șef al Secției industriale (1952), șef al Secției publicistici (1964), șef al Secției probleme cetățenești, membru al Colegiului de redacție (febr. 1965), redactor-șef adjunct (1965) și redactor-șef (în 1977) al ziarului „Scânteia”; redactor-șef adjunct al revistei „Contemporanul” (1970); consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (în febr. 1977); adjunct al șefului Secției Propagandă, Presă și Radioteleviziune a C.C. al P.C.R. (aug. 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Costești (1980–1985) și nr. 7 Topoloveni (1985–22 dec. 1989), jud. Argeș.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a, clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a III-a.

MITITELU LUCIAN

(n. 23 ian. 1930, com. Dumbrăveni, jud. Vrancea)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul de Construcții Navale din Leningrad; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer construcții navale.

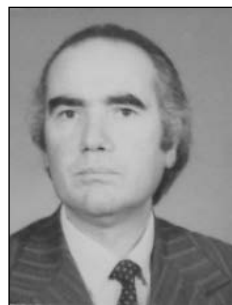
Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** director al Întreprinderii de strunguri Târgoviște (din 1970).

Studii: Facultatea de Mecanică Agricolă; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** președinte al C.A.P. Amărăștii de Jos, jud. Dolj (din 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Bechet, jud. Dolj (1985–22 dec. 1989).

MITRAN ION

(n. 23 apr. 1930, com. Osica de Sus, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea din București (1951–1955); doctor în științe politice al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1984).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1957;** redactor la Secțiile Literatură și artă și Viața de

partid, șef al Secțiilor Viața de partid și Propagandă și redactor-șef adjunct la revista „Lupta de clasă” (1955–1972); locțiitorul secretarului Comitetului de partid din presă și edituri (din 1968); redactor-șef adjunct la revista „Era Socialistă” (1972–25 mai 1984); redactor-șef al ziarului „Scânțea” (25 mai 1984–22 dec. 1989).

MITROFAN MARIA (n. FILIMON)

(n. 8 iun. 1936, sat Drâmbar, com. Ciugud, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Matematică Fizică, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** secretar al Comitetului municipal de partid Deva (din 1977); secretar al Comitetului județean de partid Hunedoara (în mart. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Hațeg, jud. Hunedoara (1985–22 dec. 1989).

MOCANU ALEXANDRINA (n. TEODORESCU)

(n. 30 apr. 1946, com Golești, jud. Vrancea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

MITRICĂ ION

(n. 11 oct. 1939, com. Amărăștii de Jos, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: maistru confecții.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1964; prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Focșani (1980–1 nov. 1982); secretar pentru problemele sociale al

Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (1 nov. 1982–1983); instructor al C.C. al P.C.R. (1983–oct. 1984); secretar pentru probleme de propagandă și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (oct. 1984–mai 1986); instructor teritorial la Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (mai 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Focșani, jud. Vrancea (1980–1985).

MOCANU ILEANA

(n. 18 aug. 1939, com. Cerna, jud. Tulcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: școala generală.
Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1961; secretar al Comitetului de partid de la C.A.P. Troianu, jud. Tulcea (în 1979).

MOCANU MIRCEA

(n. 2 iun. 1927, com. Boroaia, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (27 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: Liceul militar din Iași (1946); Școala de ofițeri de artilerie antiaeriană (1946–1948);

Academia Militară (1964–1967); doctor în științe militare.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: comandant de pluton la Centrul de instrucție al artileriei antiaeriene (1948–1949); comandant de pluton, de baterie, profesor și profesor șef de trageri la Școala de ofițeri de artilerie antiaeriană

(1949–1953); **membru de partid din 1954;** șef de Stat major la Regimentul 205 Artilerie Antiaeriană și comandant al Regimentului 266 Artilerie Antiaeriană (1953–1957); comandantul Școlii de ofițeri activi de artilerie antiaeriană și radiolocație (1957–1964); șeful Catedrei de apărare antiaeriană din cadrul Academiei Militare (1967–1971); locuitor al Comandantului artileriei și șeful Secției apărare antiaeriană din Ministerul Apărării Naționale (1971–1974); comandant al Trupelor de Artilerie și Rachete Antiaeriene (sept. 1974); membru în biroul Consiliului Politic Superior al Armatei (din 1974); general-locotenent (mai 1977); general-colonel (23 aug. 1984); comandantul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (din iul. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Berca, jud. Buzău (1975–1985) și nr. 7 Rozavlea, jud. Maramureș (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Militar” clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a, clasa a III-a; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a IV-a.

MOCIOIU AUREL

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

MOCUȚA ȘTEFAN

(n. 17 sept. 1925, Curtici, jud. Arad; d. 1992, Cluj-Napoca)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1959–1962); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: strungar
Activitate și funcții:

membru de partid din 1946; secretar al Comitetului județean de partid Arad (în 1969); prim-locuitor al președintelui

Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (până la 11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului județean de partid Cluj (11 dec. 1972–18 mai 1983); președintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (19 mai 1983–11 apr. 1984); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (apr. 1984–1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Lipova, jud. Arad (1969–1975); nr. 3 „16 Februarie“ Cluj-Napoca (1975–1980) și nr. 6 Turda (1980–1985), jud. Cluj.

Decorații: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1962), „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August“ clasa a IV-a (1964), clasa a III-a (1974); Ordinul „Meritul agricol“ clasa a II-a (1974); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1971).

MOGA AUREL

(n. 1 nov. 1903, sat Veștem, com. Șelimbăr, jud. Sibiu; d. 19 aug. 1977, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul din Sibiu (1921); Facultatea de Medicină din Cluj (1921–1926); doctor în medicină (1927); cursuri de perfecționare în cardiologie la Viena (1929) și Paris (1929–1930).

Profesia de bază: medic
Activitate și funcții:

membru de partid din 1947; preparator (1926), asistent

(1927), șef de lucrări (1939) și conferențiar (1940) la Clinica Medicală II din Cluj; profesor de cardiologie (1948–1966) și rector (1950–1966) al Institutului de Medicină și Farmacie din Cluj; profesor de cardiologie la Institutul de Medicină și Farmacie din București (1966–1973); ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale (1 sept. 1966–9 dec. 1967); ministrul Sănătății (9 dec. 1967–5 iul. 1969).

Membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); președinte al Secției de Științe Medicale a Academiei R.S.R. (1966–1974); președinte al Academiei de Științe Medicale din România (iul. 1969–1977); membru al Societății Internaționale de Cardiologie, al Societății Unionale de Terapeutică din Moscova, al Societății de Medicină „J. E. Purkyne“ din Praga și al Comitetului Consultativ pentru Cercetare Științifică Medicală de pe lângă Organizația Mondială a Sănătății (1971–1974).

Lucrări: *Hipertensiunea arterială și arteroscleroza*, București, Editura Medicală, 1970; *Cardiopatiile cronice majore*, București, Editura Academiei R.S.R., 1974 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Câmpeni, reg. Cluj (1965–1969) și nr. 5 Abrud, jud. Alba (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I (1959); Titlul de „Om de Știință Emerit“ (1963).

MOGA IOACHIM

(n. 14 mart. 1926, sat Cerna, com. Teliucu Inferior, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (11 iul. 1969–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului

Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Române“ clasa a IV-a și „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a.

Studii: Școala de ucenici (1942–1946); Școala de partid de șase luni de pe lângă Comitetul regional de partid Hunedoara (sept. 1952–mart. 1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; Facultatea de Istorie-Filozofie.

Profesia de bază: zidar de mină.

Activitate și funcții:

membru de partid din nov. 1946; zidar la minele de fier Ghelar (1942–1948) și Teliuc (1950–sept. 1952); stagiul militar la Batalionul 27 Vânători de Munte Muscel (1948–1950); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului raional de partid Hațeg (sept. 1952–mai 1956); secretar cu probleme organizatorice (mai 1956–oct. 1959 și apr. 1965–febr. 1968) și prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului raional de partid Hunedoara (oct. 1959–apr. 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (febr. 1968–27 ian. 1977); prim-vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (27 ian. 1977–7 mart. 1978); președinte al CENTROCOOP (mart. 1978–aug. 1979); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (aug. 1979–mai 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (19 mai 1983–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 7 Hațeg (1969–1975) și nr. 2 Hunedoara-Est (1975–1980), jud. Hunedoara; nr. 7 Câmpulung Moldovenesc, jud. Suceava (1980–1985) și nr. 6 Turda, jud. Cluj (1985–1989).

Decorații: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1958); Ordinul „23 August“ clasa a V-a, clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare

MOGHIOROȘ (MAGYAROSI) ALEXANDRU

(n. 23 oct. 1911, Salonta Mare, jud. Bihor; d. 1 oct. 1969, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–dec. 1968); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–21 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1965–dec. 1968); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); secretar al C.C. al P.M.R. (până la 19 apr. 1954); secretar al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1965–dec. 1968).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: patru clase primare; trei clase școala de meserii.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1929; membru și secretar al C.C. al U.T.C. (1933); în 1936 a fost implicat în celebrul Proces al Anei Pauker de la Craiova: a fost condamnat la 9 ani și 11 luni închisoare corecțională, 95 mii lei amendă și 10 ani interdicție corecțională totală prin sentința nr. 104/7 iul. 1936 a Consiliului de Război al Corpului 1 Armată Craiova pentru „infracțiune contra liniștii publice“, fiind închis la Văcărești, Jilava, Doftana, Caransebeș și Tg. Ocna; reprezentant al P.C.R. în județele Hunedoara (1944) și Mureș (1945); membru al Prezidiului M.A.N. (13 apr. 1948–21 apr. 1954); președintele Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole (18 febr. 1950–12 febr. 1951); vicepreședinte (21 apr.–20 aug. 1954 și 19 mart. 1957–27 iul. 1965) și prim-vicepreședinte (20 aug. 1954–3 oct. 1955) al Consiliului de Miniștri.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Bihor (1948–1952); Tg. Secuiesc, Regiunea

Autonomă Maghiară (1952–1957); Timișoara Nord-Vest, reg. Timișoara (1957–1961); Tg. Mureș-Nord, reg. Mureș (1961–1965) și Regiunea Mureș Autonomă Maghiară (1965–1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1949); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966).

MOISĂ COSTICĂ

(n. 21 mai 1924, com. Independența, jud. Galați)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Academia Militară, Secția artilerie.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1954; comandant de brigadă de artilerie la Galați (în 1977); comandant al Diviziei 10 Mecanizată „Ștefan cel Mare” (de la 22 iun. 1977); șef al Artileriei la Armata a 2-a (din 1983).

MOISE VASILE

(n. 4 iun. 1929, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Economie Generală; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1963–1966).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1953; șef de stat major al gărzilor muncitorești din orașul Brăila (1957); șef de stat major al gărzilor muncitorești la

Comandamentul regional Galați (1957); căpitan (1958); instructor cu probleme speciale la

Comitetul regional de partid Galați (1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Focșani (1966); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vrancea (1968–mai 1974); colonel (mai 1974); șef al Direcției Cadre și Învățământ din Ministerul de Interne (din mai 1974); adjunct al ministrului de Interne (de la 9 mai 1977); general-maior (1977); director general al Arhivelor Statului (din mai 1984).

MOISESCU ANTON

(n. 12 febr. 1913, com. Umbrărești, jud. Galați; d. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: Școala profesională; Universitatea Serală de Marxism-Leninism de pe lângă C.C. al P.M.R. (1952).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1932; vicepreședinte al Comitetului de Cultură Fizică și Sport (9 aug. 1949–28 aug. 1951); vicepreședinte al Comisiei de Stat a Planificării (28 aug. 1951–5 mart. 1952); președinte al Băncii de Stat și ministru adjunct la Ministerul Finanțelor (5 mart. 1952–5 iun. 1953); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (5 iun. 1953–15 mai 1954); prim-vicepreședinte al CENTROCOOP (15 mai–30 oct. 1954); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Statele Unite ale Americii (30 oct. 1954–10 mart. 1956); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Republica Argentina (10 mart. 1956–21 ian. 1957); președintele Societății de Cruce Roșie din R.P.R. (din 1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tecuci, reg. Bârlad (1952–1957); Corod

(1957–1961), nr. 14 Matca (1961–1969) și nr. 11 Nicorești (1969–1975), reg. Galați. Vicepreședintele Biroului M.A.N. (25 mart. 1961–mart. 1965).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949), clasa I (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1957).

MOLDOVAN GHEORGHE

(n. 2 apr. 1927, com. Miercurea Sibiului, jud. Sibiu; d. 2003, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Agrotehnică, Institutul Agronomic Cluj (1947–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer agronom

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1947;** șeful Secției agrare (1955–1958) și secretar pentru

probleme agrare al Comitetului regional de partid Cluj (1958–1963); secretar general al Comitetului executiv al Consiliului Superior al Agriculturii (14 febr. 1963–21 aug. 1965); adjunct al șefului Secției Agrare a C.C. al P.C.R. (aug. 1965–1968); consilier la Consiliul de Miniștri (1968–26 ian. 1969); ministrul Industriei Alimentare (26 ian. 1969–26 ian. 1971); adjunct al ministrului Agriculturii și Industriei Alimentare (26 ian. 1971–24 oct. 1972); adjunct al șefului Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.C.R. (1972–1974); director general la Direcția județeană a agriculturii și industriei alimentare Cluj (1974–1977); director comercial la Centrula pentru valorificarea cerealelor și producerea nutrețurilor combinate (din 1977).

MOLDOVAN LUCREȚIA (n. TOMȘA)

(n. 4 nov. 1936, com. Hodac, jud. Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de construcții din Brașov (1954); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1976).

Profesia de bază: tehnician constructor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** instructor la Comitetul

orășenesc de partid Cluj-Napoca (1967); șef Sector probleme statutare, al documentelor și evidenței membrilor de partid la Comitetul orășenesc de partid Bistrița (1968–1969) și la Comitetul județean de partid Bistrița-Năsăud (1975–febr. 1977); secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (febr. 1977–aug. 1979); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Bistrița-Năsăud (aug. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Lechința, jud. Bistrița-Năsăud (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1979).

MOLDOVAN ROMAN

(n. 14 dec. 1911, com. Apold, jud. Mureș; d. 17 nov. 1996, București)

Membru C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1936); doctor (1940) și doctor docent (1954) în economie și statistică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: economist și sociolog.

Activitate și funcții: referent (1937–1938) și șef secție (1939–1940) la Institutul Român de Conjunctură Economică; referent la Institutul Central de Statistică (1941), la Direcția Prețurilor din Ministerul Economiei Naționale (1942) și la Comisariatul Central al Prețurilor (1943–1944); **membru de**

partid din 1945; secretar general la Ministerul Industriei și Comerțului (1945–1946) și la Ministerul Comerțului și Alimentației (1947–1948); consilier de planificare (1949), vicepreședinte (1955) și președinte (21 aug.–22 dec. 1965) al Comitetului de Stat al Planificării; profesor la Institutul de Științe Economice din București (1959–1964); membru al Consiliului de Stat al R.P.R./R.S.R. (21 mart. 1961–18 mart. 1965 și 13 mart. 1969–17 mart. 1975); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (22 dec. 1965–9 dec. 1967); președinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (9 dec. 1967–13 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului Economic (din mart. 1969); președintele Camerei de Comerț și Industrie a R.S.R. (febr. 1972–sept. 1976); președinte al Comisiei Naționale de Demografie, cu rang de ministru (3 mai 1971–27 febr. 1974).

Membru corespondent al Academiei R.P.R. (21 mart. 1963) și membru titular (22 ian. 1990) al Academiei Române; vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (din mai 1970).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Măgurele, orașul București (1961–1965); nr. 8 Bistrița, reg. Cluj (1965–1969); nr. 1 Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud (1969–1975) și nr. 12 Podu Iloaiei, jud. Iași (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1956), clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa a II-a; Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a; Ordinul „Meritul Științific” clasa I (1966);

Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1957), clasa a II-a (1964).

MOLDOVEANU ION

(n. 14 mart. 1945, com. Manasia, jud. Ialomița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală (1951–1959); Școala profesională de ucenici a Șantierului Naval Galați (1959–1961); Școala interjudețeană de partid (sept. 1975–iul. 1976); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Sociale-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1978–1982).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** lăcătuș mecanic la Întreprinderea „23 August” din București (1962–1968); tehnician cu organizarea muncii la Cooperativa „Unirea Meșteșugarilor” din Urziceni (iun. 1969–iul. 1972); instructor la Comitetul județean Ilfov al U.T.C. (din iul. 1972); secretar al Comitetului orașenesc Urziceni al U.T.C. și membru al biroului Comitetului județean al U.T.C. (din oct. 1972); instructor teritorial la Comitetul județean Ilfov al U.T.C. (în 1976); șef sector probleme statutare al Comitetului orașenesc de partid Urziceni (din nov. 1976); instructor la Secția organizatorică a Comitetului județean de partid Ialomița (din iun. 1982); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului popular al orașului Urziceni și membru al Biroului orașenesc de partid (din oct. 1982); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Ialomița (din 1984); organizator de partid și președinte al C.U.A.S.C. Gârbovi (din ian. 1984), Urziceni (din febr. 1986) și Armășești (febr.–22 dec. 1989).

MOLDOVEANU JEAN

(n. 24 sept. 1927, Pașcani, jud. Iași; d. 24 nov. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala de ofițeri a M.A.I.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1954;
general-maior (20 aug. 1969);
comandant al Trupelor de
Securitate (până la 15 dec.
1972); general-locotenent (19
aug. 1974); adjunct al minis-
trului de Interne și șef al
Inspectoratului General al
Miliției (15 dec. 1972–22 iul. 1978).

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958;
membru al Comitetului
raional de partid Ciuc (1964);
vicepreședinte (1964–1967) și
președinte (1967–22 dec.
1989) al C.A.P. Tușnad; mem-
bru al Consiliului U.N.C.A.P.
(din 1972); vicepreședinte al
U.J.C.A.P. și membru al Co-
mitetului executiv al Con-
siliului popular al județului Harghita (din 1975).

MOLNAR IOSIF

(n. 4 sept. 1935, Codlea, jud. Brașov)

**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–
22 dec. 1989).**

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala profe-
sională de produse finite din
orașul Codlea (1949–1952);
Școala de partid de un an de
pe lângă Comitetul regional
de partid Brașov (sept.
1959–iun. 1960); Facultatea
de Științe Politice, Academia
de Științe Social-Politice
„Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: instructor al Comitetului
raional U.T.M. Codlea (iun. 1957–sept. 1959);
membru de partid din iul. 1959; secretar al
Comitetului orășenesc U.T.M. Săcele, membru
supleant al Comitetului raional U.T.M. Brașov
(iun. 1960–ian. 1964); prim-secretar al
Comitetului raional U.T.M. Sf. Gheorghe,
membru al biroului Comitetului raional de
partid Sf. Gheorghe și membru al Comitetului
orășenesc de partid Brașov (ian. 1964–dec.
1965); secretar al Comitetului local de partid
Hălchiu, jud. Brașov (dec. 1965–dec. 1966);
secretar cu probleme organizatorice al
Comitetului raional de partid Sf. Gheorghe (din
dec. 1966); președinte al Uniunii Județene a

MOLNAR ELISABETA

**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–
22 dec. 1989).**

MOLNAR EMERIC

(n. 1 apr. 1930, com. Tușnad, jud. Harghita)

**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov.
1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R.
(22 nov. 1984–22 dec. 1989).**

Naționalitatea: maghiară.

Studii: opt clase elementare; Școala de partid
de un an.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Cooperativelor Agricole de Producție Covasna (până la 6 mart. 1987); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Sf. Gheorghe și membru al biroului Comitetului județean de partid Covasna (6 mart. 1987–22 dec. 1989).

MORAR IOAN

(n. 8 oct. 1935, com. Rișca, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** instructor al C.C. al P.C.R. (ian. 1983–22 dec. 1989).

MORARU MIHAI

(n. 27 apr. 1930, Boldești-Scăieni, jud. Prahova)

Membru C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică metalurgică din Ploiești (1951); Facultatea de Mecanică (1956) și curs postuniversitar de ingineri economiști în specialitatea construcții de mașini (1963–1965) la Institutul Politehnic București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer

metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** inginer principal și șef al Serviciului producție din cadrul Secțiunii de industrie locală a Comitetului executiv al Sfatului popular regional Ploiești (1956–1961); șef al Serviciului

tehnic al Uzinei „Feroemail” Ploiești (1961–1962); adjunct al șefului Serviciului control tehnic de calitate la Uzina „1 Mai” Ploiești (1962–1963); inginer principal și adjunct șef serviciu în Direcția Generală de Utilaj Petrolier și Minier din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini (1965–1969); șef Serviciu investiții mecanico-energetice la Centrala Industrială Utilaj Energetic, Metalurgic și de Construcții (1969–1970); instructor la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (1970–dec. 1975); director general adjunct al Centralei de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București (dec. 1975–1976); director al Întreprinderii de utilaj greu „Progresul” Brăila și membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (1977–1983); adjunct al ministrului Construcțiilor de Mașini (28 iul. 1983–7 dec. 1984); ministru secretar de stat la Președinția R.S.R. (7 dec. 1984–12 febr. 1985); ministru secretar de stat la Ministerul Construcțiilor de Mașini (12 febr.–28 iul. 1985); ministrul Industriei de Utilaj Greu (28 iul. 1985–1 sept. 1987); șef sector la Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (16 oct. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Brăila-Nord, jud. Brăila (1980–1985) și nr. 6 Darabani, jud. Botoșani (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

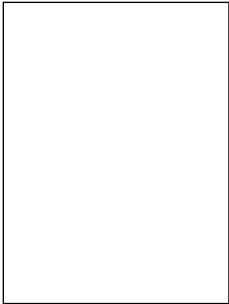
MORARU MIHAIL

(n. 12 nov. 1891, Mediaș, jud. Sibiu; d. 1953)

Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–1953); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–27 mai 1952).

Studii: patru clase primare; trei clase industriale.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: membru al Prezidiului M.A.N. (1948–1952).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Buzău (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Brăila (1948–1952).

de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (18 nov. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Lehliu-Gară, jud. Ialomița (1980–1985); vicepreședinte al M.A.N. (de la 13 dec. 1982).

Distincții: Ordinul „Meritul Agricol” clasa a III-a.

MORARU NICULINA (n. MILITARU)

(n. 23 oct. 1935, com. Mavrodin, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C..R (22 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala medie tehnică agricolă din Roșiori de Vede (1949–1953); Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București (1953–1958); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (ian. 1988).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: inginer agronom la C.A.P. Vlădeni, jud. Ialomița (1958); inginer agronom și șef al S.M.A. Gura Ialomiței (din 1959); **membru de partid din 1960**; președinte al C.A.P. Gura Ialomiței (apr. 1962); director al Casei agronomului din județul Ialomița (1969); instructor al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului județean al femeilor Ialomița (1974–1977); secretar pentru problemele de agricultură al Comitetului județean de partid și președinte al U.J.C.A.P. Ialomița (1979–9 aug. 1982); secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid Ialomița (1977–1979 și 9 aug. 1982–nov. 1985); prim-secretar al Comitetului județean

MORARU VALERIA

(n. 5 ian. 1934, Lugoj, jud. Timiș)

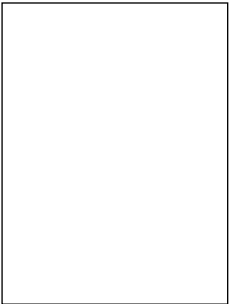
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul din Tg.Jiu (1945–1952); Facultatea de Planificare (1952–1956); Cursul de partid de șase luni; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979).

Profesia de bază: economist

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**;

economist la Întreprinderea mecanică Sadu (1956–1961), Întreprinderea de panificație Tg.Jiu (1961–1963) și Întreprinderea de prelucrare a lemnului Tg.Jiu (1963–1973); membru al Comitetului județean de partid și al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Gorj (din 1963); director economic la Direcția sanitară a județului Gorj (din 1973); director al Sucursalei Gorj a Băncii de Investiții (din dec. 1974); instructor de specialitate la Consiliul Județean de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale Gorj (aug. 1977); președintele Comitetului județean al femeilor Gorj (din 1978); director la Întreprinderea comercială de stat pentru mărfuri industriale Tg.Jiu (febr. 1982–dec. 1983); secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (dec. 1983–22 dec. 1989); membru în Consiliul Național al Științei și Învățământului (din 1986).

MORODAN ILIE

(n. 17 apr. 1930, Curtici, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Inginerie Economică, Institutul de Căi Ferate din București (1951–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1963); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer economist.

Activitate și funcții:

membru de partid din mai 1955; inginer stagiar la Direcția regională C.F.R. Timișoara (1956–mart. 1957); șeful Biroului muncă și salarii al Depoului de locomotive C.F.R. Simeria (mart. 1957–mart. 1958) și al Direcției regionale C.F.R. Timișoara (mart. 1958–ian. 1960); șeful Comisiei economice (ian. 1960–dec. 1963) și secretar cu probleme economice (dec. 1963–15 dec. 1970) al Comitetului orășenesc de partid Timișoara; secretar pentru problemele economice al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Consiliului popular al județului Timiș (15 dec. 1970–26 febr. 1988); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Democratică Sudan (9 mai 1988–17 nov. 1990).

Activitate și funcții:

lăcătuș la Depoul C.F.R. din Arad (1952); **membru de partid din febr. 1955;** instructor al Comitetului orășenesc U.T.M. Arad (febr.–apr. 1954); lăcătuș la Atelierele C.F.R. din Arad (apr. 1954–iul. 1955 și sept. 1955–nov. 1956); stagiul militar la o unitate militară de tancuri din Bacău (nov. 1956–nov. 1958); instructor al Comitetului raional U.T.M. Arad (nov. 1958–sept. 1960); asistent, apoi lector la Catedra munca de partid a Secției U.T.M. a Școlii de partid de un an din Timișoara (iun. 1961–sept. 1964); instructor cu informarea de partid la Comitetul regional de partid Banat (din sept. 1967); instructor cu informarea de partid la Comitetul județean de partid Timiș, adjunct al șefului Secției organizatorice și șef al Sectorului cadre al Comitetului județean de partid Timiș (din 1968); secretar al Comitetului municipal de partid Timișoara (16 sept.–21 oct. 1974); șeful Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Timiș (1977); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Timișoara (25 iun. 1981–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

MOȚ PETRU

(n. 21 mai 1936, Arad)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala de partid de trei luni din Arad (iul.–sept. 1955); Școala de partid de un an din Timișoara, Secția tineret (sept. 1960–iun. 1961); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1964–1967); Facultatea de Științe Economice (1974).

Profesia de bază: lăcătuș.

MOȚATU MIHAI

(n. 3 ian. 1934, Balș, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala generală; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957; strungar la Întreprinderea de osii și boghiuri Balș, jud. Olt (în 1974).

MUJIC (MUSZIK) MIHAI

(n. 15 aug. 1912, Petrila, jud. Hunedoara; d. 6 iun. 1967, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–19 apr. 1954); membru al C.C. al P.M.R. (19 apr. 1954–25 iun. 1960); membru al Comisiei Centrale de Revizie (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Naționalitatea: cehă.

Studii: patru clase de liceu (1927); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1951–1952).

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: miner (1927–1930, 1941–1942, 23 aug. 1944–mai 1945); **membru de partid din ian. 1945;**

brutar la lagărul de prizonieri sovietici care lucrau la Petrila (aug. 1942–23 aug. 1944); secretar al Sindicatului minerilor din Petrila (sept. 1944); însărcinat cu formarea Organizației de partid Petrila (oct. 1944); secretar raional în Valea Jiului (nov. 1945); secretarul Organizației regionale de partid Alba-Hunedoara (febr. 1946–1947); președinte al Uniunii Sindicatelor Miniere (1948–1949); membru al biroului Comitetului executiv al Confederației Generale a Muncii (1950); secretar (1951–1960) și consilier al președintelui (1960–1964) Consiliului Central al Sindicatelor și șeful Sectorului control obștesc pentru stațiunile balnearo-climaterice și unitățile sanitare (1964–1967) al Uniunii Generale a Sindicatelor din România; vicepreședinte al Prezidiului M.A.N. (de la 29 ian. 1953).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Hunedoara (1946–1952); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Baia Mare, reg. Baia Mare (1952–1957) și Orșova, reg. Timișoara (1957–1961).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959).

MULLER PETRU

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

MUNĂREANȚ IOAN

(n. 28 febr. 1944, com. Pecica, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică Agricolă; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** director al S.M.A. Pecica, jud. Arad (1980–22 dec. 1989).

MUNTEANU FLORENȚA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

MUNTEANU GHEORGHE

(n. 13 oct. 1921, Brăila; d. 1995, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 24 nov.–22 dec. 1989);
membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu” din Brăila (1932–1940); Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic București (1941–1947); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1962;

conferențiar la Institutul Politehnic Galați; directorul Uzinei „Progresul” Brăila (1968–oct. 1975); secretar, asimilat cu director general, al Secretariatului Consiliului de Coordonare a Profilării, Specializării și Cooperării din Ministerul Construcțiilor de Mașini și Industriei Metalurgice (din oct. 1975).

MUNTEANU ILARIE

(n. 16 apr. 1941, com. Merghindeal, jud. Sibiu; d. 23 mai 1986, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–23 mai 1986).

Studii: Facultatea de Mecanică din Cluj; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1964;

adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (până la 27 oct. 1984); director general al Centralei

Industriale de Tractoare, Autovehicule și Mașini Agricole Brașov (oct. 1984–23 mai 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1, jud. Brașov (1985–23 mai 1986).

Decorații: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

MUREȘAN ANA

(n. 24 sept. 1925, Ploiești)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1963–1966).

Profesia de bază: sudor autogen.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1946;

activist la Consiliul județean Prahova al sindicatelor și la Comitetul județean U.T.M.

Prahova (1948–1949); secretar tehnic (1949–1954) și instructor (1955–1957) la Secția munca de partid în rândul femeilor a C.C. al P.M.R.; instructor la Comisia economică și instructor teritorial la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu” (1957); instructor la Comitetul municipal de partid București (1960–1963 și 1966–1971); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Comerț-Cooperație (1971); vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție (1977); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1979); ministrul Comerțului Interior (29 mart. 1980–22 dec. 1989).

Președinte al Consiliului Național al Femeilor (din 8 mart. 1985); vicepreședinte al Consiliului de Coordonare a Producției Bunurilor de Larg Consum, Aprovizionării și Prestărilor de Servicii pentru Populație (în 1988).

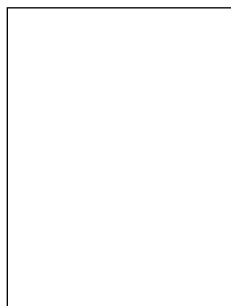
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Toplița, jud. Harghita (1980–1985) și Brăila-Sud, jud. Brăila (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1986).

MUREȘAN IOAN

(n. 12 febr. 1952, com. Poiana Blenchii, jud. Sălaj)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala tehnică de maiștri; școala de partid de un an.

Profesia de bază: maistrul prelucrării prin așchiere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1977;** secretar al Comitetului de partid de la Combinatul de utilaj greu Cluj-Napoca (mart. 1987–22 dec. 1989).

MUREȘAN TIBERIU

(n. 25 aug. 1923, com. Călărași, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974 și 22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala de Ofițeri Tehnici Auto București (1943–1945); Facultatea de Agromonomie, Institutul Agronomic din Cluj (1946–1950); doctor docent în științe agricole (1975).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;**

preparator la Facultatea de Agromonomie a

Institutului Agronomic din Cluj (1950); director al Direcției tehnice de producere a semințelor din Ministerul Agriculturii (1952); directorul G.A.S. „Țepeș Vodă” (1955); șef laborator, șef secție, director la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea (1957–1972); rector al Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu” București (1972–1982); președinte al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (1 nov. 1982–1989); membru al Biroului Executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (1977).

Lucrări: *Ameliorarea specială a plantelor* (în colaborare), București, Editura Ceres, 1972; *Cultura porumbului* (în colaborare), București, Editura Ceres, 1973 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Budești, jud. Ilfov (1980–1985) și nr. 3 Țândărei, jud. Ialomița (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1958, 1961); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Meritul Agricol” clasa a III-a (1974); Ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a (1966); Premiul de Stat al R.P.R. (1964); Premiul „Ion Ionescu de la Brad” al Academiei R.S.R. (1974).

MURGULESCU ILIE

(n. 27 ian. 1902, sat Cornu, com. Orodul, jud. Dolj; d. 28 oct. 1991, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Științe, Universitatea din Cluj (1922–1928); doctor în științe chimice (1930); bursier al statului român în Germania (1932–1933).

Profesia de bază: chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1944;** profesor la Școala Politehnică din Timișoara

(1945–1949) și la Universitatea din București (1949–1972); profesor consultant (din 1972) la Institutul Politehnic din București; rector al Institutului Politehnic din Timișoara (1947–1949) și al Universității din București (1949–1950); ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public (de la 6 sept. 1950); președinte al Comitetului pentru Învățământ Superior de pe lângă Consiliul de Miniștri (de la 30 oct. 1951); ministrul Învățământului Superior (24 ian.–28 oct. 1953); ministrul Învățământului (28 oct. 1953–24 nov. 1956 și 9 iun. 1962–16 apr. 1963); ministrul Învățământului și Culturii (16 ian. 1960–9 iun. 1962); vicepreședinte al Consiliului de Stat (1965–1967).

Membru corespondent (2 nov. 1948), membru titular (2 mart. 1952), vicepreședinte (23 dec. 1959–21 mart. 1963) și președinte (21 mart. 1963–8 apr. 1966) al Academiei R.P.R./R.S.R..

Membru al Academiilor de Științe din Budapesta, Moscova, New York, Praga, Sofia, al Societății Franceze de Chimie și al Societății Internaționale de Electrochimie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Timiș-Torontal (1948–1952); Dorobanți, orașul București (1952–1957); Tg. Cărbunești, reg. Craiova (1957–1961); nr. 12 Caracal (1961–1965) și nr. 9 Galicea Mare (1965–1969), reg. Oltenia; nr. 15 Sălcuța, jud. Dolj (1969–1975); vicepreședinte al Biroului Marii Adunări Naționale (13 mart. 1969 –mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa I (1964); Titlul „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962); Premiul de Stat al Republicii Populare Române (1962).

MUȘAT IOAN

(n. 6 sept. 1928, Râmnicu-Sărat, jud. Buzău; d. 2002, Constanța)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala Militară de Ofițeri de Marină (1950–1952); Academia Militară, Secția Marină (dec. 1963–aug. 1966); curs postuniversitar (1976); Universitatea Politică și de Conducere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** comandantul Divizionului 133 Vedete (aug. 1966–1973); comandantul Centrului de Instrucție al Marinei Militare (1973–21 mart. 1979); contraamiral (21 aug. 1979); viceamiral (23 aug. 1984); comandantul Marinei Militare (21 mart. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Liești, jud. Galați (1980–1985) și nr. 7 Mangalia, jud. Constanța (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a; Ordinul „Meritul Militar” clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I.

MUȘAT VASILE

(n. 15 mart. 1926, com. Călinești, jud. Argeș; d. 1999, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); secretar al C.C. al P.C.R. (23 mart. 1978–27 ian. 1979).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din iun. 1945;** membru (21 mart. 1949–30 iun. 1956), secretar (10 iun.–22 aug. 1952) și prim-secretar (22 aug. 1952–1 aug. 1954) al C.C. al U.T.M.; vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor (1961–30 iun. 1964); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Cuba (20 mart. 1965–18 mai 1971);

secretar al Comitetului județean de partid Argeș (18 oct. 1971–15 oct. 1974); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vâlcea (15 oct. 1974–4 febr. 1977), Ilfov (de la 27 ian. 1979) și Giurgiu (1982–18 aug. 1983); director general al Radioteleviziunii Române (8 febr. 1977–28 mart. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Mozambic (18 aug. 1983–6 mart. 1990) și Regatul Lesotho (28 iun. 1984–6 mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Rahova, orașul București (1952–1957); Borșa, reg. Maramureș (1961–1965); nr. 4 Bălcești, jud. Vâlcea (1975–1980) și nr. 4 Buftea, jud. Ilfov (1980–1985); secretar al M.A.N. (17 mart. 1975–29 mart. 1980).

MUTU VASILE

(n. 28 iun. 1940, com. Vinderei, jud. Vaslui)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnica Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic Iași (1961–1966); Institutul „B” (Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat), Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** inginer, șef de atelier (1967), șef secție (1972) și director tehnic (1981) al Întreprinderii „Progresul” Brăila; director general al Centralei Industriale de Utilaj Metalurgic și Prese Iași (aug. 1985–3 febr. 1989); inginer proiectant I la Centrul de Cercetări Științifice și Inginerie Tehnologică pentru Utilaj Metalurgic și Prese Iași (de la 3 febr. 1989).

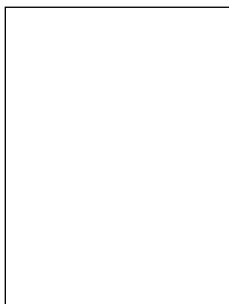
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Iași-Vest, jud. Iași (1985–22 dec. 1989).

N

NACU MARIA

(n. 25 oct. 1941, com. Țibucani, jud. Neamț)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică de maiștri; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru textilist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1963; maistru la Combinatul de fibre sintetice Săvinești și vicepreședinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii

(iul. 1974–dec. 1989).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1981).

NAE ELENA (n. CRISTEA)

(n. 12 oct. 1930, com. Ohaba, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–16 dec. 1987).

Studii: Școala de partid de un an (1962); Facultatea de Științe Politico-Economice,

Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1978).

Profesia de bază: croitoreasă.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1960; croitoreasă în București (1944–1949); ajutor de maistru și adjunct al șefului secției tricotaje la Fabrica de confecții și tricotaje București (1949–1960); vicepreședinte (din 1960), președinte al Comitetului sindicatului pe fabrică și membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al Sindicatelor (din 1964); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din întreprinderile de industrie ușoară (mart. 1976–aug. 1979); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 6 București (aug. 1979–24 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid Sibiu (29 sept. 1984–3 oct. 1987); adjunct al șefului Secției organizatorice a C.C. al P.C.R. (nov. 1987–aug. 1989); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (22 aug.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Giurgiu, jud. Ilfov (6 febr. 1977–1980), Drumul Taberei, mun. București (1980–1985) și Avrig, jud. Sibiu (1985–22 dec. 1989); președinte al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări

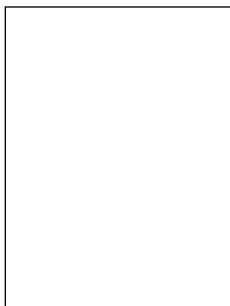

sociale și protecția mediului a M.A.N. (1980–22 dec. 1989); vicepreședinte al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

NAGĂȚ DUMITRU

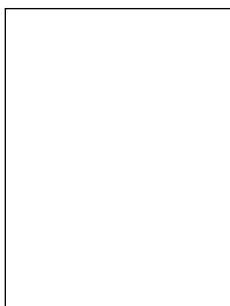
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului de partid și primar al municipiului Iași (în 1989).

NAGHI VICTOR

(n. 27 mart. 1920, București; d. 2000, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: liceul (1964); Universitatea Politică și de Conducere (1978).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:
membru de partid din dec. 1946; ucenic la Fabrica „Dimitru Voina” din București (1934–mai 1942); stagiul militar la Regimentul 35 artilerie Sibiu, cu care a participat

pe ambele fronturi (mai 1942–mai 1945); strungar, șef de secție și director al Uzinei de pompe București (iun. 1945–1949); directorul Uzinei Vulcan din București (1949–1953);

director adjunct la Secția comercială a Sfatului popular al Capitalei (1954–1955); director al Întreprinderii de construcții speciale și montaj Călan (1955–1956); director al Uzinelor Mecanice Câmpulung-Muscel (din ian. 1957); membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș, al Comitetului orășenesc de partid Câmpulung și deputat în Consiliul popular al județului Argeș.

Distincții: Medalia sovietică „Victoria” (1945); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și ciocanul” (1971); Ordinul „23 August” clasa I (1981).

NAGY FERDINAND

(n. 2 nov. 1930, com. Brețcu, jud. Covasna)
Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1955); curs postuniversitar de doi ani la Institutul Politehnic București; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer economist.

Naționalitate: maghiară.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1956; în facultate a fost membru al Comitetului U.T.M. pe Institutul Politehnic (1950–1955); inginer stagiar, maistru, maistru principal, șef al sectorului mecanic și șef al serviciului producție la Atelierele centrale ale Combinatului minier Baia Mare (1955–1961); deputat, membru al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Maramureș și șef al Secțiunii industrie locală (1961–1968); secretar cu probleme economice la Comitetul județean de partid Satu Mare (1968–18 apr. 1972); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); prim-

secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna (1972–1 nov. 1982); membru al Consiliului de Stat (11 nov. 1978–13 nov. 1982); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (1 nov. 1982–28 mart. 1985 și 21 dec. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sfântu Gheorghe, jud. Covasna (1975–1985) și Călugăreni, jud. Giurgiu (1985–22 dec. 1989); secretar al M.A.N. (22 mart. 1975–11 nov. 1978).

NAGY PAUL

(n. 11 mai 1928, com. Craidorolț, jud. Satu Mare; d. 2002, Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitate: maghiară.

Studii: Școala de partid de un an de la Oradea (1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1959–1962); Facultatea de Economie Generală.

Profesia de bază: fierar.

Activitate și funcții:

membru de partid din mai 1954; ucenic la un atelier

particular din Satu Mare (1941–1944); a lucrat 6 luni la construirea unui pod peste Someș (1944); muncitor la Fabrica „Unio“ din Satu Mare (1944–oct. 1949); a urmat un curs de șase luni pe linie profesională și a fost numit controlor tehnic de calitate, apoi șef al Secției forje la Fabrica „Unio“ din Satu Mare (1950–1953); membru în biroul organizației U.T.M. pe secție (1952–mai 1954); secretar al organizației de bază de partid pe secție (mai 1954–1955); secretar al Comitetului de partid din Fabrica „Unio“ (1955–sept. 1956); instructor, apoi adjunct al Secției economice

a Comitetului regional de partid Maramureș (1957–iul. 1959); instructor în comisia economică a Comitetului regional de partid Maramureș (iul.–oct. 1962); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Satu Mare (nov. 1962–1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Maramureș (1965–mai 1966); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (mai 1966–23 sept. 1969); adjunct al șefului Secției organizatorice a C.C. al P.C.R. (23 sept. 1969–1971); secretar al Consiliului Central al U.G.S.R. (1971–10 oct. 1979); membru al Curții Superioare de Control Financiar (din 27 mai 1971) și membru al Consiliului de conducere al acestui organism (din 22 mai 1973); membru în Consiliul Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 2 mart. 1974); vicepreședinte onorific al Comisiei Naționale de Demografie (din 27 mai 1974); vicepreședinte al UCECOM (10 dec. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Turda, jud. Cluj (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei de sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1975–1980).

NĂDEJDE COSTIN (TEODOR)

(n. 31 oct. 1909, București; d. 1999, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: Școala Politehnică.

Profesia de bază: inginer constructor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** a activat în Uniunea Patrioților; practicant la C.F.R. București (1937–1938); inginer constructor la Administrația comercială a porturilor și comunicațiilor pe apă (P.C.A.)

(1938–1941 și 1944–1947); inginer concentrat la lucrări de cazemate în jud. Iași (1941–1944); director adjunct la Direcția aviației civile (1947–1950); vicepreședinte al Comitetului

pentru Învățământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniștri (din 30 oct. 1951); locțiitor (din 30 oct. 1953) și adjunct (din 29 iun. 1962) al ministrului Învățământului; membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 29 iun. 1962).

NĂFORNIȚĂ FLORICA (n. CAZACU)

(n. 1 sept. 1953, com. Tătărani, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de maiștri; liceul industrial; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: maistru țesător.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1970; maistru și secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea textilă Vaslui (sept. 1984–22 dec. 1989).

NĂSTASE DIOMID

(n. 27 apr. 1930, com. Sărățeni, Rep. Moldova)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Iași (1954); doctorat; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1959; dispecer la secția sculărie, șef serviciu tehnic de calitate și

inginer-șef la Întreprinderea de rulmenți Bârlad (1959–1973); director tehnic de producție (1973–1979) și director (1979–22 dec. 1989)

al Întreprinderii de rulmenți Bârlad; membru în Consiliul Superior al Educației și Învățământului (din mai 1980); membru al biroului Comitetului județean de partid Vaslui (1984–22 dec. 1989); membru al Comitetului municipal de partid Vaslui.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Bârlad, jud. Vaslui (1985–22 dec. 1989); membru în Comisia pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

NĂSTASE GHEORGHE

(n. 13 mart. 1927, com. Petrești, jud. Dâmbovița; d. 2001, Pitești)

Membru al CC al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala de elevi meseriași de pe lângă Atelierele C.F.R. Turnu Severin (1946); Școala de partid de șase luni din Brașov (1950); Facultatea de Economie Generală, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: lăcătuș-ajustor.

Activitate și funcții:

membru de partid din dec. 1945; ucenic și lăcătuș ajustor la Atelierele C.F.R. Turnu Severin (1942–1946); delegat la Conferința tineretului din Valea Timocului, Iugoslavia (1945); responsabil cu munca de tineret în Comitetul de partid al Sectorului C.F.R. Turnu Severin (dec. 1945–1947); pedagog la Școala de elevi meseriași C.F.R. Turnu Severin și la Școala de elevi meseriași C.F.R. Păltiniș, jud. Ciuc (1947–1948); membru în Comitetul județean U.T.M. Mehedinți (1947–1949); asistent la Școala de partid de șase luni din Brașov (1950–1952); instructor al Comitetului județean U.T.M. Ciuc (1949–mart. 1950); redactor-șef adjunct (1952–1965) și redactor-șef (din 1965) al ziarului „Drum Nou“ din Brașov; șef Secție propagandă a Comitetului regional de partid

Braşov (1952–1961); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Argeş (11 apr. 1961–22 ian. 1968); adjunct al şefului Secţiei propagandă a C.C. al P.C.R. (22 ian.–19 nov. 1968); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Argeş (19 nov. 1968–19 apr. 1973); membru al Consiliului Economic al R.S.R. (din 22 mart. 1969); preşedinte al Comitetului de Stat şi director general al Radiodifuziunii Române (27 apr. 1973–18 nov. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Valea Mare-Pravăţ, jud. Argeş (1969–1975); secretar al M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

Distincţii: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1959) şi clasa a IV-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1969).

NEACŞU ION

(n. 1935, com. Răcari, jud. Dâmboviţa)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: şcoala de maiştri; curs de partid de trei luni.

Profesia de bază: mecanic locomotivă.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1960;** maistru instructor şi secretar al biroului organizaţiei de bază la Depoul C.F.R. Bucureşti-Călăraşi (în nov. 1989).

Distincţii: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste”.

NEAG VICTOR

(n. 16 iul. 1941, com. Chiheru de Jos, jud. Mureş).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Ştiinţe Social-Politice „Ştefan Gheorghiu” (1972); curs postuniversitar de sociologie (1980).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1965;**

lăcătuş mecanic şi secretar al organizaţiei U.T.M. pe secţie la Întreprinderea „Independenţa” din Sibiu; membru al Comitetului oraşenesc U.T.M. Sibiu (1958–1961); încorporat pentru stagiul militar în Şimleul Silvaniei; după instrucţie mutat maistru instructor la Şcoala de ofiţeri tancuri şi auto Piteşti (1961–1963); lăcătuş la Întreprinderea minieră Bălan, jud. Harghita, şi secretar al organizaţiei U.T.M. pe secţie (1963–1966); preşedinte retribuit al Comitetului sindical din Întreprinderea minieră Bălan (1966–1968); secretar al Comitetului de partid din Combinatul minier Bălan, membru al biroului Comitetului oraşenesc de partid Bălan şi membru al Comitetului judeţean de partid Harghita (din 1968); instructor cu probleme de informare la Comitetul judeţean de partid Harghita (1972–febr. 1977); redactor-şef adjunct la ziarul „Informaţia Harghitei” (febr. 1977–1978); şef secţie propagandă (1978–19 sept. 1981) şi secretar cu probleme organizatorice (din 19 sept. 1981) al Comitetului judeţean de partid Harghita.

Distincţii: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

NEAGU ANDREI

(n. 2 ian. 1910, com. Alexeni, jud. Ilfov)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: şcoala generală.

Profesia de bază: ofiţer provenit din tâmplar.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1936;** a îndeplinit diferite funcţii în cadrul

Comitetului P.C.dR. București (1937–1940); arestat și internat ca deținut politic în lagărul de la Tg. Jiu (1941–1944), deoarece figura în registrele de suspecți ale Serviciului Special de Informații, iar în cazierile Serviciului Poliției de Siguranță era cunoscut ca făcând parte din organizația comunistă

descoperită în 1939; secretar la Sectoarele 2 și 3 și membru în Comitetul P.C.dR. București, secretar al Confederației Generale a Muncii (23 aug. 1944–1948); locțiitor al șefului Direcției organizare din Direcția Superioară Politică a Armatei, locțiitor politic al comandantului Artileriei Forțelor Armate, vicepreședinte al Comitetului organizatoric central al A.V.S.A.P. (1948–25 oct. 1960); general-maior în rezervă (31 oct. 1960); vicepreședinte al Consiliului Național al F.D.U.S. (în 1987); președintele Comitetului Foștilor Luptători Antifașiști (în 1988).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Suceava (1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1954); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1974), clasa I (1979 și 1980); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1971).

NEAMU ION

(n. 15 aug. 1935, com. Ungheni, jud. Argeș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; curs de calificare de opt luni pentru mecanizatori agricoli; cursuri de calificare de contabilitate; Universitatea Politică și de Conducere (1983).

Profesia de bază: mecanizator agricol.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1960;

mecanizator agricol (1954–1959) și contabil (1959–febr. 1966) la C.A.P. Ungheni; vicepreședinte al Casei de pensii (febr.–nov. 1966) și șef secție finanțare și credite a Uniunii raionale a C.A.P.

Costești (nov. 1966–1968); instructor al Uniunii județene a C.A.P. Argeș (1968–1971); economist (1969–iun. 1971) și director (iun. 1971–1979) al Stațiunii pentru mecanizarea agriculturii Miroși, jud. Argeș; membru al biroului Comitetului comunal de partid Miroși, (iun. 1971–1979); prim-vicepreședinte al C.U.A.S.C. Miroși (din 1979).

Distincții: Medalia „În cinstea încheierii cooperativizării agriculturii” (1962); Ordinul „Meritul agricol”, clasa a III-a (1974), clasa I (1981); Medalia „A 25-a Aniversare a Republicii” (1972); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a (1978).

NECHIFOR MORARU EUGEN

(n. 23 dec. 1929, Pașcani, jud. Iași; d. 2003, Iași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de elevi meseriași C.F.R. din Pașcani (1947); Școala de ofițeri naviganți aviație din Focșani (1953); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1971).

Profesia de bază: tinichigiu.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C. din 1947;

membru de partid din 1953; tinichigiu la

Atelierele de reparații material rulant Pașcani (1947–1950); secretar al Comitetului de plasă U.T.M. Fălticeni, jud. Suceava (1949); instructor al Comitetului raional U.T.M. Pașcani (1950); stagiul militar la o unitate de aviație din Focșani (1950–1951); ofițer pilot la unitatea militară de aviație din Craiova, trimis la specializare în U.R.S.S. (1954–1955); co-pilot la o unitate de reactoare din București (1955–1960); trecut în rezervă cu gradul de căpitan; maistru la Atelierele de reparat material rulant Pașcani (1960–1961); secretar al Consiliului local al sindicatelor Pașcani, apoi președinte al Consiliului local al sindicatelor Hârlău (1962–1964); secretar al Comitetului raional de partid Hârlău (1964–1967); instructor al Comitetului județean de partid Iași (1971–febr. 1972); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid și primar al orașului Pașcani, membru al biroului Comitetului județean de partid Iași, deputat în Consiliul popular județean (febr. 1972–oct. 1979); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Iași și membru al biroului Comitetului județean de partid (din oct. 1979); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid și primar al orașului Pașcani, membru al biroului Comitetului județean de partid Iași (apr. 1988–22 dec. 1989).

NECȘOIU DUMITRU

(n. 19 oct. 1927, com. Asău, jud. Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică a Institutului Politehnic București (1955); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1968, curs fără frecvență).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: membru de partid din 1954; a

lucrat la o întreprindere forestieră și minieră de cărbuni din Asău (1941–1942); ucenic și strungar în fier la un atelier de construcții metalice din București (1942–1947); secretar al Comitetului U.T.M. pe facultate (1954–1955); inginer-șef (1957–1960) și director (1960–1963) la Întreprinderea 139 produse industriale; instructor al C.C. al U.T.M. (1955); activist la Comitetul municipal U.T.M. București (1955–1959); membru în biroul Comitetului de partid (1959–1961) și secretar cu probleme economice (1961–nov. 1963) la Sectorul 7 București; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 3 (nov. 1963–1967); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (1967–1972); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Consiliului popular al Sectorului 7 (1972–21 iul. 1976); șef al sectorului ministere la Secția organizatorică a C.C. al P.C.R. (21 iul.–1 sept. 1976); prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului universitar și membru al biroului Comitetului municipal de partid București (sept. 1976–1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid, vicepreședinte (1979–22 mart. 1984) și prim-vicepreședinte (din 22 mart. 1984) al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal București; membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Mihai Bravu (1965–1969) și Brănești (1985–22 dec. 1989) mun. București; secretar al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

NECULA ALEXANDRU

(n. 15 apr. 1935, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic București (1957); curs post-universitar; Universitatea Politică și de Conducere (1981).

Profesia de bază: inginer electrotehnic, economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;**

inginer stagiar, inginer principal și șef serviciu la

Întreprinderea „Acumulatorul” București (1957–1961); inginer principal la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (1961–1963); șef serviciu (1963–1966) și director adjunct (1966–1969) la Direcția generală de mașini electrice și echipament electronic; director general al Centralei industriale de mașini electrotehnice (1969–1976); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 28 mai 1974); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (30 aug. 1975–7 sept. 1981); secretar al Comitetului de partid din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din 1977); membru al Comitetului municipal de partid și al Sectorului 1 București, adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini-Unelte și Electrotehnice (10 apr. 1975–7 sept. 1981); șef al Departamentului Industriei Electronice și Electrotehnice (din 8 ian. 1979); ministrul Industriei de Mașini-Unelte și Electrotehnice (21 mai 1982–15 febr. 1985); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (15 febr.–28 iul. 1985); ministrul Industriei Electrotehnice (29 iul. 1985–5 oct. 1987); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; vicepreședinte al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie (18 dec. 1987–25 iun. 1988); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (25 iun. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iași Sud-Est, jud. Iași (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Muncii” clasa a III-a.

NECULA (NICULA) GHEORGHE

(n. 23 aug. 1913/24 sept. 1914, com. Bordușani, jud. Ialomița; d. 1995, Bordușani)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al CC al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1958); Facultatea de Economie Agrară, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: tipograf zețar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1940;**

ucenic și zețar la Tipografia „Cartea Românească” din

București (1927–1936); stagiul militar (1936–1937); zețar la tipografia ziarului „Adevărul” (1937–1938) și la atelierele tipografice ale Monitorului Oficial (1938–1942); a cotizat pentru ajutorarea deținuților antifasciști (în 1940); închis în penitenciarele Jilava și Văcărești (1942–1944); după 23 aug. 1944 a fost încadrat în formațiunile de luptă patriotică; trimis de P.C.R. să organizeze sindicatul la Tipografia „Imprimeria Centrală” din București, a fost secretarul celei de partid pe întreprindere (1944–1945); responsabil organizatoric al Comitetului de partid al Sectorului IV Roșu (ian. 1945–febr. 1946); secretar al Comitetului de partid al Sectorului III Albastru (mai 1946–febr. 1948); secretar al Comitetului județean de partid Dolj (febr.–sept. 1948) și Timiș (sept. 1948–apr. 1950); instructor al Secției organizatorice de partid, sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (apr. 1950–aug. 1951); prim-secretar al Comitetului regional de partid Craiova (aug. 1951–1953) și al Comitetului orașenesc de partid București (1953–oct. 1954); organizator al C.C. al P.M.R. pentru studenții români din U.R.S.S. (în 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid București (1958–1968); vicepreședinte al

Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); șef al Secției scrisori și audiențe a C.C. al P.C.R. (1974–7 mart. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Craiova-Vest, reg. Craiova (1952–1957), Alexandria, reg. București (17 mai 1959–1969) și Urziceni, jud. Ilfov (1969–1975); vicepreședinte (19 mart. 1965–1969) și secretar (1969–1975) al M.A.N.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1949), clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii” clasa I (1961); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1971).

NECULA ION

(n. 1935, com. Gruiu, jud. Ilfov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Mecanizarea Agriculturii; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic-agricol.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1961;
director al Trustului S.M.A. Giurgiu (în 1984).

NECULAU VIORICA

(n. IONCICĂ)

(n. 9 oct. 1933, Craiova)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit, Academia de Studii Economice (1955); doctorat în științe economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;**

asistent la Catedra de economie politică la Institutul „Maxim Gorki”, București (1956–1959); asistent, lector la Catedra de economie politică a Universității București și locțiitor al secretarului U.T.M. pe universitate (1959–1969); lector (din 1969) și

prorector (din 1976) la Academia de Studii Economice; secretar de partid al biroului organizației de bază pe facultate (1974); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar București și al Comitetului de partid de la Academia de Studii Economice (1983–1985); adjunct al ministrului Educației și Învățământului (din 21 sept. 1985); vicepreședinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); vicepreședinte al Biroului Executiv al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor din R.S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iancului, București (1985–22 dec. 1989); vicepreședinte al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. și membru al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a V-a.

NEDEA MARIN

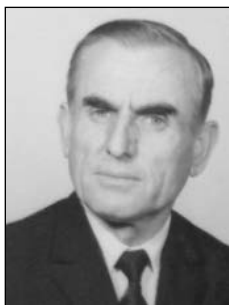
(n. 5 mai 1923, sat Schela, com. Trivalea-Moșteni, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: liceul, cursul de partid de șase luni.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** croitor (1943–1946) la Atelierul de confecții al armatei din București, la Baza a VII-a aeriană București și la un atelier particular

din comuna natală (1946–1949); director al S.M.T. Nanov (1950–1955) și S.M.T. Brânceni (1955–1966) din județul Teleorman; membru al Comitetului județean de partid Teleorman; președinte al Uniunii raionale a C.A.P. Alexandria (1966–1968); președinte (1968–1970) și vicepreședinte (1970–1971) al

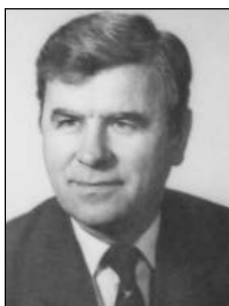
Uniunii județene a C.A.P. Teleorman; director al S.M.A. și președinte al C.A.P. Purani, jud. Teleorman (din 1971); membru al Comisiei Centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (din 2 mart. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Drăgănești-Vlașca, jud. Teleorman (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1975–1980).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1974).

NEDELCU MARIN

(n. 22 aug. 1932, Bolintin Vale, jud. Giurgiu)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic din Timișoara (1960); curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;**

tehnician constructor, referent tehnic și tehnician principal la secția L.C.1

(1952–1960), inginer stagiar la Serviciul tracțiune (1960–nov. 1961) din cadrul Regionalei C.F.R. Timișoara; inginer cu recepționarea locomotivelor Diesel electrice, secretar al organizației U.T.M. și membru în Comitetul sindical pe Complexul C.F.R. Reșița (nov. 1961–aug. 1962); transferat la Institutul de studii și proiectări forestiere din București, sectorul instalații și automatizări (aug.–nov. 1962); instructor cu probleme economice la Comitetul raional de partid „1 Mai” București (nov. 1962–1966); instructor de specialitate la Comisia economică a Comitetului municipal de partid București (1966–febr. 1968); secretar cu probleme economice la Comitetul de partid al Sectorului 6 București (febr. 1968–1976); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 6 București (1976–1982); director general (febr. 1978–14 iun. 1982) la Centrala Industrială de Utilaj Tehnologic și Material Rulant București; consilier al secretarului general al P.C.R. (iun. 1982–10 nov. 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (10 nov. 1983–28 iul. 1985); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (29 iul. 1985–8 mai 1987); inspector general la Consiliul de Miniștri (din mai 1987); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Transporturi și Telecomunicații (din oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Energeticienilor, mun. București (1980–1985) și Făgăraș, jud. Brașov (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1985–13 dec. 1986).

NEGREA ION

(n. 30 mai 1932, Tg. Jiu, jud. Gorj)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Uzina „Sadu” din Tg. Jiu (1951); Școala de partid de un an (1959); Facultatea de Organizare

și Conducere a Economiei, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1968).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1948; **membru de partid din 1954;** voluntar pe șantierul tineretului Bumbesti-Livezeni

(1948); strungar (1951–1954), tehnician dispecer în sectorul producție și dispecer planificator (1954–1958) la Uzina „Sadu“ din Tg. Jiu; responsabil cu propaganda în Comitetul U.T.M., propagandist la învățământul politic, președinte al clubului sportiv pe uzină (1951–1958); instructor (1958–1960) și membru al biroului (1959–1960) Comitetului orașenesc de partid Tg. Jiu; instructor la Sectorul cartete de partid și probleme statutare al Comitetului raional de partid Tg. Jiu (1960–1961); secretar cu probleme de propagandă și economice al Comitetului orașenesc de partid Tg. Jiu (1961–1965); instructor al Comitetului județean de partid Gorj (din 1968); șef al secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Gorj (dec. 1968–1972); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Tg. Jiu (1972–10 iul. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (din 19 mart. 1974); președinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Gorj (din 27 ian. 1977); secretar al Comitetului județean de partid Gorj (10 iul. 1978–10 oct. 1979); șef al Secției organizatorice a C.C. al P.C.R. (10 oct. 1979–22 dec. 1989).

NEGREA NICOLAE

(n. 13 oct. 1940, com. Măguri Răcătău, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de un an din Cluj, secția U.T.M. (1963); Facultatea de Economie,

Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1973).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: membru U.T.M. din 1955; **membru de partid din 1958;** lăcătuș la fabrica de cherestea din comuna natală (1955–1959); secretar al organizației

U.T.M. pe fabrică și membru al Comitetului raional U.T.M. Cluj (1955–1959); instructor la Comitetul raional U.T.M. Cluj (1959–1961) și Huedin (1961–1962); secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Huedin (1963–1964 și 1968–1969); secretar (1964–1966) și prim-secretar (1966–1968) al Comitetului raional U.T.C. Huedin; șef secție economică (1969–1970) și prim-secretar (din 1970) al Comitetului județean U.T.C. Sălaj; membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Sălaj (din 18 oct. 1971); prim-secretar al Comitetului de partid și primar al municipiului Zalău (în 1989).

NEGREȚ ȘTEFAN

(n. 17 apr. 1937, com. Goicea, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala medie electrotehnică; Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** electrician la Întreprinderea

de mecanizare a agriculturii din Craiova (1955–1959); instructor teritorial la Comitetul raional U.T.M. Segarcea (1959–1961); instructor al Comitetului regional U.T.M. Oltenia (1961); prim-secretar al Comitetului

raional U.T.M. Corabia (1961–1964); secretar cu probleme de propagandă (1964–1966) și prim-secretar (1966–1968) al Comitetului regional UTM Oltenia; secretar cu probleme organizatorice (1968–1977) și prim-secretar (1977–oct. 1979) al Comitetului municipal de partid Craiova; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Târgu Jiu (oct. 1979–9 apr. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Gorj (9 apr. 1982–20 ian. 1983); instructor al C.C. al PCR (20 ian. 1983–nov. 1984); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (din 6 nov. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 24 sept. 1985).

NEGRILĂ MIRON (MIRCEA)

(n. 19 dec. 1929, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Institutul Politehnic; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947;** director general la Întreprinderea „Independența“, Sibiu (în mart. 1969 și în mart. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ocna Sibiului (1969–1975) și Sibiu-Sud (1980–1985), jud. Sibiu; membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1981).

NEGRUȚ CLEMENT

(n. 26 ian. 1926, com. Ciugud, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1966); Facultatea de Economia Industriei Socialiste, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** secretar al Comitetului orășenesc de partid Petroșani (la 28 iul. 1966); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Petroșani și membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (la 27 aug. 1976).

NEGRUȚIU FILOFTEIA (n. MORĂRESCU)

(n. 14 mai 1932, Silistra, Bulgaria)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Silvicultură, Universitatea din Brașov (1956); doctorat.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** asistent (din 1956), șef de catedră, conferențiar (din 1972), prorector (din 1976) și rector (nov. 1984–22 dec. 1989) al Universității din Brașov; membru în biroul organizației de bază pe facultate (din 1967); membru al biroului Comitetului de partid pe universitate și membru supleant al biroului Comitetului județean de partid (din 1974);

președintele Comitetului sindicatului pe universitate (din 1976); membru al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); membru al Consiliului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (din 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Brașov-Bartolomeu, jud. Brașov (1980–22 dec. 1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. și al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1980–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul științific” clasa a III-a.

NEGUCIOIU AUREL

(n. 13 mai 1930, com. Novaci, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Finanțe și Credit; Școala de lectori de partid de un an; doctorat la Universitatea Lomonosov din Moscova.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** asistent la Catedra de economie politică a Institutului de Căi Ferate din București

(1953–1958); cercetător principal la Institutul de Cercetări Economice al Academiei R.S.R. din București și conferențiar la Catedra de economie politică al Universității „Babeș-Bolyai”, Cluj (1958–1962); șef al Catedrei de economie politică (din 1962) și decan al Facultății de Științe Economice (1962–1968); secretar al Comitetului de partid pe centrul universitar și membru al biroului Comitetului orașenesc de partid Cluj (1964–1968); prorector (din 1968), profesor, șef al catedrei de economie politică din Cluj-Napoca (1981–1983) și rector (din nov. 1984) al Universității „Babeș-Bolyai”; secretar (1973–1977) și secretar cu probleme de propagandă (1977–iun. 1981) la Comitetul județean de partid Cluj; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 25 aug. 1978); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); deputat al Consiliului județean popular Cluj

(din 1985); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); trimis în R.S. Cehoslovacă, R.D.G., R.P. Bulgară ca lector pe tema „Dezvoltarea economică a României”; distins cu premiul Academiei R.S.R. „P.S. Aurelian”.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cluj-Napoca Universitate, jud. Cluj (1985–22 dec. 1989); secretar al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (mart. 1985–22 dec. 1989).

NICOARĂ IOAN-CORNEL

(n. 8 mart. 1937, com. Câmpeni, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Institutul de mine; Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** directorul Combinatului minier al cuprului Roșia-Poeni, jud. Alba (în 1989).

NICOLA ION

(n. 1933, sat Logrești-Moșteni, com. Logrești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Merceologie; doctorat; Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;**

director general adjunct al Direcției Centrale de Statistică (din 15 oct. 1979).

NICOLA TIBERIU

(n. 3 febr. 1931, com. Gostavău, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agromonie, Institutul Agronomic din Craiova (1953); aspirantura la Institutul de Științe Sociale de pe lângă C.C. al P.C.R. (1955–1958); doctorat în filozofie (1972).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1954;

în facultate a lucrat pe linia organizației de tineret (1949–1953); asistent la catedra de științe sociale și membru al Comitetului U.T.M. al Institutului de mașini și agregate electrice din Craiova (1953–1955); instructor la Secția propagandă și agitație a Comitetului regional de partid Oltenia (în 1958); vicepreședinte al Consiliului regional Oltenia al Frontului Unității Socialiste (din 1964); prorector al Institutului agronomic (1962–1965); șef al Secției învățământ, știință și cultură a Comitetului regional de partid Oltenia (1965–1968); secretar cu problemele de propagandă al Comitetului județean de partid Dolj (până la 28 dec. 1968); șef al catedrei de științe sociale, prorector (1969–1974), rector și profesor la catedra de filozofie și socialism științific (din 1974) la Universitatea din Craiova; șef la catedra de științe sociale (nov. 1981–oct. 1984) a Universității din Craiova; membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Dolj (din 1984); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); a publicat o sinteză a lucrării de doctorat „Experimentul social” (1972), studii și articole.

NICOLAE ANDREI

(n. 1939, com. Tătuțești, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;**

adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (din 30 iul. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Alba (dec. 1987–22 dec. 1989).

NICOLAE DUMITRU

(n. 17 mai 1946, com. Mihăilești, jud. Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec 1989).

Studii: școala de maiștri și liceul.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1965;

șef atelier mecanic la I.A.S. Mihăilești, jud. Giurgiu (în 1989).

NICOLAE M. NICOLAE

(n. 3 nov. 1924, Silistra, Bulgaria)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala Politehnică din București (1948); specializare la Leningrad (1950–1951).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții:
membru de partid din mart.

1945; inginer la Societatea Tramvaie București (1948–1950); inginer la serviciul de proiectare al Uzinei „Electroputere” din Craiova (1951–1952); inginer, referent tehnic, șef serviciu tehnic și director general în cadrul Ministerului Energiei Electrotehnice

(1952–1957); director al Uzinei „Electronica” (1957–1959) și al Întreprinderii de comerț exterior „Tehnoimport” (1959–1961) din București; director general la Întreprinderea de comerț exterior „Mașinimport” (1961–1966); adjunct al ministrului Comerțului Exterior (12 ian. 1966–31 dec. 1970); prim-adjunct al ministrului Comerțului Exterior (31 dec. 1970–28 febr. 1972); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (28 febr. 1972–15 iun. 1976); reprezentantul României în Comisia de Comerț exterior din C.A.E.R. (1972–1976); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în S.U.A. (15 iun. 1976–25 sept. 1978); președinte al Comisiei pentru prognoză și planificare a dezvoltării științei și tehnologiei din aparatul Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (2 febr. 1979–1984); președinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice și funcționării sistemului energetic național, cu rang de viceprim-ministru al Guvernului (din 13 ian. 1983).

NICOLCIOIU EMIL

(n. 16 apr. 1927, com. Peștișani, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Științe Juridice din București (1952).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din aug. 1958;** în facultate a activat în Uniunea

națională a studenților români și U.T.M. (1947–1952); director adjunct la școala profesională de metalurgie din comuna natală (1952–1954); judecător la Tribunalul popular raional Măcin (dec. 1954–dec. 1957); președinte la tribunalele raionale Berești, Bujoru, Focșani (dec. 1957–nov. 1961); consilier juridic principal la Direcția avocaturii și jurist-consulților (nov. 1961–mart. 1964); inspector general judecătoresc în corpul de control al ministrului Justiției (mart. 1964–1965); instructor (ian. 1966–24 mai 1968) și șef de cabinet (24 mai 1968–1970) la Secția pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R.; șef de cabinet la Ministerul Justiției (1968–1970); adjunct al Secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R. (1970–1975); prim-vicepreședinte al Consiliului Legislativ (31 dec. 1971–19 mart. 1975); membru al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga (din 22 mai 1972); membru al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (din 22 mai 1973); ministrul Justiției (19 mart. 1975–27 ian. 1977); adjunct al Secției Cămarilor a C.C. al P.C.R. (ian. 1977–10 oct. 1979); judecător la Tribunalul Suprem al R.S.R. (din 15 nov. 1979); membru al Comitetului executiv al Asociației juriștilor și profesorilor din Facultatea de drept civil a Academiei „Ștefan Gheorghiu”; premiul „Simion Bărnuțiu” acordat de Academia R.S.R. pentru lucrarea „Dreptul, instrument de formare și dezvoltare a personalității umane”; membru al Comitetului de partid al Aparatului C.C. al PCR.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Răducăneni, jud. Iași (1975–1980); membru al Comisiei Constituționale și Juridice a M.A.N. și al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (9 iul. 1977–1980); specialist al Comisiei Constituționale și Juridice a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Medalia Muncii”.

NICOLCIOIU VASILE

(n. 4 oct. 1937, com. Peștișani, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Științe Juridice din Iași (1960); curs postuniversitar de relații internaționale la M.A.E. (1965); doctorat; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1961; pedagog la școala profesională

din comuna natală (1954–1955); planificator, normator, locțiitor șef serviciu muncă și salarii la Întreprinderea industriei locale din Măcin-Tulcea (1955–oct. 1956); secretar al organizației U.T.M. pe an, apoi pe facultate (1956–1959); locțiitor al secretarului U.T.M. din Universitatea Iași (1959–1960); șef de cabinet la Catedra de drept civil a Facultății de Drept din Iași (din sept. 1960); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului U.T.M. din Centrul universitar Iași și membru al Comitetului orașenesc U.T.M. Iași (1960–1965); secretar cu probleme internaționale al C.C. al U.T.C. (din 1965); instructor al Secției Relații externe și cooperare economică internațională a C.C. al P.C.R. (1975–16 mai 1983); șef al Protocolului de Stat de pe lângă Consiliul de Stat al R.S.R. (din 16 mai 1983).

NICOLESCU IOAN

(n. 30 ian. 1928, Slatina, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Liceul militar din Craiova (1948); Facultatea de Exploatare Feroviare, Institutul de Căi Ferate (1952); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer exploatare feroviare.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957;

membru în biroul organizației U.T.M. pe an de facultate (1948–1952); referent tehnic

la Institutul de proiectări transporturi și telecomunicații, apoi inginer la stațiile C.F.R.

Brazi, Filaret și la Regulatorul

de circulație al Regionalei C.F.R. București

(1953–1954); inginer-șef, adjunct șef serviciu

mișcare și director adjunct la Direcția regională

C.F.R. Cluj (1954–1963); director (1963–1966)

și director general (1966–1967) al Direcției

generale a mișcării din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor; director al Direcției

regionale căi ferate Iași (din 1967); membru

al Comitetului județean de partid și deputat în

Consiliul popular al județului Iași (din 1967);

adjunct (6 sept. 1971–12 apr. 1978) și prim-

adjunct al ministrului Transporturilor și

Telecomunicațiilor și șef al Departamentului

Căilor Ferate (12 apr. 1978–23 nov. 1984).

NICOLESCU MIRON

(n. 27 aug. 1903, Giurgiu; d. 30 iun. 1975, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–30 iun. 1975).

Studii: licență în matematică la Universitatea București (1924); doctor în matematică la Universitatea din Sorbona (1928).

Profesia de bază: matematician.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1947;

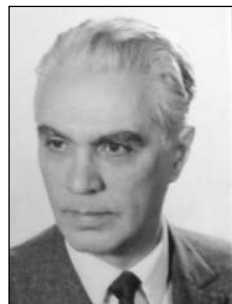
conferențiar (1928), profesor

titular (1933) și șef de catedră

(1948) la Universitatea București; profesor la

Universitatea „C.I. Parhon“ București (din

1944); ministru subsecretar de stat la Ministerul

Educației Naționale (mai 1947–1948); membru corespondent (din 24 nov. 1948) și membru titular (din 2 iul. 1955) al Academiei R.P.R.; președinte al Academiei R.S.R. (1966–30 iun. 1975); membru al Biroului executiv al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 1966); președintele Comitetului de conducere al Asociației de prietenie româno-franceză (1974–30 iun. 1975); membru al biroului Consiliului Național al F.U.S.; membru al Academiei de Științe din U.R.S.S., R.P. Polonă, R.D.G., R.P. Bulgară, al Academiei de științe și litere din Toulouse; vicepreședinte al Uniunii matematice internaționale.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Suceava (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Gorj (1948–1952), Tei (10 iul. 1966–1969), Victoriei (1969–1975) și Nicolae Bălcescu (22 mart.–30 iun. 1975) mun. București; membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (22 mart.–30 iun. 1975).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în gradul de „Mare Ofițer” (1947); „Ordinul Muncii” clasa I (1956); Titlul de „Om de știință emerit” (1964); Ordinul „Meritul Științific” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste și „Medalia de Aur „Secera și ciocanul” (1971); Ordinul „Victoria Socialismului”; laureat al Premiului de Stat.

NICULESCU VALERIU

(n. 3 oct. 1933, com. Mihăești, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala de partid de un an din Pitești, Secția tineret (1960); Facultatea de Economia Industriei, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1964).

Profesia de bază: tehnician mecanic agricol.

Activitate și funcții:
membru de partid din oct.

1958; instructor al Comitetului regional U.T.M. Argeș (iun.–dec. 1960); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Curtea de Argeș (ian. 1961–1962); membru al biroului Comitetului regional U.T.M. Argeș (1962–oct. 1964); secretar (oct. 1964–26 sept. 1967) și prim-secretar (din 26 sept. 1967) al Comitetului raional de partid Drăgănești-Olt; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brăila (până la 1 nov. 1982); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt și membru al biroului Comitetului județean de partid (din 1 nov. 1982); director la Baza de aprovizionare pentru agricultură a jud. Mureș (în 1984).

NICULESCU CONSTANȚA

(n. 1 sept. 1948, com. Schitu, jud. Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică, Universitatea București; curs de trei luni U.T.C.; Academia de Studii Social-Politice de pe lângă C.C. al P.C.R..

Profesia de bază: profesor de matematică.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1970;

profesor la Școala generală Preasna, jud. Ilfov; președinte al Consiliului comunal al organizației pionierilor, organizator de grupă sindicală, secretar adjunct al biroului U.T.C. cadre didactice și membru al Comitetului de partid al comunei Preasna (1970–1976); instructor cu probleme școlare al Comitetului U.T.C. Sector 1 București (1976–1978); instructor al Consiliului U.A.S.C.R. (din 1978); președinte al Comitetului municipal București al U.T.C. și președinte al Consiliului municipal al organizației pionierilor; membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din ian. 1980); vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației

Pionierilor (din 1980); a primit titlul de profesor evidențiat (1987).

NICULESCU (BALASCAN) MIHAIL

(n. 17 mart. 1933, Pitești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: inginer constructor.

Studii: Facultatea de Construcții, Institutul de Construcții București (1957); Universitatea politică și de conducere; Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;**

inginer constructor cu gradul de locotenent-major la Ministerul de Interne, UM 0706 București (1957); inginer proiectant, șef atelier (1960–1973), șef secție (1973–1977) și director (din 1977) la IPROMET București; membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și al Consiliului de conducere al Ministerului Industriei Metalurgice (în 1977); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Hunedoara-Est, jud. Hunedoara (1980–1985) și Galați-Sud, jud. Galați (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1980–22 dec. 1989).

NICULESCU MIHALACHE

(n. 7 mart. 1936, com. Râmnicelu, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: strungar.

Studii: Școala de maiștri; liceul.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea mașini-unelte și agregate București (din 7 mai 1981).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1981).

NICULESCU-MIZIL PAUL

(n. 10 dec. 1923, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–22 dec. 1989); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1965–21 iul. 1972); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Academia Comercială și Industrială (1945); curs de partid de două săptămâni pe lângă Comitetul regional Ilfov (în 1946).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;**

secretar general al Asociației studenților din Academia Comercială și Industrială (în 1945); a lucrat la redacția ziarului „Tineretea” (în 1945); a făcut parte din colegiul de redacție al revistei „Lupta de clasă” (din 1951); asistent, director de studii (1946–1950), rector adjunct și rector (1950–21 iun. 1954) la Universitatea de partid „Ștefan Gheorghiu”; director adjunct al Institutului de Istorie a P.M.R. (din 1955); adjunct, prim-adjunct (21 iun. 1954–25 ian. 1956) și șef al Secției de propagandă și agitație

a C.C. al P.M.R. (25 ian. 1956–1965); membru în Consiliul Apărării al R.S.R. (7 apr. 1964–29 apr. 1974); membru în comisiile de conducere ale A.R.L.U.S. și Comitetului Național pentru Apărarea Păcii (1965–1969); secretar al C.C. al P.C.R. (1965–1972); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (24 apr. 1972–17 mart. 1975); ministrul Educației și Învățământului (13 oct. 1972–19 iun. 1976); vicepreședinte al Biroului Executiv al Consiliului de Miniștri (din 1 apr. 1974); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–30 mart. 1981); președintele Consiliului Sanitar Superior (din 28 oct. 1975); președintele Consiliului de coordonare a producției de bunuri de larg consum (16 iun. 1976–7 mart. 1978); ministrul Finanțelor (7 mart. 1978–30 mart. 1981); reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (din 16 iun. 1979); președinte al CENTROCOOP (24 mart. 1981–22 dec. 1989); profesor universitar la catedra „Bazele marxism-leninismului” a Universității „C.I. Parhon” București;

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. Iești (1957–1961), Liești (1961–1965) și Tudor Vladimirescu (1965–1969) reg./jud. Galați; Timișoara Nord, jud. Timiș (1969–1975), Arad-Est, jud. Arad (1975–1980), Bacău-Sud, jud. Bacău (1980–1985) și Negrești-Oaș, jud. Satu-Mare (1985–22 dec. 1989); președinte al Comisiei de cultură și învățământ a M.A.N. (1961, 1966–1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și ciocanul” (1971); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

NICULI ION

(n. 7 febr. 1887, Iași; d. 31 iul. 1979, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: tipograf zețar.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1924;
 ucenic tipograf zețar la tipografia din Iași și București (1902–1919); membru (1919) și secretar (1923) al Comisiei locale a Sindicatelor Unitare din Iași; membru al Comitetului de conducere al grevei generale (1920); activează în cadrul Blocului Muncitoresc-Țărănesc (1924); consilier municipal și ajutor de primar al orașului Iași (1926–1927); delegat al sindicatului din Iași la congresele tipografilor din Sibiu, Cluj și Timișoara; activează în cadrul organizațiilor legale ale P.C.dR. („Blocul Democratic”, „Liga Muncii”, „Amicii U.R.S.S.”); arestat și deținut în penitenciarele Chișinău (1933) și Târgu-Jiu (mai-sept. 1941 și febr. –aug. 1944); membru al Comitetului executiv al Uniunii muncitorilor din industria tipografică (6 dec. 1946–25 febr. 1948); membru al Prezidiului Provizoriu al R.P.R. (30 dec. 1947–14 apr. 1948); vicepreședinte al Prezidiului M.A.N. (14 apr. 1948–29 ian. 1953); președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Iași (1953–1956); membru al Comitetului regional de partid Iași (din 1956).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Iași (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Iași (1948–1952) și circ. Pașcani, reg. Iași (1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949), clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa I (1967); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1977); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a; Medalia „Lupta împotriva fascismului”.

NICULIȚĂ MIHAI

(n. 6 nov. 1937, com. Șaru Dornei, jud. Suceava)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Maramureș (din mart. 1987).

membru al Comitetului regional de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Brașov (1956–1968); membru al Comitetului pentru Cultură și Educație Socialistă; membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 29 iun. 1962); director la Întreprinderea de textile Cisnădie (oct. 1969–dec. 1975); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Sibiu (din ian. 1976); membru al Comitetului județean al femeilor Sibiu și al Consiliului Național al Femeilor.

Deputat M.A.N., ales în circ. elect. Avrig, jud. Brașov (1965–1969) și Avrig, jud. Sibiu (1969–1975); secretar al Comisiei permanente pentru industrie, construcții și transport a M.A.N. (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971).

NILCA ELEONORA**(n. MOLDOVAN)**

(n. 1 febr. 1922, com. Lancrăm, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Profesia de bază: inginer textilist.

Studii: Facultatea Muncitorească București (1951); Facultatea de Textile, Institutul de Industrie Ușoară Iași (1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Activitate și funcții: membru U.T.C. din 1947; **membru de partid din 1952;**

ucenic la Fabrica „Union” din Cisnădie (1936–1938); țesătoare la o fabrică de postav din Sibiu (1938–1942), la o fabrică de pături din Cisnădie (1942–1945) și la o întreprindere de țesătorie din Sibiu (1945–1951); secretar al Comitetului sindical pe întreprindere (1948–1949); tehnician (1951–1952), director (1952–1956) și director adjunct (1968–1969) la Întreprinderea „Libertatea” din Sibiu;

NISTOR CONSTANTIN

(n. 9 oct. 1915, Drobeta-Turnu Severin; d. 1985, Iași)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: patru clase primare; Școala de ucenici C.F.R. Pașcani.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: președinte al Comitetului pentru Așezămintele Culturale de pe lângă Consiliul de Miniștri (până la 17 febr. 1953); ambasador în R.P. Polonă (28 sept. 1953–11

mart. 1955); președintele Comitetului executiv al Sfatului popular regional Iași (în 1965); membru al biroului Comitetului regional de partid Iași (la 19 nov. 1966); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Iași (până la 28 dec. 1968).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Hârlău (1952–1957), Negrești (1957–1961), nr. 12 (1961–1965) și Frumușica (1965–1969), reg/jud. Iași.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1965); „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

NISTOR DUMITRU

(n. 27 oct. 1923, com. Tilișca, jud. Sibiu; d. 1995, Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională de pe lângă Uzina metalurgică Cugir (1939); Facultatea de Mecanică din București (1952); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;**

frezor la Uzina metalurgică Cugir (1939–1947); maistru la Școala profesională de pe lângă Uzina metalurgică Cugir (1947–1948); tehnolog, șef de secție, șef al serviciului mecanizare (1952–1958) și director tehnic (1958–iun. 1959) la Uzina metalurgică Cugir; arestat de organele securității statului sub învinuirea de abateri de la tehnologia de fabricație a unor produse speciale și exclus din partid (iun. 1959); achitat de Tribunalul Militar Cluj (mai 1960); reprimat în partid (1960); inginer la Uzina metalurgică Cugir (mai 1960–sept. 1961); membru în Comitetul regional de partid Maramureș (sept. 1961–1965); inginer-șef la Uzina „Hidro-mecanica” din Brașov (sept. 1961–1963); director la Uzina „Unio” din Satu Mare (1963–1965); director tehnic la Uzina „Independența” din Sibiu (1965–mai 1966); director tehnic la Direcția generală de utilaj

petrolier și minier din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (mai-sept. 1966); director general al Uzinei „1 Mai” și al Centralei industriale de utilaj petrolier Ploiești (din sept. 1966); membru al Comitetului de partid al Uzinei „1 Mai” Ploiești și al biroului Comitetului județean de partid Prahova (din sept. 1966); secretar general la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din 5 iun. 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (30 aug. 1975–8 ian. 1979); autorul invenției „Mașina de prelucrat electrochimică”.

NIȚĂ CONSTANTIN

(n. 24 dec. 1924, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1954); doctorat în științe tehnice.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1948;**

a muncit la mai multe șantiere de reparat locuințe (1940); ucenic și mecanic de precizie la Uzina Mărgineanca Plopeni (1941–febr. 1945); mecanic sculer la Societatea de Tramvaie București (1945–1947); încorporat (1947); matrițier la Întreprinderea de construcții de avioane I.C.A.R. (oct. 1948–sept. 1949); responsabil organizatoric al Comitetului U.T.M. pe facultate (1949–1951); instructor (iul. 1951–aug. 1953), șef sector (aug. 1953–1956) și adjunct șef secție (1956) la Secția industrie grea a C.C. al P.M.R.; asistent și conferențiar la Institutul Politehnic București (din 1954); secretar (ian. 1957–1958) și secretar economic (1958–iul. 1961) al Comitetului orașenesc de partid și al Centrului Universitar București; ambasador în Cehoslovacia (20 iul.–sept. 1961);

șef de secție (sept. 1961–1962) și inginer-șef (1962–mart. 1965) la Uzinele Grivița Roșie; șef al Corpului de control al ministrului Transportului și Telecomunicațiilor (mart. –dec. 1965); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii (31 dec. 1965–1968); șef secție, adjunct șef secție și inspector de specialitate I în aparatul Consiliului de Miniștri (din 1968); ambasador în R.D. Germană (16 febr. 1976–24 mart. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale și șef al Departamentului Cooperării Economice Internaționale (28 mart. 1978–27 oct. 1979); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din metalurgie și construcții de mașini (10 dec. 1979–11 apr. 1983); secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor (11 apr. 1983–1985); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); vicepreședinte al Consiliului Național al F.D.U.S.; membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1984).

NIȚĂ ION

(n. 19 iun. 1925, com. Mihăilești, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială (Secția metalurgie), Institutul Politehnic București (1949); specializare în U.R.S.S. (1952).

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1953;
inginer-șef de schimb și adjunct șef secție (1949–

1952), șef cabinet tehnic, șef serviciu C.T.C. (1953–1960) și director tehnic cu probleme de dezvoltare (1960–1969) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; director general adjunct

al Centralei industriale Hunedoara (din 1969); membru al biroului Comitetului municipal de partid Hunedoara (în 1969); inspector teritorial al C.C. al P.C.R. (până la 2 mart. 1971); membru în biroul Comitetului județean de partid Argeș (din 18 oct. 1971); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice și director general al Centralei Industriale Siderurgice București (17 febr. 1972–21 oct. 1976).

NOVACU VALERIU

(n. 1909, com. Pecica, jud. Arad)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965).

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții:
membru corespondent al Academiei R.P.R. (din 24 nov. 1948); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Suedia (din 29 aug. 1953); membru al Comisiei superioare de diplome din Ministerul Învățământului (din 18 iun. 1956); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Austria (din 21 mai 1957); membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 29 iun. 1962).

Autor al următoarelor lucrări: *Electrodinamica*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1966; *Seminar de fizică teoretică*, (coord.), Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1968–1971, 4 vol.; *Teoria particulelor elementare* (în colaborare cu Toma Vescan), Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1970.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1948–1952).

NUȚĂ CONSTANTIN

(n. 23 nov. 1929, com. Brănești, jud. Ilfov; d. 23 dec. 1989)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala Militară de Ofițeri de Artilerie din Sibiu (1952); Facultatea de Arme Întrunite și Spate, Academia Militară (1962); Facultatea de Drept (curs fără frecvență).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957;
ucenic și lucrător la un atelier de croitorie particular din

București (1941–1948); brigadier pe șantierul național Salva-Vișeu (patru luni în 1948); croitor la un atelier particular, gestionar la o cooperativă de consum, responsabil la un centru de colectare și activist U.T.M. extrabugetar în Plasa Brănești (1948–1950); încorporat și trimis la Școala Militară din Sibiu (1950–1952); laborant la Centrul de instrucție al artileriei „Mihai Bravu“, comandant de pluton la Școala militară de ofițeri de artilerie și comandant de divizion la un regiment de artilerie din Sibiu (1952–1959); lector la Academia Militară, catedra tactica artileriei terestre (1962–1963); transferat la Ministerul de Interne unde, în urma absolvirii unui curs de specialitate, a deținut succesiv funcțiile: ofițer I, șef birou, șef secție cadre, șef serviciu și locțiitor al șefului Direcției a IV-a contrainformații militare, membru al Comitetului de partid pe minister și propagandist la învățământul de partid (din 1963); general-

maior (9 mai 1977); general-locotenent (28 dec. 1982); adjunct al ministrului de Interne, șef al Inspectoratului General al Miliției (22 iul. 1978–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1978 și 1984).

NUȚU MARIA (n. VĂCĂRESCU)

(n. 26 mart. 1944, com. Livezile, jud. Mehedinți)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov-22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică post-liceală; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tehnician, tehnologia construcțiilor de mașini.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1971;

vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (6 nov. 1984–22 dec. 1989); secretar al Comitetului județean de partid Caraș-Severin (în mart. 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Teregova, jud. Caraș-Severin (1985–22 dec. 1989). Membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

O

OGHERLACI VASILE

(n. 7 aug. 1928, com. Berzovia, jud. Caraș-Severin; d. 2001, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–26 nov. 1981).

Studii: Facultatea de Mine și Metalurgie, Institutul Politehnic Timișoara.

Profesia de bază: inginer minier și metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1962;** membru al Comitetului de Stat al Geologiei (din 25 iun. 1966); membru al Comitetului de conducere al

Asociației de Prietenie România-Marea Britanie (în 1974); director general adjunct al Centralei cărbunelui din Petroșani (în 1974); director general al Combinatului minier Oltenia (1980–26 nov. 1981); director al Întreprinderii miniere Berbești, jud. Vâlcea (din dec. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Motru, jud. Gorj (1975–27 nov. 1981); membru al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980–17 mart. 1982).

OLARU (OLARIU) ELVIRA

(n. 10 dec. 1935, com. Pufești, jud. Vrancea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala medie tehnică agricolă.

Profesia de bază: tehnician agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** președintele C.A.P. din com. Pufești, jud. Vrancea; secretarul Comitetului de partid (în 1984) și primar al comunei Pufești.

OLTEANU CONSTANTIN

(n. 5 iul. 1928, sat Vulcana-Pandele, com. Brănești, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională; Școala Militară Politică nr. 1 din Ineu (din 1949); Facultatea Blindate, Tancuri și Mecanizate, Academia Militară Politică „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din București (aug. 1953–1956); Facultatea de Istorie, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”

(1957); doctorat în istorie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tinichigiu.

Activitate și funcții: ucenic la Fabrica de avioane ICAR din București, obține calificarea de tinichigiu (în 1943); membru al U.T.C. din 1947; locțiitor politic de subunitate și instructor cu propaganda la Comandamentul Trupelor Blindate de Tancuri (1949–1953); locotenent (1949); locotenent-major (1952); **membru de partid din 1953**; căpitan (1955); lector la Catedra de Istorie a Academiei Militare Politice (nov. 1956–sept. 1957); ofițer responsabil cu pregătirea politico-ideologică a ofițerilor din Direcția propagandă și agitație a D.S.P.A. (din 1957); inspector și lector în Direcția Superioară Politică a Armatei (oct. 1957–oct. 1960); maior (1959); activist la Secția pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R.; instructor în Consiliul Politic Superior (aug.–dec. 1964); locotenent-colonel (1964); detașat la Direcția organizatorică a C.C. al P.C.R. (30 dec. 1964–3 apr. 1979); instructor, șef adjunct de sector, apoi șef (din 1967) al Sectorului pentru control în Ministerul Apărării Naționale; în paralel este conferențiar cu jumătate de normă la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1965–1967); adjunct al șefului de sector al Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R. (până la 1 apr. 1968); șef al sectorului M.F.A. din cadrul Secției pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R. (1 apr. 1968–15 mai 1973); colonel (1969); șef adjunct al Secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R. (15 mai 1973–mart. 1978); general-major (1974); șef al Secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R. (mart. 1978–26 mart. 1979); șef al Statului Major al Gărzilor patriotice și consilier al secretarului general al C.C. al P.C.R. (3 apr. 1979–29 mart. 1980); membru în biroul Comitetului de partid pe Aparatul C.C. al P.C.R. (din sept. 1979); ministrul Apărării Naționale (29 mart. 1980–17 dec. 1985); general-locotenent (26 aug. 1981); general-colonel

(1982); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București și primarul general al Capitalei (16 dec. 1985–iun. 1988); membru al Consiliului de Stat (din 5 apr. 1986).

Distincții: Premiul „Ștefan Gheorghiu“ al Academiei R.S.R. pentru lucrarea „Activitatea P.C.R. în armată în anii 1921–1944“ (apr. 1975); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (7 mai 1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (22 aug. 1984).

ONESCU CORNEL (CORNELIU)

(n. 28 ian. 1920, com. Gogoșu, jud. Dolj; d. 1993, București)

Membru al C.C. al P.M.R. / P.C.R. (25 iun. 1960–22 nov. 1984); membru al Comisiei Controlului de Partid (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: 10 clase; Școala de Maiștri Arte Grafice (1938–1940); Școala medie de partid din Breaza (1947); Școala profesională serală; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1954); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate și funcții: ucenic la Tipografia „Scrișul Românesc“ din Craiova (în 1931); membru al Tineretului Socialist (în 1933); membru al Sindicatului muncitorilor din artele grafice (din 1935); muncitor la tipografia „Cartea Românească“ București (în 1940); **membru de partid din 1942**; muncitor la tipografia „Dacia Traiană“ (în 1945); activist de partid la Secția cadre a Sectorului IV Roșu București și șef al Secției Edituri politice (în 1945); instructor, șef de sector, adjunct șef de secție la Direcția de propagandă a C.C. al P.C.R.

(în 1947); adjunct șef al Secției organizatorice a C.C. al P.M.R. (în 1957); prim-secretar al Comitetului raional de partid Teleorman; adjunct al șefului Secției organizațiilor de partid a CC al P.M.R. (15 iul.–28 sept. 1959); șef al Secției Cadre a C.C. a P.M.R. (15 iul. 1959–24 iul. 1965); ministrul Afacerilor Interne (24 iul. 1965–24 apr. 1972); adjunct al șefului Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (din apr. 1972); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (19 apr. 1973–7 mart. 1978); prim-vicepreședinte și ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (7 mart. 1978–1 sept. 1979); prim-vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (1 sept. 1979–21 febr. 1981); președinte al Comisiei centrale pentru denumiri (din 3 dec. 1979); președinte al Comisiei centrale pentru întreceri socialiste între consiliile populare județene și al municipiului București, municipale, ale sectoarelor municipiului București, orașenești și comunale (din 24 mart. 1980); președinte al Consiliului General al A.R.L.U.S. (din 4 nov. 1980); președinte al U.G.S.R. (febr. 1981–20 nov. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Oravița, reg. Banat (1961–1965); nr. 25 Oravița, reg. Banat (1965–1969); nr. 12 Ciurea, jud. Iași (1969–1975); nr. 6 Roșiori de Vede, jud. Teleorman (1975–1980); nr. 7 Murgeni, jud. Vaslui (1980–1985); secretar al Comisiei M.A.N. pentru consiliile populare și administrația de stat (18 mart. 1975–6 iul. 1978).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii” clasa I (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (18 mai 1966); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (6 mai 1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a și a III-a.

ONET RODICA CRISTINA (n. NĂSTASE)

(n. 16 apr. 1944, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Industrie Ușoară (1967); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economia și administrația de stat (din 1977).

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: inginer la Fabrica de confecții Brăila (în 1967); **membru de partid din 1969**; inginer (în 1971), secretar al Comitetului de partid (în 1977) și director (1984–1989) la Întreprinderea textilă Galați; membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid Galați (în 1984).

ONIGA EMIL

(n. 27 apr. 1912, Ocna Mureș, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969)

Studii: patru clase medii.

Profesia de bază: strungar.

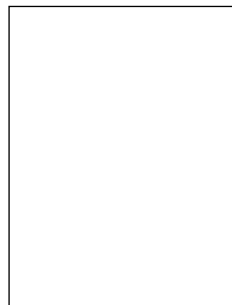
Activitate și funcții: director general al Uzinei „Tractorul” din Brașov; director la Centrala industrială de automobile și tractoare Brașov.

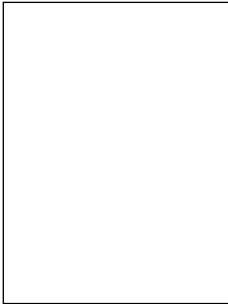
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Tractorul, reg. Brașov (1965–1969) și nr. 9 Codlea, jud. Brașov (1969–1973).

OPREA GEORGETA

(n. 27 nov. 1943, com. Greaca, jud. Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie (1967); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economia și administrația de stat (1975).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** șef fermă, inginer-șef (în 1967) și președinte (în 1977) la C.A.P. com. Greaca, jud. Giurgiu; vicepreședinte al U.J.C.A.P. Giurgiu (în 1981); membru al U.N.C.A.P.; membru al Consiliului Național al Agriculturii (în 1981); membru al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (în mart. 1985); secretar pentru probleme de agricultură la Comitetul județean de partid Giurgiu (1988–1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Agricol” clasa a IV-a.

OPREA GHEORGHE

(n. 15 apr. 1927, Băicoi, jud. Prahova; d. 1998) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).**

Studii: Liceul industrial din Ploiești (1938–1942); Facultatea de Mecanică (din 1949).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: laborant și controlor tehnic la Uzinele Mărgineanca din Ploieni (în 1942); **membru de partid din 1946;** membru al biroului organizației de bază pe facultate; instructor al Secției industrie grea a C.C. al P.M.R.; controlor la Secția M.F.A. (din 1951); director general al Direcției generale de produse

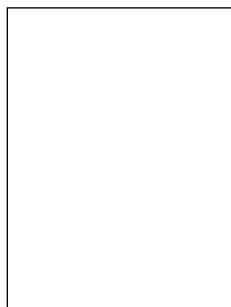
metalice și bunuri de consum, șef al Corpului de control al ministrului și director general al Direcției generale de mecanică fină din cadrul Ministerului Industriei Grele (1957–1961); director general adjunct al Direcției generale autocamioane, tractoare și mecanică fină din Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini (1961–1962); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (1962–3 mart. 1970); membru al Comitetului pentru Premiul de Stat al R.S.R. (de la 1 iun. 1966); director general al Direcției generale de mașini și produse de serie din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din 6 oct. 1969); consilier al C.C. al P.C.R. (din 24 febr. 1970); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 8 mai 1973); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (30 mart. 1974–18 mart. 1975); vice-prim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–7 mart. 1978); prim-viceprim-ministru al Guvernului (25 apr. 1978–22 dec. 1989); președinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice și funcționării sistemului energetic național (25 apr. 1978–17 ian. 1983); președinte al Consiliului de coordonare a proliferării, specializării și cooperării în industria construcțiilor de mașini și în industria metalurgică (din 9 apr. 1979); președintele Consiliului de coordonare a activității din ramurile chimiei, petrochimiei și industriei ușoare (1987); președintele Consiliului de coordonare a activității din transporturi și telecomunicații (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 1 Ploiești-Sud, jud. Prahova (1975–1980); nr. 3 Galați-Nord, jud. Galați (1980–1985); nr. 3 „16 Februarie” Cluj-Napoca, jud. Cluj (1985–1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (18 mai 1966); „Ordinul Muncii” clasa I (15 apr. 1977); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (22 aug. 1984).

OPREA GHEORGHE

(n. 10 apr. 1947, com. Bethausen, jud. Timiș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Întreprinderea de construcții de mașini Reșița (1961–1964); Școala interjudețeană de partid de șase luni (1973); Școala tehnică de maiștri oțelari Hunedoara (sept. 1973–1974); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan

Gheorghiu“ (1980–1984).

Profesia de bază: oțelar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969;** oțelar (1964), inspector pentru probleme de personal (în dec. 1971) și tehnician principal (în oct. 1974) la Combinatul siderurgic Reșița; secretar adjunct pentru problemele muncii de propagandă la comitetul de partid al combinatului (ian. 1977–1989); instructor și membru al biroului Comitetului județean de partid Caraș-Severin (în 1984); deputat în Consiliul popular municipal Reșița (în mart. 1985).

ORĂDEAN LIDIA (IFIGENIA-MARIA)

(n. 19 iul. 1922, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină Generală.

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** director adjunct al Direcției Sanitare a Municipiului București; membru al Consiliului Sanitar Superior (din 11 oct. 1969); membru al Comisiei

Naționale de Demografie (din 29 mai 1971); președinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Unitățile Sanitare (până la 24 oct. 1975); vicepreședinte al Consiliului Sanitar Superior (din 24 oct. 1975); secretar de stat la Ministerul Sănătății (27 oct. 1979–23 febr. 1985); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 22 mai 1980); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (din 16 oct. 1980); secretar al Consiliului Sanitar Superior (din 9 aug. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Tibănești, jud. Iași (1980–1985); secretar al Comisiei M.A.N. pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului (din 1 apr. 1980); membru al Comitetului de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (din 1 apr. 1980).

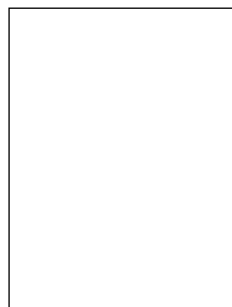
ORHEI VASILE

(n. 13 sept. 1944, com. Zvoriștea, jud. Suceava)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de trei luni; școala de maiștri; liceul.

Profesia de bază: așchietor metale.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** maistru (în 1983) și secretar al Comitetului de partid (1983–1989) la Întreprinderea de mașini-unelte Suceava.

OROS VLADIMIR (RUDOLF)

(n. 20 dec. 1934, com. Vașcău, jud. Bihor; d. 1999, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Silvicultură.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1957; director la Combinatul de prelucrare a lemnului din Oradea, jud. Bihor (în 1989).

Politică și de Conducere; curs de perfecționare a cadrelor de conducere la CEPECA (1979).

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții:

secretar U.T.M. și operator chimist la Uzina metalurgică chimică Zlatna (1959);

membru de partid din 1960; inginer stagiar (1965), inginer

tehnolog, adjunct șef de secție (1969), șef de secție (1972) și inginer-șef (1975) la

Întreprinderea de aluminiu Slatina; membru al Comitetului de partid din întreprindere

(1975–1980); membru al Comitetului municipal de partid Slatina (1979); director al Întreprinderii

de aluminiu Slatina și director general adjunct la Centrala Metalurgică Neferoasă (în 1984);

membru al biroului Comitetului județean de partid Olt (1984); director general adjunct la

Centrala Industrială pentru Metale Neferoase și Rare Slatina (1987–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Slatina, jud. Olt (1980–1985) și Olt (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului (1 apr. 1980–1989).

ORZAȚĂ ALEXANDRU

(n. 12 ian. 1942, com. Scărișoara, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Uzina metalurgică chimică Zlatna, jud. Alba (1959); Școala medie mixtă din Zlatna (curs seral, 1960); Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București (1960–1965); doctorat; Institutul „B” la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Universitatea

P

PACOSTE CORNEL

(n. 15 iul. 1930, sat Peșteana-Vulcan, com. Ciuperceni, jud. Gorj; d. 12 iul. 1999, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (14 nov. 1985–26 aug. 1986).

Studii: Liceul „Tudor Vladimirescu” din Târgu Jiu (1941–1949); Facultatea de Construcții Hidrotehnice, Institutul de Construcții din București (1949–1953); stagii de specializare: două luni (1959) la Moscova, în Statistica construcțiilor, și la Leningrad, în Dinamica construcțiilor; nouă luni în Belgia,

la Liège (1963–1964), în Teoria plasticității și Calculul structurilor în domeniul plastic; curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer hidrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** secretar al Comitetului U.T.M. din cadrul Institutului de Construcții din București (1953–1954); asistent, apoi șef de lucrări la Catedra de mecanica construcțiilor a Facultății de Construcții (oct. 1953–1964); a predat cursul

„Statistica construcțiilor” la Institutul de Construcții din București (din oct. 1961); președinte al Comitetului sindical din cadrul Institutului de Construcții și membru al Comitetului orășenesc U.T.M. București (1954–1956); secretar al Comitetului raional U.T.M. „V.I. Lenin” din București (1956–1961); membru supleant al C.C. al U.T.M. (30 iun. 1956–20 aug. 1960); secretar al Comitetului de partid din cadrul Institutului de Construcții din București (1961–1964); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (din 1962); prodecan al Facultății de Construcții Civile din cadrul Institutului de Construcții din București (în 1962); a continuat să lucreze la Facultatea de Construcții, dar cu o jumătate de normă (din 1964); locțiitor al secretarului Comitetului de partid al Centrului Universitar București (1964–1971); prim-secretar al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (1971–9 oct. 1973); secretar al Comitetului de partid din Ministerul Afacerilor Externe (din 1973); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (9 oct. 1973–23 ian. 1980); membru al Comisiei C.C. al P.C.R. pentru probleme de cadre de partid și de stat (din 3 nov. 1976); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1980); prim-secretar al Comitetului de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Arad (9 febr. 1980–17 iul. 1982); prim-secretar al Comitetului

de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Timiș (22 iul. 1982–14 nov. 1985); viceprim-ministru și membru al Biroului Executiv al Consiliului de Miniștri (26 aug. 1986–22 dec. 1989); președinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică și reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (5 febr.–11 nov. 1987); membru al biroului Comisiei C.C. pentru problemele cooperării economice și relațiile internaționale ale partidului și statului (în 1988).

Deputat în M.A.N., ales în jud. Timiș (1985–22 dec. 1989); președinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (din 29 mart. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1984).

PALER OCTAVIAN

(n. 2 iul. 1926, com. Lisa, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie.

Profesia de bază: profesor, ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** redactor-șef adjunct și șef al Secției agrare din Radiodifuziunea Română (1948–1964); corespondent AGER-PRESS la Roma timp de trei

luni (1964); vicepreședinte al Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.S.R. (19 dec. 1965–15 apr. 1970); redactor-șef al ziarului „România Liberă” (15 apr. 1970–17 aug. 1983); membru în Consiliul de conducere al Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981).

Autor al unor volume de versuri, jurnale de călătorie, romane, dintre care amintim: *Umbra cuvintelor. Definiții lirice*, Editura Eminescu, București, 1970; *Drumuri prin memorie, memorial de călătorie, Egipt-Grecia*,

prefată de Eugen Barbu, Editura Albatros, București, 1972; *Drumuri prin memorie, memorial de călătorie, Italia*, Editura Albatros, București, 1974; *Mitologii subiective*, Editura Eminescu, București, 1975 (ed. a II-a, 1976); *Apărarea lui Galilei. Dialog despre prudență și iubire*, Editura Cartea Românească, București, 1978; *Scrisori imaginare*, Editura Eminescu, București, 1979; *Caminante, Jurnal (și contrajurnal) mexican*, Editura Eminescu, București, 1980; *Polemici cordiale*, Editura Cartea Românească, București, 1983; *Un om norocos*, roman, Editura Cartea Românească, București, 1984; *Un muzeu în labirint. Istorie subiectivă a autoportretului*, Editura Cartea Românească, București, 1986; *Viața ca o coridă*, Editura Cartea Românească, București, 1987;

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Codăești, jud. Vaslui (1980–1985); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (29 mart. 1980–1985).

PALL ARPAD

(n. 25 iun. 1929, com. Feliceni jud. Harghita)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Matematică-Mecanică; doctorat la Universitatea „Lomonosov”-Moscova (1957).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;**

asistent, lector și conferențiar la Facultatea de Matematică-Mecanică a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca (1957–1972); membru al Universității Astronomice Internaționale (din 1967); titularul catedrei „Ecuatii diferențiale și mecanică” (1972–1976); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 1973); decan al Facultății de Matematică a Universității „Babeș-Bolyai” (din 1976); director al Observatorului

Astronomic al Universității (din 1977); redactorșef al revistei de limbă maghiară „Gazeta Matematică” (din 1979); prorector la Universitatea „Babeș-Bolyai” (din 1984); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Gherla, jud. Cluj (15 iul. 1984–22 dec. 1989).

PALOȘ GHEORGHE

(n. 11 febr. 1923, sat Izvorul Aneștilor, com. Livezile, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1950); Facultatea de Drept.

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** cazangiu la Depoul C.F.R. Costești-Argeș (1941–1942) și Basarabeasca-Rep. Moldova (1942–1948); secretar al Consiliului sindical județean

Mehedinți și membru în comisia județeană de verificare a membrilor de partid (1948–1950); asistent, director al cursului de perfecționare (1950–1953) și rector (1953–1955) la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; șef al sectorului de pregătire și perfecționare a cadrelor, adjunct al șefului Direcției organizatorice și șef al Secției organizațiilor de masă din aparatul C.C. al P.M.R. (1955–28 sept. 1959); secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, șef Secție propagandă și cultură (28 sept. 1959–1961); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Craiova (1961–1966); președinte al Sfatului popular și membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (1966–1968); prim-secretar al Comitetului de partid și președintele

Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Gorj (din 1968); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); președinte al Colegiului de partid Gorj (în 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Jiana, reg. Oltenia (1965–1969); Târgu Cărbunești (1969–1975) și Bumbesti-Jiu (1975–1980), jud. Gorj; membru în Comisia pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966), clasa a II-a (1971).

PANĂ GHEORGHE

(n. 9 apr. 1927, com. Gherghița, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–22 nov. 1984); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Cursul de trei luni al U.T.M. (1948); Școala Centrală de Lectori „A.A. Jdanov” (1949); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1957); Institutul de Științe Economice.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din oct. 1947;** ucenic și strungar la

Rafinăria „Româno-Americană” (1941–mart. 1945); funcționar apoi manipulant la Rafinăria „Vega” (mart. 1945–1946); responsabil al resortului sportiv la Comitetul județean Prahova al Tineretului

Progresist (1947–iul. 1948); instructor în Secția de propagandă și agitație a C.C. al U.T.M. (oct. 1948–iul. 1949); adjunct al șefului Secției învățământ superior al C.C. al U.T.M. (iul. 1949–iun. 1951); instructor apoi șef sector în Secția relații externe a C.C. al P.M.R. (iun. 1951–sept. 1954 și 1957–febr. 1958); șef al Secției propagandă și agitație și membru al biroului Comitetului orașenesc de partid București (febr. 1958–1959); secretar cu probleme de propagandă și agitație al Comitetului orașenesc de partid București (1959–febr. 1964); adjunct al șefului Secției propagandă și agitație a C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 oct. 1964–28 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului regional/județean de partid Brașov (28 nov. 1966–1969); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–4 apr. 1986); membru al Consiliului Apărării al R.S.R. (18 apr. 1970–11 nov. 1975); președintele Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (mart. 1975–30 ian. 1979); ministrul Muncii (27 ian. 1977–1 febr. 1979); președinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (din 1 febr. 1979); primarul general al Capitalei și prim-secretar al Comitetului de partid al municipiului București (în mart. 1980); activist la Comitetul municipal de partid București (în mart. 1985); vicepreședinte al Consiliului de Stat (din 1 apr. 1985); ministrul Industriei Alimentare și a Achiziționării Produselor Agricole (17 dec. 1985–12 iul. 1986); președintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 26 aug. 1986); vicepreședinte al Consiliului de coordonare a producției bunurilor de larg consum, aprovizionării și prestărilor de servicii pentru populație.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Făgăraș, jud. Brașov (1969–1975); Slobozia, jud. Ialomița (1975–1980); Metalurgiei (1980–1985) și Tudor Vladimirescu (1985–22 dec. 1989), mun. București.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a V-a (1957); Ordinul „23

August“ clasa a IV-a (1959); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1971); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și anti-imperialistă“ (1984).

PANĂ VASILE

(21 apr. 1938, sat Bărăganu, com. Mereni, jud. Constanța; d. 1999, Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de un an din Constanța (1963); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1973); doctorand (în 1975).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;**

tractorist, combainier, mecanic de atelier la Centrul școlar agricol și I.A.S. com. Râmnic, raionul Istria, reg. Constanța (1954–1957); activist la Comitetul raional U.T.M. Istria (1957); instructor la Comitetul raional de partid Istria (1959–1961); organizator de partid la S.M.A. com. Cogeașlac (1961–1964); instructor cu munca politică la Comitetul raional de partid Istria și director al cabinetului de partid (1964–1968); șef de catedră la Cabinetul județean de partid Constanța (1968–1969); director la Cabinetul județean de partid Tulcea (1973–oct. 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

PANDELE CONSTANTIN

(n. 24 dec. 1927, com. Spineni, jud. Olt; d. 1985, Drobeta-Turnu-Severin)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Institutul Politehnic Galați.

Profesia de bază: inginer-mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1960;
inginer la Centrala navală Galați (din iun. 1984).

PARANICI ILEANA

(n. 15 mai 1945, com. Bogdănești, jud. Suceava)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică, Institutul Pedagogic de trei ani; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1982).

Profesia de bază: profesor de matematică.

Activitate și funcții:
membru de partid din

1965; învățător suplinitor la școala generală din comuna natală (1962–1965); responsabil al comisiei școli și secretar cu probleme de școli la Comitetul regional U.T.C. Suceava (1965–1968); profesor de matematică la Școala generală nr. 3 Suceava (1968–1971); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul municipal de partid Suceava (1971–apr. 1982); director adjunct și director al Cabinetului județean de partid Suceava pentru activitate ideologică și politico-educativă (apr. 1982–nov. 1986); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul județean de partid Suceava și vicepreședinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Suceava (22 nov. 1986–22 dec. 1989).

PARASCHIV GHEORGHE

(n. 13 oct. 1930, com. Conțești, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit; curs postuniversitar, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1963;

membru al Consiliului Financiar-Bancar (din 1958);

membru al Consiliului de conducere (22 mai 1973) și vicepreședinte (27 febr. 1978–1 oct. 1987) al Curții Superioare de Control Financiar; șef Secție plan, sinteză, documentare la Curtea Superioară de Control Financiar (1973–1978); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (1 oct.–4 dec. 1987); ministrul Finanțelor (7 dec. 1987–28 mart. 1989); director al Sucursalei Băncii Naționale a jud. Timiș (din apr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Piatra-Olt, jud. Olt (1969–1975).

PARASCHIV ION

(n. 24 ian. 1927, com. Brazi, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala de partid de șase luni (1961); Facultatea de Economie, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: sudor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1947;

ajutor lăcătuș (1943–1945) și sudor autogen (1945–1950) la Uzina „Concordia“ Ploiești;

instructor la Comitetul raional de partid Ploiești (1950–1961); lector și șef de catedră la Școala de partid din Ploiești (1961–1963); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului raional de partid Ploiești (1963–1968); șef al Secției propagandă și membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (1968–11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului de partid, primar al municipiului Ploiești și membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (11 dec. 1972–8 mart. 1982); șef birou personal la Întreprinderea „I Mai” din Ploiești (din 1982).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. Ploiești-Vest, jud. Prahova; membru în Comisia pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1975–1980).

PARDI GHEORGHE

(n. 1 iul. 1929, Cluj-Napoca)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Cluj (1955); Universitatea Politică și de Conducere (1963).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** strungar la Întreprinderea

„Unirea” din Cluj (iun. 1949–1950); maistru (1955–1958), șef al serviciului mecanic (1958–1960), inginer-șef adjunct (1960–1973) și șef birou programare-pregătire și urmărire a producției (1973–febr. 1974) la Întreprinderea „Carbochim”-Cluj; membru în Comitetul U.T.M. și în Comitetul de partid la Întreprinderea „Carbochim”-Cluj; director al Întreprinderii de cazane mici și arzătoare Cluj (febr. 1974–1979); director al Combinatului de utilaj greu Cluj-Napoca (febr. 1974–febr. 1987); membru supleant al biroului Comitetului

județean de partid Cluj (febr. 1974–febr. 1987); pensionat (din apr. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a și medalii ale R.S.R.

PAROTĂ ARISTINA (n. RĂDULESCU)

(n. 22 oct. 1932, com. Bordușani, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 24 nov.–22 dec. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnologie a Țițeiului și Gazelor, Institutul de Petrol, Gaze și Geologie București (1958); Universitatea Politică și de Conducere; Institutul central pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer tehnolog chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** inginer, membru în Biroul organizației de bază și în Comitetul de partid pe Rafinăria Teleajen (1958–1960); șef instalație, adjunct șef secție, șef secție, adjunct șef serviciu organizarea științifică a producției și a muncii la Rafinăria Brazi (1960–1972); membru al Comitetului orașenesc de partid Ploiești (din 1966); director al Întreprinderii „DERO” Ploiești (1972–ian. 1985); membru al biroului Comitetului județean de partid Prahova (din 1972); adjunct al ministrului Industriei Chimice (28 ian. 1985–30 oct. 1987); adjunct al ministrului Industriei Chimice și Petrochimice (din 30 oct. 1987); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 17 Drumul Taberei, mun. București (1985–22 dec. 1989). Secretar al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

PAS ION (PASCU IOAN)

(n. 6 oct. 1895, București; d. 20 mai 1974, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–12 aug. 1969).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1948;

ziarist cu simpatii de stânga, în anii 1933–1937 a editat revista „Șantier”; președinte al Sindicatului Ziariștilor (din 1946); director al Teatrului Național București (din 21 mart. 1946); ministrul Artelor (29 nov. 1946–13 apr. 1948);

prim-locțiitor al ministrului Culturii (din 4 iul. 1955); președinte al Comitetului de Radio-difuziune și Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R. (1959–22 ian. 1965); președinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea (I.R.R.C.S.) (1965–1974);

Autor al mai multor schițe, povestiri pentru copii, nuvele, reportaje de călătorie, romane, memorialistică, dintre care amintim: *Veșnicul învins*, Editura Cugetarea, București, 1931; *Nicușor: întâmplări din viața unui copil cuminte*, Editura Cugetarea, București, 1939; *Noi în furtună*, Editura Forum, București, 1946; *Noi în UR.S.S. Kiev, Moscova, Leningrad*, Editura Socec, București, 1947; *Păsărica, draga mea...*, povestiri, Editura Cugetarea, București, 1947; *Aducere aminte*, memorialistică, Editura Eminescu, București, 1972; *Scrieri, I-VIII*, Editura Eminescu, București, 1973.

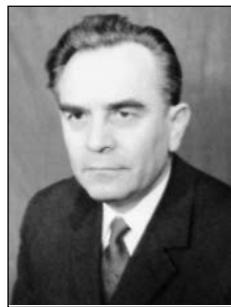
Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Prahova (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în reg. Prahova (1948–1952); circ. Aldeni, reg. Pitești (1952–1957), circ. Buzău-Est (1957–1961), nr. 28 Buzău (1961–1965) și Buzău (1965–1969), reg. Ploiești.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1955), Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1964), Ordinul „23 August” clasa I (1965).

PASCU ȘTEFAN

(n. 14 oct. 1914, com. Apahida, jud. Cluj; d. 2 nov. 1998, Cluj-Napoca)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie, Secția istorie-geografie; specializare la Roma în istorie medievală, arhivistică, paleografie și diplomatică (1939–1942); doctor docent în științe istorice.

Profesia de bază: profesor universitar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1948,

exclus în 1950, reprimat în 1964; bibliotecar la Biblioteca Universitară din Cluj; profesor suplinitor la Liceul „George Barițiu” din Cluj (1938–1939); asistent la Facultatea de Litere și Filozofie din Sibiu (1942–1945); șef de lucrări, conferențiar, profesor universitar, decan al Facultății de Istorie-Geografie din Cluj (1945–1968); membru corespondent (21 mart. 1963) și membru titular (1 mart. 1974) al Academiei R.P.R./R.S.R.; rector al Universității „Babeș-Bolyai” Cluj (din 1968); membru în Consiliul Național al Radioteleviziunii Române (din 25 aug. 1978); membru al Comitetului Național pentru Știință și Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985);

A colaborat la *Tratatul de Istorie a României* și a scris mai multe lucrări de istorie dintre care amintim: *Petru Cercel și Țara Românească la sfârșitul secolului XVI*, Tipografia „Cartea Românească din Cluj”, Sibiu, 1944; *Războiul ȣăranilor din 1784 de sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan*, Colecția Societății pentru răspândirea științei și culturii, București, 1957; *Bobâlna*, Editura Tineretului, București, 1957 (ed. a II-a, Editura Științifică, București, 1963); *Voievodatul Transilvaniei*, 4 vol., Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1971 (ed. a II-a, Editura Ceres, Cluj-Napoca, 1972); *Mihai Viteazul: unirea și centralizarea Ȣărilor Române*, Editura Politică,

București, *Culegere de texte pentru Istoria României* (în colab. cu Liviu Maior), Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977; *A history of Transilvania*, Wayne State University Press, Detroit, 1982; *Făurirea statului național unitar român*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1983; *Revoluția populară de sub conducerea lui Horia*, Editura Militară, București, 1984.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Apahida, jud. Cluj (1969–1980); secretar al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (18 mart. 1975–1980).

PAȘCA IULIA

(14 iun. 1930, Roman, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Textile din Iași; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** director al Întreprinderii „1 Iunie” din Timișoara (în 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timișoara-Est, jud. Timiș (1969–1975).

PATILINET VASILE

(n. 21 dec. 1923, Lupeni, jud. Hunedoara; d. 1986, Ankara)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–26 iun. 1980); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al CC al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S..

Profesia de bază: lăcătuș-mecanic, economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1940;

membru de partid din sept. 1945; a desfășurat activitate pe linia „Ajutorului Roșu Internațional”; ziler, apoi lăcătuș-mecanic pe diferite șantiere de construcții din Lupeni (1940–1945); instructor și secretar la Comitetul județean de partid Alba (1945–1946); responsabil cu propaganda și agitația în cadrul Comitetului de partid Crișcior, jud. Hunedoara (1946–1949); responsabil organizatoric în cadrul Biroului Comitetului regional de partid Hunedoara (1949–1951) responsabil organizatoric în cadrul Biroului Comitetului regional de partid și secretar al Comitetului regional de partid Arad (1951); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul regional de partid Severin (1951–1952); prim-secretar al Comitetului regional de partid Timișoara (1952–1956); șef secție la C.C. și adjunct al șefului Direcției organizatorice a CC al P.M.R. (1956–1965); membru al Consiliului Apărării (7 apr. 1969–13 oct. 1972); ministrul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (24 ian. 1972–15 dec. 1977); ministrul Minelor, Petrolului și Geologiei (15 dec. 1977–18 dec. 1979); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Turcia (26 iun. 1980–1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Satu Mare-Sud, jud. Maramureș (1961–1969), circ. Sibiu-Centru, jud. Sibiu (1969–1975) și circ. Bistrița, jud. Bistrița-Năsăud (1975–1980); președinte al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966).

PAUKER ANA (RABINSOHN HANA)

(n. 13 dec. 1893, com. Codăești, jud. Vaslui;
d. 3 iun. 1960, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–1954); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R., secretar cu probleme agrare (21 oct. 1945–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–1954).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Școala primară „Frăția Sionului” din București (1901–1905); Școala profesională „Rașela și Filip Focșăneanu” din București (1905–1909); Facultatea de Medicină din Geneva (sept. 1919–1920); un an la Facultatea de Medicină din Moscova; Școala Leninistă de

trei ani a Cominternului din Moscova, fără a mai fi obligată să frecventeze anul III (mart. 1928–mart. 1930).

Profesia de bază: învățătoare.

Activitate și funcții: croitoreasă într-un atelier de confecții din București (1905, 1909–1910); a predat limba și religia ebraică la Școala „Frăția Sionului” (1910–1915); profesoară de limba ebraică și studii ebraice la Școala profesională „Rașela și Filip Focșăneanu” din București (1915–1917); a predat lecții particulare de limba ebraică (1917–1918); bibliotecară la ziarul „Dimineța” (1918–sept. 1919); a deschis un atelier de croitorie în București (1925–1926); traducătoare la Viena (iul. 1927–mart. 1928); a intrat într-un club din București al Partidului Social-Democrat al Muncitorilor din România, activând la Serviciul financiar (în sept. 1915); a participat la editarea revistei „Trăiască socialismul” (în 1918); secretar al Comisiei Centrale a femeilor a P.C.dR. (în iun. 1921); membru al Consiliului General al P.C.dR., ca președinte al Comisiei

de femei (din 4 oct. 1922); a făcut parte din redacția ziarului „Socialismul” (1922–1924); membru al Comitetului Secțiunii P.C.dR. București (din 1923); secretar al Comitetului Central al „Ajutorului Roșu Internațional”-MOPR (din 1923); arestată câteva zile la Cluj, din cauza incidentelor provocate la Congresul Sindicatelor din România (sept. 1923); arestată de Siguranță pentru activitate comunistă (nov. 1923–febr. 1924); procesul a avut loc în 1928, fiind condamnată în absență la 20 de ani de închisoare, dar pedeapsa nu a executat-o deoarece a beneficiat de Decretul de amnistie nr. 1461/1929; însărcinată să organizeze publicarea presei ilegale (1924); membru al C.C. al P.C.dR., cu sarcina de a organiza femeile (din 1924); arestată din nou (dec. 1924–iun. 1925); procesul a avut loc în iul. 1925 și a primit o pedeapsă de 10 ani închisoare, pe care însă nu a executat-o deoarece în febr. 1926 a fugit în U.R.S.S.; arestată timp de 10 zile pentru împrăștiere de manifeste (1925); membru al unei celule a Sindicatului croitorilor din București (1925–febr. 1926); a activat într-o organizație electorală a Partidului Comunist German (febr. 1926–1927); a lucrat într-un comitet pentru emigranți români din cadrul Partidului Comunist Francez (vara anului 1927); consilier la Secretariatul Latin al Cominternului, care supraveghea partidele comuniste din Franța, Italia, Spania și Portugalia (apr.–1 sept. 1930); instructor special organizatoric al Comitetului Executiv al Cominternului, perioadă în care a locuit în Franța (1 sept. 1930–1932); a lucrat la cartierul general al Cominternului din Moscova (1932–mart. 1934); revine în România ca prim-secretar al C.C. al P.C.dR. (mart. 1934); nume conspirativ „Grigoraș Maria”; arestată la București și închisă la Văcărești (12 iul. 1935); procesul a avut loc în perioada 5 iun.–7 iul. 1936 la Craiova, fiind condamnată de Tribunalul Militar Craiova prin Sentința nr. 4 din 7 iul. 1936 la 10 ani închisoare, 10 ani interdicție corecțională și 100000 lei amendă pentru „infracțiune contra

liniștii publice“; pedeapsa a executat-o la închisorile Văcărești, Dumbrăveni (din dec. 1936), Râmnicu Sărat (din 1938), Caransebeș (de la sfârșitul anului 1940) și iarăși la Dumbrăveni (până la 3 mai 1941); eliberată la schimb cu Ion Codreanu, fost membru de frunte al Consiliului Național Român din Bucovina, arestat de sovietici; a plecat în U.R.S.S. (3 mai 1941); instructor, membru al Comitetului Executiv al Cominternului, consilier pentru problemele balcanice și reprezentantul P.C.dR. în Comintern (mai 1941); a condus redacția de radio „România Liberă“ a Cominternului, aflată la Ufa, U.R.S.S. (16 oct. 1941–1942); împreună cu Vasile Luca și Manole Manole a participat la elaborarea unei platforme pentru un front național democrat în România (1942–1943); a muncit în Institutul nr. 205 și a colaborat cu Vasile Luca pentru organizarea diviziilor de voluntari dintre prizonierii români din U.R.S.S. (1943); instructor politic al Diviziei „Tudor Vladimirescu“ (2 oct. 1943–iun. 1944); a activat la Institutul „Marx-Engels-Lenin“ din Moscova (iun.–16 sept. 1944); membru al Comitetului Provizoriu al P.C.R. (16 sept. 1944–16 oct. 1945); președinte al Uniunii Antifasciste a Femeilor din România (1944–1947); președinte de onoare al Uniunii Femeilor Democratice din România (din 16 febr. 1948); în cadrul Biroului Politic al C.C. al P.M.R. i s-a repartizat sarcina de a răspunde de Direcția propagandă și agitație a C.C. al P.M.R. și de organizațiile de femei (din 14 mai 1948); membru al Consiliului General de Conducere al A.R.L.U.S. (1 nov. 1949); președinte al Comisiei Agrare pentru supravegherea organizării gospodăriilor colective; ministru secretar de stat la Departamentul Afacerilor Străine (8 nov. 1947–13 apr. 1948); ministrul Afacerilor Externe (14 apr. 1948–11 iul. 1952); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (16 apr. 1949–16 sept. 1952); la 27 mai 1952 a fost exclusă din funcțiile deținute în cadrul Secretariatului și Biroului Politic al C.C. al P.M.R., dar rămâne până în 1954 în

cadrul Biroului Organizatoric și în C.C.; a lucrat la Comitetul de Stat pentru sfaturile populare (1952–1953); arestată și anchetată, apoi eliberată fără a fi judecată (20 febr.–20 apr. 1953); exclusă din partid în mai 1954 (reabilitată în 1968); traducător și revizor în cadrul Editurii Politice, fără drept de semnătură și fără drept de a veni la locul de muncă (20 sept. 1953–3 iun. 1960).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. București (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Prahova (1948–1952).

Distincții: Ordinul „Coroana României“ (1947); „Ordinul Muncii“ clasa I (1949).

PAVEL IOAN

(n. 3 iun. 1941, com. Beliș, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică de pe lângă Grupul școlar din Reșița (1960); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1970); doctorand (1988).

Profesia de bază: electrician instalator.

Activitate și funcții: membru de partid din 1962; învățător suplinitor în comuna

Beliș (1956–1958); electrician instalator la secția oțelărie a Combinatului siderurgic Reșița (1960–1964); secretar al organizației U.T.M. pe atelier, membru al Comitetului U.T.M. pe secție și instructor al Comitetului orașenesc U.T.M. Reșița (1960–1964); șef al Comisiei de tineret muncitoresc la Comitetul regional U.T.M. Banat; secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean U.T.C. Caraș-Severin (1970–1973); instructor la Comitetul județean de partid Caraș-Severin (1973–mai 1974); instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (mai 1974–9 apr. 1982); secretar

cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Timiș (9 apr. 1982–nov. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Caraș-Severin (20 nov. 1985–mart. 1987); instructor al C.C. al P.C.R. (mart.–nov. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Vaslui (din nov. 1987).

PAVEL ȘTEFAN

(n. 16 dec. 1914, București; d. 22 ian. 1984, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanizare a Agriculturii.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1938; ajustor-mecanic la Atelierele C.F.R. Grivița, Simeria, Ploiești și București-Triaj (1928–1945); a participat la greva din 1933; exclus din

P.C.d.R. în perioada luptelor fracționiste (1942); reîncadrat în partid (1945); secretar al Comitetului județean de partid Vlașca și director de cadre la Ministerul Agriculturii (1945–1951); ministrul Gospodăriilor Silvice (6 apr. 1951–20 sept. 1952); general-maior (6 oct. 1952); ministrul Afacerilor Interne (20 sept. 1952–19 mart. 1957); președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii București (1957–iun. 1958); în perioada iun. 1958–apr. 1965 a fost exclus din partid; inginer-șef și director la I.A.S. Dudești-Cioplea (iun. 1958–ian. 1966); adjunct al ministrului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene (8 febr. 1966–aug. 1969); ministrul Transporturilor (19 aug. 1969–11 febr. 1971); șef al Departamentului Transporturilor auto, navale și aeriene din cadrul

Ministerului Transporturilor (din 16 febr. 1971); secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (1971–1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie; membru al Consiliului de conducere al AGERPRES; vicepreședinte al Asociației de prietenie româno-chineze; membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Vlașca (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Salcia (1952–1957) și Răcari (1957–1961), reg. București.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1958); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1971).

PĂCURARU ANDREI

(n. 10 ian. 1923, Târgu-Mureș; d. 2002, București)
Membru supleant al CC al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala profesională; trei clase liceu; Cursul de partid de pe lângă C.C. al P.C.R. (1945); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1968).

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1945;

ucenic croitor la mai multe ateliere din Târgu-Mureș (1936–1943); stagiul militar la Regimentul I Artilerie Grea (1943–1945); secretar al Organizației Mureș a Tineretului Progresist (1945–1948); activist la Comitetul județean de partid Mureș (1948–1949); șef adjunct al Cancelariei C.C. al P.M.R. (1950–25 sept. 1953); șef al Direcției

Treburilor Cancelariei C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 sept. 1953–1968); șef al Secției cadre a C.C. al P.C.R. (1968–1969); prim-vicepreședinte al Comitetului pentru economie și administrație locală (1969–1973); șef al Sectorului probleme statutare, al documentelor și evidenței membrilor de partid de la C.C. al P.C.R. (9 apr. 1973–1978); ambasador în Centrala Ministerului Afacerilor Externe (în 1978); ambasador în Jamahiriya Arabă Libiană Populară Socialistă (7 iun. 1978–25 ian. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Gurghiu, reg. Mureș Autonomă Maghiară (1961–1969) și Halmeu, jud. Satu Mare (1969–1975).

Distincții: Medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Române”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a; Ordinul „23 August” clasa a III-a; „Ordinul Muncii” clasa a II-a.

PĂTRAȘCU ANDREI

(n. 28 febr. 1911, com. Tinăud, jud. Bihor; d. 1986, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948).

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1934;

din 1928 intră în legătură cu mișcarea comunistă; activează în Comitetul sindicatului îmbrăcăminte, textile și încălțăminte (1934–1936); membru în Comisia centrală a P.C.dR. pentru organizarea ajutorului Spaniei republicane

(1936–1939); secretar apoi instructor al comitetului P.C.dR. al Sectorului III Albastru (1940–apr. 1941); internat în lagărul de la Tg. Jiu (apr. 1941–dec. 1942); activist de partid în cadrul Comitetului județean Ilfov al P.C.dR. (1943–apr. 1944); prim-secretar al Comitetului

de partid al Capitalei (apr. 1944–mart. 1945); instructor al C.C. pentru Comitetul regional de partid Hunedoara (1945–1946) și Bihor (1946–1947); secretar general la Ministerul Agriculturii (1947); responsabil de șantierele naționale ale tineretului (1947–1949); director adjunct la Centrala Industrială a Lemnului (1949–1950); exclus din partid și trimis într-o colonie de muncă pentru rănirea lui Gheorghe Apostol la uzinele „Malaxa” (1952–1955); normator la Fabrica de confecții București (1956–1961); pensionat (1961).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bihor (1946–1948).

PĂTRĂȘCANU LUCREȚIU

(n. 4 nov. 1900, Bacău; d. 16/17 apr. 1954, Jilava)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (23 iul. 1946–23 febr. 1948).

Studii: Universitatea din București, Facultatea de Drept (1922); studii în Franța; doctoratul în științe economice la Leipzig, în Germania, cu tema „Reforma agrară din România din anii 1918–1921” (1924).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru al Partidului Socialist (oct. 1919); membru al C.C. al Tineretului Socialist (1919–1924); **membru de partid din 1921;** participă la Congresul II al P.C.dR. (3–4 oct. 1922); membru al Tineretului Comunist din 1924; arestat de șase ori, a trecut prin închisorile și lagărele Jilava, Văcărești, Brașov, Miercurea-Ciuc și Târgu-Jiu (din 1924 și până în 1941); a participat la Congresul IV al P.C.dR. (28 iun.–7 iul. 1928); deputat al Blocului Muncitoresc Țărănesc doar pentru câteva zile, deoarece lista comuniștilor avea să fie invalidată (1931); membru al C.C. ales

la Congresul V al P.C.d.R. (3–24 dec. 1931); secretar al Biroului Juridic al „Ajutorului Roșu Internațional” (M.O.P.R.); activist al Secției propagandă a Organizației Iași a P.C.d.R. (în primăvara anului 1934); reprezentant al P.C.d.R. în Comitetul Executiv al Cominternului (toamna anului 1933–primăvara anului 1934); redactor și editor de publicații socialiste și comuniste („Tineretul Socialist”, „Viața Muncitoare”, „Socialismul”, „Înainte”, „Deșteptarea”, „Zorile”, „Manifest” ș.a.); ca jurist a pledat în procesele comuniștilor de la Cluj (1928), Timișoara și Chișinău (1929), Arad (1930), Craiova (1936); exclus din Baroul Ilfov, deoarece a fost acuzat de simpatii comuniste (iunie 1936); închis timp de cinci luni în 1940 și timp de opt luni la Târgu-Jiu (1943); domiciliu forțat la Poiana Țapului (până în dec. 1943); a participat la organizarea loviturii de stat de la 23 aug. 1944; membru al unui subcomitet pentru apărarea Bucureștiului (apr.–aug. 1944); ministru secretar de stat și ministru interimar la Departamentul Justiției (24 aug.–8 sept. 1944); ministru secretar de stat la Departamentul Justiției (4 nov. 1944–6 mart. 1945); ministrul Justiției (6 mart. 1945–24 febr. 1948–demisionat); membru al Comitetului de redacție al ziarului „Scânteia” (în 1947); profesor titular de economie politică la Universitatea din București, Facultatea de Drept (până în mart. 1948); membru al Institutului Economic Român (din 12 ian. 1948); „Scânteia” menționa pentru ultima dată numele lui Pătrășcanu în „caseta redacțională”, ca membru al Comitetului de Direcție (la 20 febr. 1948); arestat și închis la Jilava (28 apr. 1948–6 apr. 1954); procesul s-a desfășurat cu ușile închise (6–13 apr. 1954), primind sentința capitală; executat; reabilitat la Plenara C.C. al P.C.R. din 22–25 aprilie 1968.

Autor al următoarelor lucrări: *Problemele de bază ale României*, Editura Socec, București, 1945; *Curenți și tendințe în filozofia românească*, Editura Socec, București, 1946; *Un veac de frământări sociale: 1821–1907*, Editura

Cartea Rusă, București, 1947; *Sub trei dictaturi*, Editura Politică, București, 1970; *Studii economice și social-politice: 1925–1945*, București, Editura Politică, 1977; *Scrieri, articole, cuvântări: 1944–1947*, București, Editura Politică, 1983.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Arad (1946–1948).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de „Mare Cruce” (1945).

PĂTRU VENERICA (n. TOPOLOIU)

(n. 21 mai 1940, com. Colonești, jud. Olt)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională textilă din Pitești (1956); Școala de partid de un an, Secția tineret, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1966); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1976).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1960; muncitor filator și membru în Biroul organizației U.T.M. la secția filatură din Întreprinderea „Textila” Pitești (1956–1959); instructor al Comitetelor raionale U.T.M. Drăgănești–Olt (1959–1965) și Pitești (1965–1966); instructor al Comitetului regional/județean U.T.C. Pitești/Argeș și membru al Comitetului regional/județean al femeilor (1966–1972); instructor în cadrul Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Argeș (iul. 1976–ian. 1977); instructor al Secției propagandă a Comitetului județean de partid Vâlcea (ian. 1977–aug. 1979); președintele Comitetului județean al femeilor (1978–iun. 1989); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Vâlcea și vicepreședinte cu delegație al

Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Vâlcea (24 sept. 1979–apr. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Vâlcea (apr. 1984–iun. 1989); șef al Comisiei culturale a Consiliului județean al sindicatelor Covasna (iul. 1989–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Zătreni, jud. Vâlcea (1985–22 dec. 1989).

PĂȚAN ION

(n. 1 dec. 1926, com. Daia Română, jud. Alba)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–1 oct. 1987); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–1 oct. 1987).

Studii: Academia Comercială din Brașov, curs fără frecvență (1948).

Profesia de bază: contabil.

Activitate și funcții:

membru de partid din iun. 1955; contabil la Liceul comercial și pedagog la o școală profesională de ucenici din Alba Iulia (1945–1948); contabil (1948–1951) și șef

al serviciului contabilitate (1951–1952) la Fabrica „Simion Bărnuțiu” din Sebeș-Alba; director de cabinet, consilier, inspector general și șef al corpului de control al ministrului Industriei Ușoare (1952–1956); deputat în Sfatul popular București (din 1953); membru al Comitetului de partid din cadrul Ministerului Industriei Bunurilor de Consum, deputat și președinte al Comisiei permanente plan-finanțe de pe lângă Comitetul executiv al Sfatului popular orășenesc București (1956–1962); director al Direcției plan economic din cadrul Ministerului Industriei Bunurilor de Consum (1956–1962); secretar general la Ministerul

Industriei Ușoare (24 apr. 1962–10 mart. 1964); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (10 mart. 1964–25 iun. 1965); șeful Secției planificarea economiei a C.C. al P.C.R. (1965–1967); vicepreședinte al Consiliului Economic (până la 29 mart. 1968); ministrul Comerțului Interior (29 mart. 1968–13 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (13 mart. 1969–18 mart. 1975); ministrul Comerțului Exterior (28 febr. 1972–18 apr. 1974); vicepreședinte al Biroului Executiv al Consiliului de Miniștri (din 1 apr. 1974); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (18 apr. 1974–7 mart. 1978); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–21 mai 1982); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (7 mart. 1978–30 ian. 1984); reprezentant al R.S. România la C.A.E.R. (1978–16 iun. 1979); vicepreședintele Comisiei de partid și de stat pentru probleme de tipizare și standardizare pe economie (din 20 iul. 1979); ministrul Industriei Ușoare (30 ian. 1984–7 mai 1986); președintele Comitetului de Stat pentru Prețuri (19 iun. 1986–14 sept. 1987); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.S. Cehoslovacia (1 oct. 1987–26 mart. 1989); ministrul Finanțelor (28 mart.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Oltenița, jud. Ilfov (1975–1980), Reșița-Vest, jud. Caraș-Severin (1980–1985) și Fălticeni, jud. Suceava (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa I (1976); „Ordinul Muncii” clasa I (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

PĂUN BRATU

(n. 12 mai 1928, com. Rociu, jud. Argeș; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de elevi meseriași de pe lângă Depoul de locomotive C.F.R. București (1947); Facultatea de Economie Generală, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1960).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții:
membru de partid din ian.

1947; voluntar pe Șantierul național Agnita-Botorca (1947); lăcătuș la Depoul de locomotive C.F.R. București (1947–iul. 1949); instructor U.T.M. și responsabil cu agitația și propaganda la Depoul C.F.R. București (1949–1951); locțiitor politic cu grad de locotenent în mai multe unități militare (1951–1953); avansat căpitan și promovat șef al Secției organizatorice a serviciului muncii din cadrul Direcției Superioare Politice a Armatei (1953–apr. 1954); instructor Secție Industrie Grea a C.C. al P.M.R. (apr. 1954–1955); secretar cu probleme organizatorice (1955–21 mai 1956) și prim-secretar (21 mai 1956–1957) al Comitetului raional de partid Bacău; asistent la catedra „Construcții de partid“ și membru în Comitetul de partid al Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1960–dec. 1961); prim-secretar al Comitetului raional de partid Rădăuți (dec. 1961–1966); șef al Secției propagandă și agitație și membru al biroului Comitetului regional de partid Suceava (1966–febr. 1968); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Botoșani (febr. 1968–31 aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (31 aug. 1971–1973); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Bacău (1973–febr. 1977); prorector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din febr. 1977).

PĂUN IOANA

(n. 11 mai 1944, Galați)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de agronomie; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1965; secretar pentru probleme de agricultură al Comitetului județean de partid Dâmbovița (din dec. 1985).

PĂUN PĂTRU

(n. 11 aug. 1939, com. Jiana, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Șantierul naval din Drobeta-Turnu Severin (1956); Facultatea de Electrotehnică din Timișoara (1963); Institutul central de un an la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer electrotehnic (provenit din electrician).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** electrician la Șantierul naval din Drobeta-Turnu Severin (1956–1958); secretar al organizației U.T.M. pe an de studiu și membru în Comitetul Asociației Studenților pe facultate (1956–1963); secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Drobeta-Turnu Severin (1963–sept. 1971); inginer la Șantierul naval din Drobeta-Turnu Severin (1963–1966); șef secție exploatare la Întreprinderea „Electrocentrale“ Porțile de Fier (1966–1978); membru al Comitetului județean de partid Mehedinți (sept. 1971–1979); director al Întreprinderii „Electrocentrale“ Porțile de Fier (1978–1989); membru supleant (1979–1984) și membru

(1984–22 dec. 1989) în biroul Comitetului județean de partid Mehedinți.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (trei ani consecutiv) și Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1984–1988).

PĂUN RADU

(n. 13 mai 1915, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Medicină Generală; doctorat în științe medicale.

Profesia de bază: medic internist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** membru (din 11 oct. 1969) și vicepreședinte (din 28 oct. 1975) al Consiliului Sanitar Superior; ministrul Sănătății

(18 mart. 1975–16 iun. 1976); șef al Clinicii Medicale a Spitalului „Dr. Ioan Cantacuzino” din București (1975–1978); profesor universitar și șef de catedră la I.M.F. din București; membru al Comisiei Naționale de Demografie (în 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Negrești, jud. Vaslui (1975–1980).

PĂUNESCU PAUL RADU

(n. 16 mart. 1941, Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie de geologie (1954–1955); Școala profesională de la Întreprinderea de mașini electrice din București, calificându-se în meseria de matrițer (1955); Facultatea de Tehnologie Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic din București (1965); patru luni

cursurile CEPECA; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1989).

Profesia de bază: inginer tehnologia construcțiilor de mașini.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960;** inginer (1965–1973) și șef al Serviciului organizarea producției și a muncii (1973–aug. 1974) la Întreprinderea de mașini electrice București; secretar al Comitetului de partid pe întreprindere (1973–aug. 1974); secretar cu probleme economice al Comitetului de partid al Sectorului 7 București (aug. 1974–ian. 1981); secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Călărași (ian. 1981–14 apr. 1986); inspector al C.C. al P.C.R. (14 apr. 1986–1987); consilier al președintelui R.S.R. (1987–3 febr. 1988); ministrul Industriei de Utilaj Greu (4 febr.–21 mai 1988); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (21 mai–16 nov. 1988); secretar cu probleme economice al Comitetului de partid Brașov și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Brașov (7 febr.–22 dec. 1989).

PÂCĂ GHERGHINA

(n. 1 febr. 1931, com. Islaz, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea Tehnologică, Institutul de Industrie Alimentară din Kiev, U.R.S.S. (1955).

Profesia de bază: inginer tehnolog substanțe zaharoase.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1949; **membru de partid din 1956;** inginer tehnolog, șef al serviciului producție (1955–1962) și director (1962–1969) al Fabricii de zahăr Roman; director al Combinatului industriei alimentare Piatra Neamț (1969–1970); director al Fabricii de zahăr Corabia, jud. Olt

(din 1970); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Olt (din 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Secuieni, reg. Bacău (1965–1969).

PÂNZARU CORNEL

(n. 1 mart. 1927, com. Dârlos, jud. Sibiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–12 oct. 1981).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul de Mecanică din Cluj (1952); curs post-universitar.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** șef birou la Direcția tehnică, șef serviciu C.T.C., inginer-șef, apoi director cu grad de

maior al Atelierelor de reparații auto nr. 2 din Mediaș din subordinea Ministerului Forțelor Armate (1952–1963); director al Direcției generale automobile, tractoare și rulmenți (1963–sept. 1969) și director adjunct al Direcției generale mașini și produse de serie (din sept. 1969) din cadrul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini; secretar și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș (până la 16 mai 1972); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (16 mai–30 oct. 1972 și 30 aug. 1975–1 sept. 1981); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini Grele (15 nov. 1972–30 aug. 1975); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Cehoslovacia (12 oct. 1981–14 sept. 1987); ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (14 sept. 1987–22 dec. 1989).

PÂRVULESCU CONSTANTIN

(n. 10 nov. 1895, Olănești, jud. Vâlcea; d. 11 iul. 1992, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–25 iun. 1960); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (27 mai 1952–25 iun. 1960); președintele Comisiei Controlului de Partid (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru (25 iun. 1960–23 nov. 1979) și președinte (25 iun. 1960–12 aug. 1969) al Comisiei Centrale de Revizie.

Studii: Universitatea Comunistă din Moscova (1926).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1921;** ucenic ajustor la Atelierele centrale comunale București (1911–1915); ajustor la Atelierele Weigel București și Arsenalul Armatei (1915–1916), la Atelierele C.F.R. Iași și Tighina (1916–1917) și la Detașamentul C.F.R. Tighina (1917–1918); mecanic moară în com. Zolotnari-Ucraina (1918–1919); voluntar în Regimentul internațional „Armata Roșie Sovietică” Poltava (1919–1921); mecanic la Uzina de motoare și aviație Moscova (1926–1929); activează în mișcarea clandestină comunistă răspunzând de activitatea sindicatelor revoluționare; nume conspirative: „George Popov” și „Mihail Andreescu”; prim-secretar al Comitetului regional P.C.d.R. Basarabia-Chișinău (1929–1930); membru al Secretariatului provizoriu al C.C. al P.C.d.R. (1930–1931); membru al Secretariatului CC al P.C.d.R. și secretar al Comitetului teritorial Transilvania (1933–1935); membru al Biroului Politic al CC al P.C.d.R. (1935–1936); condamnat în contumacie de către Consiliul de Război al Corpului II Armată la 10 ani închisoare pentru implicarea în organizația clandestină a Consiliului sindicatelor revoluționare descoperită în București în iun. 1934; arestat în ian. 1935 la Praga; condamnat prin Sentința nr. 79 din 16 iul. 1937 a Tribunalului Militar al Corpului II Armată, Secția a II-a la 7 ani închisoare corecțională pentru „asociere pentru pregătire de crime contra

siguranței statului,“ iar prin Sentința definitivă nr. 2033 din 1939 la 3 ani închisoare pentru „uneltire contra ordinii sociale“; deținut în închisoarea Jilava (1936–1939); prim-secretar al Comitetului regional P.C.dR. Prahova și Dobrogea (1939–1941); membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR (1941–1943); prim-secretar al C.C. al P.C.R (apr. –nov. 1944); trimis în U.R.S.S. pentru organizarea Diviziei „Horia, Cloșca și Crișan“ (nov. 1944–mai 1945); șef secție la C.C. al P.C.R. (mai-oct. 1945); președintele Comisiei Centrale de Control a C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1953); membru al Prezidiului M.A.N. (18 apr. 1948–24 ian. 1953).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dâmbovița (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. Craiova-Est (1952–1957) și Electroputere, reg. Craiova (1957–1961); circ. Titu, reg. București (1961–1969) și Titu, jud. Dâmbovița (1969–1980); președinte al Biroului M.A.N. (din 28 mart. 1957);

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ (1955); Ordinul „23 August“ clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Ordinul „Victoria Socialismului“ (1971); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România“ (1974).

PEREANU STELA

(n. 22 dec. 1949, com. Amara, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul de chimie industrială din București; Cursul de partid de un an (1983); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1985).

Profesia de bază: laborant chimie alimentară.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1976;
laborant chimie alimentară la

Întreprinderea de industrializarea laptelui Ialomița și la Întreprinderea comercială de stat cu ridicata a alimentelor Ialomița (1971–1983); instructor la Secția organizatorică (oct. 1983–febr. 1984) și instructor cu probleme de informare (febr. 1984–oct. 1989) la Comitetul județean de partid Ialomița; organizator de partid și președinte al C.U.A.S.C. com. Perieți, jud. Ialomița (oct.–dec. 1989).

PETER ELENA

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Profesia de bază: rich-tuitoare.

Activitate și funcții:
maistru și șef atelier la Combinatul de pielărie și încălțăminte „Clujana“ din Cluj-Napoca (în 1975); membru al Comitetului județean de partid Cluj; vicepreședinte al U.G S.R.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Someșul (1969–1975) și Gheorgheni (1975–1980), jud. Cluj; membru al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (1975–1980).

PETERFI ȘTEFAN (ISTVAN)

(n. 8 mart. 1906 Deva, jud. Hunedoara; d. 6 mai 1978, Ciudad de Mexico, Mexic)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–6 mai 1978).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Naturale, Universitatea din Cluj (1932); doctor în științe biologice, specializarea morfologia și fiziologia plantelor (1937); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1959;

membru corespondent (2 iul. 1955) și membru titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Stat (9 dec. 1967–6 mai

1978); președintele Consiliului Oamenilor Muncii de naționalitate maghiară (din 1972); vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste; vicepreședinte al Filialei Cluj-Napoca a Societății de Științe Naturale și Geografie; prorector al Universității „Babeș-Bolyai“, Cluj-Napoca; autor al următoarelor lucrări: *Probleme de biologie* (în colaborare cu Alice Săvulescu și I. Popovici), Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1962; *Creșterea porumbeilor*, Editura Agro-Silvica, București, 1963; *Botanica agricolă* (în colaborare cu Al. Buia), Editura Agro-Silvica, București, 1965.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Aiud (1965–1969) și Gherla (1969–6 mai 1978), jud. Cluj.

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“.

PETRACHE EMIL

(n. 11 apr. 1935, com. Ivești, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Zootehnie, Institutul Agronomic din Iași (1957); Cursul postuniversitar de pe lângă Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1967).

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: **membru de partid din aug. 1962;**

inginer la G.A.S. Brateș, raionul Galați (1958–1961); inginer principal la secția agricolă a Sfatului popular regional Galați (1961–iul. 1962); șef al secției creșterii animalelor (iul. 1962–1964) și inginer (1964–sept. 1965) la Consiliul agricol raional Galați; activist al Comisiei agrare (sept. 1965–1966) și instructor (1967–1968) al Comitetului regional de partid Galați; președinte al U.J.C.A.P. și secretar cu probleme agrare al Comitetului județean de partid Galați (1968–9 febr. 1971); director general al Direcției Generale pentru agricultură, industrie alimentară și ape, membru al biroului Comitetului județean de partid Galați (9 febr. 1971–oct. 1974); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Galați (oct. 1974–sept. 1979); adjunct al ministrului Agriculturii și Industriei Alimentare (13 sept. 1979–21 dec. 1985); membru al Consiliului Silviculturii (din 2 mart. 1983); director al Centrului republican pentru creșterea și calificarea cailor de rasă Băneasa (din mai 1986).

PETRE CONSTANTIN

(n. 21 mart. 1931, com. Călinești, jud. Teleorman; d. 2 ian. 1993)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1982–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Comerț și Cooperatie, Institutul de Științe Economice și Planificare „V.I. Lenin“ București (1953); aspirantura la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1956–1960); doctorat la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (1960).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1957**; preparator, asistent și lector la catedra de marxism-leninism a Institutului de Științe Economice și Planificare „V.I. Lenin” București (sept. 1953–sept. 1955); lector la catedra de marxism-leninism a Universității „C.I. Parhon” (sept. 1955–sept. 1956); prorector al Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1960–21 ian. 1969); șef sector și adjunct șef Secție propagandă a CC al P.C.R. (21 ian. 1969–2 mart. 1971); secretar al Comitetului municipal de partid București (2 mart. –15 iul. 1971); adjunct al șefului Secției propagandă a C.C. al P.C.R. (15 iul. 1971–1973); secretar cu propagandă al Comitetului municipal de partid București (1973–1976); adjunct al ministrului Educației și Învățământului (18 sept. 1976–28 apr. 1982); vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 9 sept. 1978); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 16 mai 1980); profesor universitar la Academia de Studii Economice București (din 1982); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Prahova (10 nov. 1982–25 mart. 1984); director general al Radioteleviziunii Române (29 mart. 1984–1990).

PETRE CONSTANTIN

(n. 2 ian. 1932, sat Țepești, com. Tetoiu, jud. Vâlcea)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: școala generală (opt clase); un an Școala de calificare în industria minieră.

Profesia de bază: muncitor minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; ucenic la un atelier particular din București (1946–1948);

dulgher pe Șantierul de construcții Cotroceni (1948–1952); muncitor agricol în comuna natală (1952–1956); muncitor pe șantierul Combinatului chimic Govora (1956–1957); vagonetar, șef de schimb și șef de brigadă la Exploatarea minieră Lupeni (1957–1976); membru al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (din 1968); maistru minier la Întreprinderea minieră Lupeni (din 1976).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lupeni, jud. Hunedoara (1975–1980).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1975).

PETRE C. IOAN

(n. 29 dec. 1929, Constanța-d. 1996, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala Industrială din Constanța, curs seral (1944–1947); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic din Iași (1950–1952; întrerupt în urma unui ordin al ministrului Învățământului și absolvită abia în 1964); curs de trei luni de pregătire economică pentru conducătorii de întreprinderi (1952); curs de șase luni în U.R.S.S. pentru specializare în rețele electrice și stații de înaltă tensiune (1953); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Cursul de perfecționare a pregătirii cadrelor la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1971–1975); doctorand la Institutul Politehnic din București (în 1976).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956**; ucenic (nov. 1944–1947) și electrician (1947–1950) la Societatea de electricitate Constanța; membru al Comitetului U.T.M. de la Societatea de electricitate Constanța (1949); director al Uzinei „Ovidiu” din cadrul Întreprinderii regionale de electricitate

Dobrogea, câteva luni, apoi șef al Sectorului rețele electrice la aceeași întreprindere (1952–1957); membru al Comitetului U.T.M. pe Întreprinderea „Ovidiu”; membru al Comitetului și biroului Comitetului regional U.T.M. Dobrogea (1956–1957); membru al C.C. al U.T.M. (30 iun. 1956–20 aug. 1960); maistru electrician la Întreprinderea nr. 216 Instalații (1957); șef al Serviciului amenajări tehnico-sanitare la Întreprinderea comunală Constanța (1957–1958); șef al Comisiei tineret muncitoresc a Comitetului regional U.T.M. Dobrogea (aug. 1958–1960); prim-secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Constanța (1960–oct. 1961); instructor (oct. 1961–1964) și adjunct al șefului Comisiei economice (1964–1965) la Comitetul regional de partid Dobrogea; prim-adjunct al șefului Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (1965–1968); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Constanța (1968–aug. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (aug. 1971–febr. 1972 și mai 1972–26 ian. 1977); adjunct al șefului Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (febr.–mai 1972); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Tulcea (27 ian. 1977–3 nov. 1982); ministrul Construcțiilor Industriale (3 nov. 1982–11 nov. 1985); viceprim-ministru al Guvernului (11 nov. 1985–11 sept. 1987); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe (5 oct. 1987–30 apr. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Măcin (1980–1985) și Olt (1985–22 dec. 1989), jud. Tulcea; membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (29 mart. 1980–16 dec. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1981).

PETRE ION

(n. 28 ian. 1900, București-d. 1959, București)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948).

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: ajutor mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1939; ajutor mecanic la diferite întreprinderi din București (1914–1927) și la Societatea Generală de Gaz și Electricitate (1927–1945); secretarul celulei de partid la Societatea Generală de Gaz și Electricitate, apoi în „Uniunea Patrioților” (1939–1943); arestat (1943); ajutor de primar general al orașului București (1945–1948); consilier al ministrului Silviculturii (1948); președintele unei comisii de verificare a membrilor de partid (1948–1950); membru în Comisia de verificare a membrilor de partid din sectorul ministere (în 1950); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Craiova (din 30 oct. 1956).

PETRE NICOLAE (NICOLAI)

(n. 15 mai 1912, Constanța; d. 1985, Constanța)
Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–12 aug. 1969).

Studii: patru clase școala de meserii (1930); Școala de partid de șase luni (1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1954).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din august 1946; ucenic (1926–1930) și lăcătuș (1930–1933) la Atelierele direcției portului maritim Constanța; stagiul militar (1933–1934); lăcătuș la un antreprenor (1934–1935); lăcătuș și manipulant la distribuirea combustibilului pentru avioane la Societatea petrolieră „Columbia” din Constanța (1935–1940); lăcătuș mecanic la atelierele de întreținere de la

Societatea petrolieră „Columbia“ din Constanța (1940–1946); secretar al celei de partid din societatea petroliferă (aug. 1946–1947); a lucrat în Comisia de livrări în contul armistițiului (1946–iun. 1948); administrator al stației de export al fabricii de ambalaje (iun. 1948–1949) și al depozitului de consum intern (1949–1950) din cadrul Sovrompetrol din portul Constanța; instructor la secția plan–finanțe (ian–mart. 1951), la secția industrie (1954–iul. 1956) și șef al secției plan–finanțe–comerț (iul. 1956–1957) ale Comitetului regional de partid Constanța; adjunct al Comisiei economice (1957–8 ian. 1959) și secretar (8 ian. 1959–1962) al Comitetului regional de partid Constanța; prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Constanța, membru al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (din 1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Constanța-Vest, jud. Constanța (1961–1975).

PETRESCU BARBU

(n. 1 apr. 1932, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Institutul Politehnic din București, Facultatea de Mecanică (1955); cursul postuniversitar al Facultății de Economie și Conducere, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1972); doctorat în științe tehnice la Institutul Politehnic din București, Facultatea de Mecanică (1974); specializări în Elveția (la

Maschinen-Fabrik Orlinkon, pentru asimilarea compresorului de 10 mc pentru locomotiva

Diesel electrică) și în Franța (în 1980, pentru organizarea tipizării oțelurilor și organizarea producției în industria constructoare de mașini, metalurgie și electrotehnică industrială); doctorat în științe economice la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1980).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** membru al Biroului U.T.M. al Școlii CFR „Aurel Vlaicu“ din București și membru al Comitetului U.T.M. al Sectorului 1 București (1948–1951); membru al Biroului U.T.M. al Facultății de Mecanică din cadrul Institutului Politehnic din București și responsabil cu probleme organizatorice al Comitetului U.T.M. al Sectorului 1 București (1951–1952); activist al Secției studenți a Comitetului orașenesc U.T.M. București (1952–1953); responsabil cu probleme profesionale al Comitetului sindical de la Institutul Politehnic din București (1953–1955); a lucrat la Uzinele „23 August“ București (1954–1955); din 1956 până în 1963 a îndeplinit funcțiile de maestru, inginer, șef serviciu și inginer-șef la Uzinele de motoare și compresoare „Timpuri Noi“ București; responsabil cu probleme organizatorice al Comitetului sindical pe uzină (1956–1958); responsabil cu probleme de inovații, propagandist la învățământul politic U.T.M. și responsabil de brigadă de producție U.T.M. (1955–1956); responsabil cu probleme de inovații în Comitetul sindicatului pe uzină (1956–1960); secretar cu probleme economice al Comitetului U.T.M. al Sectorului 3 București și membru al biroului Comitetului orașenesc U.T.M. București (1958–1962); responsabil cu probleme economice al Comitetului de partid pe uzină (1960–1962); instructor cu probleme de metalurgie, construcții de mașini, chimie și poligrafie al Comitetului orașenesc de partid București (1962–1963); șef al Sectorului metalurgie, construcții de mașini, chimie și poligrafie al Comisiei economice a Comitetului orașenesc de partid București (1963–1967); adjunct cu probleme de metalurgie, construcții

de mașini, chimie și poligrafie al șefului Secției economice a Comitetului orașenesc de partid București (1967–1968); membru al biroului și secretar pentru probleme economice al Comitetului de partid al Sectorului 3 București (1967–mart. 1977); șef al Secției economice a Comitetului municipal de partid București (1968–1972); președinte al Consiliului de control muncitoresc al activității economice și sociale al Sectorului 3 București (1972–1974); membru al Consiliului de control muncitoresc al activității economice și sociale al Comitetului municipal de partid București (1974–mart. 1977); director general adjunct, cercetător științific principal I (mart. 1977–iun. 1983) și director general (iun. 1983–29 sept. 1987) la Institutul Central de Cercetări Economice București; membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 1978, reales la 2 apr. 1980); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (1 oct. 1987–30 apr. 1988); vicepreședinte al Secției economice de la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1981); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); viceprim-ministru al Guvernului (30 apr.–17 nov. 1988); prim-secretar al Comitetului municipal de partid București și primar (președinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular) al municipiului București (7 febr.–22 dec. 1989); conferențiar universitar la Catedra de organizare și Conducere industrială din cadrul Institutului Politehnic din București; membru al Consiliului Național „Oamenii de Știință și Pacea” (ulterior a fost și membru al biroului acestui organism); a mai îndeplinit și funcțiile de: vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ, vicepreședinte al Consiliului Național al Oamenilor Muncii, secretar al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

Autor al unor lucrări științifice și inovații în domeniul industriei constructoare de mașini, metalurgie și electrotehnică; Premiul „Petre S. Aurelian” al Academiei R.S.R. pentru lucrările *Epoca Nicolae Ceaușescu-epocă de înfăptuiri*

istorice în dezvoltarea și modernizarea economiei românești (1984) și *Productivitatea muncii în industrie* (1985), ambele apărute la Editura Politică.

Distincții: „Meritul Științific” clasa a III-a (1979); „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a.

PETRESCU T. DUMITRU

(n. 10 mai 1906, București; d. 13 sept. 1969, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–24 ian. 1950 și 24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 ian. 1950–28 dec. 1955 și 12 aug.–13 sept. 1969); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug.–13 sept. 1969); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug.–13 sept. 1969).

Studii: patru clase primare; Școala serală de comerț; Școala Superioară Internațională Leninistă de la Moscova (1935–1938).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele C.F.R. „Grivița” din București (1918); ucenic tipograf la Socec (1918–oct. 1920); strungar la Atelierele C.F.R. Grivița (oct. 1920–aug. 1928); funcții de răspundere în organizația U.T.C. (1921); membru al Partidului Social Democrat (1927–1928); membru al Partidului Socialist al Muncitorilor (1928–oct. 1930); secretar al Sindicatului de la Atelierele C.F.R. Grivița din București (1928); **membru de partid din iul. 1932**; secretar al Consiliului sindical București (1933); arestat la 14 febr. 1933 și condamnat (19 aug. 1933) pentru

participarea la greva de la Grivița, fiind închis la Jilava, Văcărești și Craiova; a evadat în anul 1935 și a emigrat în străinătate; activează în emigrație, în Cehoslovacia și U.R.S.S. (1935); a activat la Comandamentul Diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu”, ca șef al Secției educație și cultură (cu gradul de maior), apoi ca locțiitor politic al Diviziei „Horia, Cloșca și Crișan”, cu gradul de locotenent-colonel (1 dec. 1943–9 mai 1945); general de brigadă (14 iul. 1947); subinspector general (2 oct. 1945–6 aug. 1947) și inspector general (6 aug. 1947–1948) la Inspectoratul General al Armatei pentru Educație, Cultură și Propagandă; director al ziarului „Glasul Armatei” (1945–1948); general-maior la dispoziția Secretariatului General al Ministerului Apărării Naționale (din 25 iul. 1948); trecut în rezervă cu gradul de general-maior (15 dec. 1949); șef al Direcției Superioare Politice a Armatei (câteva luni în 1948); șef de secție în Aparatul C.C. al P.M.R. (1948–apr. 1951); președintele Comitetului de Stat al Aprovizionării (13 apr. 1948–9 mart. 1952); ministrul Finanțelor (9 mart. 1952–4 oct. 1955); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (4 oct. 1955–11 mai 1956); președinte al Comitetului de Stat pentru Protecția Muncii (30 dec. 1965–9 febr. 1968); prim-adjunct al ministrului Muncii (9 febr. 1968–13 mart. 1969); director general al Direcției Generale a Rezervelor Statului (3 apr. 1968–15 mart. 1969); vicepreședinte al Consiliului Național al F.U.S. (din 1968); vicepreședinte al Consiliului de Stat (13 mart.–13 sept. 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Gorj (1948–1952) și Parcul Libertății, mun. București (2 mart.–13 sept. 1969); secretar al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (până la 13 mart. 1969).

Distincții: Medaliiile sovietice „Apărarea patriei”, „Steaua Roșie”, „Medalia Victoria”; Medalia cehoslovacă „Crucea de război” clasa I; Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a cu spade (1947); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949).

PETRESCU DUMITRU

(n. 10 sept. 1924, Slatina, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București, curs fără frecvență (1948); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954;

secretar la școlile de ucenici din Slatina (aug. 1944–1945) și București (1945–1948); profesor la Liceul comercial din Slatina și activist extrabugetar la Comitetul județean U.T.M. Olt (1948–1950); adjunct al împuternicitului Centrului regional de planificare Argeș (1950–1952); adjunct al șefului (1952–1954) și șef (1954–febr. 1968) al Secțiunii de planificare a Sfatului popular regional Pitești/Argeș; deputat și membru al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Pitești (1952–1954); secretar al Comitetului de partid din Sfatul popular regional Pitești/Argeș (1954–1968); prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Argeș (în febr. 1968); prim-adjunct al ministrului Muncii (până la 1 apr. 1968); director general al Direcției generale a rezervelor de stat (11 apr. 1968–22 mart. 1969); membru al Consiliului de Stat (18 mart. 1971–17 mart. 1975); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Argeș (din 1971); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (18 oct. 1979–20 mai 1980); prim-adjunct al ministrului Comerțului Interior (20 mai 1980–17 mart. 1984).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. Rociu, jud. Argeș (1969–1975); secretar al Comisiei economico-financiare a M.A.N. (13 mart. 1969–1975).

PETRESCU GHEORGHE

(n. 8 oct. 1925, sat Broșteni, com. Aninoasa, jud. Argeș; d. 2001, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–5 oct. 1987); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Școala de partid de șase luni (1950); Institutul de Științe Economice București; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții:

membru de partid din mai 1946; strungar la Uzinele „Malaxa” (sept.–dec. 1941) și la A.S.A.M. Pipera

(1941–1943); lăcătuș la Depoul C.F.R. din Costești (1943–iun. 1948) și Roșiori (iun. 1948–apr. 1949); responsabilul Oficiului de aprovizionare a muncitorilor de la Depoul C.F.R. din Costești (1945–apr. 1948); membru în subcomisia de verificare a membrilor de partid de pe lângă Comisia de verificare a județenei Teleorman (apr. 1949–mart. 1950); șef de secție la Comitetul raional de partid Zimnicea și director al cabinetului de partid al Comitetului regional de partid Teleorman (sept. 1950–1952); șef al secției speciale a Sfatului popular regional București (1952–1955); prim-secretar al Comitetului raional de partid Drăgănești-Olt (1955–1957); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid Pitești (1957–1 nov. 1963); adjunct (1 nov. 1963–1966) și șef al Secției organizatorice (1966–1967) a C.C. al P.M.R./P.C.R.; prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (1967–1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (1968–25 ian. 1977); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); membru al Consiliului de Stat

(29 iul. 1974–29 mart. 1985); ministru secretar de Stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (27 ian. 1977–7 sept. 1981); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 16 mai 1980); ministrul Industriei de Mașini-Unelte, Electrotehnică și Electronică (7 sept. 1981–21 mai 1982); viceprim-ministru al Guvernului (21 mai 1982–1 oct. 1987, destituit); președinte al Comisiei Guvernamentale de Colaborare și Cooperare Economică și Tehnică și reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (30 aug. 1982–17 ian. 1983); președinte al Consiliului de coordonare a dezvoltării bazei energetice și funcționarea sistemului energetic național (26 nov. 1985–29 sept. 1987); destituit din funcție și exclus din C.C. al P.C.R.; președinte al Asociației de prietenie România-Tunisia (1987–1988); pensionar (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Drăgănești-Olt, reg. Pitești (1957–1961), Calafat, jud. Dolj (1969–1975) și Motru, mun. București (1985–22 dec. 1989); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1962) și clasa I (1981); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1986).

PETRESCU T. GHEORGHE

(n. 25 mai 1915, com. Petrești, jud. Dâmbovița; d. 28 iul. 1987, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (2 iul. 1965–28 iul. 1987).

Studii: Facultatea de Drept (1960); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesie de bază: tehnician agronom, jurist.

Activitate și funcții:
membru al U.T.C. din 1933;
membru de partid din 1936;
maistru agricol la școlile
agricole din Nucet și Țigănești,
Alexandria (1928–1938);
membru al biroului local al
Comitetului U.T.C. București
(1935); arestat în 1935, a fost
condamnat în 1940 la opt luni
închisoare, iar prin Ordinul
nr. 1303 din 11 apr. 1942 al

ministrului de Interne a fost internat în lagărul
de la Tg. Jiu; muncitor la Societatea „Standard
Telefoane” București (1938–1939); instructor
la Comitetul de partid al Sectorului III Albastru
(1941–1942); secretar al Comitetului de partid
al Sectorului IV Roșu și III Albastru
(1942–1944); secretar al Comitetului județean
de partid Dâmbovița (în 1946); instructor la
Secția organizatorică a C.C. al P.C.R. și comisar
la Siguranța Statului din Timișoara (1947–oct.
1948); director la Direcția Generală a Securității
Poporului (D.G.S.P.) (oct. 1948–1952); director
adjunct la o direcție din Ministerul Afacerilor
Interne (1952–1955); instructor la Secția
organizatorică a Consiliului Central al Sindi-
catelor și vicepreședinte al Consiliului Central
sindicate-sfaturi populare și gospodărie comunală
(1955–oct. 1958); secretar al Comitetului de
partid la Consiliul Central al Sindicatelor (oct.
1958–1971); președintele Consiliului Național
al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971);
vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii
Generale a Sindicatelor (din 1971); membru al
Consiliului Organizării Economice și Sociale
(din 24 mart. 1976); vicepreședinte al F.U.S.;
membru supleant în Biroul executiv al Federației
Sindicale Mondiale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.
Drăgănești-Olt, reg. Pitești (1957–1961),
Crâmpoiaia, reg. Argeș (1961–1965), Govora,
jud. Vâlcea (4 febr. 1973–1975), Urziceni,
jud. Ilfov (1975–1980), Slănic, jud. Prahova
(1980–1985), Grivița Roșie, mun. București
(1985–28 iul. 1987); membru al Comisiei pentru
agricultură a M.A.N. (1975–9 iul. 1977).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii
Socialiste” (1971); Ordinul „Tudor Vladi-
mirescu” clasa I (1981).

PETRESCU IULIA

(n. 14 ian. 1933, sat Copăcenii, com. Sâmbăta,
jud. Bihor)

**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov.
1984–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Textile
din Iași (1952); Facultatea de
Chimie Industrială (1956).

Profesia de bază: inginer
textilist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1959;

maistru de schimb, șef atelier
și secție, la Întreprinderea
„Textila” Galați (1956–1964);
inginer principal la Direcția

Generală a Industriei Bumbacului din cadrul
Ministerului Industriei Ușoare (1964–1969);
șef atelier cercetare la Centrala Industriei
Bumbacului (1969–1974); membru al
Consiliului Superior al Educației și
Învățământului (din 16 mai 1980); membru al
Comitetului Național pentru Știință și
Tehnologie (din 22 apr. 1980); membru al
Consiliului Național al Științei și Învățământului
(din 31 dec. 1985); director adjunct științific
(1974–sept. 1985), director adjunct (sept.
1985–1989) și director (1989) al Institutului
de Cercetări Textile București.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.
Agnita, jud. Sibiu (1980–1985) și Progresul,
mun. București (1985–22 dec. 1989); membru
al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N.
(1980–1985).

PICOȘ GHEORGHE

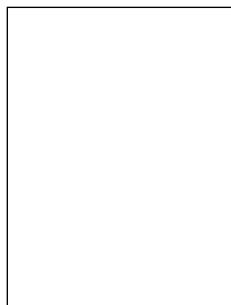
(n. 1 mai 1926, com. Tuluțești, jud. Galați)

**Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23
nov. 1984).**

Studii: Facultatea de Finanțe-Credit,
Institutul de Studii Economice București (1949).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid
din 1955;** controlor revizor în cadrul Direcției

de control financiar din Ministerul Finanțelor (1949–1950) și la Serviciul județean de control financiar Maramureș și Galați (1950–1952); controlor revizor șef, director adjunct la Direcția specială, director general adjunct (1952–1966) și director general (1966–aug. 1973) la Direcția generală a bugetului

din Ministerul Finanțelor; adjunct al ministrului Finanțelor (27 aug. 1973–6 ian. 1990); membru al Comisiei Naționale de Demografie (din 27 febr. 1974); membru al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător (din 2 mart. 1974).

PINTILIE GHEORGHE (PANTELEI BODNARENCO)

(n. 9 nov. 1902, Tiraspol, Rep. Moldova; d. 11 aug. 1985, București).

Membru al C.C. al P.M.R. (11 iun. 1948–28 dec. 1955).

Naționalitatea: ucraineană.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: lăcătuș într-o fabrică din Odessa (1915–1928); trece clandestin Nistrul, cu acte false de cetățean român având misiunea de a asigura protecția contra-informativă a comuniștilor, de a depista și îndepărta dintre aceștia pe

informatorii Siguranței (1928–1937); deținut în penitenciarele Doftana, Văcărești și Caransebeș (1937–1944); general-locotenent de securitate (15 aug. 1948); director general al Direcției Generale a Securității Poporului (din 30 aug. 1948); ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne (din 15 sept. 1949); locțiitor (până la 18 mart. 1956) și prim-locțiitor (din 18 mart. 1956) al ministrului Afacerilor Interne.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ialomița (1948–1952).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1949); „Medalia Muncii” (1956); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1971).

PINTELIE STELIAN

(n. 13 iul. 1938, com. Beceni, jud. Buzău; d. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala militară pentru ofițeri de transmisiuni (1960); Facultatea Tehnică, Secția radioelectronică, Academia Militară (1969); Curs postuniversitar în specialitatea electronică; Universitatea Politică și de Conducere (1986).

Profesia de bază: inginer în specialitatea radiotehnică.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1961; comandant pluton de transmisiuni la Regimentul 22 radiotehnică (1960–1963); locțiitor tehnic la Brigada 46 radiotehnică și lector la Catedra de radioelectronică a Centrului de instrucție al trupelor radiotehnice (1969–1971); transferat la Ministerul de Interne ca ofițer inginer la Unitatea Specială „R” (1971–dec. 1977); șef al Serviciului tehnic-operativ din Unitatea specială de luptă antiteroristă (dec. 1977–iun. 1980); șef al Unității Speciale „R” (iun. 1980–22 iun. 1984); colonel de securitate (30 dec. 1982); adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor (23 iun. 1984–2 ian. 1990).

Distincții: Ordinul „Meritul Militar” clasa I.

PIȘCOI VIORICA (n. PURCARIU)

(n. 16 mai 1936, loc. Pâclișa, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Secția psihologie, Universitatea București (1956); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1965; profesor la Școala generală din com. Bolduț, jud. Cluj și Școala specială de la Băile

„1 MAI“ Oradea (1959–1961); profesor de științe sociale la Grupul școlar agricol din Oradea (1961–1968); profesor de psihologie la Liceul pedagogic din Oradea și inspector la Inspectoratul școlar județean Bihor (1968–1971); director la Liceul pedagogic „Iosif Vulcan“ din Oradea (1971–nov. 1976); membru al Comitetului județean de partid Bihor (1973–1974); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid Oradea (din 1974); membru al biroului Comitetului municipal de partid și al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Bihor (din 1975); inspector general la Inspectoratul școlar județean Bihor (din nov. 1976); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Salonta, jud. Bihor (1975–1980).

PLEȘIȚĂ NICOLAE

(n. 16 apr. 1929, Curtea de Argeș, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Universitatea Școlară de Marxism-Leninism; Curs de specializare de un an în U.R.S.S. (1958); Facultatea de Istorie, Universitatea „Babeș-Bolyai“ Cluj (1968).

Profesia de bază: muncitor necalificat.

Activitate și funcții: **membru de partid din dec. 1947;** muncitor la Fabrica de cherestea „Moroieni“ din Curtea de Argeș (1942–mai 1948); președinte al Sindicatului muncitorilor forestieri din Curtea de Argeș (1947–1948); activist la Județeană U.T.M. Argeș (mai-aug. 1948); lucrător operativ cu grad de plutonier la Direcția Regională de Securitate Pitești (aug. 1948–1951); șef secție și șef serviciu la Regionala de Securitate Arad și Vâlcea (1951–1952); șef secție la Regionala de Securitate Pitești (1952–1953); șef serviciu la Direcția Cadre a Ministerului de Interne (1953–1956); locțiitor șef serviciu la Direcția Regionalei de Securitate Pitești (1956–1961); șef al Direcției Regionale de Securitate și membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Cluj (30 dec. 1961–19 apr. 1967); șef al Direcției Securitate și Gardă a Ministerului de Interne (19 apr. 1967–27 nov. 1972); șef al Direcției I din Direcția Generală de Informații Interne (din 27 nov. 1972); șef al Serviciului de asigurare materială și financiară al Inspectoratului județean de Securitate Ilfov (1972–dec. 1973); locțiitorul șefului Direcției I din cadrul Ministerului de Interne (dec. 1973–mart. 1974); secretar general în Ministerul de Interne (până în nov. 1975); prim-adjunct al ministrului (8 nov. 1975–4 oct. 1978) și adjunct al ministrului de Interne (25 apr. 1980–26 nov. 1984); general-locotenent de securitate (9 mai 1977); comandantul Școlii militare de ofițeri activi a Ministerului de Interne (din 26 sept. 1978); șef al Centrului de Informații Externe (22 apr. 1980–26 nov. 1984); comandantul Școlii de perfecționare a cadrelor de rezervă din Ministerul de Interne (26 nov. 1985–22 dec. 1989); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Cluj și membru în biroul organizației de bază al Comitetului de partid pe minister.

PLOPEȘANU (PLOPEȘEANU) GHEORGHE

(n. 18 sept. 1935, com. Poșta Călnău, jud. Buzău; d. 2001, Focșani)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Horticultură; Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer horticol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** director al I.A.S. Panciu, jud. Vrancea (în 1989).

PLOȘTINARU IULIAN

(n. 21 apr. 1927, sat Balotești, com. Izvoru Bârzii, jud. Mehedinți; d. dec. 1998, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Școala Centrală a C.C. al U.T.M. „Filimon Sârbu” (1952); Școala Centrală a Comsomolului din Moscova (1958); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice (1968); doctor în economie (1977).

Profesia de bază: lăcătuș-mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din mart. 1954;** ucenic și lăcătuș-mecanic la Șantierul naval din Turnu Severin (1942–1948); stagiu militar la o unitate de securitate din Turnu Măgurele (1948–1950); locțiitor politic și secretar al Comitetului U.T.M. în cadrul unității militare (1948–1950); instructor al Comitetului raional U.T.M. Turnu Severin, apoi șef al Secției organizatorice a Comitetului comunal U.T.M. Hurezani (1950–1951); șef al Secției cultură fizică și sport a Comitetului regional U.T.M. Craiova (ian. 1952–apr. 1954); organizator al lotului de sportivi din R.P.R. la

Festivalul Mondial al Tineretului din București (în 1953); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Sârmaș, reg. Cluj (apr. 1954–mai 1955); instructor în aparatul C.C. al U.T.M. (mai 1955–1956); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al U.T.M. (1956–1957); secretar (1957–1959) și prim-secretar (1959–1961) al Comitetului regional U.T.M. Craiova; prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Oltenia (1961–1962); instructor al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1965–15 nov. 1967); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (1967–1968); șef al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului județean de partid Dolj (1968–1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Drobeta-Turnu Severin și membru al biroului Comitetului județean de partid Mehedinți (1969–29 nov. 1971); instructor al C.C. al P.C.R. (29 nov. 1971–11 dec. 1972); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președintele Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mehedinți (11 dec. 1972–9 apr. 1982); vicepreședinte (din 4 aug. 1973) și președinte (21 mai 1982–19 mai 1983) al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare; adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (9 apr. 1982–1985); președinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Botoșani (din 17 iul. 1985); președinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție (9 aug.–22 dec. 1989).

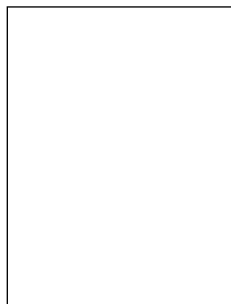
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Novaci, reg. Oltenia (1961–1965), Orșova (1975–1980) și Strehaia, jud. Mehedinți (1980–1985); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1975–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1981).

POARCĂ CONSTANTIN

(n. 10 apr. 1938, com. Negomir, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala profesională; cursul de partid de un an.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957; secretar al Comitetului de partid la Schela Țicleni, jud. Gorj (în 1979).

PODARU GEORGETA (n. NEAGU)

(n. 18 mart. 1940, com. Românești, jud. Botoșani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al CC al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala tehnică de maiștri textiliști (1980); liceul; cursul de partid de trei luni.

Profesia de bază: maistru textilist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958; muncitor filator (1956–1970), controlor tehnic de calitate interfazic la sectorul filatură (1970–1980) și maistru filator

(din 1980) la Întreprinderea textilă „Moldova”, jud. Botoșani; membru al Comitetului și biroului Comitetului județean de partid Botoșani (1962–22 dec. 1989); secretar al Comitetului de partid de la Întreprinderea textilă „Moldova” (1978–22 dec. 1989); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 11 sept. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Botoșani-Nord, jud. Botoșani (1980–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1974).

POP GHEORGHE

(n. 3 mai 1922, com. Satulung, jud. Maramureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Istorie-Filozofie, Secția Istorie; doctorat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1984).

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1946; președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular și membru al biroului Comitetului regional de partid Maramureș (1965–1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Maramureș (1969–1976); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Maramureș (din 25 ian 1977); ambasador în R.P. Albania (26 oct. 1984–30 ian. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Șomcuta Mare, reg. Baia Mare (1957–1961); Negrești (1961–1969) și Șomcuta Mare (1969–1975), jud. Maramureș.

POP GRIGORE VASILE

(n. 1943, com. Șieu-Odorhei, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: frezor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1962; secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Harghita (din 24 apr. 1987).

POP MARIA (n. LOHAN)

(n. 11 aug. 1952, Negrești-Oaș, jud. Satu Mare)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; doi ani școala profesională; un an cursuri de ajutor maistru țesător.

Profesia de bază: țesătoare.

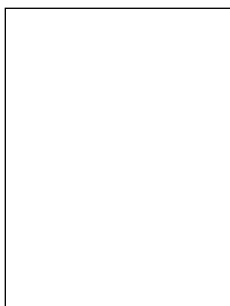
Activitate și funcții: secretar al Comitetului de partid la Întreprinderea „Integrata” din Negrești-Oaș, jud. Satu Mare (în 1980); prim-secretar al Comitetului de

partid și primar al municipiului Sighetu Marmăției (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Negrești-Oaș, jud. Satu Mare (1980–1985).

POP OTILIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

POP DE POPA IOAN

(n. 6 oct. 1927, Oradea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină Generală din Cluj; doctorat în științe medicale (1964); Universitatea Politică și de Conducere; specializări în U.R.S.S., Franța și S.U.A..

Profesia de bază: medic chirurg.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1959;

prorector al Institutului de Medicină și Farmacie din Târgu-Mureș (1963–1974);

membru în Consiliul Sanitar Superior (din 11 oct. 1969);

șef de catedră la Institutul de Medicină și Farmacie din

Târgu-Mureș; șeful Clinicii de cardiologie

vasculară a Spitalului Fundeni, București (în 1975); vicepreședintele Consiliului Sanitar

Superior (din 28 oct. 1975); consilier la C.C. al P.C.R.; autor a 12 monografii și peste 600

articole și studii de specialitate publicate în țară și străinătate, 24 de inovații în domeniul

chirurgiei generale și mai ales al chirurgiei cardiovasculare.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Râciu, Regiunea Autonomă Maghiară (1965–1969), Gurgui, jud. Mureș (1969–1975) și Snagov, jud. Ilfov (1975–1980); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1975–1980).

POPA CONSTANTIN

(n. 10 nov. 1942, com. Tetoiu, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala generală; curs de calificare în meseria de miner.

Profesia de bază: miner.

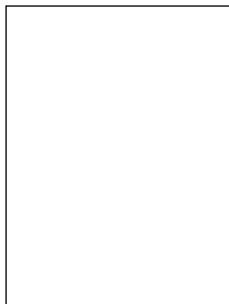
Activitate și funcții:

membru de partid din 1977;

șef brigadă la Întreprinderea minieră Lupeni, jud. Hunedoara (din 1977); membru al

Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Potcoava, reg. Argeș (1965–1969).

POPA DOREL MIHAI

(n. 25 ian. 1937, Făgăraș, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1959); cursurile CEPECA pentru cadrele de conducere la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:
membru de partid din aug.

1963; inginer stagiar la secția amoniac, apoi șef serviciu investiții din Combinatul chimic „Victoria”, Târgu Mureș (1959–dec. 1962); șef, inginer-șef adjunct al serviciului investiții (dec. 1962–1966), inginer-șef cu probleme de investiții (1966–1967) și director (1967–1985) al Combinatului de îngrășăminte chimice din Târgu Mureș; deputat în Consiliul popular municipal Târgu Mureș (1965–1975) și în Consiliul popular județean Mureș (din 1975); director general al Centralei industriale de îngrășăminte chimice din Târgu Mureș (aug. 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Râciu (1975–1980) și Luduș (1985–22 dec. 1989), jud. Mureș; membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1975–22 dec. 1989).

POPA DUMITRU

(n. 27 febr. 1925, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–3 iun. 1983); membru al Colegiului Central de Partid (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–29 mart. 1980); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972).

Studii: Școala de partid din Constanța (1946); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1960); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din mart.

1945; ucenic (1939–1943)

apoi ajustor mecanic (1943–1946) la uzinele „Lemaître” („Timpuri Noi”) București; activist la secția de cadre a Comitetului de partid al Sectorului II Negru „B” din Capitală (1946) și a Comitetului orășenesc de partid București (1946–1953); secretar cu probleme economice al Comitetului orășenesc de partid București (1953–mart. 1954); șef de grupă în cadrul sectorului de verificări al C.C. al P.M.R. și șef al sectorului evidența cadrelor din Secția de cadre a C.C. al P.M.R. (mart. 1954–1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (1961–1968); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid București (1966–1968); președintele Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București, primar general al Capitalei (1968–1972); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P.D. Coreeană (21 dec. 1972–13 iul. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (13 iul. 1978–29 mart. 1979); șef al Secției pentru probleme militare și justiție a C.C. al P.C.R. (din 29 mart. 1979); ministrul Construcțiilor Industriale (29 mart. 1980–3 nov. 1982); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.S.F. Iugoslavia (din 3 iun. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Olt (1948–1952), Vitan, reg. București (1961–1965), Lupeni, reg. Hunedoara (1965–1969), Grivița Roșie, mun. București (1969–1975) și Fălticeni, jud. Suceava (1980–1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1954); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964), clasa a II-a (1981);

Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1971).

POPA EMIL

(n. 21 ian. 1909, Ocna Mureș, jud. Alba; d. 26 ian. 1978, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955), membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960 și 24 iul. 1965–26 ian. 1978).

Activitate și funcții: membru al Prezidiului M.A.N. (18 apr. 1948–24 ian. 1953); revizor general șef al Controlului Financiar (până la 20 sept. 1952); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Aprovizionării (până la 1 iul. 1953); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (1 iul. 1953–1 nov. 1955);

director general adjunct al Direcției Generale a Rezervelor de Stat (aug. 1960–11 apr. 1968).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Târnava Mică (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Năsăud (1948–1952), Abrud, reg. Cluj (1952–1957) și Negrești, reg. Baia-Mare (1957–1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964), clasa I (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966).

POPA EUGENIA (n. PATRICHI)

(n. 23 iun. 1935, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de construcții civile, industriale și agricole, Institutul de Construcții

București (1958); doctorat (1972); Universitatea Politică și de Conducere (1988).

Profesia de bază: inginer economist în construcții civile și industriale.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;**

șef de șantier și diriginte la Întreprinderea de locuințe și localuri, Cluj (1958–1961); tehnician I, inginer documentație și inginer construcții-montaj la Întreprinderea de construcții hidrotehnice și foraje, București (1961–1963); asistent (1970), șef de lucrări (1973), conferențiar universitar la Catedra de căi ferate, drumuri, poduri și materiale de construcții și secretar al Biroului organizației de bază (din 1979) din cadrul Institutului de Construcții București; membru în Comitetul de partid al Facultății de Construcții civile și industriale (din 1984); președintele Comisiei de revizie din Centrul Universitar București, membru al Comisiei știință-învățământ al Comitetului municipal de partid București (din 1985); prorector al Institutului de Construcții București (oct. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Mărgăreanu, mun. București (1985–22 dec. 1989).

POPA GHEORGHE

(n. 19 oct. 1925, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Drept; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1960).

Profesia de bază: matritier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** băiat de prăvălie la un magazin de manufactură (1936–1939) și de pielărie (1939–1943);

mecanic la un atelier din București (1943–1944); ucenic și matrișer la diferite întreprinderi din București (1944–mart. 1951); ziarist la „Scântea” (1951); instructor în sectorul U.T.M. din Secția organizatorică a C.C. al P.M.R. (1951–1952); instructor organizatoric al C.C. al U.T.M. (1952–1953); șef al Secției organizatorice a Comitetului orășenesc București al U.T.M. în timpul Festivalului Mondial al Tineretului de la București (1953); șef (1953–1954) și secretar (1954–mai 1955) al Secției organizatorice a Comitetului regional București al U.T.M.; șef adjunct al Secției organizatorice a C.C. al U.T.M. (mai 1955–1957); instructor teritorial al Comitetului regional de partid București (iul. 1960–aug. 1962); prim-secretar al Comitetului raional de partid Videle și deputat în Sfatul popular raional Videle și regional București (aug. 1962–21 apr. 1966); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (21 apr. 1966–23 sept. 1969); șef al sectorului probleme statutare din cadrul Secției organizatorice a C.C. al P.C.R. (din 23 sept. 1969); prim-secretar al Comitetului de partid și primar al municipiului Constanța (1980–16 oct. 1987); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Brașov (16 oct. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Livezi, jud. Bacău (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1953).

POPA GHERASIM

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Activitate și funcții: adjunct al ministrului Metalurgiei și Industriei Chimice (din 7 dec. 1950); adjunct (1 mart. 1951–23 iul. 1952) și prim-adjunct al ministrului Industriei Metalurgice și Industriei Chimice (23 iul.–20 sept. 1952); ministrul Industriei Metalurgice și

Construcțiilor de Mașini (4 oct. 1955–19 mart. 1957); ministrul Industriei Grele (19 mart. 1957–17 apr. 1959); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (10 oct. 1957–21 mart. 1961).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Satu Mare, reg. Baia Mare (1952–1957) și Cugir, reg. Hunedoara (1957–1961).

POPA ILIE

(n. 1910, sat Puțuri, com. Castranova, jud. Dolj; d. 1995, București).

Membru al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–23 febr. 1948).

Activitate și funcții: secretar al organizației de partid de la Atelierele C.F.R. Grivița Roșie (din 1945).

POPA ION

(n. 11 sept. 1941, sat Orbeasca de Jos, com. Orbeasca, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională de ucenici a Uzinei „23 August” București (1959); Școala de partid de un an (1965); Facultatea de Planificare și Conducere a Economiei, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972); doctorat (1984).

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** lăcătuș mecanic și secretar al

organizației U.T.M. la secția locomotive a Uzinei „23 August” București (sept. 1959–mart. 1964); locțiitor al secretarului (mart.–sept. 1964) și secretar (aug. 1965–sept. 1966) al Comitetului U.T.M./U.T.C. la Uzina „23 August”; prim-secretar al Comitetului U.T.C. la raionul „23 August” București, membru al Comitetului regional de partid București și membru al biroului C.C. al U.T.C. (sept. 1966–sept. 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal U.T.C. București (sept. 1971–mart. 1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului de partid al Sectorului 3 București (mart. 1974–iul. 1979); membru al Comitetului și apoi al biroului Comitetului municipal de partid București (din 1974); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 2 București (iul. 1979–9 apr. 1982); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului municipal de partid București (din 9 apr. 1982); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (5 oct. 1987–21 oct. 1989); prim-vicepreședinte cu delegație al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (21 oct.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lupeni, jud. Hunedoara (oct. 1988–22 dec. 1989).

POPESCU ALEXANDRU

(n. 28 aug. 1928, com. Merei, jud. Buzău; d. 1982, Pitești)

Membru supleant al CC al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1964); Facultatea de Economie, Academia de Studii Economice (1968).

Profesia de bază: tipograf zețar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** telefonist la primăria din comuna natală (1942); copil

de trupă și subofițer la Școala de ofițeri de artilerie Pitești (1942–mart. 1947); tipograf zețar la Școala de ofițeri artilerie Pitești (mart. 1947–apr. 1948), la o tipografie (apr. 1948–1949) și la Întreprinderea Poligrafică Pitești (1949–oct. 1950); șef secție organizații U.T.M. la Comitetul raional U.T.M. Argeș (nov. 1950–1952); șef al Secției cultură fizică și sport (1952–iun. 1955) și secretar cu probleme de școli și pionieri (iun. 1955–sept. 1961) al Comitetului regional U.T.M. Argeș; instructor al Comitetului regional de partid Argeș (iul. 1964–dec. 1965); șef secție organizatorică a Comitetului regional de partid Argeș și prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Pitești (dec. 1965–febr. 1968); șef secție organizatorică a Comitetului județean de partid Argeș (febr.–nov. 1968); prim-secretar al Comitetului de partid și primar al municipiului Pitești (nov. 1968–iul. 1974); președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Pitești (1968–1975); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); președinte al Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă Argeș (din iul. 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid și președinte al Consiliului județean al sindicatelor Argeș (până la 9 mart. 1981).

Distincții: „Medalia Muncii”; Diploma de onoare a C.C. al U.T.M. (1955); „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

POPESCU BARBU

(n. 27 oct. 1927, com. Bâlteni, jud. Gorj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Institutul Agronomic din Craiova (1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din nov. 1947;** responsabil al cercului

A.R.L.U.S. pe Institut; profesor la Școala de ameliorări silvice din com. Basarabi, reg. Constanța (1952–mai 1953); șef al sectorului apoi șef al secției agrare (mai 1953–1963) și președinte al Comisiei agrare (1963–1964) a Comitetului regional de partid Constanța/Dobrogea; secretar al Comitetului regional de

partid Dobrogea și președinte al Consiliului popular regional (1964–1965); vicepreședinte (17 sept. 1965–5 febr. 1966) și primvicepreședinte (5 febr. 1966–20 sept. 1969) al Comitetului executiv al Consiliului Superior al Agriculturii; șef al Departamentului Fond Funciar și al Gospodăririi Apelor și Îmbunătățirilor Funciare, cu grad de prim-adjunct al ministrului (20 sept.–16 nov. 1969); adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii (16 nov. 1969–25 ian. 1971); consilier al C.C. al P.C.R. (1971); șef al Departamentului Agriculturii de Stat din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (din 30 oct. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar în Canada (29 nov. 1975–5 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (5 nov. 1982–19 mai 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar în Etiopia (9 dec. 1983–8 mai 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. N. Bălcescu, reg. Dobrogea (1965–1969) și Fundulea, jud. Ilfov (1969–1975).

POPESCU CRISTINA

(n. 12 febr. 1937, Drăgășani, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de maiștri; Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru confecții.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** maistru principal la Întreprinderea de confecții Craiova (în mart. 1975); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid Dolj (în 1984); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Dolj.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Craiova-Sud, jud. Dolj (1975–1980).

POPESCU DUMITRU

(n. 18 apr. 1928, Turnu-Măgurele, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Institutul de Științe Economice și Planificare din București (1951); curs de specializare de șase luni pentru presă la Școala Superioară de Științe Sociale „A. A. Jdanov” (1956).

Profesia de bază: ziarist și economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1948;

membru de partid din nov. 1955; redactor la revista „Contemporanul” (1950–1956); redactor-șef la „Scânteia Tineretului” (iul. 1956–1960); director general al AGERPRES (1960–29 iun. 1962); membru și vicepreședinte al Biroului Executiv al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (29 iun. 1962–6 febr. 1965); redactor-șef la „Scânteia” (1965–1968); secretar al C.C. al P.C.R. (1968–1971); președinte al Consiliului Național al

Radioteleviziunii Române (8 mart.–15 sept. 1971 și 8 nov. 1976–25 aug. 1978); președinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (15 sept. 1971–8 nov. 1976); președinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 24 sept. 1971); membru al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste (din 1971); secretar al C.C. al P.C.R., șef al Secției presă și radioteleviziune, a coordonat Comitetul pentru presă și tipărituri (până la 26 dec. 1977), ziarele „Scânteia“, revista „Era Socialistă“, AGERPRES și a asigurat legătura în probleme de presă cu organizațiile de masă și obștești (la 3 febr. 1977); rector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1981–22 dec. 1989); membru al Academiei de Studii Social-Politice.

Autor de romane, eseuri, versuri, reportaje de călătorie, dintre care amintim: *Impresii de călător. Prin Egipt, Irak și Cuba*, Editura Tineretului, București, 1962; *Drumuri europene*, Editura Tineretului, București, 1965; *Biletul la control!*, eseuri, Editura Tineretului, București, 1968; *Pentru cel ales*, versuri, Editura Tineretului, București, 1968; *Un om în Agora*, versuri, Editura Eminescu, București, 1972; *Ieșirea din labirint*, eseuri, Editura Eminescu, București, 1973; *Raza de cobalt*, poem, Editura Eminescu, București, 1979; *Pumnul și palma*, roman, Editura Eminescu, București, 1980–1982 (I *O dimineață înșelătoare*, 1980, II *Ochiul ciclopului*, 1981, III *Marșul cariatidelor*, 1982); *Muzeul de ceară*, roman, Editura Eminescu, București, 1984; *Cenușa din ornic*, roman, Editura Eminescu, București, 1988; *Insomnia dragonului*, poem, Editura Eminescu, București, 1989.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Făget, reg. Banat (1965–1969), Arad-Sud, jud. Arad (1969–1975), Alba-Iulia, jud. Alba (1975–1980), Copou, jud. Iași (1980–1985) și Reghin, jud. Mureș (1985–22 dec. 1989); vicepreședinte al Comisiei M.A.N. de politică externă și membru în Comitetul național interparlamentar al M.A.N.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1959), clasa I (1981); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor

Vladimirescu“ clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I (1971); Ordinul „23 August“ clasa I (1981); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984).

POPESCU DUMITRU

(n. 9 sept. 1935, com. Bălești, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Institutul Politehnic din Timișoara, Facultatea de electrotehnică (1957); curs postuniversitar (1965); Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economia și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1973).

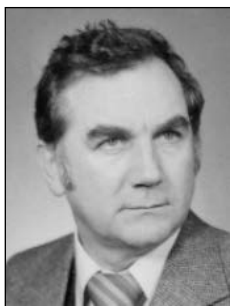
Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1960**; inginer și secretar al organizației U.T.M. la Direcția P.T.T.R. Centrul tehnic de linii Timișoara (1957–1959); inginer proiectant, șef secție la Termocentrala Comănești și secretar al organizației regionale U.T.M. Bacău (1959–1963); director al Termocentralei Comănești, membru în Comitetul regional de partid Bacău și deputat în Consiliul popular regional Bacău (din 1963); membru în Consiliul de conducere al Ministerului Energiei Electrice (din 1973); adjunct al ministrului Energiei Electrice (din 9 febr. 1976); membru al biroului Comitetului județean de partid Ilfov (până la 10 dec. 1979); director general al Centralei de rețele electrice București (din apr. 1984).

POPESCU DUMITRU RADU

(n. 19 aug. 1935, sat Păușa, com. Nojorid, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Medicină din Cluj (abandonată în 1956); Facultatea de Filologie (1961).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961;** redactor la revista „Steaua” din Cluj (1956–1970); membru (din 1972) și vicepreședinte (1977–1981) al

Uniunii Scriitorilor din România; redactor-șef la revista „Tribuna” din Cluj (1970–1977); membru în Consiliul de conducere al Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); președinte al Uniunii Scriitorilor și redactor-șef al revistei „Contemporanul” (1981–22 dec. 1989); membru în Biroul executiv și în Consiliul Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987); membru în Biroul executiv al Consiliului Național al F.U.S.

Autor al mai multor povestiri, schițe, romane, nuvele, piese de teatru și versuri, dintre care amintim: *Fuga*, schițe și povestiri, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, București, 1958; *Umbrela de soare*, nuvele, Editura Tineretului, București, 1962; *Fata de la miazăzi*, nuvele, Editura pentru Literatură, București, 1964; *Vara oltenilor*, roman, vol. I, Editura Tineretului, București, 1964; *Dor*, Editura pentru Literatură, București, 1966; *Duios Anastasia trecea*, nuvelă, Editura Tineretului, București, 1966; *F*, roman, Editura Tineretului, București, 1969; *Acești îngeri triști*, teatru, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1970; *Cei doi din dreptul Țebeii sau Cu fața la pădure*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1973; *Vânătoarea regală*, roman, Editura Eminescu, București, 1973 (ed. a II-a 1976); *Căruța cu mere*, nuvele, Editura Albatros, București, 1976; *O bere pentru calul meu*, roman, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1974; *Împăratul norilor*, Editura Eminescu, București, 1976; *Ploile de dincolo*

de vreme, roman, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1976; *Viața și opera lui Tiron B.*, roman (I *Iepurele șchiop*, Editura Cartea Românească, București, 1980, II *Podul de gheață*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1981); *Leul albastru*, roman, Editura Minerva, București, 1981; 9 (*nouă piese de teatru*), postfață de Val Condurache, Editura Junimea, Iași, 1982; *Câinele de fosfor*, versuri, Editura Cartea Românească, București, 1982; *Rezervația de pelicani*, teatru, Editura Cartea Românească, București, 1983; *Galaxia Grama*, povestiri, Editura Cartea Românească, București, 1984; *Orașul îngerilor*, roman, Editura Cartea Românească, București, 1985; *Teatru I-II*, ediție îngrijită de Valentin Silvestru, Editura Eminescu, București, 1985–1987; *Moara de pulbere*, teatru, Editura Cartea Românească, București, 1989.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Lechința, jud. Bistrița-Năsăud (1975–1980) și Constanța (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1975–22 dec. 1989) și al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” clasa a II-a (1981); Premiul Uniunii Scriitorilor (1964, 1969, 1973, 1975, 1978, 1979, 1980); Premiul „I.L.Caragiale” al Academiei R.S.R. (1970).

POPESCU GRIGORE

(n. 1945, sat Firești, com. Bunești, jud. Vâlcea)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică; cursul de partid de un an.

Profesia de bază: oțelar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965;** oțelar la Combinatul siderurgic Hunedoara (în 1984); secretar de partid la Combinatul siderurgic Hunedoara (din 1984).

POPESCU ION

(n. 12 iun. 1936, com. Zătreni, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al CC al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de pielărie și cauciuc din București (1954); Facultatea de Filozofie-Istorie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1971); doctorat.

Profesia de bază: tehnician în prelucrarea cauciucului.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957; secretar al organizației U.T.M. din Școala medie tehnică de pielărie și cauciuc din București (1954); tehnician în prelucrarea cauciucului la Direcția standarde și invenții din cadrul Comitetului de Stat al Planificării la Întreprinderile „Dermatim” din Timișoara și „Gumarom” din București (1954–1960); președinte al Comitetului sindicatului, apoi secretar al Comitetului U.T.M. din întreprinderile „Dermatim” din Timișoara și „Gumarom” din București și membru al biroului Comitetului raional U.T.M. „Nicolae Bălcescu” (1954–1960); șef de atelier la Combinatul de cauciuc Jilava (1960–1962); șef al Comisiei pentru problemele tineretului din licee și școli profesionale a Comitetului orașenesc U.T.M. București (1962–1963); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M./U.T.C. „Nicolae Bălcescu”, membru al biroului Comitetului raional de partid și în biroul Comitetului orașenesc U.T.M./U.T.C. (1963–1967); instructor al Comitetului de partid al Sectorului 5 și director al Cabinetului de partid din cadrul sectorului (1971–1972); șef Secție organizatorică și membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 5 (1972–1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului de partid al Sectorului 4 București (1974–1978); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului

5 București (iun. 1978–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (20 ian. 1983–6 iun. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Giurgiu (din 6 iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Ghimpați, jud. Giurgiu (1985–22 dec. 1989). membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

POPESCU IOAN-IOVIȚ

(n. 1 oct. 1932, com. Burila Mare, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică, Universitatea din București (1955); doctorat în științe fizice (1962).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1961; preparator la Facultatea de Matematică-Fizică din București (1955–1960); cercetător, cercetător științific principal, și șef sector la Institutul de Fizică din București (1960–1967); bursier Humboldt la Universitatea Kiel din R.F.Germană (1967–1968); conferențiar la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie din București (1967–1970); director adjunct științific la Institutul de Fizică din București (1970–1972); decan al Facultății de Fizică a Universității București (1972–1977); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); director al Institutului de Fizică și Tehnologia Aparatelor cu Radiație (1977–1981); profesor și rector al Universității din București (din 1981); membru al Comitetului municipal de partid București (din 1984); membru în Comitetul de conducere al Consiliului Național

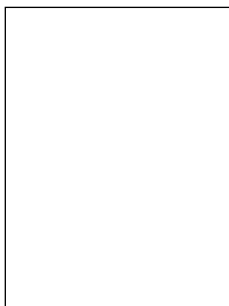
al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); membru al Consiliului Național al F.D.U.S.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Rahova, mun. București (1980–1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (29 mart. 1980–1985).

Distincții: Ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a (1981).

POPESCU OTILIA

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

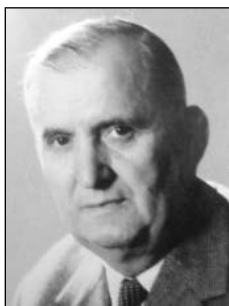

Activitate și funcții: șef de secție la Combinatul de celuloză și hârtie Suceava (în 1969).

POPESCU-PUȚURI ION

(n. 26 mai 1906, sat Puțuri, com. Castranova, jud. Dolj; d. 1993, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 dec. 1989).

Studii: șase clase liceu.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1932; participă la diferite activități organizate de syndicatele unitare (1926–1927); funcționar la Direcția regională C.F.R. Craiova, apoi editează revista social-literară „Gânduri Noi” (1926–1927); lucrează la

ziarul Blocului Muncitoresc Țărănesc „Înainte” (1927–1929); deținut 5 luni la Doftana (în 1927), 3 ani la Doftana și Târgu Ocna

(1929–1932) și 4 ani la Caracal și Târgu Jiu (1940–23 aug. 1944); lucrează la Comitetul regional P.C.dR. Oltenia (1932–1933); instructor al C.C. al P.C.dR., membru supleant al C.C. al P.C.dR., secretar al Comitetului județean P.C.dR. Iași (1933–1934); secretar al organizației P.C.dR. București (1934–1935); instructor al C.C. al P.C.dR. pentru organizații de masă (1935–mai 1936); ia parte la Plenara a V-a a C.C. al P.C.dR. din Cehoslovacia, ales în Secretariatul C.C. al P.C.dR., repartizat la resortul antifascist și redactor responsabil al revistei „Reporter” (mai 1936–1938); secretar al Comitetului regional P.C.dR. Oltenia (1938–1939); acuzat de neîncredere față de Comitetul Central și scos din funcții (1939–1940); activează în conducerea regională a „Ajutorului Roșu Internațional” (M.O.P.R.) (1940); secretar în biroul celulei de partid, primind și sarcini în legătură cu evadările din lagăr (1941–1944); secretar al Comitetului județean de partid Romani (după 23 aug. 1944); secretar al Comitetului de partid București, responsabil al sectorului artă și cultură (1944–1947); director al AGERPRES (1947–29 mai 1951); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (până la 18 mai 1954); locțiitor al ministrului Culturii (18 mai 1954–17 mart. 1955); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Ungaria (7 dec. 1955–7 febr. 1959); reprezentantul C.C. al P.M.R. la revista „Probleme ale păcii și socialismului” (1958–1961); director al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.M.R. (din 1961); membru (din 21 aug. 1965) și vicepreședinte (din 1 apr. 1985) al Consiliului de Stat; membru în Consiliul Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste și membru al Biroului executiv al acestui organism (din 11 sept. 1978); a scris studii și articole cu privire la mișcarea muncitorească din România și lucrarea *Îndemn la creație*, Editura Politică, București, 1984.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Arcani, reg. Craiova (17 mai 1959–1961), Castranova, reg. Oltenia (1965–1969), Leu, jud. Dolj (1969–1975), Sinaia, jud. Prahova (1975–1980), Călugăreni, jud. Giurgiu (1980–1985) și Nicolae Titulescu, mun. București (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” în grad de cavaler clasa a II-a (1947); „Ordinul Muncii” clasa I (1956); Ordinul „23 August” clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

POPESCU STELIAN

(n. 26 ian. 1925, com. Dumbrava, jud. Mehedinți; d. 1995, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala de ofițeri de artilerie (1949); Academia Militară Generală, Secția artilerie terestră (1969).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1956; comandant de baterie și divizion (1949–1953); ajutor șef birou operații și pregătire de luptă la Comandamentul

artileriei Armatei a 3-a (1953–1956); locțiitor (1956–1957) apoi comandant al unui regiment de artilerie al Armatei a 3-a (1957–1962); comandant al Diviziei 10 Mecanizată „Ștefan cel Mare” (până la 29 dec. 1976); general-locotenent; comandant al Armatei din Cluj (29 dec. 1976–21 mart. 1979).

POPESCU VASILICA

(n. 3 sept. 1948, com. Tudor Vladimirescu, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică de contabilitate agricolă; cursul de partid de șase luni.

Profesia de bază: tehnician contabil.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1975; președinte al C.A.P. Cazasu, jud. Brăila (în 1981).

POPOVICI NICOLAE

(n. 6 febr. 1935, Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Juridice din București (1957); doctorat în drept civil (1989).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958;

președinte al Comisiei de revizie și propagandist la Comitetul regional U.T.M. Constanța (1957–1965); jude-

cător (aug. 1957–aug. 1960) și președinte (aug. 1960–oct. 1964) al Tribunalului popular Constanța; deputat al Sfatului popular Constanța (din 1960); președinte al Tribunalului regional Dobrogea (oct. 1964–mai 1966); membru supleant al Comitetului regional de partid Dobrogea (din 1965); adjunct al ministrului Justiției (12 mai 1966–27 oct. 1979); membru în Comisia Națională de Demografie (din 27 mai 1971); membru al Consiliului Central al Asociației Juriștilor din România (din 1979); procuror general al R.S.R. (24 oct. 1979–9 ian. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Podu Iloaiei, jud. Iași (1980–1985) și Putna, jud. Suceava (1985–22 dec. 1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (13 dec. 1986–22 dec. 1989).

POPOVICI TITUS VIOREL

(n. 16 mai 1930, Oradea; d. 30 nov. 1994, Tulcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea București (1953).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1960; membru în biroul Uniunii Scriitorilor și în Consiliul Cinematografiei (din 1956); membru al C.C. al U.T.M. (20 aug. 1960–26 mart. 1966);

membru al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă (din 29 iun. 1962); membru în Consiliul Culturii și Educației Socialiste (din 1973); membru în Comitetul de conducere al Asociației de prietenie România-Marea Britanie (din 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Autor de romane, volume de povestiri, piese de teatru, scenarii de film, eseuri, monografii și reportaje de călătorie, dintre care amintim: *Povestiri*, Editura Tineretului, București, 1955; *Străinul*, Editura Tineretului, București, 1955; *Setea*, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, București, 1959; *Cuba, teritoriu liber al Americii*, memorial de călătorie, Editura Tineretului, București, 1962; *Mihai Viteazul* (scenariu de film), Editura Militară, București, 1969; *Moartea lui Ipu*, nuvelă, Editura Albatros, București, 1970; *Puterea și adevărul*, piesă în patru acte, Editura Eminescu, București, 1973; *Judecata*, roman cinematografic, Editura Junimea, Iași, 1984; *Passacaglia*, dramă în două părți, Editura Eminescu, București, 1989; Premiul de Stat al R.P.R. pentru romanul „Setea” (1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Dr. Petru Groza, reg. Crișana (1965–1969), Dr. Petru Groza (1969–1975) și Beiuș (1975–1980), jud. Bihor.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural” clasa a II-a (1969), clasa I (1981); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971).

PORIME COSTICĂ

(n. 13 febr. 1934, com. Gănești, jud. Mureș; d. 1994, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala profesională de pe lângă Fabrica de sticlă din Mediaș (1951); Școala de partid de doi ani (1958–1960); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1968); Academia de Studii Economice (1973).

Profesia de bază: șamotor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954;

șamotor la Fabrica de sticlă din Târnăveni (1951–1953); instructor la Comitetul raional U.T.M. Târnăveni și intendent la Comitetul regional U.T.M. Brașov (1953–1954); stagiul militar la unități de marină din Constanța (1954–1957); instructor la Comitetul regional U.T.M. Brașov (1957–1958); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Mediaș și membru al biroului Comitetului raional de partid (1960–1962); secretar al Comitetului raional de partid Mediaș (1962–1963); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular raional Mediaș (1963–1965); adjunct al Secției organizatorice și șef al Sectorului cadre al Comitetului județean de partid Sibiu (1968–1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Mediaș, primar al orașului și membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (1969–1974); instructor al C.C. al P.C.R. (19 mart. 1974–1979); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului

județean de partid Harghita (1979–19 sept. 1983); instructor al Comitetului municipal de partid București (19 sept. 1983–oct. 1985); director la Direcția de organizare, control și personal și secretar al Comitetului de partid din cadrul Ministerului Energiei Electrice (din oct. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Miercurea-Ciuc-Sud, jud. Harghita (1980–1985); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1980–1985).

POSTELNICU MARIANA

(n. 11 sept. 1949, Buzău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Buzău (1970); cursul de partid de un an la Școala interjudețeană de partid Galați (1986).

Profesia de bază: laborant.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1974; laborant la Întreprinderea de industrializare a sfeclei de zahăr Buzău (1971–1989);

membru al Comitetului județean de partid Buzău și secretar al comitetului de partid pe întreprindere (din 1984).

POSTELNICU TUDOR

(n. 13 nov. 1931, com. Provița de Sus, jud. Prahova)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: șase clase elementare (1943); Școala de cadre a C.C. al U.T.M. (1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“

(1967); examene de diferență la Academia de Studii Economice și doctorand (în 1977).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C. din 1945;

membru de partid din 1953;

ucenic (1943–1947) și

strungar (1947–1951) la Uzina

mecanică din Moreni; secretar

al Comitetului U.T.M. pe uzină (sept. 1950–apr.

1951); responsabil organizatoric al Comitetului

U.T.M. Schela Moreni (apr.–iun. 1951);

instructor și șef al secției de cultură fizică și

sport la Comitetul raional U.T.M. Câmpina

(iun.–nov. 1951); trimis la o școală de ofițeri

M.A.I. (nov. 1951) este nevoit să se retragă;

șef al secției muncitorești și membru în

Comitetul raional U.T.M. Câmpina

(1952–1954); prim-secretar al Comitetului

raional U.T.M. Câmpina și membru al

Comitetului regional U.T.M. Ploiești (1954–

1959); secretar al Comitetului regional U.T.M.

Ploiești (1956–oct. 1959); adjunct al șefului

Secției organizatorice și membru al Biroului

C.C. al U.T.M. (oct. 1959–23 iun. 1964);

instructor în cadrul Secției organizațiilor de

masă și apoi al Secției organizatorice a C.C.

al P.M.R./P.C.R. (aug. 1964–21 oct. 1969);

secretar al Comitetului județean de partid Olt

(oct. 1969–febr. 1971); secretar cu probleme

organizatorice (1971–15 iun. 1976) și prim-

secretar (15 iun. 1976–7 mart. 1978) al

Comitetului județean de partid și președinte al

Comitetului executiv al Consiliului popular al

județului Buzău; președinte al Comisiei centrale

pentru ordine, instrucțiuni și regulamente din

Ministerul de Interne (din 3 mart. 1978);

ministru secretar de stat, șef al Departamentului

Securității Statului din Ministerul de Interne

(7 mart. 1978–5 oct. 1987); ministru de Interne

(5 oct. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Videle,

jud. Teleorman (1980–1985) și Băicoi, jud

Prahova (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1981).

POTOCEANU ION (IOAN)

(n. 5 dec. 1920, com. Văliug, jud. Caraș-Severin d. 1998, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1946).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:

membru de partid din aug.

1947; inginer, inginer-șef, șef secție la Combinatul siderurgic Reșița și profesor la Școala medie tehnică

siderurgică (1946–1954); director tehnic adjunct (1954–1962) și director general (1962–1968) al Combinatului siderurgic Reșița; membru al Comitetului de partid pe combinat, al Comitetului orașenesc de partid și al Comitetului executiv al Sfatului popular orașenesc Reșița (1954–1964); membru al Comitetului regional de partid Banat (1964–1968); director general la Combinatul siderurgic Galați (1968–1974); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (din 12 mai 1973); director economic la Centrala Industrială Siderurgică București (din 1974); director general al Direcției Generale de Investiții Mecano-Energetice din Ministerul Industriei Metalurgice (până la 10 dec. 1979); membru al Consiliului de conducere al Inspectoratului General de Stat pentru controlul calității produselor (din 3 nov. 1983).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” (1972).

POTOP VASILE

(n. 25 aug. 1929, com. Tazlău, jud. Neamț; d. 12 febr. 1981, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 febr. 1981).

Studii: Școala de partid de trei luni (1948); Școala Superioară de Științe Sociale „A. A. Jdanov” (1952); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1947;

muncitor la o întreprindere forestieră din comună

(1943–sept. 1948); membru în biroul celulei de partid, responsabil cu munca de tineret (dec. 1947–sept. 1948); asistent la cursul de partid cu activul de la sate (nov. 1948–ian. 1949); șeful sectorului de agitație și instructor la Secția de propagandă și agitație a C.C. al P.M.R. (1952–aug. 1955); secretar al Comitetului de partid al Școlii „A. A. Jdanov” (aug. 1955–sept. 1957); șef al Secției de propagandă și agitație a Comitetului orașenesc de partid București (12 oct. 1957–mart. 1958); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului regional de partid Suceava (din mart. 1958); secretar al Comitetului regional de partid Iași (până la 23 oct. 1964); adjunct al șefului Secției de propagandă și agitație a C.C. al P.M.R. (23 oct. 1964–8 iun. 1965); prim-secretar și membru al biroului Comitetului regional/județean de partid Suceava (din 8 iun. 1965); membru în Consiliul Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Iași (1972–15 oct. 1974); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 4 aug. 1973); director general al Radioteleviziunii Române (18 nov. 1974–8 febr. 1977); prim-vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor

Populare (8 febr. 1977–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (7 mart. 1978–12 febr. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 jud. Botoșani (1969–1975), Casa Scânteii, mun. București (1975–1980) și jud. Buzău (1980–12 febr. 1981); secretar al M.A.N. (29 dec. 1972–9 iul. 1977); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (13 iul. 1978–12 febr. 1981).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1959); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

PRAOVEANU GHEORGHE

(n. 3 mart. 1939, com. Moieciu, jud. Brașov)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1965; director la I.A.S. Dorohoi, jud. Botoșani (din 1981).

PRAVAI ION

(n. 18 mai 1945, com. Moșoaia, jud. Argeș; d. 1995, Pitești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională; școala de maiștri; liceul industrial.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1966; maistru mecanic la Uzina de autoturisme Pitești și secretar al Comitetului de partid pe uzină (din mai 1985).

PREDESCU IOAN

(n. 18 oct. 1920, com. Voineasa, jud. Olt)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: trei clase profesionale (1935); un an Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (în 1950).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:
membru de partid din mart. 1945; ucenic, apoi strungar

la Atelierele C.F.R. Văleni, Prahova (1935–mart. 1939); voluntar în armată la Depozitul Aeronautic București (mart. 1939–sept. 1941); detașat la Fabrica de avioane S.E.T. din București (sept. 1941–1944) și Craiova (1944–1945); membru al Comitetului județean de partid Dolj, responsabil al Secției cadre, apoi al Secției organizatorice (1945–febr. 1947); responsabil al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Romanai (aug. 1948–mart. 1949); instructor al Secției organizatorice a C.C. al P.M.R. (mart. 1949–sept. 1950); prim-secretar al Comitetului regional de partid Teleorman (1951–1952); adjunct al Secției agrare a C.C. al P.M.R. (1952–1954); secretar al Comitetului regional de partid București (1954–1956) și Craiova (1956–1959); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional Oltenia (1959–28 nov. 1966).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Balaci, reg. București (1952–1957), Peștera-Jiu, reg. Craiova (1957–1961), Pătulele (1961–1965) și Filiași (1965–1969), reg. Oltenia.

PREDESCU MITRANA

(n. 15 febr. 1932, com. Țuglui, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Agromonomie, Institutul Agronomic București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** inginer agronom (în 1969) și președinte (din 1970) al C.A.P. Gogoșu, jud. Mehedinți.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Jiana, jud. Mehedinți (1969–1973).

PREOTEASA GRIGORE

(n. 25 aug. 1915, București; d. 4 nov. 1957, Moscova)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 oct. 1955–4 nov. 1957); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (13 iun.–4 nov. 1957); secretar al C.C. al P.M.R. (3 iul.–4 nov. 1957).

Studii: liceul (1932).

Activitate și funcții: ia parte activă la ajutorarea ceferiștilor greviști de la Grivița și intră în rândurile U.T.C. (febr. 1933); a participat la redactarea mai multor publicații antifasciste legale și ilegale ale U.T.C. și P.C.dR.; nume conspirative: „Saul” și „Sorel”; arestat în

1934; condamnat prin Sentința nr. 776 din 16 sept. 1935 a Consiliului de Război al Corpului

II Armată la 2 ani închisoare; deținut în închisorile Jilava, Doftana și Craiova (1934–1936); membru al Comitetului local București al P.C.dR. (1937–1938); internat în lagărele Ciuc, Caracal și Târgu Jiu (1940–1944); redactor-șef al ziarului „România Liberă” (după 23 aug. 1944); consilier de presă principal la Ministerul Propagandei (din 12 mai 1945); secretar general (din 14 nov. 1947), apoi ministru plenipotențiar clasa I (din 27 ian. 1948) la Ministerul Afacerilor Străine; ministru adjunct (din 15 ian. 1949) și prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe (din 4 mart. 1954); ministrul Afacerilor Externe (4 oct. 1955–16 iul. 1957); secretar al C.C. al P.M.R., având sub îndrumare sectoarele culturii, propagandei și agitației (11 iul.–4 nov. 1957).

I-au fost publicate, postum, următoarele lucrări: *Veșnicia albastră*, versuri, cu un cuvânt înainte de Vasile Nicolescu, București, Editura Minerva, 1972; *Texte social-politice*, cu o prefață de Vasile Dumitrescu, București, Editura Politică, 1974.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Arcani, reg. Craiova (3 febr.–4 nov. 1957).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949).

PREOTEASA PETRE

(n. 17 sept. 1930, com. Plenița, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–15 oct. 1980); membru al C.C. al P.C.R. (15 oct. 1980–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: gimnaziul în comuna Plenița; Liceul industrial din Craiova, calificat în meseria de lăcătuș (1941–1949); Institutul de Mecanică din Brașov, Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini (1951–1956); Cursul postuniversitar de economie

la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1967–1968).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957**; secretar al organizației U.T.M. pe an de studiu la facultate (1953–1956); inginer, șef al Serviciului organizare, șef al sectorului prelucrare la Întreprinderea de construcții mașini agricole Craiova (1956–1962); director al Întreprinderii de reparații auto nr. 8 din Craiova, membru al Consiliului regional al sindicatelor Craiova și membru supleant al biroului Comitetului orașenesc de partid Craiova (1962–1966); instructor al Secției mine, energie și transporturi a C.C. al P.C.R. (14 sept. 1966–1967); inspector de specialitate la Consiliul de Miniștri (1967–1968); șef al Sectorului transporturi și telecomunicații al Consiliului Economic din cadrul Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (1968–oct. 1974); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Dolj (oct. 1974–ian. 1977); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al jud. Dolj (25 ian. 1977–24 oct. 1979); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din oct. 1979); prim-vicepreședinte și ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (27 oct. 1979–6 apr. 1984); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (6 apr. 1984–15 febr. 1985); ministrul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (15 febr. 1985–5 oct. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (5 oct. 1987–22 dec. 1989); membru al Comisiei C.C. pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Secuieni, jud. Bacău (1980–1985) și Cluj (1985–22 dec. 1989).

PRIOTEASA PAULA (n. DINU-ILIESCU)

(n. 25 ian. 1936, com. Stolnici, jud. Argeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Gimnaziul și Liceul teoretic din Pitești (1953); Facultatea de Zootehnie, Institutul Agronomic București (1958); Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1975); Facultatea de Comerț Exterior, Academia de Studii Economice (1976); doctor în științe economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1981).

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; membru al Comitetului U.T.M. pe an la Facultatea de Zootehnie; inginer zootehnist la I.A.S. Ștefănești, reg. Argeș (1958–1959); inginer tehnolog, inginer C.T.C., inginer dispecer, inginer-șef și șef al Serviciului organizarea științifică a producției și a muncii la Întreprinderea de colectare și industrializare a laptelui Pitești (1959–1966); șef al Secției producție, inginer principal normator, șef la Serviciul organizare și normare a muncii și șef al Serviciului plan-salarizare la Fabrica de produse lactate București (1966–1969); șef al Serviciului organizarea producției și marketing din Combinatul de industrializare a cărnii și laptelui (1969–1972); șef al Biroului import-export cooperare (1972–1973) și director comercial (1975–mart. 1976) al Centralei industrializării cărnii; inspector de specialitate la Direcția organizare și control din cadrul Ministerului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (mart. 1976–dec. 1977); inspector de specialitate al Consiliului de coordonare a producției bunurilor de larg consum pentru produse alimentare (dec.

1977–apr. 1978); instructor (apr. 1978–23 febr. 1980) și vicepreședinte (28 febr. 1980–iul. 1982) al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale; adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (30 iul. 1982–12 iul. 1986); ministrul Industriei Alimentare și Achiziționării Produselor Agricole (12 iul. 1986–18 ian. 1988); vicepreședinte al Biroului executiv al Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (din ian. 1987); ministrul Industriei Alimentare (18 ian. 1988–28 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sighișoara, jud. Mureș (1980–1985) și jud. Bihor (1985–22 dec. 1989); membru (1980–22 dec. 1989) și vicepreședinte (1985–13 dec. 1986) al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N.; membru al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară (29 mart. 1985–22 dec. 1989).

PROCA EUGEN (EUGENIU)

(n. 12 ian. 1927, com. Godeni, jud. Argeș; d. 2004, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Institutul Medico-Militar din București (1951); curs de zece luni la Institutul de urologie din Londra și Boston (1967); doctor docent în științe medicale (1969).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1962; medic consultant la Policlinica minelor de cărbuni, apoi

director adjunct al Spitalului din Comănești și secretar al Comitetului sindicatului orașenesc (1951–1953); aspirantura cu frecvență la Institutul de Medicină și Farmacie din București, clinica chirurgicală (1953–1956); medic la

clinica de chirurgie-urologie a Spitalului Panduri, București (1956–1975); profesor în specialitatea chirurgie-urologie (1973); șeful clinicii urologie din cadrul Spitalului Fundeni (din 1975); prodecan la Facultatea de perfecționare a cadrelor medicale și secretar al organizației de partid (din 1972); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 28 oct. 1975); rector al Institutului de Medicină și Farmacie, București (iun. 1976–sept. 1978); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (din mart. 1977); ministrul Sănătății (25 sept. 1978–29 mart. 1985); profesor universitar la Facultatea de Medicină Generală (din mart. 1985); a condus timp de 20 de ani secția de chirurgie din cadrul Uniunii Societăților de Științe Medicale; membru în șase societăți științifice din țări ale blocului comunist și occidentale; a participat la mai multe manifestări științifice naționale și internaționale ca reprezentant al Uniunii Societăților de Științe Medicale din România sau expert al Organizației Mondiale a Sănătății; activitatea de cercetare a fost orientată cu precădere în domeniul epurării extrarenale (rinichi artificiali) și grefe renale; a elaborat un curs de urologie, 11 monografii în domeniu, peste 200 de articole de specialitate publicate în țară și străinătate și a efectuat peste 12000 de operații chirurgicale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Făget (1980–1985) și Lugoj (1985–22 dec. 1989), jud. Timiș; membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (13 dec. 1986–22 dec. 1989).

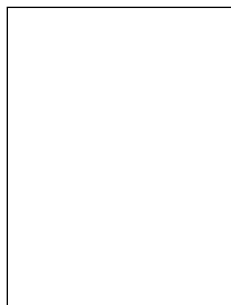
PRUNEA TEODOR

(n. 17 oct. 1923, sat Moigrad-Porolissum, com. Mirșid, jud. Sălaj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–29 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Transporturi Feroviare.

Profesia de bază: inginer căi ferate.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1946; președintele Consiliului regional al Sindicatelor București (la 9 nov. 1966); secretar cu probleme economice al biroului Comitetului județean de partid Ilfov (până la 1 dec. 1969); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (din 1 dec. 1969); membru al Consiliului

Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (la 17 iul. 1978); membru al Comisiei pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (17 iul. 1978–20 dec. 1980); membru în Biroul executiv și în Consiliul de conducere al Direcției Centrale de Statistică (din 10 aug. 1978).

PUGNA ELENA (n. ANTONICĂ)

(n. 2 nov. 1935, com. Stolniceni-Prăjescu, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1958); Universitatea serală de partid.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:
membru de partid din iul. 1961; șef secție la Fabrica morfină și tanin, instructor nesalarat și membru în biroul

raional U.T.M. din Vișeu de Sus, reg. Baia Mare (iul. 1958–1960); inginer chimist la Uzina „30 Decembrie” din Arad (1960–1966); membru în Comitetul de partid pe întreprindere și locțiitor al secretarului de partid (1960–1974); inginer tehnic de calitate, șef secție finisaj-creație (1966–1973) și șef birou organizarea producției și a muncii (1973–1982) la

Întreprinderea „Industria Lânii” Timișoara; a avut o inovație care a redus consumul coloranților de sulf și alta de îmbunătățire a procesului de fierbere a țesăturilor; secretar al Comitetului de partid pe întreprindere (1974–1982); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (23 apr. 1982–8 aug. 1986); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din 31 dec. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Arad (9 aug. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Orășoara, jud. Timiș (1985–22 dec. 1989); vicepreședinte al Comisiei pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

PUNGAN VASILE

(n. 2 nov. 1926, com. Bălănești, jud. Gorj; d. 8 oct. 1995, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–30 oct. 1986).

Studii: Facultatea de Planificare, Academia de Studii Economice București (1950); doctorat la Institutul de Economie Agrară din Moscova (1954).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1954;

economist la Comitetul de Stat al Planificării (1950); conferențiar și decan al Facultății de Economie Agrară a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu” (din mart. 1954); director general al Direcției pentru pregătirea cadrelor din Ministerul Agriculturii și membru în colegiul de partid al aceleiași

minister (oct. 1954–sept. 1958); a publicat articole de specialitate și a colaborat la efectuarea unor studii economice în domeniul agriculturii; secretar I la Direcția a IV-a din Ministerul Afacerilor Externe (sept. 1958–mart. 1959); secretar I și consilier la Legația R.P.R. din Washington (mart. 1959–30 dec. 1961); director al Direcției a IV-a din Ministerul Afacerilor Externe și membru al comitetului de partid (1962–1966); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Marea Britanie și Islanda (apr. 1966–ian. 1973); consilier al secretarului general al P.C.R. (ian. 1973–1974); membru în Comitetul de conducere al Asociației de prietenie România-Marea Britanie (din 1974); șef al grupului de consilieri al președintelui R.S.R. și ministru la Președinția Republicii (28 mart.–30 dec. 1978); prim-vicepreședinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (30 dec. 1978–16 mai 1980); consilier al președintelui R.S.R. cu grad de ministru secretar de stat (16 mai 1980–22 nov. 1982); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (22 nov. 1980–26 aug. 1986); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în R.P. Bulgaria (30 oct. 1986–15 mart. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Novaci, jud. Gorj (1975–1980), Vânju Mare, jud. Mehedinți (1980–1985) și Tractorul-Brașov, jud. Brașov (1985–22 dec. 1989); președinte al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (1980–16 dec. 1983).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1981).

PUȘCAȘ SABINA-RODICA

(n. 9 febr. 1942, sat Giungi, com. Beltiug, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Economice, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca, curs fără frecvență (1969); Institutul central de pregătire a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1987).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968;** casier la Întreprinderea „Lăpușana” și contabil principal la Banca Națională, sucursala Târgu Lăpuș, reg. Baia Mare (1959–nov. 1961); contabil la Liceul nr. 2, Satu Mare (nov. 1961–1964); operator statistician principal la Direcția regională de statistică Maramureș din Baia Mare (1964–sept. 1965); planificator I, economist principal și șef serviciu la Întreprinderea de industrie locală „Băimăreana” (sept. 1965–1969); șef serviciu plan la Întreprinderea de prelucrare a lemnului Satu Mare (1969–1971); economist la Combinatul textil din Satu Mare (1971); șef serviciu plan (1971–apr. 1976), director adjunct comercial (apr. 1976–nov. 1984) și director (nov. 1984–22 dec. 1989) al Întreprinderii de confecții „Mondiala” din Satu Mare; membru al Comitetului județean de partid, al Comitetului de partid pe întreprindere, vicepreședinte al Comitetului județean al femeilor Satu Mare (în 1987).

Distincții: Medalia „A XXX-a aniversare a eliberării patriei”; „Medalia Muncii”.

R

RAB ȘTEFAN

(n. 29 mai 1939, Săcele, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 mart. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Pedagogică din Târgu Secuiesc (1952–1956); Facultatea de Filologie, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj, curs fără frecvență (1969–1973); Facultatea de Științe Politice, curs fără frecvență (1976) și doctorat la Academia „Ștefan Gheorghiu” (1987).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă la Școala Pedagogică din Tg. Secuiesc (1954–1956); învățător la Școala Generală din satul Hilib, com. Ojdula, jud. Covasna, și secretar al organizației U.T.M. din sat (1956–1957); învățător și instructor superior de pionieri la Școala Generală nr. 1 din Săcele (1957–1959); instructor pentru probleme de școli al Comitetului raional U.T.M. Codlea și al Comitetului orășenesc U.T.M. Brașov (1959–1962); **membru de partid din 1960;**

instructor al C.C. al U.T.M. (1962–1965); secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului regional U.T.C. Brașov (1965–mart. 1968) și al Comitetului județean U.T.C. Brașov (mart. 1968–1969); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Covasna (1969–1973); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Covasna (din 9 febr. 1971); redactor-șef adjunct al ziarului „Brasoi Lapok” (1973–oct. 1976); șef al Sectorului muncă politică de masă al Comitetului județean de partid Brașov (oct. 1976–oct. 1980); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Harghita (oct. 1980–1 nov. 1982); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (13 iun. 1981–1 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Covasna (1 nov. 1982–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară (1986–1989); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relații internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (în mart. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Baraolt, jud. Covasna (1985–1989); secretar al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a și clasa a III-a.

RADNEV GHEORGHE

(n. 13 sept. 1901, sat Putna, com. Bolotești, jud. Vrancea; d. 1975, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Profesia de bază: ajustor.

Activitate și funcții: director al Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală (în aug. 1971); pensionar (în oct. 1974).

Distincții: Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1974).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948).

RADU CONSTANTIN

(n. 19 apr. 1926, Adjud, jud. Vrancea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 mart. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–22 dec. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–5 oct. 1987 și 3 febr.–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 iun. 1988–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala primară (șapte clase); liceul; Școala de Mecanici de Locomotive pentru Exploatare Forestiere din Cluj (1951–1952); Facultatea Muncitorească din Iași (1953–1954); Școala de partid de un an a Comitetului regional de partid Iași (sept. 1955–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1958–iul. 1961); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București (din 1964).

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: ucenic (1943–1947) și lăcătuș mecanic (1947–1948) la Atelierul Mecanic al Fabricii de Cherestea „Siretul” Adjud; membru de sindicat (1945); membru al U.T.M. (1948); mecanic (1950–1951), mecanic de locomotivă (1952–1953) și șef al Sectorului transporturi (până în nov. 1954) la I.P.E.I.L. Gugești, secția Odobești; **membru de partid din sept. 1953**; secretar al organizației U.T.M. din Școala de Mecanici de Locomotive pentru Exploatare Forestiere Cluj (1951–1952); secretar al organizației U.T.M. din Facultatea Muncitorească Iași (1953–1954); deputat în Sfatul popular orășenesc Iași (1953–1954); membru al C.C. al U.T.M. (din aug. 1954);

RADOVANOVICI NICOLAE

(n. 15 dec. 1909, Ploiești)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–24 ian. 1950).

Naționalitatea: sârbă.

Studii: Școala industrială (1924–1927).

Profesia de bază: strungar în fier.

Activitate și funcții: ucenic la Atelierele Societății Petrolifere Foraj (1924–1927); strungar la Uzinele Chimice Române București (1927) și la Fabrica „Wolf” București

(1927–1930); a organizat și condus cercul de meseriași „Uniunea Tinerilor Ploieșteni” (1931); strungar la Fabrica „Concordia” Ploiești (1932–1937, 1938), la Fabrica „Astra” Brașov (1937) și la Fabrica „Republica” București (1938–1944); **membru de partid din mai 1944** (exclus la 24 ian. 1950); membru al Comitetului executiv al C.G.M. (după 23 aug. 1944); inspector la Ministerul Agriculturii, Direcția Centrală a Gospodăriei Agricole de Stat.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Rădăuți (1948–mai 1950).

instructor al Comitetului raional de partid Focșani (nov. 1954–sept. 1955); lector la Catedra de istorie a P.C.U.S. și a mișcării muncitorești internaționale de la Școala de partid de un an a Comitetului regional de partid Galați și membru al biroului organizației de bază partid din școală (1956–1958); șef al Sectorului muncă politică de masă al Secției propagandă și agitație a Comitetului regional de partid Galați (iul. 1961–ian. 1962); președinte al Consiliului Sindical Regional Galați (ian. 1962–sept. 1964); membru al biroului Comitetului regional de partid Galați (ian. 1962–febr. 1968); șef al Secției propagandă și agitație a Comitetului regional de partid Galați (sept. 1964–febr. 1966); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Brăila (febr. 1966–febr. 1968); prim-secretar al Comitetului municipal de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Brăila și membru al biroului Comitetului județean de partid Brăila (febr. 1968–1971); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (1971–15 mai 1973); instructor al C.C. al P.C.R. (15 mai 1973–1974); șef de sector la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (1974–26 sept. 1978); șef de secție la Departamentul Securității Statului (26 sept. 1978–21 mai 1982); adjunct al șefului Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (21 mai–4 oct. 1982); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București și membru al biroului Comitetului municipal de partid (4 oct. 1982–22 mart. 1984); membru al Comisiei Naționale de Demografie (în apr. 1983); vice-prim-ministru al Guvernului (1 oct. 1987–21 mai 1988); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului București (21 mai 1988–3 febr. 1989); membru al Comisiei centrale pentru organizarea și modernizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru optimizarea transporturilor (în mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Bolintin-Vale, jud. Giurgiu (1985–1989).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974); „Ordinul Muncii” clasa I (1986).

RADU CONSTANTIN

(n. 1942, com. Vadu Pașii, jud. Buzău)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș montator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** secretar pentru probleme organizatorice (25 mart. 1988–nov. 1989) și prim-secretar (nov.–22 dec. 1989) al Comitetului județean de partid Caraș-Severin.

RADU ION

(n. 1 apr. 1934, com. Puchenii Mari, jud. Prahova; d. 1995, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 mart. 1983–24 iul. 1985 și 5 oct. 1987–24 nov. 1989); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart. 1984–24 iul. 1985 și 5 oct. 1987–24 nov. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: tehnician foraj.

Studii: Școala primară din com. Puchenii Mari (1942–1949); Școala Medie Tehnică de Petrol din Ploiești, secția foraj (1949–1953); Institutul de Petrol și Gaze București (1953–1954); Școala de partid de un an din Craiova (1962–1963); Facultatea de Economie Generală, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorand

în științe economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1976).

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. la școala medie tehnică și instructor nesalarat al Comitetului orășenesc U.T.M. Ploiești (1949–1953); sonder șef la Schela Bătlani Târgu Jiu (1954); **membru de partid din 1956**; maistru la Întreprinderea de Foraj nr. 4 Balș și la Întreprinderea de Foraj Craiova (1956–1961); președinte al Comitetului sindical al Întreprinderii de Foraj Craiova (1961–1962); instructor cu problemele de protecția muncii la Consiliul regional al sindicatelor Oltenia (1963–1965); președinte al Consiliului sindical al Șantierului Sistemului Hidroenergetic și de Navigație „Porțile de Fier“ și membru al biroului Comitetului de partid pe șantier (1965–1966); membru al Biroului executiv (1965–1966) și președinte (1966–mart. 1968) al Consiliului regional al sindicatelor Oltenia; membru al biroului Comitetului regional de partid Oltenia (1966–mart. 1968); președinte al Consiliului județean al sindicatelor și membru al biroului Comitetului județean de partid Mehedinți (mart. 1968–18 oct. 1971); adjunct de șef de secție la U.G.S.R. (18 oct. 1971–14 febr. 1972); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Drobeta-Turnu Severin și membru al biroului Comitetului județean de partid Mehedinți (14 febr. 1972–1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Mehedinți (1974–21 febr. 1978); instructor al C.C. al P.C.R. (21 febr.–21 aug. 1978); organizator al C.C. al P.C.R. și secretar al Comitetului de partid din Portul Constanța (21 aug. 1978–24 sept. 1979); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (13 sept. 1979–11 aug. 1982); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (11 aug. 1982–22 mart. 1984); secretar pentru probleme organizatorice al C.C. al P.C.R., responsabil de Secția Organizatorică (22 mart. 1984–29 iul. 1985); prim-secretar al Comitetului județean

de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (29 iul. 1985–5 oct. 1987); președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (5 oct. 1987–17 oct. 1988); viceprim-ministru al guvernului și președinte al Consiliului de conducere a activității din ramurile construcții de mașini și metalurgie (17 oct. 1988–22 dec. 1989); membru al Comisiei centrale pentru organizarea și modernizarea proceselor de producție și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru optimizarea transporturilor (în mai 1988); membru al Comisiei centrale pentru sistematizarea teritoriului și a localităților, perfecționarea organizării și conducerii agriculturii (în mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 23 Chitila, municipiul București (27 nov. 1984–1985) și nr. 3 Arad-Sud, jud. Arad (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (13 dec. 1986–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1968), clasa I (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1972).

RADU NICOLAE

(n. 3 ian. 1948, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională.

Profesia de bază: mecanic de locomotivă.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1969**; mecanic de locomotivă și secretar al biroului organizației de bază la Depoul C.F.R. Sibiu (1972–1989).

RAICU ALEXANDRU

(n. 27 apr. 1931, com. Lița, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanizare a Agriculturii, Institutul Politehnic București (1953–1958); Institutul de Științe Economice; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: pedagog la Liceul Teoretic

nr. 1 din Turnu Măgurele (1952–1953); inginer mecanic la I.A.S. Dragalina, jud. Călărași (1958–1961); **membru de partid din 1959**; inginer-șef la I.A.S. Căzănești, jud. Ialomița (1961–1963); inginer-șef adjunct la Trustul I.A.S. Urziceni (1963–1967); șef al Sectorului mecanic la I.A.S. Brănești, jud. Ilfov (1967–1968); inginer-șef la Trustul I.A.S. Brănești și la Întreprinderea de Mecanizare a Agriculturii Ialomița (1968–mai 1977); director al Trustului județean S.M.A. Ialomița (mai 1977–1989); membru al Comitetului județean de partid Ialomița (în mai 1988).

RANGHEȚ IOSIF

(n. 7 aug. 1904, com. Olari, jud. Arad; d. 1 sept. 1952)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–1 sept. 1952); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–1 sept. 1952).

Studii: Universitatea Leninistă de la Moscova.

Profesia de bază: rihtuitor.

Activitate și funcții: membru de sindicat (1920); **membru de partid din 1930**; membru al Comitetului județean Arad al P.C.dR. (1931–1932); secretar al Comitetului raional

Oradea al P.C.dR. (1932–1933); secretar al Comitetului regional Cluj al P.C.dR. (1933–1934); șef al Comitetului regional Banat al P.C.dR. și al Comitetului regional Valea Jiului (din 1934); **membru al C.C. al P.C.R. (1943–21 oct. 1945)**; șef al Direcției Cadre a C.C. al P.C.R. (1945–1948); președinte al Comisiei de Stat a Combustibililor (1949–1950).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Arad (1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949); Medalia „Pentru eliberarea de sub jugul fascist”.

RAȚIU RAVECA (n. ȚÂRLEA)

(n. 2 febr. 1947, com. Pianu, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Școala de partid de un an (1977–1978); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: muncitor textilist.

Activitate și funcții: muncitor textilist la Întreprinderea „Sebeșul” din Sebeș (1965–1972); **membru de partid din 1970**; secretar al biroului organizației de bază partid a Secției vopsitorie și membru al Comitetului de partid din Întreprinderea „Sebeșul” (1972–1976); instructor al Consiliului județean al sindicatelor

Alba (1976–1977, 1978–1979); membru al Comitetului județean de partid și al Consiliului popular al județului Alba (1978–1979); secretar al Comitetului orașenesc de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular și primar al orașului Câmpeni (1979–oct. 1984); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1979); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Alba (oct. 1984–22 dec. 1989); președinte al Comitetului județean al F.D.U.S. Alba (febr. 1985–22 dec. 1989); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (mart. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

RĂCEANU ILEANA (n. POP)

(n. 3 sept. 1911; d. 21 iun. 1981, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958).

Activitate și funcții:
membru de partid din 1927 (exclus la 13 iun. 1958); delegat la Congresul Sindicatelor Unitare (1929); membru al biroului C.C. al U.T.C.dR. (1933–1935); reprezentant al Tineretului Revoluționar Român la Internaționala Comunistă a Tineretului (1936–1937); **membru al Secretariatului**

C.C. al P.C.dR. (1940–1943); membru al Comitetului Central al Apărării Patriotice (1943–1944); membru al U.F.D.R. (în dec. 1949); vicepreședinte al Consiliului Central al U.F.D.R. (în apr. 1952); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor; membru al Comisiei Electorale Centrale (din 6 oct. 1952); șef al Secției Bunuri de Consum a C.C. al P.M.R. (până la 7 febr. 1957); secretar al Comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare (7 febr. 1957–13 iun. 1958).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sfântu Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară (1952–1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1981).

RĂDĂCEANU EUGENIA

(n. 21 sept. 1906, București; d. 25 mai 1974, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Studii: Școala primară (patru clase); Școala profesională (două clase).

Profesia de bază: croitoareasă.

Activitate și funcții: membru al Organizației Tineretului Socialist (din 1920); membru al P.S.D. (1926); membru al Comitetului executiv al P.S.D.; secretar general al Uniunii Femeilor Muncitoare (1930–1948); vicepreședinte al Federației Democratice a Femeilor; a făcut parte din conducerea mișcării sindicale (după 23 aug. 1944); **membru de partid din febr. 1948;** instructor al C.C. al P.M.R.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Teleorman (1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948).

RĂDĂCEANU LOTHAR (WÜRTZLER LOTHAR)

(n. 19 mai 1899, Rădăuți, jud. Suceava; d. 24 aug. 1955, Helsinki)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–24 aug. 1955); membru al Biroului Politic al

C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–27 mai 1952).

Naționalitatea: germană.

Studii: Liceul în București; Facultatea de Litere și Filozofie, Universitatea din București; doctorat în filozofie la Universitatea din București (1925).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru al P.S.D. (din 1919); secretar al C.C. al P.S.D. (din mai 1927); președinte al Federației Funcționarilor Particulari (1929–1937); membru al conducerii centrale a Comitetului Național de Luptă pentru Pace (din 1936); membru al Frontului Patriotic Antihitlerist, organizat de P.C.d.R.; secretar general al C.C. al P.S.D. (după 23 aug. 1944); ministru secretar de stat la Departamentul Muncii (6 dec. 1944–30 nov. 1946); ministru secretar de stat la Departamentul Muncii, Asistenței și Asigurărilor Sociale (30 nov. 1946–13 apr. 1948); ministru ad-interim la Departamentul Educației Naționale (30 dec. 1947–14 apr. 1948); **membru de partid din mart. 1948**; ministrul Muncii și Prevederilor Sociale (14 apr. 1948–1 aug. 1952); membru al Comisiei pentru simplificarea și raționalizarea aparatului de stat (din 1 dec. 1948); redactor la ziarele „Socialismul” și „Vorwärts”; profesor și șef de catedră la Universitatea din București (în 1952–1957); membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955); membru titular al Secției de Științe Istorice, Știința Limbii, Literatură și Artă a Academiei R.P.R. (din 2 iul. 1955); membru al Consiliului Mondial al Păcii; vicepreședinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii (1955).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Bihor (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Bihor (1948–1952) și Lehliu, reg. București (1952–1957);

președinte al Comisiei de afaceri externe a M.A.N. (1946–1948 și 2 iun.–24 aug. 1955).

Lucrări: *Probleme de istorie a literaturii germane*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1956; *Studii marxiste*, București, Socec, 1946.

Distincții: Ordinul „Steaua României”; Ordinul „Coroana României” în gradul de Mare Cruce (1945); Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Ofițer (1946); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949), clasa I; „Ordinul Muncii” clasa I (1949).

RĂDOI GHEORGHE

(n. 6 mai 1926, com. Parincea, jud. Bacău; d. 2001, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–13 iun. 1958 și 25 iun. 1960–12 aug. 1969); membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960).

Studii: Facultatea de Mecanică, specialitatea automobile și tractoare, Institutul Politehnic.

Profesia de bază: mecanic auto.

Activitate și funcții: **membru de partid din iul. 1947**; director al general al Uzinelor „Steagul Roșu” Brașov (iul. 1953–1 aug. 1960); adjunct al ministrului

Industriei Grele (1 aug. 1960–31 oct. 1963); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (31 oct. 1963–19 mart. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (19 mart.–21 aug. 1965); director al Întreprinderii „Autobuzul” București (din 21 aug. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Prejmer, reg. Stalin (1957–1961) și nr. 6 Zărnești, reg. Brașov (1961–1969).

Distincții: Medalia „Victoria” (1945); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”

(1945); „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I; Ordinul „23 August” clasa I (1964).

RĂDOI MARIN

(n. 18 nov. 1925, Balș, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 mart. 1984); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–27 apr. 1984).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic Timișoara (1945–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; doctorat.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** director de studii la Institutul Politehnic din Timișoara

(1951–1952); prorector și conferențiar la Institutul Politehnic din București (1952–1957); membru al biroului Comitetului raional de partid „I.V. Stalin” București și al Comitetului orașenesc de partid București (din 1954); șef al Secției știință și cultură a Comitetului orașenesc de partid București (1955–1957); rector al Institutului Politehnic Timișoara (din 1957); secretar al Comitetului de partid al municipiului București (1963–15 iul. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Tunisia (11 dec. 1971–31 aug. 1984); adjunct al ministrului Educației și Învățământului (13 sept. 1979–în nov. 1981); membru al Comisiei pentru problemele de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); profesor la Institutul Politehnic din București (până la 13 ian. 1983); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Algeria (13 ian. 1983–31 aug. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Timișoara Sud-Est, reg. Banat (1961–1965) și nr. 8 Avrig, jud. Sibiu (1980–1985); președinte al Grupului parlamentarilor români pentru

securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a (1981).

RĂDUCANU PETRE

(n. 22 iul. 1945, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară (1952–1959); Școala profesională de pe lângă Întreprinderea „23 August” București (1959–1962); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1977–1981).

Profesia de bază: sudor.

Activitate și funcții: sudor (1962–1967 și 1969–1970) și tehnician (1970–1971) la Întreprinderea „23 August” București; **membru de partid din 1971;** instructor teritorial, șef al Sectorului probleme statutare, evidența membrilor și informare (1971–oct. 1972), secretar pentru probleme de propagandă (oct. 1972–1973) și prim-secretar (1973–1974) la Comitetul U.T.C. al Sectorului 3 București; instructor teritorial al C.C. al U.T.C. (1974–1977); instructor teritorial al Comitetului de partid al Sectorului 3 București (1981–1982); președinte al Comitetului sindical din Întreprinderea „23 August” București (1982–sept. 1984); secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii „23 August” București (sept. 1984–22 dec. 1989); membru al biroului Comitetului de partid al municipiului București și al Consiliului popular al Sectorului 3 București (mart. 1985–22 dec. 1989); președinte al Consiliului oamenilor muncii de la Întreprinderea „23 August” București (în sept. 1986); membru al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (din 30 oct. 1987).

RĂDUICĂ GRIGORE

(n. 22 aug. 1926, sat Băluța, com. Ponoarele, jud. Mehedinți; d. 2002, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala primară (1933–1940); Școala profesională (1941–1945); Curs de partid la Școala Comitetului orășenesc de partid București (1948); Curs academic la Academia Militară Generală (1953–1954); liceul; Facultatea de Arme Întrunite, Academia Militară Generală (oct. 1959–1962); Facultatea

de Drept; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (sept. 1941–1945) și strungar (1945–15 aug. 1946) la Întreprinderea „Instalația Mecanică” București; membru al U.T.C. (oct. 1944); secretar U.T.C. la Întreprinderea „Instalația Mecanică” București și membru al biroului celei de partid (1944–15 aug. 1946); **membru de partid din ian. 1946;** responsabil cu învățământul de partid la Sectorul III Albastru, București (15 aug. 1946–1948); lector la Școala Comitetului orășenesc de partid București (1948); locotenent la Secția învățământ a D.S.P.A. (oct. 1948–1949); șef de seminar și instructor de partid la Școala Militară Politică de la Breaza (1949–1950); secretar și președinte al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid din academii și școli militare (1950); șef al Secției politice a Corpului 1 Armată, loțiitor al șefului (mai 1950–1953) și șef (1953–febr. 1958) al Direcției Politice a Regiunii a 2-a Militare; membru al Consiliului Militar al Regiunii a 2-a Militare (febr. 1958–oct. 1959); instructor în cadrul Grupului de instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A. și M.A.I. din Direcția Organizatorică a C.C. al

P.M.R. (din 7 febr. 1963); șef al colectivului M.F.A., adjunct al șefului (în apr. 1964–în 1965) și șef al Secției controlul muncii în M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R.; colonel; general-maior (10 aug. 1964); prim-vicepreședinte al Consiliului Securității Statului și prim-adjunct al ministrului de Interne (13 iun. 1968–23 nov. 1974); general-locotenent (în sept. 1973); adjunct al șefului Secției Gospodăriei de Partid a C.C. al P.C.R. (23 nov. 1974–21 febr. 1977); trecut în rezervă (6 apr. 1977).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Dorohoi, jud. Botoșani (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1951), clasa a IV-a (1953); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1959); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

RĂDULESCU ANTON

(n. 1942, Câmpulung, jud. Argeș)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnologia Construcțiilor de Mașini; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** director al Combinatului de Lianți și Azbociment Fieni, jud. Dâmbovița (apr. 1988–1989).

RĂDULESCU EUGENIU

(n. 5 iun. 1940, com. Livezi, jud. Vâlcea; d. 1994, Timișoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Secția mașini termice, Institutul Politehnic Timișoara (1962); Cursul de șase luni de perfecționare și pregătire a cadrelor de conducere, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, filiala Brașov (1974); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: inginer stagiar (1962–1978) și inginer-șef (1978–1982) la Întreprinderea Mecanică Timișoara; **membru de partid din 1964**; director tehnic al Centralei Industriale de Utilaj Minier și Mașini de Ridicat Timișoara (1982–1983) și al Centralei Industriale de Utilaj Minier și Petrolier Ploiești, cu activitate la Grupul de Întreprinderi de Utilaj Minier Timișoara (1983–1984); director general al Centralei Industriale de Utilaj Minier și Mașini de Ridicat Timișoara (1984–12 iul. 1986); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (12 iul. 1986–7 febr. 1989); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (7 febr.–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului de Conducere a Activității din Ramurile Construcții de Mașini și Metalurgie (7 febr.–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

RĂDULESCU FLOAREA (n. POPESCU)

(n. 24 mart. 1936, com. Sohatu, jud. Călărași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala Medie Tehnică de Chimie din București (1954); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1959–1964); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism (un an); Institutul Central de Perfecționare a Cadrelor de Conducere din

Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (în ian. 1988).

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: tehnician (1954–1957), operator chimist (1957–1959) și inginer tehnolog (1964–1969) la Uzina ICECHIM Dudești;

membru de partid din 1957; membru al Comitetului U.T.C. și al biroului organizației de bază partid din Uzina ICECHIM Dudești; membru al Comitetului U.T.C. pe an și al Consiliului Asociației Studenților din Facultatea de Chimie Industrială; inginer principal III (1969–1972), șef al Biroului protecția muncii și organizator de grupă sindicală (1972–1973) la Centrala Industrială de Medicamente și Coloranți București; inginer principal III al Serviciului organizare, control, protecția muncii la Centrala Industrială de Medicamente, Cosmetice, Coloranți și Lacuri București (1973–1981); membru al Comitetului de partid și vicepreședinte al Comitetului sindical din Centrală (1973–nov. 1976); membru al Consiliului Sindicatelor al Sectorului 4 București (1973–nov. 1976); vicepreședinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din industria chimică și prelucrarea țiteiului (nov. 1976–mart. 1986); președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din industria chimică și petrochimică (mart. 1986–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

RĂDULESCU GHEORGHE

(n. 6 iun. 1924, com. Bărbulețu, jud. Dâmbovița; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Medicină Generală, Institutul de Medicină și Farmacie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964;** director al Spitalului „Alexandru Sahia” București (1977–în iul. 1984); membru al Consiliului Sanitar Superior (din 13 aug. 1983).

RĂDULESCU GHEORGHE (GOGU)

(n. 5 sept. 1914, București; d. 1991, București) **Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru al Biroului Permanent al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (din 25 ian. 1977).**

Studii: Liceul Comercial „Dimitrie Cantemir” și Școala Superioară de Comerț nr. 2 din București (1925–1931); Facultatea de Economie Generală, Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1932–1937); doctorat în economie la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București;

Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. (1933, exclus în 1937); membru al celulei U.T.C.dR. din Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale București (1933–1937); președinte al Frontului Studenților Democrați (1934–1937); referent la Institutul

de Conjunctură Economică (1938–1940) și la Institutul de Statistică (mart.–mai 1941); economist în Sectorul comerțului exterior (dec. 1946–6 febr. 1947) și director general (6 febr. 1947–29 nov. 1948) la Ministerul Industriei și Comerțului; consilier economic la Ministerul Economiei Naționale (6 febr. 1947–11 mai 1948); secretar general al Ministerului Comerțului (din 11 mai 1948); secretar general (29 nov. 1948–15 sept. 1949) și ministru adjunct (15 sept. 1949–1 iul. 1952) la Ministerul Comerțului Exterior; **membru de partid din 2 nov. 1949** (exclus în oct. 1952, fiind acuzat de „deviere de dreapta”, și reprimat în febr. 1957); conferențiar universitar la Institutul de Studii Economice și Politice „V.I. Lenin” și profesor la Școala Medie Tehnică Comercială (1952–1954); director general la CENTRO-COOP și la Institutul de Cercetări Economice al Academiei R.P.R. (1954–24 nov. 1956); ministrul Comerțului Interior (24 nov. 1956–febr. 1957); adjunct al ministrului Comerțului Interior (febr. 1957–17 aug. 1959); ministrul Comerțului (17 aug. 1959–30 apr. 1962); ministrul Comerțului Exterior (30 apr. 1962–31 oct. 1963); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (31 oct. 1963–18 mart. 1975); reprezentant permanent al R.S.R. la C.A.E.R. (1965–în nov. 1974); președinte al Comisiei de Colaborare Economică și Tehnică (1965–în nov. 1974); membru al Consiliului Apărării R.S.R. (4 mai 1970–29 apr. 1974); președinte al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (22 mai 1973–22 dec. 1989); viceprim-ministru al Guvernului (18 mart. 1975–29 mart. 1979); membru al Biroului executiv al guvernului (din 14 mai 1975); vicepreședinte al Consiliului de Stat (2 apr. 1979–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 20 mart. 1979); președinte al biroului Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru al Academiei de Științe Social-Politice.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Timișoara-Sud, reg. Banat (1961–1965), nr. 1 Suceava-Vest, reg. Suceava (1965–1969), nr. 1 Alexandria, jud. Teleorman (1969–1980), nr. 1 Buzău-Sud-Est, jud. Buzău (1980–1985) și nr. 5 Găești, jud. Dâmbovița (1985–1989).

Distincții: Ordinul „Steaua României” în grad de Cavaler (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1949), clasa I (1964); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1957); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia jubiliară „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971); Ordinul „Victoria Socialismului” (1974); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1981 și 1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” (1984).

RĂDULESCU ILIE

(n. 8 oct. 1925, sat Fântâna Domnească, com. Prunișor, jud. Mehedinți; d. 16 sept. 2002, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 20 mart. 1979–22 nov. 1984); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (20 mart. 1979–26 nov. 1981).

Studii: Școala elementară; Școala de elevi meseriași C.F.R. din Turnu Severin (1940–1944); liceul; Școala de partid de șase luni (mart.–sept. 1950); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (1951–1953); aspirantura la Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov”, curs fără frecvență (1955–

1957); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Filozofie; doctor în filozofie.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic (sept. 1940–1944) și lăcătuș (1944–febr. 1945) la Atelierele C.F.R. din Turnu Severin; membru de sindicat (sept. 1944); **membru de partid din 7 nov. 1945**; lăcătuș și laborant tehnologic la Depoul C.F.R. din Orșova (febr. 1945–mart. 1947 și oct. 1949–mart. 1950); responsabil cu propaganda și agitația al Comitetului de partid al Sectorului C.F.R. Orșova (mart.–nov. 1947); secretar al sindicatului C.F.R. Orșova (mart.–nov. 1947); secretar al biroului organizației de bază și locțiitor politic pe baterie la Regimentul 10 Artilerie din Divizia „Tudor Vladimirescu” (nov. 1947–mart. 1949); instructor cu tineretul la Regimentul 2 Pionieri și membru al biroului organizației de bază la Divizia „Tudor Vladimirescu” (mart.–oct. 1949); instructor al Secției de propagandă și agitație (sept.–nov. 1950) și responsabil al Sectorului de presă (nov. 1950–sept. 1951) la Comitetul regional de partid Severin; colaborator, șef al Secției de propagandă și filozofie (sept. 1953–12 apr. 1955), redactor-șef adjunct, responsabil cu munca de secretar de redacție (12 apr. 1955–7 iul. 1962), membru al Colegiului de redacție (din apr. 1956) și membru al biroului organizației de bază la revista „Lupta de clasă”; secretar, apoi membru al Comitetului de partid al Editurii „Scânteia” (din 1955); director în Consiliul Culturii și Educației Socialiste (1965–1969); adjunct (7 iul. 1962–2 nov. 1965) și prim-adjunct (din 2 nov. 1965) al șefului Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R./P.C.R.; șef al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (în 1969–15 iul. 1971); secretar al Comitetului municipal de partid București (15 iul. 1971–26 dec. 1972); secretar al Comitetului județean de partid Hunedoara (26 dec. 1972–febr. 1977); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Hunedoara (febr. 1977–7 mart. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe (7 mart. 1978–6 febr. 1979); vicepreședinte al Centrului național pentru promovarea prieteniei și colaborării cu alte popoare (în

1978); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 29 aug. 1978); șef al Secției de Propagandă a C.C. al P.C.R. (6 febr. 1979–18 sept. 1981); președinte al Consiliului de Conducere al revistei „Era socialistă” (din 14 iun. 1979); vicepreședinte al biroului Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); director general al Radioteleviziunii Române (26 nov. 1981–29 mart. 1984); director al Direcției de Cultură și Presă din Ministerul Afacerilor Externe (din iun. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Periș, jud. Ilfov (1969–1975) și nr. 2 Oltenița, jud. Călărași (1980–1985); vicepreședinte al Comisiei pentru politică externă a M.A.N. (din 13 mart. 1969); secretar al Grupului Interparlamentar Român (din 13 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957), clasa a II-a (1965); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1981 și 1984).

RĂICAN GHEORGHE

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

RĂICAN LUIZA

(n. 2 mai 1923, com. Colți, jud. Buzău; d. 2000, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie; Facultatea de Drept; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; director al Liceului „Nicolae Bălcescu” București (în febr. 1974–în 1977); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 27 febr. 1974).

RĂILEANU PETRE

(n. 3 iul. 1951, Găești, jud. Dâmbovița)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională; Școala medie tehnică de maiștri; Curs de partid de trei luni.

Profesia de bază: maistru oțelar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1972**; oțelar și secretar al biroului organizației de bază partid la Combinatul de Oțeluri Speciale Târgoviște (1987–1989).

RĂNCEANU ELENA

(n. 20 mai 1936, sat Buda, com. Răchitoasa, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Școala Pedagogică din Iași (1950–1954); Facultatea de Filologie, curs fără frecvență (1960–1964); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesoară.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. din Școala pedagogică din Iași (1950–1954); învățătoare la Școala primară din com. Răchitoasa (1954–1960) și la Școala generală nr. 1 din Bârlad (1960–1964); **membru de partid din apr. 1962**; profesoară la Liceul nr. 2 din Bârlad și membru al Comitetului orașenesc de partid Bârlad (1964–1967); șef al Secției învățământ a Comitetului orașenesc de partid Bârlad (1967–febr. 1968); șef al Comisiei învățământ de stat a Comitetului municipal de partid Bârlad (mart. 1968–1969); profesoară (1969–1972) și director (1972–oct. 1974) la Liceul nr. 2 din Bârlad; secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului municipal de partid Bârlad și membru al biroului Comitetului județean de partid Vaslui (oct. 1974–1977); membru al Comitetului municipal al femeilor Bârlad și președinte al Clubului „Femina” Bârlad (1972–1977); secretar pentru probleme sociale (1977–aug. 1979) și secretar pentru probleme de propagandă (aug. 1979–în iul. 1984) al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (1977–în apr. 1984); președinte al Consiliului județean al F.D.U.S. Vaslui (în ian. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

RĂȚOI CONSTANTIN

(n. 2 mart. 1937, com. Broscăuți, jud. Botoșani) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).**

Studii: Școala tehnică de maiștri (1969–1971); Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: maistru mecanic.

Activitate și funcții: muncitor necalificat (1955–1956), funcționar, dispecer (1959–1963), lăcătuș (1963–1969) și maistru la Secția montaj greu (1971–1973) la Întreprinderea de Autocamioane Brașov; **membru de partid din 1963**; secretar adjunct (1973–1978) și secretar (1978–mart. 1987) la Comitetul de partid din Întreprinderea de Autocamioane Brașov; prim-secretar al Comitetului municipal de partid Făgăraș (mart. 1987–22 dec. 1989).

RĂUTU LEONTE (OIGHENSTEIN LEV)

(n. 28 febr. 1910, Fălticeni, jud. Suceava; d. 1993, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–13 iun. 1958 și 25 iun. 1960–22 nov. 1984); membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (24 ian. 1950–19 apr. 1954); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al Secretariatului C.C. al P.M.R./P.C.R. (22 mart. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–26 nov. 1981).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Matematică.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: meditator în orașele Bălți, Cernăuți și București (1925–1934); membru al U.T.C.dR. (dec. 1929); **membru**

de partid din 1931; condamnat la un an închisoare, pedeapsă executată la penitenciarele Chișinău și Doftana (1930–1931); condamnat și închis la penitenciarele Cernăuți și Jilava (1932–1934); activist al Comitetului P.C.dR. București (1934–1940); secretar de redacție la gazeta „Pământ sovietic”, Bălți,

R.S.S. Moldovenească (1940–1941); muncitor la cariera de nisip din Carpovka, la Docsukino și la colhozul „Pionier” din U.R.S.S. (1942–1943); redactor la Editura Limbi Străine și redactor responsabil la Comitetul de Radio din Moscova (1943–1945); membru al Comitetului de redacție al ziarului „Scânteia” (1945–1948); adjunct al șefului (nov. 1945–1948) și șef (1948–1956) la Secția Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R.; membru al Consiliului General de Conducere al A.R.L.U.S. (din 2 nov. 1948); membru (din 12 mai 1949) și membru al Biroului executiv (din 8 iun. 1949) al Comitetului pentru Apărarea Păcii din R.P.R.; profesor universitar în București (în mart. 1949–în mai 1952); membru al Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii (în iun. 1949); membru al Consiliului Central al Frontului Democrat Popular (din 5 oct. 1950); membru al Consiliului Militar al Regiunii a 3-a Militare (până în 4 apr. 1956); șef al Direcției de Propagandă și Cultură a C.C. al P.M.R. (17 ian. 1956–1965); secretar general (până în 23 nov. 1964) și adjunct (din 23 nov. 1964) la Ministerul Comerțului Exterior; responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. cu: Secția de Propagandă și Agitație, Secția de Presă și Edituri, Secția Relațiilor Externe, Institutul de Istorie a Partidului, ziarul „Scânteia” și revista „Lupta de clasă”, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 29 mart. 1965); responsabil în cadrul Secretariatului C.C. al P.C.R. cu: Secția Învățământ, Institutul de Studii Istorice și Social-Politice de pe lângă C.C. al P.C.R.,

Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Consiliul Național al Organizației Pionierilor (din 1969); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (13 mart. 1969–24 apr. 1972); președinte al Consiliului de Conducere și rector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (24 apr. 1972–26 nov. 1981); publicist (în 1980); membru al biroului Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); vicepreședinte al Consiliului de Conducere al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Buzău (1948–1952), Turda, reg. Cluj (1952–1961), nr. 1 Bacău-Sud, reg. Bacău (1961–1975), nr. 1 Bacău-Nord, reg. Bacău (1975–1980) și nr. 5 Aiud, jud. Alba (1980–1985); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965).

Lucrări: *Progresul istoric și contemporaneitatea* (coautor), Ed. Politică, București, 1976.

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1949), clasa I (1960); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949), clasa I (1974); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1964); Medalia jubiliară „A XX-a aniversare a zilei Forțelor Armate ale R.P.R.” (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului” (1971); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1980); Medalia „A XXXV-a aniversare a eliberării patriei” (1980).

RĂUȚĂ VASILE

(n. 27 dec. 1920, București; d. 1986, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul „Aurel Vlaicu” București (1931–1938); clasele a VII-a și a VIII-a le-a studiat în particular; Academia Comercială din București (1941–1945).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: ajutor contabil la Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare

(1944–1948); șef de cabinet și referent tehnic la Direcția valutară a Ministerului Finanțelor (1948–nov. 1949); șef de secție (din nov. 1949), șef de serviciu, director adjunct, director al Direcției plăți externe, secretar general (1962–dec. 1964) și adjunct al ministrului (dec. 1964–3 nov. 1972) la Ministerul Comerțului Exterior; **membru de partid din dec. 1959**; membru al Colegiului Ministerului Comerțului Exterior, secretar și președinte al Comitetului sindical pe instituție; membru al Comisiei economice a Comitetului de partid pe minister; vicepreședinte al Consiliului Financiar Bancar (în oct. 1971, reales la 11 oct. 1978); membru al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (în oct. 1971); membru al Biroului executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Finanțelor (în oct. 1971); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (3 nov. 1972–20 sept. 1977); guvernator și președinte al Consiliului de Administrație al Băncii Naționale a R.S.R. (20 sept. 1977–17 mart. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Pașcani, jud. Iași (1980–1985); membru al Comisiei pentru politica externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

RÂPEANU VALERIU

(n. 28 sept. 1931, sat Ploieștiori, com. Blejoi, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala elementară și liceul teoretic din Ploiești (1942–1950); Facultatea de Filologie, Universitatea din București (1950–1954); doctorand (în apr. 1975).

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.A.E.R. (1948); membru al U.T.M. din mart. 1949;

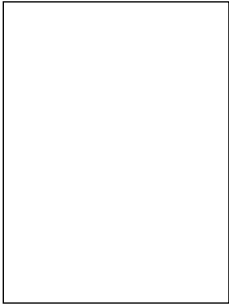
secretar al Comitetului U.T.M. din liceu (1949–1950); organizator de grupă U.T.M. la facultate, membru al Comitetului U.T.M. pe an de facultate și președinte al cercului științific de istorie a literaturii universale și teorie literară (1950–1954); redactor la „Gazeta literară” (1954–1959); membru al Uniunii Scriitorilor (din 1956); secretar al biroului organizației U.T.M. din Uniunea Scriitorilor (1956–1961); membru al biroului Comitetului raional U.T.M. „30 Decembrie” București (1957–1958); redactor-șef de rubrică la „Luceafărul” (1959–1962); activist extrabugetar al C.C. al U.T.M. (1961–1963); **membru de partid din iun. 1962**; redactor subșef de secție (1962–1965), șef al Secției literatură (1965–6 mart. 1967) și redactor-șef adjunct (6 mart. 1967–7 apr. 1970) la „Scânteia”; membru al Comitetului Uniunii Scriitorilor (în febr. 1967–1989); membru al biroului Secției dramaturgie a Asociației Scriitorilor București; vicepreședinte al Comitetului de Stat al Radioteleviziunii Române (7 apr. 1970–3 aug. 1972); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (din 8 mart. 1971); membru al biroului Comisiei Naționale a R.S.R. pentru U.N.E.S.C.O. (din 22 iun. 1971); director al Editurii „Mihai Eminescu” (24 iul. 1972–1989); membru al Comisiei Editoriale a Uniunii Scriitorilor (din 3 iul. 1981); membru corespondent al Academiei de Științe Social-Politice (în mart. 1975–1989).

Lucrări: *Noi și cei dinaintea noastră; Interferențe spirituale; Călător pe două continente.*

Distincții: „Medalia Muncii” (1964).

REFEC MIRCEA

(n. 28 iun. 1930, Băicoi, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

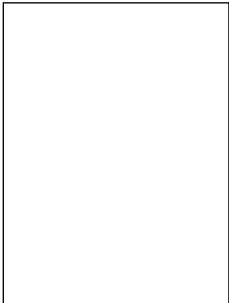
Studii: Institutul de Petrol și Gaze; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer foraj extracție.

Activitate profesională: **membru de partid din 1958;** director al Trustului Petrolului Moinești, jud. Bacău (1977–în febr. 1985).

REIMER ALEXANDRU

(n. 17 nov. 1935, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Școala de Mecanizatori Agricoli din Sibiu (1950–1951); Școala de partid de un an (1963–1964); Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1971–1975).

Profesia de bază: mecanizator agricol.

Activitate și funcții: vânzător la o prăvălie particulară (nov. 1947–1949); muncitor necalificat la Fabrica de Piele din Agnita, jud. Sibiu (1949–1950); tractorist la S.M.A. Miercurea Sibiului (1951–nov. 1953), la I.A.S. Agnita (nov.–dec. 1953) și la Fabrica de Tricotaje Agnita (dec. 1953–1955); **membru de partid din 1955;** activist al Comitetului raional de partid Agnita și organizator de partid la S.M.A. Agnita (1957–1958); instructor

teritorial la S.M.A. Agnita (1958–1963), la Comitetul raional de partid Agnita (1964–1968) și la Comitetul județean de partid Sibiu (1968–febr. 1969, 1975–aug. 1979); secretar al Comitetului comunal de partid Chirpăr, jud. Sibiu (febr. 1969–1971); organizator de partid și președinte al C.U.A.S.C. Miercurea Sibiului (din 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (1979–1981); președinte al U.J.C.A.P. Sibiu (1981–1982); secretar pentru problemele muncii de partid în agricultură al Comitetului județean de partid Sibiu (1982–20 ian. 1983); instructor al C.C. al P.C.R. (din 20 ian. 1983); președinte (20 ian. 1983–6 nov. 1984) și prim-vicepreședinte (6 nov. 1984–22 dec. 1989) al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu; membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (20 ian. 1983–22 dec. 1989); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (24 sept. 1985–în iun. 1986).

RESIGA IOAN**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).****RETEGAN IOAN**

(n. 2 mai 1929, com. Cuzdrioara, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974 și 23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de mecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Cursul pentru perfecționarea cadrelor din administrația de stat (CEPECA); doctorand în economie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1978); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: inginer stagiar la Șantierul Naval Turnu Severin (1956); **membru de partid din 1958**; profesor de tehnologie, șef de producție și director (1960–mart. 1963) la Școala Profesională Metalurgică din Dej; președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Dej (mart.–nov. 1963); secretar cu probleme economice la Comitetul raional de partid Dej (nov 1963–1968); redactor-șef al ziarului „Pentru socialism”, organ al Comitetului județean de partid Maramureș (până în 15 ian. 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (1968–24 sept. 1979) și Alba (24 sept. 1979–oct. 1982); membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (24 sept. 1979–oct. 1982); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (din 23 sept. 1979); șef al Sectorului munca de partid din ministere, organe centrale economice și instituții de artă și cultură din Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (oct. 1982–1 nov. 1984); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (6 nov. 1984–22 dec. 1989).

RICHTER EVA (n. SZABO)

(n. 25 dec. 1937, Miercurea-Ciuc)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 mart. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Medie Tehnică de Chimie din Baia-Mare (1951–1955); Facultatea de Chimie, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj (1955–1960); Institutul de Petrol și Gaze; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: șef al Serviciului producție la Fabrica de Amidon Sânsimion, jud. Harghita (1960–1969); **membru de partid din 1961**; șef al Serviciului producție (din 1969) și director (în dec. 1974) la Fabrica de Amidon Târgu Secuiesc; secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Covasna (1979–1989); președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Covasna (în dec. 1983); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (din 22 dec. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Târgu Secuiesc, jud. Covasna (1975–1980); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

RIGANI ZOE

(n. 1 sept. 1912, Corabia, jud. Olt; d. 1980, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Studii: Facultatea de Fizică și Chimie.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; deputat în Sfatul popular regional Ploiești (din 1950); membru al biroului Comi-

tetului regional de partid Ploiești și președinte al Comitetului regional al femeilor Ploiești (în dec. 1961–în 1962).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 18 Vălenii de Munte, reg. Ploiești (1961–1965).

Distincții: Laureată a Premiului de Stat clasa a II-a.

RISTACHE FLOREA

(n. 28 sept. 1928, com. Telega, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala elementară (șase clase); Școala profesională de ucenici (patru clase); Curs special electrotehnic cu durată de doi ani; Școala Centrală a Comsomolului de la Moscova (sept. 1954–mart. 1955); liceul (1966); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de istorie.

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: muncitor zilier în gara Telega (1941–1944); membru al U.T.C. din 1945; ucenic electrician și secretar al organizației U.T.C./U.T.M. la Rafinăria „Steaua Română” din Câmpina (1944–mart. 1949); secretar al organizației U.T.M. la Batalionul 1 Reparații Auto Sibiu (mart. 1949–1951); instructor și șef al Secției de propagandă și agitație la Comitetul raional U.T.M. Câmpina (1951–1952); **membru de partid din 1953**; prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Câmpina (1952–sept. 1954); instructor și secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploiești (mart. 1955–29 iun. 1956); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploiești (din 29 iun. 1956); membru al C.C. al U.T.M. (din aug. 1954, reales la 29 iun. 1956); prim-adjunct al Secției organizatorice și membru al biroului Comitetului regional de partid Ploiești (în

1965–în nov. 1966); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Dâmbovița (până la 13 oct. 1975); prim-vicepreședinte al Consiliului popular al județului Dâmbovița (13 oct. 1975–febr. 1977); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (febr. 1977–27 dec. 1983); adjunct al șefului Secției U.F.S.R. (1980–1985); membru al Comisiei pentru Problemele de Cadre de Partid și de Stat a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-adjunct al șefului Comisiei pentru Activitatea Culturală a Consiliului Central al U.G.S.R. (27 dec. 1983–28 ian. 1985); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Libia (din 28 ian. 1985).

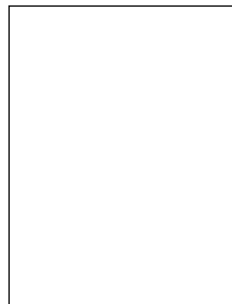
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Buda, reg. Ploiești (1957–1961), nr. 26 Săgeata, reg. Ploiești (1961–1965) și nr. 6 Voinești, jud. Dâmbovița (1980–1985); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (din 1 apr. 1980).

Distincții: „Medalia Muncii”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1952).

RIZESCU CORNEL

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții: director adjunct (1980–1985) și președinte al Consiliului Științific (în sept. 1986) la Institutul de Cercetări Metalurgice București; membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985).

ROGOZ IUSTIN

(n. 21 ian. 1931, com. Bistra, jud. Alba)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic din Baia de Arieș și Cluj (1951); Facultatea de Chimie Industrială, Universitatea „Babeș Bolyai” Cluj (1951–1955); Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții:

membru al U.A.E.R.; secretar al organizației U.T.C. la Facultatea de Chimie Industrială (1951–1955); șef sector, șef secție, șef al Serviciului producție la Uzinele Chimice Turda, secretar al biroului organizației U.T.C. și membru al Comitetului de partid pe uzină (1955–1961); **membru de partid din febr. 1957**; director al Uzinelor de produse sodice din Ocna Mureș (1961–1965); membru al Comitetului regional de partid Cluj (1962–1965); director tehnic la Direcția generală a industriei chimice anorganice din cadrul Ministerului Industriei Chimice (1965–1969); director general al Combinatului Chimic din Craiova și membru al biroului Comitetului de partid din combinat (1969–10 apr. 1975); membru al Comitetului județean de partid Dolj (din 1969); adjunct al ministrului Industriei Chimice (10 apr. 1975–28 ian. 1985); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (27 febr. 1978–în 1984); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Plenița, jud. Dolj (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980).

ROMAN IOAN

(n. 22 oct. 1930, com. Bârgăș, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1953); doctoratul la Moscova (1963).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1961;

director al Institutului de Cercetări Tehnologice pentru Construcții de Mașini București (în 1969–1977); membru

al Biroului executiv al Consiliul Național al Cercetării Științifice (din 17 iul. 1969); director adjunct al Institutului de Cercetări Tehnice pentru Procese Tehnologice Specifice Industriei Construcțiilor (din 1977); membru titular al Asociației Scriitorilor din București, Secția critică și istorie literară.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Mărășești, București (1969–1975).

ROMAN TEODOR

(n. 26 sept. 1926, com. Mitocu Dragomirnei, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională (1939–1943); Curs de partid de trei luni (mart.–mai 1951); Cursul de partid de șase luni al Comitetului orășenesc de partid București (mai–sept. 1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1955–1958); liceul (în 1965); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic (aug. 1940–1944) și lăcătuș la Fabrica „Fichet” din București (1944–apr. 1950); membru al U.T.C., responsabil cu agitația și difuzarea presei (din 1946); **membru de partid din 1 ian. 1948**; mecanic la Secția gospodărie de partid a Comitetului orașenesc de partid București (apr. 1950–mart. 1951); reporter la Secția agrară (mai 1951–mai 1952) și la Secția viața de partid (sept. 1952–apr. 1954) la ziarul „Viața Capitalei”; secretar al Comitetului U.T.M. din redacția ziarului „Viața Capitalei” (mai 1951–apr. 1954); membru al Comitetului de partid al aparatului Comitetului orașenesc de partid București (sept. 1952–apr. 1954); șef al Secției propagandă și agitație (apr. 1954–mart. 1955) și secretar (mart.–sept. 1955) al Comitetului raional de partid Zimnicea; instructor al Secției Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (1958); șef al Secției propagandă și agitație a Comitetului regional de partid București (1958–febr. 1968); secretar pentru probleme de propagandă și agitație al Comitetului județean de partid Teleorman (febr. 1968–7 mart. 1978); vicepreședinte (1968–1974) și prim-vicepreședinte (1974–7 mart. 1978) al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (7 mart. 1978–5 iul. 1985); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); ministru secretar de stat, șef al Departamentului pentru Contractarea, Achiziționarea și Păstrarea Produselor Agricole și director general economic în cadrul Ministerului Industriei Alimentare (17 iul.–21 dec. 1985); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (21 dec. 1985–6 iun. 1986); vicepreședinte al CENTROCOOP (6 iun. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Teleorman (6 aug. 1972–1975), nr. 4 Olteni, jud. Teleorman (1980–1985) și nr. 8 Drăgănești-Vlașca, jud. Teleorman (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985); secretar al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1984).

ROMAN VALTER (NEULANDER ERNST)

(n. 7 oct. 1913, Oradea; d. 11 nov. 1983, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–11 nov. 1983).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Liceul din Oradea (1930); Școala Politehnică din Brno, Cehoslovacia (1930–1933); Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic București (1933–1934); doctorat în științe tehnice.

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1931; membru al Partidului Comunist Cehoslovac (din 1931); a activat în celula studenților români din Brno; din cauza activității comuniste a fost arestat și expulzat din Cehoslovacia în Austria, unde a luat legătură cu celula studentescă din Viena (mai-oct. 1933); activist responsabil cu agitația și propaganda la Comitetul județean P.C.dR. Ilfov și în resortul propagandistic al C.C. al U.T.C.dR. (oct. 1933–mai 1934); arestat la București în mai 1934 și judecat în libertate, fiind condamnat în 1936, în lipsă, de Curtea Marțială București, la 8 luni de închisoare; cu aprobarea C.C. al P.C.dR. a plecat în Franța (la sfârșitul anului 1935), unde a făcut parte

din conducerea grupului comunist român; redactor-șef al ziarului „Gazeta românească” și colaborator la Agenția Internațională de Presă „Runa” din Basel (Elveția), la buletinul de presă „Runa” și la „Rundschau Balkankorespondent” (1935–oct. 1936); membru al Partidului Comunist Francez (1935); voluntar în Brigăzile Internaționale din Spania Republicană, unde a fost rănit de două ori (din oct. 1936); comandant al Divizionului de artilerie „Ana Pauker” (oct. 1936–oct. 1938); avansat la gradul de maior (aug. 1937); membru al Partidului Comunist Spaniol (1937); împreună cu Brigăzile Internaționale din Spania s-a retras în U.R.S.S.; inginer la Fabrica de avioane din Kalinin (oct. 1938–1941); a muncit la o secție a Kominternului, apoi la Institutul de Cercetări Științifice (1941–1945); a venit în România (iul. 1945) cu Divizia „Horia, Cloșca și Crișan”, unde îndeplinesc succesiv funcțiile de: locțiitor al comandantului Regimentului 7 artilerie, șef al Secției de educație și comandant secund al diviziei pentru educație și cultură; șef al Direcției de Propagandă din Inspectoratul General al Armatei pentru Educație, Cultură și Propagandă (iul. 1945–1948); locotenent-colonel și membru al colegiului de redacție al ziarului „Scântea” (în ian. 1946); locțiitor politic al Marelui Stat Major (1948–1950); colonel (până la 1 mai 1948); general-maior (1 mai 1948); membru (în iun. 1949) și vicepreședinte (1950–21 iun. 1951) al S.R.S.C.; ministrul Poștelor și Telecomunicațiilor (6 apr. 1951–24 ian. 1953); director al Editurii Politice (în apr. 1964–11 nov. 1983); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (din 30 dec. 1965); șef al Catedrei de marxism-leninism la Institutul Politehnic București (în oct. 1979); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (în oct. 1979); membru al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în oct. 1979); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în oct. 1979); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politice, culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); membru

al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Roșie” (1945 și 1946); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1949), clasa I (1974); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1954), clasa I (1963); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959), clasa I (1969); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966), clasa I (1981 și 1984); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia jubiliară „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971).

ROMÂNUL ION

(n. 30 dec. 1929, Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul în Giurgiu (1940–1948); Facultatea de Material Rulant, Institutul Politehnic București; Facultatea de Planificare, Secția statistică, Academia de Studii Economice (1948–1951); doctorat în economie.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:

membru al U.A.E.R. (1948); membru al U.T.M. (1949); inspector, șef de serviciu și secretar al organizației U.T.C. din Direcția de Statistică a municipiului București (1951–1956); șef al Serviciului Investiții și director adjunct la Direcția Statistică a Investițiilor, Construcțiilor și Transporturilor din Direcția Centrală de Statistică (1956–1962); **membru de partid din 1961**; a lucrat în Comisia Centrală pentru Inventarierea și Reevaluarea Fondurilor Fixe, a Recensământului Populației și Locuințelor (1962–1965); instructor și adjunct de șef de sector al Secției Planificarea Economiei Naționale a C.C. al P.C.R. (1965–1966);

consilier la C.C. al P.C.R. (1966–în sept. 1974); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); membru corespondent al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1970); director general al Institutului Central pentru sisteme de conducere cu mijloace de automatizare (1973–în sept. 1974); consilier al președintelui R.S.R. (în mart. și nov. 1974); vicepreședinte al Consiliului Organizării Economico-Sociale (12 mai 1973–24 mart. 1976).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974).

ROȘCA CONSTANTIN

(n. 7 nov. 1937, Bușteni, jud. Prahova; d. 1988, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–1988).

Studii: Facultatea de Drept, Universitatea din București; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1963; director la Procuratura Generală (1979–9 aug. 1986); președinte al Consiliului Legislativ, cu grad de adjunct de ministru (9 aug. 1986–1988).

ROȘCA LUCIA EUGENIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții: director general al Institutului Central de Cercetări Energetice București (în febr. 1985); membru al Comitetului de Conducere al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985).

ROȘCA MARIA

(n. 25 dec. 1927, com. Săsciori, jud. Alba; d. 2000, Caransebeș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Institutul pedagogic; Curs de partid de șase luni.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1947; adjunct al șefului Secției propagandă a Comitetului județean de partid Caraș-Severin (din 1974); secretar al Comitetului orașenesc de partid Caransebeș (în 1977).

ROȘCA NICODIM (NICODIN)

(n. 26 apr. 1924, Ocna Mureș, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: Școala primară din com. Uioara de Sus (1931–1935); Gimnaziul mixt din Ocna Mureș (1935–1939); Școala profesională metalurgică din Cugir (1939–1942); Facultatea Muncitorească de pe lângă Institutul Politehnic Cluj (1950–1952); Curs de trei luni pentru directori de întreprindere la București (1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj, curs fără frecvență (1952–1955); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1962–1966).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: strungar în cadrul Secției mecanice (1942–1945) și desenator tehnic educator (1945–1946) la Uzinele Metalurgice Cugir; membru al P.S.D. (1946–1947); **membru**

de partid din dec. 1947; educator la școala profesională a întreprinderii de la Uzinele Metalurgice Cugir (1948–1950); membru al biroului organizației de bază și al Comitetului sindical din Facultatea muncitorească (1950–1952); director adjunct la Uzinele Metalurgice Cugir (1952–mart. 1955); dispecer la Serviciul producție și membru al Comitetului de partid la Uzina „30 Decembrie” Cugir (mart. 1955–apr. 1958); membru al Comitetului raional de partid Orăștie (1956–iun. 1959); director al Fabricii Chimice Orăștie (apr. 1958–iun. 1959); director general al Uzinelor Metalurgice Cugir (iun. 1959–1965); membru supleant al biroului Comitetului raional de partid Orăștie (iun. 1959–1965); membru al Comitetului regional de partid Hunedoara (ian. 1964–mart. 1968); secretar pentru probleme economice al Comitetului regional de partid Hunedoara (1965–mart. 1968) și al Comitetului județean de partid Alba (mart. 1968–1970); membru al biroului Comitetului județean de partid Alba (mart. 1968–22 dec. 1989); director general al Întreprinderii Mecanice Cugir (1970–1989); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1980–1989); prim-vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii din Întreprinderea Mecanică Cugir (în sept. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Cugir, jud. Alba (1980–1989); membru al Comisiei de validare a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1959); Medalia „A 40-a aniversare a partidului” (1961); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (1964); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1964), clasa I (1984); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1979).

ROȘIANU MIHAIL

(n. 20 oct. 1900, com. Mateești, jud. Vâlcea; d. 28 iul. 1973, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (21 oct. 1945–19 apr. 1954 și 28 dec. 1955–25 iun.

1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (19 apr. 1954–28 dec. 1955 și 25 iun. 1960–28 iul. 1973).

Studii: Gimnaziul; Școala normală.

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: învățător la Școala primară din com. Mateești, jud. Vâlcea (1926–30 mart. 1945); activist al Asociației „Prietenii U.R.S.S.” și al „Ajutorului Roșu” (1932–1935); **membru**

de partid din 1934; membru al Blocului Democrat (1935–1936); membru al Comitetului județean Vâlcea al P.C.dR.; condamnat la 2 ani închisoare (1937–1939); secretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.dR. (din 1943); inspector general pentru învățământul primar din regiunea Craiova (30 mart. 1945–1946); inspector general școlar (1946–1949); ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public (30 apr. 1948–4 mart. 1949); profesor universitar la Facultatea de Psihologie și Pedagogie (din 1949); președinte al Comitetului pentru Așezămintele Culturale (17 mart. 1950–29 mart. 1952); președinte al Comitetului de Radio (din 29 mart. 1952); activist al Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (în iun. 1952); președinte al Comisiei de Relații cu Străinătatea (în 1952–în 1957); membru al Prezidiului M.A.N. (din 21 apr. 1954); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Bulgaria (din 18 aug. 1956) și Ungaria (1965–23 mai 1966); membru al conducerii Uniunii Sindicatelor din Învățământ și Cultură; președinte al Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea; președinte al Consiliului General al A.R.L.U.S. (în dec. 1968–1971).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dolj (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dolj (1948–1952), nr. 11 Râmnicu Vâlcea, reg. Pitești (1952–1969) și nr. 5 Grădișteș, jud. Vâlcea (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Coroana României” în grad de Cavaler (1947); Medalia „Lupta împotriva fascismului”; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948), clasa I (1960); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1953); Medalia „10 ani de la înființarea armatei R.P.R.” (1958); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959), clasa I (1970); „Ordinul Muncii” clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.” (1971).

ROȘU ALEXANDRU

(n. 16 mai 1932, Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979 și 18 dec. 1982–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–18 dec. 1982).

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu” din Brăila (1951); Facultatea de Mecanică, Secția mașini termice, Institutul Politehnic București (1951–1956); doctorat (1985).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: locțiitor de secretar și membru al Comitetului U.T.C. la

Facultatea de Mecanică (doi ani); inginer proiectant la IPROMET București (1956–1957); șef al Secției montaj și șef al Secției producție la Uzina de Pompe din București (1957–1962); **membru de partid din 1959**; activist pentru probleme economice al Comitetului raional de partid „23 August” București (1962–febr. 1964); inginer proiectant, șef serviciu, dispecer, inginer-șef și director tehnic la Întreprinderea „23 August” București (febr. 1964–1971); director tehnic cu probleme de producție (1971) și director general (iun. 1971–mart. 1973) la

Grupul de Uzine „23 August” București; director general adjunct al Centralei Industriale de Utilaj Tehnologic și Material Rulant și director la Întreprinderea „23 August” București (mart. 1973–mai 1975); membru al Consiliului Organizării Economice și Sociale (din 12 mai 1973); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (8 sept. 1975–3 aug. 1982); membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (27 febr. 1978–în 1984); ministru secretar de stat, șef al Departamentului Cooperării Economice Internaționale, la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (3 aug. 1982–17 ian. 1987); director general adjunct al Centralei Industriale de Vagoane și Material Rulant și director general al Întreprinderii „23 August” București (17 ian. 1987–17 oct. 1988); membru al biroului Comitetului de partid al Întreprinderii „23 August” București și al biroului Comitetului de partid al Sectorului 3 București (17 ian. 1987–17 oct. 1988); ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini (17 oct. 1988–7 febr. 1989); vicepreședinte al Consiliului Național de Conducere a Activității din Ramurile Construcții de Mașini și Metalurgie (17 nov. 1988–1989); inginer principal la Centrala Industrială de Mașini-Unelte București (din mart. 1989).

ROȘU DUMITRU

(n. 16 febr. 1931, com. Bogdana, jud. Teleorman)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala elementară (1937–1944); liceul, curs fără frecvență; Școala Militară de Ofițeri de Infanterie din Sibiu (ian. 1951–1952); Facultatea de Arme Întrunite (nov. 1953–oct. 1956) și cursul postacademic (1966–sept. 1967), Academia Militară

București; Curs postacademic cu profil unic pentru toate armele (apr. 1979).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: bibliotecar în com. Bogdana, jud. Teleorman (1948–ian. 1951); locotenent (din 1952); comandant de pluton și comandant de companie la Regimentul 209 Infanterie (1952–nov. 1953); șef de Stat Major al Regimentului 257 Infanterie (oct. 1956–febr. 1958); ajutor șef al Biroului operații și pregătire de luptă de la Comandamentul Diviziei 63 Infanterie Craiova (febr.–iun. 1958); locțiitor șef și șef de Stat Major (iun. 1958–1961), apoi comandant (1961–dec. 1967) al Regimentului 114 Mecanizat „Rahova”; **membru de partid din 1959**; comandant al Regimentului 26 Mecanizat „Rovine” din Craiova (dec. 1967–iul. 1970); șef de Stat Major, prim-locțiitor al comandantului și membru al biroului Consiliului Politic la Divizia 10 Mecanizată „Ștefan cel Mare” (iul. 1970–6 iun. 1973); colonel (în mai 1973); comandant al Diviziei a 2-a Mecanizate „Mihai Viteazul” (6 iun. 1973–apr. 1980); general-maior (în oct. 1978); comandant al U.M. 01083 Craiova (mart. 1980–mart. 1985); comandant al Armatei a 3-a (apr. 1980–1989); comandant al U.M. 02540 Craiova (din mart. 1985); membru al Consiliului de Conducere al M.Ap.N. și membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Dolj (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Leu, jud. Dolj (1980–1985) și nr. 7 Plenița, jud. Dolj (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–22 dec. 1989).

ROȘU GHEORGHE

(n. 9 oct. 1917, com. Grumăzești, jud. Neamț; d. 17 ian. 1986, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); vicepreședinte (28 apr.–29 iun. 1981) și

membru (29 iun. 1981–22 nov. 1984) al Colegiului Central de Partid.

Studii: Școala primară (1924–1928); Gimnaziul teoretic din Piatra Neamț (1928–1932); Școala de Elevi Meseriași C.F.R. din Pașcani (1933–1936); Școala inter-județeană de partid Constanța (febr.–iun. 1948); Universitatea Serală de Marxism-Leninism (doi ani); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență; liceul, curs fără frecvență (1969); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice, curs fără frecvență.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: ucenic (1933–1936) și tâmplar (1936–mart. 1939 și 1942–mart. 1945) la Atelierele C.F.R. Pașcani; tâmplar și membru al Comitetului sindical la Atelierele C.F.R. Panciu (mart. 1945–mart. 1946); tâmplar la Atelierele C.F.R. Roman (mart.–iun. 1946); **membru de partid din apr. 1946**; responsabil al Secției organizatorice (iun. 1946–febr. 1948) și secretar (iun. 1948–iun. 1949) la Comitetul județean de partid Roman; secretar al Comitetului județean de partid Neamț (iun.–iul. 1949); instructor al Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (din iul. 1949); șef al unui grup de instructori la Secția Organe Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R. (până în aug. 1952); inspector al C.C. al P.M.R. (aug. 1952–11 mai 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Iași (11 mai 1954–15 mai 1955); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (iun.–6 oct. 1958); adjunct al șefului Secției Organizații de Masă a C.C. al P.M.R. (6 oct. 1958–1959); prim-secretar al Comitetului regional de partid Bacău (1959–28 nov. 1966); șef al Secției Metalurgie-Chimie a C.C. al P.C.R. (28 nov. 1966–1968); prim-vicepreședinte al U.N.C.A.P. (1968–oct. 1969); prim-secretar al Comitetului

județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (oct. 1969–5 iun. 1979); membru al Comisiei pentru Probleme de Cadre de Partid și de Stat a C.C. al P.C.R. (din 3 nov. 1976, reales la 27 mart. 1980); președinte al CENTROCOOP (11 sept. 1979–24 mart. 1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Roznov, reg. Bacău (1961–1965), nr. 22 Tg. Neamț, reg. Bacău (1965–1969), nr. 4 Târgu Neamț, jud. Neamț (1969–1975), nr. 11 Comănești, jud. Bacău (1975–1980) și nr. 5 Frățești, jud. Giurgiu (1980–1985); președinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură a M.A.N. (din 13 mart. 1969); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea noii Constituții (25 mart. 1961–21 aug. 1965); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (22 mart. 1975–1 apr. 1980); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980–1 apr. 1985).

Decorații: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1948), clasa a III-a (1964); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.” (1953); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1954), clasa I (1962); Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale armatei R.P.R.” (1958); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959), clasa a II-a (1971); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1974); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a II-a (1974).

ROȘU MARIA (n. GAVRILAȘ)

(n. 1 iun. 1935, com. Ciurea, jud. Iași)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Iași; Institutul Central de Pregătire a Cadrelor de Conducere din Economie și Administrația de Stat, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (oct. 1976–1980); urma

cursul postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (în 1989).

Profesia de bază: inginer electrotehnic.

Activitate profesională: inginer la Institutul Regional de Proiectări Constanța (1958–1961) și la Oficiul Energetic al Consiliului popular județean Constanța (1961–1968); **membru de partid din 1964**; adjunct al șefului (1968–1980), șef (1980–1983), apoi din nou adjunct al șefului (1983–în apr. 1987) Secției tehnică și investiții a Consiliului popular al județului Constanța; președinte al Comitetului județean al femeilor Constanța (febr. 1978–22 dec. 1989); membru al Consiliului Național al Femeilor (mart. 1978–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

ROTH IOSIF ANDREI

(n. 3 iun. 1924, Orșova, jud. Mehedinți; d. 1994, Timișoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–23 nov. 1979).

Naționalitatea: germană.

Studii: liceul (1936–1940, 1942–1944, 1948); Școala industrială din Reșița (1940–1944); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Timișoara (1948–1953); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic la U.D.R. Reșița (1940–1944); membru al U.T.C.dR. din apr. 1940; activist al „Ajutorului Roșu”; strungar la Uzinele Metalurgice Reșița

(nov. 1944–ian. 1945); internat într-un lagăr din U.R.S.S., unde a activat ca membru al Comitetului Antifascist din cadrul lagărului (ian. 1945–oct. 1946); **membru de partid din nov. 1946**; strungar la Uzinele Metalurgice Reșița (oct. 1946–1952); membru al Comitetului de partid la Fabrica de motoare a uzinei (1947); membru al biroului și secretar al organizației de bază din facultate; asistent la Catedra de marxism-leninism a Institutului Politehnic Timișoara (1952–aug. 1953); activist al Sectorului învățământ public al Secției propagandă și agitație a Comitetului regional de partid Timișoara (aug.–oct. 1953); instructor al Secției industrie grea a Comitetului regional de partid Timișoara (dec. 1955–1957); șef-adjunct (1957–ian. 1967) și șef (ian. 1967–febr. 1968) al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Timișoara/Banat; șef de sector, asimilat cu șeful de secție, la Comitetul județean de partid Timiș (febr. 1968–mart. 1973); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (mart. 1969–în 1985); director al Institutului de Proiectări Timișoara (mart. 1973–1989); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 2 apr. 1980); membru al Consiliului Național pentru Știință și Învățământ (din 31 dec. 1985); vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Germană din R.S.R. (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Deta, jud. Timiș (1969–1973) și nr. 8 Deta, jud. Timiș (1985–1989); secretar al M.A.N. (2 apr. 1980–22 dec. 1989).

RUJOI LAURENȚIU

(n. 18 febr. 1946, com. Husnicioara, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice și Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1966; membru al Comitetului județean de partid și prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (25 mart. 1988–22 dec. 1989).

RUS IOSIF

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții:

colonel (până la 30 dec. 1982); general-maior (30 dec. 1982); comandant al Aviației Militare (din 25 sept. 1986).

RUS VASILE

(n. 29 dec. 1925, com. Lunca Bradului, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–18 apr. 1972).

Studii: Școala primară (1933–1940); liceul; Școala Superioară de Studii Sociale „A.A. Jdanov” (sept. 1950–1952).

Profesia de bază: muncitor forestier.

Activitate și funcții:

muncitor forestier la Fabrica „Bangra” din com. Lunca Bradului, jud. Mureș (1940–1942) și la Fabrica „Carpatina” din Brezoi, jud. Vâlcea (1942–1946); membru al U.T.C. (1944); casier și responsabil organizatoric al

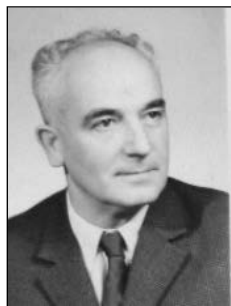
Comitetului U.T.C. din fabrică; **membru de partid din 1945**; responsabil organizatoric al Comitetului județean Vâlcea al Tineretului Progresist și secretar al Comitetului județean Romanați al Tineretului Progresist (1946–1947); educator politic, responsabil organizatoric și secretar al celulei de partid (1947–1948) și locțiitor politic de companie (1948–1949) la Corpul Tancuri de Munte al Diviziei „Tudor Vladimirescu”; instructor al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Mureș (1949–1950); șef al Secției Viața de partid a ziarului „Ardealul nou” din Tg. Mureș (1950); redactor (1952–iul. 1955) și subșef (iul. 1955–în iul. 1956) al Secției Viața de partid a ziarului „Scânteia”; membru al Colegiului de redacție al ziarului „Scânteia” (din 24 apr. 1956); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Tg. Mureș (până la 18 apr. 1972); membru al biroului Comitetului județean de partid Mureș (până la 23 mai 1972); șef al Catedrei de științe sociale a Institutului de Medicină și Farmacie Tg. Mureș (din 1973); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Târgu Mureș-Nord, jud. Mureș (1969–6 aug. 1972).

RUSU CLEMENT

(n. 19 iul. 1910, Năsăud, jud. Bistrița-Năsăud; d. 1992, Cluj-Napoca)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru al Comisiei Controlului de Partid (din 13 iun. 1958).

Studii: Gimnaziul industrial (trei clase); Școala industrială de ucenici; Școala de controlori economici (1947); liceul (patru clase); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958).

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: ucenic la o tipografie din Cluj (1925) și la Atelierele mecanice ale Universității Cluj (1925–1929); mecanic frezor la Atelierele C.F.R. Grivița și membru de sindicat (1929–1932); montator de pompe automate la Societatea de distribuție București (1935–1937); instalator la Societatea „Sanitas” București (1937–1939); ajustor și frezor (1939–1947), membru al Comitetului de partid, controlor economic și inspector economic (1947–apr. 1950) la I.A.R. Brașov; **membru de partid din 1945**; președinte al Sfatului popular județean Brașov (1950); instructor (din apr. 1950), adjunct șef și șef al Secției Plan-Finanțe-Comerț a C.C. al P.M.R. (în iun. 1952); adjunct al șefului Secției Bunuri de Larg Consum, Plan-Finanțe a C.C. al P.M.R. (până în 15 mai 1955); lucrează la Comisia Controlului de Partid (iul. 1958–iul. 1960); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional și membru al biroului Comitetului regional de partid Cluj (iul. 1960–mart. 1968); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (mart. 1968–9 sept. 1969); președinte al Colegiului județean de partid Cluj (9 sept. 1969–în aug. 1971).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Năsăud, reg. Cluj (1961–1965), nr. 23 Năsăud, reg. Cluj (1965–1969) și nr. 11 Gilău, jud. Cluj (1969–1975).

Distincții: Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „A V-a aniversare a Republicii Populare Române” (1953); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1954); „Ordinul Muncii” clasa I (1962); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1971).

RUȘINARU ION (IOAN)

(n. 29 nov. 1928, sat Șușița, com. Grozești, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Studii: Școala primară din com. Grozești (1936–1941); Liceul comercial din Turnu Severin (1941–1949); Institutul de Științe Economice și Politice București (1949–1950); Facultatea de Finanțe și Credit, Institutul Financiar Economic din Rostov pe Don, U.R.S.S. (1950–1953); aspirantura la Școala Superioară

de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (în 1965).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. și al U.A.E.R. (1948); membru al Comitetului U.T.M. al studenților români de la Institutul Financiar Economic din Rostov pe Don (1950–1953); economist (1953–1954), șef de serviciu (1954–1959) și director adjunct (1959–30 aug. 1961) la Direcția Creditării Comerțului a Băncii de Stat a R.P.R.; **membru de partid din nov. 1958**; membru al Comitetului U.T.C. din Direcția Creditării Comerțului a Băncii de Stat a R.P.R. și propagandist la un cerc de economie politică (1959–febr. 1961); instructor al Sectorului

finanțe-bănci din Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (febr.–31 aug. 1961); instructor (30 aug. 1961–31 aug. 1965) și șef al Sectorului finanțe (31 aug. 1965–21 mart. 1966) al Secției Plan-Finanțe a C.C. al P.M.R./P.C.R.; adjunct al șefului Secției Planificarea Economiei a C.C. al P.C.R. (21 mart. 1966–22 mai 1967); prim-vicepreședinte și vicepreședinte al U.N.C.A.P. (22 mai 1967–29 mart. 1968); președinte al Consiliului de Administrație al Băncii Agricole (29 mart. 1968–26 sept. 1986); membru al Consiliului Economic (din 22 mart. 1969); inspector general la Inspekția de Stat pentru Industria Alimentară din Ministerul Industriei Alimentare (dec. 1986–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Nucet, jud. Dâmbovița (1975–1980) și nr. 7 Săveni, jud. Botoșani (1980–1985); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (13 iul. 1978–1 apr. 1985).

Decorații: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; „Medalia Muncii“ (1959); Ordinul „Meritul Agricol“ clasa a II-a (1974); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1974).

S

SABĂU ANA

(n. 27 ian. 1949, com. Ceanu Mare, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică de contabilitate agricolă din Gilău (1968); Universitatea Politică și de Conducere (1985); Cursul de trei luni la Școala interjudețeană de partid din Cluj-Napoca (1986).

Profesia de bază: contabil agricol.

Activitate și funcții: contabil agricol la C.A.P.

Căianu (1968), C.A.P. Valea Florilor (1969), C.A.P. Tureni (1970) și C.A.P. Turda (din 1971); **membru de partid din 1973**; vicepreședinte al C.A.P. „Unirea” Turda, jud. Cluj (1986–1989).

SALVAN SUSANA (n. RUS)

(n. 9 mai 1942, com. Iacoveni, jud. Cluj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala tehnică de maiștri zootehniști (1961–1964); Școala de partid de un an, Secția U.T.C. (sept. 1966–iun. 1967); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe

Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1978).

Profesia de bază: maistru zootehnist.

Activitate și funcții:

muncitor zootehnist la I.A.S. Poiana, jud. Cluj (1959) și la I.A.S. „Mihai Viteazul” din Turda (1960); **membru de partid din 1963**; tehnician zootehnist la I.A.S. „Mihai Viteazul” (iul. 1964–1967);

secretar la Comitetul raional U.T.C. Turda (1965); activist la Secția organizatorică a Comitetului raional U.T.C. Turda (1967–febr. 1968); secretar la Comitetul orășenesc U.T.C. Bistrița (febr. 1968–iun. 1972); șef Sector evidență și cadre al Comitetului județean U.T.C. Bistrița-Năsăud (iun. 1972–iul. 1975); activist cu probleme de cadre, scrisori și membru al Biroului executiv al Consiliului județean al sindicatelor Bistrița-Năsăud (iul. 1975–1977); secretar cu probleme sociale cu jumătate de normă la Comitetul municipal de partid Bistrița (1977–iul. 1979); secretar pentru probleme sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean, membru în biroul Comitetului județean de partid Bistrița-Năsăud (iul. 1979–22 dec. 1989); președintele Consiliului județean Bistrița-Năsăud al F.D.U.S. (în 1980); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (în 1985).

SANDU AUREL

(n. 2 iun. 1940, com. Potlogi, jud. Dâmbovița)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Tehnica Construcțiilor de Mașini, Institutul Politehnic București (1962–1967); doctor în științe tehnice (1980); Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1983).

Profesia de bază: inginer mașini-unelte.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1962; inginer stagiar și cercetător științific la Institutul de cercetări și proiectări de mașini unelte și agregate București (1967–1976); director al Institutului de cercetări științifice și inginerie tehnologică pentru mașini unelte, agregate, mecanică fină și scule „Titan” București (febr. 1978–12 apr. 1985); director general al Institutului central pentru construcții de mașini București (12 apr.–iul. 1985); director general al Institutului central pentru industria electrotehnică și director al Institutului de cercetare științifică și inginerie tehnologică pentru mașini unelte (din iul. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Sibiu-Sud, jud. Sibiu (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”; Ordinul „Meritul Științific” clasa a III-a.

SANDU CONSTANTIN

(n. 7 oct. 1911, com. Vitomirești, jud. Olt; d. 2002, Pitești)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979).

Studii: cinci clase primare; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1941;** ministru adjunct la Ministerul

Gospodăriei Comunale și Industriei Locale (29 sept. 1951–28 iun. 1952); vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole (de la 9 sept. 1952); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Argeș (1957–1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Olt (1968–1975).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dâmbovița (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dâmbovița (1948–1952); Băbeni – Bistrița, reg. Pitești (1957–1961); nr. 28 Petrești, reg. Argeș (1961–1969) și nr. 1 Slatina, jud. Olt (1969–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962).

SANDU GHEORGHE

(n. 21 ian. 1921, Calafat, jud. Dolj; d. 2000, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic „Nicolae Bălcescu” din Brăila (1940); Școala navală „Mircea” (sept. 1940–mai 1942); Școala de aplicație a marinei militare (iul. 1945–mart. 1946); Facultatea de Marină, Academia Militară (aug. 1948–nov. 1950).

Profesia de bază: ofițer de marină.

Activitate și funcții: ofițer cu navigația și ofițer cu adjutantura și transmisiunile pe nava „Năluca” și crucișătorul auxiliar „Dobrogea”,

ofițer cu adjutantura la Comandamentul Apărării Teritoriului Dobrogea, ajutor al comandantului militar al portului Brăila și comandant al remorcherului „Maria” (mai 1942–iul. 1945); comandant arme sub apă, comandant pluton și ofițer cu aprovizionarea la Batalionul Mixt Marină, comandant al Companiei a 2-a Observare Constanța, pilot la Serviciul siguranța navigației Sulina și ofițer secund pe Nava școală „Mircea” (mart. 1946–iul. 1948); șef birou la Secția înzestrare materiale din Comandamentul Marinei Militare, șef al Școlii militare de ofițeri de marină și comandant al Flotei de Dunăre, transformată ulterior în Brigada de Nave Fluviale (dec. 1950–nov. 1956); **membru de partid din 1955**; șef de Stat major al Comandamentului Marinei Militare (nov. 1956–nov. 1958); șef al Direcției Hidrografice (nov. 1958–mart. 1960); șef al Școlii Superioare Militare de Marină (mart. 1960–apr. 1961); comandant al Marinei Militare (apr. 1961–nov. 1963); șeful Catedrei tactica marinei din Academia Militară (nov. 1963–nov. 1972); șeful Secției marină și grăniceri din Direcția Operații a Marelui Stat Major (din nov. 1972); viceamiral (19 aug. 1974); adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor și șef al Departamentului transporturi navale (17 mart. 1977–14 iun. 1980).

SASU ION

(n. 5 mart. 1944, Cugir, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Universitatea București; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1965**; activist la Comitetul Executiv (1967–1970) și șef la Comisia de propagandă (1970) a

Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România; președinte al Asociației Studenților din Centrul Universitar București, secretar al Comitetului municipal București al U.T.C. (1971–1975); președinte al Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și secretar al C.C. al U.T.C. (1975–1980); instructor (1980–1983) și șef sector (1983–febr. 1984) la Cancelaria C.C. al P.C.R.; secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Cluj (febr. 1984–febr. 1989); instructor teritorial la Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (febr.–22 dec. 1989).

SAVA VASILE

(n. 7 oct. 1929, Piatra Neamț, jud. Neamț; d. 1998, Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 dec. 1989).

Studii: Institutul de Științe Economice.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: șef serviciu planificare la Unitatea de industrializare a lemnului din Piatra Neamț (1949–1952) și la Combinatul forestier Roznov (1952–1956); **membru de partid din 1954**; director la Întreprinderea forestieră Tarcău (1956–1960) și la Trustul de industrializare a lemnului din Fălticeni (1960); director adjunct (1961–1966) și director (1967–1968) al Direcției regionale a economiei forestiere Suceava; directorul Trustului pentru exploatarea, transportul și industrializarea lemnului Bacău (1968); adjunct al șefului Comisiei economice a Comitetului regional de partid Suceava (1966–1967); directorul Întreprinderii forestiere de exploatare și transport Suceava (din 1969); membru în Consiliul de conducere al

Ministerului Industriei Lemnului și Materialelor de Construcții (din 1976).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Gura Humorului, jud. Suceava (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a, clasa a IV-a; Ordinul „Steaua R.S.R.” clasa a V-a.

SAVU CONSTANTIN

(n. 23 oct. 1931, Timișoara; d. 1992, Reșița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic din Reșița (1942–1950); Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București (1950–1954); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid din febr. 1959;** inginer stagiar, șef de schimb, inginer tehnolog (oct.

1954–apr. 1962), inginer șef (apr. 1962–apr. 1965), director tehnic (apr. 1965–mai 1968) și director general (mai 1968–12 apr. 1985) al Combinatului siderurgic Reșița.

SAVU ION

(n. 27 dec. 1926, Urziceni, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979 și 23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid din Breaza (iun.–sept. 1949); Școala de partid de un an a Comitetului orașenesc de partid București (1952–1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții:

membru de partid din oct.

1945; instructor al Sectorului de verificare a cadrelor (sept. 1949–1952), șef Secretariat tehnic, instructor la Secția propagandă și agitație, adjunct al șefului secției, șef Sector agitație la Comitetul orașenesc

de partid București (1953–iun. 1955); instructor la Secția Cadre a C.C. al P.M.R. (iun.–dec. 1955); secretar al Comitetului organizației de partid a M.A.I. (dec. 1955–1965); șef al Secției organizatorice și secretar al Comitetului municipal de partid București (31 mart. 1965–6 febr. 1968); adjunctul șefului și șeful Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (1968–1974); secretar pentru problemele organizatorice la Comitetul județean de partid Olt (nov. 1974–mart. 1978); adjunct al ministrului de Interne și secretar al Consiliului politic al Ministerului de Interne (7 mart.–5 sept. 1978); secretar pentru problemele organizatorice la Comitetul județean de partid Ilfov (aug. 1978–ian. 1981) și la Comitetul județean de partid Giurgiu (ian. 1981–oct. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Alba (oct. 1984–22 dec. 1989).

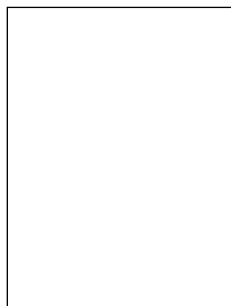
Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Corabia, jud. Olt (1975–1980) și nr. 4 Câmpeni, jud. Alba (1985–1989).

SĂLĂJAN IOAN

(n. 5 dec. 1930, com. Livada, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic cu predare în limba maghiară din Satu Mare (1949); Facultatea de Drept, Universitatea din Cluj (1949–1953); doctor în drept; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: procuror la Procuratura raionului Șomcuța Mare (1953–1954); procuror-șef la Procuratura raionului Sighet (1954–1955); procuror inspector, șef de secție și procuror-șef locțiitor la Procuratura regiunii Maramureș (1955–1961); **membru de partid din 1958**; procuror

inspector și procuror șef adjunct la Direcția judiciară pentru cauze penale din cadrul Procuraturii Generale a R.S.R. (1962–1970); membru al C.C. al U.T.C. (26 mart. 1966–22 febr. 1971); judecător la Tribunalul Suprem al R.S.R. (1970–mart. 1978); secretar al organizației de partid și lector la Cabinetul de partid al municipiului București (în 1975); adjunct al ministrului de Interne (mart.–aug. 1978); președinte Tribunalului Suprem al R.S.R. (din 24 oct. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 4 Balta Albă, jud. Buzău (1975–1980); nr. 11 Verești, jud. Suceava (1980–1985) și nr. 33 Voluntari, municipiul București (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1981).

SĂLĂJAN (SILAGHI) LEONTIN

(n. 19 iun. 1913, com. Santău, jud. Satu Mare; d. 28 aug. 1966, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R./P.C.R. (21 oct. 1945–28 aug. 1966); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–24 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 aug. 1966).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala primară; Școala de meseriași de pe lângă Atelierele C.F.R. Timișoara.

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1939**; membru al secretariatului Comitetului

regional Banat al P.C.d.R. (1940–1943); prim-secretar al Comitetului regional de partid Satu Mare (iul. 1945); adjunct al ministrului Sănătății și Prevederilor Sociale (22 apr. 1948–24 sept. 1949); ministrul Construcțiilor (24 sept. 1949–20 mart. 1950); general-maior (18 mart. 1950); adjunct al ministrului Forțelor Armate și Șef al Marelui Stat Major (de la 20 mart. 1950); general-locotenent (2 oct. 1951); prim-adjunct al ministrului Forțelor Armate și Șef al Marelui Stat Major (1951–1955); ministrul Forțelor Armate (4 oct. 1955–28 aug. 1966); general de armată (1959).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Sălaj (19 nov. 1946–28 mart. 1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sălaj (1948–1952); Arad-Nord, reg. Arad (1952–1957); Oradea-Nord, reg. Oradea (1957–1961) și nr. 1 Oradea-Nord, reg. Crișana (1961–28 aug. 1966).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1963).

SĂNDULESCU ANA

(n. 2 febr. 1933, com. Bălțățești, jud. Neamț) **Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).**

Studii: Facultatea de Științe Naturale și Chimie, Universitatea „A.I. Cuza” Iași (1952–1956); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: profesor la diferite școli generale din Odorhei (1956–1960) și Oradea (1960–1961); director

la liceele 4 și 5 din Oradea (1961–1965); **membru de partid din 1962**; vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Crișana (1965–1968); inspector general la Inspectoratul școlar al județului Bihor (1968–1979); președinte al Comitetului județean al femeilor Bihor (din nov. 1974); director la Liceul pedagogic „Iosif Vulcan” din Oradea (din 1979); membru al Consiliului Național al Femeilor (1979–1988); secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (dec. 1983–22 dec. 1989); președinte al Consiliului județean Bihor al F.D.U.S. și membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (din nov. 1985).

SĂPUNARU SIMION

(n. 6 sept. 1934, com. Bicaz Chei, jud. Neamț) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Brașov (1954–1959); Universitatea Politică și de Conducere de pe lângă Comitetul județean de partid Brașov (1967).

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; inginer mecanic, inginer

tehnolog, șef atelier, adjunct șef secție și șef secție la Uzinele „Tractorul” Brașov (1959–oct. 1973); director tehnic (oct. 1973–1979) și director general (din nov. 1987) la Centrala industrială de tractoare și mașini agricole Brașov; director general (1979–1986) și inginer principal I (1986–nov. 1987) la Centrala

industrială de autoturisme Pitești; membru al Comitetului de partid din Centrala industrială de tractoare și mașini agricole Brașov (1973–1979 și 1987–1989), al biroului Comitetului județean de partid Argeș (1979–1987), al Consiliului Dezvoltării Economice și Sociale, al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1979–1986) și al Comitetului județean de partid Brașov (din 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Pitești-Est, jud. Argeș (1980–22 dec. 1989).

SĂRARU GRIGORE CONSTANTIN

(n. 30 ian. 1932, Rm. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Ziaristică, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: scriitor și ziarist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**;

redactor-șef adjunct la revista „Secolul 20” a Uniunii Scriitorilor (1961–1963); șef

Secție literatură și artă la redacția ziarului „Scânteia tineretului” (1963–1965); secretar responsabil de redacție la revista „Luceafărul” (1965–1968); secretar responsabil de redacție și redactor-șef adjunct al Redacției cultural-artistice din Radiodifuziunea Română (1968–ian. 1977); director al Teatrului Mic (din ian. 1977); membru supleant al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 (1978–1979); membru al Comitetului municipal de partid București (din 1979).

Volume: *Teatrul românesc și interpreți contemporani*, cronici literare, București, Editura pentru Literatură, 1966; *Al treilea gong*, București, Editura Eminescu, 1973; *Niște țărani*, roman, București, Editura Eminescu, 1974;

Clipa, roman, București, Editura Eminescu, 1976; *Dragostea și revoluția*, roman, București, Editura Eminescu, 1981; *Adevăruri de toată ziua*, București, Editura Eminescu, 1987.

SÂRBU ANGELICA (n. BOBOC)

(n. 3 aug. 1949, com. Drăgușeni, jud. Suceava)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala tehnică horticolă din Fălticeni (1963–1967); Cursul de partid de două luni la Iași (1981).

Profesia de bază: tehnician horticol.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1971; tehnician horticol la C.A.P. Forăști (1967–1970), C.A.P. Drăgușeni (1970–1974) și

C.A.P. Preutești (1974–1988); planificator la C.U.A.S.C. Fălticeni (1988–febr. 1989) și președinte al C.A.P. Fălticeni (febr.–22 dec. 1989), județul Suceava.

SÂRBU ION

(n. 25 ian. 1924, Câmpina, jud. Prahova; d. 17 aug. 1997, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969); secretar al C.C. al P.C.R. (30 nov. 1988–3 nov. 1989).

Studii: Școala de arte și meserii din Câmpina (1936–1940); Școala de partid de șase luni (1947); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (iun. 1949–ian. 1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1955–1958); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: tâmplar.

Activitate și funcții: tâmplar la Societatea petroliferă „Steaua Română” din Câmpina (1940–1946); **membru de partid din iun. 1945;** secretar al Sindicatului petroliștilor din Câmpina (aug. 1946–mai 1947); activist și șef Sector propagandă la Comitetul județean de partid Prahova (1947–iun. 1949); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Ploiești (febr. 1950–1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (1968–1976); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al F.D.U.S., membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1976–1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid Argeș (1978–1984); secretar al Comitetului de partid al Aparatului C.C. al P.C.R. (din 1984); vicepreședinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (6 iun. 1984–1 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 12 Beceni (1969–1975) și nr. 7 Nehoiu (1975–1980), jud. Buzău; nr. 10 Morărești, jud. Argeș (1980–1985) și nr. 5 Toplița, jud. Harghita (1985–1989); secretar al M.A.N. (1975–1980).

SCARLAT CONSTANTIN

(n. 8 aug. 1914, com. Trușești, jud. Botoșani; d. 1993, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (28 dec. 1955–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala medie C.F.R. de electro-mecanici din București; Școala superioară a C.F.R..

Profesia de bază: ajustor mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945;** șef de atelier, director adjunct și director al Atelierelor C.F.R. Galați (1945–1952);

membru al Comitetului regionalei de partid Iași (1946–1947); șeful Secției industrie grea, transporturi și construcții a C.C. al P.M.R. (21 nov. 1952–14 ian. 1957); adjunct al șefului Direcției economice a C.C. al P.M.R. (14 ian. 1957–1961); prim-secretar al Comitetului regional de partid Galați (1961–8 iun. 1965); șeful Secției energie, construcții și transporturi din cadrul Direcției economice a C.C. al P.M.R./P.C.R. (8 iun.–19 oct. 1965); ministrul Industriei Chimice (19 oct. 1965–13 mart. 1969); director general al Direcției Generale a Rezervelor Statului (15 mart.–8 sept. 1969); consilier la Consiliul de Miniștri (din 1969).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Onești, reg. Bacău (1957–1961); Deva, reg. Hunedoara (1961–1965); nr. 6 Brăila-Sud, reg. Galați (1965–1969); nr. 4 Brăila-Sud, jud. Brăila (1969–1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

SCUTEA SIMION

(n. 16 sept. 1933, com. Chirpăr, jud. Sibiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică mecanică din Brașov (1954); Cursul de ziaristică de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1961–1963); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1975).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958; inspector-șef la

Secția cadre a Sfatului popular orășenesc Sibiu (1958–1961); consultant la Cabinetul de partid (1963–1968), instructor (1968–1970) și șef al Sectorului muncă politică de masă (1970–1972) al Comitetului orășenesc de partid Sibiu; redactor-șef la „Tribuna Sibiului” (1972–1974); secretar cu probleme de propagandă (1974–1978) și secretar cu probleme organizatorice (1978–oct. 1986) la Comitetul județean de partid Sibiu; membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (1972–oct. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (din oct. 1986).

SECELEANU PETRE

(n. 1936, com. Bălănești, jud. Gorj)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Istorie; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1956;

secretar pentru probleme de propagandă la Comitetul județean de partid și vice-președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (30 mart. 1988–22 dec. 1989).

SECHEL VASILE ALEXA

(n. 12 mai 1929, com. Nadab, jud. Arad; d. 23 ian. 1984, com. Sânmartin, jud. Harghita)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 ian. 1984; membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Metalurgie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: **membru de partid**

din 1958; inginer, adjunct șef secție, inginer

proiectant, inginer principal, director tehnic și director general la Întreprinderea „Tractorul” Brașov (1953–1973); director general la Centrala industrială de tractoare și mașini agricole Brașov (1973–ian. 1979); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini și șef al Departamentului

pentru producția de autovehicule, tractoare, mașini agricole și rulmenți (ian.–1 aug. 1979); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din 1976); membru în biroul Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Tractorul Brașov, jud. Brașov (1975–23 ian. 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a.

SEMEŢIUC CONSTANŢA (n. AVĂDANEI)

(n. 18 sept. 1939, com. Târgu Trotuș, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională agricolă; Școala de partid de un an pentru președinții de C.A.P. din cadrul Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1976–1977).

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;**

agent agricol la Consiliul popular al comunei Solonț (1957) și Târgu Trotuș (1958); profesor suplinitor la școala generală Dofteana, apoi

planificator la Consiliul agricol al raionului Târgu Ocna (din 1962); secretar al Organizației de partid „Instituții comunale”, secretarul Comitetului comunal al Crucii Roșii, secretarul Comisiei de judecată de pe lângă Consiliul popular comunal Târgu Trotuș (din 1970); membru al Comitetului județean de partid Bacău (din 1974); secretar al Comitetului de partid și președinte al Consiliului popular al comunei Târgu Trotuș, jud. Bacău (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 8 Tg. Ocna, jud. Bacău (1980–1985).

SENCOVICI ALEXANDRU (FRANCISC)

(n. 30 iul. 1902, Dej, jud. Cluj; d. 10 nov. 1995, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: șase clase elementare; școala profesională de maiștri mecanici.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1925;** lăcătuș la Fabrica de spirt din Oradea (1919); lăcătuș la mai multe întreprinderi din Oradea, Galați și Gura Ocnii (1921–1925); arestat în mai multe rânduri în perioada în care Partidul Comunist se afla în ilegalitate; secretar al Comitetului de partid Oradea (1927); secretar al Comitetului regional Cluj al P.C.d.R. (1932); trimis pentru 6 luni la Moscova, la Komintern, Secția română (1935); membru (1936) și secretar (1939) al Comitetului teritorial Ardeal al P.C.d.R.; secretar al Confederației Generale a Muncii (1945); adjunct al ministrului Muncii și Prevederilor Sociale (17 iul. 1948–8 dec. 1949); ministrul Industriei Ușoare (8 dec.

1949–19 mart. 1957 și 21 mart. 1961–13 mart. 1969); ministrul Industriei Bunurilor de Consum (11 apr. 1959–21 mart. 1961).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Satu Mare (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Satu Mare (1948–1952); Oradea-Nord, reg. Oradea (1952–1957); Marghita, reg. Crișana (1957–1969); Marghita, jud. Bihor (1969–1980); președintele Comisiei pentru industrie, construcții și transporturi a M.A.N. (mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1949); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966).

SIMION ION

(n. 16 dec. 1929, com. Poiana, jud. Sibiu)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic București.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții: directorul Întreprinderii de piese auto Sibiu (în 1985); secretar al Comitetului orașenesc de partid Măcin (în 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Sibiu-Centru, jud. Sibiu (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

SIMIONESCU CRISTOFOR (MARINELI)

(n. 17 iul. 1920, com. Dumbrăveni, jud. Botoșani)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Școala Politehnică „Gh. Asachi” din Iași (1939–1944); doctor inginer în științe chimice (1948).

Profesia de bază: chimist.

Activitate și funcții:

membru de partid din sept.

1947; asistent (1944–1947),

conferențiar (1948), director

de studii (1949–1951), profesor și șef catedră Chimie organică și macromoleculară (din 1952), prorector (1951–1952) și rector (1953–1976) al Institutului Politehnic „Gh. Asachi” din Iași; șef al Secției de chimie macromoleculară (1956–1970) și director (din 1970) al Institutului de chimie macromoleculară „P. Poni” din Iași; membru al Consiliului de Stat (18 mart. 1965–17 mart. 1975); membru (din 1968) și membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Iași (din 1984).

Membru al Comitetului pentru învățământul superior (27 sept. 1952–24 ian. 1953); membru corespondent (2 iul. 1955) și membru titular (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; vicepreședinte al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974–2 febr. 1990) și vicepreședinte cu delegație de președinte al Academiei R.S.R. (3 iun. 1977–19 mart. 1980); președinte al Filialei Iași a Academiei R.S.R. (1963–1974 și 1998–2001); membru al Academiei de Științe din Chișinău și New York, al Academiei Europene de Științe și Arte, al Societăților de Chimie din Franța și S.U.A., al Societății de Chimie Industrială din Paris etc.

Lucrări: *Mecanochimia compușilor macromoleculari* (în colaborare), București, Editura Academiei RSR, 1967; *Polimeri biocompatibili și biologic activi* (în colaborare), București, Editura Academiei RSR, 1980 etc.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Bârlad-Vest, reg. Iași (1965–1969) și nr. 7 Pașcani, jud. Iași (1969–1975).

SIMOVICI MIRCEA

(n. 22 aug. 1930, com. Puiești, jud. Vaslui)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electromecanică; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1961;
 director al Întreprinderii „Rulmentul” Bârlad, jud. Vaslui (1969–1979); secretar

pentru probleme economice la Comitetul județean de partid Vaslui (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Puiești, jud. Vaslui (2 mart. 1969–1975).

și Industriei Electrotehnice (de la 1 mart. 1951); ministrul Poștelor și Telecomunicațiilor (24 ian. 1953–19 mart. 1957); ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor (17 apr. 1959–18 dec. 1965); ministrul Căilor Ferate (18 dec. 1965–31 mai 1966); vicepreședinte (1966) și prim-vicepreședinte al UCECOM (1971–1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Vânu Mare, reg. Craiova (1957–1961); Tg. Ocna, reg. Bacău (1961–1965); nr. 8 Adjud (1965–1969) și nr. 4 Adjud (1969–1975), jud. Vrancea.

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); „Ordinul Muncii” clasa I (1962).

SION MIHAIL BUJOR

(n. 24 sept. 1927, București; d. 27 dec. 1974)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Academia de Studii Economice; Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (sept. 1950–mart. 1952).

Profesia de bază: funcționar.

Activitate și funcții:
membru de partid din oct. 1945; funcționar la Serviciul abonamente din Societatea de Radiodifuziune (dec. 1945–mai 1948); instructor al Secției organizatorice a Comitetului de partid al Sectorului IV Roșu (mai 1948–iun. 1949); funcționar la Comisia de verificare a membrilor de partid din Sectorul II Negru (iun. 1949); director general adjunct la Direcția Generală a Presei și Tipăriturilor de pe lângă Consiliul de Miniștri (9 apr. 1952–dec. 1953); șeful Sectorului presă centrală din Secția Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (dec. 1953); vicepreședinte al Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune (1959); adjunct

SIMULESCU DUMITRU

(n. 25 dec. 1912, com. Ghioroiu, jud. Vâlcea)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Studii: șapte clase elementare; Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1948–iun. 1949).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții:
 muncitor la Societatea de Gaz și Electricitate (1936); **membru de partid din 1939;**
 secretar al Comitetului jude-

țean de partid Teleorman (1946); instructor al C.C. al P.C.R. (1947); ministru adjunct la Ministerul Energiei Electrice (de la 20 iul. 1950); adjunct al ministrului Energiei Electrice

al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.M.R. (1960); șeful Secției Presă și Edituri a C.C. al P.C.R. (1965); președintele Comitetului de Stat pentru Radio și Televiziune (22 febr. 1971–24 apr. 1973); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Olanda (11 oct. 1973–27 dec. 1974).

SLIVNEANU ANETA

(n. 5 ian. 1944, com. Voinești, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1983).

Profesia de bază: confecționeră.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** secretar al Comitetului de partid al Întreprinderii de confecții Bârlad, membru al

Comitetului municipal de partid Bârlad, membru în biroul Comitetului județean de partid Vaslui și în Consiliul județean al Frontului Democrației și Unității Socialiste (din 1974); secretar pentru probleme sociale la Comitetul municipal de partid Bârlad (mart. 1977–oct. 1979); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid și primar al orașului Huși, jud. Vaslui (oct. 1979–iun. 1986); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (iun. 1986–26 sept. 1989); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brăila (27 sept.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Huși, jud. Vaslui (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

SMEU CONSTANTIN

(n. 12 sept. 1943, com. Tâmba, jud. Mehedinți)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1984 – 24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de Organizare și Conducere a Economiei, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1969–1973).

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962;** montator la Depoul de locomotive București-Triaș

(1960–1965); secretar al Comitetului U.T.C., membru al Comitetului de partid pe Complexul C.F.R. București-Triaș, membru al biroului Comitetului U.T.C. al Sectorului 8 (din oct. 1965); instructor al Comitetului municipal U.T.C. București (1967); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul U.T.C. al Sectorului 5 (1968–1973); instructor de specialitate la Consiliul de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale al Sectorului 5 (1973–febr. 1975); instructor teritorial și membru al B.O.B. din Secția organizatorică a Comitetului municipal de partid București (febr. 1975–mart. 1977); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul de partid al Sectorului 8 (mart. 1977–aug. 1979) și al Sectorului 1 (aug.–oct. 1979); șeful Secției organizatorice a Comitetului municipal de partid București (oct. 1979–oct. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 3 (oct. 1984–nov. 1987); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul municipal de partid București (nov. 1987–22 dec. 1989); membru în biroul Comitetului municipal de partid București (1979–1989); membru al secretariatului Comitetului municipal București al F.D.U.S. (din 1988).

SOARE STAN

(n. 1 aug. 1929, com. Cobia, jud. Dâmbovița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–1986).

Studii: Facultatea de Tehnologia și Chimizarea Țiteiului și Gazelor, Institutul de Petrol, Gaze și Geologie București (1948–1952); doctor în științe tehnice (1961); specializare în S.U.A. (oct. 1962–iun. 1963).

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954; șef de laborator, asistent (1952–1957), lector (1958–1962) și decan (1959–1962) al Facultății de Tehnologia și Chimizarea Țiteiului și Gazelor; conferențiar (apr. 1969–1974), profesor (din 1974), prorector (1969–1971) și rector (1972–1974) al Institutului de Petrol, Gaze și Geologie din București; secretar cu probleme de învățământ superior la Comitetul orașenesc U.T.C. București (1956); președintele Consiliului Uniunii Asociațiilor Studentești din București (1957–1962); instructor al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (iun. 1963–ian. 1964); instructor și șef de sector la Secția Învățământ a C.C. al P.M.R./P.C.R. (ian. 1964–apr. 1969); adjunct al ministrului Educației și Învățământului (12 apr. 1978–8 sept. 1979); adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (13 oct. 1979–19 sept. 1986); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (de la 30 oct. 1986).

Membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii, al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, al Consiliului de Conducere al Ministerului Sănătății și în biroul Consiliului General A.R.L.U.S. (în 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Gurghiu, jud. Mureș (1980–1985).

**SOLOMON BARBU
(SOLOMON BERNARD IȚIC)**

(n. 11 apr. 1904, com. Burdujeni, jud. Suceava;
 d. 22 aug. 1965, București)
Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (23 febr. 1948–22 aug. 1965).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Științe Juridice, Universitatea din București (1924–1927).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1948; ministru plenipotențiar al R.P.R. în Norvegia (5 febr. 1948–1949); judecător (27 iun. 1956–29 mart. 1962) și vicepreședinte (29 mart. 1962–22 aug. 1965) al Tribunalului Suprem al R.P.R.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Galați (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Berești, reg. Galați (1957–22 aug. 1965).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1964); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

**SOLOMONESCU OLIMPIA
(n. LUNGU)**

(n. 5 iun. 1929, com. Podenii Vechi, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Medicină Generală (1953); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: medic pediatru.

Activitate și funcții: medic pediatru la Spitalul de copii din Ploiești (1953); **membru de partid din 1959;** director

al Grupului școlar sanitar Ploiești (1961); medic inspector la Secția sănătate a Sfatului popular al regiunii Ploiești (1964); director adjunct al Direcției sanitare a județului Prahova (1973); secretar de stat la Ministerul Sănătății (4 dec. 1976–6 apr. 1979); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Senegal (6 apr. 1979–21 mai 1982); șef sector (21 mai 1982–apr. 1983) și adjunctul șefului Secției Relații externe și cooperare economică internațională a C.C. al P.C.R. (apr. 1983–29 apr. 1987); adjunct al ministrului Afacerilor Externe (29 apr. 1987–22 dec. 1989).

Vicepreședinte al Comitetului regional al femeilor Ploiești (1965); președinte al Comisiei Naționale de Demografie (din 9 mai 1978); vicepreședinte al Consiliului Național al Femeilor (în aug. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Urlați, jud. Prahova (1975–1980).

SONEA EMILIA

(n. 28 mart. 1932, com. Seini, jud. Maramureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–18 dec. 1982); membru al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 dec. 1989).

Studii: Școala pedagogică din Satu-Mare (1948–1952); Cursul de perfecționare a cadrelor didactice organizat de Secția Presă și Propagandă a C.C. al P.M.R. (1953–1954); Facultatea de Filologie (1961); Cursuri postuniversitare (1964–1966) și doctorat în istorie (nov. 1967–apr. 1970) la Academia de Științe

Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953;** director al Școlii generale nr. 131 din București (1957–iul. 1959); instructor la Secția învățământ-știință a Comitetului municipal de partid București (1954); instructor

al Comitetului de partid al Sectorului 5 (febr. 1955–iul. 1959), al Comitetului de partid al Sectorului 6 (iul. 1959–apr. 1970) și al Comitetului municipal de partid București (apr. 1970–ian. 1974); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul de partid „Sănătatea“ al municipiului București (ian. 1974–mart. 1980); președinte al Comitetului municipal al femeilor și membru al Comitetului municipal de partid București (din 1979); adjunct al șefului Secției Propagandă, Presă a C.C. al P.C.R. (mart. 1980–22 dec. 1989); secretar al Consiliului Național al F.D.U.S. (din 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Deta, jud. Timiș (1980–1985) și nr. 11 Rupea, jud. Brașov (1985–22 dec. 1989).

SORCOIU ANDREI

(n. 29 aug. 1932, com. Călățele, jud. Cluj)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice și Administrative, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1971); doctor în științe politice al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1983).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957; instructor la Comitetul regional de partid Brașov (1965–1968); șef Sector probleme statutare și evidența membrilor de partid la Comitetul județean de partid Brașov (1968–1973); șeful Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Brașov (ian. 1973–nov. 1979); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov și membru al biroului Comitetului județean de partid (mart. 1975–nov. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. (nov. 1979–1 iun. 1981); secretar pentru problemele organizatorice

al Comitetului județean de partid Brașov (1 iun. 1981–12 febr. 1986); membru al Organizației de bază nr. 1 a Comitetului județean de partid Brașov (1984–1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bihor (12 febr. 1986–22 dec. 1989).

SPĂTĂRELU AURICA

(n. 4 oct. 1942, com. Sfântu Gheorghe, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de industrie alimentară; liceul teoretic; Școala de partid de un an (oct. 1979–iun. 1980); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1989).

Profesia de bază: muncitor preparator produse alimentare.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1962;

contabil la I.A.S. Casimcea și Sarinauf, contabil principal și șef birou la I.A.S. Rahmanu din jud. Tulcea (ian. 1964–nov. 1976) și la Fabrica de zahăr Tândărei din jud. Ialomița (nov. 1976–oct. 1980); contabil la I.A.S. Hârșova, jud. Constanța (din oct. 1980); secretar adjunct cu probleme de propagandă la Comitetul orașenesc de partid Hârșova (dec. 1980); secretar al Comitetului comunal de partid și primar al comunei Ovidiu, jud. Constanța (mart. 1984–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Năvodari, jud. Constanța (1985–22 dec. 1989).

SPĂTĂRELU ION

(n. 27 iun. 1925, com. Andrășești, jud. Ialomița; d. 28 iul. 1988, com. Gheorghe Doja, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al

P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–28 iul. 1988).

Studii: Liceul de cultură generală; Cursul de partid de trei luni (1950); Facultatea de Științe Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979).

Profesia de bază: mecanic agricol.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1946;

instructor al Comitetului raional de partid Slobozia (1953–1954); instructor al Comitetului orașenesc de partid Slobozia (1955); președinte al C.A.P. „Gheorghe Doja”, jud. Ialomița (1958–28 iul. 1988); membru al Comitetului raional de partid Slobozia și al Comitetului regional de partid București (1960); membru al Consiliului agricol raional Slobozia (1962–1968); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–17 mart. 1975); membru al biroului Comitetului județean de partid Ialomița (din 1972); membru al Consiliului U.N.C.A.P. (din 1973).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 29 Gh. Doja, reg. București (1961–1969) și nr. 53 Căzănești, jud. Ialomița (1969–1975 și 1985–28 iul. 1988).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a.

SPÂNU NICOLAE-IOAN

(n. 5 dec. 1935, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; doctorat; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1955;
 vicepreședinte al Comitetului
 executiv al Consiliului
 popular județean Buzău (1
 nov. 1984–oct. 1989); activist
 al C.C. al P.C.R. (oct.–22 dec.
 1989).

SPÂNU VASILICA

(n. 23 oct. 1942, com. Cetate, jud. Dolj)

**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24
 nov.–22 dec. 1989).**

Studii: Facultatea de
 Agronomie; Institutul „B”,
 Academia de Științe Social-
 Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer
 agronom.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1967;

președinte al Uniunii Județene
 a Cooperativelor Agricole de
 Producție Mehedinți (în

1980); secretar pentru probleme agrare la
 Comitetul județean de partid Mehedinți (dec.
 1985–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5
 Cujmir, jud. Mehedinți (1980–1985).

SPIRACHE ANA

(n. 1 apr. 1945, Oltenița, jud. Călărași)

**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov.
 1984–24 nov. 1989).**

Studii: Facultatea de Științe Politico-
 Economice, Academia de Științe Social-Politice
 „Ștefan Gheorghiu” (1972–1976).

Profesia de bază: maistru în tehnologia
 conservelor.

Activitate și funcții: **membru de partid
 din 1965;** muncitor (1962–1969), maistru

(1969–1976) și economist
 (din 1976) la Întreprinderea
 de producerea și valorificarea
 legumelor și fructelor Olte-
 nița; secretar pentru probleme
 sociale la Comitetul orașenesc
 de partid Oltenița (1977–
 1980); vicepreședinte al
 Consiliului județean de con-
 trol muncitoresc al activității
 economice și sociale și
 membru al biroului Comitetului județean al
 femeilor Ilfov (ian. 1980–ian. 1981); vice-
 președinte al Consiliului județean de control
 muncitoresc al activității economice și sociale
 Giurgiu (ian. 1981–oct. 1984); președinte al
 Comitetului județean al femeilor și membru al
 biroului Comitetului județean de partid Giurgiu
 (ian. 1981–22 dec. 1989); secretar pentru pro-
 bleme sociale al Comitetului județean de partid
 și vicepreședinte al Comitetului executiv al Con-
 siliului popular al județului Giurgiu (1 nov.
 1984–22 dec. 1989).

SPORNIC ANETA

(n. 29 iun. 1930, București)

**Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov.
 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R.
 (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru al
 Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.
 (23 nov. 1979–21 mai 1982).**

Studii: Liceul industrial de
 fete din București (1941–
 1949); Facultatea de Drept,
 Universitatea din București
 (1949–1953); doctor în
 economie al Institutului de
 Științe Sociale de pe lângă
 C.C. al P.M.R. (1958).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:
 funcționar la Direcția de
 propagandă a Comitetului de Cultură Fizică și
 Sport (1951–1953); **membru de partid din**

oct. 1956; prorector al Academiei de Studii Economice București (1967–1971); președinte al Comitetului municipal al femeilor, membru în biroul Comitetului municipal de partid București (1966–1977); adjunct al ministrului Muncii (20 nov. 1975–1 sept. 1979); vice-președinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din apr. 1980); ministrul Educației și Învățământului (1 sept. 1979–29 apr. 1982); ministru secretar de stat la Comitetul de Stat al Planificării (21 mai 1982); președintele Comitetului de Stat pentru Prețuri (23 mart. 1984–19 iun. 1986); viceprim-ministru al Guvernului (19 iun. 1986–14 sept. 1987); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Venezuela (30 dec. 1987–23 febr. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 10 Brănești, jud. Ilfov (1975–1980); nr. 9 Băilești, jud. Dolj (1980–1985) și nr. 29 Republica, mun. București (1985–1989); vicepreședinte al M.A.N. (17 mart. 1975–28 mart. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

SPRINȚEROIU GHEORGHE

(n. 15 oct. 1940, Târgu Ocna, jud. Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Limba și Literatura Română; Curs de ziaristică și doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1983).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1965;

redactor la publicațiile Ministerului de Interne (1963–

1972); redactor principal la „Scânteia

tineretului” (1972); redactor șef la Redacția știri interne (1979) și secretar responsabil de agenție (dec. 1982) la AGERPRES; șef Sector presă centrală și locală din Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (aug. 1983–22 dec. 1989); secretar al B.O.B. pe secție (din 1984); secretar adjunct cu probleme de propagandă al Comitetului de partid al aparatului C.C. al P.C.R. (din 1987).

STAMATOIU ARISTOTEL

(n. 6 oct. 1929, com. Scoarța, jud. Gorj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Liceul comercial din Tg. Jiu (1941–1949); Facultatea de Comerț și Cooperație, Institutul de Studii Economice și Planificare (1949–1952).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: planificator la CENTROCOOP (1952); ofițer de securitate la Direcția de

Contrainformații economice (1953–1962); **membru de partid din 1959;** adjunct șef serviciu (1962) și șef serviciu (1963–1967) la Direcția de Contraspionaj; adjunctul șefului (1967–febr. 1973) și șeful Direcției a III-a (febr. 1973–mart. 1974) din Direcția Generală de Contraspionaj a Ministerului de Interne; locțiitor șef al Direcției a III-a Contraspionaj a Ministerului de Interne (mart. 1974–1979); general-maior (21 aug. 1979); director al Direcției a III-a Contraspionaj (1979–1982); general-locotenent (23 aug. 1984); secretar de stat la Ministerul de Interne și adjunct al șefului Centrului de Informații Externe (21 apr. 1982–30 nov. 1984); adjunct al ministrului de Interne și șef al Centrului de Informații Externe (30 nov. 1984–6 ian. 1990).

STAN CECILIA

(n. 14 nov. 1933, com. Pietroasele, jud. Buzău)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989) ; vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–23 nov. 1984).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Filozofie (1968).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1955; instructor cu problemele de școli și pionieri la Comitetul raional U.T.M. Buzău (1955) și la Comitetul regional

U.T.M. Ploiești (1956–1957); director la o școală medie din București (1957–1959); instructor la Comisia pentru problemele U.T.M. a Comitetului orașenesc de partid București (1959); secretar cu probleme de școli și pionieri la Comitetul orașenesc U.T.M. București (1960–1964); instructor la Secția propagandă a Comitetului municipal de partid București (1967); consultant (1968–1972) și director adjunct (1972–16 ian. 1974) al Cabinetului muncii de partid București; instructor la Secția Propagandă și Presă a C.C. al P.C.R. (16 ian. 1974–1979); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean de partid Argeș (1979–14 iun. 1982); director adjunct al Direcției artelor și instituțiilor de spectacole din Consiliul Culturii și Educației Socialiste (1982–1989); secretarul B.O.B. pe direcție, membru al Comitetului de partid și președinte al Comitetului sindical din instituție (1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Topoloveni, jud. Argeș (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

STAN GHEORGHE

(n. 1930, com. Pâșcov, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Industrializare a Lemnului; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer industria lemnului.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957; director al Combinatului de prelucrare a lemnului Focșani (din 1975).

STAN MARIA

(n. 20 ian. 1949, com. Vârteșcoiu, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională; Liceul economic; Școala de partid de trei luni.

Profesia de bază: confecționar mașinist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1967; secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de confecții Focșani (în 1989).

STANCA CONSTANTIN

(n. 2 mart. 1937, București)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Filologie, Universitatea din București; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1955; secretar cu probleme de propagandă al Comitetului

județean de partid Covasna (1968–iul. 1979) și al Comitetului județean de partid Satu Mare (iul. 1979–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Întorsura Buzăului, jud. Covasna (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

STANCIU MARIA

(n. 1938, com. Bahna, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: muncitor textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** secretar pentru probleme sociale la Comitetul județean de partid Covasna (mai 1979–22 dec. 1989).

STANCIU MARIA

(n. 16 apr. 1939, com. Miheșu de Câmpie, jud. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala generală; Școala de partid de un an.

Profesia de bază: muncitor agricol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** președinte al C.A.P. Miheșu de Câmpie, jud. Mureș (1973–1989).

STANCU AUREL

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Activitate și funcții: colonel (1950) și general-maior (1953) de securitate; șef al Regiunii de Securitate București (1950–1957).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Băneasa, reg. București (1952–1957) și „13 Septembrie”, orașul București (1957–1961).

STANCU ZAHARIA

(n. 7 oct. 1902, com. Salcia, jud. Teleorman; d. 5 dec. 1974, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug.–dec. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (dec. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Litere și Filozofie, Universitatea din București (1928–1933).

Profesia de bază: ziarist și scriitor.

Activitate și funcții: editor al revistelor „Azi” (1933), „Lumea românească” (1937–1939) și „Revista română” (1941–1942); directorul Teatrului Național din București (1946–1952 și 1958–1968); membru în Comitetul de direcție al Editurii pentru Literatură și Artă (de la 5 aug. 1948); președintele Uniunii Scriitorilor (1947, 1966–1974) și al Societății Scriitorilor Democrați din România (de la 8 ian. 1948); membru al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–5 dec. 1974).

Laureat al Premiului de Stat (1952) și al Premiului Herder (1971); membru titular al Academiei R.P.R. (2 iul. 1955).

Autor a numeroase lucrări literare, dintre care amintim: *Desculț*, București, Editura de Stat, 1949; *Florile pământului*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1958; *Rădăcinile sunt amare*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1958–1959; *Jocul cu moartea*, București, Editura pentru Literatură, 1962; *Ce mult te-am iubit*, București, Editura pentru Literatură, 1968; *Pădurea nebună*, București, Editura Eminescu, 1972.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tecuci (1948–1952); nr. 32 Turnu Măgurele, reg. București (1961–1965); nr. 25 Roșiori de Vede (1965–1969) și nr. 11 Crângu (1969–5 dec. 1974), jud. Teleorman.

Distincții: Ordinul „Meritul Cultural” în gradul de Cavaler, clasa I (1947); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1962).

STANCU ZAMFIR

(n. 13 nov. 1928, sat Ciușlea, com. Garoafa, jud. Vrancea)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Liceul industrial din Focșani (1948); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași (1949–1953); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959;** inginer tehnolog laborant la

Rafinăria „Vega” Ploiești (1953); adjunct șef laborator, șef secție și șef instalație la Rafinăria Dărmănești (1954–1958); propagandist, membru al Comitetului U.T.M., locțiitor al secretarului Comitetului de partid din Rafinăria Onești și membru în biroul Comitetului orașenesc de partid Onești (din 1959); șef instalație, adjunct șef secție și șef serviciu la Rafinăria Onești (1959–1965); inginer șef

adjunct, director (1966), director general (1967), director coordonator de producție (1969) și director (1974) la Grupul industrial petrochimic Borzești; director general al Centralei industriale de rafinării și petrochimie Ploiești (mai 1983–1989); membru al biroului Comitetului județean de partid Bacău (din 1974); membru al Comitetului județean de partid Prahova (din 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Gheorghe Gheorghiu-Dej, jud. Bacău (1975–1985) și nr. 2 Ploiești Sud-Vest, jud. Prahova (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

STATE NICOLAE

(n. 26 mart. 1928, com. Godeni, jud. Argeș; d. 1977, com. Ciochina, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Academia de Studii Economice; Facultatea de Drept.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;**

șeful Direcției judiciare din Direcția Generală a Miliției (până la 16 mart. 1966); șeful Direcției Generale a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă (16 mart. 1966–28 aug. 1969); general-maior (28 aug. 1969); adjunct al ministrului Afacerilor Interne (28 aug. 1969–19 apr. 1972); adjunct al ministrului de Interne (19 apr.–16 dec. 1972); director al Direcției Generale a Penitenciarelor (16 dec. 1972–13 mart. 1975); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Gospodăririi Fondurilor Fixe și director general al Direcției Generale a Rezervelor de Stat (13 mart. 1975–28 mai 1976).

STĂNESCU (SILAGHI) ION

(n. 23 ian. 1929, com. Ghercești, jud. Dolj)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–23 nov. 1979 și 18 dec. 1982–22 dec. 1989); membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–18 dec. 1982); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala militară de ofițeri politici nr. 2 din Oradea a Ministerului de Interne (dec. 1950–nov. 1951); Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” de pe lângă C.C. al P.M.R. (sept. 1952–oct. 1955); Facultatea de Științe Juridice din București (1963).

Profesia de bază: frezor.

Activitate și funcții: **membru de partid din mai 1947;** instructor la Comitetul raional U.T.M. „23 August” (1948), la Secția propagandă a Comitetului județean U.T.M. Ilfov (1949) și la Secția Propagandă a C.C. al P.M.R. (1949); secretar al B.O.B. și instructor la Direcția Generală Politică a M.A.I. (nov. 1951–sept. 1952); instructor la Secția Administrativă a C.C. al P.M.R. (din oct. 1955); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Moreni (din 1958); șef al Sectorului cadrelor din M.F.A. și M.A.I. din Secția Cadre a C.C. al P.M.R. (până în aug. 1959); responsabil al Colectivului de instructori pentru M.F.A. și M.A.I. din Direcția Organizatorică a C.C. al P.M.R. (din aug. 1959); adjunct al șefului Grupului de instructori pentru problemele muncii de partid în M.F.A. și M.A.I. (până la 23 iun. 1964); prim-secretar al Comitetului regional de partid Oltenia (23 iun. 1964–20 iul. 1967); președintele Consiliului Securității Statului (7 mai 1968–24 apr. 1972); ministru de Interne (24 apr. 1972–17 mart. 1973); șef sector la Secția Gospodăriei de partid a C.C. al P.C.R. (mart. 1973); prim-secretar al Comitetului de județean de partid și președinte

al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (apr. 1974–ian. 1977); secretar al C.C. al P.C.R. și șef al Secției pentru probleme militare și de justiție a C.C. al P.C.R. (de la 25 ian. 1977); viceprim-ministru al Guvernului (27 ian. 1977–7 mart. 1978); ministru secretar de stat la Ministerul Construcțiilor Industriale (7 mart. 1978–30 mart. 1979); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (30 mart. 1979–26 aug. 1981); șef al Departamentului pentru Construcții în Străinătate, cu grad de ministru (26 aug. 1981–26 oct. 1984); ministrul Turismului și Sportului (26 oct. 1984–28 mart. 1985); ministrul Turismului (29 mart. 1985–2 ian. 1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 8 Băilești, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 12 Băilești, jud. Dolj (1969–1975) și nr. 2 Pucioasa, jud. Dâmbovița (1975–1980).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a și „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1968, 1971); Ordinul „Meritul Agricol” clasa a II-a (1974); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1974).

STĂNESCU MARIA

(n. DUMITRESCU)

(n. 16 sept. 1929, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Geologie-Geografie, Universitatea București; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;** adjunct al ministrului Educației și Învățământului (28 mart. 1975–1 aug. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Finlanda (12 sept. 1978–23 oct. 1986); președinte al Comitetului Uniunii

Sindicatelor din Învățământ, Știință și Cultură (în 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elct. nr. 28 Colentina, mun. București (1975–1980).

STĂNESCU ȘTEFANIA

(n. 10 mart. 1944, Drăgănești, jud. Olt)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Studii: tehnician confecții.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1962; secretar pentru problemele sociale al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului

executiv al Consiliului popular al județului Vrancea (până la 12 nov. 1982); secretar pentru problemele de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Olt (de la 12 nov. 1982).

STĂNILĂ LETIȚIA LEONORA

(n. 8 dec. 1931, Mediaș, jud. Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Textile; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1959; director al Întreprinderii „Târnava“ Mediaș (din 1962).

STĂTESCU CONSTANTIN

(n. 27 nov. 1927, Curtea de Argeș, jud. Argeș; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul comercial din Pitești (1938–1946); Facultatea de Drept, Universitatea din București (1946–1950).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din oct.

1963; referent la Ministerul Învățământului și Culturii (mart. 1951); asistent, lector (1958–1962), conferențiar (1963) și profesor universitar (din 1965) la Facultatea de Drept a Universității București; judecător la Tribunalul Suprem (1 iul. 1964–7 mart. 1967); vicepreședinte al Tribunalului Suprem pentru Colegiul Civil (7 mart. 1967–23 iul. 1975); membru al Consiliului de Stat (9 dec. 1967–23 iul. 1975); secretar al Consiliului de Stat (13 mart. 1969–23 iul. 1975); președintele Tribunalului Suprem (23 iul. 1975–27 ian. 1977); ministrul Justiției (27 ian. 1977–27 oct. 1979); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Regatul Țărilor de Jos (30 iun. 1984–15 mart. 1990).

Autor a numeroase studii și lucrări în materie de drept civil, printre care și *Tratatul de drept civil: teoria generală a obligațiilor* (în colaborare), București, Editura Academiei R.S.R., 1981.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 23 Cărmidari, orașul București (1965–1969); nr. 5 Băleni, jud. Dâmbovița (1969–1975) și nr. 5 Ciorani, jud. Prahova (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a.

STĂTESCU ELISABETA (n. BURCEA)

(n. 23 oct. 1937, com. Nicolae Bălcescu, jud. Teleorman; d. 1997, Roșiori de Vede, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala de partid de un an (1960); Liceul teoretic din Roșiori de Vede (1966); Facultatea de Științe Politico-Economice (1978) și doctorat în științe economice (mart. 1987) la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: țesătoare.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1957; instructor (1961–1963) și secretar (1963–1969) al Comitetului orașenesc U.T.M. Roșiori de Vede; instructor cu informarea la Comitetul județean de partid Teleorman și secretar al Comitetului județean al femeilor (1969–1972); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul orașenesc de partid Roșiori de Vede (1972–1977); secretar cu probleme sociale (1977–aug. 1979) și cu probleme organizatorice (aug. 1979–febr. 1986) la Comitetul județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (1977–febr. 1986); membru al Consiliului Național al F.D.U.S. (1980–1986); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (1981–1986); președinte al Consiliului județean Teleorman al F.D.U.S. (1981–1986); instructor de secție la C.C. al P.C.R. (febr.–mai 1986); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Giurgiu (20 mai 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Drăcșanei, jud. Teleorman (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

STEINBACH LEON IOSIF

(n. 6 mart. 1918, București; d. 1999, Israel)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: școala generală.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1934; responsabil al Resortului financiar al Comitetului de partid (1945) și inspector la Controlul județean economic (1947) Bacău; director al Fabricii de pielărie și încălțăminte „Partizanul” Bacău, director general al Fabricii de confecții și tricotaje București (1951); director general la Centrala industriei de confecții București (până la 16 mai 1981); adjunct al ministrului Industriei Ușoare (16 mai 1981–17 mart. 1983).

STÖFFEL EMERIC

(n. 27 iun. 1913, com. Ciacova, jud. Timiș)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: patru clase de liceu.

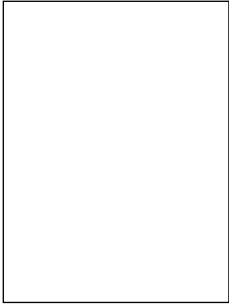
Activitate și funcții:

membru de partid din 1930; consilier însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.R. în Elveția (15 febr. 1951–10 mart. 1956); director în Ministerul Afacerilor Externe (din 1956).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1963).

STOIAN ALEXANDRA

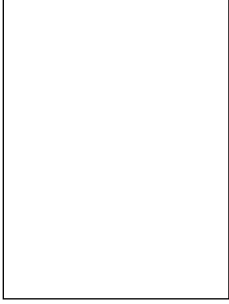
(n. 9 apr. 1948, com. Vâlcele, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de personal tehnic a Ministerului Industriei Ușoare București (1968–1970); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979–1983).

Profesia de bază: filatoare.*Activitate și funcții:***membru de partid din**

1967; tehnician țesător la Întreprinderea de stofe „Argeșana” din Pitești (1970–1972); instructor pentru probleme de școli la Comitetul municipal U.T.C. Pitești (dec. 1972–sept. 1973); instructor la Secția propagandă și cultură a Comitetului județean U.T.C. Argeș (sept. 1973–sept. 1983); secretar al Comitetului de partid și președinte al Consiliului Oamenilor Muncii din Întreprinderea textilă Pitești (sept. 1983–22 dec. 1989).

STOIAN CRISTIANA**Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).**

Activitate și funcții: vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Vaslui (2 nov.–22 dec. 1989).

STOIAN ION

(n. 28 nov. 1927, com. Telega, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (21 mart. 1984 – 3 nov. 1989).

Studii: Facultatea Muncitorească (1949–1951); Institutul de Relații Internaționale (1955); doctorat în economie la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1955–1959).

Profesia de bază: strungar.*Activitate și funcții:***membru de partid din nov.****1945;** instructor, șef de sector

și adjunct șef Secție propagandă a C.C. al P.M.R. (1959–1965); șef Secție literatură și artă a C.C. al P.C.R. (2 nov. 1965–1968); rector al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1968–1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Socialistă Albania (13 dec. 1971–30 mai 1978); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (10 iul. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Constanța (7 apr. 1979–28 mart. 1983); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (28 mart. 1983–22 nov. 1985); ministrul Afacerilor Externe (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Constanța Nord-Est, jud. Constanța (1980–1985) și nr. 8 Dr. Petru Groza, jud. Bihor (1985–22 dec. 1989); secretar al M.A.N. (9 mart. 1980–mart. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa a II-a; Ordinul „Meritul Cultural” clasa a II-a.

STOICA ADRIAN

(n. 14 sept. 1939, Brăila; d. 2002, București)
Membru supleant (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic nr. 2 din Brăila (1956); Facultatea de Tehnologie și Chimizare a Țigăului și Gazelor, Institutul de Petrol și Gaze București (1956–1961); doctorat la Institutul de Petrol și Gaze din București (dec. 1976); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** director tehnic la Centrala industrială de prelucrarea țițeiului Ploiești (1969); director general al Grupului industrial de petrochimie Ploiești (1971); director general al Centralei industriale de rafinării și petrochimie Ploiești (1973); membru în biroul Comitetului municipal de partid Ploiești (1972–1974); membru în biroul Comitetului județean de partid Prahova (1974); adjunct al ministrului Industriei Chimice (3 iul. 1978–13 apr. 1983); adjunct al ministrului Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (13 apr. 1983); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Chimice (7 febr. 1984); ministrul Industriei Petrochimice (10 aug. 1985–4 sept. 1987); director general al Centralei industriale de rafinării și petrochimie Pitești (din sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Ploiești-Nord, jud. Prahova (1975–1980) și nr. 10 Moinești, jud. Bacău (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a.

STOICA COSTICĂ

(n. 27 iun. 1934, Galați; d. 2001, București)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1971–1975).

Profesia de bază: tabulator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1954;

prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Galați (1961–1964); secretar cu propaganda la Comitetul regional de partid Galați (1964–1966); șef al Comisiei sindicat-femei a Comitetului regional de partid Galați (1966–1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid Vrancea și membru al biroului Comitetului județean de partid (1968–aug. 1975); instructor al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Vrancea (aug. 1975–febr. 1976); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Focșani, membru al biroului Comitetului municipal de partid Focșani (febr. 1976–1 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular municipal Focșani, membru al biroului Comitetului județean de partid Vrancea (1 nov. 1982–17 aug. 1983); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Vrancea (17 aug. 1983–oct. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–17 ian. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Suceava (17 ian. 1987–22 dec. 1989).

STOICA GHEORGHE

(n. 20 iul. 1900, Dorohoi, jud. Botoșani; d. 10 aug. 1976)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–27 mai 1952); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (27 mai 1952–28 nov. 1974); președintele Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–10 aug. 1976); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al

**P.C.R. (dec. 1967–dec. 1968); membru al
Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (dec.
1968–28 nov. 1974).**

Profesia de bază: muncitor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1921;
general-maior (1948); secretar
al Confederației Generale a
Muncii (9 ian. 1949); pre-
ședinte al Consiliului Sindica-
telor din regiunea București
(1950); prim-secretar al
Comitetului orășenesc de
partid București (1950–1953);
șef al misiunii diplomatice a

R.P.R. (28 sept.–28 oct. 1953) și ambasador
extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. (28 oct.
1953–23 febr. 1956) în Republica Democrată
Germană; șef al Direcției cadre (până la 7
febr. 1957), al Secției Bunuri de consum (de
la 7 febr. 1957) și al Secției Administrative
(de la 6 iul. 1957) a C.C. al P.M.R.; șef al
Direcției generale pentru problemele organelor
locale ale administrației de stat de pe lângă
Consiliul de Miniștri (1965); membru (19 mart.
1957–5 mart. 1961) și secretar (29 dec. 1957–5
mart. 1961) al Prezidiului M.A.N.; director al
Comitetului de Stat pentru Problemele de
Muncă și Salarii (de la 9 dec. 1966); adjunct
al șefului Departamentului Salarizarea Muncii
cu grad de adjunct al ministrului (1 apr. 1969);
director general al Direcției Generale pentru
Consiliile Populare (30 mai 1969); membru al
Consiliului de Stat (21 aug. 1965–10 aug. 1976).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în
circ. elect. Tulcea (1946–1948); deputat în
M.A.N., ales în circ. elect. Constanța (1948–1952);
„23 August“, orașul București (1952–1957);
Giurgiu, reg. București (1957–1969); nr. 1
Giurgiu, jud. Ilfov (1969–10 aug. 1976);
vicepreședinte al M.A.N. (până la 26 ian. 1954).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a II-a
(1949); Ordinul „23 August“ clasa I (1959);
Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“
(1960); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“
și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (1962);
Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa I (1966);
Ordinul „Victoria Socialismului“ (1971).

STOICA GHEORGHE

(n. 13 febr. 1935, com. Tomșani, jud. Prahova)

**Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22
dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (21
mai 1982–oct. 1984); membru supleant al
Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.
(22 nov. 1984–24 nov. 1989).**

Studii: Școala Superioară
de Partid „Ștefan Gheorghiu“
(1959–1962); Facultatea de
Economie Generală, Aca-
demia de Studii Economice
(1968).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din apr.

1957; instructor al C.C. al
U.T.M. (1962); adjunct al
șefului Secției Organizatorice a C.C. al U.T.M.
(1963); secretar al C.C. al U.T.M. (din 23 iun.
1964); membru al Consiliului Național al F.U.S.
(1969–1974); adjunct al ministrului Energiei
Electrice (16 febr. 1971–20 mart. 1974); șeful
Secției organizatorice a Comitetului județean
de partid și membru al biroului Comitetului
județean de partid Prahova (1974–21 febr.
1978); instructor al C.C. al P.C.R. (21 febr.
1978–iun. 1979 și apr. 1988–19 ian. 1989);
prim-secretar al Comitetului județean de partid
și președinte al Comitetului executiv al
Consiliului popular al județului Vrancea (5
iun. 1979–oct. 1984); viceprim-ministru al
Guvernului (21 mai–3 nov. 1982); prim-secretar
al Comitetului județean de partid și președinte
al Comitetului executiv al Consiliului popular
al județului Dolj (oct. 1984–sept. 1987); prim-
vicepreședinte al Comitetului executiv al
Consiliului popular al județului Mehedinți (19
ian.–30 apr. 1988); ministrul Aprovizionării
Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi
Fondurilor Fixe (30 apr. 1988–4 nov. 1989);
ministru secretar de stat, șef al Departamentului
Aprovizionării Tehnico-Materiale la Comitetul
de Stat al Planificării și Aprovizionării Tehnico-
Materiale (4 nov.–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Panciu, jud. Vrancea (1980–1985) și nr. 10 Segarcea, jud. Dolj (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a; „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a.

STOICA VASILE

(n. 22 oct. 1946, com. Cârligele, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: operator chimist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1964;
președintele C.U.A.S.C. Șuțești, jud. Brăila (din 1979).

STOROBĂNEANU ANTON

(n. 23 iun. 1937, Giurgiu; d. 1998, Giurgiu)
Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională metalurgică din Giurgiu (1951–1953); Școala de tractoriști din Alexandria (sept. 1953–febr. 1954); Cursul de calificare pentru fochiști vase fluviale la Galați (nov.–dec. 1954); Școala de partid de șase luni a Comitetului regional de partid București (apr.–sept. 1960);

Școala Comsomolului, Moscova (aug. 1962–iun. 1963); liceul de cultură generală (1967); Facultatea de Istorie-Filozofie, Academia de

Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1974).

Profesia de bază: fochist vase fluviale.

Activitate și funcții: muncitor la Șantierul naval Giurgiu (aug.–sept. 1953); tractorist la I.A.S. Toporu (febr.–oct. 1954); fochist vase fluviale la Galați (ian. 1955–apr. 1960); **membru de partid din mart. 1958;** instructor teritorial (oct. 1960–nov. 1961), secretar (nov. 1961–mart. 1962) și prim-secretar (iul. 1963–ian. 1964) al Comitetului raional U.T.M. Turnu Măgurele; secretar al Comitetului regional U.T.M. București (febr. 1964–sept. 1966); instructor la Comitetul raional de partid Roșiori de Vede (sept. 1966–mart. 1968); secretar al Comitetului comunal de partid Botoroaga (mart.–nov. 1968); instructor cu informarea la Comitetul județean de partid Teleorman (dec. 1968–apr. 1972); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al orașului Videle (apr. 1972–9 oct. 1974); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid și președinte al Consiliului popular al orașului Roșiori de Vede (de la 9 oct. 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid Teleorman (din apr. 1972); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Giurgiu (oct. 1984–22 dec. 1989).

STURZU GEORGETA

(n. 1 oct. 1937, com. Cozieni, jud. Buzău)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Naturale și Agricole; Școala de partid de șase luni.

Profesia de bază: țaran cooperador.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1968;
președintele C.A.P. Pârscov, jud. Buzău (1973–1989).

SUCIU VASILE

(n. 26 mai 1946, com. Muereasca, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Științe Politice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1970;
instructor al C.C. al P.C.R. (până la 25 mart. 1988);
secretar pentru probleme

organizatorice la Comitetul județean de partid Argeș (25 mart. 1988–22 dec. 1989).

SÛCKÛSD ANA (n. CRISTEA)

(n. 1951, Cluj-Napoca)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala tehnică de maiștri.

Profesia de bază: maistru confecționar încălțăminte.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1972;
președintele Comisiei de femei de la Combinatul de pielărie și încălțăminte Cluj-Napoca (1982–1989).

SUDER (SZUDER) MIHAI

(n. 16 febr. 1914, Lupeni, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979).

Naționalitatea: polonă.

Studii: Facultatea de Silvicultură, Institutul Politehnic din Brașov.

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții:

membru de partid din mart.

1945; vagonetar și miner la Întreprinderea minieră Lupeni (1929); angajat la Întreprinderea „Concordia” Brașov (1936); miner la Lupeni (1937); zidar la Exploatarea forestieră Câmpu lui Neag, județul Hunedoara (1942); șef al Exploatării forestiere

Grădiștea de Munte, județul Hunedoara și al Centrului Forestier Orăștie (1948); director al Exploatării forestiere Scutaru, județul Bacău și al Întreprinderii pentru prelucrarea și industrializarea lemnului Lupeni (1949); director regional al Exploatării forestiere Hunedoara (mai 1950); consilier la Ministerul Silviculturii și Industriei Lemnului (12 sept. 1950); adjunct al ministrului Gospodăririi Silvice (25 iul. 1951–31 mai 1952); ministrul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei (31 mai 1952–10 ian. 1956); ministrul Industriei Lemnului (10 ian. 1956–19 mart. 1957 și 1 oct. 1969–24 ian. 1972); ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcție (5 dec. 1958–17 dec. 1959); ministrul Economiei Forestiere (17 dec. 1959–1 oct. 1969); ministru secretar de stat la Ministerul Economiei Forestiere și Materialelor de Construcție (24 ian. 1972–18 mart. 1975).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 13 Putna, reg. Suceava (1961–1969) și nr. 9 Putna, jud. Suceava (1969–1975).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1962); „Ordinul Muncii” clasa I (1964).

SUDER WILHELM (SZUDER WILIAM)

(n. 20 mai 1912, Lupeni, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–28 dec. 1955).

Naționalitatea: polonă
Studii: cinci clase primare.
Activitate și funcții:

director al Minelor Petroșani (în 1949); general-maior (18 mart. 1950); ministru adjunct la Ministerul Forțelor Armate (până la 26 aug. 1952); ministrul Industriei Cărbunelui (26 aug. 1952–24 ian. 1953); director general al

Direcției generale a cărbunelui Petroșani (13 nov. 1954).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Hunedoara (1948–1952) și Lupeni, reg. Hunedoara (1952–1957).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949).

SURULESCU OTTO-DAN

(n. 21 nov. 1939, com. Bănia, jud. Caraș-Severin; d. 1998, Vulcan, jud. Hunedoara)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Institutul de Mine din Petroșani (1956–1961); Universitatea Politică și de Conducere (1966).

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1965;
 inginer stagiar (1961), șeful cabinetului tehnic (1962), locțiitor al șefului de sector

(1963), șef sector (1964–1965), șef serviciu (1966) și inginer șef adjunct (1967) la Exploatarea minieră Vulcan; director al Exploatării miniere Paroșeni (iul. 1968–1972); director tehnic al Exploatării miniere Vulcan (1972–1978); director al Întreprinderii miniere Lupeni (1978–oct. 1979); director general al Combinatului minier Valea Jiului (oct. 1979–16

mart. 1984 și 21 oct. 1985–1989); adjunct al ministrului Minelor (16 mart. 1984–21 oct. 1985).

SÜTÖ ANDRÁS

(n. 17 iun. 1927, com. Cămăraș, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul reformat (1940–1948).

Profesia de bază: ziarist și scriitor.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1947;
 membru al Uniunii Scriitorilor (din 1949); redactor-șef al revistei „Falvak Nepe” din București (1948–1954);

redactor-șef adjunct al revistei „Igas Szo” din Tg. Mureș (1954–1959); redactor-șef al revistei „Új Elét” din Tg. Mureș (din 1959); membru al Consiliului de conducere al Uniunii Scriitorilor (de la 3 iul. 1981).

Autor a numeroase lucrări literare, printre care și *Lăsați cuvintele să vină la mine*, București, Editura Kriterion, 1979.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 19 Iernut, reg. Mureș-Autonomă Maghiară (1965–1969); nr. 9 Brâncovenești (1969–1975) și nr. 8 Gurghiu (1975–1980), jud. Mureș.

Distincții: Laureat al Premiului „Herder” (1979).

SZABO ALEXANDRU

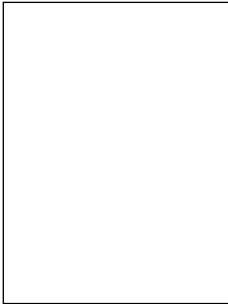
(n. 14 nov. 1930, com. Beclean, jud. Brașov)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Liceul de băieți nr. 1 cu predare în limba maghiară din Blaj (1941–1948);

Facultatea de Filosofie, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj (1950–1954); doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din oct. 1956; redactor-șef de rubrică la revista „Korunk” (din dec. 1958); lector la Catedra de

istoria filozofiei și logică din Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj (din 1959); șeful Comisiei artă și cultură (mai 1966–ian. 1968) și al Secției propagandă (ian. 1968–apr. 1971) a Comitetului regional de partid Cluj; adjunct al șefului Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (apr. 1971–22 dec. 1989).

SZABO EMERIC

(n. 17 iun. 1926, com. Sălard, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala medie tehnică agricolă din Sfântu Gheorghe (1947–1950); Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Agronomie din Timișoara (1979).

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1946; director al I.A.S. „Valea lui Mihai”, jud. Bihor (1953–1980); director al Trustului I.A.S. Bihor (1980–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 5 Săcuieni, reg. Oradea (1957–1961); nr. 5 Săcuieni (1961–1965) și nr. 5 Valea lui Mihai (1965–1969), reg. Crișana; nr. 5 Săcuieni, jud. Bihor (1969–1980).

SZABO EMERIC

(n. 15 sept. 1935, com. Peregu, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Cursul de un an pentru președinții de C.A.P. la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (oct. 1978–iun. 1979); liceul agroindustrial (curs fără frecvență - 1981).

Profesia de bază: mecanic agricol.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1964; președintele C.A.P. Peregu Mic (mai 1975–febr. 1989) și Peregu Mare (febr.–dec. 1989).

SZABO IRINA (n. KOVACS)

(n. 5 iun. 1940, com. Aita Mare, jud. Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1982).

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1959;

tehnician principal (în 1980), economist (din 1987) și secretar al Comitetului de partid (sept. 1974–22 dec. 1989) din Întreprinderea textilă „Oltul” din Sfântu Gheorghe, jud. Covasna.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Baraolt, jud. Covasna (1980–1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1979).

SZANDA ANTAL-VINCZE

(n. 12 febr. 1920, com. Dorobanți, jud. Arad)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).*Naționalitatea:* maghiară.*Studii:* școala medie tehnică de agronomie.*Profesia de bază:* tehnician agronom.*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1946;** președinte al C.A.P. Dorobanți, jud. Arad (din 1965).*Profesia de bază:* lăcătuș.*Activitate și funcții:* **membru de partid din iul. 1953;**

secretar cu propaganda și agitația la Comitetul regional de partid Brașov (1959–nov. 1965); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Brașov (nov. 1965–mart. 1968); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (mart. 1968–16 mart. 1971); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (16 mart. 1971–1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Harghita (oct. 1978–17 ian. 1987) și Caraș-Severin (17 ian. 1987–1 dec. 1989); președintele Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (1–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Miercurea Ciuc-Nord, jud. Harghita (1980–22 dec. 1989); vicepreședinte al M.A.N. (28 mart. 1980–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a.**SZAPPANYOS ELENA****(n. CÂNDEA)**

(n. 8 mai 1936, com. Săsciori, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).*Studii:* Facultatea de Filologie-Istorie; Universitatea Politică și de Conducere.*Profesia de bază:* profesor.*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1965;** director adjunct al Liceului industrial din Cugir, jud. Alba (din 1978).**SZEKERES ALEXANDRU**

(n. 29 apr. 1926, Lugoj, jud. Timiș; d. 11 febr. 1980, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–11 febr. 1980).*Naționalitatea:* maghiară.*Studii:* Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1952–iul. 1954).*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1945;** secretar al Comitetelor județene de partid Mureș și Harghita (1963–1979); director general adjunct al Radioteleviziunii Române (29 oct. 1979–11 febr. 1980).**SZASZ IOSIF**

(n. 16 mai 1932, com. Bonțida, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (3 nov.–22 dec. 1989).*Naționalitatea:* maghiară.*Studii:* Școala de un an a Comsomolului, Moscova (1959); Facultatea de Economie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

SZILAGY DEZIDERIU

(n. 11 febr. 1928, com. Ardud, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989).*Naționalitatea:* maghiară.*Studii:* Școala profesională comercială din Satu Mare (1942–1946); Gimnaziul comercial din Satu-Mare (1946–1948); Cursul de un an pentru ziariști de pe lângă Direcția Superioară Politică a Armatei (1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.*Profesia de bază:* ziarist.*Activitate și funcții:* **membru de partid din mai 1945;** redactor-șef al revistei „Dolgozo Nep“ (1948–1956); redactor-șef adjunct (1957–febr. 1958) și redactor-șef (febr. 1958–22 dec. 1989) al revistei „Előre“.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Baia Mare-Nord, jud. Maramureș (1980–1985) și nr. 3 Rădăuți, jud. Suceava (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a, clasa a II-a, clasa I; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a, clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a, clasa a III-a, clasa a II-a.**SZÖTYÖRI ERNEST**

(n. 3 sept. 1927, Tg. Mureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 nov. 1984).*Naționalitatea:* maghiară.*Studii:* Liceul industrial din Tg. Mureș (1947); Facultatea de Mecanică, Institutul de Automobile și Drumuri din Harkov, U.R.S.S. (1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.*Profesia de bază:* inginer mecanic.*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1955;** șef serviciu tehnic, șef de atelier și director al Întreprinderii de utilaje, drumuri și poduri din București (1954–1957); șef serviciu și inginer-șef la Întreprinderea de reparații auto nr. 2 din Tg. Mureș (1957–1960); instructor al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Mureș (1961–1963); secretar pentru problemele economice al Comitetului orășenesc de partid Tg. Mureș (1963–1966) și al Comitetului regional/județean de partid Mureș (1966–26 apr. 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș și membru în Comitetul județean de partid Mureș (1 iul. 1974–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Reghin, jud. Mureș (1975–1980).

Ș

ȘANDRA LAZĂR

(n. 27 oct. 1926, sat Stracoș, com. Drăgești, jud. Bihor)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electrotehnică; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1947;
director general al Centralei Industriale de Electrotehnică și Tehnică de Calcul (dec.

1980–mart. 1985); director tehnic al Grupului de Întreprinderi pentru Produse Electrotehnice București (din mart. 1985).

ȘCHIOPU NICOLAE

(n. 5 oct. 1933, Filiași, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții:
colonel (9 mai 1977); general-maior (23 aug. 1984); comandantul Diviziei 11 Mecanizată „Carei“ (de la 23 nov. 1984).

ȘERBAN AVRAM MIRON

(n. 3 oct. 1902, Roșiori de Vede, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–24 iul. 1965); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: liceul comercial.

Activitate și funcții:
membru al P.S.D. din 1929;
membru de partid din 1948;
vicepreședinte al CENTRO-COOP (de la 7 febr. 1956).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Alba (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Alba (1948–1952) și nr. 3 Râmnicu Sărat, jud. Buzău (1969–1975).

ȘOCARICEANU FĂTU

(n. 29 mai 1924, com. Ianca, jud. Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea Muncitorească de la Brăila (1951–1953); Cursul de un an pentru președinții de C.A.P. de pe lângă Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: șef de tarla la Sfatul popular al comunei Ianca (1948–1949); șef de secție la I.A.S. Mircea Vodă (1949–1953); secretar U.T.M. la plasa Ianca (1950); activist la Comitetul regional U.T.M. Galați (1953); agronom la S.M.A. Ianca (1953–1956); **membru de partid din 1955**; președinte al S.M.A. Ianca (1956–1961); membru al Comitetului raional de partid Făurei și regional Galați (1961); membru al Comitetului județean de partid Galați (1968); președinte al C.A.P. Ianca (1961–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 26 Făurei, jud. Galați și nr. 7 Făurei, jud. Brăila (7 mart. 1965–9 mart. 1975).

ȘTEFAN MARIA

(n. 31 aug. 1939, com. Aluniș, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Agronomie (1962–1967); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1983).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1965; inginer agronom la C.A.P. Drăgănești (1967–1970); inginer-șef la C.A.P. Bălțița (1970) și C.A.P. Pietroșani (1971–1974) din jud. Prahova;

instructor la Consiliul de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale al Comitetului județean de partid Prahova (1974–1981);

secretar al Comitetului județean al femeilor Prahova (1978–1983); secretar pentru probleme de agricultură (1981–mart. 1983), pentru probleme sociale (mart. 1983–nov. 1984) și pentru problemele muncii de partid în agricultură (nov. 1984–iul. 1985) al Comitetului județean de partid Prahova; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Teleorman (10 iul. 1985–nov. 1987); vicepreședinte al U.N.C.A.P. (din apr. 1986); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (28 nov. 1987–22 dec. 1989).

ȘTEFAN NICOLAE

(n. 18 dec. 1923, Ploiești)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Academia Agricolă „Timiriachev” din Moscova (1949–1953).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1947; director al Direcției viticulturii și pomiculturii din Ministerul

Agriculturii (1953–febr. 1955); director al I.C.A.R. Voinești, regiunea Ploiești (mart. 1955–1957); directorul Institutului de cercetări hortiviticele din București (1957–mai 1962); șeful Secției Hortiviticele din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii (din mai 1962); șeful Departamentului agricultură cooperatistă și gospodărirea populației din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (11 mai–18 dec. 1972); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Islamică Iran (10 iul. 1978–8 mai 1987) și Sultanatul Oman (până la 5 nov. 1987); adjunctul ministrului Industriei Alimentare și al Achiziționării Produselor Agricole (de la 19 nov. 1987); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Afganistan (până la 30 mart. 1988).

ȘTEFAN VASILE

(n. 16 febr. 1946, com. Vorona, jud. Botoșani)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala de partid de un an din Brașov, Secția U.T.C. (1970–1971); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1976–1980).

Profesia de bază: mașinist industria lemnului.

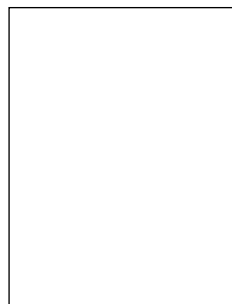
Activitate și funcții:
membru de partid din 1965;

activist la Comitetul județean U.T.C. Botoșani (1969); șef al Sectorului pregătirea tineretului pentru apărarea patriei și sport la Comitetul județean U.T.C. Botoșani (1970–1975); șef Sector muncă politică de masă la Comitetul municipal de partid Botoșani (1980); secretar al Comitetului comunal de partid și primar al comunei Flămânzi, jud. Botoșani (mart. 1987–22 dec. 1989).

ȘTEFAN VICTOR

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții:
 secretar al Comitetului de partid de la Șantierul Naval Galați (în 1989).

ȘTEFĂNACHE MARIN

(n. 8 mai 1927, com. Dobrosloveni, jud. Olt;
 d. 9 oct. 1988, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–9 oct. 1988).

Studii: Institutul de Mine din București (1947–1951).

Profesia de bază: inginer minier.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;** șef

oficiu regional la Comitetul de Stat al Geologiei (1963–1966); șef Serviciu control cărbune la Inspekția geologică minieră (1966–1970); șef

Serviciu plan-dezvoltare, inginer principal I și inspector general de organizare-control la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (1970–aug. 1977); director tehnic cu delegație la Direcția tehnică și de producție a Combinatului minier Oltenia (aug. 1977–1978); director al Întreprinderii miniere Motru (1978–iun. 1980); director al Direcției de aprovizionare-desfacere din Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (iun. 1980–dec. 1981); director general la Combinatul minier Motru (dec. 1981–oct. 1984); ministrul Minelor (26 oct. 1984–19 oct. 1985 și 4 sept. 1987–9 oct. 1988); adjunct al ministrului Minelor (19 oct.

1985–3 iul. 1986); prim-adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (3 iul. 1986–4 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Motru, jud. Gorj (23 mai 1982–1985) și nr. 6 Petroșani, jud. Hunedoara (1985–9 oct. 1988).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, clasa I.

ȘTEFĂNESCU ION TRAIAN

(n. 3 apr. 1942, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (1988–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Dimitrie Cantemir” din București (1956–1959); Facultatea de Drept, Universitatea din București (1959–1965); doctor în științe juridice (1979).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din iun. 1964; secretar pentru problemele organizatorice al

Comitetului U.T.C. al Centrului Universitar București (dec. 1965–1967); președinte al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din București (1968); secretar al C.C. al U.T.C. (22 febr. 1971); președinte al Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România (1971); prim-secretar al C.C. al U.T.C. și ministru pentru Problemele Tineretului (23 oct. 1972–16 iun. 1979); vicepreședinte al Consiliului Național al Radioteleviziunii (25 august 1978); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (7 aug. 1979–22 mai 1982); prim-vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (22 mai 1982–29 sept. 1984); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al

Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (29 sept. 1984–27 nov. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj (27 nov. 1987–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Avrighi, jud. Sibiu (1975–1980) și nr. 2 Șimleul Silvaniei, jud. Sălaj (1985–22 dec. 1989).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a IV-a, clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a IV-a.

ȘTEFĂNESCU ȘTEFAN

(n. 24 mai 1929, sat Goicea Mică, com. Goicea, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).

Studii: Colegiul Național Militar „N. Filipescu” de la Mănăstirea Dealu-Predeal (1948); Facultatea de Istorie, Universitatea București (1948–1952); doctor în istorie (1967).

Profesia de bază: istoric.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1956;**

cercetător (1950–1960), secretar științific și șef al Secției de Istorie medie și vechi instituții românești (1960–1966), director adjunct (1966–1970) și director (1970–1990) al Institutului de Istorie „N. Iorga”; decan al Facultății de Istorie (1975–1977) și al Facultății de Istorie-Filozofie (1977–1984) a Universității București.

Membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974) și membru titular al Academiei Române (11 dec. 1992); membru titular și președinte al Secției de Istorie și Arheologie a Academiei de Științe Sociale și Politice a R.S.R. (din 1970); membru al Academiei Europene de Istorie de la Bruxelles (1981). Autor a numeroase studii și lucrări de istorie medie românească.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Putna, jud. Suceava (1975–1980) și nr. 7 Sebiș, jud. Arad (1985–22 dec. 1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1963); Ordinul „Meritul Științific” clasa a III-a (1971); Ordinul bulgar „Chiril și Metodiu” clasa I (1977).

ȘTERSU RODICA

(n. 7 aug. 1948, sat Costești, com. Târgu Frumos, jud. Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala tehnică agricolă; trei luni studii de partid.

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1968;** președintele C.A.P. Costești, jud. Iași (1986–1989).

Studii: patru clase primare; patru clase profesionale; Școala divizionară de ofițeri rezervă din Bacău (1950–1952); Școala de partid de șase luni din Constanța (1958); Școala de partid de două ani din București (1959–1961); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** instructor cu probleme speciale (1958–1959) și secretar cu probleme organizatorice (1961–1968) al Comitetul raional de partid Fetești; prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Fetești (1968–1973); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (1973–1975); director al Direcției județene comerciale Ialomița (1975–mart. 1978); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Ialomița (mart. 1978–oct. 1979); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1979–oct. 1984); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dolj și membru al biroului Comitetului județean de partid (oct. 1984–nov. 1987); economist la I.A.S. Slobozia, jud. Ialomița (din dec. 1987).

ȘTIUCĂ ION

(n. 22 mart. 1930, com. Săveni, jud. Ialomița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–23 nov. 1987).

T

TACHE VOICU

(n. 12 aug. 1926, com. Mogoșani, jud. Dâmbovița)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987).

Studii: Școala generală din Mogoșani (1940); Școala medie metalurgică, la seral (1950); Facultatea de Mecanică București (1950–1954); doctorat (1972); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (1940, calificat ajustor), ajustor și tehnician la Arsenalul

Armatei din Târgoviște (transformat ulterior în uzină metalurgică, 1945); membru în organizația Tineretul Progresist; membru al U.T.C.; membru al P.S.D. (1946); **membru de partid din 1947**; tehnolog la Uzinele „23 August” (1954); preparator principal (1955), asistent șef lucrări, conferențiar, profesor (1974) la Catedra T.C.M. a Institutului Politehnic București; prodecan, șef catedră, decan al Facultății T.C.M., membru al Senatului instituției (1976); prorector al Institutului Politehnic București (dec. 1979); secretar al organizației de bază, secretar adjunct și secretar al Comitetului de partid pe Institutul Politehnic București (1979); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului și al Comitetului de conducere al

Consiliului (mai 1980–1985); profesor doctor inginer, rector al Institutului Politehnic București (mart. 1981); membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar și al biroului Comitetului municipal de partid București; membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (8 apr. 1980); președintele Consiliului Rectorilor din Centrul Universitar București; membru al Comitetului Național „Oamenii de știință și pacea” (1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 19 Armata Poporului, municipiul București (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. și membru al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a și clasa a II-a; Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

TAKÁCS LUDOVIC (LAJOS)

(n. 25 aug. 1908, com. Ocna Sibiului, jud. Sibiu; d. 1982, Cluj-Napoca)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–9 dec. 1977).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Drept; doctor în drept și în științele de stat.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1945**; notar public (1946); profesor la

Universitatea București (1949); ministru subsecretar de stat la Subsecretariatul de Stat al Naționalităților (de la 3 dec. 1947); ministru adjunct la Președinția Consiliului de Miniștri pentru problemele naționalităților conlocuitoare (23 apr. 1948–28 iun. 1952); vicepreședinte al Institutului Român de Cultură Universală (14 oct. 1948); membru al

biroului Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară; membru al Consiliului de Stat (25 mart. 1961–1975); membru al Comisiei electorale centrale (de la 30 dec. 1968); profesor consultant la Facultatea de Drept a Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca (mart. 1980).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Timiș-Torontal (1946–1947); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Cluj (1948–1952); Luduș, reg. Cluj (1957–1961); nr. 23 Sighișoara, reg. Brașov (1965–1969); Mureș (1969); nr. 5 Chișineu-Criș, jud. Arad (1975–1980); membru în Comisia M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961) și în Comisia constituțională și juridică a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959) și clasa I (28 nov. 1973); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1949) și clasa I (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România” și Ordinul „Victoria socialismului” (1971); Ordinul „Meritul științific” clasa I (1978).

TAMAȘ GEORGETA (n. CHIRILĂ)

(n. 10 apr. 1936, Bârlad, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Bârlad; Facultatea de Filozofie-Sociologie, Academia Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (curs fără frecvență); Cursul postuniversitar de sociologie la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1981).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții:

secretar al organizației U.T.C. pe clasă în liceu și membru în Comitetul orășenesc U.T.C. Bârlad; secretară la serviciul de cadre al Direcției regionale de miliție Bârlad (oct. 1955–ian. 1956); inspector principal (sergent) la Secția de evidență a populației a Miliției raionale Bârlad (ian.–iul. 1956); redactor la Secția viața de partid (iul. 1956–1957) și la Secția construcții de stat (1957–nov. 1958) la ziarul local „Steagul roșu” din Bârlad; **membru de partid din iul. 1958**; casier-contabil la Comitetul raional de partid Bârlad (mart. 1959–mart. 1960); redactor la ziarul regional „Flacăra Iașului” (mart. 1960–iun. 1961); instructor la Secția organizatorică a Sfatului popular orășenesc Bârlad (din iun. 1961); șef Secție difuzare presă la Oficiul P.T.T.R. Bârlad (1962–1966); președinte al Comitetului raional al femeilor și membru al biroului Comitetului raional de partid Bârlad (din oct. 1966); redactor (din febr. 1968) și șef al secției sociale la ziarul județean „Viața nouă”; membru al Comisiei Naționale de Demografie; instructor la Sectorul carnet de partid la Comitetul raional de partid Bârlad (ian.–febr. 1968); instructor în sectorul muncii politice de masă a Secției de propagandă a Comitetului județean de partid Vaslui (din aug. 1969); membru supleant al biroului Comitetului județean de partid Vaslui

TALPĂ MARIA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

(de la 28 apr. 1970); șef Secție viața de partid și construcții de stat la ziarul județean „Vremea nouă” (1971); șef Secție propagandă (nov. 1973) și secretar pentru probleme sociale (iun. 1978) la Comitetul județean de partid Vaslui; vice-președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (din iul. 1979).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a V-a.

TARACHIU ION

(n. 4 oct. 1923, Brăila)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: două clase de liceu (curs seral); curs de partid de trei luni (apr.–iun. 1949); Școala de partid de șase luni la Ploiești (sept. 1949–mart. 1950); liceul, curs fără frecvență; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (sept. 1951–1952); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (oct. 1962–iul.

1965); Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: mecanic de motoare cu explozie.

Activitate și funcții: practicant la biroul unui comerciant de cereale din Brăila (1935–1938); ucenic la un atelier din Brăila, calificat mecanic de motoare cu explozie (1938–mai 1944); mecanic la Atelierele I.R.T.A. Brăila (din oct. 1946); **membru de partid din dec. 1947**; membru în comitetul sindical și în biroul organizației de bază la I.R.T.A. Brăila; instructor la Secția propagandă și agitație a Comitetului județean de partid Brăila (din iun. 1949); prim-secretar al Comitetului raional de partid Fetești (din mart. 1950); asistent la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 1952); instructor la Comitetul permanent pentru

apărarea păcii din R.P.R. (1953–iun. 1954); secretar al Comitetului regional de luptă pentru apărarea păcii și deputat în Sfatul popular regional București (iun. 1954–aug. 1956); instructor la Secția propagandă și agitație a Comitetului regional de partid București (aug. 1956–1962); secretar al organizației de bază pe Secția propagandă și agitație (din 1959) și al organizației de bază pe aparatul Comitetului regional de partid București (din 1961); prim-adjunct și șef al Secției organizatorice a Comitetului de partid București (1965–apr. 1967); prim-secretar al Comitetului raional de partid Urziceni (apr. 1967–1968); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Ialomița (din 1968); prim-vice-președinte al Consiliului popular județean Ialomița (1973–7 mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (7 mart. 1978–22 ian. 1982); vicepreședintele Uniunii Centrale a Cooperativelor de Producție, Achiziție și Desfacerea Mărfurilor (de la 23 febr. 1982).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Fetești, jud. Ialomița (1980–1985); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980).

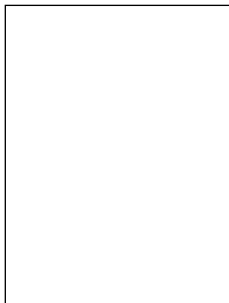
Distincții: „Medalia Muncii” (1954); „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Medalia „A 40-a aniversare de la crearea partidului”; Medalia „Pentru încheierea colectivizării agriculturii”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (1966).

TARHON EUGEN

(n. 10 febr. 1933, Tecuci, jud. Galați).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974, 23 nov.–22 dec. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere; Facultatea de Silvicultură.

Profesia de bază: inginer silvic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Tulcea (din 1971); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui; membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (de la 23 sept. 1980); secretar de stat la Ministerul Silviculturii (16 sept. 1982–30 mart. 1985); vicepreședinte al Comitetului de conducere al Consiliului Silviculturii și membru al Biroului executiv al Consiliului (de la 2 mart. 1983); secretar de stat la Ministerul Silviculturii (până la 18 apr. 1985); adjunct al ministrului Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (18 apr. 1985–18 ian. 1986); ministrul Silviculturii (18 ian. 1986–22 dec. 1989).

TAȘMĂU FRUSINA (n. NICULESCU)

(n. 2 oct. 1935, Amara, jud. Ialomița)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de industrie alimentară București (1951–1955); Universitatea Politică și de Conducere, Secția Economică; Școala de partid de un an (1976–1977); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1982).

Profesia de bază: tehnician planificare.

Activitate și funcții: tehnician la Industria locală de panificație Slobozia (din 1955); șeful Fabricii de pâine Slobozia (din 1960); secretar

al organizației U.T.M. din Fabrica de pâine Slobozia; șef Secție panificație (1963–1968) și tehnician principal la Fabrica de pâine „Steagul Roșu” București; **membru de partid din 1966;** membru al Biroului organizației de bază, secretar al Organizației de partid pe secție și secretar al Comitetului de partid la Fabrica de pâine „Steagul Roșu” (1972–1977); secretar cu probleme sociale (cu 1/2 normă) al Comitetului de partid al Sectorului 1 București (din apr. 1977); membru al Comitetului municipal de partid București (din 1977); președinte al Consiliului Sindical al Sectorului 4 București (din aug. 1979); prim-secretar al Comitetului de partid (de la 8 apr. 1982) și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 4 București; membru al biroului Comitetului municipal de partid București (din 1984); vicepreședintele Colegiului municipal de partid (pentru 5 ani); secretar cu probleme sociale la Comitetul municipal de partid București (din iun. 1986); instructor al C.C. al P.C.R. (oct. 1986–24 apr. 1987); președinte al UCECOM (din apr. 1987); vicepreședinte al Consiliului de Coordonare a producției bunurilor de larg consum, aprovizionării și prestărilor de servicii pentru populație; membru în Comisia Națională de Demografie.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 10 Brâncoveanu, municipiul București (1985–1989); secretar al M.A.N. (1 apr. 1985).

TĂBÂRCĂ NICOLAE

(14 febr. 1925, sat Bordeni, com. Scorțeni, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: șase clase primare (1939); patru clase profesionale; trei clase industriale de ucenici; școala medie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Institutul de Studii Economice; Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (din 1958).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: ucenic la un atelier particular de mecanică din com. Mislea, jud. Prahova (din 1939); ucenic la Societatea petrolieră „Columbia” din Schela Țintea (din aug. 1941), apoi la Moreni, unde s-a calificat în meseria de electrician; membru al U.T.C. după 23 aug. 1944; **membru de partid din dec. 1944**; responsabil cu propaganda și agitația în Comitetul de partid din schela Moreni (din dec. 1944); secretar al Comitetului U.T.C., apoi al Tineretului Progresist din plasa Moreni; membru în biroul organizației de bază și locțiitor politic pe companie în timpul satisfacerii stagiului militar (nov. 1947–nov. 1949); responsabil cu cadrele la Comitetul de partid al plășii Moreni (nov. 1949–febr. 1950); instructor central pe un grup de regiuni la Consiliul Central al Crucii Roșii (febr. 1950–1951); secretar al Comitetului orașenesc București al Crucii Roșii (din 1951); a participat la Conferința Internațională a Crucii Roșii din Canada și la un schimb de experiență în Bulgaria (1952); responsabil cu munca de tineret (din apr. 1953), șef al Secției de propagandă și agitație la Consiliul Central al Crucii Roșii; propagandist la cursul de istorie al P.C.U.S.; instructor și secretar la Comitetul orașenesc de partid București (din febr. 1954); prim-secretar al Comitetului raional de partid „Nicolae Bălcescu” București (mart. 1955–1956); șef (1956–2 aug. 1958) și adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului orașenesc de partid București; prim-adjunct al Secției organizatorice și membru în Comitetul regional de partid Ploiești; secretar al Comitetului regional de partid Ploiești (7 febr. 1963–28 nov. 1966); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Dâmbovița (28 nov. 1966–19 apr. 1973); vicepreședinte al Comitetului de Stat

pentru Economia și Administrația Locală; membru al Consiliului Organizării Economice și Sociale (de la 12 mai 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (de la 12 iul. 1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Vrancea (24 apr. 1982–27 dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 22 Pârscov, reg. Ploiești (1965–1969) și Pucioasa, jud. Dâmbovița (1969–1973).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1957) și clasa a II-a (1965); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (mai 1966) și clasa a III-a (1971).

TĂNASE GHEORGHE

(n. 25 ian. 1928, com. Bahna, jud. Neamț)
Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (oct. 1987–24 nov. 1989).

Studii: patru clase industriale, curs seral; liceul la fără frecvență; școală sindicală de trei luni (1948); curs de două luni pentru îndrumători pe linia cooperăției (1949); școala de partid de șase luni (1950); școala de partid de un an (1952–1953); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1962); liceul (1965); Facultatea de Științe Juridice.

Profesia de bază: turnător.

Activitate și funcții: copil de trupă la Arsenalul Marinei Galați (din 1941) unde s-a calificat turnător; **membru de partid din nov. 1947**; responsabil al echipei culturale și al gazetei de perete în timpul satisfacerii stagiului militar (1947–1948); turnător la Întreprinderea

metalurgică de stat din Galați (din 1948); șef Secție evidența cadrelor profesionale la Întreprinderea metalurgică Galați (din 1949); membru al unei comisii de organizare a cooperației la Comitetul județean de partid Covurlui (1949); șef al Serviciului organizării la Uniunea Cooperației de Consum Covurlui (din 1949); șef al Serviciului de cadre la Centrala Cooperativelor de Consum din București (din ian. 1950); instructor la Comitetul raional de partid „Tudor Vladimirescu” (din 1950); secretar al organizației de partid din Uzina „Timpuri Noi” (din 1951); instructor al Comitetului orașenesc de partid București (din mai 1952); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul raional de partid „Nicolae Bălcescu” (din 1953); activist în aparatul C.C. al P.C.R. (sept. 1957–sept. 1965); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (de la 9 sept. 1965); adjunct al șefului grupului de instructori teritoriali (de la 13 febr. 1967); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Vaslui (19 nov. 1968–22 ian. 1982); membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (de la 8 nov. 1976); șef al Secției Cadre a C.C. al P.C.R. (de la 30 ian. 1979); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (26 ian. 1982–20 febr. 1987); adjunct șef la Secția organizatorică a C.C. al P.C.R. (din mart. 1987); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (de la 7 febr. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 9 Murgeni, jud. Vaslui (1969–1974); nr. 7 Murgeni, jud. Vaslui (1975–1980); nr. 2 Fetești, jud. Ialomița (1985–1989); membru în Comisia pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (18 mart. 1975–31 dec. 1976); secretar al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1961) și clasa a III-a (1971); „Ordinul Muncii” clasa a III-a

(1962); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1964 și 1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a V-a (mai 1966) și clasa a II-a (1981).

TĂNASE (TĂNASI) ZAHARIA

(n. 20 mart. 1891, Iași; d. 17 mart. 1967, București).

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 dec. 1955–23 iul. 1965).

Studii: școala de arte și meserii.

Profesia de bază: conductor tehnic.

Activitate și funcții: muncitor cazangiu la Atelierele C.F.R. Iași; intră în mișcarea muncitorească (1909); membru al P.S.D. (1910); activist al mișcării sindicale, participă la organizarea și conducerea luptelor muncitorimii din Iași în timpul grevei generale din oct. 1920; arestat și condamnat (oct. 1920); după 23 aug. 1944 a avut funcții de conducere în organele centrale ale sindicatelor; subsecretar de stat la Ministerul Industriei și Comerțului pentru industria de stat (de la 11 apr. 1946); membru în Prezidiul M.A.N. (13 apr. 1948–1953).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Sibiu (1946–1948).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); „Ordinul Muncii” clasa I (1961).

TĂNĂȘESCU FLORIN TEODOR

(n. 12 apr. 1932, Bârlad, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Nicolae Bălcescu” din București (1943–1951); Facultatea de Electronică, Institutul Politehnic București (1951–1956); doctorat în științe tehnice la Institutul Politehnic din Iași (1967); Universitatea Politică și de Conducere; Curs de perfecționare de un an la Academia de Științe Social-

Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1948; inginer stagiar (din 1956), inginer cercetător principal și secretar științific (din 1963) la Institutul de Cercetări și Proiectări pentru industria electrotehnică București; **membru de partid din 1958**; lector și cadru asociat (1967–1969) la Catedra de Electrotehnică de la Academia Tehnică Militară; director adjunct (din 1969) și director (din 1970) la Institutul de Cercetări și Proiectări pentru industria electrotehnică; membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (de la 3 iun. 1974); membru al biroului Comitetului municipal de partid București (din 1974); director general adjunct (1978–nov. 1981) și director general (din dec. 1981) al Institutului Central pentru mașini unelte, electronică și electrotehnică București; membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (de la 8 apr. 1980); membru supleant al biroului Comitetului municipal de partid București (1981–1986); director general al Institutului de Cercetare Științifică și inginerie tehnologică pentru industria electrotehnică (1982–1987); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie și membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (4 iul. 1985–18 dec. 1987); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985). A publicat șase cărți și peste 90 de lucrări în țară și în străinătate; trimis în interes de serviciu în U.R.S.S., R.D.Germană, R.P.Bulgaria,

R.P.Ungaria, Franța, Elveția, Austria, Finlanda, R.P.Polonă, Italia, Japonia, R.S.Cehoslovacia, R.S.F. Iugoslavia și R.F.Germania.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Timișoara Sud-Est, jud. Timiș (1985–1989); vicepreședinte al Grupului român din Uniunea Interparlamentară și al Grupului parlamentarilor și membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: Medalia „Meritul științific” clasa I.

TĂNĂSONI MARIA (n. BARBONI)

(n. 19 apr. 1940, com. Lunca Cernii, jud. Hunedoara)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul agricol; școala de partid de trei luni.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; președinte al C.A.P. Bretea Streiului, jud. Hunedoara (din 1968).

TĂROIU AUREL

(n. 8 aug. 1950, com. Ciucurova, jud. Tulcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: inginer agronom.

Studii: Facultatea de Agronomie.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1976**; director al I.A.S. Cobadin, jud. Constanța (din 1978).

TĂUNE MARIA (n. SAVA)

(n. 23 mart. 1951, com. Vârlezi, jud. Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională textilă din Sf. Gheorghe (1968); Curs de partid de trei luni (1973); Școala de partid de un an din Galați (1975); cursul de ajutor maistru-filator București (1977); Liceul de filozofie-istorie Galați (1984); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: filatoare.

Activitate și funcții: filatoare (din 1968) și maistru (din 1977) la Întreprinderea textilă din Galați; **membru de partid din 1970**; președinte al Comisiei de femei din întreprindere și vicepreședinte al Comitetului județean al femeilor Galați; secretar al Comitetului de partid și primar al comunei Schela, jud. Galați (din 1979); secretar al Comitetului comunal de partid Schela, jud. Galați (din aug. 1989).

Distincții: Medalia „Meritul Agricol“.**TELESCU MIHAI**

(n. 1 iul. 1925, com. Sasca Montană, jud. Caraș-Severin)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 febr. 1971–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: șapte clase primare (1939); liceul; curs de partid de o lună (1947); Școala de teleimprimatori de pe lângă Secția gospodăriei de partid a C.C. al P.M.R. (1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (din sept. 1951); aspirantura la Academia de Științe Sociale de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1957).

Profesia de bază: lăcătuș.

Activitate și funcții: ucenic (din 1939) și lăcătuș (din 1943) la Fabrica de mașini agricole U.D.R. din Bocșa Română; după 23 aug. 1944 s-a înscris în sindicatul metalo-chimic; membru al U.T.C. din oct. 1944; secretar al organizației U.T.C. pe fabrică (din febr. 1945); membru al Comitetului județean U.T.C. Caraș (apr.–mai 1945) și al Comitetului regional U.T.C. Banat (din mai 1945); secretar al Organizației „Tineretul Progresist“; **membru de partid din mai 1945**; trimis în plasa Bocșa pentru organizarea celulelor de partid și organizațiilor de masă în comune (din mai 1945); secretar al celei de partid (din 1945), lăcătuș (sept. 1945–1947) și secretar al Comitetului de partid (din mart. 1946) la Uzina electrică din Anina; responsabil organizare în Comitetul de partid Anina (nov. 1947–1948); secretar al unei organizații de bază, apoi secretar al organizației U.T.M. pe unitate în timpul satisfacerii stagiului militar (1949–1950); lăcătuș la Uzina constructoare de mașini Reșița; activist în secția de cadre (din apr. 1950) la Comitetul orășenesc de partid Reșița; adjunct al șefului Sectorului transmisiuni la Secția gospodăriei de partid a C.C. al P.M.R. (din sept. 1950); asistent (din 1951), rector-adjunct pentru Secția fără frecvență a Școlii „Ștefan Gheorghiu“ (din 1953); propagandist și lector la Cabinetul de partid; secretar al Comitetului de partid al Combinatului metalurgic și membru al biroului Comitetului orășenesc de partid Reșița; șef al Secției organizatorice (din 1963) și secretar cu probleme organizatorice (1965) al Comitetului regional de partid Banat; prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Timiș (1968–5 iun. 1979); membru supleant al Consiliului de Stat (de la 29 nov. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Lugoj, jud. Timiș (1969–1973) și nr. 1 Timișoara Nord-Est, jud. Timiș (1975–1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1965), clasa a II-a (1971) și clasa I; Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1967).

TEODORESCU CONSTANTIN

(n. 11 sept. 1929, Băicoi, jud. Prahova)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–23 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Câmpina (1948); Universitatea „C. I. Parhon” București (1948–1949); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic București (1949–1952); Facultatea de Aviație, Academia Militară Tehnică (1952–1954); doctorat în aeronautică (1963).

Profesia de bază: inginer aviație

Activitate și funcții: inginer șef la Regimentul de Aviație Caransebeș (1954–1956); aspirant în specialitatea motoare cu reacție la Catedra aviație a Academiei Militare Tehnice; ofițer cu cercetări științifice (din 1959) și locțiitor al șefului Secției cercetări științifice la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului; **membru de partid din 1962**; directorul Institutului de Cercetări și Proiectări Aerospațiale al Ministerului Industriei Constructoare de Mașini (din oct. 1968); membru al Biroului Executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (de la 30 iul. 1969); director general al Institutului Național pentru Creație Științifică și Tehnică (din 1971), în paralel a fost și director general adjunct al Institutului Central pentru Construcții de Mașini; colonel (1974); președinte al Comisiei Române pentru Activități Spațiale și membru al

Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (din 1979); adjunct al ministrului Industriei Constructoare de Mașini (28 iul. 1985–21 mai 1988); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului și al Comitetului de conducere al Consiliului (din dec. 1985); director general al Centrului Național al Industriei Aeronautice Române București (din iul. 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 14 Măgurele, municipiul București (1975–1980) și nr. 5 „1 Mai” Craiova, jud. Dolj (1980–1989); membru al Comisiei pentru problemele de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1980); membru al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa și al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr. 1985).

TEODORESCU NICOLAE (VICTOR)

(n. 5 iul. 1908, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Științe, Secția Matematici, București (1926–1929); doctorat la Sorbona (1931); Școala de ofițeri rezervă din București (1934); curs de specializare la Paris (1934–1935); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: matematician.

Activitate și funcții: profesor la Catedra de mecanică și statistică grafică a Facultății de Științe din București (din 1935); profesor de geometrie descriptivă și stereometrie și prodecan al Facultății de Arhitectură (1942–1948); profesor, șef de catedră la Facultatea de

Electrotehnică a Institutului Politehnic și la Facultatea de Construcții de Drumuri din București (1948–1955); șef de secție la Institutul de Matematică al Academiei R.P.R.; profesor, șef al Catedrei de ecuații funcționale și decan al Facultății de Matematică-Mecanică a Universității din București (din 1955); membru corespondent (2 iul. 1955) și membru (21 mart. 1963) al Academiei R.P.R.; **membru de partid din 1961**; membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (de la 30 dec. 1965); director al Centrului de Calcul al Universității București, profesor la Facultatea de Matematică (din 1968); membru al Prezidiului Academiei R.S.R.; membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Cercetării Științifice (până la 17 iul. 1969); președinte al Societății de Științe Matematice din R.S.R. (din 1975); membru al Biroului Executiv al Federației Mondiale a Oamenilor de Știință (din 1976); profesor consultant și director onorific al Centrului de calcul al Universității din București (din 1978); membru al biroului Comitetului F.D.U.S. (din 1979); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (de la 8 apr. 1980); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului și al Comitetului de conducere al Consiliului (din dec. 1985). Doctor *honoris causa* al Universității din Caen, Franța; secretar general al Uniunii Balcanice a Matematicienilor; membru al Grupării Matematicienilor de Expresie Latină, al Uniunii Societăților de Știință din Bulgaria, al Uniunii Matematicienilor din Italia, al Academiei de Științe, Literatură și Artă din Palermo, al Academiei „Peloritana dei Pericolanti” din Massina; în 1979 s-a pensionat pentru limită de vârstă, fiind apoi profesor consultant la Universitatea București.

Lucrări: *Metode vectoriale în fizica matematică* (2 vol., 1953), *Ecuațiile fizicii matematice* (2 vol., 1963 în colab.), *Introducere în fizica matematică* (1970), *Ecuațiile fizicii matematice* (1970, în colab.), *Ecuații diferențiale și cu derivate parțiale* (3 vol., 1978–1980, în colab.), *Basic Notions of Mathematical*

Systems Theory Proceedings Conference on Mathematical Systems Theory (1982).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Vlașca (1946–1948).

Distincții: laureat al Premiului de Stat (1953); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1957) și clasa a III-a (30 apr. 1966); Medalia „Meritul Științific” clasa a II-a (1966); Titlul de „Om de știință emerit” (1969); Ordinul bulgar „Sf. Metodiu și Kiril” (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1971).

TEODORESCU STELIAN

(n. 13 oct. 1930, Boldești-Scăeni, jud. Prahova; d. 4 febr. 1985, București).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1984–4 febr. 1985).

Studii: Facultatea de Mecanică.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958**; director al Întreprinderii „1 Mai” Ploiești; adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (8 sept. 1981–23 iun. 1984); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (23 iun. 1984–4 febr. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Ploiești-Est, jud. Prahova (1980–1985).

TEODORESCU VIRGIL

(n. 15 iun. 1909, com. Cobadin, jud. Constanța; d. 24 iun. 1987, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: studii liceale la Constanța; Facultatea de Litere și Filozofie, Universitatea din București.

Profesia de bază: scriitor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.d.R. (1934); membru al Comisiei Centrale de Propagandă a C.C. al U.T.C.d.R.; a participat la acțiunile Blocului Muncitoresc Țărănesc și ale Ligii muncii; a contribuit la organizarea presei ilegale „Tânărul leninist” și „Brazda”; corector

la „Viața românească” (din 1937); secretar la un liceu din București; secretar la seminarul Universității „Titu Maiorescu”; redactor-șef la Editura de Stat pentru Literatură (din 1949); în perioada 1956–1964 s-a aflat în R.S. Cehoslovacia; **membru de partid din 1963**; secretar al Uniunii Scriitorilor (din 1964); redactor-șef al revistei „Luceafărul” (1971–1 mai 1974); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); vicepreședinte (1972–1974) și președinte (1974–1977) al Uniunii Scriitorilor; președinte al Asociației de prietenie româno-peruane.

Volume: *Blămurile oceanelor* (1945), *Butelia de Leyda* (1945), *Au lobe du sel* (1947), *La provocation* (1947), *Scriu negru pe alb* (1955), *Drepturi și datorii* (1958), *Semicerc* (1964), *Rocadă* (1967), *Corp comun* (1968), *Repausul vocalei* (1970), *Vârsta cretei* (1970), *Poemul întâlnirilor* (1971), *Sentinela aerului* (1972), *Heraldica mișcării* (1973), *Poezia neîntreruptă* (1976), *Dreptatea mării* (1976), *Ancora lucii* (1977), *Armonia contrariilor* (1977), *Legea gravitației* (1979), *Culminația umbrei* (1980), *Cât vezi cu ochii* (1983), *Un ocean cu licheni* (1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 8 Cernavodă, jud. Constanța (1975–1980); nr. 9 Snagov, Sectorul Agricol Ilfov (1980–1985); nr. 11 Vălenii de Munte, jud. Prahova (1985–4 iun. 1987); vicepreședinte al M.A.N. (1 apr. 1975, 28 mart. 1980); vicepreședinte al Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1985).

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1984).

TEOREANU ION

(n. 12 nov. 1929, com. Topalu, jud. Constanța) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969, 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).**

Studii: Liceul teoretic „Nicolae Bălcescu” din București (1941–1948); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1948–1952); curs de specializare în U.R.S.S. (dec. 1959–febr. 1960); doctorat în științe tehnice (1962); doctor docent (1971); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. (1947); voluntar pe Șantierul Bumbești-Livezeni (1948); membru al Biroului Organizației U.T.M. pe an și al Comitetului U.T.M. pe facultate (1948–1952); preparator la Catedra tehnologia materialelor de construcții a Facultății de Chimie Industrială la Institutul Politehnic București (din 1952); asistent la Institutul Politehnic București (din 1952); secretar al Comitetului U.T.M. pe institut; membru al Comitetului raional U.T.M. și membru în biroul Comitetului regional U.T.M. București; membru al Comisiei de Revizie a C.C. al U.T.M. (din 1954); candidat de partid (sept. 1955); secretar al comitetului de organizare al Asociațiilor studențești din R.P.R. (de la 15 aug. 1956); secretar al Consiliului U.A.S.R. (1957); președinte al Consiliului Asociației Studențești din orașul București (din 1958); **membru de partid din ian. 1959**; șef de lucrări la Institutul Politehnic București (din 1959); prodecan al Facultății de Chimie Industrială a Institutului Politehnic București (din 1960); șef al Sectorului științele naturii din Secția Știință și artă a C.C. al P.M.R. (16 mai 1962–31 mart. 1965); șef Secție învățământ și sănătate a C.C. al P.C.R. (de la 31 mart. 1965); profesor (1968); consilier la

Secretariatul General al Consiliului de Miniștri (din 1969); șef de catedră la Institutul Politehnic București (din 1973); președintele Comisiei de silicați a Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor (din 1975); decan al Facultății de Tehnologie Chimică a Institutului Național de Chimie București (din apr. 1978); adjunct al ministrului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții (17 oct. 1978–4 apr. 1980); președintele Comisiei de ramură pentru materiale de construcții și economia forestieră; membru al Comisiei de partid și de stat pentru problemele de tipizare și standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); vicepreședinte al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (de la 8 apr. 1980); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (de la 22 mai 1980); președinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor și profesor la Institutul de Construcții București (din 1981); lector la C.C. al P.C.R. (din 1981); ministrul Educației și Învățământului (29 apr. 1982–22 dec. 1989); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Răcari, jud. Dâmbovița (1980–1985) și nr. 5 Târnăveni, jud. Mureș (1985–1989); membru al Comisiei constituționale și juridice a M.A.N. (1 apr. 1980–20 dec. 1983); vicepreședinte al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1980).

Distincții: Medalia „Meritul științific” clasa a II-a (1981); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1966).

TEȘU ION

(n. 20 nov. 1929, sat Titești, com. Perișani, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–26 nov. 1981); membru al C.C. al P.C.R. (26 nov. 1981–22 nov. 1984).

Studii: Liceul teoretic „Ion Meșotă” din Brașov (1940–1942); Liceul „Petru și Pavel”

din Ploiești; Facultatea de Agronomie, Institutul Agronomic „N. Bălcescu” din București (1948–1952); curs postuniversitar la Facultatea Tehnico-Economică, Secția agricultură, din cadrul Institutului Politehnic București (1965); curs postuniversitar în Franța, specialitatea agromomie; doctorat.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: membru al U.A.E.R. (1947); membru al U.T.M. (1948); inginer (din 1952) și inginer-șef la G.A.S. Drăgănești, regiunea Ploiești; membru al Comitetului raional U.T.M. și deputat în Sfatul popular raional Cricov; candidat de partid (1955); director al G.A.S. Fotin, raionul Râmnicu Sărat (1956–1958); **membru de partid din 1957**; șef al secției agricole a Sfatului popular regional Ploiești (sept. 1958–1959, 1961–1962); membru al Comitetului regional Ploiești al U.T.M. (din 1958); activist la Comitetul regional de partid Ploiești (din 1959); inginer la C.A.P. din comuna Smeenii, raionul Buzău (din mart. 1962); membru al Consiliului Superior al Agriculturii; membru al Comitetului regional de partid Buzău (din febr. 1964); instructor în comisia agrară a Comitetului regional de partid Ploiești (din sept. 1965); președinte al Comisiei de organizare a Uniunii regionale a C.A.P. (din dec. 1965); președinte al Uniunii regionale Ploiești a C.A.P. (din febr. 1966); vicepreședinte al Biroului permanent al U.N.C.A.P. (de la 22 mai 1967); membru în colegiul de redacție al revistei „Agricultura socialistă”; secretar general la Ministerul Agriculturii (16–21 nov. 1969); adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii (de la 21 nov. 1969); șeful Departamentului Agriculturii de Stat din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, cu rang de adjunct al ministrului (26 ian.–30 oct. 1971); directorul Institutului de Economie Agrară din București (din mart. 1980); membru al Consiliului Național pentru

Știință și Tehnologie (de la 8 apr. 1980); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (8 oct. 1980–18 sept. 1981); ministrul Agriculturii și Industriei Alimentare (18 sept. 1981–29 mart. 1984); ambasador în Republica Populară Polonă (de la 20 oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Corabia, jud. Olt (1980–1985); secretar al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1980–30 dec. 1981); membru al Grupului parlamentar român pentru securitate și cooperare în Europa (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a.

TICUȘAN ANA-MARIA (n. RADU)

(n. 14 apr. 1946, sat Beldiu, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală (1960) și liceul (1960–1964) în comuna Teiuș; Institutul pedagogic din Cluj, curs fără frecvență (1972); Facultatea de Biologie și Agricultură; curs de partid de două luni la Timișoara (1980).

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C. din 1960; membru al Biroului Organizației U.T.C. pe clasă; laborant la Liceul din Ilia (1964–1971); profesor la școala generală din Dobra (1973–1974), din Ilia (1974–1977) și din Gurasada (din 1977); secretar adjunct cu probleme de propagandă al Comitetului comunal de partid Ilia (din 1979); secretar al Comitetului de partid și primar al comunei Ilia, jud. Hunedoara (din mart. 1982).

TIRON MIHAI (MIHAIL)

(n. 23 iun. 1928, com. Dumești, jud. Vaslui)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Vaslui (1940–1948); Facultatea de Agronomie din Odessa, U.R.S.S. (1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1961).

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții:

membru al U.A.E.R. și al U.T.M. (ian. 1948); voluntar pe șantierul Bumbesti-Livezeni (1948); în facultate a fost organizator de grupă, iar din anul III secretar al Organizației de Tineret a Studenților Români (la Odessa); inginer la S.M.T. Vaslui (din 1954); **membru de partid din mai 1955**; vicepreședinte al Sfatului popular regional Iași (ian. 1956–mai 1962); inginer șef la C.A.P. Focuri, jud. Iași (iun. 1962–ian. 1963); președinte al Consiliului agricol raional Hârlău (din ian. 1963); vicepreședinte al Sfatului popular și secretar pentru probleme agrare (din 1964) al Comitetului raional de partid Hârlău; adjunct al șefului Secției agrare (din dec. 1965) și secretar pentru probleme agrare (de la 28 nov. 1966) al Comitetului regional de partid Iași; președinte al U.J.C.A.P. Iași (din mart. 1968); director al I.A.S. Copou (din 1970) și al I.A.S. Bucium-Iași (din 1971).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a V-a.

TOADER NICOLAE

(n. 24 iul. 1927, com. Răzvad, jud. Dâmbovița; d. 1983, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Liceul teoretic „Enăchiță Văcărescu” din Târgoviște (1935–1946); Facultatea de Foraj Extracție, Institutul de Petrol și Gaze București (1947–1951); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: inginer petrolist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. și membru în biroul U.T.C. al plășii Cricov (1947); membru al U.N.S.R. și responsabil cu asigurările sociale în grupa sindicală (1947–1951); subinginer la Trustul nr. 6 Târgoviște, Oficiul de foraj Corabia (1951–1952); inginer la Trustul nr. 3 Ploiești-Schela Urlei (1952–oct. 1953); membru al Comitetului raional U.T.M. Cricov (1953); instructor la Secția Industrie grea a C.C. al P.M.R. (din oct. 1953); **membru de partid din 1955**; șef la Sectorului petrol-chimie din Direcția Economică a C.C. al P.M.R. (din 1955); șef al sectorului petrol (7 iul. 1962–23 iun. 1966) și șef al Secției Metalurgie-chimie a C.C. al P.M.R. (de la 23 iun. 1966); ministrul Petrolului (13 mart. 1969–17 sept. 1970); director general al Grupului industrial foraj extracție pentru țitei Bolintin (din sept. 1970); director general adjunct al Centralei Petrolului (din 1973); director general adjunct la Direcția Generală Autonomă a Petrolului și Gazelor din Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (din 1974).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a (30 apr. 1966).

TODAȘCĂ ONISIM

(n. 19 dec. 1937, com. Dorna Candrenilor, jud. Suceava)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Profesia de bază: inginer minier.

Studii: Facultatea de Mine; Universitatea Politică și de Conducere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1961**; director la Exploatarea minieră Fundu-Moldovei, jud. Suceava (1973).

TODICĂ AURELIA

(n. 19 sept. 1944, com. Cășeu, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: liceul; școala de partid un an; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență.

Profesia de bază: muncitor tapițer.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1964**; membru în biroul Comitetului județean și instructor la Comitetul județean de partid Cluj; secretar al Comitetului comunal de partid (1979) și președinte al C.U.A.S.C. Cășeu, jud. Cluj (1983).

TOMA ANA (n. GROSSMAN)

(n. 9 oct. 1912, Botoșani; d. 1992, București)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.C.R. (25 iun. 1960–23 iul. 1965).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Științe și Matematici.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1932**; între 1932–1935 a lucrat în aparatul tehnic al C.C. al P.C.dR. la Comitetul județean Ilfov al P.C.dR., la Sectorul I Galben, III Albastru, la Comitetul local al Ajutorului Roșu; arestată

de Siguranță, eliberată după 2 luni (1938); instructor al C.C. al P.C.dR.; a condus aparatul tehnic al C.C. al P.C.R. (1944); a lucrat la redacția ziarului „România liberă”; după 23 august 1944 a activat în aparatul C.C. al P.C.R., la Cancelaria Secretariatului și la Secția administrativă; consilier (1947–8 mai 1948) și secretar

general (de la 8 mai 1948) la Ministerul Afacerilor Externe; membru în Consiliul de Conducere al A.R.L.U.S. (2 nov. 1948); ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Externe (5 oct. 1950–11 iul. 1952); ministru adjunct la Ministerul Comerțului Exterior (de la 11 iul. 1952); prim-locțiitor al ministrului Comerțului Exterior (din 1955); adjunct al ministrului Comerțului Interior (până la 8 febr. 1966).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a II-a (17 sept. 1959); „Ordinul Muncii” clasa a II-a (2 febr. 1949) și clasa I (6 nov. 1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (11 mai 1948) și clasa a II-a (27 aug. 1964); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (mai 1971).

TOMA CONSTANTIN

(n. 28 oct. 1933, com. Agăș, jud. Bacău)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorat.

Profesia de bază: muncitor linie căi ferate forestiere.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955;** secretar cu probleme de propagandă la Comitetul județean de partid și vice-

președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bacău (9 apr. 1977–oct. 1984); secretar cu probleme organizatorice la

Comitetul județean de partid Bacău (oct. 1984–9 dec. 1988); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean și membru al biroului Comitetului județean de partid Bacău (de la 9 dec. 1988).

TOMA FLORICA (n. ONUȚU)

(n. 29 mai 1934, com. Todireni, jud. Suceava; d. 1991, Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala medie tehnică textilă; Facultatea de Economie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician textilist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1957;**

director la Întreprinderea industrială „Țesătura” Iași (din mart. 1975); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular județean Iași (din iun. 1977); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Iași (din 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Iași Sud-Est (1969–1973) și nr. 2 Tătărași, jud. Iași (1975–1980); vicepreședinte al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: „Medalia Muncii” (1966).

TOMA HOREA

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Activitate și funcții: prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Lupeni, jud. Hunedoara; instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (de la 20 ian. 1983).

TOMA IOAN

(n. 22 ian. 1954, com. Victoria, jud. Iași)

Membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională din cadrul Grupului școlar de chimie Iași (1969–1972); liceul la seral; curs de două luni la U.T.C.; Facultatea de Drept, Universitatea din Iași (curs fără frecvență); Facultatea de Științe Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (1986).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.C. pe Grupul școlar de chimie Iași (1969–1972); electrician la stația electrică a Combinatului de fibre sintetice Iași (1972); **membru de partid din 1975**; secretar adjunct al Biroului organizației U.T.C. pe Secția electrică a Combinatului de fibre sintetice Iași (pentru doi ani); secretar adjunct al Comitetului U.T.C. pe combinat (pentru trei ani); membru al biroului Comitetului municipal U.T.C. Iași; șef al Sectorului propagandă și cultură al Comitetului județean U.T.C. Iași (iun.–nov. 1979); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean U.T.C. Iași (din nov. 1979); membru supleant al C.C. al U.T.C. (7 mai 1980–18 mai 1985); prim-secretar al Comitetului județean U.T.C. Iași (oct. 1984–apr. 1985); secretar cu probleme de propagandă, cultură și presă al C.C. al U.T.C. (din mai 1985); prim-secretar al C.C. al U.T.C. ca ministru pentru Problemele Tineretului (19 oct. 1987–22 dec. 1989); vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste (de la 30 oct. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 12 Țibănești, jud. Iași (1985–1989).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a V-a (30 apr. 1966).

TOMA SORIN

(n. 23 apr. 1914, București)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Științe Matematice din București (doi ani).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1932; a lucrat în aparatul C.C. al U.T.C. (până în 1933), apoi la Comitetul Studenților Democrați din București;

membru de partid din iun. 1933; lucrează la Agit prop-ul local al P.C.dR. București (din 1934); arestat la București, dar eliberat din lipsă de dovezi (iun. 1934); secretar la Agit prop-ul local al P.C.dR. București (din 1935); secretar al Comitetului Antifascist din București (din 1935); instructor al P.C.dR. pe lângă Organizația Evreiască de Masă; membru al redacției ziarului „Scânteia” (din 1936); trimis de partid, a activat în organizația de tineret a P.N.Ț. din București, ajungând președinte de circumscripție (1936–1938); arestat în urma unei descinderi a Siguranței (mart. 1938); membru în Redacția ziarului „Fapta”; a dezertat din armată (1940); a plecat în U.R.S.S. (30 iul. 1940), unde a lucrat la ziarul „Pământ Sovietic” din Bălți, la Editura de limbi străine din Chișinău, traducând operele lui Lenin în română (oct. 1940–iul. 1941) și a colaborat la ziarul „Moldova Socialistă”; mobilizat de Armata Roșie la construirea șanțurilor antitanc de lângă Zaporojie (de la 6 iul. 1941); după retragerea armatei sovietice, a rămas în teritoriul ocupat de nemți (iul. 1941–oct. 1943); s-a angajat ca muncitor agricol la ferma de stat „Nansen” din regiunea Dnepropetrovsk (sept. 1941–apr. 1943) și la sovhozul din Liubomirovka, raionul Krâniciki (apr.–oct. 1943); încorporat în Armata Roșie la un batalion de constructori de drumuri pe Frontul III Ucrainean, apoi pe Frontul I Baltic; chemat la

Moscova de Direcția Generală Politică a Armatei Roșii și trimis la Divizia a II-a Voluntari Români „Horia, Cloșca și Crișan” (apr. 1945), cu care a revenit în România; încadrat la Inspectoratul pentru Educație, Cultură și Propagandă București, a condus ziarul „Glasul Armatei” (de la 1 sept. 1945); redactor-șef adjunct (1946–1947) și redactor-șef al ziarului „Scântea” (1947–1960); redactor principal II la Editura Enciclopedică; exclus din partid în 1963, a fost reprimat în 1970; pensionat, în 1975, pentru limită de vârstă.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Giurgiu, reg. București (1952–1957) și Zimnicea, reg. București (1957–1961).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (30 apr. 1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (22 aug. 1951); Ordinul „23 August” clasa a III-a (17 sept. 1959).

TOMESCU VASILE

(n. 26 iul. 1932, com. Bodești, jud. Neamț)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: școala generală.

Profesia de bază: țăran cooperator.

Activitate și funcții:
membru de partid din 1962; președinte al C.A.P. Bodești, jud. Neamț (din 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Bălățești, jud. Neamț (1985–1989); membru al Comisiei pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (1 apr. 1985).

TONILĂ VASILE

(n. 8 iun. 1953, Sfântu Gheorghe, jud. Covasna)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Metalurgie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Funcții de stat: **membru de partid din 1976;** director adjunct la Întreprinderea de Țevi Roman, jud. Neamț (din apr. 1987).

TOPLICEAN (TOPLICIAN) IACOB

(n. 20 iun. 1938, com. Toplița, jud. Hunedoara)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală din comuna Toplița (1953); Școala profesională în Hunedoara (1953–1956); Școala tehnică de maiștri (1969); liceul la seral; Institutul de subingineri, la seral (1974); Universitatea Politică și de Conducere; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: lăcătuș mecanic.

Activitate și funcții: lăcătuș (din 1956), maistru la Laminorul de benzi (din 1969) și subinginer laminator (din 1974) la Combinatul Siderurgic Hunedoara; **membru de partid din 1957;** secretar al organizației U.T.M. în timpul satisfacerii stagiului militar (1959–1960); activist la Asociația sportivă „Metalul” Hunedoara (din 1965); secretar al Comitetului de partid pe secție și membru al Comitetului de partid pe combinat; instructor de specialitate la Consiliul de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale al Comitetului județean de partid Hunedoara (din 1978); secretar retribuit al Comitetului de partid al Combinatului Siderurgic Hunedoara și membru al Comitetului municipal de partid Hunedoara (de la 17 mart.

1979); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1982); președinte al Consiliului Oamenilor Muncii pe combinat (1983–1989); membru supleant al Comitetului județean de partid Hunedoara (din 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

TOPLICEANU IULIAN

(n. 28 iul. 1929, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: patru clase primare (1940); Liceul teoretic „Gh. Barițiu” din Cluj-Napoca (1948); Școala Militară Ofițeri de Artilerie (nov. 1948–dec. 1949); Academia Militară, Secția Artilerie (1950–1952); cursul academic superior de un an (1957); curs post-academic superior (1972); cursul post-academic de arme

întrunite (1978); doctorat în științe militare (1981).

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: **membru de partid de la 4 dec. 1947**; comandant de pluton la Regimentul 22 Artilerie (1949–1950); locotenent (dec. 1949); ajutor șef Stat Major cu operațiile și pregătirea de luptă la artileria Diviziei 57 Vânători de Munte (din 1952); șef al artileriei la Divizia 57 Vânători de Munte și la Divizia 86 Infanterie (nov. 1953–sept. 1957); șef al artileriei (sept. 1957–iul. 1969) și șef de Stat Major (din iul. 1969) la Armata a 3-a; membru al Consiliului Politic Superior al Armatei și al Consiliului Militar (din 1978); comandant al Armatei a 3-a (de la 21 mart. 1979); comandant al Armatei a 4-a (din apr. 1979); membru supleant în biroul Comitetului județean de partid Cluj; general-colonel (22 aug. 1984); membru în Consiliul de Conducere al Ministerului Apărării Naționale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Beiuș, jud. Bihor (1980–1985) și nr. 4 Mănăstur Cluj-Napoca, jud. Cluj (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–1989).

TOTH EMILIU-FERDINAND

(n. 21 mai 1942, Reșița, jud. Caraș-Severin)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Naționalitatea: germană.

Studii: Liceul teoretic în Reșița (1956–1960); Facultatea de Mecanică la Institutul Politehnic Timișoara (1960–1965); doctorat la Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara; Universitatea Politică și de Conducere; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe clasă (în timpul liceului); membru al Comitetului U.T.M. pe facultate și secretar al organizației de tineret pe an; **membru de partid din 1964**; inginer (1965–1967), șef de secție și membru al biroului organizației de bază pe secție la Uzina de Mașini Reșița; instructor de specialitate la Comisia economică (din 1968) și secretar cu probleme economice (din 1971) al Comitetului municipal de partid Reșița; secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid și vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (de la 20 dec. 1978); secretar și membru al biroului Comitetului județean de partid Caraș-Severin (1985–1988).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a, Ordinul „23 August” clasa a IV-a.

TOTU IOAN

(n. 14 mai 1931, sat Otetelișu, com. Bălcești, jud. Vâlcea; d. 1992, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (25 mart. 1983–24 nov. 1989); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul comercial Craiova (1941–1950); Facultatea de Finanțe-Credit, Academia de Studii Economice din București (1950–1953); doctorat; cursul de lectori de pe lângă C.C. al P.M.R. (1954); cursul de perfecționare a cadrelor didactice de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan

Gheorghiu“ (1958); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (1970).

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: din 1948 a activat în U.A.E.R., apoi în U.T.M.; responsabil de grupă sindicală; responsabilul unei grupe U.T.M. în facultate; asistent la Institutul Agronomic „N. Bălcescu“ din București (1953–1954); lector la Catedra de economie politică (din 1954) și secretarul Comitetului U.T.M. la Institutul de Mine; propagandist al Cabinetului de partid al Sectorului 1 București; **membru de partid din 1955**; lector la Universitatea din București (din 1957); președinte al Consiliului Asociației Studenților din Universitate și membru al biroului Asociației Studenților din București (din 1957); inspector la Direcția Predării Științelor Sociale a Ministerului Învățământului (din 1958); membru al Academiei „Ștefan Gheorghiu“; instructor la Secția Învățământ a C.C. al P.C.R. (din 1962); șef Sectorul Învățământ Superior al C.C. al P.C.R. (din

1967); șef Sectorul Învățământ Superior la Secția Învățământ a Consiliului de Miniștri (1969–apr. 1971); instructor la Sectorul lectori al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (apr.–1 nov. 1971); șef Sectorul științe sociale și muncă politică de masă în școli și universități al Secției Propagandă a C.C. al P.C.R. (1 nov. 1971–9 iun. 1976); conferențiar la Catedra de Economie a Facultății de Drept; director general al Institutului Central de Cercetări Economice (de la 9 iun. 1976); secretar al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (din dec. 1977); lector al C.C. al P.C.R.; membru al Biroului Comisiei C.C. al P.C.R. pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului; membru al Comisiei Centrale de Partid și de Stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale și al Biroului executiv al acesteia (de la 3 mart. 1978); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, al Senatului Universității și Academiei de Studii Economice București; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române și al Biroului executiv al Radioteleviziunii (de la 29 aug. 1978); membru al Comisiei de partid și de stat pentru problemele de tipizare și standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (de la 22 mai 1980); viceprim-ministru al Guvernului (3 nov. 1982–26 aug. 1986); președintele Comisiei Guvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, reprezentant permanent al R.S.R. în C.A.E.R. și președinte al Comisiei Guvernamentale pentru raționalizarea sistemului de evidență în unitățile socialiste (17 ian. 1983–5 febr. 1987); vicepreședinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (de la 31 dec. 1984); ministrul Afacerilor Externe (26 aug. 1986–4 nov. 1989); președinte al Comitetului de Stat al Planificării și Aprovizionării Tehnico-Materiale (4 nov.–22 dec. 1989);

vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 5 Dragalina, jud. Călărași (1980–1985) și nr. 6 Dumbrăveni, jud. Sibiu (1985–1989); secretar al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1980–20 dec. 1983); membru al Grupului român din Uniunea interparlamentară (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (30 apr. 1966); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (22 aug. 1984).

TRANDAFIR GHEORGHE

(n. 3 iul. 1932, Constanța; d. 1996, Constanța)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: școala generală (1946); trei clase profesionale; curs U.T.M. de trei luni (1952); școala de partid de șase luni (1953); Facultatea muncitorească din București, curs fără frecvență; Școala Comsomolului (1959–1960); Institutul de Studii Economice „V. I. Lenin” din București (promoția 1961); Curs de

perfecționare la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Economie a Industriei, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: electrician constructor.

Activitate și funcții: ucenic la Șantierul naval din Constanța (febr. 1947–1950); membru al U.T.M. din 1947; membru al Comitetului U.T.M. pe șantier (din 1949); instructor al Comitetului orașenesc U.T.M. Constanța (din nov. 1951); șef al sectorului de agitație, apoi instructor cu problemele de pionieri și școli medii la Comitetul regional U.T.M. Constanța (din 1952); a participat ca delegat și responsabil al unui grup de tineri la Festivalul Mondial al

Tineretului și Studenților de la Berlin (1952); șef al sectorului evidență și statistică la regionala U.T.M. Constanța (din 1953); **membru de partid din dec. 1953**; șef al secției organe U.T.M. (1955–mai 1956), secretar cu probleme organizatorice (mai 1956–1957) și secretar cu problemele de propagandă și agitație (din 1957) la Comitetul regional U.T.M. Constanța; prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Dobrogea (din 1960); membru al C.C. al U.T.M.; membru al biroului Comitetului regional de partid Dobrogea (din sept. 1961); șef al Comisiei U.T.C.-U.C.F.S. (din aug. 1965); instructor cu problemele de export în cadrul Comisiei economice a Comitetului regional de partid Dobrogea (din 1966); șef sector coordonare și sinteză la Comisia economică a Comitetului județean de partid Constanța (din febr. 1968); secretar al Comitetului județean de partid Constanța și membru al biroului Comitetului județean (din 20 mart. 1969); prim-secretar al Comitetului municipal de partid și primar al municipiului Constanța (din mart. 1975); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Ialomița (de la 18 dec. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Constanța-Nord, jud. Constanța (1975–1980); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (de la 18 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (30 apr. 1966).

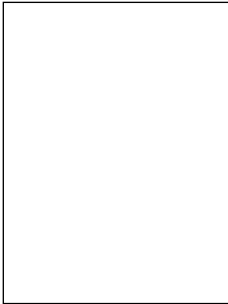
TRICĂ GHEORGHE

(n. 20 ian. 1917, Urziceni, jud. Ilfov; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–21 iul. 1972); membru al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974).

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: director general al Centralei industriale de autocamioane și

tractoare Braşov; membru al secretariatului Consiliului de coordonare a profilării, specializării şi cooperării în ramurile industriei metalurgice (iun. 1974–1975); consultant obştesc în cadrul Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini din partea Întreprinderii de autoturisme Piteşti (din 1975).

TROFIN VIRGIL (VERGIL)

(n. 23 iul. 1926, com. Lipovăţ, jud. Vaslui; d. 1984, Călăraşi)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.C.R. (25 iun. 1960–26 nov. 1981); secretar al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–1971); membru în Prezidiul Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–1984).

Studii: patru clase profesionale; şapte clase primare; şcoala medie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Facultatea de Economie Generală; Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: ajustor mecanic şi cazangiu de locomotive.

Activitate şi funcţii: ucenic şi lucrător mecanic la diferite ateliere din Iaşi (1939–1944); activist al C.C. al U.T.M.; **membru de partid de la 15 nov. 1945;** secretar al Comitetului regional U.T.C. Iaşi (1945–1946); activist al C.C. al U.T.C. (1946–1948); şef secţie U.T.M. (1948–1951), locţiitor şef direcţie organizare (din 1951), şef direcţie propagandă şi agitaţie, şef direcţie

organizare şi instructaj la D.S.P.A.; membru (din 1953), secretar (1954–mai 1956) şi prim-secretar (iun. 1956–23 iun. 1964) al C.C. al U.T.M.; adjunct al şefului Direcţiei organizatorice a C.C. al P.M.R. (23 iun. 1964–1965); şef al Grupului instructorilor teritoriali ai C.C. al P.M.R. (până la 29 mart. 1965); şef al Secţiei organizaţiilor de partid (de la 29 mart. 1965); secretar al C.C. al U.T.C. (1965–1971); membru în Consiliul Apărării al R.S.R. (7 apr. 1969–29 apr. 1974); ca secretar al C.C. al P.C.R. coordona activitatea Secţiei organizatorice a C.C. al P.C.R., U.T.C., Consiliului Naţional al Femeilor şi realiza legătura în problemele organizatorice cu Consiliul Central al U.G.S.R. şi U.N.C.A.P. (de la 20 dec. 1968); preşedinte al U.N.C.A.P. (dec. 1969–1971); preşedinte al Consiliului Central al U.G.S.R. (17 nov. 1971–11 oct. 1972); vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministrul Comerţului Interior (13 oct. 1972–30 mart. 1974); preşedinte al Consiliului pentru coordonarea şi îndrumarea activităţii de aprovizionare şi prestare de servicii către populaţie (de la 4 dec. 1972); preşedintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (12 iul. 1973–30 mart. 1974); prim-secretar al Comitetului judeţean de partid şi preşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al judeţului Braşov (1974–1977); ministrul Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii (15 dec. 1977–16 oct. 1978); viceprim-ministru al Guvernului (16 oct. 1978–7 sept. 1981); preşedinte al Consiliului de Coordonare a dezvoltării bazei energetice şi funcţionării sistemului energetic naţional (8 nov. 1978–20 apr. 1981); ministrul Minelor, Petrolului şi Geologiei (18 dec. 1979–7 sept. 1981); la Plenara comună a C.C. al P.C.R. şi a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice şi Sociale din 25–26 nov. 1981 s-a hotărât excluderea lui Trofin Virgil din C.C. al P.C.R. şi sancţionarea cu „vot de blam cu avertisment”; director la I.A.S. „Mircea Vodă” jud. Călăraşi (1982–1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Zeletin, jud. Bacău (1957–1965); nr. 18 Gherla, reg. Cluj (1965–1969); nr. 2 Pitești-Nord, jud. Argeș (1969–1975); nr. 3 Steagul Roșu, jud. Brașov (1975–1980); nr. 1 Tg. Jiu, jud. Gorj (1980–27 nov. 1981); membru al Comisiei M.A.N. pentru elaborarea Constituției (25 mart. 1961); membru al Comisiei pentru Consiliile populare și administrația de stat (18 mart. 1975–13 iul. 1978).

Distincții: Ordinul „23 August” clasa a IV-a, clasa a III-a (17 sept. 1959) și clasa I (29 iul. 1976); „Ordinul Muncii” clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a, clasa a IV-a, clasa a III-a și clasa a II-a (27 aug. 1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (mai 1966); Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei” (20 aug. 1969); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (mai 1971).

TROTUȘ COSTACHE

(n. 29 iul. 1930, Mărășești, jud. Vrancea)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–23 nov. 1979 și 22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: patru clase elementare la Focșani (1941); Liceul industrial din Focșani (1941–1949); Facultatea de Metalurgie, Secția Oțelărie Electrică din Dnepropetrovsk, U.R.S.S. (1949–1955); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer metalurg.

Activitate și funcții:

membru al U.A.E.R. (1948) și al U.T.M.; secretar al Organizației U.T.M. pe clasă și membru al Comitetului U.T.M. pe liceu; secretar al Organizației Studenților Români din Institutul de la Dnepropetrovsk; **membru de partid din 1954**; maistru tehnolog, șef adjunct de secție și membru în biroul organizației de bază pe

Secția oțelărie la Combinatul siderurgic Hunedoara (1955–1957); șef de schimb, maistru și șef de atelier la secția turnătorie de oțel a Uzinelor „1 Mai” din Ploiești (1957–1960); director al Întreprinderii I.R.M.C. Mija (1960–1964); instructor al Direcției Economice a C.C. al P.C.R. (1961–1964); șef al Sectorului metalurgie la Direcția Economică a C.C. al P.C.R. (1964–1969; după desființarea Direcției economice i s-a încredințat funcția de adjunct al Secției de specialitate mine, metalurgie și petrol a Consiliului de Miniștri); director general al Combinatului siderurgic Hunedoara și director general adjunct al Centralei industriale siderurgice din București (mart. 1973–1976); membru al biroului Comitetului județean de partid Hunedoara (1973–1976); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (8 dec. 1976–14 iun. 1978 și 17 mai 1980–sept. 1986); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (14 iun. 1978–16 mai 1980); membru al Comisiei de partid și de stat pentru problemele de tipizare și standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); membru al Biroului Executiv al Consiliului de Conducere al Ministerului Metalurgiei (1980–8 sept. 1986); director general al Centralei industriale siderurgice Galați (16 mai 1980–8 sept. 1986); membru al Biroului Comitetului județean de partid Galați (1980–1986); președintele Consiliului Oamenilor Muncii din Centrală și prim-vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii din Combinatul Siderurgic Galați (1982–1983); inginer principal I la Ministerul Metalurgiei (sept. 1986–mai 1987); director general adjunct la Direcția de aprovizionare-contractare a Ministerului Industriei de Utilaj Greu (mai 1987–mai 1988); inginer principal I la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (din mai 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 3 Hunedoara-Vest, jud. Hunedoara (1975–1980); membru în Comisia de validare a M.A.N. (22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1964) și clasa a II-a (1971); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (30 apr. 1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a (1969) și clasa a II-a (9 mai 1981).

TUCĂ ECATERINA (n. IACOB)

(n. 23 sept. 1943, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de confecții a UCECOM (1960); liceul la seral; Facultatea de Economie (1966–1970); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții: croitor

la Cooperativa meșteșugărească „Soarele” (1960) și la Întreprinderea de confecții

și tricotaje București (1960); locțiitor al secretarului organizației U.T.M. pe secție, membru (din 1960) și secretar adjunct (din 1965) al Comitetului U.T.M. pe Întreprinderea de confecții și tricotaje București; **membru de partid din 1963**; prim-secretar al Comitetului U.T.C. și membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 7 București (din 1970); instructor la Secția organizatorică (1972–1973) și șef al Sectorului politico-ideologic al Comitetului municipal U.T.C. București (din 1973); lector la Școala Interjudețeană de Partid București (din 1976); instructor la Secția propagandă a Comitetului municipal de partid București (din 1978); secretar adjunct pentru probleme de propagandă la Comitetul de partid din unitățile sanitare ale municipiului București (din 1979); secretar al Comitetului municipal al femeilor București (din 1981); secretar cu probleme de propagandă al Comitetului de partid și vicepreședinte (din febr. 1982) al

Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 2 București; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului 6 București și membru al biroului Comitetului municipal de partid București (din oct. 1984); deputat în Consiliul popular municipal și membru al Biroului executiv al Consiliului popular municipal (din 1985); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (de la 24 sept. 1985); secretar al Camerei Legislative; secretar pentru probleme sociale la Comitetul municipal de partid București (din nov. 1987).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

TUDOR ION

(n. 17 sept. 1925, com. Saraiu, jud. Constanța)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974, 23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: școala primară (1939); Institutul de Mecanică din Brașov (1950–1955); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: ucenic (ajutor de tractorist, apoi ucenic la atelierul mecanic, unde s-a calificat lăcătuș) la ferma de stat Baia; s-a înscris în sindicat în 1946; membru al U.T.M. din 1948; lăcătuș mecanic și responsabil al clubului de la Uzinele „Bela Brainer” din Brașov (1949–1950); membru în biroul organizației U.T.M. pe an la Institutul de Mecanică; inginer, șef al serviciului planificare și șef al sectorului metalurgic la Întreprinderea metalurgică de utilaje Medgidia, regiunea Dobrogea (din 1955); **membru de partid din mart. 1956**; membru în biroul organizației de bază la Întreprinderea metalurgică de utilaje Medgidia (din 1957); șef al sectorului industrie grea din cadrul

Comisiei economice a Comitetului regional de partid Dobrogea (mart. 1959–iun. 1960); adjunct al Comisiei economice a Comitetului regional de partid Dobrogea (din iun. 1960); instructor teritorial al C.C. al P.C.R. (19 aug. 1965–3 febr. 1977); secretar cu probleme economice la Comitetul regional de partid Dobrogea (din febr. 1968); a făcut parte din mai multe delegații pentru schimb de experiență în R.P. Polonă, R.S.F. Iugoslavia, R.D. Germană, Austria; prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (de la 5 mart. 1969); vicepreședinte al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (25 mai 1974–8 nov. 1976); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (1977–5 apr. 1979); membru al Comisiei electorale centrale (de la 9 ian. 1975); membru al Consiliului Organizării Economico-Sociale (de la 24 mart. 1976); prim-adjunct al ministrului Turismului (9 apr. 1979–9 mart. 1982); ministrul Turismului și Sportului (9 mart.–10 sept. 1982); ambasador în Argentina (27 mai 1983–11 mai 1988).

Distincții: „Medalia Muncii” (1959).

TUDOR JEAN

(n. 7 ian. 1927, com. Galicea Mare, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: șapte clase primare; patru clase industriale; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” de doi ani (sept. 1952–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 1958).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: copil de trupă la Pirotechnia armatei din București (1941–1943);

ucenic strungar (1943–1944) și strungar (1945–1948) la Uzinele Sadu din Târgu Jiu; **membru de partid din mai 1946;** responsabil

cu cadrele, apoi secretar în biroul celei de partid la Uzinele Sadu din Târgu Jiu; activist la Comitetul județean Gorj al U.T.M. (iun.–dec. 1948); instructor la școala profesională de ucenici și secretar al Comitetului U.T.M. din Uzina Sadu; membru în comisia de verificare a membrilor de partid de pe lângă Comitetul județean de partid Gorj (mart.–dec. 1949); maestru la școala de ucenici din Uzina Sadu (dec. 1949–1950); responsabil cu cadrele și secretar (din sept. 1950) la Comitetul județean Gorj al U.T.M.; instructor în colectivul Secției organe a C.C. al U.T.M. (din aug. 1951); organizator de grupă de partid în Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1952–1954); instructor al C.C. al U.T.M. (din 1954); asistent la Școala „Filimon Sârbu” (ian. 1955–1956); membru al delegației care a participat la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova (1957); membru al Comitetului regional de partid București (până la 25 oct. 1960); instructor al C.C. al P.C.R. (de la 26 sept. 1979).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (2 febr. 1949); „Medalia Muncii” (dec. 1957).

TUDORACHE ELENA

(n. 10 febr. 1912, com. Hârtop, jud. Orhei, Republica Moldova)

Membru al C.C. al P.C.R. (21 oct. 1945–24 febr. 1948).

Naționalitatea: evreiască.

Profesia de bază: brodează.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1929;

până în 1931 a lucrat la Chișinău ca educatoare; în perioada 1932–1940 a lucrat ca activist și instructor de partid la sectorul București, organizator M.O.P.R., secretar al Comitetului regional

Bucovina al P.C.dR.; responsabil al Secției industriei ușoare a C.C. al P.C.R. (1950–29 mai 1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (11 mai 1948).

TUDORAN ELENA (n. CÂRNU)

(n. 12 sept. 1947, com. Străoane, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională de confecții Târgu Ocna (1964); cursul de partid de trei luni la Bacău (1976); Școala tehnică de maiștri-Focșani (1977–1978); liceul teoretic, curs fără frecvență; Facultatea de Științe Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, curs fără frecvență (promoția 1986).

Profesia de bază: maistru confecții.

Activitate și funcții: muncitor (1964), șef agregat (1964–1965), șef de schimb (1965–1977) și șef de secție (din 1978) la Întreprinderea de confecții Focșani; **membru de partid din 1966;** membru al biroului Comitetului orașenesc U.T.C. (pentru trei ani); secretar al Comitetului U.T.C. (pentru patru ani); membru al Comitetului sindical pe întreprindere (pentru nouă ani); secretar al Biroului organizației de bază, secretar al Comitetului de partid pe secție (pentru un an), secretar adjunct cu probleme organizatorice (pentru un an) și secretar (din 1978) al Comitetului de partid la Întreprinderea de confecții Focșani; membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii (din 1978); membru al biroului Comitetului județean de partid Vrancea (din 1979); membru al Biroului executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (1981–1986); președinte al Consiliului județean al Sindicatelor Vrancea (din mart. 1986); membru al Consiliului Central al U.G.S.R. (din 1986).

TUDORAN MIRCEA

(n. 15 ian. 1933, Cavnic, jud. Maramureș)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Profesia de bază: strungar.

Studii: liceul; școala de partid de un an, la Baia Mare (1964).

Activitate și funcții: ucenic (din 1949), șef al Serviciului administrativ (din 1968) și tehnician principal minier cu protecția muncii (din 1974) la Exploatarea minieră Cavnic; **membru de partid din 1957;**

președinte al Consiliului popular comunal Cavnic (din 1963); secretar al Comitetului de partid la Exploatarea minieră Cavnic (din 1965); membru al Comitetului regional de partid Maramureș (din 1965); membru al Comitetului orașenesc de partid Cavnic (din 1978); membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureș (din 1984).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a; medalii ale R.S.R.

TUDORICĂ ȘTEFANA

(n. 17 iun. 1949, com. Mahmudia, jud. Tulcea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (25 nov.–22 dec. 1989).

Studii: liceul; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: țăran.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1967;** președinte al C.A.P. Beștepe, jud. Tulcea (din 1977).

TUDOSE ION

(n. 27 oct. 1923, com. Telega, jud. Prahova)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Liceul teoretic din Câmpina (până în 1942); Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic București (1942–1947).

Profesia de bază: inginer electromecanic.

Activitate și funcții: inginer electromecanic la societatea petroliferă „Prahova” (din 1947), la

schelele Târgoviște și Gura Ocnitei; **membru de partid din oct. 1947**; șef al secției mecanice la schela Ochiuri (din 1949); șef de serviciu la schela Târgoviște; director adjunct și director la Sovrompetrol (1950–1956), în cadrul Trusturilor II Moreni, VI Târgoviște și II Foraj Pitești; director general la Direcția generală construcții montaje schele și reparații utilaj petrolifer din Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei (1956–iun. 1964); membru al Comitetului de partid din minister și responsabil pentru probleme profesionale; secretar general la Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei (din iul. 1964); adjunct al ministrului Petrolului (27 sept. 1965–31 dec. 1966); adjunct al ministrului Construcțiilor pentru Industria Chimică și Rafinării (de la 31 dec. 1966); adjunct al ministrului Construcțiilor Industriale (13 oct. 1969–18 mart. 1975); prim-adjunct al ministrului Construcțiilor Industriale și șef al Departamentului de construcții-montaj pentru industria chimică și rafinării (18 mart. 1975–24 dec. 1977); director al Trustului județean de construcții Ploiești.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Călimănești, jud. Vâlcea (1975–1980); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (18 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România”.

TUDOSIE DUMITRU

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Activitate și funcții: secretar al Comitetului municipal de partid Drobeta-Turnu Severin (până la 16 sept. 1974).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Văleni, reg. Pitești (1957–1961).

TULAI LAUREAN

(n. 11 oct. 1929, Câmpia Turzii, jud. Cluj; d. 1990, Oradea)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989).

Studii: Școala de elevi meseriași C.F.R. de la Arad și Cluj (1943–1947); cursul de partid de 45 de zile (1949); liceul; Școala de partid de doi ani (1958–1960); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1963–1966); Academia „Ștefan Gheorghiu”; diferențe la Academia de Studii Economice București.

Profesia de bază: montator C.F.R.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1944; **membru de partid din nov. 1946**; montator și membru al biroului organizației de bază pe secție la Atelierele C.F.R. Cluj (1947–1949); agitator pe caravana cinematografică a Comitetului județean de partid Cluj (din 1949); organizator de partid la un G.A.C. (ian.–oct. 1950); educator politic de baterie, locțiitor al secretarului organizației U.T.M. și membru al biroului organizației de partid pe unitate în timpul satisfacerii stagiului militar

(nov. 1950–nov. 1952); instructor al Comitetului regional U.T.M. Cluj (din nov. 1952); locțiitor al secretarului Comitetului de partid pe Atelierele C.F.R. Cluj (aug. 1953–mart. 1954); șef depozit la magazia de materiale la Atelierele C.F.R. Cluj (din mart. 1954); director al S.M.T. din Șieu-Odorhei, jud. Bistrița-Năsăud (apr. 1955–1957); membru al biroului (1955–1957) și secretar (din dec. 1957) al Comitetului raional de partid Beclean; șeful secției agrare (din 1960) și prim-adjunct al Secției organizatorice (din febr. 1962) a Comitetului raional de partid Cluj; prim-secretar al Comitetului raional de partid Gherla (de la 11 iul. 1966); șef al Sectorului sindicat comitete de femei din cadrul Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (de la 28 nov. 1966); șef al Sectorului probleme statutare al Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (de la 6 febr. 1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sălaj (din 1968); adjunct al ministrului Industriei Metalurgice (15 oct. 1979–10 apr. 1981); ministru secretar de stat la Ministerul Industriei Ușoare (10 apr. 1981–22 nov. 1982); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Consiliului popular al județului Bihor (22 nov. 1982–6 febr. 1986); ambasador extraordinar și plenipotențiar în Republica Islamică Pakistan (de la 18 iul. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 1 Zalău, jud. Sălaj (1969–1973); nr. 4 Jibou, jud. Sălaj (1975–1980); nr. 5 Marghita, jud. Bihor (1985–1989); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (de la 18 mart. 1975); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1985–13 dec. 1986).

Distincții: semnul „Artilerist de frunte”; Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M. (1950–1952); „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1961) și a II-a (9 mai 1981); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1967); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1971).

TURCU ION

(n. 17 oct. 1906)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969).

Profesia: lăcătuș.

Studii: cinci clase școala de meserii.

Activitate și funcții: membru de partid din 1933; membru al Biroului comitetului orășenesc de partid București (nov. 1966).

Distincții: Medalia „Apărarea Patriei” clasa a III-a; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a și a II-a (mai 1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa I (26 oct. 1966).

TURCUȘ DUMITRU

(n. 26 ian. 1919, sat Ogești, com. Sâmbăta, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–13 febr. 1982).

Studii: șapte clase primare (1933); curs de partid de trei luni la Constanța (1948); Școala de lectori de șase luni „A. A. Jdanov” (mai–oct. 1949); aspirantura la Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 1956).

Profesia de bază: electrician.

Activitate și funcții: îngrijitor la școala din comuna natală (1933–1936); salahor la un antreprenor de construcții din București (1936), apoi la Timișu de Sus (1936–1938); ajutor instalator în cadrul unor întreprinderi de instalații electrice din

Braşov, Azuga şi Timişul de Sus (1938–nov. 1940); electrician instalator la o întreprindere din Bucureşti (nov. 1940–febr. 1941); electrician la Fabrica de acumulatori „Rova“ din Bucureşti (din 1943); a luat parte la dezarmarea trupelor germane din Bucureşti (24–25 aug. 1944); electrician la Industria Bumbacului „A“ (din iul. 1945); membru de sindicat; membru al organizaţiei Tineretul Progresist; **membru de partid din apr. 1946**; lector la Şcoala de cadre a sindicatului textil din Bucureşti (ian. 1947–1948); responsabil cu şcolile profesionale la Consiliul sindical judeţean Ilfov (din 1948); secretar al organizaţiei de bază în cadrul şcolii de partid de la Constanţa (1948); responsabil al secţiei culturale a Consiliului sindical judeţean Ilfov (1948); şef al Sectorului edituri, şef al Sectorului presă locală şi instructor teritorial în cadrul Secţiei de Propagandă şi Agitaţie a C.C. al P.M.R. (din oct. 1949); activist la Comitetul regional de partid al Regiunii Mureş-Autonomă Maghiară; şef al Secţiei propagandă şi agitaţie şi membru al Comitetului de partid al Regiunii Mureş-Autonomie Maghiare (de la 25 oct. 1960); secretar al Comitetului regional de partid Crişana (1963–7 febr. 1966); ambasador în Republica Populară Ungară (23 mai 1966–29 mai 1971); reprezentant al R.S.R. în Comisia Dunării (de la 12 sept. 1966); activist (mart. 1975) şi adjunct al şefului Secţiei relaţii externe a C.C. al P.C.R.; membru al Consiliului Naţional al Radio-televiziunii Române şi al Biroului executiv al Consiliului (de la 29 aug. 1978).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Sângeorgiu de Pădure, Reg. Mureş- Autonomă Maghiară (1961–1965); nr. 13 Răbăgani, reg. Crişana (1965–1969); nr. 6 Haţeg, jud. Hunedoara (1975–1980); secretar al Comisiei pentru politica externă şi cooperarea economică internaţională a M.A.N. (de la 18 mart. 1975).

Distincţii: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „23 August“ clasa a IV-a şi clasa a II-a (9 mai 1981); Medalia „40 de ani de la înfiinţarea P.C.R.“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării“; Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“; Medalia „A XX-a aniversare a Zilei forţelor armate ale R.P.R.“; Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a IV-a (mai 1966).

TYUKODI ŞTEFAN

(n. 15 mai 1933, com. Aghireşu, jud. Cluj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naţionalitatea: maghiară.

Studii: Facultatea de Agronomie; Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate şi funcţii: **membru de partid din 1959**; director al I.A.S. Odoreu, jud. Satu Mare.

T,

ȚARCĂ NICOLAE

(n. 7 apr. 1940, com. Josenii Bârgăului, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala generală din comuna natală (1947–1954); Școala profesională silvică Năsăud; liceul, curs fără frecvență; Școala tehnică metalurgică „Steagul Roșu“, Brașov (1960–1962); Școala tehnică de maiștri Galați (1971–1972); școala de partid de un an; Școala interjudețeană de partid Cluj

(1978–1979); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.

Profesia de bază: maistru prelucrări prin așchiere.

Activitate și funcții: primitor-expeditor la Întreprinderea forestieră de exploatare și transport Bistrița Bârgăului; muncitor la Pepiniera silvică Cobilița (1958); casier la Autoexpediția Bistrița (1958) și la Întreprinderea de gospodărie comunală și locativă Bistrița (1959); controlor (1962–1965), strungar la Uzinele 2 Brașov și la Întreprinderea de unelte și scule Brașov (1967); **membru de partid din 1967**; șef de formație la Șantierul C.F.R. Cluj (1970); maistru (1972–1979) și secretar

al Comitetului de partid (1979) la Combinatul industrial pentru construcții de mașini Bistrița; secretar al Comitetului de partid din Întreprinderea de utilaj tehnologic Bistrița (1982–1983); membru al biroului Comitetului municipal de partid Bistrița (1984); deputat în Consiliul popular al județului Bistrița-Năsăud.

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a.

ȚĂRAN PETRU

(n. 15 iun. 1929, com. Gălăuțaș, jud. Harghita; d. 1993, Toplița, jud. Harghita)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Economie Generală, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“ (din 1977).

Profesia de bază: mecanic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1953**;

secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Harghita (1968); instructor al C.C. al P.C.R. (26 sept. 1979–19

sept. 1981); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Bistrița-Năsăud (28 oct. 1981); membru al Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (24 sept. 1985).

ȚÂRCĂ STERIAN

(n. 25 oct. 1914, sat Târzii, com. Olteștești, jud. Vaslui; d. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–9 dec. 1977).

Studii: școala de meserii; Academia Militară „K. E. Vorosilov” din U.R.S.S. (din 1955); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1945, trei luni).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: ucenic (1929) și strungar (1936) la Atelierele C.F.R. Nicolina Iași; **membru de partid din**

dec. 1944; activist la Comitetul județean de partid Iași (1945); secretar al Comitetului județean de partid Fălciu; activist la C.C. al P.C.R.; secretar al Comitetului județean de partid Câmpulung Moldovenesc; membru în Sfatul popular raional Stalin, orașul București; șef al Diviziei organizare și instructaj din D.S.P.A.; colonel (1950); șef al Direcției tehnice; loțiitor la Direcția înzestrării materiale (1952); membru în Consiliul Militar al Regiunii a 2-a Militară (1954); general-maior (1954); comandant al Diviziei 37 Mecanizată (1957); șeful Statului major și comandant (de la 28 sept. 1959) al Regiunii a 3-a Militară Cluj; loțiitor și șef la Direcția pregătire de luptă din Ministerul Forțelor Armate (1964); comandant al Comandamentului Infanteriei și Tancurilor (1969); adjunct al ministrului Apărării Naționale (1969–9 mai 1977); adjunct al ministrului Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe și

director general al Direcției Generale a Rezervelor de Stat (9 mai 1977–26 mart. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 23 Gilău, reg. Cluj (1961–1965).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1948); Ordinul „23 August” clasa a IV-a; Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „Meritul militar” clasa I și a II-a; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971).

ȚENESCU OLIMPIA

(n. 26 iul. 1917, Turnu Măgurele, jud. Teleorman)

Membru al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–19 apr. 1954).

Studii: patru clase primare.

Profesia de bază: muncitor la Legătoria tipografiei C.F.R.

Activitate și funcții: secretar al Consiliului Central al U.F.D.R.

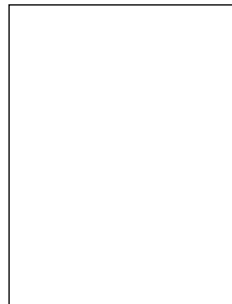
Deputat în Adunarea Deputaților/M.A.N., ales în circ. elect. Teleorman (1946–1948 și 1948–1952).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a.

ȚEPEȘ GHEORGHE GREURUȘ

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

ȚIGĂRAN DOBRIȚA

(n. 2 ian. 1938, Brezoi, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).*Profesia de bază:* profesor de istorie.*Studii:* Facultatea de Istorie; Curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1966;** președinte al Uniunii Sindicatelor din învățământ, știință, cultură, poligrafie și edituri

(din apr. 1981); membru al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985).

ȚOCA PETRE (PĂTRU)

(n. 22 mart. 1944, Băilești, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).*Studii:* Facultatea de Mecanizarea Agriculturii.*Profesia de bază:* inginer mecanic.*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1969;** director al S.M.A. Băilești, jud. Dolj (1979).**ȚUGUI PAVEL**

(n. 1 nov. 1921, com. Vicovul de Jos, jud. Suceava)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960).*Studii:* Școala normală la Cernăuți (1935–1943); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (mai 1947).*Profesia de bază:* învățător.*Activitate și funcții:* secretar al Comitetului județean Rădăuți al Frontului Plugarilor (din 1945); **membru de partid din iul.****1945;** secretar al Comitetului de partid din plasa Vicovul de Jos; secretar al Comitetului județean de partid Rădăuți (din febr. 1946); instructor, șef al Sectorului de literatură și artă în Secția propagandă și agitație și membru în Comitetul de partid al Aparatului C.C. al P.M.R.; loțiitor al ministrului Culturii (oct. 1953–febr. 1955); șef al Secției știință și cultură a C.C. al P.M.R. (până la 25 oct. 1960); membru al Consiliului științific al Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. (de la 14 iul. 1958).**ȚURCANU ENE (ENEA)**

(n. 20 iun. 1912, com. Adâncata, jud. Suceava; d. 1995, Suceava)

Membru al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–12 aug. 1969).*Studii:* școala primară; Școala de meserii C.F.R. (patru clase); Școala de mecanici C.F.R. la Iași (1938–1939); Școala medie de partid de șase luni din Galați (oct. 1949–mart. 1950); Școala medie tehnică de tracțiune C.F.R.; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență.*Profesia de bază:* mecanic de locomotivă.*Activitate și funcții:* ucenic la atelierele C.F.R. din Cernăuți (din 1927); bibliotecar la „Cercul Cultural C.F.R.“ din Cernăuți (din 1930); membru al Asociației absolvenților școlilor profesionale C.F.R. (din 1934);

secretarul Sindicatului C.F.R. Cernăuți (1935–1936); mecanic la Atelierele C.F.R. Simeria (din 1936); fochist la Depoul C.F.R. din Brașov (1937–1938); mecanic la Depoul Ițcani (1939–1945); **membru de partid din mart. 1945**; președinte al sindicatului din Ițcani și membru în Comitetul regional de partid Moldova de Nord (din iun. 1945); responsabil cu munca sindicală în biroul Comitetului județean de partid Suceava (1947–aug. 1948); secretar al Comitetului județean de partid Suceava (aug. 1948–apr. 1949); secretar al Comitetului județean de partid Bacău (din apr. 1949); instructor (din mart. 1950), locțiitorul șefului Sectorului sfaturi populare (din 1951), șef de sector, inspector al C.C. al P.M.R. și adjunct (1953–21 iun. 1954) al șefului Secției Organelor conducătoare de partid, sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R.; șeful Secției Agrare

a C.C. al P.M.R. (21 iun.–13 aug. 1954); prim-secretar al Comitetului regional de partid Suceava (13 aug. 1954–8 iun. 1965).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Rădăuți, reg. Suceava (1957–1965) și nr. 5 Câmpulung Moldovenesc, reg. Suceava (1965–1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a și clasa a III-a; Ordinul „23 August” clasa a IV-a; „Ordinul Muncii” clasa a II-a (de două ori) și clasa I (1962); Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist”; Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.”; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.”; Medalia „A 10-a aniversare a Forțelor armate ale R.P.R.”; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966).

U

UGLAR IOSIF

(n. 30 dec. 1920, Baia Mare, jud. Maramureș)
Membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (25 iun. 1960–23 iul. 1965); secretar al C.C. al P.C.R. (mai 1974–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 febr. 1971–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: curs de partid de trei luni (iun. 1948); Universitatea de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (sept. 1949–1950); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1955–1958); curs postuniversitar la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“; docto-

ratul la Școala Superioară de Partid Moscova; Academia de Științe Economice București.

Profesia de bază: dulgher.

Activitate și funcții: ucenic (1934–1938) și dogar la Topitoria de plumb a statului din Ferneziu; încorporat la Regimentul 3 Cavalerie (Husari) Oradea (sept. 1941), detașat la atelierul de tâmplărie al unei unități din Munkacs; trimis pe front în orașul Lulineț (regiunea

Iacurilor Peripet – iun. 1944); retras în orașul Kemet, Ungaria (dec. 1944); dogar la Topitoria Ferneziu (din ian. 1945); membru al U.T.C. din febr. 1945; **membru de partid din aug. 1945**; membru al Comitetului de partid la Topitoria Ferneziu (din 1945); secretar al organizațiilor U.T.C. și „Tineretul Progresist“ Ferneziu; instructor în Comitetul de plasă al „Tineretului Progresist“ Baia Mare (din nov. 1946); instructor al Comitetului județean Bihor al „Tineretului Progresist“ (din dec. 1946); secretar al Comitetului de plasă U.T.C. Baia Mare; lector la cursul de partid de trei luni (din aug. 1948); responsabil cu propaganda al Comitetului de partid din plasa Baia Mare (din 1950); șef al Secției organizatorice (din 1950) și prim-secretar (1952–1958) al Comitetului regional de partid Baia Mare; prim-secretar al Comitetului regional de partid Maramureș (din 1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (din 1968); membru al Consiliului de Conducere al Curții Superioare de Control Financiar (de la 22 mai 1973); vicepreședinte al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; secretar al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (de la 25 iul. 1974); membru al Consiliului de Stat (de la 29 nov. 1974); președintele Comitetului pentru Problemele Consiliilor Populare (22 mart. 1975–30 nov. 1979); președintele Secției pentru sistematizare,

construcții sociale și edilitare din cadrul Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (1978); președintele Biroului executiv al Comisiei centrale de partid și de stat pentru sistematizarea teritoriului și localităților urbane și rurale (26 iun. 1974; 3 mart. 1978); președinte al Comisiei centrale pentru întreceri socialiste între consiliile populare județene și al municipiului București, municipale, ale sectoarelor municipiului București, orașenești și comunale (de la 17 oct. 1978); vicepreședinte al Consiliului Național al F.D.U.S. (din febr. 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tușnad, reg. Baia Mare (1952–1957); nr. 7 Carei, reg. Maramureș (1961–1965 și 1965–1969); nr. 6 Carei, jud. Satu Mare (1969–1973); nr. 1 Baia Mare-Est, jud. Maramureș (1975–1980); nr. 5 Băile Herculane, jud. Caraș-Severin (1980–1985); Vrancea (1985–1989); vicepreședintele Comisiei economico-financiare a M.A.N. (de la 13 mart. 1969); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1952) și clasa I (2 iul. 1962); Medalia „A 5-a aniversare a R.P.R.”; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1954), clasa a IV-a, clasa a III-a (27 aug. 1964); Medalia „A 10-a aniversare a forțelor armate ale R.P.R.”; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.”; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei”; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1969); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1959) și clasa I (30 dec. 1980); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (mai 1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (mai 1971); Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”.

ULICI ION (IOAN)

(n. 1 mart. 1935, com. Rona de Jos, jud. Maramureș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de Istoria Mișcării Muncitorești; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: desenator tehnic.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1954;

secretar al Comitetului municipal de partid Baia Mare;

prim-secretar al

Comitetului municipal de partid Sighetu Marmăției (din mart. 1975); secretar pentru probleme de agricultură la Comitetul județean de partid și președinte al U.J.C.A.P. Maramureș (din 1977); instructor la Secția Organizatorică a C.C. al P.C.R. (de la 26 sept. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 6 Sighetu Marmăției, jud. Maramureș (1975–1980); membru al Comisiei pentru problemele de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975).

ULMEANU SEBASTIAN

(n. 18 ian. 1929, Buzău; d. 10 iul. 1979)

Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–10 iul. 1979).

Studii: Liceul teoretic din Buzău (1940–1948); Școala de Ofițeri de Marină din București (1948–1950); Facultatea de Marină, Academia Militară (1953–1956); Facultatea de Filozofie, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții:

membru de partid din oct. 1947; membru al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid (1948–1951); comandant de pluton pe Distrugătorul Mărășești din Galați (nov. 1950–1951); locotenent (1951); șeful Biroului cadre la Flotila de Dunăre (1951–1953); secretar al organizației de partid pe facultate (1953–1956); lector la Catedra de tactică și

tehnică a marinei la Academia Militară (oct. 1956–1957); comandant al Distrugătorului 2 din Divizionul 418 Distrugătoare Constanța (1957–ian. 1959); șef de stat major la Baza Maritimă Constanța și Portul militar nr. 12 (ian. 1959–1962); comandant al Regimentului 110 Radiotehnică și Transmisii și al Diviziei 42 Maritimă Mangalia (mai 1962–febr. 1966); locțiitor al comandantului Marinei Militare pentru pregătirea de luptă și învățământ și membru al Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate (din 1966); viceamiral (1977); comandant al Marinei Militare și membru în biroul Comitetului județean de partid Constanța (până la 21 mart. 1979).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Mangalia, jud. Constanța (1975–1980); membru al Comisiei pentru problemele de apărare a M.A.N. (18 mart. 1975).

UNGUR IOAN

(n. 5 ian. 1935, com. Șomcuța Mare, jud. Maramureș; d. oct. 2003)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979, 22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul teoretic la Cluj (1952); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic Cluj (1952–1957); Universitatea Politică și de Conducere; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; doctoratul la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer

mecanic.

Activitate și funcții: membru al Comitetului U.T.M. pe facultate (1952–1957); ajutor de maistru la Sectorul turnătorie (din 1957), inginer tehnolog, inginer proiectant și șef Serviciu planificare la Uzina mecanică Sibiu; **membru**

de partid din ian. 1960; directorul Întreprinderii de gospodărie orășenească Sibiu (din nov. 1963); membru al Comisiei economice și instructor la Secția economică a Comitetului regional de partid Brașov (din ian. 1966); secretar cu problemele economice al Comitetului județean de partid Sibiu (febr. 1968–5 mart. 1969); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (mart. 1969–iun. 1979); secretar cu probleme economice al Comitetului județean de partid Brașov (aug. 1979–1 iun. 1984); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Brașov (de la 24 sept. 1979); președinte al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Brașov; membru al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (de la 22 dec. 1983); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (de la 6 iun. 1984); membru al Comisiei pentru problemele cooperării economice și relațiilor internaționale ale partidului și statului a C.C. al P.C.R.; vicepreședinte al Consiliului de coordonare a activității de comerț exterior și cooperării economice internaționale (din iun. 1988); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (25 iun. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Gurghiu, jud. Mureș (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1 apr. 1985).

UNGUREANU NICOLAE

(n. 25 febr. 1939, Ploștina, jud. Gorj; d. 11 sept. 1988)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–11 sept. 1988).

Studii: Școala generală (1952); Școala profesională de ucenici de pe lângă Șantierul

naval din Turnu Severin (1952–1954); Școala de partid, secția de tineret, a Comitetului regional de partid București (1960–1961); Institutul pentru pregătirea cadrelor în problemele condițiilor socio-politice din cadrul Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Facultatea de Științe

Politico-Economice, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1976).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1953; strungar la Șantierul naval din Turnu Severin (1954–1960); secretar al biroului organizației U.T.M. și locțiitor al secretarului U.T.M. pe șantier; membru supleant al Comitetului orașenesc al U.T.M. Turnu Severin; **membru de partid din mart. 1959**; secretar cu probleme de propagandă și agitație și prim-secretar al Comitetului orașenesc al U.T.M. Turnu Severin (1961–sept. 1962); secretar cu probleme organizatorice (din sept. 1962) și prim-secretar (din 1965) al Comitetului regional al U.T.C. Oltenia; prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al U.T.C., membru al Biroului C.C. al U.T.C. (din 1966); membru al biroului Comitetului județean de partid Suceava (până la 18 oct. 1971); instructor la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (din 1974); șef sector la Secția Cadre a C.C. al P.C.R. (din 1982); secretar pentru probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Prahova (din oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 28 Bârca, reg. Galați (1965–1969).

Distincții: Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei”.

UNGUREANU PANTELIMON

(n. 18 aug. 1934, Brezoi, jud. Vâlcea)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de pielărie din Râmnicu Vâlcea (1949–1952); Liceul teoretic din Râmnicu Vâlcea (la seral); Școala tehnică de maiștri chimiști din Ocna Mureș (1958–1961); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, Secția Politico-Economică (1970–1974).

Profesia de bază: maistru chimist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1950; muncitor la Întreprinderea de Piele și Încălțăminte Râmnicu Vâlcea (1952–1958); **membru de partid din 1959**; secretar al Comitetului de partid pe întreprindere și membru al Biroului Comitetului regional de partid (1959–1970); operator chimist, maistru (din 1961) la Secția caustice din Combinatul de produse sodice Govora și membru al biroului Organizației de partid pe secție (după 1961); maistru la Serviciul pentru urmărirea realizării planului de producție la combinat (1966); membru al biroului Comitetului județean de partid Vâlcea (până la 2 mart. 1971); instructor al Comitetului județean de partid Vâlcea (din 1974); secretar al Comitetului de partid al Combinatului chimic și membru al biroului Comitetului municipal de partid Râmnicu Vâlcea (din oct. 1974); membru al biroului Comitetului județean de partid Vâlcea (1974–nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 2 Râmnicu Vâlcea-Sud, jud. Vâlcea (1985–1989); membru al Comisiei pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (1 apr. 1985).

URDEA DECEBAL

(n. 16 mart. 1933, Giurgiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de administrație economică Giurgiu (1951); Facultatea de Finanțe-Credit, Academia de Studii Economice (1951–1955); doctoratul în economie (1967); cursul de specializare „Finanțe publice” organizat de F.M.I. în S.U.A. (1975, pentru două luni); curs post-universitar la

Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1979); Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: secretar al organizației U.T.M. pe facultate; planificator, economist principal, șef serviciu și director al Direcției normări, metodologie și îndrumări contabile din Ministerul Finanțelor (1955–1966); **membru de partid din 1963**; membru al Consiliului profesoral al Facultății de Finanțe-Credit a Academiei de Studii Economice (din 1975); membru al Consiliului profesoral al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1975); director al Institutului de cercetări pentru finanțe, circulație monetară și prețuri (din 1975); directorul Direcției normării metodologiei și îndrumării contabile a Ministerului Finanțelor; secretar al Comitetului de partid din Ministerul Finanțelor; director al Institutului de cercetări financiar-valutare și de prețuri; membru în Comisia pentru analiza activității de soluționare a propunerilor, sesizărilor, reclamațiilor și cererilor oamenilor muncii adresate Consiliului de Stat (de la 17 iul. 1978); membru al Consiliului de conducere al Direcției Centrale de Statistică (de la 10 aug. 1978); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, al Consiliului Național al Oamenilor Muncii și al Consiliului Național „Oamenii de știință și pacea” (din 1982); reprezentant al Comisiei economice pe minister, adjunct al ministrului Finanțelor (17 mart. 1984–1 oct. 1987); membru al Biroului Executiv al Ministerului Comerțului Exterior

și Cooperării Economice Internaționale; președinte al Comitetului de Stat pentru Prețuri (1 oct. 1987–1 apr. 1989); membru al Biroului Executiv al Consiliului Financiar-Bancar (din 1987); lector al C.C. al P.C.R. (din 1987); guvernator al Băncii Naționale (de la 1 apr. 1989); membru al Comitetului de partid al Sectorului 4 București.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 4 „30 Decembrie”, municipiul București (1975–1980); nr. 31 Republicii, municipiul București (1980–1985); „Vatra Dornei”, jud. Suceava (1985–1989); membru al Comisiei pentru politică externă și cooperare economică internațională a M.A.N. (31 dec. 1976); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat a M.A.N. (1 apr. 1980); membru (20 dec. 1983–29 mart. 1985) și vicepreședinte (de la 1 apr. 1985) al Comisiei permanente pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N.; trezorer al Grupului român din Uniunea Interparlamentară (1 apr. 1980–1986); membru al Biroului Executiv al Departamentului Cooperării Economice Internaționale și al Comitetului de Conducere al Grupului Român din Uniunea Interparlamentară.

Distincții: Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a IV-a (1979); „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

URS GLIGOR

(n. 28 aug. 1933, Uioara de Sus, jud. Alba; d. 1993, Cluj-Napoca)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Cluj-Napoca; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer tehnologia construcțiilor de mașini.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1959**; director al Combinatului metalurgic Câmpia Turzii (din mart. 1975); director general la Centrala industrială de prelucrări metalurgice București (din 1988).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Câmpia Turzii, jud. Cluj (21 mai 1978–1980) și Câmpia Turzii, jud. Cluj (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1981).

URSU ION (IOAN)

(n. 5 apr. 1928, com. Mănăstireni, jud. Cluj) **Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–22 dec. 1989); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–22 dec. 1989).**

Studii: Liceul la Turda și Cluj (1939–1946); Facultatea de Fizică-Matematică, Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj (1946–1950); Facultatea de Geologie (1954); doctorat în fizică-matematică (1956); doctorat, curs de specializare la Academia din Washington (1959–1960); specializări în: U.R.S.S. (1962, 1965), Anglia

(1962), Elveția (1963), R.D.G. (1963); doctor docent (1967); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: fizician.

Activitate și funcții: în timpul facultății a activat în U.N.S.R.; membru al Comitetului U.T.M. pe facultate și secretar al unei organizații U.T.M.; preparator, asistent și șef lucrări (din 1952) la Catedra de fizică a Facultății de Fizică-Matematică a Universității „Babeș-Bolyai” Cluj; cercetător (din 1951) și șef de laborator la Institutul de Fizică Atomică Cluj; **membru de**

partid din 1959; decan al Facultății de Fizică-Matematică și prorector al Universității „Babeș-Bolyai” Cluj (din 1962); membru corespondent al Academiei R.P.R. (21 mart. 1963); vicepreședinte al Consiliului de cercetare și programe și membru supleant în Consiliul Guvernatorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică de la Viena (din 1963); membru al Comitetului regional de partid Cluj (din 1964); membru al Consiliului Național al Cercetării Științifice (de la 30 dec. 1965) și al Biroului Executiv al Consiliului (de la 30 iul. 1969); președinte al Comisiei teritoriale pentru coordonarea activității de cercetare științifică Cluj (din 1966); director al Institutului de Fizică Atomică București (din 1968); președintele Secțiunii știință, tehnologie și mediu ambiant a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale; președinte al Comitetului de Stat pentru Energie Nucleară (30 dec. 1969–8 nov. 1976); membru corespondent al Comisiei de magnetism a Uniunii Internaționale de Fizică pură și aplicată (de la 9 nov. 1970); membru titular al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974); președinte (4 iun. 1972, 28 mart. 1974–29 mart. 1980) și prim-vicepreședinte (2 apr. 1980–22 dec. 1989) al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie; membru supleant al Consiliului de Stat (de la 29 nov. 1974); profesor universitar, șef Catedră fizică atomică la Universitatea București; vicepreședinte al Comisiei de partid și de stat pentru problemele de tipizare și standardizare pe economie (de la 1 sept. 1979); vicepreședintele Comitetului de Conducere al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (de la 22 mai 1980); vicepreședinte al Consiliului central pentru tipizare, standardizare, normare și calitate (de la 31 dec. 1984); prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Științei și Învățământului (din dec. 1985). În 1961 a obținut premiul I pentru fizică al Ministerului Învățământului; membru al Societății Române de Fizică-Chimie, al Societății Americane de Fizică (1960), al Consiliului Științific al Institutului Unificat de Cercetări Nucleare de la Dubna (1965); membru

(1968) și președinte (1976–1978) al Societății Europene de Fizică; membru al societăților de fizică din Belgia (1969), Franța (1969), Italia (1991); membru al Societății Internaționale de Rezonanță Magnetică (1971), al Societății Americane Nucleare (1975), al Asociației Nucleare Canadiene (1976), al Centrului Internațional „Ettore Majorana Erice” (1977), al Academiei Europene de Știință (1981); membru și președinte (1986–1990) al Uniunii Balcanice de Fizică; membru al Asociației Americane pentru Cercetări Avansate (1989), al Societății Europene de Optică (1991).

Lucrări: *Efecte magnetomecanice la oxigen* (1959), *Proprietățile semiconductoare ale sistemului Zn-Al₂O₃* (1962), *La résonance paramagnétique* (1968), *Energia atomică* (1973), *Aplicațiile practice ale exploziilor nucleare* (1973), *Fizica și tehnologia materialelor nucleare* (1982), *Magnitnyi Rezonans Soedinenii Urana* (1982), *Interacțiunea radiației laser cu metalele* (1986), *Laser Heating of Metals* (1990).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 18 Măgurele, municipiul București (1969–1973); nr. 1 Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea (1975–1980); nr. 1 Deva-Est, jud. Hunedoara (1980–1985); nr. 4 Vânu Mare, jud. Mehedinți (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1963) și clasa a II-a (1967); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1971); Titlul „Profesor emerit” (1970); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1981); Medalia comemorativă „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă” (1984).

USCAT VASILE-PETRU

(n. 15 mart. 1937, com. Curtea, jud. Timiș).

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic din Lugoj (1954); Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic din Timișoara (1955–1960); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer tehnologia sudurii.

Activitate și funcții: inginer mecanic (1960–1963)

și șef secție (1963–1970) la Întreprinderea de construcții de mașini Reșița; membru al Comitetului U.T.C. pe secție; **membru de partid din 1963**; director la Întreprinderea de construcții metalice Caransebeș (1970–1974); membru al biroului Comitetului orașenesc de partid Caransebeș (1970–1974); șef de secție (1974–1976), inginer-șef (1976–1977) și șef serviciu (din 1977) la Întreprinderea construcții de mașini Reșița; director la Societatea mixtă româno-germană „Fabrica de reductoare Reșița-RENİK”, cu sediul în R.S.R. (din 1979); membru al biroului Comitetului județean de partid Caraș-Severin (din 1979); director la Întreprinderea construcții de mașini Reșița (din iun. 1983).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Reșița-Est, jud. Caraș-Severin (1985–1989); membru al Comisiei pentru industrie și activitatea economico-financiară a M.A.N. (1 apr. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

UȚĂ MARIA (n. STOLNICEANU)

(n. 17 aug. 1936, com. Girov, jud. Neamț)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Matematică-Fizică; doctoratul; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor de matematică-fizică.

Activitate și funcții: profesor de matematică la liceul din com. Borca, jud. Neamț (1958–1960), la liceul seral din com. Stejaru (1960–1963), la școala generală din com. Gârcina (1963–1964), la Grupul școlar de chimie Piatra Neamț (1964–1966) și la Liceul industrial de chimie

Piatra Neamț (din 1966); **membru de partid din 1964**; director adjunct la Liceul industrial de chimie (1970–1974); director al Grupului

școlar de chimie Piatra Neamț (din 1974); membru al Consiliului Național al Organizației Pionierilor (din 1976); membru al biroului Comitetului municipal de partid Piatra Neamț (1977–1979); inspector general la Inspectoratul școlar județean Neamț (din 1979); membru în biroul Comitetului județean de partid Neamț; membru al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din mai 1980).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 1 Piatra Neamț, jud. Neamț (1975–1980); membru al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (9 iul. 1977).

V

VAIDA VASILE

(n. 23 nov. 1909, com. Cățcău, jud. Cluj; d. 1987, București)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955, 25 iun. 1960–28 nov. 1974); membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru al Colegiului Central de Partid (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: șapte clase primare; școala de meserii (trei ani).

Profesia de bază: cizmar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1935; membru în Sindicatul pielărie și încălțăminte (1923–1926); a activat în „Ajutorul Roșu” (1935–1941); arestat pe 14 august 1941 și condamnat prin

Sentața nr. 2183 din 18 nov. 1941 a Curții Marțiale a Comandamentului Militar al Capitalei, Secția a II-a, la muncă silnică pe viață, 500 lei amendă și 1.000 lei cheltuieli de judecată pentru „complicitate la crimele de tipărire, multiplicare și împărțire de manifeste, îndemnuri la săvârșirea de acte care conțin o

uneltire împotriva ordinii existente în stat, precum și crima de participare la organizații cu caracter politic interzis”; secretar de celulă de partid și secretar al Apărării Patriotice (până în mai 1945); șef al Secției Agrare a C.C. al P.C.R. (1946); ministrul Agriculturii (14 apr. 1948–31 mai 1952); președinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional București (1952–1956); prim-secretar al Comitetului regional de partid Cluj (din 1956); președinte al Comisiei de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole (1963–1966); președinte al Casei de Pensii și Asigurări Sociale a membrilor Cooperativelor Agricole de Producție (din 1966); membru în Comitetul executiv al U.N.C.A.P. (1967).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Someș (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 15 Ileanda, reg. Cluj (1948–1969) și nr. 7 Sebiș, jud. Arad (1975–1980); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1948), clasa I (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” (1949); clasa I (1971); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966).

VAIDESCU NICOLAE

(n. 15 dec. 1936, com. Valea Mare, jud. Dâmbovița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Institutul Politehnic București (1961–1966); Curs postuniversitar de ingineri economiști; Curs de perfecționare la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer electronist (specialitatea radiotehnică).

Activitate și funcții: **membru de partid din 1971;** inginer șef serviciu la Uniunea Cooperativelor Meșteșugărești din județul Argeș (1966–1972); inginer-șef la I.P.R.S. Băneasa; director al Întreprinderii de Componente Electronice din Curtea de Argeș (1974); director al Întreprinderii de Produse Electronice și Electrotehnice (din 1977); membru al biroului Comitetului orașenesc de partid Curtea de Argeș (1979); adjunct al ministrului Industriei de Mașini-Unelte, Electrotehnică și Electronică (13 nov. 1982); adjunct al ministrului Industriei Construcțiilor de Mașini (febr. 1985); adjunct al ministrului Industriei Electrotehnice (29 iul. 1985); ministrul Industriei Electrotehnice (5 oct. 1987–22 dec. 1989).

VARGA IOSIF

(n. 17 iul. 1925, sat Dindești, com. Andrid, jud. Satu-Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: liceul agricol; cursuri de partid de șase luni.

Profesia de bază: agricultor.

Activitate și funcții: președinte al C.A.P. Pir, jud. Satu-Mare (în 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Tășnad, reg. Maramureș (1965–1969) și nr. 5 Tășnad, jud. Satu-Mare (26 sept. 1982–22 dec. 1989).

VASILE CAROLICĂ

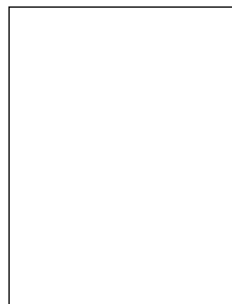
(n. 5 mart. 1937, com. Balta Doamnei, jud. Prahova; d. 1990)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala Medie Tehnică de Telecomunicații din București (1951–1955); Școala de Ofițeri de Securitate din București (1957–1958); Cursul de un an al U.T.C. de pe lângă Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1962–1963); Facultatea de Istorie a Mișcării Muncitorești, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; doctorat la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: tehnician de telecomunicații.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1951; **membru de partid din 1960;** secretar al organizației U.T.M. pe clasă (1951–1955) și al organizației U.T.M. de la Stația de verificare Buzău (1958–1961); tehnician la Stațiile de frecvență Țigănești, jud. Teleorman (din 1955), Târnăveni și Buzău (1958–1961); membru al Comitetului sindical al Stației de verificare Buzău (1958–1961); instructor al Comitetului

orășenesc U.T.M. Buzău (1961–1962) și al Secției propagandă a Comitetului regional U.T.M. Ploiești (1963–1964); activist al C.C. al P.C.R. (1964–1966); membru al C.C. al U.T.C. (din 1966); prim-secretar al Comitetului regional U.T.C. Galați (1966–1970); adjunct (1970–1972) și șef (1972–1974) al Secției Organizatorice a C.C. al U.T.C.; membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului 6 București (1972–1974); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului de partid al Sectorului 6 București (1974–1976); membru al Comisiei pentru problemele ideologice, ale activității politico-culturale și de educație socialistă a C.C. al P.C.R. (din 27 mart. 1980); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al Sectorului 3 București (1976–26 mai 1981); prim-secretar al Comitetului județean de partid Buzău și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Buzău (26 mai 1981–20 aug. 1986); membru al biroului Comitetului județean de partid Satu Mare (din oct. 1986); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Satu Mare (25 sept. 1986–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 7 Nehoiu, jud. Buzău (9 aug. 1981–1985) și nr. 8 Pătârlagele, jud. Buzău (1985–1989); membru al Comisiei pentru consiliile populare și administrația de stat (din 30 dec. 1981) și al Comisiei constituționale și juridice (din 1 apr. 1985) a M.A.N.

VASILE MARIN

(n. 2 apr. 1924, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); secretar al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Școala Centrală a Comsomolului (1953–1954); Școala Superioară de Partid

„Ștefan Gheorghiu“ (1956–1959); Facultatea de Economie Generală, Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: brutar.

Activitate și funcții:

vânzător la o librărie din București (1936–1938); ucenic la fabrica de pâine „Otto Gagel“ (1938); **membru de partid din 1945**; instructor al Secției de Propagandă și Agitație a Comitetului de partid al Sectorului III Albastru (1946); instructor al Secției de tineret a Comitetului orășenesc de partid București (1947); secretar adjunct al Comitetului U.T.M. București (1949–1950); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploiești (1950–1953); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. București, membru al biroului Comitetului regional de partid București (1954); membru al Biroului C.C. al U.T.M. (din 1954); secretar cu probleme agrare al Comitetului regional de partid București (1959–1965); vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular regional București (1962–1965); prim-secretar al Comitetului județean de partid Ialomița și președinte al Consiliului popular al județului Ialomița (din 1968); președinte al U.N.C.A.P. (din 1978).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect.: Hotarele, reg. București (1961–1965); Olteni, reg. București (1965–1969); nr. 1 Slobozia, jud. Ialomița (1969–1975); nr. 3 Fetești, jud. Ialomița (1975–1980); nr. 9 Zimnicea, jud. Teleorman (1980–1985); nr. 8 Piatra Olt, jud. Olt (1985–1989); vicepreședinte al Comisiei pentru agricultură și silvicultură a M.A.N. (din 12 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1954), clasa a II-a (1961), clasa I (1971); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1959); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a III-a (1969); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ (1966).

VASILESCU DOINA

(n. 26 ian. 1947, Beiuș, jud. Bihor)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–16 dec. 1987); membru al C.C. al P.C.R. (16 dec. 1987–22 dec. 1989).

Studii: Liceul din Beiuș (1961–1965); Facultatea de Zootehnie, Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București (1966–1971); Institutul „B”, Academia de Studii Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții:

membru al U.T.M. din 1962; **membru de partid din 1970**; membru al Comitetului comunal de partid Semlac, jud. Arad; inginer stagiar-șef fermă zootehnică la C.A.P. Semlac (în 1971); șef de fermă la C.A.P. „Avântul”, Pecica, jud. Arad; președinte al C.A.P. „Ogorul”, Pecica (1980); membru în biroul Comitetului comunal de partid Pecica (1982); membru al Comitetului județean de partid Arad (1984); membru al Consiliului Național al Agriculturii Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor (1984); secretar pentru probleme de agricultură la Comitetul județean de partid Arad (din dec. 1985); membru în Biroul Executiv al Consiliului Național al Femeilor (1985–1987); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (dec. 1987); membru în Biroul Executiv al Consiliului de Stat.

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 4 Pecica, jud. Arad (1985–1989).

Distincții: Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.S.R.”.

VASILICHI GHEORGHE

(n. 7 sept. 1902, com. Cetate, jud. Dolj; d. 31 oct. 1974)

Membru al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–28 dec. 1955; 25 iun. 1960–31 oct. 1974);**membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R./P.M.R. (21 oct. 1945–27 mai 1952).**

Studii: patru clase elementare.

Profesia de bază: tinichigiu.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1927; membru în Sindicatul fermet-metal (1924–1933); delegat la Congresul Internațional al Sindicatelor de la Moscova (1929); membru în Blocul Muncitoresc Țărănesc (1926–1931); secretar al Comitetului local U.T.C.dR. din București (1926); secretar al Comitetului local P.C.dR. din București (1930); în timpul grevelor muncitorilor petroliști din 1933 conducea regionala P.C.dR. Prahova; în 1933 a fost arestat; în Procesul de la Grivița, Consiliul de Război al Corpului I Armată, prin sentința nr. 137 din 4 iunie 1934, l-a condamnat pe **G. V.** (zis Gogu, Gică, Iorgu, Avasilichi, cu nume conspirativ Stancu) la 12 ani muncă silnică în baza „Legii pentru reprimarea unor noi infracțiuni contra liniștii publice și agenților provocatori la rebeliunea în ceată armată cu săvârșire de omor”; închis la Jilava, Văcărești și Craiova, de unde a evadat în ianuarie 1935, emigrând în URSS; voluntar în brigăzile internaționale care au luptat în războiul civil din Spania; a făcut parte din mișcarea de rezistență antihitleristă din Franța; sfârșitul celui de-al doilea război mondial l-a găsit închis în lagărul de la Dachau; subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale (30 dec. 1947–14 apr. 1948); ministrul Învățământului Public (14 apr. 1948–23 apr. 1949); ministrul Minelor și Petrolului (23 apr. 1949–13 mart. 1951); președinte al UCECOM (1951–1969).

Deputat în Adunarea Deputaților ales în circ. elect. Prahova (1946–1948); deputat în M.A.N. ales în circ. elect.: Prahova (1948–1952); Calafat, reg Craiova (1952–1957);

Cujmir, reg. Craiova (1957–1961); nr. 10 Cetate, reg. Oltenia (1961–1965); nr. 10 Calafat, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 17 Sinaia, jud. Prahova (1969–1974); membru în Comitetul de conducere al Grupului român al Uniunii Interparlamentare (de la 19 mart. 1965); președinte al Comisiei pentru sănătate, muncă și asigurări sociale a M.A.N. (din 12 mart. 1969).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa I (1948); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa I (1949); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.P.R.” (1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului” (1971); Titlul de „Erou al Republicii Socialiste România” (aug. 1974).

VASILIU TEODOR

(n. 24 mai 1926, com. Broșteni, jud. Mehedinți)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Facultatea de Științe Juridice din București, curs fără frecvență (1945–1951).

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1947; șef serviciu la Departamentul Livrărilor către U.R.S.S. de pe lângă Ministerul de Finanțe și la M.A.I. Direcția Generală

a Penitenciarelor (1945–1951); trecut în rândul cadrelor active ale armatei, a lucrat la Procuratura Militară pentru unitățile Securității Statului (de la 1 mai 1952); șef al Secției juridice din Procuratura Principală Militară (din 1955); avansat la excepțional până la gradul de locotenent-colonel; judecător la Colegiul militar al Tribunalului Suprem (din febr. 1958); trecut în rezervă (aug. 1959); șef al Serviciului recursuri în supraveghere și secretar al organizației de bază din Procuratura Generală

a R.P.R. (din nov. 1959); adjunct al șefului Secției pentru Controlul Muncii la M.F.A., M.A.I. și Justiție a C.C. al P.C.R. și șef al Comisiei juridice din cadrul aceleiași secții (de la 27 aug. 1965); ministrul Justiției (28 nov. 1970–18 mart. 1975); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Norvegia (până la 26 oct. 1984).

VASIU ȘTEFAN

(n. 1 apr. 1949, com. Șpring, jud. Alba)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională de pe lângă Grupul școlar al întreprinderii „Independența” din Sibiu; a absolvit liceul la seral în 1971; Facultatea de Ziaristică, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972–1974).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1968; strungar la Secția scularie a întreprinderii „Independența” din Sibiu; membru al Comitetului U.T.C. pe întreprindere; corespondent voluntar al ziarului „Scânteia Tineretului”; șef al Sectorului politico-ideologic al Comitetului județean Sibiu al U.T.C. (din mart. 1975); președinte al Consiliului județean de tineret muncitoresc Sibiu (nov. 1975–ian. 1978); instructor la U.J.C.A.P. Sibiu; președinte retribuit al Comitetului sindicatului de la întreprinderea „Independența” din Sibiu (ian. 1978–ian. 1982); instructor la Secția organizatorică a Comitetului județean de partid Sibiu. (ian. 1982–ian. 1984); membru al biroului Comitetului județean de partid Sibiu (din oct. 1984); membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii din Industrie (1984); secretar retribuit al Comitetului de partid de la întreprinderea „Independența” din Sibiu (1984–1989).

VASS GHIZELA

(n. 22 apr. 1912, Iași)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (23 febr. 1948–27 mai 1952); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (27 mai 1952–22 nov. 1984).*Naționalitatea:* evreiască.
Profesia de bază: croitoreasă.*Studii:* Șapte clase elementare; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“.*Activitate și funcții:* membru în sindicatul textil (din 1930); membru în MOPR Chișinău (1931–1933); **membru de partid din 1933;**

membru în biroul Comitetului județean de partid București (după 23 aug. 1944); membru al Comitetului județean de partid Ilfov (1948); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R.; președinte al Comisiei județene de verificare a membrilor de partid din Reșița; secretar al Comitetului orașenesc de partid București (ian. 1953); șef al Secției Munca de partid în rândul femeilor a C.C. al P.M.R. (1955–24 ian. 1956); inspector al C.C. al P.M.R., coordonator al Secțiilor Cadre din exterior și Relații externe ale C.C. al P.M.R. (până în ian. 1957); șef al Secției Relațiilor Externe a C.C. al P.M.R. (ian. 1957–nov. 1965); șef al Secției Internaționale a C.C. al P.C.R. (din nov. 1965); adjunct al șefului Secției Relații externe și cooperare economică internațională a C.C. al P.C.R. (1975–febr. 1982); pensionară din februarie 1982.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Focșani, reg Bârlad (1952–1957).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a III-a (1948), clasa a II-a (1964); „Ordinul Muncii“ clasa a II-a (1948), clasa I (1962); Ordinul „Apărarea Patriei“ clasa a II-a (1949); Ordinul „23 August“ clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste din R.S.R.“ (1971).**VĂDUVA ELZA**

(n.18 dec. 1943, Petroșani, jud. Hunedoara)

Membru supleant al C.C. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).*Naționalitatea:* maghiară.
Studii: Facultatea de Chimie; Universitatea Politică de Conducere.*Profesia de bază:* profesor de chimie.*Activitate și funcții:* **membru de partid din 1964;** profesor la Liceul nr. 1 din Petroșani (din 1966).**VĂDUVA ILIE**

(n. 21 iul. 1934, com. Aninoasa, jud.Gorj; d. 1998, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).*Studii:* Școala medie tehnică financiară din Tg-Jiu (1950–1954); Facultatea de Finanțe, Credit și Contabilitate, Academia de Studii Economice (1954–1958); specializare în Elveția în domeniul informaticii economice (1968–1970); doctorat în științe economice (1971).*Profesia de bază:* economist.*Activitate și funcții:* preparator și asistent la Academia de Studii Economice, Catedra de evidență contabilă (1958–1961); **membru de partid din 1961;** activist la Secția Propagandă a C.C. al U.T.C. (1961–1968); locțiitor al secretarului Comitetului de partid pe Academia de Studii Economice și membru în Comitetul de partid al Centrului Universitar București; lector la Catedra de contabilitate, disciplina „Organizarea și proiectarea prelucrării automate

a datelor“ (1970–1973); director al Cabinetului municipal de partid și adjunct al Secției de propagandă a Comitetului municipal de partid București (1973–1976); prodecan al Facultății de Contabilitate din Academia de Studii Economice; secretar al Comitetului de partid la Academia de Studii Economice (1976–1979); prorector (1976–1979); profesor universitar la Catedra de contabilitate din Academia de Studii Economice (din nov. 1978); rector al Academiei de Studii Economice (ian. 1980–nov. 1985); membru al biroului Comitetului de partid din centrul universitar și al Comitetului municipal de partid București; ministrul Afacerilor Externe (11 nov. 1985–26 aug. 1986); ministrul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale (26 aug. 1986–18 iun. 1988). La ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 17 iun. 1988 s-a hotărât eliberarea sa din funcția de ministru al Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale pentru „încălcarea gravă a legilor țării și abuz de putere, pentru superficialitatea și lipsa de răspundere cu care a aprobat încheierea contractelor cu firma KIMIKA-Liechtenstein, privind depozitarea unor mari cantități de reziduri chimice și petrochimice în Portul Liber Sulina“; consilier al secretarului general al P.C.R., asimilat ministru secretar de stat (din dec. 1988).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 26 Dorobanți, municipiul București (1980–1985) și nr. 25 Dorobanți, municipiul București (1985–1989); membru în Comisia pentru politică externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (de la 1 apr. 1980); vicepreședinte al Comitetului de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (de la 1 apr. 1980); vicepreședinte al M.A.N. (mart.–dec. 1985).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a; Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a V-a; Ordinul „Meritul Științific“ clasa a II-a.

VÂRZARU (CAROL) BENONI

(n.1 mart. 1939, com. Strejești, jud. Olt)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1966;** director la Întreprinderea de produse cărbunoase Slatina, jud. Olt (din oct. 1989).

VÂLCU RODICA PARASCHIVA CORNELIA

(n. 5 aug. 1929, Cluj-Napoca)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Domnița Ileana“ din Sibiu (absolvit în 1947); Facultatea de Chimie, Universitatea din București (1947–1951); Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic București (1951–1954); doctorat în științe chimice; docență; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** membru al Comitetului de partid din Institutul Politehnic București; asistent, șef de lucrări și conferențiar la Catedra de chimie-fizică a Facultății de Chimie, Universitatea din București (1951–1962); profesor, șef al Catedrei termodinamică chimică (1967); prodecan al Facultății de Chimie (1968–1972); șef al Catedrei de chimie-fizică și tehnologie electrochimică a Institutului de Chimie

București; prorector al Institutului Politehnic București (1976–1984); membru al biroului Comitetului municipal de partid București (din 1987); membru al Biroului Consiliului Național al Femeilor; membru al Biroului Executiv al Frontului Democrației și Unității Socialiste; membru al F.D.I.F., ales la Conferința Mondială a Femeilor de la Moscova (1987).

A realizat, în colaborare, cartea *Termo-dinamica polimerilor prin cromatografie de gaze* și un amplu îndrumar de lucrări practice de *Termodinamică chimică*; colaborator la *Enciclopedia de Chimie*; a făcut parte din colectivul de redacție al „Revistei de Chimie” și al „Buletinului științific” al Institutului Politehnic București; a obținut un brevet de invenție; a publicat lucrări științifice în reviste de specialitate din țară și străinătate.

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 20 Giulești, municipiul București (1980–1985) și nr. 31 Pantelimon, municipiul București (1985–1989); secretar al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (de la 1 apr. 1980).

Distincții: Ordinul „Meritul Științific” clasa a II-a; Medalia „A 40-a aniversare a eliberării patriei”.

VÂLCU VASILE

(n. 26 sept. 1910, com. Ceamurlia de Jos, jud. Tulcea; d. 1999, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun. 1958–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–23 nov. 1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru, președinte și vicepreședinte al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979–22 dec. 1989).

Studii: Școala elementară (4 clase); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: croitor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1929;

la 16 mai 1935 a fost condamnat în contumacie la 8 ani de închisoare, 8 ani interdicție și 50.000 lei amendă de către Consiliul de Război al Corpului II Armată pentru „implicare în organizația clandestină a Consiliului Sindicatelor Revoluționare, descoperită în iun. 1934 în București”; șef al Departamentului „A” din Direcția Generală a Securității Statului (1 sept. 1952–1954); șef al Direcției I Informații Externe din M.A.I. (1954–16 dec. 1955); adjunct al șefului Secției Bunuri de Consum a C.C. al P.M.R. (din dec. 1955); prim-secretar al Comitetului regional de partid Dobrogea (până la 2 nov. 1965); președintele U.N.C.A.P.; membru al Consiliului de Stat al R.P.R./R.S.R. (de la 25 mart. 1961); prim-secretar al Comitetului județean de partid Constanța și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Constanța (în 1973).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Constanța (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Tulcea, reg. Dobrogea (1948–1952); Constanța-Vest, reg. Constanța (1952–1961); Tulcea, reg. Dobrogea (1961–1969); nr. 6 Murfatlar, jud. Constanța (1969–1975); nr. 1 Constanța-Est, jud. Constanța (1975–1980); nr. 5 Podu Turcului, jud. Bacău (1980–1985); nr. 2 Sângeorz-Băi, jud. Bistrița-Năsăud (1985–1989); membru în Comisia pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a IV-a (1948), clasa I (1960); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); „Ordinul Muncii” clasa I (1952); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste al R.S.R.” (1971).

VÂLCU VASILICA

(n. 2 mart. 1939, com. Tudor Vladimirescu, jud. Brăila)

Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de chimie industrială; Universitatea Politică de Conducere.

Profesia de bază: inginer chimist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1963;** secretar pentru probleme economice la Comitetul județean de partid Brăila (din 1979).

VÂLSAN ION

(n. 30 mai 1928, com. Tortoman, jud. Călărași)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–24 nov. 1989).

Studii: Școala profesională (absolvită în 1946, obținând calificarea de strungar în fier); Curs de trei luni de organizatori sportivi (în 1952); Școala de Cadre Sindicale „I.C. Frimu“ (1954–1956); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu“ (absolvită în 1961, cursul fără frecvență); Facultatea de Economie

Generală, Academia de Studii Economice (absolvită în 1968 prin examene de diferență).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1948; **membru de partid din 1954;** strungar în fier la Atelierele C.F.R. Palas din Constanța (1946–1949); membru al comitetului sindical pe întreprindere; serviciul militar la Regimentul 1 cavalerie din Sebeș Alba; trimis la școala divizionară de ofițeri de rezervă; trecut în rezervă cu gradul de sublocotenent (mai 1951); responsabil sportiv la Consiliul sindical regional

Constanța (sept.–ian. 1952); membru în Consiliul sindical regional Constanța, șef al secției muncă de masă în producție. După absolvirea Școlii de cadre sindicale „I. C. Frimu“ (1956) a lucrat câteva luni la Consiliul sindical regional de partid Constanța, apoi a fost promovat în aparatul Comitetului regional de partid Constanța, unde a îndeplinit succesiv funcțiile de: instructor teritorial, șef sector, șef al comisiei cu problemele muncii sindicale și ale comitetelor de femei (în această perioadă a absolvit și liceul); președintele Consiliului regional al sindicatelor și membru în biroul Comitetului regional de partid Dobrogea (din ian. 1964); membru supleant al Consiliului General al Federației Sindicale Mondiale (ales în oct. 1965); membru al Comitetului executiv și șef al Secției organizatorice a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (din mai 1966); președinte al Consiliului județean al sindicatelor Constanța (din 1971); membru al biroului Comitetului județean de partid Constanța (de la 31 aug. 1971); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Constanța (nov. 1974–febr. 1977); adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.C.R. (din febr. 1977); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Prahova (aug. 1979–1989).

Distincții: Ordinul „23 August“ clasa a IV-a; Medalia „A 40–a aniversare a eliberării patriei“ (1984); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a IV-a; „Ordinul Muncii“ clasa a II-a.

VELA ANDREI

(n. 6 aug. 1928, Timișoara; d. 1992, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974; 23 nov. 1979–24 nov. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară în orașul Herculane; Gimnaziul mixt din Orșova; Liceul în Timișoara; Școala Militară Politică nr. 2 din Beiuș (1950–1952); Institutul de Științe Economice (curs fără frecvență); doctorat în economie (1978).

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții:

membru al U.T.C. din 1947; **membru de partid din iun. 1947**; ucenic și tehnician la un laborator dentar din Timișoara (1945–1948); instructor în aparatul județean Timiș al U.T.M.; lector la școala medie U.T.M. din Timișoara (în 1948); director adjunct al școlilor medii ale Comitetelor județene Timiș și Bacău ale U.T.M.; director al Școlii medii U.T.M. din Reșița (1949); a satisfăcut stagiul militar la marina militară, Baza navală Constanța (încorporat în nov. 1949), în unitate fiind ales secretar al organizației de bază al U.T.M., apoi organizator de partid; după perioada de instrucție a fost luat la secția politică a apărării litoralului ca furier și ales secretar al organizației de bază partid; după absolvirea școlii militare din Beiuș (1952) a fost avansat în grad de locotenent și repartizat la ziarul „Apărarea Patriei” în calitate de colaborator literar în secția propagandă; înaintat la excepțional la gradul de locotenent-major, șef al secției învățământ militar (în 1953); redactor al ziarului „Apărarea Patriei” și membru în colegiul acestui ziar (apr. 1955); în dec. 1955 a fost trimis în Republica Democrată Germană ca redactor al gazetei „Glasul Patriei”, organ al Comitetului de repatriere; în sept. 1956 a revenit în țară, fiind reîncadrat în colectivul ziarului „Apărarea Patriei” și avansat la gradul de căpitan; redactor-șef al ziarului „Drapelul Roșu”, organ al Comitetului regional de partid Banat și al Sfatului popular al regiunii Banat (din nov. 1957); membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Timișoara (din 1959); corespondent al ziarului „Scânteia” la Berlin (mart. 1961–aug. 1962), director general

al AGERPRES, de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.S.R. (aug. 1962–apr. 1970); adjunct al șefului Secției Presă a C.C. al P.C.R. (din apr. 1970); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (de la 8 mart. 1971); șef Secție Presă a C.C. al P.C.R. (1970–1972); prim-vicepreședinte al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea (de la 26 febr. 1973); vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Caraș-Severin (din nov. 1974); secretar pentru probleme de propagandă al Comitetului județean de partid Caraș-Severin (1974); adjunct al șefului Secției Cancelarie a C.C. al P.C.R. (oct. 1979–1989).

Distincții: Ordinul „Meritul Militar” clasa a II-a; „Medalia Muncii”; Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1981).

VELICU DUMITRU

(n. 1 sept. 1933, com. Valea Dragului, jud. Giurgiu; d. 1 oct. 1988, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–1 oct. 1988).

Studii: Școala elementară în com. Valea Dragului (absolvită în 1947); Școala profesională de textile și pielărie din București (1949–1952); Școala Militară Ofițeri de Infanterie „Nicolae Bălcescu” (1952–1955); Facultatea Militară Politică, Academia Militară (1962–1966); Curs postacademic comandanți regimente (absolvit în 1976); Curs postacademic superior (absolvit în 1983).

Profesia de bază: ofițer de infanterie.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1955**; muncitor rihtuitor la Fabrica de încălțăminte „Dâmbovița” din București (iul.–sept. 1952); după absolvirea școlii militare (1955) i s-a acordat gradul de locotenent; până

în oct. 1962 a îndeplinit funcțiile de: comandant de pluton, ofițer cu evidența cadrelor, șef birou documente secrete la unități și mari unități mecanizate și la Școala Militară de Ofițeri de Infanterie „Nicolae Bălcescu”; instructor în Direcția Cadre și Învățământ; instructor cu munca de partid la Brigada de Căi Ferate (din aug. 1966); președinte al Comisiei de revizie a Comitetului județean de partid Ialomița. (până la 28 dec. 1968); șef de stat major la un batalion de cercetare (sept. 1968–ian. 1969); ajutor al șefului cercetării la Divizia 57 Tancuri (9 ian.–sept. 1969); comandant al Batalionului 336 Cercetare (sept. 1969–aug. 1973); comandant al Regimentului 282 Mecanizat „Unirea Principatelor” (până în oct. 1978); colonel (din 23 aug. 1979); comandant al Regimentului 2 Mecanizat „Constantin Godeanu”; șef de Stat Major la Divizia 1 Mecanizată „Tudor Vladimirescu-Debrețin” (mai 1980–nov. 1981); comandant al Diviziei 81 Mecanizată (nov. 1981–apr. 1983); membru al Consiliului Politic Superior al Armatei; șef de Stat Major la Armata a 4-a (apr. 1983–nov. 1984); general-maior (din 1984); comandant al Armatei 1 (de la 1 nov. 1984); membru al Consiliului de Conducere din Ministerul Apărării Naționale; membru supleant în biroul Comitetului municipal de partid București; membru al Consiliului de Stat al R.S.R. (de la 4 apr. 1986); membru al Consiliului Național al F.D.U.S.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 35 Măgurele, municipiul București (1985–1988).

VELINCOV CORNELIU

(n. 29 sept. 1926, com. Sulița, jud. Botoșani; d. 1986, Galați)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979); membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Electromecanică, Institutul Politehnic Iași (1945–1949); doctorat; Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: șef al serviciului energetic la Combinatul Siderurgic Reșița (1949); **membru de partid din 1963**; șef al serviciului energetic la Combinatul Siderurgic Galați (1965); director energetic la Combinatul Siderurgic Galați (1965–1969); director tehnic al Centralei Industriale Siderurgice Galați (1969–1973); director al Combinatului Siderurgic Galați (febr. 1974–1980); membru al biroului Comitetului județean de partid Galați (1974–dec. 1981); director tehnic și adjunct al directorului general la Centrala Siderurgică Călărași; director general al Combinatului Siderurgic Călărași (din mai 1980); membru al biroului Comitetului județean de partid Călărași (1981); membru al Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale (1981).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 3 Galați-Nord, jud. Galați (1975–1980) și nr. 2 Galați-Vest, jud. Galați (1980–1985); membru în Comisia pentru industrie și activitate economico-financiară a M.A.N. și în Grupul parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa (de la 1 apr. 1980).

VELIȘCU ION

(n. 29 mart. 1925, com. Dorobanțu, jud. Tulcea)
Membru al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Școala profesională; Kurs de partid de trei luni (1952); liceul; Facultatea Organizarea și Conducerea Unităților Industriale, Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1958–1961).

Profesia de bază: sudor.

Activitate și funcții: ucenic la Fabrica „Geta” din

Constanța, unde s-a calificat în meseria de sudor (1940); sudor la Șantierul naval din Constanța (1945–1952); stagiul militar la Batalionul de infanterie marină din Călărași (încorporat în 1947); **membru de partid din 1953**; instructor al Comitetului orășenesc U.T.M. Constanța (1953); șef al secției muncitorești și membru în biroul Comitetului regional U.T.M. Constanța; în perioada 1955–1958 a îndeplinit succesiv funcțiile de: prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Medgidia și membru în biroul Comitetului raional de partid Medgidia; secretar al Comitetului regional U.T.M. Constanța; secretar cu probleme organizatorice al Comitetului raional de partid Medgidia (1961); prim-adjunct al șefului Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Constanța (1962–1965); prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Constanța (1965–1968); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului orășenesc de partid Constanța (1968–1971); șef al Secției organizatorice a Comitetului județean de partid Constanța și membru al biroului Comitetului județean de partid Constanța (din 1971); secretar pentru probleme organizatorice al Comitetului județean de partid Constanța (din 1974); prim-secretar al Comitetului județean de partid Tulcea și președinte al Consiliului popular al județului Tulcea; instructor al C.C. al P.C.R..

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Măcin, jud. Tulcea (1975–1980); membru în Comisia pentru sănătate, muncă, asigurări sociale și protecția mediului a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

VERDEȚ ILIE

(n. 10 mai 1925, com. Comănești, jud. Bacău; d. 20 mart. 2001, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–iul. 1986); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969);

membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974); membru al Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 iun. 1986); membru al Secretariatului C.C. al P.C.R. (22 mart.–24 iul. 1965; 28 nov. 1974–23 nov. 1979; 8 oct. 1982–14 nov. 1985); președinte al Comisiei Centrale de Revizie (iul. 1986–22 dec. 1989).

Studii: Școala primară (absolvită în 1937); Școala de partid de șase luni (sept. 1949–mart. 1950); Școala Superioară de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S. (1951–1954); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”; Academia de Studii Economice.

Profesia de bază: miner.

Activitate și funcții: după absolvirea școlii primare (1937) a lucrat timp de 4 ani ca zilier la minele din Ilva Mică, Cojocna, și pe șantierul Bumbesti-Livezeni; în ian. 1941 a intrat la mina de cărbuni Secu, de lângă Reșița, unde a lucrat timp de 6 ani, fiind băiat de mină, vagonetar, ajutor de miner, miner, șef de brigadă, maestru; **membru de partid din 1945**; secretar de celulă de partid (1945); președintele Comitetului sindical din mina Secu (1947–febr. 1948); secretar Comitetul de partid Secu (feb.-iun. 1948); membru al biroului Comitetului de partid din plasa Reșița (1948); director al minei din Secu (iul. 1948–mart. 1949); membru al comitetului de partid din sectorul Anina și al Comitetului de partid al plășii Reșița (1949); membru al biroului Comitetului de partid al plășii Lugoj (mart.–aug. 1950); membru al biroului Comitetului raional de partid Caransebeș (aug. 1950–aug. 1954); prim-adjunct al șefului Secției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (aug. 1954–sept. 1957); prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara (sept. 1957–dec. 1958);

adjunct al șefului Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. și șef al Secției Organizațiilor de Partid a C.C. al P.M.R. (dec. 1958–mart. 1965); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (21 aug. 1965–3 ian. 1967); prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (3 ian. 1967–7 mart. 1978); președinte al Consiliului Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale (30 mart. 1974–27 mart. 1975); prim-viceprim-ministru al Guvernului și președinte al Comitetului de Stat al Planificării (7 mart. 1978–29 mart. 1979); prim-ministru al Guvernului (30 mart. 1979–22 mai 1982); vicepreședinte al Consiliului de Stat al R.S.R. (22 mai–7 oct. 1982); ministrul Minelor (18 oct. 1985–20 iun. 1986).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Peșteana-Jiu, reg. Oltenia (1961–1965); nr. 13 Caracal, reg. Oltenia (1965–1969); nr. 2 Hunedoara-Nord, jud. Hunedoara (1969–1975); nr. 1 Zalău, jud. Sălaj (1975–1980); nr. 3 Cluj-Napoca, jud. Cluj (1980–1985); jud. Bacău (1985–1989).

VEREȘ IULIAN

(n. 24 aug. 1940, com. Iclod, jud. Cluj; d. 1995, București)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala elementară nr. 1 din Dej (1951); Liceul teoretic din Dej (1957); Școala tehnică de construcții din Timișoara (1958–1960); Facultatea de finanțe-credit, Institutul de Științe Economice „V.I.Lenin” din București (1960–1965); doctorand, seria 1978–1982.

Profesia de bază: economist.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. din 1955; funcționar la secția planificare a

Comitetului executiv al Sfatului popular raional Dej (1957–1958); **membru de partid din 1964**; stagiul militar (în 1965, timp de 4 luni); instructor în sectorul cultura de masă din Secția de Propagandă și Cultură a C.C. al U.T.C. (din dec. 1965); secretar al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților din România (1967–1968); secretar pentru probleme economice al Comitetului județean de partid Mureș (oct. 1984–dec. 1988).

VEREȘ NICOLAE (MILENTIE)

(n. 18 dec. 1924, com. Coroisanmartin, jud. Mureș; d. 1988, Târgu Mureș)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala primară în satul Coroi (absolvită în 1938); Școala de maiștri; Liceul teoretic; Școala centrală a U.T.M. (1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”-Facultatea de economie generală (curs fără frecvență).

Profesia de bază: instalator apă-gaze.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la societatea de gaz metan din orașul Târnăveni (1943); **membru de partid din 1946**; stagiul militar (febr. 1947–nov. 1948); instructor al Consiliului sindical județean Târnava-Mică; secretar al Comitetului județean U.T.M. Târnava-Mică (1949); președinte al Comisiei de verificare a organizației de tineret din jud. Târnava-Mică; prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Rodna (1951–1952); prim-secretar al Comitetului regional U.T.M. Brașov (1952–1957); prim-secretar al Comitetului raional de partid Târnăveni (1957); secretar II al Comitetului orașenesc de partid Tg-Mureș

(din nov. 1961); membru în biroul Comitetului regional de partid Mureș și membru în C.C. al U.T.M. (1952–1961); prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid Târgu-Mureș și membru în biroul Comitetului regional de partid Mureș (1961); prim-secretar al Comitetului regional de partid Mureș (1965–1968); prim-secretar al Comitetului județean de partid Mureș și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (1968–1973); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (1973–1974); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Marea Jamahirie Arabă Libiană Populară Socialistă (apr. 1974–mart. 1978); prim-secretar al Comitetului județean de partid Mureș și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Mureș (mart. 1978–iun. 1984); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Populară Ungară (din 1984).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 2 Tg. Mureș-Nord, reg. Autonomă Maghiară (1965–1969) și nr. 8 Reghin, jud. Mureș (1980–1985); membru în Comisia constituțională și juridică a M.A.N. (de la 1 apr. 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a (1953), clasa a II-a (1962); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1959), clasa a IV-a (1965); Ordinul „23 August” clasa a V-a (1964); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a II-a (1971).

VERMEȘAN ION (IOAN)

(n. 1 ian. 1931, com. Ciacova, jud. Timiș)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–23 nov. 1979).

Studii: Facultatea de zootehnie.

Profesia de bază: inginer zootehnist.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** director al I.A.S. Urziceni, jud.

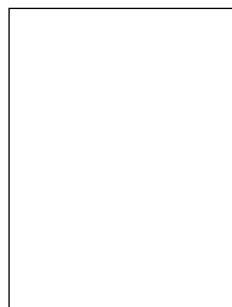
Ialomița (1957–1997); membru în Consiliul Superior al Agriculturii (1960–1964).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 10 Afumați, Sectorul Agricol Ilfov (1980–1985); membru în Comisia pentru agricultură, silvicultură și gospodărirea apelor a M.A.N. (de la 1 apr. 1980).

VERZEA ELISABETA

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

VIDA GHEZA

(n. 28 febr. 1913, Baia Mare; d. 11 mai 1980, Baia Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–11 mai 1980).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Academia de Arte Frumoase din Budapesta (1942–1944); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: sculptor.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. (1932–1937); membru al Partidului Comunist Spaniol (1938–1941); **membru de partid**

din 1945; arestat pentru răspândirea de manifeste; muncitor la uzinele „Phonix” din Baia Mare (1933–1935); stagiul militar (1935–1936); voluntar în Spania, a activat în cadrul unui regiment de artilerie (oct. 1937–febr. 1939); „când forțele republicane s-au retras în Franța, a fost internat în lagăr, unde a stat aproape 2 ani”; concentrat în armata ungară la cercul de recrutare din Seini, apoi la o companie de lucru în Budapesta (1943–ian. 1945); înrolat voluntar în armata română, a luptat pe front în Cehoslovacia până la terminarea războiului; membru în Comisia județeană de verificare a membrilor de partid din Satu-Mare (1948–1949); membru al Comitetului regional de partid Maramureș, deținând funcția de președinte al Comitetului regional de Cultură și Artă Maramureș (în 1963); membru al Comitetului foștilor deținuți antifasciști; membru al biroului Comitetului județean de partid Maramureș; vicepreședinte al Uniunii Naționale a Artiștilor Plastici (în 1973); membru corespondent al Academiei R.S.R. (1 mart. 1974).

Dintre lucrările realizate, amintim *Monumentul ostașului român* de la Carei și *Monumentul eroilor antifasciști* de la Moisei; a participat la expoziții în țară și la expoziții românești din străinătate: Bienala de la Veneția (1958, 1976), Expoziția internațională de sculptură de la Muzeul „Rodin” din Paris (1961), Varșovia (1962), Belgrad (1963), Praga (1964), Bologna (1965), Londra (1976), unde a expus lucrări ca: *Revolta*, *Minerii*, *Balada lui Pinte*, *Tropotita*, *Dansatorii din Oaș*, *Pinte*, *Grigore judecând un boier*, *Sfatul bătrânilor*, ș.a.; expoziții personale la Haga, Bruxelles (1974) și Copenhaga, Oslo (1975);

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Ocna Șugatag, reg. Baia-Mare (1957–1961); Dragomirești, reg. Maramureș (1961–1965); nr. 16 Rozavlea, reg. Maramureș (1965–1969); nr. 7 Vișeu de Sus, jud. Maramureș (1975–1980); membru în Comisia pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (1 apr.–11 mai 1980).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1948), clasa I (1963); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a V-a (1949); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1956); Titlul de „Maestru Emerit al Artei din R.P.R.” (1957); Titlul de „Artist al poporului din R.P.R.” (1964); Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1965); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1966); Ordinul „Meritul Cultural” clasa I (1968); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (1971); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1973); Medalia jubiliară „10 ani de la înființarea primelor unități militare”; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei”; Medalia „A 25-a aniversare a eliberării patriei”; Medalia jubiliară „A 50-a aniversare a P.C.R.”; Medalia „A 25-a aniversare a proclamării Republicii”.

VIJOLI AUREL

(n. 12 febr. 1902, com. Recea, jud. Brașov; d.1 iul. 1981, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (25 iun. 1960–24 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–1981).

Studii: Licențiat al Facultății de Drept și al Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale din București (urmate în paralel); doctor în științe economice și juridice (1936).

Profesia de bază: funcționar de bancă.

Activitate și funcții: funcționar la Ministerul Finanțelor, Direcția Generală a Bugetului (1921–1922); funcționar la Banca „Viticola”, Serviciul Contabilității (1922–1923); impiegat clasa a IV-a și funcționar executant la Serviciul Secretariat (1 aug. 1923–dec. 1924), șef de

secție la Serviciul Viramente (dec. 1924–1929), funcționar executant (3 luni în 1929) și șef de secție (1929–1936) la Serviciul Scont din Banca Națională a României; șeful Serviciului Devize către Particulari din Direcția Generală a Comerțului Exterior din cadrul Ministerului Economiei Naționale (1936–1938), consilier tehnic pentru organizarea lucrărilor administrative în cadrul Consiliului Superior Bancar (1938–1941), inspector al Băncii Naționale a României (1941–1943), **membru de partid din 1943**; funcționar executant la Serviciul Statistică (1943–apr. 1945), șeful colectivului de economiști din F.N.D. (oct. 1944), administrator al Băncii Naționale a României (apr. 1945–mai 1946); vice-guvernator și membru în Consiliul Superior Economic al Băncii Naționale a României (mai 1946–nov. 1947); guvernator al Băncii Naționale a României (nov. 1947–nov. 1948); președinte al Băncii R.P.R. (Banca de Stat) și ministru adjunct la Ministerul de Finanțe (nov. 1948–mart. 1952); arestat de organele M.A.I. în mart. 1952 (de fapt anchetat sub stare de arest) pentru acuzația de „subminare a economiei naționale“ (în documentele de partid i se reproșau greșeli în realizarea reformei bănești din ian. 1952); eliberat în sept. 1954 pe motiv că „deși ancheta a stabilit o serie de fapte în sarcina lui Aurel Vijoli, totuși, n-a putut stabili intenția dușmănoasă a lui în aceste probleme“; în 1952, cu prilejul dizolvării organizației de bază din Banca R.P.R., nu a mai fost înregistrat rămânând exclus din partid – reprimat în partid în 1956; consilier la Consiliul de Miniștri în probleme de finanțe-bănci (sept. 1956–mart. 1957); profesor la Academia de Studii Economice, șeful catedrei „Circulație bănească și credit“ (1948–mart. 1952; oct. 1954–1968); ministrul Finanțelor (28 mart. 1957–16 iul. 1968); pensionar din 1968.

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Arad (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. București (1948–1952) și nr. 14 Sighet, reg. Maramureș

(1961–1969); președintele Comisiei economico-financiare a M.A.N. (din 12 mart. 1969).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a II-a (1948), clasa I (1962), clasa a III-a (1963); „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1957), clasa I (1964); Ordinul „23 August“ clasa a III-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a III-a (1966), clasa a II-a (1971).

VINȚE (VINCZE) ION

(n. 1 sept. 1910, Lipova, jud. Arad; d. 1996, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–28 dec. 1955); vicepreședinte al Comisiei Controlului de Partid (28 dec. 1955–24 iul. 1965); vicepreședinte al Colegiului Central de Partid (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala Superioară de Comerț și Academia Comercială din Cluj.

Profesia: contabil.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1930; **membru de partid din 1931**; condamnat la muncă silnică pe viață prin sentința nr. 4.491 din 19 nov. 1942 a Curții

Marțiale a capitalei Secția I pentru următoarele fapte: „A făcut parte din conducerea centrală a Partidului Comunist din România, fiind însărcinat cu formarea tineretului din capitală. A fost însărcinat de partid cu procurarea actelor false membrilor Partidului Comunist care urmau să stea clandestin în România. A luat parte la ședințe conspirative. A recrutat și instruit membri pentru mișcarea comunistă. A primit și colportat material de propagandă comunistă și a dat ordine instructive privitoare la organizația Tineretului Comunist din România. A refuzat a ne declara domiciliul, fapt ce denotă că la domiciliul său se găsea un important stoc

de material, instrucțiuni și nume de persoane înalte care fac parte din conducerea Mișcării Comuniste. În anul 1935 a fost condamnat la Cluj pentru activitate comunistă; ministrul Silviculturii (14 apr. 1948–23 nov. 1949); ministrul Industriei Alimentare (23 nov. 1949–15 dec. 1950); ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne (de la 28 mai 1952); general-maior (iun. 1952); șef al Secției Administrative a C.C. al P.M.R. (până la 24 ian. 1956); vicepreședinte al Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Maghiară; membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (de la 8 martie 1971).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Arad (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect. Timișoara-Nord, reg. Timișoara (1952–1957).

VIȘU ILEANA (n. DUȚĂ)

(n. 23 nov. 1943, com. Movilița, jud. Vrancea)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Liceul teoretic (la seral); Școala interjudețeană de partid din București (un an); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (absolvită în 1987, cursul fără frecvență).

Profesia de bază: confecționar mașinist.

Activitate și funcții: confecționar la Întreprinderea „Tricotajul Roșu” (din 1960); **membru de partid din 1965**; instructor al Comitetului U.T.C. al Sectorului 6 București (1966); inspector principal la serviciul personal-învățământ al Întreprinderii de Relon „Panduri” (1967); tehnician (1970) și controlor C.T.C. (1973–1979) la Întreprinderea „Flamura Roșie”; membru al Comitetului de partid pe Întreprinderea „Flamura Roșie” (1977); membru al Colegiului de Partid al municipiului București; secretar al Comitetului comunal de

partid Jilava și primar al comunei Jilava, Sectorul Agricol Ilfov (1979–1989).

VIZUREANU VIOREL

(n. 5 iun. 1939, com. Rasova, jud. Constanța)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Comisiei Centrale de Revizie (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii: Facultatea de agronomie; Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer agronom.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1962**; prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului Agricol Ilfov (oct. 1984–iun. 1989); ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, șef al Departamentului Agriculturii de Stat (17 iun.–22 dec. 1989).

VLAD CONSTANTIN

(n. 8 sept. 1926, Calafat, jud. Dolj)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala primară; Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” (1952–1954); aspirantura la Școala Superioară de Științe Sociale „A.A. Jdanov” – secția filozofie, absolvită în 1958, obținând titlul de „candidat în științe filozofice”; în 1965 își completa școala medie, fiind în clasa a XI-a..

Profesia de bază: țăran muncitor.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**; responsabil de tineret în Comitetul

de partid al plășii Calafat; directorul Comitetului de plasă Calafat al Frontului Plugarilor (1948); stagiul militar la o unitate de vânători de munte în București (oct. 1948–1950); instructor la secția țărănească a Comitetului regional U.T.M. Dolj (1950–1951); prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Brabova apoi prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Caracal, reg. Craiova (din iul. 1951); după obținerea titlului de „candidat în științe filozofice” (1958), a fost numit adjunct al șefului Catedrei de filozofie a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1958–1962); șef al catedrei de filozofie la Cabinetul de partid al Comitetului orașenesc de partid București (din 1961); șef al Catedrei de filozofie a Școlii Superioare de Partid „Ștefan Gheorghiu” (din 1962); lector al C.C. al P.M.R.; șef al sectorului de lectori la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. al P.M.R. (mart.–mai 1965); șef al sectorului de propagandă la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. (mai 1965–mart. 1966); adjunct al șefului Secției de Propagandă și Agitație a C.C. al P.C.R. (21 mart. 1966–31 aug. 1971); vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice (din aug. 1971); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Finlanda (până la 10 iul. 1978); director al Institutului de Științe Politice și de Studiere a Problemei Naționale din cadrul Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, cumulând și funcția de decan al Centrului de pregătire a cadrelor din domeniul relațiilor internaționale (din iul. 1978); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Japonia.

VLAD CONSTANȚA

(n. 20 mai 1927, Bacău)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989).

Studii : Facultatea de Medicină Generală din București (absolvită în 1952); doctorat (1973).

Profesia de bază: medic.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1947**;

șef de lucrări la I.M.F. București (din 1970); conferențiar la Catedra de fiziologie (1976); membru al Comitetului de partid pe I.M.F. București, secretar al Biroului organizației de bază la Facultatea de Stomatologie; prorector al I.M.F. București (1984–1989); pensionată pentru limită de vârstă din iul. 1988.

Distincții: Medalia „A 50-a aniversare a P.C.R.”.

VLAD GHEORGHE

(n. 6 febr. 1927, com. Bezdead, jud. Dâmbovița; d. 1990, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Exploatare a zăcămintelor de țiței și gaze, Institutul de Petrol și Gaze din București; cursuri post-universitare (1958–1960); Universitatea Serală de Marxism-Leninism.

Profesia de bază: inginer foraj extracție petrol.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946**;

vicepreședinte al Sfatului popular regional Prahova (din 24 sept. 1951); inginer șef la Trustul foraj Pitești; director general adjunct al Direcției Generale Autonome a Petrolului și Gazelor (din 29 dec. 1978); secretar de stat la Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei (până în dec. 1979); adjunct al ministrului Minelor, Petrolului și Geologiei (din dec. 1979); ministrul Petrolului (7 sept. 1981–26 oct. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Fieni, reg. Ploiești (1952–1957); nr. 27 Găești, reg. Argeș (1965–1969); nr. 8 Poiana Lacului, jud. Argeș (1969–1975).

Distincții: Medalia „A 5-a aniversare a Republicii Populare Române”; Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale Armatei Populare Române”; Medalia Muncii; Medalia „40 de ani de la înființarea P.C.R.”; Medalia „A 20-a aniversare a eliberării patriei”; „Ordinul Muncii”.

VLAD GIZELA (n. ALBU)

(n. 13 iun. 1938, Covasna)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989); membru al Colegiului Central de Partid (23 nov. 1979–22 nov. 1984).

Naționalitatea: maghiară.

Studii: Școala medie tehnică de textile din Sfântu Gheorghe (1955); Facultatea de Filozofie și Științe Politice (Secția științe politice), Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1972–1976); Curs postuniversitar de sociologie la Academia de Științe Social-Politice

„Ștefan Gheorghiu” (1981).

Profesia de bază: maistru țesător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1958;** țesător, controlor tehnic de calitate, maistru țesător la Întreprinderea de stofe din Brașov (1955–1963); tehnician la C.T.C., serviciul producție (1963–1972); membru al biroului organizației de bază (10 ani consecutiv); membru al Comitetului de partid pe întreprindere (6 ani); instructor cu probleme de informare la Comitetul județean de partid Brașov (din 1976); secretar al Comitetului județean al femeilor (din 1978); membru al Consiliului Național al Femeilor; membru al Consiliului de Conducere al Academiei de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; membru al biroului Comitetului de partid din Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”; secretar cu probleme organizatorice

la Comitetul județean de partid Covasna (1979–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

VLAD IONEL SILVIU

(n. 26 nov. 1929, sat Archiud, com. Teaca, jud. Bistrița-Năsăud)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (18 dec. 1982–22 nov. 1984).

Studii: Facultatea de Filologie; doctorat în științe filologice; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: profesor.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1958; rector al Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca.

Deputat în M.A.N., ales circ. elect. nr. 1 Cluj-Napoca, jud. Cluj (1980–1985); vicepreședinte al Comisiei pentru învățământ, știință și cultură a M.A.N. (de la 1 apr. 1980); membru în Comitetul de conducere al Grupului român din Uniunea interparlamentară (de la 1 apr. 1980).

VLAD IULIAN

(n. 23 febr. 1931, sat Gogoșița, com. Gogoșu, jud. Dolj)

Membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Gheorghe Chițu” din Craiova; Școala normală (Institutul pedagogic de învățători) din București; Școala de cadre a C.C. al U.T.C. (1949); Școala de ofițeri a M.A.I. din Botoșani (1951–1952); Curs de șase luni de specializare în securitate în U.R.S.S. (1956–1957); Facultatea de Drept; Curs pentru cadrele de conducere la

Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: învățător.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1946;** până la satisfacerea stagiului militar a lucrat ca învățător la școala generală; activist extrabugetar la Comitetul regional de partid Oltenia (1946); în perioada iul. 1947–nov. 1951 a îndeplinit succesiv funcțiile de: secretar al Comitetului Tineretului Sătesc al plășii Brabova, activist la Comitetul județean Dolj al Tineretului Sătesc, secretar al Comitetului de plasă Băilești al U.T.C.; lector la Școala C.C. al U.T.C. de la Timișul de Sus; activist al C.C. al U.T.C.; după absolvirea Școlii de ofițeri M.A.I. din Botoșani (nov. 1952) a fost încadrat ca ofițer activ, cu gradul de locotenent și a lucrat în Direcția de propagandă și agitație din Direcția Generală Politică a M.A.I.; șef de birou apoi șef de secție cu probleme de învățământ în Direcția de Cadre a M.A.I. (1954–1956); șef serviciu învățământ în Direcția de Cadre a M.A.I. (1956–1960); locțiitor al șefului Direcției de Cadre (1960–1967); șef al Direcției Învățământ din Consiliul Securității Statului (din iun. 1967); șef al Direcției Personal-Învățământ din M.I. (apr. 1970); șef al Direcției Cadre și Învățământ din M.I. (iun. 1972); comandant al Școlii militare de ofițeri activi a M.I. de la Băneasa (1974–1977); secretar de stat la M.I., „cu atribuții specifice în coordonarea structurilor de contraspionaj“ (9 mai 1977–1 apr. 1980); adjunct al ministrului de Interne (1983); general-colonel (din 1984); ministru secretar de stat la M.I. și șef al Departamentului Securității Statului (5 oct. 1987–22 dec. 1989); membru al Comitetului Executiv al F.D.U.S. (din 1985).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 9 Domnești, jud. Argeș (1985–1989).

VLAD VASILE

(n. 27 sept. 1929, sat Optași, com. Optași-Măgura, jud. Olt; d. 1997, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974).

Studii: Școala primară în comuna natală (1941); Liceul „Radu Greceanu“ din Slatina; Școala de cadre a U.A.E.R. din Eforie (în 1949); Facultatea de Științe Juridice din București (1949–1953); aspirantura în științe juridice.

Profesia de bază: jurist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C. din 1947;

membru de partid din 1957; președinte al U.A.E.R. pe liceu; membru în Comitetul județean Olt al U.A.E.R. și U.T.M.; în timpul facultății a fost membru în Comitetul U.T.M. pe facultate și secretar de organizație de bază; asistent la Catedra de drept civil a Facultății de științe juridice (din 1953); activist salariat la secția de tineret studentesc (până în apr. 1956); procuror militar ajutor la secția anchete speciale a Procuraturii Militare; locțiitor șef birou pentru problemele de învățământ și procuror de ședință la regiunea militară (sept. 1956–dec. 1958); activist la C.C. al U.T.M., Secția relații cu străinătatea (din dec. 1958); reprezentant al Uniunii Asociațiilor Studenților din R.P.R. la Uniunea Internațională a Studenților (din ian. 1959); adjunct al șefului Secției Învățământ și Sănătate a C.C. al P.C.R.; șef al Secției Relațiilor Externe a C.C. al P.C.R. (nov. 1965); membru al Comisiei de Propagandă Externă a C.C. al P.C.R. (din 1969); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.S.R. în Republica Democrată Germană (până în 1978).

VLASCICI DUȘAN

(n. 22 nov. 1925, com. Variaș, jud. Timiș; d. 1997, Reșița)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Naționalitatea: sârbă.

Studii: Liceul teoretic; Școala pedagogică.

Profesia de bază: în-vățător.

Activitate și funcții: președinte al C.A.P. „Flacăra Roșie“, com. Variaș, jud. Timiș.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 27 Variaș, reg. Banat (1965–1969) și nr. 7 Sânicolau-Mare, jud. Timiș (1969–1975).

Distincții: „Medalia Muncii“; Medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii“; Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei“.

VLĂDUC ELENA

(n.19 iul. 1941, com. Bordușani, jud. Ialomița)
Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Chimie Industrială, Institutul Politehnic Iași; Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: inginer textilist.

Activitate și funcții : **membru de partid din 1969;** director al Întreprinderii de lână „Integrată“ din Constanța (1979–1989); membru al

Consiliului de Stat al R.S.R. (de la 1 apr. 1980);

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 4 Constanța Nord-Vest, jud. Constanța (1980–1989).

VLĂSCEANU RADU

(n. 23 apr. 1935, Țândărei, jud. Ialomița)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Academia Militară, Secția radio-locație; curs postacademic superior.

Profesia de bază: ofițer radio-locație.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1954;** șef de stat major la Comandamentul trupelor radio-tehnice din Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (iun. 1983–1989).

VOICILĂ ANGELA

(n. 31 sept. 1941, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Aurel Vlaicu“ din București; Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Institutul Politehnic București; Institutul „B“, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“.

Profesia de bază: inginer electronist.

Activitate și funcții:

membru de partid din 1963; inginer stagiar la uzina „Electronica“ din București (1964); inginer II și ulterior inginer I la Secția aparate radiocomunicații profesionale din Institutul de cercetări electronice din București (transferată în 1967); inginer proiectant, apoi cercetător științific principal gradul III la Institutul de cercetări și proiectări electronice (1970); inginer principal III la Direcția generală tehnică din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (1976–1979), apoi la Serviciul tehnic din Departamentul Industriei Electronice și Electrotehnice (din 1979); inginer principal II la Direcția Tehnică din Ministerul Industriei de Mașini-Unelte, Electrotehnică și Electronică (1981); director adjunct la Direcția Tehnică din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini (febr. 1985); director adjunct la Direcția

Tehnică, Investiții, Reparații și Mecano-Energetică din Ministerul Industriei Electrotehnice (iul. 1985); adjunct al ministrului Industriei Electrotehnice (iul. 1986–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

VOICU ȘTEFAN (ROTENBERG AUREL)

(n. 9 ian. 1906, București; d. 1992, București)
Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun. 1960–22 nov. 1984).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Liceul teoretic; Academia de Studii Comerciale; Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: ziarist.

Activitate și funcții: membru al U.T.C.dR. din 1923; **membru de partid din 1932;** membru în Sindicatul ziariștilor (1923–1928);

membru în Ajutorul Roșu și Blocul Democrat (1932–1940); din 1925 a fost arestat în repetate rânduri, fiind condamnat de trei ori; activist al organizației U.T.C.dR. București (1924); secretar al U.T.C.dR. în Dobrogea (1931); secretar regional al P.C.dR. în Bucovina (1933); membru în Comitetul P.C.dR. București (nov. 1933); secretar regional al P.C.dR. în Moldova, membru al Comitetului Regional P.C.dR. Prahova (1934); instructor al C.C. al P.C.dR. pe linia organizațiilor de masă (1935); în iun. 1940 a fost internat în lagărul de la Tg. Jiu, de unde a fost eliberat la 23 aug. 1944; redactor-șef la ziarul „Înainte” din Craiova (1944); activist la Secția de Propagandă și Agitație a C.C. al P.C.R. (1945); redactor-șef la „Scânteia” (1946); redactor-șef la „Lupta de clasă” (din 1955); membru al Consiliului Național al Radioteleviziunii Române (de la 8 mart. 1971); redactor-șef la revista „Era socialistă”; vicepreședinte al Academiei de Științe Sociale și Politice.

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect.: nr. 17 Orlești, reg. Argeș (1961–1969); nr. 8 Orlești, jud. Vâlcea (1969–1975); nr. 4 Tecuci, jud. Galați (1975–1980); nr. 4 Putna, jud. Suceava (1980–1985); membru în Comisia pentru politică externă și cooperarea economică internațională a M.A.N. (din 22 mart. 1975).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a II-a (1948), clasa I (1956); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a II-a (1952), clasa I (1964); Ordinul „23 August” clasa a II-a (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste al R.S.R.” (1970).

VOICULESCU ION

(n. 22 dec. 1942, com. Peștișani, jud. Gorj)
Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Facultatea de Mecanică; Institutul „B”, Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”.

Profesia de bază: inginer mecanic.

Activitate și funcții: secretar pentru probleme economice la Comitetul municipal de partid Craiova (până în apr. 1983); prim-vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Craiova (din apr. 1983); prim-secretar al Comitetului municipal de partid Craiova (în mart. 1985).

Deputat în M.A.N. ales în circ. elect. nr. 3 Craiovița Nouă, jud. Dolj (1985–1989).

VOINA IOAN

(n. 30 aug. 1923, sat Ruși, com. Slimnic, jud. Sibiu; d. 2002, Sibiu)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969).

Studii: Liceul comercial din Sibiu (1934–1937); Curs de partid de trei luni (în 1949); Școala medie de partid de șase luni (în 1950); Școala Superioară de Partid „Ștefan Gheorghiu” (1954–1957); în 1965 urma Facultatea de științe juridice.

Profesia de bază: tipograf.

Activitate și funcții: ucenic la tipografia „Dacia Traiană” din Sibiu (din 1939); stagiul militar la Regimentul 3 Căi Ferate din Sibiu (mai 1944–nov. 1946); **membru de partid din 1946**; șeful cadrelor apoi secretar al celei de partid de la tipografia „Dacia Traiană” din Sibiu (1946–1949); responsabil cu propaganda și agitația, apoi secretar al Comitetului de partid al plasei Ocna, jud. Sibiu (1949–mart. 1950); prim-secretar al Comitetului raional de partid Sibiu (1950–1954); prim-secretar al Comitetului raional de partid Rupea, reg. Stalin (1957–1959); prim-adjunct al Secției organizatorice a Comitetului regional de partid Stalin și membru supleant în biroul acestui comitet (din febr. 1959); secretar al Comitetului regional de partid Stalin (1959–1962); instructor al Direcției Organizatorice a C.C. al P.M.R. (mai 1962–iul. 1964); secretar cu probleme organizatorice al Comitetului regional de partid Brașov și deputat în Sfatul popular al regiunii Brașov (iul. 1964–oct. 1965); prim-secretar al Comitetului regional de partid Brașov (oct. 1965–dec. 1966); instructor în aparatul C.C. al P.C.R. (dec. 1966–1968); șef de sector în cadrul Grupului de instructori ai C.C. al P.C.R. (1968–dec. 1969); secretar cu probleme agrare al Comitetului județean de partid Sibiu (dec. 1969–1971); președinte al Colegiului județean de partid Sibiu (din 1971).

Distincții: „Ordinul Muncii” clasa a III-a.

VOINEA GHEORGHE

(n. 16 mart. 1933, com. Teișani, jud. Prahova; d. 1991, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–24 nov. 1989); membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala medie tehnică de administrație economică din Vălenii de Munte (1944–1950); Școala militară de ofițeri de artilerie (ian. 1951–aug. 1952); Academia Militară, Secția artilerie (sept. 1965–aug. 1968); curs postacademic de artilerie (oct. 1974–ian. 1975); Universitatea Politică și de Conducere.

Profesia de bază: ofițer.

Activitate și funcții: locotenent (1952); în perioada 1952–1958 a îndeplinit funcțiile de: comandant de pluton, loțiitor și comandant de baterie la Regimentul 254 Artilerie; comandant de baterie, șef stat major divizion și șef școala de gradați la Regimentul 99 Artilerie Antitanc; comandant de baterie și șef de stat major divizion la Regimentul 29 Artilerie Antitanc (1958–1962); **membru de partid din 1959**; ajutor șef de stat major la Divizionul 113 Artilerie (iul. 1962–oct. 1963); șef de stat major la Divizionul 113 Artilerie (oct. 1963–sept. 1965); ofițer 3 și 2 în birourile pregătire de luptă și cercetare, șef birou trageri, ofițer 1 în secțiile de pregătire de luptă și operații de cercetare; colonel (din 1976); ofițer 1 la Secția de Pregătire de Luptă a Trupelor de Artilerie (din 1979); șef al artileriei la Armata a 3-a (nov. 1981–nov. 1984); șeful Statului Major al Comandamentului Armatei a 2-a (din nov. 1984); general-maior (din 1984); comandant al Armatei I (din 3 febr. 1989); deputat al Consiliului popular al județului Buzău; membru în biroul Comitetului județean de partid Buzău (în nov. 1984).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 4 Ziduri, jud. Buzău (1985–1989).

VOINEA RADU

(n. 24 mai 1923, Craiova, jud. Dolj)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 nov. 1984); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).

Studii: Liceul „Frații Buzești” din Craiova; Facultatea de Construcții, Institutul Politehnic București; doctorat (susținut în 1949); docență; Universitatea Politică de Conducere.

Profesia de bază: inginer.

Activitate și funcții: asistent (1947–1949); șef de lucrări (1949–1951); conferențiar (1951–1963); profesor (din 1963); șef la Catedra de mecanică a Institutului Politehnic București, în paralel a predat cursuri și la Institutul de Construcții din București; prorector (1964–1967) și rector (1972–1981) al Institutului Politehnic București; membru corespondent al Academiei R.P.R. (din 21 mart. 1963); **membru de partid din 1964**; secretar general (4 febr. 1967–1 mart. 1974) și membru titular al Academiei R.S.R. (din 1 mart. 1974); vicepreședinte al Comitetului sindical al Institutului Politehnic București; membru al Comisiei de Propagandă Externă a C.C. al P.C.R. (din 1969); membru al Consiliului sindicatelor din Capitală; membru al Consiliului U.G.S.R.; membru al Comitetului de partid al Centrului Universitar București (din 1976); membru al Comitetului municipal de partid București; membru al Consiliului Național al F.U.S.; membru al biroului Comitetului Național pentru Apărarea Păcii; membru al Comitetului de partid din Institutul Politehnic București și din Academia R.S.R.; rector al Universității Cultural-științifice din București; președintele Comisiei superioare de diplome din Ministerul Educației și Învățământului pentru planurile de învățământ din profilul mecanic; membru al Comitetului pentru orientarea profesională a elevilor din școli generale și licee; membru al Senatului din Institutul Politehnic București; președinte al Secției de Științe Tehnice a

Academiei R.S.R. (1983–1984); președintele Academiei R.S.R. (13 nov. 1984–2 febr. 1990); membru titular al Academiei Europene de Arte, Științe și Litere (1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. și nr. 16 „13 Decembrie”, municipiul București (1975–1980) și nr. 20 Giulești, municipiul București (1985–1989); președintele Comisiei pentru știință, învățământ, cultură și sănătate a M.A.N. (1975–1980); președintele Grupului parlamentarilor români pentru securitate și cooperare în Europa.

VOITEC ȘTEFAN

(n. 19 iul. 1900, Corabia, jud. Olt; d: 4 dec. 1984, București)

Membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (24 febr. 1948–4 dec. 1984); membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (24 febr. 1948–27 mai 1952); membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–24 iul. 1965); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–4 dec. 1984).

Profesia de bază: ziarist.

Studii: Școala Politehnică din București.

Activitate și funcții: membru al Partidului Socialist (1918–1920); profesor suplinitor la gimnaziul „Sf. Iosif” din București; redactor la ziarul „Socialismul” (1925–1927); colaborator la ziarul „Lumea Nouă”, „Proletarul”, „Libertatea”; membru al Partidului Social Democrat (1927–1948), deținând funcții în organele sale de conducere; a fost unul din adepții colaborării dintre socialiști și comuniști în perioada 1944–1948 și a unificării P.S.D. cu P.C.R.; după asimilarea P.S.D. de către P.C.R. în febr. 1948 a deținut funcții în organele de conducere ale P.M.R.(P.C.R.) și pe linie de stat; ministrul Educației Naționale (5 nov. 1944–30 dec. 1947); al treilea vicepreședinte,

coordonator al activității ministerelor sociale și culturale în guvernul Petru Groza (14 apr. 1948–16 apr. 1949); președinte al Comitetului pentru organizarea Cooperativelor de Consum (16 apr. 1949–4 oct. 1955); ministrul Comerțului Interior (4 oct. 1955–24 nov. 1956); vicepreședinte al Consiliului de Miniștri (24 nov. 1956–25 mart. 1961); ministrul Industriei Bunurilor de Consum (28 mart. 1957–17 apr. 1959); vicepreședinte al Consiliului de Stat al R.P.R./R.S.R. (de la 25 mart. 1961); președinte al Consiliului Superior al Educației și Învățământului (din 9 mai 1980); membru al Academiei R.S.R. (18 iun. 1980).

Deputat în Adunarea Deputaților, ales în circ. elect. Dolj (1946–1948); deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Dolj (1948–1952); Corabia, reg. Craiova (1952–1961); Electroputere, reg. Oltenia (1961–1965); nr. 1 Electroputere, reg. Oltenia (1965–1980); nr. 1 Craiova-Electroputere, jud. Dolj (1980–1984); președinte al M.A.N. (de la 25 mart. 1961).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa I (1948); „Ordinul Muncii” clasa I (1948); Ordinul „Apărarea Patriei” clasa a III-a (1949); Ordinul „23 August” clasa I (1959); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa I (1966); Ordinul „Victoria Socialismului” (1971); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste al R.S.R.” (1974); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I (1980); Medalia „A 35-a aniversare a eliberării patriei”.

VOLINTIRU IONEL

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

VULTURAR IOAN

(n. 4 mart. 1942, com. Ciucea, jud. Cluj)

Membru al C.C. al P.C.R. (24 nov.–22 dec. 1989).

Studii: Școala profesională C.F.R. de pe lângă Atelierele „16 februarie” din Cluj (1956–1959); Facultatea de Economie (Secția Economie mondială), Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (1966–1970); doctorand la Academia de studii social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R. (în 1984).

Profesia de bază: montator locomotive.

Activitate și funcții: cazangiu la Depoul de locomotive C.F.R. Oradea (1959–1963); **membru de partid din 1962**; în 1963 este scos din producție și numit instructor teritorial al Comitetului orașenesc U.T.C. Oradea; instructor cu probleme de propagandă și prim-secretar al Comitetului orașenesc U.T.C. Oradea (nov. 1965–ian. 1966); membru în biroul Comitetului regional U.T.C. (din ian. 1966); instructor teritorial al Comitetului județean de partid Bihor (1970); prim-secretar al Comitetului județean Bihor al U.T.C. (1971); membru al biroului Comitetului județean de partid Bihor (de la 9 febr. 1971); instructor al Consiliului județean de control muncitoresc al activității economice și sociale Bihor (1974); șef al Secției propagandă a Comitetului județean de partid Bihor (1980); secretar pentru problemele organizatorice al Comitetului județean de partid Bihor (din 1984).

W

WINTER RICHARD (GHEORGHE)

(n. 15 mai 1934, Sighișoara, jud. Mureș; d. 1994, București)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (24 iul. 1965–12 aug. 1969); membru al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–24 nov. 1989); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru supleant al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974–24 nov. 1989).

Naționalitatea : germană.

Studii: Școala profesională de metalurgie din Sighișoara (1949–1952); Școala Comsomolului în U.R.S.S. (1965); Facultatea de Economie (Secția Organizarea și conducerea economiei), Academia de Studii Social-Politice „Ștefan Gheorghiu“, curs fără frecvență (1969–1974).

Profesia de bază: strungar.

Activitate și funcții: muncitor necalificat la o întreprindere din Sighișoara (1948); după absolvirea școlii profesionale de metalurgie (1952) a lucrat ca strungar timp de trei luni la o întreprindere din Sighișoara; șeful Secției școli și pionieri la Comitetul raional U.T.M. Sighișoara (1952–1953); secretar pentru

probleme de propagandă la comitetul raional U.T.M. Sibiu (1953–1954); secretar al Comitetului regional U.T.M. Brașov (1954–1956); **membru de partid din 1955**; instructor teritorial al C.C. al U.T.M. (1956–1965); instructor teritorial (cu munca în rândul naționalităților conlocuitoare) al C.C. al P.C.R. (1965–1967); secretar cu probleme de propagandă la Comitetul regional de partid Sibiu (1967); prim-secretar al Comitetului județean de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Sibiu (1968–1978); vicepreședinte al biroului Consiliului Oamenilor Muncii de Naționalitate Germană din R.S.R. (din 1971); ministru secretar de stat la Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (7 mart. 1978–30 ian. 1984); ministru al Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe (30 ian. 1984–15 febr. 1985); ministru al Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții (1 apr. 1985–1 sept. 1987).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: nr. 21 Lipova, reg. Banat (1965–1969); nr. 8 Copșa Mică, jud. Sibiu (1969–1975); nr. 4 Mediaș-Vest, jud. Sibiu (1975–1980); nr. 4 Beclean, jud. Bistrița-Năsăud (1980–1985); nr. 3 Negrești, jud. Vaslui (1985–1989).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa a III-a (1959), clasa a II-a (1964); Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“ clasa a IV-a

(1962); Ordinul „Tudor Vladimirescu“ clasa a V-a (1966); Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa a II-a (1971); Medalia „A 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă“ (1984)

Z

ZAHARESCU BARBU (ZUKERMAN BERCU)

(n. 11 mart. 1906, Bârlad, jud. Vaslui; d. 14 nov. 2000, București)

Membru supleant al C.C. al P.M.R. (28 dec. 1955–23 iul. 1965); membru al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965–28 nov. 1974); membru al Comisiei Centrale de Revizie (28 nov. 1974–22 nov. 1984).

Naționalitatea: evreiască.

Studii: Facultatea de Științe, Secția matematici, Universitatea din București.

Profesia de bază: profesor de matematică.

Activitate și funcții: **membru de partid din 1923;** colaborator la ziarul „Tineretul leninist“ (în 1924); membru al conducerii Miș-

cării Studențești Revoluționare (în 1924); activist la C.C. al U.T.C.; activist la Comitetul regional U.T.C. Galați (în 1925); arestat în sept. 1925 și condamnat la 5 ani închisoare; în 1927, Consiliul de Război din București a rejudecat procesul și l-a condamnat la 7 ani închisoare; eliberat în 1931; activist al Secției de agitație și propagandă a C.C. al U.T.C. (în 1933); arestat în 1933 și eliberat; participă la redactarea ziarului „Scânteia“ în ilegalitate (în 1934); secretar al Comitetului de conducere la

Ajutorul Roșu; delegat la conferințele internaționale de la Paris și Moscova; eliminat de la conducerea Ajutorului Roșu și suspendat din partid 6 luni pentru lipsă de vigilență (în 1937); secretar de redacție la ziarul „Observator“ (în 1938); funcționar la Fabrica „Imprimtext“ (în 1939); activist la Secția agitație și propagandă a Ajutorului Roșu (în mai 1940); arestat (iul. 1940) și internat la Miercurea-Ciuc, Caracal și Tg. Jiu; trimis în lagărul de la Vapniarka, Grosulovo (în 1942), apoi la Tighina (în 1944) de unde evadează; director al Institutului de Studii Politice și Administrative; director al Editurii Politice (1948–1955); șef al Catedrei de Economie Politică la Universitatea București (1948–1955); director al Editurii P.M.R. (în 1954); membru corespondent al Academiei R.P.R. (la 2 iul. 1955); rector al Institutului de Limbă și Literatură Rusă „Maxim Gorki“; redactor-șef al revistei „Lupta de clasă“; director adjunct al Institutului de Istorie a Partidului (în 1955); trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. în Republica Argentina (20 apr. 1955–10 mart. 1956); ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Republica Turcia (10 mart. 1956–7 febr. 1959); membru al Consiliului Științific al Institutului de Istorie a Partidului de pe lângă C.C. al P.M.R. (din iul. 1958); ambasador în China, Birmania și Vietnam (7 febr. 1959–11 aug. 1961); reprezentant al C.C. al P.C.R. la revista „Problemele păcii și socialismului“ (în

1961); instructor la Secția propagandă a Comitetului județean de partid Ilfov.

A publicat articole în revistele „Frontul evenimentelor culturale și sociale”, „Reporter”; în 1945, la cererea Ministerului Învățământului, a întocmit primul manual de economie politică din România; autor al lucrărilor: *Sindicatele și problema națională* (1946); *Despre Capitalul lui Marx* (1947); *Karl Marx despre procesul de circulație a capitalului* (1955); *Economia politică. Manual. Capitalism*. (1967, în colab.); *Conștiințe social-politice* (1969); *Economie politică marxistă și capitalismul contemporan* (1977); *Teoria valorii și banii* (1987).

Distincții: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa a III-a (1948, 1964); „Ordinul Muncii” clasa I (12 mart. 1956); Ordinul „23 August” clasa a III-a (1959), clasa I (26 mart. 1966); Ordinul „Meritul științific” clasa a II-a (1966); Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a II-a (18 mai 1966); Titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” (6 mai 1971).

ZANFIR CONSTANTIN

(n. 30 iul. 1938, com. Tărtășești, jud. Dâmbovița) **Membru supleant al C.C. al P.C.R. (21 iul. 1972–28 nov. 1974); membru al C.C. al P.C.R. (22 nov. 1984–22 dec. 1989).**

Studii: Școala generală (1952); Școala profesională de pe lângă Întreprinderea „Vulcan”, calificat cazangiu (1952–1954); Școala de partid de un an (1963–1964); Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu”, Secția Economie Generală, curs fără frecvență; doctorand la Academia de Științe Social-Politice „Ștefan Gheorghiu” (din 1976).

Profesia de bază: cazangiu.

Activitate și funcții: cazangiu la Întreprinderea „Vulcan” (din 1954); muncitor și

membru al Comitetului U.T.M. pe Secția cazangerie a Atelierelelor C.F.R. „Grivița Roșie” (1955–1957); **membru de partid din 1956**; secretar al Comitetului de partid la Secția cazangerie (în 1962); instructor cu propaganda (salariat) la Comitetul de partid din Uzina „Grivița Roșie” (din 1964); instructor teritorial la Comitetul de partid al Sectorului VIII București (din 1967); secretar al Comitetului de partid din Uzina de Utilaj Chimic „Grivița Roșie” și membru al biroului Comitetului de partid al Sectorului VIII București (din mart. 1970); membru al biroului Comitetului de partid al municipiului București (15 dec. 1970–1978); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul de partid al Sectorului VIII (în 1973); prim-secretar al Comitetului de partid al Sectorului VII București (în oct. 1976); secretar cu probleme organizatorice la Comitetul județean de partid Argeș (aug. 1979–1 iun. 1984); prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al județului Argeș (1 iun. 1984–14 ian. 1988); prim-secretar al Comitetului județean de partid Mureș; ministrul Contractărilor și Achiziționării Produselor Agricole (20 ian. 1988–22 dec. 1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 11 Izvoru, jud. Argeș (1985–1989); membru al Comisiei M.A.N. pentru probleme de apărare (1 apr. 1985–1989).

ZĂRNESCU GHEORGHE

(n. 4 dec. 1926, com. Mărăcineni, jud. Argeș) **Membru al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–22 dec. 1989).**

Studii: Școala serală de partid de doi ani; Școala tehnică de aeronautică (1947); Școala de ofițeri de aviație (1948–1950); Academia Militară, Secția Aviație.

Profesia de bază: ofițer aviație.

Activitate și funcții: membru al U.T.M. (1948); comandant de patrulă la Regimentul 3 Aviație (în 1950); comandant de patrulă la Școala de ofițeri naviganți aviație; comandant de escadrilă (în 1952); **membru de partid din 1955**; ofițer cu operațiile la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (în 1958); șef de stat major la Divizia 15 Aviație (în 1959); șef al Secției de cercetare la Comandamentul Apărării Antiaeriene a Teritoriului (în 1960); membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (în 1974); membru al biroului Consiliului Politic al Comandamentului Aviației (în 1976); șef de Stat Major la Comandamentul Aviației Militare (până la 18 oct. 1977); prim-locuitor al comandantului Aviației Militare (de la 18 oct. 1977); general-locotenent (aug. 1979); general-colonel (22 aug. 1984); vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării (9 aug. 1986–21 oct. 1989); adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor și șef al Departamentului Aviației Civile (din 20 oct. 1989); secretar al Consiliului de Coordonare a Activității din Transporturi și Telecomunicații (1988–1989).

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect. nr. 9 Livezeni, jud. Bacău (1980–1985) și nr. 9 Zărnești, jud. Brașov (1985–1989); membru al Comisiei pentru probleme de apărare a M.A.N. (1 apr. 1980–1989).

ZGLOBIU VICTOR

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (23 nov. 1979–8 oct. 1982).

Activitate și funcții: director al I.A.S. Mangalia (în sept. 1982).

ZIDARU MARIA (n. CRIȘAN)

(n. 2 ian. 1920, com. Pomi, jud. Satu Mare; d. 1972, com. Păulești, jud. Satu Mare)

Membru supleant al C.C. al P.C.R. (12 aug. 1969–28 nov. 1974).

Studii: Școala medie tehnică specială agricolă din Cluj (doi ani).

Profesia de bază: tehnician agronom.

Activitate și funcții:

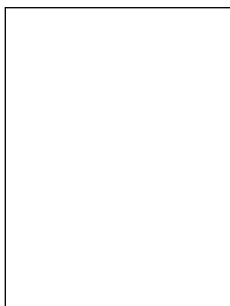
membru de partid din 1946;

membru al Biroului raional de partid Satu Mare (din 1952); membru al Comitetului

regional de partid și al Consiliului regional al femeilor Baia Mare (din 1952); deputat în Sfatul popular regional Baia Mare (din 1952); membru al Prezidiului M.A.N. (29 ian. 1953–1961); președinte al G.A.C. „Steagul lui Lenin“, sat Păulești, raion Satu Mare, reg. Maramureș; vicepreședinte al U.N.C.A.P.; membru al Consiliului Național al Păcii; membru al Comitetului Executiv al A.R.L.U.S.; membru al Consiliului Superior al Agriculturii.

Deputat în M.A.N., ales în circ. elect.: Viile Satu Mare, reg. Baia Mare (1952–1957); Halmeu, reg. Baia Mare (1957–1961); nr. 13 Turț, reg. Maramureș (1961–1965); nr. 8 Moftinul Mare, reg. Maramureș (1965–1969); nr. 4 Culciu, jud. Satu Mare (1969–1975).

Distincții: „Ordinul Muncii“ clasa I, clasa a III-a (8 mart. 1950); Medalia „A V-a aniversare a R.P.R.“; Medalia „A 10-a aniversare a armatei R.P.R.“; Titlul de „Erou al Muncii Socialiste“ și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul“ (17 sept. 1959).

INDICE DE NUME

Litera A

Actarian Virgil (Ionel Corneliu)	p. 61
Agachi Neculai	p. 61
Airinei Gheorghe	p. 62
Alboiu Gheorghe	p. 62
Albu Alexandru	p. 63
Albu Elena (n. Ababei)	p. 63
Albu Vasile	p. 63
Albulețu Ion	p. 64
Aldescu Constantin	p. 64
Alecsandrescu Agurița	p. 64
Alecu Dumitru	p. 65
Alecu Paraschiv	p. 65
Alexa Augustin	p. 66
Alexa Haralambie	p. 66
Alexandrescu Domnica	p. 67
Alexandrescu Radu Mircea	p. 67
Alexe Eugen	p. 68
Almășan Bujor	p. 68
Almășan Ștefan	p. 68
Amariei Constantin	p. 69
Amza Nicolae	p. 69
Anastasiu Ion	p. 69
Ancuța Dimitrie	p. 70
Andreescu Nicolae	p. 70
Andrei Eugenia	p. 71
Andrei Sofia (n. Pârvan)	p. 71
Andrei Ștefan	p. 71
Andrunache Emilia (n. Cojocaru)	p. 71
Anghel Gheorghe	p. 72
Anton Cornelia	p. 72
Anton Ioan	p. 72

Anton Marcela	p. 73
Antonescu Gheorghe	p. 73
Antonică Ion	p. 73
Apostoiu Dumitru	p. 74
Apostol Alexandru	p. 74
Apostol Gheorghe	p. 74
Ardeleanu Vasile	p. 75
Arghiropol Gheorghe	p. 75
Aron Pavel	p. 76
Arsene Constantina	p. 76
Aslan Ioan	p. 76
Atanasiu Draga	p. 76
Avram Ioan	p. 77
Avram Teodora	p. 77

Litera B

Baciu Maria	p. 79
Badea Dumitru	p. 79
Badea Ion (Ioan)	p. 79
Badea Nicolae	p. 80
Badrus Gheorghe	p. 80
Balaci Alexandru	p. 80
Balalia Dumitru	p. 81
Balint Constanța	p. 81
Baltac Vasile (Mihai)	p. 82
Banc Iosif	p. 82
Baranga Aurel	p. 83
Barău Georgeta (n. Neculai)	p. 83
Barb Petru	p. 83
Barbu Eugen (Eugeniu)	p. 84
Barbu Filița	p. 84
Barbu Floarea	p. 84
Barbu Florea	p. 84
Barna Ioan	p. 85
Barta Andrei	p. 85
Bayerle Iosif	p. 85
Băbălău Constantin	p. 86
Băciucu Lazăr	p. 86
Bădescu Nicolae	p. 87
Bălan Dumitru	p. 87
Bălan Ioan Dodu	p. 88
Bălan Radu	p. 88
Bălan Ștefan	p. 89
Bălăiță Gheorghe	p. 89
Băloi Vasile	p. 90
Băluță Ion Bogdan	p. 90

Băraian Anuca	p. 90
Bărbulescu Nicolae	p. 90
Bărbulescu Vasile	p. 91
Bărbuleț Vasile	p. 91
Bărțan Ileana (n. Bălănoiu)	p. 92
Bătrâna Ioan (Ion) Gheorghe	p. 92
Bârlădeanu Alexandru	p. 92
Bârle Gheorghe	p. 93
Bârlea Ștefan	p. 93
Bejan Mariana Adriana	p. 94
Bejan Dumitru	p. 94
Beldie Cameluța (n. Bănică)	p.95
Beligan Radu	p. 95
Benescu Paraschiv	p. 95
Bențe Ecaterina (Terezia)	p. 96
Berezițchi Dumitru	p. 96
Berghianu Maxim	p. 97
Bernea Maria	p. 97
Bichi Iugenia (n. Untaru Eugenia)	p. 97
Bistriceanu Victoria	p. 98
Bivol Manole	p. 98
Blaj Dumitru	p. 98
Blaj Gheorghe	p. 98
Blajovici Petre (Petru)	p. 99
Bleahu Elena	p. 100
Blegan Nicolae	p. 100
Boabă Alexandru	p. 100
Boantă Viorel	p. 101
Bob Maria	p. 101
Bobeică Salomea (Salomia)	p. 101
Boboș Ștefan	p. 102
Bobu Emil	p. 102
Bobu Maria	p. 103
Bodnăraș Emil (Emilian)	p. 104
Bodoască Gheorghe Mihai	p. 105
Boga Cela Ioana	p. 105
Bogdan Eugenia	p. 105
Bogdan Radu (Ioan)	p. 106
Boiangiu Cristian	p. 106
Bolnavu Ioan	p. 106
Bologa Ilie	p. 106
Bolojan Victor	p. 107
Bontea Ștefan	p. 107
Bora Ioan	p. 107
Borcan Aurica	p. 108
Bordea Georgeta	p. 108

Bordea Victor	p. 108
Borilă Petre (Iordan Drăgan Rusev)	p. 108
Borș Rozalia (n. Mogoș)	p. 109
Botezatu Petrea	p. 109
Boțioc Angela (Eugenia)	p. 109
Bozdog Nicolae	p. 110
Brad Ion	p. 110
Bradea Maria	p. 111
Braeșter Aron	p. 111
Braica Elena	p. 111
Braniș Ladislau	p. 111
Bratu Aurelia	p. 112
Bratu Ioana	p. 112
Breabăn Dumitru	p. 112
Breban Nicolae (Alexandru)	p. 112
Brehuescu Gheorghe	p. 113
Breitenhofer Anton	p. 113
Breitenstein Ernest	p. 114
Brenciu Dumitru	p. 114
Brindescu Letiția (n. Ciolac)	p. 114
Bris Ecaterina (Ileana)	p. 114
Brumărică Ecaterina	p. 114
Bucșa Remus	p. 115
Bucur Floarea	p. 115
Bucur Ion (Ioan)	p. 115
Bucur Iuliana	p. 116
Bucurescu Gianu	p. 116
Bugariu Ioan	p. 116
Bughici Simion (Simon David)	p. 116
Buliga Constantin Raul	p. 117
Bulucea Vasile	p. 117
Bunaciu Avram	p. 118
Bunea Petru	p. 119
Burac Elena	p. 119
Burcă Georgeta	p. 119
Burcă Mihai	p. 119
Burghele Theodor	p. 120
Burtea Elena Verona	p. 121
Burtică Cornel	p. 121
Busuioc Carmen	p. 122
Bușui Nicolae	p. 122
But Lucia-Maria	p. 123
Buzaș Gheorghe	p. 123
Buzatu Gherghina	p. 123
Buzdugan Gheorghe	p. 123
Buznea Dinu	p. 124

Litera C

Caloinescu Aglaia	p. 125
Capisizu Marin	p. 125
Capoianu Dimitrie (Dumitru)	p. 126
Caranfil Gheorghe	p. 126
Carp Vasile	p. 127
Catană Gheorghe	p. 127
Catană Nicolae	p. 127
Catargiu Irimie	p. 128
Catrina Elena (n. Dragomir)	p. 128
Catrinescu Ion	p. 129
Cazacu Virgil	p. 130
Cazan Florin	p. 131
Cazan Gheorghe	p. 131
Cazan Stan	p. 132
Cădar Vasile	p. 132
Călcioiu Ion	p. 132
Căldărușă Violeta	p. 133
Călin Gheorghe	p. 133
Călin Mihai Adrian	p. 134
Căpitanu Octavian	p. 134
Câmpeanu Constantin	p. 134
Cârcei Ion (Ioan)	p. 135
Cârpanu Florentin Doru	p. 136
Cârțână Constantin	p. 136
Cârți Viorica	p. 137
Cășu Ilie	p. 137
Ceașescu Elena (n. Petrescu)	p. 138
Ceașescu Ilie	p. 139
Ceașescu Nicolae	p. 140
Ceașescu Nicu	p. 142
Ceașescu Valentin	p. 143
Cebuc Maria (n. Moise)	p. 143
Ceguș Dorina (n. Stroescu)	p. 144
Cervencovici Andrei	p. 144
Cetățeanu Ionel-Mihail	p. 145
Ceterchi Ioan	p. 145
Chelaru Cristea	p. 146
Chelba Traian	p. 147
Chioveanu Stela (n. Bălan)	p. 147
Chiriac Maria (n. Melniciuc)	p. 148
Chirică Elvira	p. 148
Chiriță Elena	p. 148
Chiru Gica (n. Mihai)	p. 148
Chișinevschi Iosif (Roitman Iosif)	p. 149
Chișinevschi Liuba (Kișinevskaia Liube)	p. 150

Chivu Stoica	p. 150
Chivulescu Gheorghe	p. 151
Chivulescu Vasile	p. 152
Cibu Constantin (Sever)	p. 152
Cilibiu Gheorghe	p. 152
Cincă Elvira	p. 153
Cioară Gheorghe (George)	p. 153
Cioară Ion	p. 154
Ciobanu Lina (n. Gherghe)	p. 155
Ciobănete Veronica (n. Pavelescu)	p. 155
Cioboiu Adrian	p. 156
Ciocan Aneta (n. Șerban)	p. 156
Ciocan Elena	p. 157
Ciocan Maria (n. Năsăudean)	p. 157
Ciocănea Traian	p. 158
Ciolănescu Gheorghe	p. 158
Ciorbă Gheorghe	p. 159
Ciorbă Ioan	p. 159
Ciordaș Nistor	p. 159
Ciorugă Aurel	p. 160
Ciucu George	p. 160
Ciucu Ion	p. 161
Ciurea Ana (n. Lungu)	p. 161
Ciutacu Florica (n. Bălan)	p. 162
Clim Mihail	p. 162
Coadă Alexandru	p. 163
Cocârlă Trandafir	p. 163
Cociorvă Maria	p. 164
Cojoacă Victor	p. 164
Cojocariu Silvia (n. Cozma)	p. 164
Cojocarui Eleonora (n. Munteanu)	p. 165
Cojocarui Vasile	p. 166
Coleașă Aurel	p. 166
Colesnicencu Ileana (n. Podaru)	p. 166
Coleșan Liviu (Gheorghe)	p. 167
Coliu Dumitru (Kolev Dimităr)	p. 167
Coman Ion	p. 168
Coman Teodor	p. 169
Comănescu Ion	p. 170
Condache Dumitru	p. 170
Constantin Anica	p. 170
Constantin Dumitru	p. 171
Constantin Ion	p. 171
Constantin Leonard	p. 172
Constantin Nicolae	p. 173
Constantinescu Gheorghe	p. 174

Constantinescu Ion	p. 174
Constantinescu Miron	p. 175
Constantinescu Valentina (n. Șuprovici)	p. 177
Corduneanu Constantin	p. 177
Costache Maria	p. 178
Costea Aurel	p. 178
Costea Gheorghe (Vasile)	p. 179
Costescu Iulian	p. 179
Coșeru Ioana (Zoe Dahlia)	p. 180
Cotoară Ion (Ioan)	p. 180
Cotoi Simion	p. 180
Cotoț Ion (Ioan)	p. 181
Coțoveanu Iacob	p. 181
Covaciu Elena	p. 182
Covaliu Ion Brăduț	p. 182
Cozma Ioan (Cosma Ion)	p. 182
Crăciun Constanța (Vințe Helena)	p. 183
Crăciun Ion	p. 184
Crețu Ion	p. 184
Crihană Costel Alexandru	p. 185
Cristache Vasile	p. 185
Cristea Ion	p. 186
Cristea Lucreția	p. 186
Cristescu Poliana (Daniela Luminița)	p. 186
Cristescu Valeriu Dumitru	p. 187
Cristoloveanu Georgeta	p. 187
Crișan Adalbert	p. 187
Crișan Constantin	p. 188
Crișovan George	p. 189
Croitoru Nicolae	p. 189
Croitoru Ștefan	p. 189
Csillag Andrei	p. 189
Csucsuj Paraschiva Elisabeta (n. Földér)	p. 190
Csupor Ludovic (Lajos)	p. 190
Culda Ioan	p. 191
Cumpănașu Ion	p. 191
Curticeanu Silviu	p. 192
Cușnir Ioan	p. 192
Cuțitei Gheorghe	p. 193
Czégé Alexandru	p. 193

Litera D

Daia Alexandru	p. 195
Daju Pavel	p. 195
Daju Vasile	p. 196
Dalea Mihai	p. 196

Dan (Teodor) Marțian	p. 197
Dan Valentina (n. Șchiopu)	p. 198
Daniliuc (Daniluc) Dinu	p. 198
David Ana	p. 198
David Gheorghe	p. 199
David Maria	p. 199
Davidoiu Ion	p. 199
Dănălache Florian	p. 200
Dănică Petre	p. 200
Dănilă Aurelia	p. 201
Dăogaru Gheorghe	p. 202
Dăscălescu Constantin	p. 202
Dăscălescu Costică	p. 203
Deaconu Constantin-Ion	p. 204
Dediu Dumitru Horia	p. 204
Dejeu Dumitru	p. 205
Deliman Ecaterina	p. 205
Deliu Elena (n. Bușcu)	p. 205
Derban Liviu	p. 206
De Sabata Coleta (n. Budiu)	p. 206
Diaconescu Alexandrina (n. Râmbu)	p. 207
Diaconescu (Deaconescu) Atanase	p. 207
Diaconescu Dumitru	p. 208
Diaconu Maria	p. 208
Diculescu Ilie	p. 208
Didiv (Florica) Doina	p. 209
Dima Grigore	p. 209
Dima Vasile	p. 209
Dimitriu Alexandru	p. 210
Dimoiu Gheorghe	p. 210
Dina Carol	p. 211
Dincă Ion	p. 211
Dindere Gheorghe	p. 213
Dinișor Dumitru	p. 213
Dinu Constantin	p. 213
Dinu Cristița	p. 214
Dinu Gheorghe	p. 214
Dinu I. Gheorghe	p. 215
Dinu M. Gheorghe	p. 215
Dinulescu Maria (n. Spătaru)	p. 216
Dobra Gheorghe	p. 216
Dobra Marcel	p. 217
Dobre Ion	p. 217
Dobre Nicolae	p. 217
Dobrea Mihai	p. 218
Dobrescu Emilian	p. 218

Dobrescu Miu	p. 219
Dobrin Tamara (Maria)	p. 220
Dobrovici Simion	p. 221
Doggendorf Nicolae	p. 222
Doicaru Nicolae	p. 222
Dolgu Gheorghe	p. 223
Domokoş Geza	p. 223
Donca Vasile	p. 224
Doncea Constantin	p. 224
Dragomir Gheorghe	p. 225
Dragoş Ioan	p. 225
Dranoveţeanu Vasile	p. 226
Drăgan Constantin	p. 226
Drăgan Dinu	p. 227
Drăgan Iancu	p. 227
Drăgan Ilie	p. 228
Drăgan Marin	p. 228
Drăgănescu Emil	p. 229
Drăgănescu Mihai (Mihail Corneliu)	p. 229
Drăgănescu Vasile	p. 230
Drăghici Alexandru	p. 231
Drăghici Ioan	p. 231
Drăgoescu Constantin	p. 232
Drăgoescu (Drăgoiescu) Petre	p. 233
Drăgoi Stana (n. Bălan)	p. 233
Drăgulin Mircea	p. 234
Drăguşin Doina (n. Ghioca)	p. 235
Duca Aneta (n. Dumitriu)	p. 235
Duca Aurel	p. 235
Duda Iuliana	p. 236
Dudaş Traian	p. 237
Dudău Gheorghe	p. 237
Dulamă Dan	p. 238
Dulea Mihai	p. 238
Dulgheru Radu	p. 239
Dulgheru Vasile	p. 239
Duma Aurel	p. 240
Duminică Petre	p. 240
Dumitrache Alexandru	p. 241
Dumitrache Constantin	p. 241
Dumitrache Gheorghe	p. 242
Dumitrana Dumitru	p. 243
Dumitraşcu Elena (n. Neţea)	p. 243
Dumitrescu Elena-Marta (n. Constantinescu)	p. 243
Dumitrescu Florea	p. 244
Dumitrescu-Buşulenga Zoe	p. 245

Dumitrescu Petru	p. 245
Dumitru G. Dumitru	p. 246
Dumitru S. Dumitru	p. 246
Dușman Gherghina	p. 246
Duțu Ion	p. 246

Litera E

Eckenreiter Iosif	p. 249
Ecobescu Nicolae	p. 249
Eisenburger Eduard (Ion)	p. 250
Enache Marin	p. 250
Enache Petru	p. 251
Enache Radu	p. 252
Enăchescu Dan	p. 252
Enculescu Emil	p. 253
Ene Veronica-Valentina	p. 253
Enică-Moisescu Gheorghe	p. 253
Eremia Costel	p. 254
Eremia Nicolae	p. 254

Litera F

Faur Sabin	p. 255
Faur Viorel	p. 255
Fazekáš Jánoš	p. 256
Fazekáš Ludovic	p. 256
Fărcaș Ana (n. Ispas)	p. 258
Făsui Ilie	p. 258
Fătăceanu Ion	p. 259
Feder Eva (n. Ceteraș)	p. 259
Fejeș Iuliu	p. 259
Ferencz Ana	p. 260
Filimon Ana (n. Gogâță)	p. 260
Filipaș Cornelia	p. 261
Filipaș Magdalena (n. Mariaș)	p. 261
Fântâneau Aurel	p. 262
Flitan Constantin	p. 262
Florea Elena (n. Iacobescu)	p. 263
Florea Gheorghe	p. 263
Florea Ioan (Ion)	p. 263
Florea Iosif	p. 264
Florea Sofronie	p. 264
Florescu Emanoil	p. 264
Florescu Eugen	p. 265
Florescu Gheorghe	p. 265
Florescu Ioan (Ion)	p. 266
Florescu Mihail (Iancu Iacobi)	p. 266

Flucă Maria (n. Dudescu)	p. 268
Fluture Petre	p. 268
Focăneanu Dumitru	p. 269
Fodor Francisc	p. 269
Folea Ioan	p. 269
Foriș Ioan (Ion)	p. 270
Frățilă Ion	p. 271
Frunțelă Nicolae-Dan	p. 271
Fuiorea Dumitru	p. 272
Fulger Cornel	p. 272
Fülöp Carol	p. 273
Funk Ștefania	p. 273
Furdui Petru	p. 274
Füştöș Emeric	p. 274

Litera G

Gabrian Valer	p. 277
Gafițeanu (Gafițanu) Mihai	p. 277
Gagu Alexandru	p. 278
Gal Ionel	p. 278
Galpal Susana	p. 279
Ganea Nicolae	p. 279
Gavrilă Elena	p. 280
Gavrilă Nicolae	p. 280
Gavriliță Lorica (n. Iacob)	p. 281
Gavriliuc Mihai	p. 281
Găinariu Mihai	p. 281
Găinușe Alexandrina	p. 282
Găldean Mihai	p. 282
Găvănescu Pantelimon	p. 283
Găvrus Gheorghe	p. 283
Gădea Suzana (Susănica)	p. 283
Gălmeanu Maria	p. 284
Gârbă Nicolae (Niculai)	p. 284
Gârbă Traian	p. 285
Gârbea Mircea	p. 286
Gârjoabă Ilarie	p. 286
Găta Vasile	p. 286
Geană Vasile	p. 286
Georgescu Jenica	p. 287
Georgescu Teohari	p. 287
Gere Mihai	p. 288
Gheoca Dumitru Isidor	p. 289
Gheonea Chirea	p. 289
Gheorghe Dumitru	p. 289
Gheorghe Maria (n. Stăncănescu)	p. 290

Gheorghe Nicolae	p. 290
Gheorghică Aurel	p. 291
Gheorghiu-Dej Gheorghe	p. 291
Gheorghiu Dumitru	p. 292
Gheorghiu Mihail Mihnea	p. 292
Gheorghiu Nicolae (Gheorghiev Nicolai)	p. 293
Gheorghiu Vladimir	p. 293
Gherasim Leonida	p. 294
Ghigiu Matei	p. 294
Ghinea Gheorghe	p. 295
Ghișe Dumitru (Laurențiu)	p. 295
Ghiță Florea	p. 296
Ghiță D. Grigorie	p. 296
Ghițulică Maria	p. 296
Gigea Petre	p. 297
Giligor Maria	p. 297
Giosan Nicolae	p. 298
Giurgea Ion (Ioan)	p. 299
Gluvacov Ioan	p. 299
Goina Gheorghe	p. 299
Goldberger Nicolae	p. 300
Golea Petre	p. 300
Gomoiu Gheorghe	p. 300
Graor Corvin	p. 301
Grecu Ortansa (n. Bălan)	p. 301
Grecu Tiberiu	p. 301
Grigore Gheorghe	p. 301
Grigoriu Teodor	p. 302
Grindeanu Stelian	p. 302
Groapă Aurel	p. 303
Grosu Zamfira	p. 303
Groza Gheorghe	p. 303
Groza Octavian Victor	p. 303
Gruescu Alexandra Elisabeta (n. Filimon)	p. 304
Guină Nicolae	p. 304
Gușă Ștefan	p. 305

Litera H

Hadnagy Ioan	p. 307
Haidu Iuliana (n. Fleischer)	p. 307
Hajdu Gyöző-Victor	p. 308
Hanganu Mihai	p. 308
Hanu Viorel	p. 308
Harisiad Elena (n. Dobromir)	p. 309
Haș Teodor	p. 309
Hașeganu Mihail	p. 310

Hauser Hedwiga Margareta	p. 311
Hânculov Eduard	p. 311
Heinrich Alexandru	p. 311
Helgiu Cornelia	p. 312
Hera Cristian	p. 312
Herman Ana	p. 312
Homos̃tean George	p. 312
Horobeț Constantin	p. 313
Hortopan Ion	p. 314
Hossu Gheorghe	p. 314
Hudițeanu Nicolae	p. 315
Huian Maria Liliana	p. 315
Huidu Emil	p. 315
Hurbean Nicolae	p. 316

Litera I

Iacoban Mircea-Radu Alexandru	p. 317
Ibănescu Gheorghe	p. 317
Ibănescu Neculai	p. 318
Ichim Ioan	p. 319
Iftodi Constantin	p. 319
Ignat Viorica (n. Tărean)	p. 320
Igreț Viorel	p. 320
Ilie Gheorghe	p. 321
Iliescu Alexandru	p. 321
Iliescu Ion	p. 322
Iliescu Lucian	p. 323
Iliescu Victoria-Ștefania	p. 323
Inceu Ioan	p. 323
Indre Otilia (n. Ziman)	p. 324
Ion Gheorghe	p. 324
Ion Marin	p. 326
Ion M. Nicolae	p. 326
Ionaș Dumitru	p. 327
Ionaș Letiția	p. 327
Ionescu I. Alexandru	p. 328
Ionescu Ion	p. 329
Ionescu Lucian	p. 329
Ionescu Manea	p. 330
Ionescu Maria	p. 330
Ionescu Mircea	p. 331
Ionescu Nicolae	p. 331
Ionescu Petre	p. 332
Ionescu Ștefania (n. Gligore)	p. 333
Ionescu Tudor (Theodor)	p. 333
Ionescu Vasile	p. 334

Ioniță Ion	p. 335
Ioniță Valentin	p. 336
Iordache Constantin	p. 336
Iordache Paula Gabriela	p. 336
Iordăchescu Teodor	p. 337
Iosefide Ion	p. 337
Iosif Nicolae	p. 338
Isac Martin	p. 338
Isăroiu Angela	p. 339
Isbășoiu Mircea Valeriu	p. 339
Istodorescu Steliana (n. Popescu)	p. 340
Istrate Ecaterina	p. 340
Ivan Ofelia-Doina (n. Rădulescu)	p. 340
Ivanovici Dumitru	p. 341
Ivașcu Marin	p. 341

Litera J

Jalbă Ileana	p. 343
Jebeleanu Eugen (Valeriu-Eugeniu)	p. 344
Jescu Ioan	p. 344
Jicărean Elisabeta (Elisaveta) (n. Murgu)	p. 344
Jipa Natalia	p. 345
Joița Dumitru	p. 345
Joja Atanase (Jojea Athanasie)	p. 346
Josu Ioan	p. 347

Litera K

Kahu Gelu	p. 349
Kiraly Carol (Karoly)	p. 349
Kiss Ștefan	p. 350
Kömüves Ioan	p. 351
Koppandi Alexandru	p. 351
Korodi Ștefan	p. 352
Kovacs Bartoș Mihaly (Mihail)	p. 352
Kovacs Elisaveta (n. Barabas)	p. 353
Kovács György (Denes)	p. 353
Kovacs Iosif	p. 353
Krauss Margareta	p. 353

Litera L

Laiu Maria	p. 355
Lascu Elena (n. Iordăchescu)	p. 355
Laudoniu Diamanta (n. Dabija)	p. 355
Lavu Ilie	p. 356
Laza Ileana	p. 356
Lazăr Anica (n. Matacă)	p. 356

Lazăr David	p. 357
Lazăr Dumitru	p. 357
Lazăr Elena	p. 358
Lazăr Gheorghe	p. 358
Lazăr Maria (n. Bostan)	p. 358
Lazăr Maria	p. 359
Lăncrăjan Ioana (n. Bratu)	p. 359
Lăzărescu Constantin	p. 360
Leica Adam	p. 360
Letáy Lajos (Ludovic)	p. 360
Leucuța Gheorghe Crăciun	p. 361
Leuștean Floarea (n. Crețu)	p. 361
Leuștean Nicolae (Neculai)	p. 361
Levente Mihai	p. 362
Levin Mișa	p. 362
Licu Ion	p. 363
Liptak Iuliana	p. 363
Lixandru Vasile	p. 364
Lois Codrina	p. 364
Luca Aneta	p. 364
Luca Tincuța	p. 364
Luca Vasile (Luka Laszlo)	p. 365
Lungu Anton	p. 365
Lungu Marin	p. 366
Lungu Nicolae	p. 366
Lupescu Alexandru	p. 367
Lupu (Presmann) Petre	p. 367

Litera M

Macovei Pompiliu Alexandru	p. 369
Macovescu George	p. 369
Maței Gheorghe	p. 370
Maitec Ovidiu	p. 370
Malinschi Vasile	p. 370
Malița (Augustin) Mircea	p. 371
Manciu Gheorghe	p. 372
Manea Anton (Mendelsohn Solomon)	p. 372
Mangu Ștefan	p. 372
Manole Paul-Nicolae	p. 373
Manole (Vinea) Ofelia	p. 373
Manolescu Constantin	p. 373
Manta Filofteia	p. 374
Manta Gheorghe	p. 374
Marchian Nicolae	p. 374
Marcoșanu Virgil Dimitrie	p. 375
Marian Tiberiu	p. 375

Marin Constantin	p. 376
Marin Florea	p. 376
Marin Gheorghe Gaston (Grossmann Gheorghe)	p. 376
Marina Mihai	p. 377
Marinescu Aneta	p. 377
Marinescu Gheorghe	p. 378
Marinescu Ion	p. 378
Marinescu Mihai (Gaur)	p. 378
Marinescu Teodor	p. 379
Marinescu Valeria	p. 379
Marinescu (Marinoff) Voinea	p. 379
Marinov Constantin	p. 380
Martiș Luigi	p. 380
Mateescu Constantin	p. 381
Mateescu Vasile	p. 381
Matei Constantin	p. 382
Matei Florica	p. 382
Matei Gheorghe (Ioan)	p. 382
Matei Gheorghe	p. 382
Matei Ilie	p. 383
Matei Niculae	p. 383
Matei Ștefan	p. 384
Mateică Elena (n. Lazăr)	p. 384
Maurer Ion Gheorghe (Maurer Jean Georges)	p. 385
Maxian Macedon	p. 385
Mazilu Victor	p. 385
Măerean Ana	p. 386
Măndiță Eugenia (n. Popescu)	p. 386
Mănescu Corneliu	p. 386
Mănescu Manea	p. 387
Mănescu Nicolae	p. 388
Mărcuș Ioan	p. 388
Mărgăritescu Alexandru	p. 389
Mărginean Gheorghe	p. 389
Mărgineanu Ioan	p. 389
Măndreanu Constantin	p. 390
Mârza Vasile	p. 390
Menhardt Andrei	p. 391
Miculescu Angelo (Romeo Constantin)	p. 391
Mihai Dumitru	p. 392
Mihai Elena (n. Roșianu)	p. 392
Mihai Nicolae	p. 392
Mihalache Nicolae	p. 393
Mihăilă Ioan	p. 393
Mihăileanu (Andrei) Călin	p. 394
Mihoc Gheorghe	p. 394

Mihovici Eftimița	p. 394
Mihu Victor-Traian	p. 394
Mihulecea Cornel	p. 395
Mihuț Liliana (Sabina) (n. Sămărtinean)	p. 395
Milanovici Tvetco	p. 395
Milea Vasile	p. 396
Militaru Aldea	p. 396
Militaru Nicolae	p. 397
Minda Liviu	p. 397
Mircea-Ferencz Ana	p. 398
Mitea Constantin	p. 398
Mititelu Lucian	p. 399
Mitran Ion	p. 399
Mitrică Ion	p. 399
Mitrofan Maria (n. Filimon)	p. 399
Mocanu Alexandrina (n. Teodorescu)	p. 399
Mocanu Ileana	p. 400
Mocanu Mircea	p. 400
Mocioiu Aurel	p. 400
Mocuța Ștefan	p. 401
Moga Aurel	p. 401
Moga Ioachim	p. 401
Moghioroș (Magyarosi) Alexandru	p. 402
Moisă Costică	p. 403
Moise Vasile	p. 403
Moisescu Anton	p. 403
Moldovan Gheorghe	p. 404
Moldovan Lucreția (n. Tomșa)	p. 404
Moldovan Roman	p. 404
Moldoveanu Ion	p. 405
Moldoveanu Jean	p. 406
Molnar Elisabeta	p. 406
Molnar Emeric	p. 406
Molnar Iosif	p. 406
Morar Ioan	p. 407
Moraru Mihai	p. 407
Moraru Mihail	p. 407
Moraru Niculina (n. Militaru)	p. 408
Moraru Valeria	p. 408
Morodan Ilie	p. 409
Moș Petru	p. 409
Moșatu Mihai	p. 409
Mujic (Muszik) Mihai	p. 410
Muller Petru	p. 410
Munăreanț Ioan	p. 410
Munteanu Florența	p. 410

Munteanu Gheorghe	p. 411
Munteanu Ilarie	p. 411
Mureșan Ana	p. 411
Mureșan Ioan	p. 412
Mureșan Tiberiu	p. 412
Murgulescu Ilie	p. 412
Mușat Ioan	p. 413
Mușat Vasile	p. 413
Mutu Vasile	p. 414

Litera N

Nacu Maria	p. 415
Nae Elena (n. Cristea)	p. 415
Nagăț Dumitru	p. 416
Naghi Victor	p. 416
Nagy Ferdinand	p. 416
Nagy Paul	p. 417
Nădejde Costin (Teodor)	p. 417
Năforniță Florica (n. Cazacu)	p. 418
Năstase Diomid	p. 418
Năstase Gheorghe	p. 418
Neacșu Ion	p. 419
Neag Victor	p. 419
Neagu Andrei	p. 419
Neamu Ion	p. 420
Nechifor Moraru Eugen	p. 420
Necșoiu Dumitru	p. 421
Necula Alexandru	p. 421
Necula (Nicula) Gheorghe	p. 422
Necula Ion	p. 423
Neculau Viorica (n. Ionică)	p. 423
Nedea Marin	p. 423
Nedelcu Marin	p. 424
Negrea Ion	p. 424
Negrea Nicolae	p. 425
Negreț Ștefan	p. 425
Negrilă Miron (Mircea)	p. 426
Negruț Clement	p. 426
Negruțiu Filofteia (n. Morărescu)	p. 426
Negucioiu Aurel	p. 427
Nicoară Ioan-Cornel	p. 427
Nicola Ion	p. 427
Nicola Tiberiu	p. 428
Nicolae Andrei	p. 428
Nicolae Dumitru	p. 428
Nicolae M. Nicolae	p. 428

Nicolcioiu Emil	p. 429
Nicolcioiu Vasile	p. 430
Nicolescu Ioan	p. 430
Nicolescu Miron	p. 430
Nicolescu Valeriu	p. 431
Niculescu Constanța	p. 431
Niculescu (Balascan) Mihail	p. 432
Niculescu Mihalache	p. 432
Niculescu-Mizil Paul	p. 432
Niculi Ion	p. 433
Niculiță Mihai	p. 434
Nilca Eleonora (n. Moldovan)	p. 434
Nistor Constantin	p. 434
Nistor Dumitru	p. 435
Niță Constantin	p. 435
Niță Ion	p. 436
Novacu Valeriu	p. 436
Nuță Constantin	p. 436
Nuțu Maria (n. Văcărescu)	p. 437

Litera O

Ogherlaci Vasile	p. 439
Olaru (Olariu) Elvira	p. 439
Olteanu Constantin	p. 439
Onescu Cornel (Corneliu)	p. 440
Oneț Rodica Cristina (n. Năstase)	p. 441
Oniga Emil	p. 441
Oprea Georgeta	p. 441
Oprea Gheorghe	p. 442
Oprea Gheorghe	p. 443
Orădean Lidia (Ifigenia-Maria)	p. 443
Orhei Vasile	p. 443
Oros Vladimir (Rudolf)	p. 443
Orzață Alexandru	p. 444

Litera P

Pacoste Cornel	p. 445
Paler Octavian	p. 446
Pall Arpad	p. 446
Paloș Gheorghe	p. 447
Pană Gheorghe	p. 447
Pană Vasile	p. 448
Pandele Constantin	p. 448
Paranici Ileana	p. 449
Paraschiv Gheorghe	p. 449
Paraschiv Ion	p. 449

Pardi Gheorghe	p. 450
Parotă Aristina (n. Rădulescu)	p. 450
Pas Ion (Pascu Ioan)	p. 451
Pascu Ștefan	p. 451
Pașca Iulia	p. 452
Patilineț Vasile	p. 452
Pauker Ana (Rabinsohn Hana)	p. 453
Pavel Ioan	p. 454
Pavel Ștefan	p. 455
Păcuraru Andrei	p. 455
Pătrașcu Andrei	p. 456
Pătrășcanu Lucrețiu	p. 456
Pătru Venerica (n. Topoloiu)	p. 457
Pășan Ion	p. 458
Păun Bratu	p. 458
Păun Ioana	p. 459
Păun Pătru	p. 459
Păun Radu	p. 460
Păunescu Paul Radu	p. 460
Pacă Gherghina	p. 460
Pânzaru Cornel	p. 461
Părvulescu Constantin	p. 461
Pereanu Stela	p. 462
Peter Elena	p. 462
Peterfi Ștefan (Istvan)	p. 462
Petrache Emil	p. 463
Petre Constantin	p. 463
Petre Constantin	p. 464
Petre C. Ioan	p. 464
Petre Ion	p. 465
Petre Nicolae (Nicolai)	p. 465
Petrescu Barbu	p. 466
Petrescu T. Dumitru	p. 467
Petrescu Dumitru	p. 468
Petrescu Gheorghe	p. 469
Petrescu T. Gheorghe	p. 469
Petrescu Iulia	p. 470
Picoș Gheorghe	p. 470
Pintilie Gheorghe (Pantelei Bodnarenco)	p. 471
Pintilie Stelian	p. 471
Pișcoi Viorica (n. Purcariu)	p. 471
Pleșiță Nicolae	p. 472
Plopeșanu (Plopeșeanu) Gheorghe	p. 472
Ploștinaru Iulian	p. 473
Poarcă Constantin	p. 473
Podaru Georgeta (n. Neagu)	p. 474

Pop Gheorghe	p. 474
Pop Grigore Vasile	p. 474
Pop Maria (n. Lohan)	p. 475
Pop Otilia	p. 475
Pop De Popa Ioan	p. 475
Popa Constantin	p. 475
Popa Dorel Mihai	p. 476
Popa Dumitru	p. 476
Popa Emil	p. 477
Popa Eugenia (n. Patrichi)	p. 477
Popa Gheorghe	p. 477
Popa Gherasim	p. 478
Popa Ilie	p. 478
Popa Ion	p. 478
Popescu Alexandru	p. 479
Popescu Barbu	p. 479
Popescu Cristina	p. 480
Popescu Dumitru	p. 480
Popescu Dumitru	p. 481
Popescu Dumitru Radu	p. 481
Popescu Grigore	p. 482
Popescu Ion	p. 483
Popescu Ioan-Ioviț	p. 483
Popescu Otilia	p. 484
Popescu-Puțuri Ion	p. 484
Popescu Stelian	p. 485
Popescu Vasilica	p. 485
Popovici Nicolae	p. 485
Popovici Titus Viorel	p. 486
Porime Costică	p. 486
Postelnicu Mariana	p. 487
Postelnicu Tudor	p. 487
Potoceanu Ion (Ioan)	p. 488
Potop Vasile	p. 488
Praoveanu Gheorghe	p. 489
Pravai Ion	p. 489
Predescu Ioan	p. 489
Predescu Mitrana	p. 490
Preoteasa Grigore	p. 490
Preoteasa Petre	p. 490
Prioteasa Paula (n. Dinu-Iliescu)	p. 491
Proca Eugen (Eugeniu)	p. 492
Prunea Teodor	p. 492
Pugna Elena (n. Antonică)	p. 493
Pungan Vasile	p. 493
Pușcaș Sabina-Rodica	p. 494

Litera R

Rab Ștefan	p. 495
Radnev Gheorghe	p. 496
Radovanovici Nicolae	p. 496
Radu Constantin	p. 496
Radu Constantin	p. 497
Radu Ion	p. 497
Radu Nicolae	p. 498
Raicu Alexandru	p. 499
Rangheț Iosif	p. 499
Rațiu Raveca (n. Țârlea)	p. 499
Răceanu Ileana (n. Pop)	p. 500
Rădăceanu Eugenia	p. 500
Rădăceanu Lothar (Würtzler Lothar)	p. 500
Rădoi Gheorghe	p. 501
Rădoi Marin	p. 502
Răducanu Petre	p. 502
Răduică Grigore	p. 503
Rădulescu Anton	p. 503
Rădulescu Eugeniu	p. 503
Rădulescu Floarea (n. Popescu)	p. 504
Rădulescu Gheorghe	p. 504
Rădulescu Gheorghe (Gogu)	p. 505
Rădulescu Ilie	p. 506
Răican Gheorghe	p. 507
Răican Luiza	p. 507
Răileanu Petre	p. 507
Rănceanu Elena	p. 507
Rățoi Constantin	p. 508
Răutu Leonte (Oighenstein Lev)	p. 508
Răuță Vasile	p. 509
Râpeanu Valeriu	p. 510
Refec Mircea	p. 511
Reimer Alexandru	p. 511
Resiga Ioan	p. 511
Retegan Ioan	p. 511
Richter Eva (n. Szabo)	p. 512
Rigani Zoe	p. 512
Ristache Florea	p. 513
Rizescu Cornel	p. 513
Rogoz Iustin	p. 514
Roman Ioan	p. 514
Roman Teodor	p. 514
Roman Valter (Neulander Ernst)	p. 515
Românu Ioan	p. 516
Roșca Constantin	p. 517

Roșca Lucia Eugenia	p. 517
Roșca Maria	p. 517
Roșca Nicodim (Nicodin)	p. 517
Roșianu Mihail	p. 518
Roșu Alexandru	p. 519
Roșu Dumitru	p. 519
Roșu Gheorghe	p. 520
Roșu Maria (n. Gavrilaş)	p. 521
Roth Iosif Andrei	p. 521
Rujoi Laurențiu	p. 522
Rus Iosif	p. 522
Rus Vasile	p. 522
Rusu Clement	p. 523
Rușinaru Ion (Ioan)	p. 523

Litera S

Sabău Ana	p. 525
Salvan Susana (n. Rus)	p. 525
Sandu Aurel	p. 526
Sandu Constantin	p. 526
Sandu Gheorghe	p. 526
Sasu Ion	p. 527
Sava Vasile	p. 527
Savu Constantin	p. 528
Savu Ion	p. 528
Sălăjan Ioan	p. 528
Sălăjan (Silaghi) Leontin	p. 529
Săndulescu Ana	p. 529
Săpunaru Simion	p. 530
Săraru Grigore Constantin	p. 530
Sârbu Angelica (n. Boboc)	p. 531
Sârbu Ion	p. 531
Scarlat Constantin	p. 531
Scutea Simion	p. 532
Seceleanu Petre	p. 532
Sechel Vasile Alexa	p. 532
Semeniuc Constanța (n. Avădanei)	p. 533
Sencovici Alexandru (Francisc)	p. 533
Simion Ion	p. 534
Simionescu Cristofor (Marineli)	p. 534
Simovici Mircea	p. 535
Simulescu Dumitru	p. 535
Sion Mihail Bujor	p. 535
Slivneanu Aneta	p. 536
Smeu Constantin	p. 536
Soare Stan	p. 537

Solomon Barbu (Solomon Bernard Ițic)	p. 537
Solomonescu Olimpia (n. Lungu)	p. 537
Sonea Emilia	p. 538
Sorcoiu Andrei	p. 538
Spătărelu Aurica	p. 539
Spătărelu Ion	p. 539
Spânu Nicolae-Ioan	p. 539
Spânu Vasilica	p. 540
Spirache Ana	p. 540
Spornic Aneta	p. 540
Sprințeroiu Gheorghe	p. 541
Stamatoiu Aristotel	p. 541
Stan Cecilia	p. 542
Stan Gheorghe	p. 542
Stan Maria	p. 542
Stanca Constantin	p. 542
Stanciu Maria	p. 543
Stanciu Maria	p. 543
Stancu Aurel	p. 543
Stancu Zaharia	p. 543
Stancu Zamfir	p. 544
State Nicolae	p. 544
Stănescu (Silaghi) Ion	p. 545
Stănescu Maria (n. Dumitrescu)	p. 545
Stănescu Ștefania	p. 546
Stănilă Letiția Leonora	p. 546
Stătescu Constantin	p. 546
Stătescu Elisabeta (n. Burcea)	p. 547
Steinbach Leon Iosif	p. 547
Stöffel Emeric	p. 547
Stoian Alexandra	p. 548
Stoian Cristiana	p. 548
Stoian Ion	p. 548
Stoica Adrian	p. 549
Stoica Costică	p. 549
Stoica Gheorghe	p. 549
Stoica Gheorghe	p. 550
Stoica Vasile	p. 551
Storobăneanu Anton	p. 551
Sturzu Georgeta	p. 551
Suciu Vasile	p. 552
Sückösd Ana (n. Cristea)	p. 552
Suder (Szuder) Mihai	p. 552
Suder Wilhelm (Szuder Wiliam)	p. 552
Surulescu Otto-Dan	p. 553
Sütö András	p. 553

Szabo Alexandru	p. 553
Szabo Emeric	p. 554
Szabo Emeric	p. 554
Szabo Irina (n. Kovacs)	p. 554
Szanda Antal-Vincze	p. 555
Szappanyos Elena (n. Cădea)	p. 555
Szasz Iosif	p. 555
Szekereş Alexandru	p. 555
Szilagy Dezideriu	p. 556
Szötyöri Ernest	p. 556

Litera Ş

Şandra Lazăr	p. 557
Şchiopu Nicolae	p. 557
Şerban Avram Miron	p. 557
Şocariceanu Fătu	p. 558
Ştefan Maria	p. 558
Ştefan Nicolae	p. 558
Ştefan Vasile	p. 559
Ştefan Victor	p. 559
Ştefănaş Marin	p. 559
Ştefănescu Ion Train	p. 560
Ştefănescu Ştefan	p. 560
Ştersu Rodica	p. 561
Ştiucă Ion	p. 561

Litera T

Tache Voicu	p. 563
Takacs Ludovic (Lajos)	p. 563
Talpă Maria	p. 564
Tamaş Georgeta (n. Chirilă)	p. 564
Tarachiu Ion	p. 565
Tarhon Eugen	p. 565
Taşmău Frusina (n. Niculescu)	p. 566
Tăbărcă Nicolae	p. 566
Tănase Gheorghe	p. 567
Tănase (Tănasi) Zaharia	p. 568
Tănăsescu Florin Teodor	p. 568
Tănăsoni Maria (n. Barboni)	p. 569
Tăroiu Aurel	p. 569
Tăune Maria (n. Sava)	p. 570
Telescu Mihai	p. 570
Teodorescu Constantin	p. 571
Teodorescu Nicolae (Victor)	p. 571
Teodorescu Stelian	p. 572
Teodorescu Virgil	p. 572

Teoreanu Ion	p. 573
Teșu Ion	p. 574
Ticușan Ana-Maria (n. Radu)	p. 575
Tiron Mihai (Mihail)	p. 575
Toader Nicolae	p. 575
Todașcă Onisim	p. 576
Todică Aurelia	p. 576
Toma Ana (n. Grossman)	p. 576
Toma Constantin	p. 577
Toma Florica (n. Onuțu)	p. 577
Toma Horea	p. 577
Toma Ioan	p. 578
Toma Sorin	p. 578
Tomescu Vasile	p. 579
Tonilă Vasile	p. 579
Toplicean (Toplician) Iacob	p. 579
Topliceanu Iulian	p. 580
Toth Emiliu-Ferdinand	p. 580
Totu Ioan	p. 581
Trandafir Gheorghe	p. 582
Trică Gheorghe	p. 582
Trofin Virgil (Vergil)	p. 583
Trotuș Costache	p. 584
Tucă Ecaterina (n. Iacob)	p. 585
Tudor Ion	p. 585
Tudor Jean	p. 586
Tudorache Elena	p. 586
Tudoran Elena (n. Cârnu)	p. 587
Tudoran Mircea	p. 587
Tudorică Ștefana	p. 587
Tudose Ion	p. 588
Tudosie Dumitru	p. 588
Tulai Laurean	p. 588
Turcu Ion	p. 589
Turcuș Dumitru	p. 589
Tyukodi Ștefan	p. 590

Litera Ț

Țarcă Nicolae	p. 591
Țăran Petru	p. 591
Țărcă Sterian	p. 592
Țenescu Olimpia	p. 592
Țepeș Gheorghe Greuruș	p. 592
Țigăran Dobrița	p. 593
Țoca Petre (Pătru)	p. 593
Țugui Pavel	p. 593
Țurcanu Ene (Enea)	p. 593

Litera U

Uglar Iosif	p. 595
Ulici Ion (Ioan)	p. 596
Ulmeanu Sebastian	p. 596
Ungur Ioan	p. 597
Ungureanu Nicolae	p. 597
Ungureanu Pantelimon	p. 598
Urdea Decebal	p. 598
Urs Gligor	p. 599
Ursu Ion (Ioan)	p. 600
Uscat Vasile-Petru	p. 601
Uță Maria (n. Stolniceanu)	p. 601

Litera V

Vaida Vasile	p. 603
Vaidescu Nicolae	p. 604
Varga Iosif	p. 604
Vasile Carolică	p. 604
Vasile Marin	p. 605
Vasilescu Doina	p. 606
Vasilichi Gheorghe	p. 606
Vasiliiu Teodor	p. 607
Vasiu Ștefan	p. 607
Vass Ghizela	p. 608
Văduva Elza	p. 608
Văduva Ilie	p. 608
Vărzaru (Carol) Benoni	p. 609
Vâlcu Rodica Paraschiva Cornelia	p. 609
Vâlcu Vasile	p. 610
Vâlcu Vasilica	p. 611
Vâlsan Ion	p. 611
Vela Andrei	p. 611
Velicu Dumitru	p. 612
Velincov Corneliu	p. 613
Velișcu Ion	p. 613
Verdeț Ilie	p. 614
Vereș Iulian	p. 615
Vereș Nicolae (Milentie)	p. 615
Vermeșan Ion (Ioan)	p. 616
Verzea Elisabeta	p. 616
Vida Gheza	p. 616
Vijoli Aurel	p. 617
Vințe (Vincze) Ion	p. 618
Vișu Ileana (n. Duță)	p. 619
Vizureanu Viorel	p. 619
Vlad Constantin	p. 619

Vlad Constanța	p. 620
Vlad Gheorghe	p. 620
Vlad Gizela (n. Albu)	p. 621
Vlad Ionel Silviu	p. 621
Vlad Iulian	p. 621
Vlad Vasile	p. 622
Vlascici Dușan	p. 622
Vlăduc Elena	p. 623
Vlăsceanu Radu	p. 623
Voicilă Angela	p. 623
Voicu Ștefan (Rotenberg Aurel)	p. 624
Voiculescu Ion	p. 624
Voina Ioan	p. 624
Voinea Gheorghe	p. 625
Voinea Radu	p. 626
Voitec Ștefan	p. 626
Volintiru Ionel	p. 627
Vulturar Ioan	p. 627

Litera W

Winter Richard (Gheorghe)	p. 629

Litera Z

Zaharescu Barbu (Zukerman Bercu)	p. 631
Zanfir Constantin	p. 632
Zărnescu Gheorghe	p. 632
Zglobiu Victor	p. 633
Zidaru Maria (n. Crișan)	p. 633

CUPRINS

Studiu introductiv	5
Nota asupra ediției	57
Abrevieri	59
A-Z	61–633
Indice de nume	635

